

श्रीमतेवेदव्यासाय नमः

स्वान्तस्थानन्तशय्याय पूर्णज्ञानरक्षणसं

उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ १ ॥

स्वस्ति श्रीमदस्ति निरस्तसमस्तानन्दाद्यानवद्यगुणपरिपूर्णवि आश्रितप्रकृत्याकृतिश्रीप्रश्रितप्रपद
कुमुदस्त्रिभुवनभवैकनिपुणनाभिजन्मनाऽसीम्नाऽऽध्यायसमूहेनाध्यातगुणः प्रायः प्रत्यवतारावतरितश
रीरधारिणा समीरणेनेरितगुणगणः पुनःपुनःसहस्राननननुतगुणानन्तासीनः खगाधिराजमहोदेवादिदेवसमा
जानुरचिताञ्जलिजलजः क्षीरासहस्रारदरकौमोदकीकुमुदाध्युषितपाणिः क्षीराण्वि श्रीमान् नारायणः।
विदितमत्रभवताम् ।

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ १ ॥

इति वाचोयुक्त्या वाल्मीकिसूक्तिरामायणाणवैनापि गीताणुगुणचरितः करुणापरिवारः स्वकीयगुण
गणसन्ध्यात्वं ज्ञापयितुं मुक्तिभाग्यत्रयस्वभक्तानुषक्तप्रीत्यतिशयेन निधिपत्यनुजातादिदनुजसंदूनस्वा
दितिजादिभिः कमलोद्भवमध्यस्थेन सूक्तादिभिरधिस्तुतो दशरथावसथ आस्थाय व्यवस्थित्या सर्वान
स्वर्गवानानयच्चान्धेतमसि । यत्रास्मिन्भवतरे श्रीमच्छेषादिदेवस्तुतो वायुदेवोप्यवततार यस्यचचरि
तरामचरितमनूच्चरितं श्रीमद्भिद्वैपायनवाल्मीकिप्रभृतिभिः कविभिः यदत्रसंयमिताक्षोपि लङ्कायां पुनर
क्षादिरक्षोजनान् रक्षीकृतवान् ।

अथ च दनुवंशावतंसकंसावशिथुपालसंधिजरासन्धवक्रदन्तोदन्तदन्तुरितद्वारे सत्यसन्धसन्धा-

पितृप्रजापतिना पुरुषसूक्तसूक्तो देववृद्धैर्द्वानगोवृद्धद्वारकाध्यवसितो वासुदेवो वसुदेवतो देवकीवा
स्वां प्रादुरासीत् यश्चैयसेनिं सेनाजनांश्चानयत्तमसितदा च भारतीपतिरत्र भारते वासवादिसेवितो धर्म
सोदरो स्वकीयानां दारितदरो दकोदरोनाम योयं दुःसंधितसंधानाञ्जरासंधांधजनिदुर्योधनादीन् अन्धे
तमस्यतामीत् ।

तथा तदा च तृतीययुग एव सर्वत्राव्यवस्थितत्वंप्रापिते वेदे तेनच सर्वत्राज्ञानतां गते ब्रह्मादिस्तुतो
भगवान् व्यासत्वेनाविरास । आविर्भूयच भूयः वेदांश्चतुर्धा विभज्यैतन्निर्णयानयनाय ब्रह्मसूत्राणि
प्राणयत् ॥

एवं व्यवस्थापितायां श्रुतावपि कलिकालव्यालमालाफूत्काराद्व्यवाद्यादिदनुजसंकर्षितदिगन्ते
प्रायःसर्वो विदेमार्गोऽर्गलायितइव आकुलितो दुष्कूलिनैःविज्ञाय पूर्वमिव भगवान् परमेश्विना सुष्ठु स्तु
तः सत्ववतां सत्तायै समीपमेवासीनं समीरणं समभाणीत् 'वायोवतर तारय सर्वसुसत्त्वान् तरी भव च
सच्छान्नाणाम् । आज्ञप्तश्चैवं विदांवरिष्ठो भविष्यत्परमेष्ठी सर्वमैद्वैतमन्यान् मन्युन्यासासितान् दुरासितुं
तद्देवितभूदेवान् समुद्धर्तुमुत्सन्नाश्रायं पुनर्निरूपयितुं रौप्यपीठे सुपीठे मध्यगेहसुगेहे आविरास भगवा
न् दशशततमशकशतके श्रीमत्पूर्णग्रन्थः सुग्रन्थः । उक्तमेतच्छलारिष्टसिंहाचार्यकृतस्मृत्यर्थसागरे

अवतीर्य श्रीमान्भगवान् भार्गवावतार इव बहुवारं निर्बुद्धानपि बुद्धजनान् निर्वीरं कृतवानुदमूल
यच्चोर्वीतलतिलायमानमानिनांऽद्वैतमानिनो दुर्जनान् । एवमस्तं प्रामेषु समस्तेषु व्यस्तवादिषु बदरि
काश्रमसुदरीप्राप्तःश्रीमैद्वैपायनं निवेदयामास च । विदितवन्तान्तो निन्तान्तमाज्ञापयत्पूर्णग्रन्थं 'कुरु क
न्तनं संकराणामनुगामिनां मत्सणीतसूत्रगान्नादिषु कृतदुर्व्याख्याः संख्यापनेनेति' इतिशिरोधृतशासनोदुः
शासनान्निशसीञ्च सुभाष्यादिभिः श्रीमदाचार्यग्रथितग्रन्थाश्वमे श्रीमज्जयतीर्थपादप्रणीतग्रन्थमाला
तोऽनुक्रमेण ज्ञायन्ते - इमे श्रीमद्वैष्णवानां पठनपाठनपूजनोत्सवदानादिष्ववश्यमपेक्ष्यन्तेऽतोऽस्मा

निरुक्तानुक्रमतस्तत्तन्मूलसहिताः प्राचीनपरम्परापाठादीनवलोच्य संशोध्य च संसृजिताः—ते—

श्रीमद्भगवद्गीता १ ।

१ श्रीमद्भगवद्गीताभाष्यम् ।

२ ब्रह्मसूत्रभाष्यम् (सूत्राणि)

३ अणुभाष्यम् ।

४ अनुव्याख्यानम् ।

५ प्रमाणलक्षणम् ।

६ कथालक्षणम् ।

७ उपाधिलक्षणम् ।

८ मायावादखण्डनम् ।

९ प्रपञ्चमिथ्यात्वानुमानखण्डनम् ।

१० तत्त्वसंख्यानम् ।

११ तत्त्वविवेकः ।

१२ तत्त्वोद्घोतः ।

१३ कर्मनिर्णयः ।

१४ विष्णुतत्त्वविनिर्णयः ।

१५ ऋग्भाष्यम् । (ऋक्संहिताच २)

पदपाठः ३ ।

१६ ऐतरेयोपनिषद्भाष्यम् (ऐतरेयोपनिषच्च ४)

१७ तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यम् (तैत्तिरीयोपनिषच्च ५)

१८ बृहदारण्यभाष्यम् (बृहदारण्योपनिषत् ६)

१९ ईशावास्योपनिषद्भाष्यम् (ईशावास्योपनिषत् ७)

२० काठकोपनिषद्भाष्यं (काठकोपनिषत् ८)
२१ छान्दोग्योपनिषद्भाष्यं (छान्दोग्योपनिषत् ९)
२२ आथर्वणोपनिषद्भाष्यम् (आथर्वणोपनिषत् १०)
२३ माण्डूकोपनिषद्भाष्यम् (माण्डूकोपनिषत् ११)
२४ षट्त्रिंशोपनिषद्भाष्यम् (षट्त्रिंशोपनिषत् १२)
२५ तलवकारोपनिषद्भाष्यम् (तलवकारोपनिषत् १३)
२६ गीतातात्पर्यनिर्णयः ।

२७ संन्यायविवरणम् ।

२८ नरसिंहनखस्तोत्रम् ।

२९ यमकभारतम् ।

३० द्वादशस्तोत्रम् ।

३१ छण्णामृतमहार्णवः ।

३२ तन्त्रसारसंग्रहः ।

३३ सदाचारस्मृतिः ।

३४ श्रीमद्भागवततात्पर्यम् ।

३५ महाभारततात्पर्यनिर्णयः ।

३६ यतिप्रणवकल्पः ।

३७ जयन्तीकल्पः ।

३८ श्रीकृष्णगद्यम् ।

३८

१३

५१

एवमत्र एकपञ्चाशत् (५१) ग्रन्थाः मुद्रिताः ज्ञेयाः । (अत्रत्यं श्रीकृष्णगद्यं आचार्यचरणैः
बाल्यावस्थायां कन्दुकलीलावेलायां कृतमिति न ग्रन्थमालायामस्य निवेशः)

एतद्ग्रन्थमुद्रणाय महीयसा प्रयासेन पुस्तकप्रतिमाः बहुप्रदेशेभ्योजितास्तत्र मुख्यं साहाय्यवेणुपु
रवासि-म०शा० ग्यज्युपाह्ववेङ्कटाचार्याचरितमतस्तेषामन्येषां पुस्तकदानुणामुपकाराभारानाभारमः ।
एवं नञः पतन्त्यात्मसमं पतन्निण इति कविवाक्यमनुसृत्य यथाशक्ति मन्दमतिरहमानन्दतीर्थसतीथा
र्थतात्पर्यगर्भग्रन्थितग्रन्थज्ञानाशक्तस्तच्छ्रीगुरुचरणातिसक्तत्वेन भक्त्यतिशयवैष्णवकुलोत्पन्नतयाच
श्रीसत्यवतीसुताभिक्तश्रीयतीश्वरपदारविन्दानुकम्पासम्पादनेन कथंताहिं मन्थरं महता यत्नेन शो
धनादगद्व्याणं भवतांभवतां सर्ववैष्णवजनानामनुग्रहार्हपात्रतामियासमित्यायासेन ध्वस्तदुरध्वश्रीम
ध्वपादधूलिष्वाराधयामि । इति सर्वं सुमंगलम् ।

कृष्णातीरस्थवाइक्षेत्रनिवासी

ऐनापुरे बाळाचार्यतनूज उद्धवाचार्यः

अयं ग्रन्थश्च सावनोपाभिध रामचन्द्रतनूजनिना आबाजी इत्यनेन मुम्बय्यां गणपतकृष्णा
जीमुद्रायन्त्रमन्दिरे सुन्दराक्षरैर्मुद्रित आदरेण भवदीयेष्वप्यते । एवं रीत्यैव सर्वे श्रीमदानन्दतीर्थप्रणीत
सच्छास्त्रव्याख्याटिप्पणीताः पर्यायन्यतच्छास्त्रपरम्पराचार्यप्रणीताप्रायः सर्वे ग्रन्था भवतामाश्रयेणैव
मुद्रिता मुद्यन्ते चेति मस्यैतद्ग्रन्थग्राहकाणामग्रहेण ग्रन्थमुद्राकर्तुः प्रार्थना । शके १८१४ नन्दनसंवत्सरे

आबाजी रामचन्द्र सावंत-बेळगांव.

रामतत्त्वप्रकाश-छापखाना

॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीताः ॥

॥ श्रीमद्भूतमूलीममध्वस्वांतांतवर्तिश्रीमहृक्ष्मीनारायणायनमः ॥ ॐ
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव
 किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्त
 दा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्यम
 हर्तृन् च ममू ॥ व्यूढां ह्युपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरामहेष्वासाभी
 मार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः
 काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्चैव्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधाम
 न्युश्च विक्रांत उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्वएव महारथाः ॥ ६ ॥
 अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोधहि जित्तम ॥ नाथकामसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्र
 वीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्ण
 श्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरामर्त्ये त्यक्तजीविताः ॥ नानाश
 स्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तिं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥
 पर्याप्तिं त्विदमेतं बां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमव
 स्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतु भवंतः सर्वएव हि ॥ ११ ॥ संजय उवाच ॥ तस्य संज

नयन्हर्षंकुरुद्वः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ त
तः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहस्रैवाभ्यहन्यन्त शब्दस्तुमुलोऽभवत्
॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रद
ध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं जयः ॥ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमक
र्मावकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च
सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्यु
म्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः सृथिवीपते ॥
सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदया
निव्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थिता
नृह्रस्वाधार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेशस्त्रं संपाते धनु रघम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषी
केशं तदा वाक्यमिदं माह महर्षिपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थाप
य मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह यो
द्धव्यमस्मिन् न्नराणामुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धा
र्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्दुप्रीत्यचि कर्षिवः ॥ २३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो

गुडाकेशेनभारत ॥ सेनयोरुभयोरर्मध्येस्यापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रो
णप्रमुखतः सर्वेषांचमहीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतां स्मवेतां कुहूनि ॥ २५ ॥
तत्रापश्यस्थितान् पार्थः पितृनथपितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलांश्चातृन्पुत्रान्पौ
त्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्मुहुदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौ
तेयः सर्वान्वंधूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परया विष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अ
र्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वंस्वजनं कृष्णयुयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदंति मम गात्राणि
मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गांडीवंसंसेतह
स्तात्त्वक्कैवपरिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्ता
निचपस्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥
न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंद किं भोगैर्जीवि
तेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ तद्मेऽवस्थिता युद्धे
प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मा
तुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यालाः संबंधिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हंतुमिच्छामि घ्नतोऽपि
मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नुमहीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धातराष्ट्रा

न्नःकाप्रीतिःस्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ त
 स्मान्नार्हावयंहंतुंधार्तराष्ट्रान्स्वबांधवान् ॥ स्वजनंहिकथंहत्वासुखिनःस्याममाध
 व ॥ ३७ ॥ यद्यप्येतेनपश्यंतिलोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतंदोषमित्रद्रोहेच
 पातकम् ॥ ३८ ॥ कथंनज्ञेयमस्माभिःपापादस्मान्निर्वर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतंदोषंप्र
 पश्यद्विर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षयेप्रणश्यंतिकुलधर्माःसनातनाः ॥ धर्मेनष्टेकुलं
 कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंतिकुलस्त्रियः ॥ स्त्री
 पुदुष्टासुवार्ण्यजायेतेवर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरोनरकायैवकुलघ्नानांकुलस्यच ॥
 पतंतिपितरोह्येषालुमपिंडोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैःकुलघ्नानांबर्णसंकरका
 रकैः ॥ उत्साद्यंतेजातिधर्माःकुलधर्माश्चशश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणाम
 नुष्याणांजनार्दन ॥ नरकेनियतंवासोभवतीत्यनुशुश्रुम् ॥ ४४ ॥ अहोबतमहत्या
 पकर्तुंव्यवसितावयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेनहंतुंस्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदिमाम
 प्रतीकारमशस्त्रंशस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रारणेहन्युस्तन्मेक्षेमतरंभवेत् ॥ ४६ ॥ संज
 यउवाच ॥ एवमुक्त्वार्जुनःसंख्येयोपस्थउपाविशत् ॥ विस्तज्यसशरंचापंशोक
 संविघ्नमानसः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशस्त्रे

श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
 संजयउवाच ॥ तं तथा कृपया विष्टमश्रु पूर्णकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवा-
 च मधुसूदनः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुप-
 स्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्गमकीर्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥ क्लृब्धं मास्मगमः पार्थ
 नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ॥ ३ ॥ अर्जुन उवा-
 च ॥ कथं भीष्ममहं संख्येद्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा विरि-
 मूदन ॥ ४ ॥ गुरुन हत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके ॥ ह-
 त्वार्थकामांस्तु गुरुनैह वभुंजीय भोगान्नुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥ न चैतद्विद्मः कतर-
 न्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वानो जयेयुः ॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थि-
 ताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वांधर्मसंमूढचे-
 ताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधिमां त्वां प्रपन्नम् ॥ ७ ॥ न हि
 प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिंद्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमावसपत्नम्
 इंद्राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥ ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडा-
 केशः परंतपः ॥ न योत्स्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥ ९ ॥ तमुवाच हृषीकेशः

प्रहसन्निवभारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्येविषीद्वृत्तमिदंवचः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वंप्रज्ञावादांश्चभाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्चनानुशोचं
 तिपंडिताः ॥ ११ ॥ नत्वेवाहंजातुनासंनत्वंनेमेजनाधिपाः ॥ नचैवनभविष्यामः
 सर्वेवयमतःपरम् ॥ १२ ॥ देहिनोऽस्मिन्यथादेहेकौमारंयौवनंजरा ॥ तथादेहांतरप्रा
 सिधीरस्तन्नमुद्यति ॥ १३ ॥ मात्रास्पशार्स्तुर्कैतेयशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आग
 मापायिनोऽग्नित्यास्तांस्तितिक्षस्वभारत ॥ १४ ॥ यंहिनव्यथयंत्येतेपुरुषंपुरुषर्षभा ॥
 समदुःखसुखंधीरंसोऽमृतत्वायकल्पते ॥ १५ ॥ नासतोविद्यतेभावोनाभावोविद्यते
 सतः ॥ उभयोरपिदृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अविनाशितुतद्विद्येनसर्व
 मिदंततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्यनकश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥ अंतवंतइमेदेहानि
 त्यस्योक्ताःशरीरिणः ॥ अनाशिनोऽप्रमेयस्यतस्माद्युध्यस्वभारत ॥ १८ ॥ यएनंवे
 त्तिहंतारंयश्चैनंमन्यतेहतम् ॥ उभौतौनविजानीतोनायंहंतिनहन्यते ॥ १९ ॥ नजा
 यतेम्रियतेवाकदाचिन्नायंभूत्वाभवितावानभूयः ॥ अजोनित्यःशाश्वतोऽयंपुरा
 णोनहन्यतेहन्यमानेशरीरे ॥ २० ॥ वेदाविनाशिनंनित्यंयएनमजमव्ययम् ॥ कथं स
 पुरुषःप्रार्थकंघातयतिहंतिकम् ॥ २१ ॥ वासांसिजीर्णानियथाविहायनवानिगृह्णा

तिनरोऽपराणि ॥ तथाशरीराणिविहायजीर्णान्यन्यानि संयातिनवानिदेही ॥ २२ ॥
 नैनंछिंदंतिशस्त्राणिनैनंदहतपावकः ॥ नचैकंदयंत्यापोनशोषयतिमारुतः
 ॥ २३ ॥ अच्छेद्योऽयमदाहोऽयमक्लेद्योऽशोष्यएवच ॥ नित्यःसर्वगतःस्थानुर
 चलोऽयंसनातनः ॥ २४ ॥ अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥ त
 स्मादेवंविदित्वैनानुशोचितुमर्हसि ॥ २५ ॥ अथचैनंनित्यजातंनित्यंवाभन्य
 सेसृतम् ॥ तथापित्वंमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि ॥ २६ ॥ जातस्यहिध्रुवोमृत्युध्रु
 वंजन्मसृतस्यच ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थेनत्वंशोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥ अव्यक्तादी
 निभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येतत्त्रकापरिदेवना ॥ २८ ॥
 आश्चर्यवत्पश्चतिकाश्रिदेनमाश्चर्यवद्दतितथैवचान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यःशृ
 णोतिश्रुत्वाप्येनंवेदनचैवकाश्रित् ॥ २९ ॥ देहीनित्यमवध्योऽयंदेहसर्वस्यभार
 त ॥ तस्मात्सर्वाणिभूतानिनित्यंशोचितुमर्हसि ॥ ३० ॥ स्वधर्ममपिचावेक्ष्यनवि
 कंपितुमर्हसि ॥ धर्म्याद्धियुद्धान्छेद्योऽन्यत्क्षत्रियस्यनविद्यते ॥ ३१ ॥ यदृच्छया
 चोपपन्नंस्वर्गद्वारमावृतम् ॥ सुखिनःक्षत्रियाःपार्थलभंतियुद्धमीदृशम् ॥ ३२ ॥
 अथचेत्त्वमिमंधर्म्यंसंग्रामंनकरिष्यसि ॥ ततःस्वधर्मकीर्तिंचहित्वापापमाप्स्य

सि ॥ ३३ ॥ अकीर्तिचापिभूतानिकथयिष्यन्ति तेऽव्ययम् ॥ संभावितस्य चाकी
 र्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥ भयाद्रणादुपरतं मंस्यंते त्वां महारथाः ॥ येषां च त्वं
 बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥ ३५ ॥ अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहि
 ताः ॥ निन्दतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥ ३६ ॥ हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जि
 त्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ॥ तस्मादुत्तिष्ठ को ते ययुद्वाय रुत निश्चयः ॥ ३७ ॥ सुखदुः
 खे समेकत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ॥ ततो युद्धाय युज्यस्व नैव पापमवाप्स्यसि
 ॥ ३८ ॥ एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमांशृणु ॥ बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्म
 बन्धं प्रहास्यसि ॥ ३९ ॥ नेहा भिक्कमनाशोऽस्ति प्रत्यवायोन विद्यते ॥ स्वल्पमप्य
 स्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥ ४० ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरु नन्दन ॥
 बहुशास्त्राख्यानं ताश्च बुद्ध्योऽव्यवसायिनाम् ॥ ४१ ॥ याभिर्मापुष्पितां वा च प्रवदं
 त्य विपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥ ४२ ॥ कामात्मानः स्व
 र्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ ४३ ॥ भो
 गैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीय
 ते ॥ ४४ ॥ त्रैगुण्यविषया वेदानि त्रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो नि

र्योगक्षेमआत्मवान् ॥ ४५ ॥ यावानर्थउदपानेसर्वतःसंप्रुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु
 वेदेषुब्राह्मणस्यविजानतः ॥ ४६ ॥ कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥ मा
 कर्मफलेहेतुर्भूमितिसंगोऽस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥ योगस्थःकुरुकर्मणिसंगंत्यत्तवाध
 नंजय ॥ सिद्धयसिद्धयोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ॥ ४८ ॥ दूरेणत्यवरंकर्म
 बुद्धियोगाद्धनंजय ॥ बुद्धौशरणमन्विच्छुरुपणाःफलहेतवः ॥ ४९ ॥ बुद्धियुक्तो
 जहातीहउभेसुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलम् ॥ ५० ॥
 कर्मजंबुबुद्धियुक्ताहिफलंत्यत्त्वामनीषिणः ॥ जन्मबंधविनिर्मुक्ताःपदंगच्छंत्यना
 मयम् ॥ ५१ ॥ यदातेमोहकलिलंबुबुद्धिव्यतितरिष्यति ॥ तदागंतासिनिर्वेदंश्रो
 तव्यस्यश्रुतस्यच ॥ ५२ ॥ श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदास्यास्यतिनिश्चला ॥ समाधा
 वचलाबुद्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्यकाभा
 पासमाधिस्यस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिंप्रापेतकिमासीतवजेतकिं ॥ ५४ ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदाकामान्सर्वान्पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना
 तुष्टःस्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥ दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीत
 रागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ५६ ॥ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभा

शुभम् ॥ नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥ यदा संहर्ते चायं कूर्मोऽ-
 गानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥ विषया वि-
 निवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ॥ रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ ५९ ॥ यततो-
 ल्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥
 तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ॥ वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठा-
 ता ॥ ६१ ॥ ध्यायतो विषयान्पुंसः संगस्तेषु पजायते ॥ संगत्संजायते कामः कामा-
 त्क्रोधो भिजायते ॥ ६२ ॥ क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रं-
 शाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ६३ ॥ रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चर-
 न् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥ प्रसादे सर्वदुःखानां हानि-
 रस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥ ६५ ॥ नास्ति बुद्धिरयुक्त-
 स्य न चायुक्तस्य भावना ॥ न चाभावयतः शान्तिरशांतस्य कुतः सुखम् ॥ ६६ ॥ इन्द्रि-
 याणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नाविमिवांभसि ॥ ६७ ॥
 तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रति-
 ष्ठिता ॥ ६८ ॥ यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी ॥ यस्यां जातिभूतानि

सानिशापश्यतो मुनेः ॥ ६ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत ॥
तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ ७ ॥ विहाय कामान्यः
सर्वान्पुमांश्चरति निःस्पृहः ॥ निर्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ॥ ७१ ॥ एषा
ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनानां प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणम्
च्छति ॥ ७२ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्र० सांख्ययोगो नाम द्वितीयः ॥ २ ॥
अर्जुन उवाच ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तर्हि कर्मणि घोरे मां नि
योजयसि केशव ॥ १ ॥ व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिर्मोहयसीव मे ॥ तेदं क्वदनिश्चि
त्ययेन श्रेयो ह माप्नुयाम् ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोकेस्मिद्धि विधानिष्टापुरा प्रो
क्ता मया नद्य ॥ ज्ञानयोगेन सांख्यानकर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३ ॥ न कर्मणामना
रंभान्नैकं म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ न च संसृत्य स नादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥ न हि कश्चि
त्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते त्व्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ५ ॥ कर्म
द्वियाणि संयम्य यः आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियाणीन्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उ
च्यते ॥ ६ ॥ यस्मिन्निन्द्रियाणि मनसा नियम्यारभन्तेऽर्जुन ॥ कर्मैर्द्रव्यैः कर्मयोगमसक्तः
स विशिष्यते ॥ ७ ॥ नियतं कुरु कर्म त्वंकमज्या यो त्यकर्मणः ॥ शरीरयात्रापि च तेन प्र

सिध्येदकर्मणः ॥ ८ ॥ यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयंकर्मबंधनः ॥ तदर्थकर्मकौ
 तेयमुक्तसंगःसमाचर ॥ ९ ॥ सहयज्ञाःप्रजाःसृष्ट्वापुरोवाचप्रजापतिः ॥ अनेनप्र
 सविष्यध्वमेषवोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥ देवान्भावयतानेनते देवाभावयंतुवः ॥
 परस्परंभावयंतःश्रेयःपरमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥ इष्टान्भोगान्हिवोदेवादास्यंतेयज्ञ
 भाविताः ॥ तैर्दत्तानप्रदायैभ्योयोभुंक्तेस्तेनएवसः ॥ १२ ॥ यज्ञशिष्टाशिनःसंतो
 मुच्यंतेसर्वकिल्बिषैः ॥ भुंजतेतेत्वर्धपापायेपचंत्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥ अन्ना
 द्रवंतिभूतानिपर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवतिपर्जन्योयज्ञःकर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥
 कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्मनित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम्
 ॥ १५ ॥ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीहयः ॥ अधायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थस
 जीवति ॥ १६ ॥ यस्त्वात्मरतिरेवस्यादात्मतृप्तश्चमानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्ट
 स्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥ नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्व
 भूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥ तस्मादसक्तः सततं कार्यकर्मसमाचार ॥ अ
 सक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः ॥ १९ ॥ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जन
 कादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्त

देवेतरोजनः ॥ सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥ नमेपार्थास्तिकर्त
व्यं त्रिषुलोकैषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्तएवचकर्मणि ॥ २२ ॥ यदि त्यहं
नवर्तयं जातुकर्मण्यतंद्रितः ॥ ममवत्मानुवर्तते मनुष्याः पार्थसर्वशः ॥ २३ ॥ उ
त्सीदयुरिमे लोकानकुर्याकर्मचेदहम् ॥ संकरस्यचकर्तास्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः
॥ २४ ॥ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्दिद्वांस्तथाऽसक्तश्चिकी
र्षुर्लोकसंग्रहम् ॥ २५ ॥ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वक
र्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ २६ ॥ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥
अहंकारविमूढात्मा कर्ता हि मिति मन्यते ॥ २७ ॥ तत्त्ववित्तुमहाबाहो गुणकर्मविभा
गयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्मानसज्जते ॥ २८ ॥ प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणक
र्मसु ॥ तानकृत्स्नविदो मंदान्कृत्स्नविन्नविचालयेत् ॥ २९ ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि
संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ३० ॥ ये
मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ॥ श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः
॥ ३१ ॥ ये त्वे तदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टा
नचेतसः ॥ ३२ ॥ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिं यांति भूतानि

निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थैरागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न
 वशमागच्छेत्तौ त्वस्य परिपंथिनौ ॥ ३४ ॥ श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठि
 तात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्र
 युक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥ ३६ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा
 विद्ध्येनमिह वैरिणम् ॥ ३७ ॥ धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥ यथोल्बे
 नावृत्तो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ॥ ३८ ॥ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणः ॥
 कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमु
 च्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥ तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ
 नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहिये न ज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥ ४१ ॥ इन्द्रिया
 णि पराण्यादुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥ ४२ ॥
 एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासद
 म् ॥ ४३ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मसूत्रप्रकरणेन तृतीयेऽध्याये ॥ ३ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवो प्राहम

नुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् ॥ १ ॥ एवंपरंपराप्राप्तमिमंराजर्षयोविदुः ॥ सकालेनेहमह
 तायोगोनष्टःपरंतप ॥ २ ॥ सएवायंमयातेऽध्योगःप्रोक्तःपुरातनः ॥ भक्तोऽसि
 मेसखाचेतिरहस्यंत्येतदुत्तमम् ॥ ३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अपरंभवतो जन्मपरंज
 न्मविवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयांत्वमादौप्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच
 बहूनिमेव्यतीतानिजन्मानितवचार्जुन ॥ तान्यहंवदसर्वाणिनत्वंवेत्यपरंतप ॥
 ॥ ५ ॥ अजोऽपिसन्नव्ययात्माभूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिंस्वामधिष्ठायसं
 भवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥ यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत ॥ अभ्युत्थान
 मधर्मस्यतदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ ७ ॥ अपरित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृताम् ॥
 धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगे ॥ ८ ॥ जन्मकर्मचमेदिव्यमेवंयोवेत्ति त
 त्वतः ॥ त्यक्तवादेहंपुनर्जन्मनैतिमामेतिसोऽर्जुन ॥ ९ ॥ वीतरागभयक्रोधात्म
 यामामुपाश्रिताः ॥ बहवोज्ञानतपसापूतामद्भावमागताः ॥ १० ॥ येयथामांप्र
 पद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहम् ॥ ममवर्त्मानुवर्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः ॥ ११ ॥ कांक्षं
 तःकर्मणांसिद्धियजंतइहदेवताः ॥ क्षिप्रं हिमानुषेलोकसिद्धिर्भवति कर्मजा ॥ १२ ॥
 चातुर्वर्ण्यंमयास्थष्टगुणकर्मविभागशः ॥ तस्यकर्तारमपिमांविद्वद्यकर्तारिमव्यय

म् ॥ १३ ॥ नमांकर्माणि लिपंति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्म
 भिर्न स बध्यते ॥ १४ ॥ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः
 पूर्वतरं कृतम् ॥ १५ ॥ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥ तत्ते कर्म प्रवक्ष्या
 मियज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १६ ॥ कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥
 अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥ १७ ॥ कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च क
 र्मयः ॥ सबुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् ॥ १८ ॥ यस्य सर्वे स मारंभाः का
 मसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पण्डितं बुधाः ॥ १९ ॥ त्यक्त्वा कर्म
 फलासंगं नित्यं तृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः ॥ २० ॥
 निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शरीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बि
 षम् ॥ २१ ॥ यदृच्छालाभसंतुष्टो हं द्वातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वा
 पि न निबध्यते ॥ २२ ॥ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचर
 तः कर्मसमग्रं प्रविर्लीयते ॥ २३ ॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्मा भो ब्रह्मणा हुतम् ॥ ब्रह्मै
 व तेन गतं व्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना ॥ २४ ॥ देवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्थुपासते ॥ ब
 ह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति ॥ २५ ॥ श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्व

ति ॥ शब्दादीन्विषयानन्यद्द्विगमिषुजुहति ॥ २६ ॥ सर्वाणीन्द्रियकर्माणिप्राण
कर्माणिचापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौजुहतिज्ञानदीपिते ॥ २७ ॥ द्रव्ययज्ञास्त
पोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयःशंसितव्रताः ॥ २८ ॥
अपानेजुहतिप्राणंप्राणेषानंतथापरे ॥ प्राणापानगतीरुद्धाप्राणायामपराय
णाः ॥ २९ ॥ अपरेनियताहाराःप्राणान्प्राणेषुजुहति ॥ सर्वेऽप्येतेयज्ञविदोयज्ञक्ष
पितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञशिष्टान्तभुजोऽयंतिब्रह्मसनातनम् ॥ नायंलोकोऽस्त्य
यज्ञस्यकुतोऽन्यःकुरुसत्तम ॥ ३१ ॥ एवंबहुविधायज्ञावितताब्रह्मणोमुखे ॥ कर्म
जान्विद्धितान्सर्वानेवंज्ञात्वाविमोक्षसे ॥ ३२ ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानय
ज्ञःपरंतप ॥ सर्वकर्माखिलंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते ॥ ३३ ॥ तद्विद्धिप्रणिपातेन
परिश्रमेनसेवया ॥ उपदेक्ष्यंतिज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥ यज्ज्ञात्वान
पुनर्माहमेवंयास्यसिपांडव ॥ येनभूतान्यशेषेणद्रक्ष्यस्यात्मन्यथोमयि ॥ ३५ ॥
अपिचेदसिपापेभ्यःसर्वेभ्यःपापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानपूर्वेनैवदृजिनंसंतरिष्यसि
॥ ३६ ॥ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभ
स्मसात्कुरुतेतथा ॥ ३७ ॥ नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते ॥ तत्स्वयंयोगसं

सिद्धःकालेनात्मनिर्विन्दति ॥ ३८ ॥ श्रद्धावाँल्लभतेज्ञानंमत्परःसंयतेन्द्रियः ॥ ज्ञा
 नंलब्ध्वापरंशान्तिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्चसंशयात्मा
 विनश्यति ॥ नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ॥ ४० ॥ योगसंन्यस्तकर्मा
 णंज्ञानसंछिन्नसंशयम् ॥ आत्मवंतंनकर्माणिनिबध्नन्तिधनंजय ॥ ४१ ॥ तस्मादज्ञा
 नसंभूतंहृत्यज्ञानासिनात्मनः ॥ छित्त्वेनंसंशययोगमातिष्ठोत्तिष्ठभारत ॥ ४२ ॥
 इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांज्ञानयोगोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ संन्यासंकर्मणांकृष्णपुनर्योगंचशंससि ॥ यच्छ्रेयएतयोरैकतन्मे
 ब्रूहिमुनिश्चितम् ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासःकर्मयोगश्चनिःश्रेयसकरा
 वुभौ ॥ तयोस्तुकर्मसंन्यासात्कर्मयोगोविशिष्यते ॥ २ ॥ ज्ञेयःसमित्यसंन्यासी
 योनद्वेष्टिनकांक्षति ॥ निर्द्वन्द्वोहिमहाबाहोसुखबंधात्समुच्यते ॥ ३ ॥ सांख्ययोगौपु
 थ्यगबालाःप्रवदंतिनपंडिताः ॥ एकमप्यास्थितःसम्यग्बुभयोर्योर्विदतेफलम् ॥ ४ ॥ य
 त्सांख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यति
 ॥ ५ ॥ संन्यासस्तुमहाबाहोदुःखमाप्तुमयोगतः ॥ योगयुक्तोमुनिर्ब्रह्मनचिरेणाधि
 गच्छति ॥ ६ ॥ योगयुक्तोविशुद्धात्माविजितामाजितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूता

त्माकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ ७ ॥ नैवकिंचिक्लरोमीतियुक्तोमन्येततस्ववित् ॥ पश्य
 नशृण्वन्स्पृशश्चिघ्नन्नभगच्छन्स्वपन्श्वसन् ॥ ८ ॥ प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्मिषन्नि
 मिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषुवर्ततइतिधारयन् ॥ ९ ॥ ब्रह्मण्याधायकर्मणि
 सं
 गंत्यत्तवाकरोति यः ॥ लिप्यतेनसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १० ॥ कायेनमन
 साबुद्ध्याकेवलैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वीतिसंगत्यत्तवात्मशुद्धये ॥ ११ ॥ यु
 क्तःकर्मफलं त्यत्तवाशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीम् ॥ अयुक्तःकामकारेणफलेसक्तोनिब
 ध्यते ॥ १२ ॥ सर्वकर्मणिमनसासंन्यस्यास्तेसुखंवशी ॥ नवद्वारेषु रेदेहीनैवकु
 र्वन्नकारयन् ॥ १३ ॥ नकर्तृत्वंनकर्मणि लोकास्यसृजतिप्रभुः ॥ नकर्मफलसंयो
 गंस्वभावस्तुप्रवर्तते ॥ १४ ॥ नादत्तेकस्यचित्पापंनचैवसुकृतंविभुः ॥ अज्ञाने
 नादृतंज्ञानंतेनमुह्यंतिजंतवः ॥ १५ ॥ ज्ञानेनतुतदज्ञानंयेषांनाशितमात्मनः ॥ ते
 धामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयतितत्परम् ॥ १६ ॥ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तप
 रायणाः ॥ गच्छंत्यपुनराद्यत्तिज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥ १७ ॥ विद्याविनयसंपन्ने
 ब्राह्मणेगविहस्तिनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः ॥ १८ ॥ इहैवतैजि
 तःस्वर्गोयेषांसांम्येस्थितंमनः ॥ निर्दोषंहिसमंब्रह्मतस्माद्ब्रह्मणि तेस्थिताः ॥ १९ ॥

नप्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्वद्भूषण
स्थितः ॥ २० ॥ बाल्यस्पर्शेष्वसक्तात्मा विदित्यात्मनियत्सुखम् ॥ स ब्रह्मयोगयु
क्तात्मा सुखमक्षय्यमश्नुते ॥ २१ ॥ ये हि संस्पर्शजा भोगादुःखयो न य एव ते ॥ आ
द्यन्तःकौंतेय न ते पुरमते बुधः ॥ २२ ॥ शक्नोतीह वयः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणा
त् ॥ कामक्रोधोद्भवं वेगं स युक्तः स सुखी नरः ॥ २३ ॥ योऽतः सुखोऽतरारामस्त
थांतर्ज्योतिरेव यः ॥ स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति ॥ २४ ॥ लभन्ते ब्र
ह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ॥ छिन्नद्वैधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥ २५ ॥
कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ॥ अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्म
नान् ॥ २६ ॥ स्पर्शान्कृत्वा बहिर्वाद्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभ्रुवोः ॥ प्राणापानौ समौ कृ
त्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ ॥ २७ ॥ यतैर्द्रियमनो बुद्धिर्मुनिर्भोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छा
भयक्रोधो यः स दामुक्त एव सः ॥ २८ ॥ भोक्तरं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृ
दंसर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमश्नुते ॥ २९ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
विद्यायोगशास्त्रेण ज्ञानसंवादे कर्मसंन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ॥ स संन्यासी च यो

गीचननिरग्निर्नचाक्रियः ॥ १ ॥ यंसंन्यासमितिप्राहुर्योगतंविद्विपांडव ॥ नह्य
संन्यस्तसंकल्पोयोगीभवतिकश्चन ॥ २ ॥ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्य
ते ॥ योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥ यदाहिर्नोद्विगार्थेषु न कर्मस्वनुष
ज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥ उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मा
नमवसादयेत् ॥ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥ बंधुरात्मात्मन
स्तस्य येनात्मैवात्मना जितः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥ जि
तात्मनः प्रशांतस्य परमात्मा समाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा मानापमान
योः ॥ ७ ॥ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा कूटस्थो विजितेंद्रियः ॥ युक्तइत्युच्यते योगीसम
लोषाश्मकांचनः ॥ ८ ॥ सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपि च
पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥ योगीयुं जीतसततमात्मानं रहसि स्थितः ॥ ए
काकीयतचित्तात्मानि राशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासन
मात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ११ ॥ तत्रैकाग्रं मनः
कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ॥ उपविश्या सनेयं ज्यायोगमात्मविशुद्ध्ये ॥ १२ ॥ स
मंकाय शिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोक

यन् ॥ १३ ॥ प्रशांतात्माविगतभीर्ब्रह्मचारिव्रतेस्थितः ॥ मनःसंयम्यमच्चित्तोयु
 क्तआसीतमत्परः ॥ १४ ॥ युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीनियतमानसः ॥ शांतिंनि
 र्वाणपरमांमसंस्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥ नात्यश्नतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमन
 श्ततः ॥ नचातिस्वप्नशीलस्यजाग्रतोर्नैवचारुन ॥ १६ ॥ युक्ताहारविहारस्ययु
 क्तचेष्टस्यकर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगोभवतिदुःखहा ॥ १७ ॥ यदाविनि
 यतंचित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निःस्पृहःसर्वकामेभ्योयुक्तइत्युच्येततदा ॥ १८ ॥
 यथादीपोनिवातस्योर्नैगतेसोपमास्मृता ॥ योगिनोयतचित्तस्ययुंजतोयोगभा
 त्मनः ॥ १९ ॥ यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ॥ यत्रचैवात्मनात्मानंपश्य
 न्नात्मानितुष्यति ॥ २० ॥ सुखमात्यंतिकंयत्तद्वृद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ॥ वेत्ति यत्र
 नचैवायंस्थितश्चलतितत्त्वतः ॥ २१ ॥ यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ॥ य
 स्मिन्स्थितो नदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥ २२ ॥ तंविद्यादुःखसंयोगवियोगंयोग
 संज्ञितम् ॥ सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोनिर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥ संकल्पप्रभवान्का
 मांस्यक्तवासर्वानशेषतः ॥ मनसैवेन्द्रियग्रामंविनियम्यसमंततः ॥ २४ ॥ शनैः
 शनैरुपरमेद्बुद्ध्याधृतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिंचिदपिचिंतयेत् ॥ २५

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततोनिश्चरत्यैतदात्मम्यववशंनये
 त् ॥ २६ ॥ प्रशांतमनसंध्यनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिशांतरजसंब्रह्मभूतमक
 ल्मषम् ॥ २७ ॥ युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥ सुखेनब्रह्मसंस्पर्शम
 त्यंतंसुखमश्नुते ॥ २८ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोग
 युक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ २९ ॥ योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वं चमयिष्यति ॥ त
 स्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ॥ ३० ॥ सर्वभूतस्थितं सर्वं योमांभजत्येकत्वमा
 स्थितः ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्तते ॥ ३१ ॥ आत्मौपम्येनसर्वत्रस
 मंपश्यतियोऽर्जुन ॥ सुखंवायदिवादुःखसयोगीपरमोमतः ॥ ३२ ॥ अर्जुनउवा
 च ॥ योयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वा
 त्स्थितिंस्थिराम् ॥ ३३ ॥ चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहं
 मम्येवार्योरिवसुदुष्करम् ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनो
 दुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतुकोतियैराग्येणचगृह्यते ॥ ३५ ॥ असंयतात्मना
 योगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनातुयताशक्योऽवाप्तुमुपायतः ॥ ३६ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ अयतिःश्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्राप्ययोगसंसि

द्विंकांगतिं कृष्णगच्छति ॥ ३७ ॥ कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति ॥
 अप्रतिष्ठो महाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ॥ ३८ ॥ एतन्मे संशयं कृष्णच्छेत्तुमर्हस्य
 शेषतः ॥ त्वदन्यः संशयस्यास्यच्छेत्तानल्युपपद्यते ॥ ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पा
 र्थ नैवेह नानुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति ॥
 ॥ ४० ॥ प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषित्वा शाश्वतीः समाः ॥ शुचीनां श्रीमतां गेह्यो
 गभ्रष्टोऽभिजायते ॥ ४१ ॥ अथ वा योगिनामेव कुले भवति धीमताम् ॥ एतद्दि
 दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम् ॥ ४२ ॥ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् ॥
 यत ते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नन्दन ॥ ४३ ॥ पूर्वाभ्यासेन ते नैव द्वियते ह्यवशोऽपि
 सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ ४४ ॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी
 संशुद्धिं किल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परंगतिम् ॥ ४५ ॥ तपस्विभ्योऽ
 धिको योगी ज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भ्र
 वार्जुन ॥ ४६ ॥ योगिनामपि सर्वेषां मद्भूतेनांतरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजते यो मां
 समेयुक्ततमो मतः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशा
 स्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अभ्यासयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ४८ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाःपार्थयोग्युजन्मदाश्रयः ॥ असंशयंसमग्रं
 मांयथाज्ञास्यसितच्छृणु ॥ १ ॥ ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः ॥ य
 ज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यतति
 सिद्धये ॥ यततामपिसिद्धानां कश्चिन्मावेत्तितत्त्वतः ॥ ३ ॥ भूमिरापोऽनलोवायुः
 खं मनो बुद्धिरेव च ॥ अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥ अपरेयमितस्त्व
 न्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ॥ जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥ ५ ॥ एतद्यो
 नीनिभूतानि सर्वाणीत्युपधारय ॥ अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥
 मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव
 ॥ ७ ॥ रसोऽहमप्सुकौंतेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणवः सर्वदेवशब्दः खेपौ
 रुषं नृषु ॥ ८ ॥ पुण्यो गंधः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु
 तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ ९ ॥ बीजं मांसं सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धि
 मतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् ॥ १० ॥ बलं बलवतामस्मि कामरागविवर्जित
 म् ॥ धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥ ये चैव सात्विकाभावाराज
 सास्तामसाश्च ये ॥ मत्तएवेति तान् विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥ त्रिभिर्गुणमयै

भावैरेभिःसर्वमिदंजगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥ १३ ॥
 देवीत्येषा गुणमयी ममायादुरत्यया ॥ मामेव प्रपद्यंते मायामेतां तरन्ति ॥ १४ ॥
 न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते न राधमाः ॥ मायया पहतज्ञाना आसुरं भावमाश्रि-
 ताः ॥ १५ ॥ चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥ आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी
 ज्ञानी च भर्तृर्षभ ॥ १६ ॥ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एक भक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि
 ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥ १७ ॥ उदाराः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मत-
 म् ॥ आस्थितः सहियुक्ता मामामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥ बहूनां जन्मनामंते
 ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥ कामैस्तैस्ते
 हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्यदेवताः ॥ तं तं नियममास्याय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥
 यो यो यां यां तं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ॥ तस्य तस्या च लोकाश्च द्वातामेव विदधा-
 म्यहम् ॥ २१ ॥ स तया श्रद्धया युक्तस्तस्या राधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्म-
 येव विहितान् ॥ २२ ॥ अंतवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान् देवय-
 जो यांति मद्भक्ता यांति मामपि ॥ २३ ॥ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यंते मामबुद्धयः ॥
 परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥ २४ ॥ नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया स

मावृतः ॥ मूढोऽयनाभिजानातिलोकोमामजमव्ययम् ॥ २५ ॥ वेदाहंसमती
 तानिवर्तमानानिचार्युन ॥ भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन ॥ २६ ॥ इ
 च्छाद्वेषसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत ॥ सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयातिपरंतप ॥ २७ ॥ ये
 षांत्वंतगंतपापंजनानांपुण्यकर्मणाम् ॥ तेद्वंद्वमोहनिर्मुक्ताभजंतेमांदृढव्रताः ॥ २८ ॥
 जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतिये ॥ तेब्रह्मतद्दिदुःकृत्स्नमध्यात्मंकर्मचाखिल
 म् ॥ २९ ॥ साधिभूताधिदैवंमांसाधियज्ञंचयेविदुः ॥ प्रयाणकालेऽपिचमांतेवि
 दुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयोगोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ किंतद्ब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषोत्तम ॥ अधिभूतंचकिंप्रोक्तम
 धिदैवंकिमुच्यते ॥ १ ॥ अधियज्ञःकथंकोऽत्रदेहोऽस्मिन्मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले
 चकथंज्ञेयोऽसिनियतात्मभिः ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरंब्रह्मपरमंस्वभा
 वोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥ अधिभूतंक्ष
 रोभावःपुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवान्नदेहदेहभूतंवर ॥ ४ ॥ अंतका
 लेचमामेवस्मरन्मुक्त्वाकलेवरम् ॥ यःप्रयातिसमद्भावयतिनास्त्यत्रसंशयः ॥ ५ ॥

यंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकलेवरम् ॥ तन्मेवैतिकौतियसदातद्भावभावितः
 ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरयुध्यच ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्माभैवैष्यत्य
 संशयम् ॥ ७ ॥ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसाजन्यगामिना ॥ परमंपुरुषं दिव्यया
 तिपार्थानुचिंतयन् ॥ ८ ॥ कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥
 सर्वस्यधातारमंचित्यरूपमादित्यवर्णतमसःपरस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकालेमनसा
 चलेनभक्त्यायुक्तोयोगबलेनचैव ॥ भुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सुतंपरंपुरुष
 मुपैतिदिव्यम् ॥ १० ॥ यदक्षरेवेदविदोवदन्तिविशंतियद्यतयोवीतरागाः ॥ यदि
 च्छंतोब्रह्मचर्यंचरन्ति तत्तेपदंसंग्रहेणप्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोहृदि
 निरुध्यच ॥ मधूध्यायात्मनःप्राणमास्थितोयोगधारणाम् ॥ १२ ॥ ओमित्ये
 काक्षरंब्रह्मव्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यःप्रयातित्यजन्देहंसयातिपरमांगतिम् ॥ १३ ॥
 अनन्यचेताःसतंतयोमांस्मरन्तिनित्यशः ॥ तस्याहंसुलभःपार्थनित्ययुक्तस्थयोगि
 नः ॥ १४ ॥ मामुपेत्यपुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्नुवंतिमहात्मानःसंसिद्धिप
 रमांगताः ॥ १५ ॥ आब्रह्मभवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्यतुकोतय
 पुनर्जन्मनविधत्ते ॥ १६ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तमहर्षद्वह्नणोविदुः ॥ रात्रियुगसहस्रां

तांतेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रा
 व्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञिके ॥ १८ ॥ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीय
 ते ॥ रात्र्यागमेऽवशः पार्थप्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥ परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽ
 व्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥ अव्यक्तोऽक्षर इ
 त्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ॥ यन्प्राप्य न निवर्तते तद्भामपरमं मम ॥ २१ ॥ पुरुषः स
 परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यान्तःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम्
 ॥ २२ ॥ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ॥ प्रयातायां तितं कालं वक्ष्यामि
 भरतर्षभ ॥ २३ ॥ अभिर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाताग
 च्छन्ति ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ॥ २४ ॥ धूमो रात्रिस्तथाऋणः षण्मासा दक्षिणायन
 म् ॥ तत्र चांद्रमसं सज्योतिर्यागी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥ शुक्लऋणे गतीत्येते जगतः
 शाश्वते मते ॥ एकयायात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥ नैतेऽस्त्यती पार्थ जा
 नन्यो गीमुद्द्यतिकश्च न ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥ २७ ॥ वेदेषु
 यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ॥ अत्येतत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं
 स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां श्री

कृष्णार्जुनसंवादेऽक्षरपरब्रह्मयोगोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंतेगुह्यतमंप्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंय
 ज्ञात्वामोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १ ॥ राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्य
 क्षावगमंधर्म्यसुसुखंकर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥ अश्रद्धानाःपुरुषाधर्मस्यास्यपरंत
 प ॥ अप्राप्यमानिवर्तेतेऽत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥ मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्त
 मूर्तिना ॥ मत्स्थानिसर्वभूतानिनचाहंतेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥ नचमत्स्थानिभूता
 निपश्यमेयोगमैश्वरम् ॥ भूतशृङ्खलभूतस्थोममात्माभूतभावनः ॥ ५ ॥ यथा
 काशास्थितोऽनित्यंवायुःसर्वत्रगोमहान् ॥ तथासर्वाणिभूतानिमत्स्थानीत्युपधा
 रय ॥ ६ ॥ सर्वभूतानिकौंतेयप्रकृतिंयातिमामिकाम् ॥ कल्पक्षयेपुनस्तानिक
 ल्यादौविस्तृजाम्यहम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिंस्वामवष्टयिस्तृजामिपुनःपुनः ॥ भूतधा
 ममिमंकृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥ नचमांतानिकर्माणिनिबध्नंतिधनंजय ॥
 उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु ॥ ९ ॥ मयाध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराच
 रम् ॥ हेतुनानेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते ॥ १० ॥ अवजानंतिमामूढामानुषीं
 नुमाश्रितम् ॥ परंभावमजानंतेममभूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥ मोघाशामोघक

माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमासुरीचैवप्रकृतिमोहिनीश्रिताः ॥ १२ ॥
 महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिम
 व्ययम् ॥ १३ ॥ सततंकीर्तयंतोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥ नमस्यंतश्चमांभक्त्यानि
 त्ययुक्ताउपासते ॥ १४ ॥ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमामुपासते ॥ एकत्वेनपृथ
 कत्वेनबहुधाविश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥ अहंक्रतुरहंयज्ञःस्वधाहमहमौषधम् ॥ मं
 त्रोऽहमहमेवाज्यमहमाग्निरहंहुतम् ॥ १६ ॥ पिताहमस्यजगतोमाताधातापिता
 महः ॥ वेद्यंपवित्रमौंकारःक्रकृसामयजुरेवच ॥ १७ ॥ गतिर्भर्ताप्रभुःसाक्षीनि
 वासःशरणंमुहूर्त् ॥ प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययम् ॥ १८ ॥ तपाम्य
 हमहं वर्षंनिगृह्णाम्युत्सृजामिच ॥ अमृतंचैवमृत्युश्चसदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥
 त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिह्वास्वर्गतिंप्राप्यते ॥ तेषुपुण्यामासाद्यगुरेन्द्रलो
 कमश्नंतिदिव्यान्दिविदेवभोगान् ॥ २० ॥ तेतंभुक्त्वास्वर्गलोकंविशालंक्षीणेषु
 ण्येमर्त्यलोकांविशंति ॥ एवंत्रयीधर्ममनुप्रपन्नागतागतंकामकामालभंते ॥ २१ ॥
 अनन्याश्चितयंतोमांयेजनाःपर्युपासते ॥ तेषानित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्य
 हम् ॥ २२ ॥ येऽप्यन्यदेवताभक्तायजंतिश्रद्धयान्विताः ॥ तेऽपिमामेवकौंतेयय

जंत्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥ अहं हि सर्वज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु माम
 भिजानंति तत्त्वेना तश्च्यवंति ॥ २४ ॥ यांति देवव्रता देवान् पितॄन्यांति पितॄन्व्रताः ॥
 भूतानियांति भूतेष्व्यायांति मद्याजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भ
 क्त्या प्रयच्छति ॥ तद्दहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥ यत्करोषि यदश्ना
 सि यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥ शुभाशु
 भफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥
 समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजंति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम्
 ॥ २९ ॥ अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंततः सम्यग्यव
 सितो हि सः ॥ ३० ॥ क्षिप्रं भवति धर्मात्मा श्वच्छांतिं निगच्छति ॥ कौंतेय प्रतिजा
 नीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥ मां हि पार्थव्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ स्त्रि
 यो वै श्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ ३२ ॥ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्तरा
 जर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥ मन्मना भव म
 द्भक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ इति
 श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ० राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ भूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमंवचः ॥ यत्तेऽहंप्रीयमाणायव
 क्ष्यामिहितकाम्यया ॥ १ ॥ नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥ अहमादिहिंदे
 वानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ २ ॥ योमामजमनादिंचवेत्तिलोकमहेश्वरम् ॥ अ
 संमूढःसमर्थेषुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३ ॥ बुद्धिज्ञानमसंमोहःक्षमासत्यंदमःश
 मः ॥ सुखंदुःखंभवोभावोभयंचाभयमेवच ॥ ४ ॥ अहिंसासमतातुष्टिस्तपो
 दानंयशोऽयशः ॥ भवंतिभावाभूतानांभक्तएवपृथग्विधाः ॥ ५ ॥ महर्षयःसप्तपू
 र्वचत्वारोमनवस्तथा ॥ मद्भावामानसाजाताएषांलोकइमाःप्रजाः ॥ ६ ॥ ए
 तांविभूतियोगंचममयोवेत्तितत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेनयोगेनयुज्यतेनात्रसंशयः
 ॥ ७ ॥ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्तते ॥ इतिमत्वाभजंतेमांबुधाभावसम
 न्विताः ॥ ८ ॥ मच्चित्तामद्गतप्राणाबोधयंतःपरस्परम् ॥ कथयंतश्चमानित्यंतु
 व्यंतिचरमंतिच ॥ ९ ॥ तेषांसततयुक्तानांभजतांप्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामिबुद्धियो
 गंतयेनमामुपयांति ॥ १० ॥ तेषामेवानुकर्यमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशया
 म्यात्मभावशयोज्ञानदीपेनभास्वता ॥ ११ ॥ अर्जुनउवाच ॥ परंब्रह्मपरंधामप
 वित्रंपरमंभवान् ॥ पुरुषंशाश्वतंदिव्यमादिदेवमजंविभुम् ॥ १२ ॥ आद्रुस्त्वा

ऋषयःसर्वेदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे ॥ १३ ॥
 सर्वमेतदृतमन्येयन्मांवदसिकेशव॥नहितेभगवन्व्यक्तंविदुर्देवानदानवाः॥१४॥
 स्वयमेवात्मनात्मानंवेत्थत्वंपुरुषोत्तम ॥ भूतभावनभूतेशदेवदेवजगत्पते॥१५॥
 वक्तुमर्हस्यशेषेणदिव्यात्मात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वंव्या
 प्यतिष्ठसि ॥ १६ ॥ कथंविद्यामहंयोगिंस्त्वांसदापरिचिंतयन् ॥ केषुकेषुचभा
 वेषुचिन्त्योऽसिभगवन्मया ॥ १७ ॥ विस्तरणात्मनोयोगंविभूतिंचजनार्दन ॥
 भूयःकथयतमिहिंशृण्वतोनास्तिमेऽमृतम् ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेकथ
 यिष्यामिदिव्यात्मात्मविभूतयः॥प्राधान्यतःकुरुश्रेष्ठनास्त्यंतोविस्तरस्यमे ॥१९॥
 अहमात्मागुडोकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्वमध्यंचभूतानामंतएवच
 ॥ २० ॥ आदित्यानामहंविष्णुर्ज्योतिषरिविरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन
 क्षत्राणामहंशशी ॥ २१ ॥ वेदानांसामवेदोऽस्मिदेवानामस्मिवासवः ॥ इंद्रिया
 णांमनश्चास्मिभूतानामस्मिचेतना ॥ २२ ॥ रुद्राणांशंकरश्चास्मिवित्तेशोयक्ष
 रक्षसाम्॥वसूनांपावकश्चास्मिमेरुःशिखरिणामहम् ॥ २३ ॥ पुरोधसांचमुख्यमां
 विद्विपार्थबृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहंस्कंदःसरसामस्मिसागरः॥ २४ ॥ महर्षीणां

भृगुरहंगिरामस्येकमक्षरम्॥यज्ञानांजपयज्ञोऽस्मिस्थावराणांहिमालयः॥ २५॥
 अश्वत्थःसर्ववृक्षाणां देवर्षीणांचनारदः ॥ गंधर्वाणांचित्ररथःसिद्धानांकपिलोमु-
 तिः ॥ २६॥ उच्चैःश्रवसमश्वानांविद्धिमामसृतोद्भवम् ॥ ऐशवतंगजैर्द्राणानराणां
 चनराधिपम् ॥ २७॥ आयुधानामहंवज्रं धेनूनामस्मिकामधुक् ॥ प्रजनश्चास्मिकं
 दर्पः सर्पाणामस्मिवासुकिः ॥ २८॥ अनंतश्चास्मिनागानांवरुणोऽथादसामहम् ॥
 पितॄणामर्यमाचास्मियमःसंयमतामहम् ॥ २९॥ प्रह्लादश्चास्मिदैत्यानांकालः
 कलयतामहम् ॥ ऋगाणांचमृगैर्द्रोऽह्वैनतेयश्चपक्षिणाम् ॥ ३०॥ पवनःपव-
 तामस्मिरामःशस्त्रभृतामहम् ॥ झषाणांमकरश्चास्मिस्त्रोतसामस्मिजाह्नवी ॥
 ॥ ३१॥ सर्गाणामादिरंतश्चमध्यंचैवाहमर्जुन ॥ अथात्मविद्याविद्यानांवादः
 प्रवदतामहम् ॥ ३२॥ अक्षराणामकारोऽस्मिद्वंद्वःसामासिकस्यच ॥ अहमेवा-
 क्षयःकालोधाताऽहंविश्वतोमुखः ॥ ३३॥ सत्युःसर्वहरश्चाहमुद्भवश्चभविष्यता-
 म् ॥ कीर्तिःश्रीर्वाक्कनारीणांस्थितिर्मधाधृतिःक्षमा ॥ ३४॥ बृहत्सामतथासाक्षां
 गायत्रीछंदसामहम् ॥ मासानांमार्गशीर्षोऽहमृतूनांकुसुमाकरः ॥ ३५॥ द्यूतं
 छलयतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मिन्व्यवसायोऽस्मि सत्त्वंसस्ववता

महम् ॥ ३६ ॥ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पांडवानां धनंजयः ॥ मुनीनामप्यहं व्या-
 सः कवीनामुशनाकविः ॥ ३७ ॥ दंडोदमयतामस्मिनीतिरस्मि जिगीषताम् ॥ भौ-
 नं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ॥ ३८ ॥ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तद-
 हं मर्जुन ॥ न तदस्मि विनायकस्यात्मया भूतं चराचरम् ॥ ३९ ॥ नांतोऽस्ति मम दि-
 व्यानां विभूतीनां परंतप ॥ एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥ ४० ॥ यद्यद्वि-
 भूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वं ममेजोऽंशं संभवम् ॥ ४१ ॥
 अथ वा बहु नैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ॥ विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जग-
 त् ॥ ४२ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ० विभूति योगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १०
 अर्जुन उवाच ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन
 मोहोऽयं विगतो मम ॥ १ ॥ भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥ त्वत्तः क-
 मलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥ २ ॥ एवमेतद्यथा त्वत्त्वमात्मानं परमेश्वर ॥
 द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मन्यसे यदि तच्छृण्वं मया द्रष्टुमिति प्र-
 भो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पा-
 र्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ॥ ५ ॥

पश्चादित्यान्वसूनुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ॥ बहून्यहृष्टपूर्वाणि पश्चाश्वर्याणि भार
 त ॥ ६ ॥ इहैकस्य जगत्स्रं पश्चाद्यसचराचरम् ॥ मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्भु
 मिच्छसि ॥ ७ ॥ न तु मां शक्य सद्रष्टुमनैनैव स्वचक्षुषा ॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः प
 श्य मे योगैश्चरम् ॥ ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तवात तो राजन्महायोगेश्वरो ह
 रिः ॥ दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ॥ ९ ॥ अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतद
 र्शनम् ॥ अनेक दिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ १० ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं
 दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखम् ॥ ११ ॥ दिवि सूर्य
 सहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदि भाः सहशीसा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥ १२ ॥
 तत्रैकस्य जगत्स्रं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्य देवदेवस्य शरीरं पांडवस्तदा ॥ १३
 ततः स विस्मयाविष्टो हृष्टरो माधनंजयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलि रभाषत ॥
 १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देवे देहसर्वास्तथा भूतविशेषसंघान् ॥
 ब्रह्माणमीशं कमलासनस्य सृष्टींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् ॥ १५ ॥ अनेकबाहुं द
 रवक्त्रेन च पश्यामि त्वांसर्वतोऽनंतरूपम् ॥ नांतं मध्यं न पुनस्तवादिं पश्यामि विश्वे
 श्वर विश्वरूपम् ॥ १६ ॥ किरीटिनं गढिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतोऽदीप्तिमंतम् ॥

पश्चामित्वां दुर्निरीक्ष्यं समं ताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम् ॥ १७ ॥ त्वमक्षरं परमं
 वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोपासनातनस्त्वं
 पुरुषो मतो मे ॥ १८ ॥ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशिसूर्यनेत्रम् ॥ प
 श्यामि त्वां दीप्तदुताशवक्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपंतम् ॥ १९ ॥ द्यावापृथिव्योरि
 दमंतरं हि व्याप्तं त्वयै केन दिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वा द्रुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं
 महात्मन् ॥ २० ॥ अमी हि त्वां सुरसंघाविति केचिद्दीप्ताः प्रांजलयोगृणंति ॥ स्व
 स्तीत्युत्तवामहर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादित्या
 वसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावी
 क्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥ रूपमहत्ते बहव क्रनेत्रं महाबाहो बहव हूवरूपा दम् ॥ ब
 हूदरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् ॥ २३ ॥ नभःस्पृशं दीप्तमने
 कवर्णं व्यात्तानं दीप्तविशालं नेत्रम् ॥ दृष्ट्वा हि त्वां प्रव्यथितां तरात्मा धृतिं निविंदा मि
 शमंच विष्णो ॥ २४ ॥ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसंनिभानि ॥
 दिशो नजानेन लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ २५ ॥ अमी च त्वां धृतराष्ट्र
 स्य पुत्राः सर्वे सैहवाव निपालसंघैः ॥ भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथा सौसहारस्मदीयैर

पियोधमुखैः ॥ २६ ॥ वक्राणितेत्वरमाणाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयानक्रानि ॥
 केचिद्विलग्रादशनांतरेषुसंहस्यंतैचूर्णितैरुत्तमांगैः ॥ २७ ॥ यथानदीनांबहवोऽब्रु-
 वेगाःसमुद्रमेवाभिमुखान्द्रवन्ति ॥ तथातवामीनरलोकवीराविशंतिवक्राण्यभि-
 विज्वलन्ति ॥ २८ ॥ यथाप्रदीपंज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्धवेगाः ॥ तथैव
 नाशायविशंतिलोकास्तवापिवक्राणिसमृद्धवेगाः ॥ २९ ॥ लेलित्यसेग्रसमा-
 नःसमंताल्लोकान्समग्राण्वदनैज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रंभासस्तवो-
 ग्राःप्रतपंतिविष्णो ॥ ३० ॥ आख्याहिमेकोभवानुग्रहपोनमोऽस्तुतेदेववरप्रसी-
 द ॥ विज्ञातुमिच्छामिभवंतमाद्यंनहिप्रजानामितवप्रवृत्तिम् ॥ ३१ ॥ श्रीभगवा-
 नुवाच ॥ कालोऽस्मिलोकक्षयकृत्प्रवृद्धोलोकान्समाहर्तुमिहप्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपि
 त्वानंभविष्यंतिसर्वेऽवस्थिताःप्रत्यनीकेषुयोधाः ॥ ३२ ॥ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठय-
 शोलभस्वजित्वाशत्रून्भुंक्ष्वराज्यंसमृद्धम् ॥ मयैवैतेनिहताःपूर्वमेवनिमित्तमा-
 त्रंभवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥ द्रोणंचभीष्मंचजयद्रथंचकर्णंतथान्यानिपियोध-
 मुख्यान् ॥ मयाहतांस्त्वंजहिमाव्यथिष्ठायुध्यस्वजेतासिरणेषपतान् ॥ ३४ ॥ सं-
 जयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचनेकशवस्यकृतांजलिर्वेपमानःकिरीटी ॥ नमस्कृत्वा

भूयएवाहकृष्णसंगद्वंद्वंभीतभीतःप्रणम्य ॥ ३५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थानेहृषीकेश
 तवप्रकीर्त्याजगत्प्रहृण्यत्यनुरज्यतेच ॥ रक्षांसिभीतानिदिशोद्वंति सर्वे नमस्यंति
 चसिद्धसंधाः ॥ ३६ ॥ करमाच्चतेननमेरन्महात्मनगरीयसेब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥
 अनंतदेवेशजगन्निवासत्वमक्षरंसदसत्तत्परंयत् ॥ ३७ ॥ त्वमादिदेवः पुरुषः पुरा
 णस्त्वमस्यविश्वस्यपरंनिधानम् ॥ वेत्तासिवेद्यंचपरंचधामत्वयातंतंविश्वमनंतं
 रूप ॥ ३८ ॥ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणःशशांकःप्रजापतिस्त्वंप्रपितामहश्च ॥ नमोनम
 स्तेऽस्तुसहस्रकृत्वःपुनश्चभूयोऽपिनमोनमस्ते ॥ ३९ ॥ नमःपुरस्तादथपृष्ठतस्तेनमो
 ऽस्तुतेसर्वतएवसर्वा ॥ अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वंसर्वसमाप्नोषिततोऽसिसर्वः ॥ ४०
 सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति ॥ अजानतामहिमानंतवेदंम
 याप्रमादात्प्रणयेनवापि ॥ ४१ ॥ यच्चापहासार्थमसत्कृतोऽसिविहारशय्यासन
 भोजनेषु ॥ एकोऽथवाप्यच्युततत्समक्षंतत्क्षामयेत्वामहंप्रमेयम् ॥ ४२ ॥ पितासि
 ल्लोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोऽस्यभ्यधिकःकृतोऽ
 न्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः ॥ ४३ ॥ तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वा
 महमीशमीडधम् ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसरूयुःप्रियःप्रियायाहंसिदेवसोदुम् ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वहृषितोऽस्मिदृष्ट्वाभयेनचप्रव्यथितमनोमे ॥ तदेवमेदर्शयेदेवरूपंप्रसी
 देदेवेशजगन्निवासः ॥ ४५ ॥ किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रुमहंतथैव ॥
 तेनैवरूपेणचतुर्भुजेन सहस्रबाहोभवविश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ म
 याप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंपरं दर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयं विश्वमनंतमाद्यं
 त्मेत्वादय्येननदृष्टपूर्वं ॥ ४७ ॥ न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानैर्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः ॥
 एवंरूपः शक्य अहंचुलोकैर्द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर ॥ ४८ ॥ मातेव्यथामाचविमदुभा
 वोदृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ॥ व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रप
 श्य ॥ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्तवास्वकं रूपं दर्शयामास भू
 यः ॥ आश्वासयामास च भीतमेनं भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५० ॥ अर्जुन
 उवाच ॥ दृष्ट्वेदं मानुषं रूपं तव सौम्यं जनार्दन ॥ इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिं
 गतः ॥ ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम ॥ देवा अ
 प्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनं कांक्षिणः ॥ ५२ ॥ नाहं वैर्न तपमानदानेन न चेज्यया ॥
 शक्य एवं विधोर्द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥ ५३ ॥ भक्त्या त्वन्यया शक्य अहमेवं
 विधोऽर्जुन ॥ ज्ञानुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥ ५४ ॥ मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्ग

कःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामतिपांडव ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमद्भगव
 द्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि०विश्वरूपदर्शनयोगोनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंते
 षांकेयोगवित्तमाः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मध्यावेश्मनोयेमानित्ययुक्ताउ
 पासते ॥ श्रद्धयापरयोपेतास्तेमैयुक्ततमामताः ॥ २ ॥ येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं
 पर्युपासते ॥ सर्वत्रगमंचित्यंचकूटस्थमचलंभुवम् ॥ ३ ॥ संनियम्येन्द्रियग्रामंस
 र्वत्रसमबुद्धयः ॥ तेप्राप्नुवंतिमामेवसर्वभूतहिते रताः ॥ ४ ॥ क्लेशोऽधिकतरस्तेषा
 मव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥ अव्यक्ताहिगतिदुःखंदेहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥ येतुसर्वा
 णिकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्पराः ॥ अनन्येनैवयोगेनमांध्यायंतउपासते ॥ ६ ॥ ते
 षामहंसमुद्धर्तन्मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थमध्यावेशितचेतसाम्
 ॥ ७ ॥ मध्येवमनआधत्स्वमयिबुद्धिनिवेशय ॥ निवसिष्यसिमध्येवअतउर्ध्वं
 नसंशयः ॥ ८ ॥ अथचित्तंसमाधातुंनशक्नोषिमयिस्थिरम् ॥ अभ्यासयोगेनत
 तोमामिच्छातुंधनंजय ॥ ९ ॥ अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसिमत्कर्मपरमोभव ॥ मद
 र्थमपिकर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ १० ॥ अथैतदप्यशक्तोऽसिकर्तुंमद्योग

माश्रितः ॥ सर्वकर्मफलत्यागंततः कुरुयतात्मवान् ॥ ११ ॥ श्रेयोहिज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्भयानं विशिष्यते ॥ ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छातिरनंतरम् ॥ १२ ॥ अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च ॥ निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुखः क्षमी ॥ १३ ॥ संतुष्टः स तं योगीयतात्मा हृदि निश्चयः ॥ मध्यर्पितमनो बुद्धिर्धर्मो भक्तः समेप्रियः ॥ १४ ॥ यस्मान्नो द्विजते लोको लोकाब्रो द्विजते च यः ॥ हर्षमर्षभयो द्वे गैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥ १५ ॥ अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागी यो मद्रक्तः समे प्रियः ॥ १६ ॥ यो न हृष्यति नेद्वेष्टि न शोचति न कांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः समे प्रियः ॥ १७ ॥ समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः संगविवर्जितः ॥ १८ ॥ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनी संतुष्टो येन केनचित् ॥ अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान् मे प्रियो नरः ॥ १९ ॥ ये तु धर्म्यामृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ॥ श्रद्धधाना मत्परमाभक्तास्ते जीवमेप्रियाः ॥ २० ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मसूत्रभाष्ययोगो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो वै

तितंप्रादुःक्षेत्रज्ञइतितद्विदः ॥ २ ॥ क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विस्वक्षेत्रेषुभारत ॥ क्षेत्र
 क्षेत्रज्ञयोज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमंतमम ॥ ३ ॥ तत्क्षेत्रंयच्चयादृक्कयद्विकारियतश्चयत॥
 सचयोयत्प्रभावश्चतत्समासेनमेष्टु ॥ ४ ॥ ऋषिभिर्वधुधागीतंछंदोभिर्विवि
 धैःपृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैवेहेतुमद्विर्विनिश्चितैः ॥ ५ ॥ महाभूतान्यहंकारोबुद्धि
 रव्यक्तमेवच ॥ इन्द्रियाणिदर्शकंचपंचर्चेन्द्रियगोचराः ॥ ६ ॥ इच्छाद्वेषःसुखंदुः
 खंसंघातश्चेतनाधृतिः ॥ एतत्क्षेत्रंसमासेनसविकारमुदाहृतम् ॥ ७ ॥ अमानि
 त्वमदंभित्वमहिंसाक्षातिरार्जवम् ॥ आचार्योपासनंशौचंरथैर्यमात्मविनिग्रहः
 ॥ ८ ॥ इन्द्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्श
 नम् ॥ ९ ॥ असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रद्वारगृहादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानि
 ष्ठोपपत्तिषु ॥ १० ॥ मयिचानन्ययोगेनेभक्तिरव्यभिचारिणी ॥विविक्तदेशसेवित्व
 मरतिर्जनसंसदि ॥ ११ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञा
 नमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ॥ १२ ॥ ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतम
 श्रुते ॥ अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते ॥ १३ ॥ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽ
 क्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति ॥ १४ ॥ सर्वैन्द्रियगुणा

भासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ असक्तं सर्वभूच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥ १५ ॥ बहि-
 रंतश्च भूतानामचरं चरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् ॥ १६ ॥
 अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ॥ भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णुप्रभविष्णु-
 च ॥ १७ ॥ ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि स-
 र्वस्य विष्ठितम् ॥ १८ ॥ इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः ॥ मद्रक्त एतद्विज्ञा-
 यमद्वावायोपपद्यते ॥ १९ ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्य नादी उभावपि ॥ विकारांश्च
 गुणांश्चैव विद्धि प्रकृतिसंभवान् ॥ २० ॥ कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पु-
 रुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥ २१ ॥ पुरुषः प्रकृतिरथो हि भुंक्ते प्रकृतिजात्
 गुणान् ॥ कारणं गुणसंगोऽस्य सदस्यो निजन्मसु ॥ २२ ॥ उपद्रष्टानुमंता च भ-
 र्ता भोक्ता महेश्वरः ॥ परमात्मेति चाप्युक्तो देहऽस्मिन् पुरुषः परः ॥ २३ ॥ य एव वेत्ति
 पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽभिजायते ॥ २४ ॥ ध्या-
 नेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना ॥ अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चाप-
 रे ॥ २५ ॥ अन्यत्वेवमजानंतः श्रुत्वाऽन्येभ्य उपपासते ॥ तेऽपि चातितरंत्येव मृत्युं श्रु-
 तिपरायणाः ॥ २६ ॥ यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं रथावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसं-

योगात्तद्विद्भिभरतर्षभ ॥ २७ ॥ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतपरमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्ववि
 नश्यंतयःपश्यतिसपश्यति ॥ २८ ॥ समंपश्यन्निःसर्वत्रसमवास्थितमीश्वरम् ॥ न
 हिनस्यात्मनात्मानंततोयातिपरंगतिम् ॥ २९ ॥ प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणा
 निसर्वशः ॥ यःपश्यतितथात्मानमकर्तारंसपश्यति ॥ ३० ॥ यदाभूतदृष्टभावे
 कश्चमनुपश्यति ॥ ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्येततदा ॥ ३१ ॥ अनादित्वान्निर्गु
 णत्वात्परमात्मायमव्ययः ॥ शरीरस्योऽपिकौतयेनकरोतिनलिप्यते ॥ ३२ ॥ य
 थासर्वगतंसौक्ष्म्यादाकाशंनोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावास्थितोदेहेतथात्मानोपलि
 प्यते ॥ ३३ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकमिमंरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नं
 काशयतिभारत ॥ ३४ ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञद्यैरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षं
 चयेविदुर्यांतितेपरम् ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांश्री
 कृष्णार्जुनसंवादेक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वामुन
 यःसर्वेषांसिद्धिमितोगताः ॥ १ ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ स
 र्गोऽपिनोपजायंतेप्रलयेनव्ययंतिच ॥ २ ॥ ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भदधाम्य

हम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ॥ ३ ॥ सर्वयोनिषु कौतियमूर्तयः संभवंतियाः ॥ तासां ब्रह्ममहर्षो निरहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥ सत्वरजसमइति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नंति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन बध्नाति ज्ञानसंगेन चानघ ॥ ६ ॥ रजोरागात्मकं विद्धि तृणासंगसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नाति कौतियकमसंगेन देहिनम् ॥ ७ ॥ तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ॥ ८ ॥ सत्त्वं सुखे संजयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत ॥ ९ ॥ रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा ॥ १० ॥ सर्वद्वारेषु देहोऽस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विदं सत्त्वमित्युत ॥ ११ ॥ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येता निजायंते विद्वद्भरतर्षभा ॥ १२ ॥ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येता निजायंते विद्वद्भेरु नन्दन ॥ १३ ॥ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ॥ तदोत्तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ तथा प्रलीनस्तमसि मुदयोनिषु जायते ॥ १५ ॥ कर्मणः सुकृतस्या

दुःसात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥ १६ ॥ सत्त्वा
 त्संजायेते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतो ज्ञानमेव च ॥ १७ ॥
 ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्थामध्ये तिष्ठति राजसा ॥ जघन्यगुणवृत्तिरथा अधोगच्छंति
 तामसाः ॥ १८ ॥ नान्यंगुणेष्वयः कतरिंशदाद्रशानुपश्यति ॥ गुणेष्वपरे वृत्तिम
 द्भावं सोऽधिगच्छति ॥ १९ ॥ गुणानेतानतीत्यत्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्म
 मृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥ २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणाने
 तानतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतास्त्रीन्गुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥ श्रीभ
 गवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्ता
 निकांक्षति ॥ २२ ॥ उदासीनवदासीनो गुणैर्योनौ न विचाल्यते ॥ गुणावर्तत इत्येवं
 योऽवतिष्ठति नेङ्गते ॥ २३ ॥ समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रि
 याप्रियो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रा
 रिपक्षयोः ॥ सवर्णिभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥ २५ ॥ मां च योऽव्यभिचारे
 ण भक्तियोगेन सेवते ॥ स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २६ ॥ ब्रह्मणो हि
 प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ॥ शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकांतिकस्य च ॥ २७ ॥ इ

तिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुगुणत्रयविभागयोगोनामचतुर्दशोऽध्यायः॥१४॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्रादुरव्यम् ॥ छंदोऽस्यस्यपर्णा
 नियस्तवेदसवेदवित् ॥ १ ॥ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्र
 वालाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥ २ ॥ नरूपम
 स्येहतोपलभ्यते नातो न चादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगश
 खेण हृदेन छित्त्वा ॥ ३ ॥ ततः परंतत्परि मार्गितव्यं यस्मिन् गतानि वर्तति भूयः ॥ त
 मेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥ ४ ॥ निर्मानमोहाजितसंगदो
 षा अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ॥ द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पद
 मव्ययंतं ॥ ५ ॥ न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ॥ यद्गत्वा न निवर्तते तद्वा
 मपरमं मम ॥ ६ ॥ ममैवांशो जीवलोके जीव भूतः सनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रिया
 णि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ७ ॥ शरीरं यद्वाप्नोति यच्चाप्नुत्कामतीश्वरः ॥ गृहीत्वा
 तानि संयाति वायुर्गंधानि वा शयात् ॥ ८ ॥ श्रोत्रं चक्षुःस्पर्शं चरसनं घ्राणमेव च ॥
 अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥ उत्कामं तं स्थितं वापि भुजानं वा गु
 णान्वितम् ॥ विमूढानानुपश्यंति पश्यंति ज्ञानचक्षुषः ॥ १० ॥ यतंतो योगिनश्चैनं प

श्रंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानोनैनंपश्यंत्यचेतसः ॥ १३ ॥ यदादि
 त्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम्
 ॥ १२ ॥ गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्पाणि चौषधीः सर्वाः सो
 मो भूत्वा रसात्मकः ॥ १३ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणा
 पानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥ १४ ॥ सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टो मत्तः स्मृ
 तिज्ञानमपोहनं च ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतं कृद्देवदेव चाहम् ॥ १५ ॥ द्वा
 विमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते
 ॥ १६ ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्य
 यईश्वरः ॥ १७ ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽरिमलो केवेदे च
 प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्ववि
 द्भ्रजति मां सर्वभावेन भारत ॥ १९ ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ ॥ एत
 बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ २० ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
 विद्यायां श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुराणपुरुषोत्तमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानंदमश्रयज्ञ

श्रस्वाध्यायस्तपआर्जवम् ॥ १ ॥ अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागः शांतिरपैशुनम् ॥
 दयाभूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥ २ ॥ तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नाति
 मानिता ॥ भवंति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ॥ ३ ॥ दंभो दर्पोऽभिमानश्च क्रो
 धः पारुष्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ॥ ४ ॥ देवी संपदि
 मोक्षाय निबन्धायासुरीमता ॥ मायुचः संपदं देवीमभिजातोऽसि पांडव ॥ ५ ॥ द्वौ
 भूतसर्गौ लोके स्मिन्दैव आसुर एव च ॥ देवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु
 ॥ ६ ॥ प्रवर्तितं च निवर्तितं च जनानि विदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु
 विद्यते ॥ ७ ॥ असत्यमप्रतिष्ठितं जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परं संभूतं किमन्य
 त्कामैर्हतुकम् ॥ ८ ॥ एतां हि मवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्मा
 णः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥ ९ ॥ काममाश्रित्य दुष्पूरं दंभमानमदन्विताः ॥ मो
 हाद्गृहीत्वाऽसद्बाहान् प्रवर्ततेऽशुचि व्रताः ॥ १० ॥ चितापमरिभिर्योच प्रलयोतामुपा
 श्रिताः ॥ कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥ ११ ॥ आशापाशशतैर्बद्धाः
 कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंते कामभोगार्थं मन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १२ ॥ इदम
 यमया लब्धमिदं प्राप्स्येमनोरथम् ॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥ १३ ॥

असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्मु-
 खी ॥ १४ ॥ आढयोऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्या-
 मिमो दिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १५ ॥ अनेकचित्तविभ्रान्तमोहजालसमावृ-
 ताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥ आत्मसंभाविताः स्तब्धा-
 धनमानमदान्विताः ॥ यजन्ते नाम यज्ञैस्ते देभेनाविधिपूर्वकम् ॥ १७ ॥ अहंकारं
 बलदुर्पकामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोभ्यसूयकाः ॥ १८ ॥ ता-
 नहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु
 ॥ १९ ॥ आसुरीयोनिमापन्नामूढा जन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैव कौंतेय ततो-
 यां त्यधमांगतिम् ॥ २० ॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्त-
 थालोभस्तस्मादेतच्च त्रयं त्यजेत् ॥ २१ ॥ एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमो द्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥
 आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परांगतिम् ॥ २२ ॥ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते का-
 मकारतः ॥ न स सिद्धिं मवाप्नोति न सुखं न परांगतिम् ॥ २३ ॥ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते
 कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुं मिहार्हसि ॥ २४ ॥ इति श्री
 मद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ० द्वावासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

॥ अर्जुन उवाच ॥ येशास्त्रविधिमुत्सृज्य यजते श्रद्धया न्विताः ॥ तेषां निष्ठा तु कारुण्य
 सत्त्वमाहोरजस्तमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा दोहिनां सा स्वभा
 वजा ॥ सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ २ ॥ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भ
 वति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ॥ ३ ॥ यजते सात्त्विको दे
 वान्यक्षरक्षां सिराजसाः ॥ प्रेताभूतगणां श्रान्ये यजते तामसाजनाः ॥ ४ ॥ अशा
 स्त्रा विहितं घोरं तप्यते ये तपोजनाः ॥ दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥
 कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मां चैवातः शरीरस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चया
 न् ॥ ६ ॥ आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ॥ यज्ञस्तपस्तथादानं तेषां भे
 दमिमं शृणु ॥ ७ ॥ आयुः सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥ रस्याः स्निग्धाः
 स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विका प्रियाः ॥ ८ ॥ कटुम्लत्वणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षवि
 दाहिनः ॥ आहाराराजसस्येष्ठादुःखशोका मयप्रदाः ॥ ९ ॥ यातयामंगतरसंपू
 तिपर्युषितं च यत् ॥ उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥ १० ॥ अफला
 कांक्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टो य इज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः ॥ ११ ॥
 अभिसंधाय तु फलदंभार्थमपि चैव यत् ॥ इज्यते भरत श्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम्

॥ १२ ॥ विधिहीनमस्तृष्टांशं मंत्रहीनमदक्षिणम् ॥ श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं प
 रिचक्षते ॥ १३ ॥ देवद्विअगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसा च
 शारीरं तप उच्यते ॥ १४ ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्याया
 भ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते ॥ १५ ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्र
 हः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपो मानसमुच्यते ॥ १६ ॥ श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्रि
 विधं नरैः ॥ अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥ सत्कारमानपूजा
 र्थं तपोदंभेन चैव यत् ॥ क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम् ॥ १८ ॥ मूढग्रा
 हेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥ परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम् ॥ १९ ॥
 दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम्
 ॥ २० ॥ यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥ दीयते च परिक्षिप्तं द्राजसमुदा
 हृतम् ॥ २१ ॥ अदशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातं तत्ता
 मसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ ओतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्राह्मणास्ते
 न वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥ २३ ॥ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः ॥
 प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥ २४ ॥ तदित्यनभि संधाय फलं यज्ञत

पःक्रियाः ॥ दानक्रियाश्चविविधाःक्रियन्तेमोक्षकांक्षिभिः ॥ २५ ॥ सद्भावेसा
धुभावेचसदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्तेकर्मणितायासच्छब्दःपार्थयुज्यते ॥ २६ ॥
यज्ञेतपसिदानेचस्थितिःसदितिचोच्यते ॥ कर्मचैवतदर्थीयंसदित्येवाभिधीयते
॥ २७ ॥ अश्रद्धयाद्दुतंदत्तंपस्तंतंकृतंचयत् ॥ असदित्युच्यतेपार्थनचतत्प्रेत्य
नोइह ॥ २८ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांश्रीकृष्णार्जुनसंवादे
श्रद्धात्रयविभागयोगोनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ संन्यासस्यमहाबाहोतत्त्वमिच्छामिवेदितुम् ॥ त्यागस्यचह
षीकेशपृथक्केशिनिषदूत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानांकर्मणान्यासंसंन्या
संकवयोविदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागंप्रादुस्यागंचिचक्षणाः ॥ २ ॥ त्याज्यंदोषवदि
त्येकेकर्मप्रादुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यमितिचापरे ॥ ३ ॥ निश्चयं
शृणुमेतन्नत्यागेभरतसत्तम ॥ त्यागोहिपुरुषव्याघ्रान्निविधःसंप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥
यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यकार्यमेवतत् ॥ यज्ञोदानंतपश्चैवपावनानिमनीषिणाम्
॥ ५ ॥ एतान्यपितुकर्माणिपिसंगंत्यत्तवाफलानिच॥कर्तव्यानीतिमेपार्थनिश्चितंम
तमुत्तमम् ॥ ६ ॥ नियतस्यतुसंन्यासःकर्मणोनोपपद्यते ॥ मोहात्तस्यपरित्याग

स्तामसःपरिकीर्तितः ॥ ७ ॥ दुःखमित्येवयत्कर्मकारयेच्छेशभयात्यजेत् ॥ सकृ
 त्वाराजसंत्यागंनैवत्यागफलंलभेत् ॥ ८ ॥ कार्यमित्येवयत्कर्मनियतंक्रियतेऽर्जु
 न ॥ संगंत्यत्तत्वाफलंचैवसत्यागःसात्त्विकोमतः ॥ ९ ॥ नद्वेष्ट्यकुशलकर्मकुशले
 नानुषज्जते ॥ त्यागीसत्त्वसमाविष्टोमेधावीछिन्नसंशयः ॥ १० ॥ नहिदेहभृता
 शक्यंत्यक्तुंकर्मार्णयशेषतः ॥ यस्तुकर्मफलत्यागीसत्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥
 अनिष्टमिष्टमिश्रंचित्रिविधंकर्मणःफलम् ॥ भवत्यत्यागिनंप्रेत्यनतुसंन्यासिनां
 क्वचित् ॥ १२ ॥ पंचैतानिमहाबाहोकारणानिनिबोधमे ॥ सांख्येकृतांतैप्रोक्तानिसि
 द्ध्येसर्वकर्मणाम् ॥ १३ ॥ अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधम् ॥ विविधा
 चपृथक्चेष्टादैवंचैवान्नपंचमम् ॥ १४ ॥ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥
 न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतत्तस्यहेतवः ॥ १५ ॥ तत्रैवंसतिकर्तारमात्मानंकेवलंतु
 यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्नसपश्यतिदुर्मतिः ॥ १६ ॥ यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धि
 र्यस्यनलिप्यते ॥ हत्वापिसद्मल्लोकाद्ब्रह्मनिनिबध्यते ॥ १७ ॥ ज्ञानंज्ञेयपरि
 ज्ञातान्निविधाकर्मचोदना ॥ करणंकर्मकर्तैतित्रिविधःकर्मसंग्रहः ॥ १८ ॥ ज्ञा
 नकर्मचकर्ताचित्रिवैवगुणभेदतः ॥ प्रोच्यतेगुणसंस्थानेयथावच्छृणुतान्यपि

॥ १९ ॥ सर्वभूतेषु येनैकभावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि
 सात्त्विकम् ॥ २० ॥ पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावा नृथग्विधान् ॥ वेत्ति स
 वैषुभूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥ २१ ॥ यत्तु कृत्स्नवेदेकरिभन्कार्ये सक्तमैहेतुक
 म् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ नियतं संगरहितमरागद्वेष
 तः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्मयत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥ यत्तु कामेप्सुना क
 र्मसाहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलाया संतद्राजसमुदाहृतम् ॥ २४ ॥ अनुबन्धं
 क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २५ ॥
 मुक्तसंगोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्धयसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्वि
 क उच्यते ॥ २६ ॥ रागो कर्मफलप्रेप्सुर्बुद्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोकान्वि
 तः कर्तारजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥
 विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥ २८ ॥ बुद्धेर्भेदं धृतेऽथैव गुणतस्त्रिविधं
 शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय ॥ २९ ॥ प्रवृत्तिच निवृत्तिच का
 र्याकार्ये भयाभाये ॥ बन्धं मोक्षं च यावेति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥ ३० ॥ यया
 धर्ममधर्मचकार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानां ति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥ ३१

अधर्मधर्ममितियामन्यतेतमसावृता॥सर्वार्थान्विपरीतांश्चबुद्धिःसापार्थतामस्मि
 ॥ ३२॥धृत्याययाधारयतेमनःप्रार्णेद्वियक्रियाः॥योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिःसा
 पार्थसात्त्विकी॥ ३३॥ययाधुर्मकामार्थान्धृत्याधारयतेऽर्जुन॥प्रसंगेनफलाकां
 क्षीधृतिःसापार्थराजसी ॥ ३४॥ययास्वप्नभयंशोकंविषादंमदमेवच ॥ नविमुं
 चतिदुर्मधाधृतिःसापार्थतामसी॥ ३५॥सुखंत्विदानींत्रिविधंशृणुमेभरतर्षभ ॥
 अभ्यासाद्रमेतेयत्रदुःखांतंचनिगच्छति ॥ ३६॥यत्तदग्रेविषमिवपरिणामेऽ
 मृतोपमम् ॥ तत्सुखंसात्त्विकंप्रोक्तमाल्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ ३७॥विषयैर्द्वियसं
 योगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् ॥ परिणामेविषमिवतत्सुखंराजसंस्मृतम् ॥ ३८॥य
 दग्रेचानुबंधेचसुखंमोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम्
 ॥ ३९॥नतदस्तिपृथिव्यांवादिविदेवेषुवापुनः ॥ सत्त्वंप्रकृतिजैर्मुक्तंयदेभिःस्या
 त्त्रिभिर्गुणैः ॥ ४०॥ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरंतप ॥ कर्माणिप्रविभक्ता
 निस्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥ ४१॥शमोदमस्तपःशौचंक्षांतिरार्जवमेवच ॥ ज्ञानंवि
 ज्ञानमास्तिक्यंब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ ४२॥शौथंतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपला
 यनम् ॥ दानमीश्वरभावश्चक्ष्मांत्रं कर्मस्वभावजम् ॥ ४३॥कृषिगोरक्षवाणिज्यं

वैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकंकर्मशूद्रस्यापिस्वभावजम् ॥ ४४ ॥ स्वस्वे
 कर्मण्यभिरतःसंसिद्धिलभतेनरः ॥ स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविंदतितच्छृणु ॥ ४५ ॥
 यतःप्रवृत्तिर्भूतानांयेनसर्वमिदंततम् ॥ स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिर्विदतिमान
 वः ॥ ४६ ॥ श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मस्त्वनुष्ठितात् ॥ स्वभावनियतंकर्मकुर्व
 न्नाप्नोतिक्लिषणम् ॥ ४७ ॥ सहजंकर्मकौंतेयसदोषमपिनत्यजेत् ॥ सर्वारंभा
 हिदोषेणधुमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥ असक्तबुद्धिःसर्वत्रजितात्माविगतस्युहः ॥
 नैष्कर्म्यसिद्धिंपरमांसन्यासेनाधिगच्छति ॥ ४९ ॥ सिद्धिंप्राप्नोयथाब्रह्मतथान्नो
 तिनिबोधमे ॥ समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ॥ ५० ॥ बुद्ध्याविशुद्धया
 युक्तोद्धृत्यात्मानंनियम्यच ॥ शब्दादीन्विषयांस्यक्ववारागद्वेषौव्युदस्यच ॥ ५१ ॥
 विविक्तसेवीलघ्वाशीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरोनित्यैवैराग्यंसमुपा
 श्रितः ॥ ५२ ॥ अहंकारंबलंदर्पकामंक्रोधंपरिग्रहम् ॥ विमुच्यनिर्ममःशान्तोब्रह्म
 भूयायकल्पते ॥ ५३ ॥ ब्रह्मभूतःप्रसन्नात्मानशोचतिनकाक्षति ॥ समःसर्वेषुभूते
 पुमद्भक्तिंलभतेपराम् ॥ ५४ ॥ भक्त्यामामभिजानातियावान्यश्चास्मितस्त्वतः ॥
 ततोमानस्त्वतोज्ञात्वाविशंतेनदनंतरम् ॥ ५५ ॥ सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोम

द्व्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादादवाप्नोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ॥ ५६ ॥ चेत्प्रसादसर्वकर्मा
 णिमधिसंन्यस्यमत्परः ॥ बुद्धियोगमुपाश्रित्यमच्चित्तःसततंभव ॥ ५७ ॥ मच्चित्तः
 सर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥ अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसि विनंक्ष्यसि
 ॥ ५८ ॥ यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइति मन्यसे ॥ मिथैषव्यवसायस्तेप्रकृति
 स्वानियोक्ष्यति ॥ ५९ ॥ स्वभावजेनकौतियनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥ कर्तुंनेच्छसि य
 स्मोहाल्करिष्यस्यवशोऽपितत् ॥ ६० ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांहृद्देशेऽर्जुनतिष्ठति ॥ भ्रा
 मयन्सर्वभूतानिन्यंत्राहूढानिमायया ॥ ६१ ॥ तमेवशरणंगच्छसर्वभावेनभारत ॥
 तत्प्रसादात्परांशान्तिस्थानंप्राप्स्यसिशाश्वतम् ॥ ६२ ॥ इति ते ज्ञानमाख्यातंगुह्याद्बु
 द्धतरंमया ॥ विमृश्यैतदशेषेणयथेच्छसितथाकुरु ॥ ६३ ॥ सर्वगुह्यतमंभूयःशृ
 णु मे परमं वचः ॥ इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥ ६४ ॥ मन्मना भव
 मद्भक्तो मद्याजी मानं मरकुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥ ६५ ॥
 सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा
 शुचः ॥ ६६ ॥ इदं तेनातपस्कायनाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां
 योऽभ्यसूयति ॥ ६७ ॥ य इदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिं मयि परां कुरु

त्वामामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ६८ ॥ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृतमः ॥ भवि
तान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥ ६९ ॥ अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवाद्मावयोः ॥
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥ ७० ॥ श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि
घो नरः ॥ सोऽपि मुक्तः शुभाहोकाभ्यान्पुण्याकर्मणाम् ॥ ७१ ॥ कच्चिदेतच्छ्रु
तं पार्थ त्वयैकाग्र्येण चेत्तसा ॥ कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रणष्टे स्ते धनं जय ॥ ७२ ॥ अर्जु
न उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मया च्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहः
करिष्ये वचनं तव ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यहं वाभुदेवस्य पार्थस्य च महत्मानसः ॥
संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥ ७४ ॥ व्यासप्रसादान्छ्रुतवानेतद्बुद्ध्यमहं
परम् ॥ योगयोगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥ ७५ ॥ राजन् संस्मृत्य सं
स्मृत्य संवादमिममद्भुतम् ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुद्गुर्मुद्गुः ॥ ७६ ॥ तच्च
संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरैः ॥ विस्मयो मे महाब्राज न हृष्यामि च पुनः पुन
॥ ७७ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ॥ तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्धुवानीति
र्मतिर्मम ॥ ७८ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीताभूषणनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अथ गीताभाष्यमारभ्यते १

श्रीपंचजनपंचास्यायनमः ॥ ॥ देवंनारायणंनत्वासर्वदोषविवर्जितम् ॥ परिपू-
 र्णगुरुंश्रान्गीतार्थवक्ष्यामिलेशतः ॥ १ ॥ नष्टधर्मज्ञानलोककुरुपालुभिर्ब्रह्मरुद्रैर्द्रा-
 दिभिरर्थितोज्ञानप्रदर्शनायभगवान्व्यासोऽवततार ॥ ततश्चेष्टानिष्टप्राप्तिपरि-
 हारसाधनादर्शनाद्वेदार्थाज्ञानाच्चसंसारैर्क्लिश्यमानानांवेदानधिकाणिस्त्रीशू-
 द्रादीनांचधर्मज्ञानद्वारा मोक्षो भवेदितिरुपालुः सर्ववेदाद्यर्थोपबृंहितांतदनुक्तके-
 वलेश्वरज्ञानदृष्टार्थयुक्तांसर्वप्राणिनामवगाढ्यानवगाढ्यरूपंकेवलभगवत्स्वरू-
 पपरंपरोक्षार्थमहाभारतसंहितामचीकृपत् ॥ तच्चोक्तं ॥ लोकेशाब्रह्मरुद्राद्याः
 संसारैर्क्लेशिनंजनम् ॥ वेदार्थाज्ञमधीकारवर्जितंचस्त्रियादिकम् ॥ अवेक्ष्यप्रार्थ-
 यामासुर्देवेशंपुरुषोत्तमम् ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्व्यासोभूत्वाचतेनच ॥ अन्या-
 वताररूपैश्चवेदानुक्तार्थभूषितम् ॥ केवलेनात्मबोधेनदृष्ट्वेदार्थसंयुतम् ॥ वेदाद-
 पिपरंचक्रेपंचमंवेदमुत्तमम् ॥ भारतंपंचरात्रंचमूलरामायणंतथा ॥ पुराणंभागव-
 तंचेतिसंभिन्नः शास्त्रपुंगव इति नारायणाष्टाक्षरकल्पे ॥ ब्रह्मापितन्नजानातिईषत्स-
 र्वोऽपि जानति ॥ बह्वर्थमृषयस्तत्तुभारतंप्रवदंतिहीत्युपनारदीये ॥ ब्रह्माद्यैः प्रार्थि-
 तोविष्णुभारंतंसचकारह ॥ यस्मिन् दशार्थाः सर्वत्र न ज्ञेयाः सर्वजंतुभिरिति नारदी

ये ॥ भारतं चापि कृतवानपंचमं वेदमुत्तमम् ॥ दशावरार्थं सर्वत्र केवलं विष्णुबोध-
कम् ॥ परोक्षार्थं तु सर्वत्र वेदादप्युत्तमं तु यदिति स्कांदे ॥ यदि विद्याच्चतुर्वेदान्सांगो-
पनिषदान्द्विजः ॥ न चेत्युराणं संविद्यान्नेव सस्याद्विचक्षणः ॥ इति हासपुराणाभ्यां
वेदं समुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यत्यश्रुताद्देवो मामयं प्रचलिष्यति ॥ मन्वादि केचिद्भुवते
ख्यास्तीकादितथापरे ॥ तथोपरि च राघव्ये भारतं परिचक्षते ॥ भारतं सर्ववेदाश्च तु
लामारोपिताः पुरा ॥ देवैर्ब्रह्मादिभिः सर्वैर्ऋषिभिश्च समन्वितैः ॥ व्यासस्यैवाज्ञया
तत्र त्वत्परिच्यत भारतम् ॥ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य
यो वेदः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यदि हास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति तत्क्वचित् ॥ विराटोद्योग-
सारवानित्यादितद्वाक्यपर्यालोचनया ऋषिसंप्रदाया लोच्य न्यः पुंडरीकाक्षान्महा-
भारतकृद्भवेदित्यादिपुराणग्रंथांतरगतवाक्यान्यथानुपपत्त्या नारदाध्ययनादि-
लिङ्गैश्चावसीयते ॥ कथमन्यथा भारतनिरुक्तिज्ञानमात्रेण सर्वपापक्षयः ॥ प्रसिद्ध-
श्च सोऽर्थः ॥ कथंचान्यस्य कर्तुं न शक्यते ॥ ग्रंथांतरगतत्वाच्चनाविद्यमानस्तुतिः ॥
न च कर्तुं रेव ॥ इतरत्रापि साम्यात् ॥ तत्र च सर्वभारतार्थसंग्रहांवा मुदेवार्जुनसं-
वादरूपं भारतपरिजातमधुभृतांगीतामुपनिबन्ध ॥ तच्चोक्तम् ॥ भारतं सर्व-

शास्त्रेषु भारते गीतिकावरा ॥ विष्णोः सहस्रनामापि ज्ञेयं पाठ्यं च तद्वयमिति मह्यं
 कौर्म ॥ सहिधर्मः सुपर्याप्तो ब्रह्मणः पदं वेद न इति ॥ तत्र त्रैलोक्ये योर्मध्ये बांधवादिमो
 हजालसंवृतं विषीदंतमर्जुनं भगवानुवाच ॥ प्रज्ञावादान् स्वमनीषोऽथ बचना
 नि ॥ कथमशोच्याः ॥ गतासून् ॥ किमिति न त्वेवाहम् ॥ ईश्वरानित्य
 त्वस्याप्रस्तुतत्वाद्दृष्टांतत्वेनाह ॥ न त्वेवेति ॥ यथाहं नित्यः सर्ववेदांतेषु प्रसिद्धः ।
 एवं त्वमेतेजनाधिपाश्च नित्याः । ^{३३}देहि नो भाव एतद्भवति तदेवासिद्धमिति चेन्न
 देहि नो स्मिन् ॥ यथा कौमारादिशरीरभेदेऽपि देही तदीक्षितासिद्धः ॥ एवं देहांतर
 प्राप्तावपि दीक्षितत्वात् ॥ न हि जडस्य शरीरस्य कौमाराद्यनुभवः संभवति ॥ मृत
 स्यादर्शनात् ॥ मृतस्य वाग्वाद्यपगमात्तदनुभवाभावः ॥ अहं मनुष्य इत्याद्यनुभवा
 च्छैतत्सिद्धमिति चेन्न ॥ सत्ये वा विशेषे देहे सुस्यादौ ज्ञानादिविशेषादर्शनात् ॥ स
 मश्चाभिमानो मनसि ॥ काष्ठादिवच्च ॥ श्रुतेश्च ॥ प्रामाण्यं च प्रत्यक्षादिवत् ॥
 न च बौद्धादिवत् ॥ अपौरुषेयत्वात् ॥ न त्वपौरुषेये पौरुषेयाज्ञानादयः कल्पयितुं
 शक्याः ॥ विना च कस्यचिद्वाक्यस्यापौरुषेयत्वं सर्वसमयाभिमतधर्माद्यसिद्धिः ॥
 यश्च तौ नांगीकुरुते नासौ समर्थः ॥ अप्रयोजकत्वात् ॥ मास्तु धर्मोऽनिरूप्यत्वा

दितिचेन्न ॥ सर्वाभिमतस्यप्रमाणं विनानिषेद्धमशक्यत्वात् ॥ नचसिद्धिप्रमा
 णकस्येतिचेन्न ॥ सर्वाभिमतैरेवप्रमाणत्वात् ॥ अन्यथासर्ववाचनिकव्यवहा
 रासिद्धेश्च ॥ नचमयाश्रुतमितितवज्ञातुंशक्यम् ॥ अन्यथावाप्रत्युत्तरंस्यात् ॥ भ्रां
 तिर्वातवस्यात् ॥ सर्वदुःखकारणत्वंवास्यात् ॥ एकोवाअन्यथास्यात् ॥ रचितत्वे
 चधर्मप्रमाणस्यकर्तुरज्ञानादिदोषशंकास्यात् ॥ नचादोषत्वंस्ववाक्येनैवसिध्यति ॥
 नचयेनकेनचिदपौरुषेयमित्युक्तमुक्तवाक्यसमम् ॥ अनादिकालपरिग्रहसिद्ध
 त्वात् ॥ अतःप्रामाण्यंश्रुतेः ॥ अतःकुतैकैर्धीरस्तत्रनमुह्यति ॥ अथवाजीवनाशं
 देहनाशंवापेक्ष्यशोकः ॥ नतावजीवनाशम् ॥ नित्यत्वादित्याह ॥ नत्वेवेति ॥ नापि
 देहनाशमित्याह ॥ देहिनइति ॥ यथाकौमारादिदेहहानेनजरदिप्राप्तावशोकः ॥
 एवंजीर्णादिदेहहानेनदेहांतरप्राप्तावपि ॥ तथापितदर्शनाभावादिनाशोकइतिचे
 त् ॥ नेत्याह ॥ मात्रास्पर्शाइति ॥ मीयंतइतिमात्राविषयाः ॥ तेषांस्पर्शाःसंबं
 धाः ॥ तएवशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ देहशीतोष्णादिसंबंधाद्विशीतोष्णाद्यनुभव
 आत्मनः ॥ ततःसुखदुःखानत्यात्मनःस्वतोदुःखादिःसंभवति ॥ कुतः ॥ आगमापायि
 त्वात् ॥ यद्यात्मनःस्वतःस्युःसुमावपिर्युः ॥ अतोयतोमात्रास्पर्शाजग्रादादावेवते

संतिनान्यदेतितदन्वयव्यतिरेकित्वात्तन्निमित्ताएवनात्मनःस्वतः ॥ आत्मनश्चैत
विषयविषयिभावसंबंधादन्यःसंबंधोनास्ति ॥ नचागमापायित्वेपिप्रवाहरूपेण
नित्यत्वमस्ति ॥ सुप्तिप्रलयादावभावादित्याह ॥ अनित्यादिति ॥ अतआत्मनो
देहाद्यात्मभ्रमएवदुःखकारणम् ॥ अतस्तद्विमुक्तस्यबंधुमरणादिदुःखंनभवति ॥
अतोभिमानंपरित्यज्यताच्छीतोष्णादींस्तितिक्षस्व ॥ अतःप्रयोजनमाह ॥ यं
हीति ॥ यमेतेमात्रास्पर्शनव्यथयंति ॥ पुरिशयमेवसंतम् ॥ शरीरसंबंधाभावेस
र्वेषामपिव्यथाभावात्पुरुषमितिविशेषणम् ॥ कथंनव्यथयंति ॥ समदुःखसुख
त्वात् ॥ तत्कथम् ॥ धैर्येण ॥ नित्यंआत्मेत्युक्तम् ॥ किमात्मैवनित्यआहोस्विद
न्यदपि ॥ अन्यदपि ॥ तत्किमिति आह ॥ नासतइति ॥ असतःकारणस्यस
तोब्रह्मणश्चाभावोनविद्यते ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवनित्यौकालश्चसत्तमेतिवचनाच्छ्री
विष्णुपुराणे ॥ पृथग्विद्यतइत्यादरार्थम् ॥ असतःकारणत्वंच सदसद्रूपाचासौ
गुणमय्याऽगुणोविभुश्रितिचभागवते ॥ असतःसदजायतेतिच ॥ अव्यक्तेश्च ॥
संप्रदायतश्चैतस्सिद्धमित्याह ॥ उभयोरपीति ॥ अंतोनिर्णयः ॥ किंबहुनायदेश
तो नंतंतन्नित्यमेववेदाद्यन्यदपीत्याह ॥ अविनाशीति ॥ नापिशापादिनावि

नाशइत्याह ॥ विनाशमिति ॥ अव्ययंचतत् ॥ भर्वतु देहस्यापि कस्यचिन्नित्य
 त्वमिति नेत्याह ॥ अंतवंतइति ॥ अस्तु तर्हि दर्पणाशात्प्रतिबिंबनाशवदात्म
 नाशइत्यत आह ॥ नित्यस्येति ॥ शरीरिण इतीश्वरव्यावृत्तये ॥ नचनैमिति
 कनाशइत्याह ॥ अनाशिनइति ॥ कुतः अप्रमेयेश्वरसरूपत्वात् ॥ नद्युपाधि
 बिंबसां निध्यनाशे प्रतिबिंबनाशः ॥ सति च प्रदर्शके ॥ स्वयमेवात्र प्रदर्शकः ॥
 चित्त्वात् ॥ नित्यश्चोपाधिः कश्चिदस्ति ॥ प्रतिपत्तौ विमोक्षस्य नित्योपाध्या
 स्वरूपया ॥ चिद्रूपया युतो जीवः केशव प्रतिबिंबक इति भगवद्वचनात् ॥ व्यवहा
 रस्तु भ्रांत्येत्याह ॥ यएनमिति ॥ कुतः ॥ उक्त हेतुभ्यो नायं हंति नहन्यते ॥ नहि प्रति
 बिंबस्य क्रिया ॥ सहि बिंबक्रियैव क्रियावान् ॥ ध्यायतीवेति श्रुतेश्च ॥ अं
 त्रमंत्रवर्णोऽप्यस्तीत्याह ॥ न जायतइति ॥ नचेत् श्वरज्ञानवद्भूत्वा भविता ॥ त
 द्वितैदक्षत ॥ देशतः कालतो यो साववस्यातः स्वतोऽन्यतः ॥ अविलुप्तावबोधा
 त्मेत्यादि श्रुतिरस्मृतिरिदम् ॥ कुतः अजादिलक्षणे श्वरसरूपत्वात् ॥ शाश्वतः
 सदैकरूपः ॥ पुरंदेहमणतीति पुराणः ॥ तथापि नहन्यते हन्यमानेऽपि देहे ॥ अं
 तो यएवैवदसकं थं कं घातयति हंति वा ॥ अविनाशिनैमिति कनाशरहितं । नि

त्यंस्वाभाविकविनाशरहितं ॥ अथवाऽविनाशिनं दोषयोगरहितं ॥ नित्यं स
 दाभाविनमितिसर्वत्रविवेकः ॥ दोषयुक्तपुरुषादिषु नष्टशब्दप्रयोगात् ॥ देहोत्प
 विवेकानुभवार्थदृष्टान्तमाह ॥ वासांसीति ॥ स्वतः प्रायोनिमित्तैश्चाविनाशि
 नोपिकेन चिन्त्रिमित्तविशेषेण स्यात्कच्छेदवदित्यतो विशेषनिमित्तानि निषेध-
 ति ॥ नैनमिति ॥ वर्तमाननिषेधात्स्यादुत्तरत्रेत्यत आह ॥ अच्छेद्यइति ॥ वर्तमा
 नादर्शनाद्युक्तमयोग्यत्वमितिसूचयति । वर्तमानापदेशेन ॥ कुतोऽयोग्यता ॥ नित्य
 सर्वगतादिविशेषेणैश्वर्यसरूपत्वात् ॥ शाश्वतइत्येकरूपत्वमात्रमुक्तम् ॥ स्थाणुश
 ब्देन नैमित्तिकमन्यथात्वं निवारयति ॥ नित्यत्वं सर्वगतत्वविशेषणम् ॥ अन्यथापु
 नरुक्तेः ॥ ऐक्योक्तावप्यनुक्तविशेषणोपादानान्ने श्वरैक्ये पुनरुक्तिः ॥ युक्ताश्च वि
 बधर्माः प्रतिबिम्बेऽविरोधे ॥ तत्ताच ॥ रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ॥ आभास एव चेत्या
 दिश्रुतिस्मृतिसिद्धा ॥ नचांशत्वविरोधः ॥ तस्यैवांशत्वात् ॥ नचैकरूपतैवांशता ॥
 प्रमाणं चोभयविधवचनमेव ॥ नचांशस्य प्रतिबिम्बत्वं कल्प्यम् ॥ गाध्यादि
 प्वंशबाहुरुप्यदृष्टेरितरन्नादृष्टेः ॥ स्थाणुत्वेऽप्यैक्षतेत्याद्यविरुद्धमेवैश्वरस्य ॥ उभ
 यविधवाक्यात् ॥ अचिंत्यशक्तेश्च ॥ नचमाययैकम् ॥ त्वयी श्वरे ब्रह्मणि नो वि

रुध्यते ॥ नयोगित्वादीश्वरत्वात् ॥ चित्रनचैतत्त्वधिकार्यकारणइत्याद्यैश्वर्येणै
 वविरुद्धधर्माविरोधोक्तेः ॥ महातात्पर्याच्च ॥ मोक्षोहिमहापुरुषार्थः ॥ तत्रापि
 मोक्षएवार्थः ॥ अंतरेषुरेगिरेधीरानेतेमध्येषुरेगिरे ॥ अंतप्राप्तिंमुखंप्राहुर्दुःखमंत
 रमंतयोः ॥ पुण्यचित्तोलोकःक्षीयतेइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ सचविष्णुप्रसादादेव
 सिध्यति ॥ वासुदेवमनाराध्यकोमोक्षंसमवाप्नुयात् ॥ तुष्टेतुत्रकिमलभ्यमनं
 तईशे ॥ तत्प्रसादादवाप्नोतिपरांसिद्धिनसंशयः ॥ येषांसएवभगवानदययेदंततः
 सर्वात्मनाश्रितपदोयदिनिर्व्यलीकम् ॥ तैवैविदंत्यतितरंतिचदेवमायानैषांममा
 हमितिधीःश्वसृगालभक्ष्ये ॥ तस्मिन्प्रसन्नेकिमिहास्यलभ्यंधर्मार्थकामैरलम
 ल्पकास्ते ॥ ऋतेयदस्मिन्भवईशजीवास्तापत्रयेणोपहतानशर्म ॥ आत्मैहभंतं ॥
 ऋतेभवत्प्रसादाद्विकस्यमोक्षोभवेदिह ॥ तमेवंविद्वानमृतइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥
 सचोत्कर्षज्ञानादेवभवति ॥ लोकप्रसिद्धेः ॥ लोकप्रसिद्धमविरुद्धमत्राप्यंगीकार्य
 म् ॥ अहत्याजारत्वाद्यपिदोषकृतोपिते नवदुहरोलेपआसीदित्युत्कर्षमेववक्ति ॥
 बहुनरकफलोत्थसौ ॥ तस्यनलोमचमीयतइतिश्रुत्यंतराच्च ॥ योमाभेवमसंमूढो
 जानातिपुरुषोत्तममितितदुक्तेः ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंशपथैश्चापिकोटिभिः ॥

विष्णुमाहात्म्यलेशस्यविभक्तस्यचकोटिधा ॥ पुनश्चानंतधातस्यपुनश्चापित्यने
 तथा ॥ नैकांशसममाहात्म्याःश्रीशेषब्रह्मशंकरादितिनारदीये ॥ अन्योत्कर्षैक्यं
 च॥तथैवसर्वशास्त्रेषुमहाभारतमुत्तमम्॥कोत्थम्यःपुंडरीकाक्षान्महाभारतकृद्भव
 दित्यादिग्रंथांतरसिद्धोत्कर्षमहाभारतविरुद्धम्॥तत्रहि॥नास्तिनारायणसमनभू
 तंनभविष्यति ॥ एतेनसत्यवाक्येनसर्वार्थानिसाधयाम्यहम् ॥ यस्यप्रसादजोब्र
 ह्मारुद्रश्चक्रोद्धसंभवः ॥ नत्वत्समोस्तीत्यादिषुसाधारणप्रश्नावसरएवमहांतमु
 ल्कर्षविष्णोर्वक्ति ॥ अन्यत्रयत्किंचिदुक्तावपिअसाधारणएवावसरे ॥ तद्ध
 न्यादेरपिवेदादावस्ति ॥ त्वमग्रइंद्रोष्टपभःसतामसित्वंविष्णुरुगायोनमस्यः ॥
 विश्वस्मादिंद्रउत्तरइत्यादिषु ॥ तद्वंथविरोधाच्च ॥ तथाहिस्कांदेशैवे ॥ यदंतरंव्या
 ग्रहरींद्रयोर्वेनेयदंतरंमेरुगिरींद्रविध्ययोः ॥ यदंतरंसूर्यसुरेज्याबिंबयोस्तदंतरंरु
 द्रमहेंद्रयोरपि ॥ यदंतरंसिंहगजेंद्रयोर्वेनेयदंतरंसूर्यशंकाकयोर्दिवि ॥ यदंतरं
 जाह्नविसूर्यकन्ययोस्तदंतरंब्रह्मगिरीशयोरपि ॥ यदंतरंप्रलयजवारिविष्णुषो
 र्यदंतरंस्तंबहिरण्यगर्भयोः ॥ रफुलिंगसंवर्तयोर्यदंतरंतदंतरंविष्णुहिरण्यगर्भ
 योः ॥ अनंतत्वान्महाविष्णोस्तदंतरमनंतकम् ॥ माहात्म्यसूचनार्थायत्युदा

हरणमीरितम् ॥ तत्समोऽध्यधिकोवापि नास्तिकश्चैकदाचन ॥ एतेन सत्यवाक्येन तमेव प्रविशाम्यहमित्याद्याह ॥ तत्रैव शिवं प्रति मार्कण्डेयवचनम् ॥ संसारणं वनिर्मग्न इदानीं मुक्तिमेप्यसीत्यादि ॥ पाद्मे शैवे मार्कण्डेयकथाप्रबंधे शिवान्निषिध्य विष्णोरेव मुक्तिमाह ॥ अहं भोगप्रदो ब्रह्ममोक्षदस्तु जनार्दन इत्यादि ॥ समब्राह्मविरोधाच्च ॥ वेदश्चेति हासाद्यनुरोधेन योन्यः ॥ यदि विद्यादित्यादि बचनान् ॥ अनिर्णयाच्चैद्वादिशंकयान्यथा ॥ तत्रापीष्टसिद्धिः ॥ नामवैशेष्यात् ॥ अतो भगवदुक्तं षण्णवसर्वागमानां महातात्पर्यम् ॥ तथापि स्वतः प्रामाण्यात्सन्नेवोच्यते ॥ अविरोधात् ॥ न च प्रमाणसिद्धस्यान्यत्रादृश्यापह्नवोयुक्तः ॥ धर्मवैचित्र्यादर्थानाम् ॥ स्वतः प्रामाण्यानङ्गीकारे च मानोक्तावप्यदोषत्वं साधयेदित्यतिप्रसङ्गः ॥ अनन्यापेक्षया च तत्परत्वं सिद्धमागमानाम् ॥ नारायणपरावेदाः ॥ सर्ववेदाय त्पदमामनन्ति ॥ वासुदेवपरावेदा इति ॥ न चैतद्द्विरुद्धम् ॥ ईश्वरनियमात् ॥ अनादौ च तत्सिद्धम् ॥ द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादौ ॥ प्रयोजकत्वं तु पूर्वोक्तं न्यायेन ॥ अतः सिद्धमेतत् ॥ तच्चानन्यापेक्षा चित्यशक्तित्वएव युक्तम् ॥ अतो न मा

क्रियादृष्टेः ॥ तपोमेहृदयंसाक्षात्तनुर्विद्याक्रियाकृतिरित्याद्युक्तेः ॥ अतश्चनमा
 यामयंसर्वम् ॥ ऐश्वर्यादिवाचिभगशब्देनैवसंबोधनाच्चतंत्वाभगेत्यादौ ॥ स्व
 रूपत्वान्नमायामयत्वंयुक्तम् ॥ विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ मय्यनंतगु
 णेनतेगुणतोऽनंतविग्रहे ॥ परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रि
 याचेत्यादिवचनात् ॥ अतएवाव्यक्तादिरूपः ॥ अस्त्वेवमात्मनोनित्यत्वम् ॥
 तथापिदेहसंयोगवियोगात्मकजनिमृतीस्तएवेत्यतआह ॥ अथेति ॥ कुंतोऽशो-
 कः ॥ नियतत्वादित्याह ॥ जातस्येति ॥ तदेवस्पष्टयति ॥ अव्यक्तादी
 नीति ॥ देहयोगवियोगस्यनियतत्वादात्मनश्चेश्वरसरूपत्वात्सर्वयाअनाशा-
 न्नशोकःकार्यइत्युपसंहर्तुमैश्वरंसामर्थ्यपुनर्दर्शयति ॥ आश्चर्यवदिति ॥ दुर्ल
 भत्वेनेत्यर्थः ॥ तद्ध्याश्चर्यलोके ॥ दुर्लभोऽपीश्वरसरूपत्वात्सूक्ष्मत्वाच्चात्म
 नस्तद्दृष्टा ॥ सांख्यज्ञानम् ॥ शुद्धात्मतत्त्वविज्ञानंसांख्यमित्यभिधीयतइतिभ
 गवद्बचनाद्भाससृष्टौ ॥ योगउपायः ॥ दृष्टायोगाःप्रयुक्ताश्चपुंसांश्रेयःप्रसिद्ध
 यइतिप्रयोगाद्भागवते ॥ नेतरौसांख्ययोगावुपादयेत्वेनविवक्षितौकुत्रचित्ताम
 स्येन ॥ कर्मयोगइत्यादिप्रयोगाच्च ॥ निंदितत्वाच्चेतरयोर्मोक्षधर्मेषुभिन्नमत

त्वमुक्तापंचरात्रस्तुत्यावेदान्तिकार्थत्वान्नविरोधः ॥ पार्थक्यंतुसांख्याद्यपेक्ष
 यायुक्तं । तत्रैवचित्रशिखंडिशिक्षेपंचरात्रमूलैवेदक्योक्तेश्च । एवमेवसर्वत्रसां
 ख्ययोगशब्दउपादेयवाचकोवर्णनीयः ॥ युक्तेश्च ॥ ज्ञानंहिपूर्वजैवमुक्तम् ॥ उ
 पायश्चवक्ष्यते ॥ बुध्यतेऽनयेतिबुद्धिः ॥ सांख्यविषयोयथावाचाबुध्यतेसावाग
 भिहितेत्यर्थः ॥ ^{४०}योगइमांबुद्धिश्रण्वित्युक्तम् ॥ बह्व्योहिबुद्ध्योमतभेदात्तत्त्वमे
 कत्रनिष्ठां करोमीत्यतआह ॥ व्यवसायामिकाबुद्धिरिति ॥ सम्यग्युक्तिनिर्णीतानां
 मतानामैक्यमेवेत्यर्थः ॥ ^{४१}युरैवैदिकानिमतान्यव्यवसायामिकानि ॥ नतुवैदिका
 नीति ॥ तेपिहिकेचित्कर्माणिस्वर्गादिफलान्येवाद्गुरित्यतआह ॥ यामिमामिति ॥
 यामाद्गुस्तथेत्यन्वयः ॥ मोक्षफलमपेक्ष्यस्वर्गादिपुण्ययुक्तांवाचंप्रवदंति ॥ वेदवाद
 रताः । कर्मादिवाचकवेदरताः ॥ वेदैर्यन्मुखतउच्यतेतत्रैवः ॥ नान्यदस्तीतिवा
 दिनः ॥ परोक्षविषयावेदाः ॥ परोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमामित्या
 दिभिः पारोक्ष्येणहिप्रायोभगवतंतंवदंति ॥ ^{४२}भोगैश्वर्यगतंनस्यामिंप्रतितस्यामिफ
 लाएववेदाइतिवदंतीत्यर्थः ॥ ^{४३}तेषांसम्यग्युक्तिनिर्णयामिकाबुद्धिःसमाधौसमा
 ध्यर्थेनविधीयते ॥ सम्यङ्निर्णीतार्थानांहीश्वरेमनःसमाधानंसम्यग्भवति ॥ तद्धि

मोक्षसाधनम् ॥ उक्तं चैतदन्यत्र ॥ नतस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्दरीयसीरपि वाचः स
 मासन् ॥ स्वप्ने निरुक्त्या गृहमेधसौख्यं न यस्य हेयानुमितं स्वयं स्यादिति ॥ तौ योगबु
 द्धिमाह ॥ त्रैगुण्यविषया इत्यादिना इतरदपोत्थ ॥ वेदानां परोक्षार्थत्वाच्चिगुणसंब
 धिस्वर्गादिप्रतीतिरित्येव भाति ॥ परोक्षवादी वेदोयमिति त्युक्तम् ॥ अतः प्राप्ती
 तिके र्थे भ्रांतिमाकुर्वित्यर्थः ॥ वादो विषयकत्वं च मुख्यतो वचनं स्मृतमित्यभिधाना
 त् ॥ ननु वेदपक्षो निषिध्यते ॥ वेदे रा मायणे चैव पुराणे भारते तथा ॥ आदावेंते च म
 ध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते ॥ सर्वे वेदाय तपदमामनंति ॥ वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृति
 शीले च तद्विदाम् ॥ आचारश्चैव साधूनामात्मनोरुचिरेव च ॥ वेदप्रणिहितो धर्मोऽद्य
 धर्मस्तद्विपर्यय इति वेदानां सर्वात्मना विष्णुपरत्वंोक्तेः ॥ तद्विदितस्य तद्विरुद्धस्य धर्मा
 धर्मत्वोक्तेश्च ॥ तथापि काम्यकर्मिणां फलज्ञानिनां न भवतीति सामान्यमेवेत्यत आ
 ह ॥ यावानर्थ इति ॥ यथा यावानर्थः प्रयोजनं उपपाने कूपे भवति तावान्सर्वतः संपु
 तोदकं ऽतर्भवत्येव ॥ एवं सर्वेषु वेदेषु फलं तद्विज्ञानतोऽपि ज्ञानिनो ब्राह्मणस्य फले
 तर्भवति ॥ ब्रह्माणतीति ब्राह्मणोऽपरोक्षज्ञानी ॥ साहिबस्मगच्छति ॥ विज्ञानत इ
 ति ज्ञानफलत्वं तस्य दर्शयति ॥ कां मात्मनां निदाकृता ॥ कथमेषां ॥ स्वर्गका

मोयजेतेत्यादौकामस्यापिविहत्वादित्यतआह ॥ कर्मण्येवेति ॥ तद्व्युलक्षणा
र्थं । तवज्ञानिनोपिनफलकामकर्तव्यता ॥ किम्वन्येषां ॥ नवस्तिकेषांचिन्मतेऽ
स्तीति ॥ सहिज्ञानी ॥ नरांशइंद्रश्च ॥ मोहादिस्त्वभिभवादेः ॥ यदितेषांशुद्धस
त्त्वानांनस्याहानंक्वान्येषां ॥ उपदेशेदेशसिद्धज्ञानंतेषां ॥ पार्थाष्टिषेणेत्यादिज्ञा
निगणनाच्च ॥ कामनिषेधएवात्र ॥ फलानित्यस्वातंत्र्येणभवन्ति ॥ नहिकर्म
फलानिकर्माभावेयत्नतोपिभवन्ति ॥ भवंतिचकाम्यकर्मिणोविपर्ययाप्रयत्नेऽप्य
विरोधे ॥ अतःकर्माकरणएवप्रत्यवायः ॥ नतुज्ञानादिनावाकामनयाफलाप्रा
प्तौ ॥ अतःकर्मण्येवाधिकारः ॥ अतस्तेदेवकार्यं ॥ नतुकामेनज्ञानादिनिषेधेन
वाफलप्राप्तिः ॥ कामवचनानांतुतात्पर्यंभगवतैवोक्तं ॥ रोचनार्थंफलश्रुतिः ॥
यथाभैषज्यरोचनमित्यादौभागवते ॥ अतएवकामीयजेतेत्यर्थः ॥ नतुकामीभू
त्वेत्यर्थः ॥ निष्कामंज्ञानपूर्वचेतिवचनान् ॥ वक्ष्यमाणेभ्यश्च ॥ वसंतेवसंते
ज्योतिषायजेतेत्यादिभ्यश्च ॥ अतोमाकर्मफलेहेतुर्भूः ॥ कर्मफलंतत्कृतौहेतुर्य
स्यसकर्मफलेहेतुः ॥ समाभूः ॥ तर्हिनकरोमीत्यतआह ॥ मातइति ॥ कर्मा
करणेस्नेहोमारित्वेत्यर्थः ॥ अन्यफलाभावेपिमत्यसादाख्यफलभावात् ॥ इच्छाच

तस्ययुक्ता ॥ वृणीमहेतेपरितोषणायेत्यादिमहदाचारात् ॥ अनिन्दनाद्विशेषतइ
तरनिन्दनाच्च ॥ सामान्यविशेषोबाधतइतिचप्रसिद्धम् ॥ सर्वानानयनैकमैत्रमि
त्यादौ ॥ अतो नैकाल्मतां मेस्पृहयंतिकेचित् ॥ भक्तिमन्विच्छंतः ब्रह्मजिज्ञासा ॥
विज्ञायप्रज्ञाम् ॥ द्रष्टव्यइत्यादिवचनेभ्यः ॥ स्वार्थसेवकंप्रतिनतथास्नेहः ॥ किंददा
मीत्युक्तेसेवादियाचकंप्रतिबहुतरः स्नेहइतिलोकसिद्ध्यन्यायाच्चभक्तिक्ञानादिप्रा-
र्थनाकार्येति सिद्धम् ॥ पूर्वश्लोकोक्तं स्पष्टयति ॥ योगस्थइतियोगस्थउपायस्थः ॥
संगंफलस्नेहं त्यक्त्वा ॥ ततएवसिद्ध्यसिद्ध्योः समोभूत्वा ॥ सएवचमयोक्तोयोगः ॥
इतश्चयोगाययुज्यस्वेत्याह ॥ दूरेणेति ॥ बुद्धियोगात् ॥ ज्ञानलक्षणादुपायात् ॥ दूरे
णातीव ॥ अतोबुद्धौशरणंज्ञानेस्थितिम् ॥ फलंकर्मकृतौहेतुर्येषतिफलहेतवः ॥ ज्ञौ
नफलमाह ॥ बुद्धियुक्तइति ॥ सुकृतमप्यप्रियंमानुष्यादिफलंजहाति ॥ नचृहृफ
लमुपासनादिनिमित्तम् ॥ नहास्यकर्मक्षीयते ॥ अविदित्वास्मिन्लोकंजु
होतियजतेतपस्तप्यतेबहुनिवर्षसहस्राण्यंतवेदवास्यतद्भवतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥
अतःकर्मक्षयश्रुतिरज्ञानिविषयासर्वत्र ॥ उभयक्षयश्रुतिरप्यनिष्ठविषया ॥
नहीष्टपुण्यक्षयेकिंचित्प्रयोजनम् ॥ नचेष्टनाशोज्ञानिनोयुक्तः ॥ इष्टा

श्रुकेचिद्विषयाः ॥ सद्यदिपिटलोककामोभवतिसंकल्पोदेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठे
 ति ॥ प्रजापतेःसभविद्मप्रपद्यते ॥ यशोहंभवानिब्राह्मणानाम् ॥ स्त्रीभिर्वार्यानि
 र्वा ॥ अस्माद्धोवात्मनोयद्यकामयेततत्तत्सृजते ॥ कामान्नीकामरूप्यनुसंचर
 न् ॥ सएकधाभवतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ बहुत्वेष्यात्मसुखस्यपुनरिष्टत्वाकर्मसु
 खेनविरोधः ॥ अनुभवशक्तिश्चेश्वरप्रसादान् ॥ श्रुतेश्च ॥ नचशरीरपातापवू
 मेवतत् ॥ सतत्रपर्येति ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्याद्युत्तरत्रश्रवणान् ॥
 नचैकीभूतएवब्रह्मणासः ॥ मग्नस्यहिपरेऽज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेदित्यादिनिंदना
 न्मोक्षधर्म ॥ परिहारेपृथग्भोगाभिधानाच्च ॥ शुकादीनांपृथग्दृष्टेश्च ॥ जगद्ध्या
 पारवर्जमित्यैश्वर्यमर्यादोक्तेश्च इदंज्ञानमपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताइतिच ॥
 उपाधिनाशेनाशाच्चप्रतिविवस्य ॥ नचैकीभूतस्यपृथग्ज्ञानेमानंपश्यामः ॥
 आसंदुःखीनासमितिज्ञानविरोधाच्चेश्वरस्य ॥ अनेनरूपेणेतिच । भेदाभावा
 त् ॥ नचप्रतिविवस्यविवैक्यलोकपश्यामः ॥ उपाधिनाशेमानंवा ॥ मग्नस्यहि
 परेऽज्ञानइतिदुःखात्मत्वोक्तेश्च ॥ यावदात्मभावित्वादित्युपाधिनित्यताभिधाना
 च्च ॥ अतोऽनन्यवचनंप्रतीयमानमप्यौपचारिकम् ॥ दृष्टाश्चतेभगवतोभिन्नानार

देन ॥ प्रतिशाखंचसएकधेत्यादिषुभेदेनप्रतीयते ॥ विरोधेतुयुक्तिमतामेवबलव
 त्वम् ॥ युक्तयश्चात्रोक्तमग्नस्यहीत्यादयः ॥ अतोजलेजलैकीभाववदेकीभावः ॥
 उक्तंच ॥ यथोदकंशुद्धेशुद्धम् ॥ यथानद्यइत्यादौ ॥ तत्राप्यन्योन्यात्मकत्वेदृच्छसं
 भवः ॥ अस्तिचेषत्समुद्रेपि ॥ द्वारि ॥ महत्वादन्यत्रादृष्टिः ॥ ताएवापोददौतस्य
 सन्नपिःशंसितव्रतइतिमहाकौर्मै ॥ समर्थानांभेदज्ञानाच्च ॥ नैवतस्मान्नुवंत्येतेब्रह्मे
 शानादयःसुराः ॥ यत्तेपदंहिकैवल्यमितिनिषेधाच्चनारदीये ॥ सविचारश्चनिर्ण
 यःकृतोमोक्षधर्मै ॥ बलवांश्चसविचारेनिर्णयोवाक्यमात्रात् ॥ अतोयत्रनान्यत्प
 श्यतीत्याद्यपितदधीनसत्तादिवाचि ॥ अन्यथाकथमैश्वर्यादिस्यात् ॥ नचतन्माया
 मयमित्युक्तम् ॥ अन्यथाकथंतत्रैवसएकधेत्यादिब्रूयात् ॥ नचनहवैसशरीरस्ये
 त्यादिविरोधः ॥ वैलक्षण्यात्तच्छरीराणाम् ॥ अभौतिकानिहितानि ॥ नित्योपा
 धिनिर्मितानीश्वरशक्त्या ॥ तथाचोक्तम् ॥ शरीरंजायतेतेषांषोडश्याकलयेवही
 तिनारायणरामकल्पे ॥ वदंतिचलौकिकैर्द्वैलक्षणेऽभावशब्दम् ॥ अप्रहर्षमनानं
 दं ॥ सुखदुःखवात्यइत्यादिषु ॥ निरुक्त्यभावाच्च ॥ नतानिशरीराणि ॥ तथाहिश्रुतिः ॥
 अशारीरीडूतच्छरीरमभवदितिनिहितानिशोणानिभवंति ॥ सर्गेपिनोपजायंते

प्रलयेनव्यथंतिचेत्यादिवचनात् ॥ साम्यास्त्रयोगः ॥ प्रयोगाच्च ॥ अनिद्रियाअना
 हाराअनिषंदासुगंधिनः ॥ देहेंद्रियासुहीनानावैकुण्ठपुरवासिनामित्यादिदृष्टदेह
 स्वेव ॥ नचैषान्यागौणीमुक्तिः ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनयावच्छेत्तंनगच्छति ॥ योगी
 तावन्नमुक्तःस्यादेषशास्त्रस्यनिर्णयइत्यादित्यपुराणेतदन्यमुक्तिनिषेधात् ॥ ये
 त्वत्रैवभवंतंप्रविशंतितेपिपश्चात्तत्रयांति ॥ योग्यत्वंचात्रविवक्षितं ॥ युधि
 ष्ठिरप्रश्नइतरनिंदनाच्चसायुज्यंचग्रहवत् ॥ तदुक्तेश्च ॥ भुंजतेपुरुषंप्राप्ययथादे
 वग्रहादयः ॥ तथामुक्तावुत्तमायांबाह्याभोगांस्तुभुंजतइतिनारायणाष्टाक्षरक
 ल्पे ॥ अतोऽनिष्टस्यैववियोगः ॥ सोस्येवसर्वात्मना ॥ अदुःखं ॥ सर्वदुःखविव
 र्जिताः ॥ अशोकमहिमम् ॥ यत्रगत्वानशोचतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ विशेषवचना
 भावाच्च ॥ येषांलीषदृश्यतेतेनसायुज्यंप्राप्ताः ॥ सामीप्यादेवतेषाम् ॥ अतःप्रार
 ब्धकर्मशेषभावात्तदुक्तवासायुज्यंगच्छति ॥ तच्चोक्तम् ॥ संकर्षणादयःसर्वेस्वाधि
 कारादनंतरम् ॥ प्रविशंतिपरदेवंविष्णुनास्यत्रसंशयइतिव्यासयोगे ॥ अतोऽनि
 ष्टस्यसर्वात्मनावियोगः ॥ परब्रह्मत्वमिच्छामिपरब्रह्मन्जनार्दनेत्यादिनाब्रह्मादि
 भिरपिप्रार्थितत्वात् ॥ नमोक्षसदृशंकिंचिदधिकंवासुखंक्वचित् ॥ ऋतेवैष्णवमानं

दंवाङ्मनोगोचरं महदित्यादेश्च ॥ ब्रह्मादिपदादप्यधिकतमं सुखं मोक्ष इति सिद्ध
 म् ॥ अतो योगाय युज्यस्व ॥ ज्ञानोपायाय ॥ तद्विकर्मकौशलम् ॥ तदुपायमा
 ह ॥ कर्मजमिति ॥ कर्मजं फलं त्यक्त्वा ॥ अकामनयेत् शराय समर्प्य ॥ बुद्धियुक्ताः
 सम्यग्ज्ञानिनो भूत्वा पदं गच्छन्ति ॥ स योगकर्मज्ञानसाधनम् ॥ तन्मोक्षसाधनमिति
 भावः ॥ किञ्चित्पर्यंतमवश्यकर्तव्यानि मुक्षुणैर्वकर्मणीत्यत आह ॥ यदेति ॥ निर्वे
 दं नितरां लाभं प्रयोगात्तस्माद्ब्रह्मणः पांडित्यं निर्विधेयं ॥ न हितत्र वैराग्यमुप
 पद्यते ॥ तथा सति पांडित्यादिति स्यात् ॥ न च ज्ञानिनां भगवन्महिमादिश्रवणे वि
 रक्तिर्भवति ॥ आत्मारामाहिमुनयो निग्राह्या अप्युरुक्रमे ॥ कुर्वन्त्यै हेतुर्को भक्ति
 मित्थं भूतगुणो हरिरिति वचनात् ॥ अनुष्ठानाच्च शुकादीनाम् ॥ न च तेषां फलं सुखं
 नास्ति ॥ तस्यैव महत्सुखत्वात्तेषां ॥ यानि वृत्तिस्तनुभूता तव पादपद्मध्यानाद्भवज्ज
 नकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमस्य पिनाथमाभूत्किं भवंत कासिलु
 ल्लितात्पततां विमानादित्यादिवचनात् ॥ तेषामप्युपासनादिफलस्य साधितत्वा
 त् ॥ तारतम्याधिगतेश्च ॥ तथा हि ॥ यदितारतम्यं न स्यात् ॥ नात्यंतिकं विगणयं
 त्यपि ते प्रसादम् ॥ नैकात्मतां मे स्पृहयंतिकंचित् ॥ एकत्वमप्युतादीयमानं न गृह्णंती

तिमुक्तिमप्यनिच्छतामपिमोक्षएवफलंतमिच्छतामपिसभवतिसुप्रतीकादीना-
 मितिकथमनिच्छतांस्तुतिरुपपन्नास्यात्॥वचनाच्चा॥ यथाभक्तिविशेषोऽत्रदृश्यतेपु
 रूषोत्तमे ॥ तथामुक्तिविशेषोपिज्ञानिनालिंगभेदेन ॥ योगिनाभिन्नलिंगानामा
 विर्भूतस्वरूपिणाम् ॥ प्राप्तानांपरमानंदं तारतम्यंसदैवहीति ॥ नत्वामतिशयिष्यं
 तिमुक्तावपिकथंचन ॥ मद्भक्तियोगादानाच्चसर्वानतिशयिष्यसीतिच ॥ साम्य
 वचनंतुप्राचुर्यविषयंदुःखाभावविषयंच ॥ तथाचोक्तम् ॥ दुःखाभावः परानंदो
 लिंगभेदः समोमतः ॥ तथापिपरमानंदोज्ञानभेदात्तुभिद्यतइतिनारायणाष्टाक्ष
 रकल्पे ॥ अतो नवैराग्यं श्रुतादावत्रविवक्षितम् ॥ नचसंकोचेमानं ॥ किंचित्
 विद्यमान इतरत्रप्रयोगे ॥ महद्भिः श्रवणीयस्य श्रुतस्य च वेदादेः फलं प्राप्स्यसीत्य
 र्थः ॥ तदेव स्पष्टयति ॥ श्रुतिविप्रतिपन्नेति ॥ पूर्वश्रुतिभिर्वेदेर्विप्रतिपन्नाविरुद्धास
 तीयदावेदार्थानुकूलेन तत्त्वनिश्चयेन विपरीतवाग्भिरपि निश्चला भवति ॥ ततश्च
 समाधावचला ब्रह्मप्रत्यक्षदर्शनेन भेरीताडनादावपि परमानंदमग्नत्वात्तदायोग
 मवाप्स्यसि ॥ उपायसिद्धो भवसीत्यर्थः ॥ स्थितां प्रज्ञां ज्ञानं यस्य स स्थितप्र
 ज्ञः ॥ व्याख्येतेन येति भाषा ॥ लक्षणमित्यर्थः ॥ उक्तलक्षणमनुवदतिलक्षणांत

रं पृच्छामीति ज्ञापयितुं समाधिस्थस्येति ॥ कंब्रह्माणमीशं रुद्रं वर्तयतीति केशवः ॥
 तथा हि निरुक्तिः कृता हरिवंशेषु रुद्रेण कैलासयात्रायाम् ॥ हिरण्यगर्भः कः प्रोक्त इदं शः
 शंकर एव च ॥ सृष्ट्यादिनावर्तयति तौ यतः केशवो भवानिति वचनांतराच्च ॥
 किमासीत् ॥ किंप्रत्यासीत् ॥ न चार्जुनो न जानाति तल्लक्षणादिकम् ॥ जानति पू-
 र्वराजानो देवर्षयस्तथैव च ॥ तथापि धर्मान् पृच्छंति वातयैगुत्थवित्तये ॥ न ते गुह्याः
 प्रतीयंते पुराणेष्वल्पबुद्धिनामितिवचनात् ॥ गैमनादिप्रवृत्तिर्नात्यभिसंधिपूर्वा
 का ॥ मतादिप्रवृत्तिविदित्यादिनादर्शयिष्यन्लक्षणं प्रथमत आह ॥ एवं
 परमानंदतुल्यः किमर्थमेवं प्रवृत्तिं करोतीति प्रश्नाभिप्रायः ॥ प्राण्धकर्मणोषत्तिरोहि-
 तब्रह्मणो वासनया प्रायोल्पाभिसंधिप्रवृत्तिः संभवतीत्याशवान् परिहरति ॥ प्रायः
 सर्वान् कामान् प्रजहाति ॥ शुकादीनामपीषदर्शनात् ॥ त्वत्पादभक्तिमिच्छंति ज्ञानि-
 नस्तत्त्वदर्शिन इत्युक्ते स्तामिच्छंति ॥ यदालिद्रादीनामाग्रहोद्देश्यते तदाभिभूतं तेषां
 ज्ञानम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ अधिकारिकपुंसां तु बृहत्कर्मत्वकारणात् ॥ उद्भवाभिभवौ जा-
 नेतवौ ऽन्येभ्यो विलक्षणा इति ॥ अतएव विलक्षण्याद नधिकारिणामाग्रहादिति चे-
 दस्ति नेते ज्ञानिन इत्यवगंतव्यम् ॥ न चान्न समाधिकुर्वते लक्षणमुच्यते ॥ यः सर्वत्रा-

न भिक्षे हस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभमिति स्नेहनिषेधात् ॥ न हि समाधिं कुर्वतस्तस्य शुभा
 शुभप्राप्तिरस्ति ॥ असंप्रज्ञातसमाधेः ॥ संप्रज्ञाते त्वविरोधः ॥ तथापि न तत्रैवेति निय
 मः ॥ कामादयो न जायन्ते ह्यपि विक्षिप्तचेतसाम् ॥ ज्ञानिनां ज्ञाननिर्धूतमलानां दे
 वसंश्रयादिति स्मृतेः ॥ मनोगता हि कामाः ॥ अतस्तत्रैव तद्विरुद्धज्ञानोत्पत्तौ युक्तं हा
 नन्तेषामिति दर्शयति ॥ मनोगतानिति ॥ विरोधश्चोच्यते रसोप्यस्य परं ह्यन्यनिवर्तत
 इति ॥ न चैतददृष्ट्या पलपनीयम् ॥ पुरुषवैशेष्यात् ॥ आत्मना परमात्मना ॥ परमा
 त्मन्येव स्थितः सन् ॥ आत्मा ख्ये तस्मिन् स्थितस्य तत्प्रसादादेव तुष्टिर्भवति ॥ विषयां
 स्तु परित्यज्य रामे स्थितिमतस्ततः ॥ देवाद्भवति वै तुष्टिर्नान्यथा तु कथंचनेत्युक्तं हि
 नारायणरामकल्पे ॥ अतो नात्मा जीवः ॥ तदैव स्पष्टयत्युत्तरैस्त्रिभिः श्लोकैः ॥ ए
 तान्येव ज्ञानोपायानि ॥ तच्चोक्तं ॥ तद्वै जिज्ञासुभिः साध्यं ज्ञानिनां यत्तुलक्षणमिति ॥
 शोभनाध्यासो रागः ॥ रसो रागस्तथारक्तिः शोभनाध्यास उच्यते इत्यभिधानम् ॥
 सर्वत्रान भिक्षे हत्वा च्छुभाशुभं प्राप्य नाभिनन्दति नेद्वेष्टि ॥ न चैतच्छृणं ज्ञानयत्न
 तोऽपि भवतीत्याहोत्तरैः श्लोकैः ॥ निराहारत्वेन विषयभोगसामर्थ्याभाव एव भ
 वति ॥ इतरविषयाकांक्षाभावो वा ॥ रसाकांक्षादिर्न निवर्तते ॥ सत्त्वपरोक्षज्ञानादेव

निवर्त्ततइत्याह ॥ विषयाइति ॥ इंद्रियाणिजयंत्याशुनिराहारमनीषिणः ॥
 वर्जयित्वातुरसनामसौरस्येहिवर्धतइतिवचनाद्वागवते ॥ रसशब्दस्यरागवा-
 चित्वाच्च ॥ अपरोक्षज्ञानरहितज्ञानिनोपिसाधारणयत्नवतोपिमनोहरंतींद्रिया-
 णि॥पुरुषस्यशरीराभिमानिनः ॥ कोदोषस्ततः ॥ प्रमार्थीनिप्रमथनशीलानिपुरु-
 षस्य ॥ तर्ह्यशक्यानेवेत्यतआह ॥ तानीति ॥ बहुयत्नवतःशक्यान्यतोयत्नंकु-
 र्यादित्याशयः ॥ युक्तः मयिमनोयोगयुक्तः ॥ अहमेवपरःसर्वस्मादुल्लक्षणेयस्यस-
 मत्परः ॥ फलमाह ॥ वशेहीति ॥ रौगादिदोषकारणमाहपरिहाराय॥लोकद्वये
 न ॥ संमोहोऽकार्येच्छा ॥ तथाहि ॥ मोहशब्दार्थउक्तउपगीतासु ॥ मोहसंज्ञितं ॥
 अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मस्विति ॥ तथाचान्यत्र ॥ संमोहोऽधर्मकामिते
 ति ॥ स्मृतिविभ्रमः ॥ प्रतिषेधादिस्मृतिनाशः ॥ बुद्धिनाशः ॥ सर्वात्मनादोष
 बुद्धिनाशः ॥ विनश्यति ॥ नरकाद्यनर्थप्राप्नोति ॥ तथाह्युक्तं ॥ अधर्मका-
 मिनःशास्त्रेविस्मृतिर्जायतेयदा ॥ दोषादृष्टेस्तत्कृतेऽनरकंप्रतिपद्यतइति ॥ इंद्रि-
 यजयफलमाहोत्तराभ्यां॥लोकाभ्यां ॥ विषयाननुभवन्नापि ॥ विधेयआत्मा
 मनोयस्यसजितात्मेत्यर्थः ॥ प्रसादंमनःप्रसादं ॥ कैथंप्रसादमात्रेणसर्वदुः

खहानिः ॥ प्रसन्नचेतसोहिबुद्धिः पर्यवतिष्ठति ॥ ब्रह्मापरोक्ष्येण सम्यक्स्थितिक
 रोति ॥ प्रसादोनामस्वतोपि प्रायो विपर्ययगतिः ॥ प्रसादाभावो दोषमाहोत्तरा
 भ्यां श्लोकाभ्यां ॥ न हि प्रसादाभावे युक्तश्चित्तनिरोधः ॥ अयुक्तस्य च बुद्धिः सम्य
 ग्ज्ञानं नास्ति ॥ तदेवोपपादयति ॥ न चायुक्तस्येपि ॥ शान्तिर्मुक्तिः ॥ शान्तिर्मा
 क्षोऽथानिर्वाणमित्यभिधानात् ॥ कथमयुक्तस्य भावनानभवति ॥ आह ॥
 इन्द्रियाणामिति ॥ अनुविधीयते क्रियते ॥ नन्वीश्वरेंद्रियाणामनुबुद्धिर्ज्ञानमि
 त्यादिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ प्रज्ञां प्रज्ञानं ॥ उत्पत्त्यदपि निवारयतीत्यर्थः ॥ उत्प
 न्नस्याप्यभिभवो भवति ॥ तस्मात्सर्वात्मनानि गृहीतैर्द्रियै एव ज्ञानीति निगमय
 ति ॥ तस्मादिति ॥ उक्तं लक्षणं पिण्डिकृत्याह ॥ यानिशेति ॥ या सर्वभूतानां
 निशा परमेश्वरस्वरूपलक्षणा ॥ यस्यां सुप्तानीवन किंचिज्ज्ञानंति ॥ तस्यामिन्द्रि
 यसंयमयुक्तो ज्ञानी जागर्ति ॥ सम्यगापरोक्ष्येण पश्यति परमात्मानमित्यर्थः ॥
 यस्यां विषयलक्षणायां भूतानि जाग्रतितस्यां निशाया मिबुधुतः प्रायोन जानाति ॥
 मत्तादिव द्रुमनादि प्रवृत्तिः ॥ तदुक्तं देहे तु न चरमं ॥ देहोऽपि देववशगदति
 श्लोकाभ्यां ॥ मननयुक्तो मुनिः ॥ पश्यत इत्यस्य साधनमाह ॥ तेन विषया

नुभवप्रकारमाह ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ योविषयैरापूर्यमाणोप्यचलप्रतिष्ठोभव
 तिनोत्सेकंप्राप्नोति॥नचप्रयत्नं करोति ॥ नचाभावेऽप्युप्यति॥नहिसमुद्रःसरित्यवशा
 प्रवेशनिमित्तौद्यद्विशोषौबहुतरौप्राप्नोति ॥ प्रयत्नंवाकरोति ॥ समुक्तिमाप्नोतीत्य
 र्थः॥एतदेवप्रपंचयति^{११} ॥ विहायेति॥कामानविषयान्निरुहयति॥विहाय ॥ यश्चर
 तिभक्षयति॥भक्षयामीत्याद्यहंकारममकारवर्जितश्चसहिषुमान् ॥ सएवचमुक्ति
 मधिगच्छतीत्यर्थः॥उपसंहरति ॥ एवेति ॥ ब्राह्मीस्थितिःब्रह्मविषयास्थितिलक्षण
 म्॥अंतकालेऽप्यस्यांस्थित्वैवब्रह्मगच्छति॥अन्यथाजन्मांतरंप्राप्नोति ॥ यंयंवापी
 तिवक्ष्यमाणत्वात्॥ज्ञानिनामपिसतिप्रारब्धकर्मणिशरीरंतरंयुक्तम् ॥ भोगेनत्वि
 तरइतित्युक्तं॥संतिहिवद्दुशरीरफलानिकर्माणिकानिचित् ॥ समजन्मनिविप्रःस्या
 दित्यादेः॥दृष्टेश्चज्ञानिनामपिबहुशरीरप्राप्तेः॥तथात्युक्तम् ॥ स्थितप्रज्ञोपियस्तूध्वः
 प्राप्यरुद्रपदंगतः॥सांकर्षणंततोमुक्तिमगाद्विष्णुप्रसादतइतिगारुडे॥महादेवपरेज
 न्मंस्तवमुक्तिर्निरूप्यतइतिचनारदीये॥निश्चितफलंचज्ञानं ॥ तस्यतावदेवचिरं॥य
 दुचनार्चिषमेवाभिसंभवतीत्यादिश्रुतिभ्यः॥नचकायव्यूहपेक्षा॥तद्यथैषीकातूल
 म्॥तद्यथापुष्करपलाशे ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्मणीत्यादिवचनेभ्यः ॥ प्रारब्धेत्वविरो

धः ॥ प्रमाणाभावाच्च ॥ नचतच्छास्त्रप्रमाणं ॥ अक्षपादकणादानांसांख्ययोग
जटाभृतां ॥ मतमालंब्ययेवेदं षयत्यल्पचेतस इति निंदनात् ॥ यत्र तुरेतु तिस्तत्र शि
वभक्तानां स्तुतिपरत्वमेव न सत्यत्वं ॥ नहि तेषामपीतरं ग्रंथविरुद्धार्थप्रामाण्यं ॥
तथाह्युक्तं ॥ एष मोहं सृजाम्याशु योजनानमोहयिष्यति ॥ त्वंचरुद्रमहाबाहो मोह
शास्त्राणिकारय ॥ अतश्चानिवितथ्यानि दर्शयस्व महाभुज ॥ प्रकाशं कुरु चात्मान
मप्रकाशं च मांकुर्विति वाराहे ॥ कुस्मिता निचमिश्राणि रुद्रो विष्णुप्रचोदितः ॥ चका
रशास्त्राणि विभुर्ऋषयस्तत्प्रचोदिताः ॥ दधीच्य आद्याः पुराणानि तच्छास्त्रसमये न तु ॥
चक्रुर्वै दैश्च ब्राह्मणैर्वैष्णवांस्त्रिषु वेदतः ॥ पंचरात्रं भारतं च मल्लरामायणं तथा ॥
तथा पुराणं भागवतं विष्णुवेद इतीरितः ॥ अतः शैवपुराणानि योज्या न्यन्याविरोध
त इति नारदीये ॥ अतो ज्ञानिनां भवत्येव मुक्तिः ॥ भीष्मादीनां तु तत्क्षणे युक्त्यभावः ॥
स्मरंस्त्यजतीति वर्तमाना पदेशो हि कृतः ॥ तच्चोक्तं ॥ ज्ञानिनां कर्म युक्तानां काय
त्यागक्षणीयदा ॥ विष्णुमाया तदा तेषां मनो बाह्यं करोति हीति गारुडे ॥ न चान्येषां
तदा रम्यतिर्भवति ॥ बहुजन्मविपाकेन भक्तिज्ञानेन ये हरिम् ॥ भजंति तस्मिन् तिह्यंते दे
वो याति न चान्यथेत्युक्तेर्ब्रह्मवैवर्ते ॥ निर्वर्णमशरीरं ॥ कायो वाणं शरीरं चेत्यभिधा

नात्॥ एतद्वाणमवष्टभ्येति प्रयोगाच्च ॥ निर्वाणशब्दप्रतिपादनमनिर्द्वियाइत्यादिव
 त्॥ कथमन्यथा सर्वपुराणादिप्रसिद्धाकृतिर्भगवत उपपद्यते ॥ नचान्यद्भगवत उत्त
 मंब्रह्म ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शङ्क्यत इति भागवते ॥ भगवंतं परंब्रह्म ॥
 परंब्रह्म जनार्दनः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ यस्मात्क्षरमतीतो ह मक्षरादिपि चोत्तमः ॥
 यो सावतींद्रियग्राह्यः ॥ नास्ति नारायणसमं न भूतं न भविष्यति ॥ न त्वत्समोऽस्य
 व्यधिकः कुतो न्यइत्यादिभ्यः ॥ न चैतस्य ब्रह्मणोऽशरीरत्वादेतत्कल्प्यम् ॥ तस्यापि
 शरीरश्रवणात् ॥ आनंदरूपममृतं ॥ सुवर्णज्योतिः ॥ दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्या
 दिषु ॥ यदिरूपं न स्यात् आनंदमित्येव स्यात् ॥ न त्वानंदरूपमिति ॥ कथंच सुवर्ण
 रूपत्वं स्यादरूपस्य ॥ कथंच दहरत्वं ॥ दहरस्य श्रक्चेचित्स्वदेहेत्यादौ रूपवानुच्य
 ते ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः ॥ रुक्मवर्णकर्तारं ॥ आदित्यवर्णतमसः परस्तात् ॥ सर्वतः प्रा
 णिपादंतत् ॥ विश्वतश्चक्षुरित्यादिवचनात् ॥ विश्वरूपाध्यायादेश्च ॥ रूपवान
 वसीयते ॥ अतिपरिपूर्णतमज्ञानैश्वर्यवीर्यानंदयशःश्रीशक्त्यादिमांश्च भगवान् ॥
 परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च ॥ यः सर्वज्ञः ॥ आनं
 दंब्रह्मणः ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंति ॥ अनादिमध्यां

तमनंतवीर्यसहस्रलक्षामितकांतिकाम् ॥ मय्यनंतगुणेन ते गुणतो नंत विग्रहे ॥
 विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ तुर्यतत्सर्वद्वयसदा ॥ आत्मानमन्यंच सवेद
 विद्वान् ॥ अन्यतमो मुकुंदात्कोनामलोकैर्भगवत्यदार्थः ॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ॥
 अतीव परिपूर्णैस्सुखं ज्ञानं च सौभगं ॥ यच्चात्ययुक्तं स्मर्तुं वा शक्तः कर्तुं मतः परमि
 त्यादिभ्यः ॥ तानि सर्वाण्यन्योन्यान्त्यस्वरूपाणि ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ आनं
 दो ब्रह्मेति व्यजानात् ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ॥ यस्य ज्ञानमयं तपः ॥ समाभगप्रवि
 शस्वाहा ॥ न तस्य प्राकृतमूर्तिर्मांसमेदोऽस्थिसंभवा ॥ न योगित्वादींश्चरत्वा
 त्सत्यरूपाच्च युतो विभुः ॥ स देहः सुखगंधश्च ज्ञानभाः सत्पराक्रमः ॥ ज्ञानज्ञानः
 सुखसुखः स विष्णुः परमोक्षर इति पद्भिस्त्रिखिलेषु ॥ देहोऽयं मे सदानंदो नायं प्रकृतिनि
 र्मितः ॥ परिपूर्णश्च सर्वत्र तेन नारायणोऽस्य हर्मित्यादि ब्रह्मवैवर्ते ॥ तदेव लीलया
 चासौ परिच्छिन्नादिरूपेण दर्शयति मायया ॥ न च गर्भवसदेव्यानचापि वसुदेव
 तः ॥ न चापि राघवाज्जातो न वापि जमदग्निः ॥ नित्यानंदो ह्ययोष्येवं क्रीडतेऽमोघ
 दर्शन इति पाद्रे ॥ न वै स आत्मात्मवतामधीश्वरो भुङ्क्ते हि दुःखं भगवान्वासुदेवः ॥
 सर्गादेशी शिताजः परमसुखनिधिर्बोधरूपोऽप्यबोधलोकानां दर्शयन् यो मुनिस्तु न ह

तात्मप्रियार्थजगाम ॥ सब्रह्मवंधचरणोजनमोहनायस्त्रीसंगिनामितिरतिं प्र
 थयंश्चचार ॥ पूर्वैरचिंत्यवीर्योयश्चदाशरथिःस्वयम् ॥ रुद्रवाक्यमृतंकर्तुं अ
 जितोजितवस्थितः ॥ योजितोविजितोभक्तयागांगेयंनजघानह ॥ नचांबां
 ग्राहयामासकरुणःकोपरस्ततइत्यादिभ्यश्चस्कंदि॥नतत्रसंसारधर्मानिरूप्याः ॥
 यत्रचपरावरभेदोवगम्यतेतत्राज्ञबुद्धिमपेक्ष्यावरत्वंविश्वरूपमपेक्ष्यान्यत्र ॥ त
 च्चोक्तं ॥ परिपूर्णानिरूपाणिसमान्यखिलरूपतः ॥ तथाप्यपेक्ष्यमंदानांहृष्टित्वा
 मृषयोपिहि॥ परावरंवदंत्येवंत्यभक्तानांविमोहनमितिगारुडे ॥ नचात्रकिंचिदुप
 चारादिवाच्यं ॥ अचिंत्यशक्तः ॥ पदार्थवैचित्र्याच्चेत्युक्तं ॥ कृष्णरामादिरूपा
 णिपरिपूर्णानिसर्वदा ॥ नचाणुमात्रंभिन्नानितथाप्यस्मान्विमोहसीत्यादेश्चना
 रदीये ॥ तस्मात्सर्वदासर्वरूपेष्वपरिगणितानंतगुणगणंनित्यनिरस्ताशेषदोषंच
 नारायणाख्यंपरंब्रह्मापरोक्षज्ञान्यृच्छतीतिसिद्धम् ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमदा
 नंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीताभाष्येद्वितीयोध्यायः ॥ श्री
 मद्भनुमद्गीममध्वांतर्गतश्रीवेदव्यासार्पणमस्तु ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ आत्मस्वरूपज्ञानसाधनंचोक्तंपूर्वत्र ॥ ज्ञानसाधनत्वेना

कर्मविनिर्द्यकर्मविधीयतउत्तराध्याये ॥ कर्मणोज्ञानमत्युत्तममित्यभिहितं भगवतादूरेण त्वद्यवरं कर्मत्यादौ ॥ एवं चेत्किमिति कर्मणि घोरैर्युद्धाख्येनियोजयसि ॥ निवृत्तधर्मान्विनेत्याह ॥ ज्यायसीति ॥ कर्मणः सकाशाद्बुद्धिर्जायसी चेत्तवमता तर्हि ॥ ज्यायस्त्वेपि बुद्धेरधिकारिकत्वात्त्वकर्मण्यप्यधिकृत इति तत्र नियोक्ष्यामीत्याशयवान् भगवानाह ॥ लोक इति ॥ द्विविधा अपि जनाः संति ॥ गृहस्थादिकर्मत्यागेन ज्ञाननिष्ठाः सनकादिवत् ॥ तस्या एव ज्ञाननिष्ठाश्च जनकादिवत् ॥ मद्धर्मस्या एवेत्यर्थः ॥ सांख्यानां ज्ञानिनां सनकादीनां ॥ योगिनामुपायिनां जनकादीनां ॥ ज्ञाननिष्ठा अप्याधिकारिकत्वादीश्वरेच्छया लोकसंग्रहार्थत्वाच्चेकर्मयोग्या भवन्ति ते पियोगिनः ॥ निष्ठास्थितिः ॥ त्वं तु जनकादिवत्सकमेव ज्ञानयोग्यः ॥ न तु सनकादिवस्यागेनेत्यर्थः ॥ संति हीश्वरेच्छयैव कर्मकृतः प्रियव्रतादयोऽपि ज्ञानिन एव ॥ तथा त्युक्तं ॥ ईश्वरेच्छया विनिवेशितकर्माधिका र इति ॥ इतश्च नियोक्ष्यामीत्याह ॥ न कर्मणामिति ॥ कर्मणां युद्धादीनां अनारं भेण ॥ नैकैर्ग्यैर्निष्कर्मतां काम्यकर्मपरित्यागेन प्राप्य त इति मोक्षं नाश्नुते ॥ ज्ञानमेव तत्साधनं न तु कर्माकरणमित्यर्थः ॥ कुतः ॥ पुरुषत्वात् ॥ सर्वदास्थूलैः न सू

क्षेणवापूरेणयुक्तेनुजीवः ॥ यदिकर्माकरणेनमुक्तिः स्यात्स्थावराणां ॥ नचा
 करणेकर्माभावान्मुक्तिर्भवति ॥ प्रतिजन्मकृतानामनंतकर्मणांभावात् ॥ नच
 सर्वाणिकर्माणिभुक्तानि ॥ एकस्मिन्शरीरेबहूनिहिकर्माणिकरोति ॥ तानिचै
 कैकानिवहुजन्मफलानिकानिचिन् ॥ तत्रचैकैकानिकर्माणिभुजन्मोत्प्लेवशे
 पेणमानुष्यं ॥ ततश्चबहुशरीरफलानिकर्माणीत्यसमाप्तिः ॥ तच्चोक्तं। जीवंश्चतु
 र्दशाधूर्ध्वपुरुषोऽनियमेनतु ॥ स्त्रीवाप्यननदशकंदेहमानुषमार्जते ॥ चतुर्दशो
 ध्वजीविनीसंसारश्चादिवर्जितः ॥ अतोऽज्ञात्वापरदेवंमोक्षशकामहामुनेइति
 ब्राह्मे ॥ यद्विचक्षादिः स्यात्संसारः पूर्वकर्मभावाद्दत्तप्राप्तिः ॥ अबंधत्वंत्वका
 मेनैवभवति ॥ तच्चवक्ष्यते ॥ अनिष्टमिष्टमिति ॥ ननुनिष्कामकर्मणः फला
 भावान्मोक्षः स्मृतः ॥ निष्कामंज्ञानपूर्वतुनिवृत्तमिहचोच्यते ॥ निवृत्तंसेवमान
 स्तुब्रह्माभ्येतिसनातननितीमानवे ॥ अतस्तत्साम्यादकरणेपिभवतीत्यतआह ॥
 नचेति ॥ संन्यासः काम्यकर्मपरित्यागः ॥ काम्यानांकर्मणामिति वक्ष्यमाण
 त्वात् ॥ अकामकर्मणामंतःकरणशुद्ध्याज्ञानान्मोक्षोभवति ॥ तच्चोक्तं ॥ कर्म
 भिः शुद्धसत्त्वस्यैवैराग्यं जायते हृदीति भागवते ॥ विरक्तानामेव च ज्ञानमुक्तं ॥ न

तस्य तत्त्वग्रहणायासाक्षादरीयसीरपिवाचः समासन् ॥ स्वप्नेनिरुक्त्यागृहमेधसौ
 ख्यं न यस्य हेयानुमितं स्वयं स्यादिति ॥ न तु फलाभावात् ॥ कर्माभावात् ॥ अतो
 न कर्मत्यागएव मोक्षसाधनं ॥ यस्याश्रमस्तु प्रायत्यार्थो भगवत्तोषणार्थश्च ॥ अप्र
 यतत्वमेव हि प्रायोगृहस्थादीनां ॥ इतरकर्मोद्योगात् ॥ अप्रयतानां च न ज्ञानं ॥
 तथा हि श्रुतिः ॥ नाशांतो नासम्महित इति ॥ महंश्च यस्याश्रमे भगवतस्तो
 षः ॥ तथाह्याह ॥ यस्याश्रमं तुरीयं तु दीक्षां मम सुतोषणीमिति च नारायणाष्टा
 क्षरकल्पे ॥ आधिकारिकास्तु तत्स्थाएव प्रायत्येसमर्थाः ॥ स एव च महा
 न्भगवतस्तोषः ॥ तच्चोक्तं देवादीनामादिराज्ञां महोद्योगेऽपि नो मनः ॥ विष्णो
 श्रुत्व तितद्गोच्यतीव हरितोषणमिति पाद्ये ॥ नैतुकर्माणि सर्वात्मना त्यक्तुं श
 क्यानीत्याह ॥ नहीति ॥ तथापि शक्तिस्तस्यागः कार्य इत्याह ॥ कर्मैन्द्रियाणीति ॥
 मन एव प्रयोजकमिति दर्शयितुमन्वयव्यतिरेकावाह ॥ मनसा स्मरन् मनसानि
 यम्येति कर्मयोगं स्ववर्णाश्रमोचितं ॥ न तु गृहस्थकर्मैवेति नियमः ॥ संन्यासादि
 विधानात् ॥ सामान्यवचनाच्च ॥ अतो नियतं स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कुरु ॥
 कर्मणा बध्यते जंतु रितिकर्मबंधं कंस्कृतमित्यत आह ॥ यज्ञार्थादिति ॥ कर्मबंध

नयस्यलोकस्य सकर्मबंधनः ॥ यज्ञोविष्णुः ॥ यज्ञार्थसंगरहितंकर्मनबंधकमि
त्यर्थः ॥ मुक्तसंगइति विशेषणाल्कामान्यः कामयतइति श्रुतेश्च ॥ अनिष्टमिष्टमि
ति वक्ष्यमाणत्वाच्चाणान्यपि तु कर्माणीति च ॥ तस्मान्नेष्टियाजुकः स्यादिति च वि
शेषवचनत्वे समेपि विशेषणं परिशिष्यते ॥ अत्रार्थवादमाह । सहयज्ञा इति ॥ हे^{१४}
त्वंतरमाह ॥ अन्नादिति ॥ यज्ञः पर्जन्यान्नत्वात्तत्कारणमुच्यते ॥ पूर्वयज्ञइति विवक्षा
यांचक्रप्रवेशेन संभवति तद्ध्यापाद्यं कर्म विधेयं न तु साम्यमात्रेणोदानीं कार्यं ॥
मेघचक्राभिमानी पर्जन्यः ॥ सच यज्ञाद्भवति ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादि
त्यमुपतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्ष्टेरन्नंततः प्रजाइति स्मृतेश्च ॥ उभयव
चनादादित्यात्समुद्राच्चाविरोधः ॥ अतश्च यज्ञात्पर्जन्योद्भवः संभवति ॥ यज्ञो
देवतामुद्दिश्य द्रव्यपरित्यागः कर्मंतरक्रिया ॥ कर्मब्रह्मणो जायते ॥ एष ल्येव सा
धुकर्मकारयति ॥ बुद्धिज्ञानमित्यादिभ्यः ॥ नचमुख्ये संभाव्यमाने पारंपर्येणौपचा
रिकंकल्प्यं ॥ नच जडानां स्वतः प्रवृत्तिः संभवति ॥ एतस्यैवाक्षरस्येति सर्वनिय
मनश्रुतेश्च ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चेत्यादेश्च ॥ अचित्यशक्तिश्चोक्ता ॥ जीवस्य
चप्रतिबिंबस्य बिंबपूर्ववेषा ॥ नकर्तृत्वमित्यादिनिषेधाच्च ॥ अक्षराणि प्र

सिद्धान्तिभ्योऽभिव्यज्यते परं ब्रह्म ॥ अन्यथा अनादिनिधनमचित्यं परिपूर्णं
 पितृह्रस्वको जानाति ॥ न च हृदि विना योगांगीकारो युक्तः ॥ परमार्थाच्च ॥ तस्मा
 त्सर्वगतं ब्रह्मेति ॥ न त्वेकशब्देन द्विरुक्तेन भेदश्रुतिविनावस्तु द्वयंकुत्रचिदुच्यते ॥
 तानि चाक्षराणि नित्यानि ॥ वाचा विरूप नित्यया । वृणोचोदस्व सुष्ठुतिं ॥ अनादि
 निधनानित्यावागुत्तुष्टास्वयं भुवा ॥ अतएव च नित्यत्वमित्यादिश्रुतिस्मृतिभगवद्
 चनेभ्यः ॥ दोषश्चोक्तः सकर्तृत्वे ॥ न चाबुद्धिपूर्वमुत्पन्नानि ॥ तत्प्रमाणाभा
 वात् ॥ निश्चसितशब्दः क्लेशाभिप्रायो नाबुद्धिपूर्वाभिप्रायः ॥ सोकामयतेत्या
 देश्च ॥ इष्टं दुतमित्यादिरूपप्रपञ्चेन सहाभिधानाच्च ॥ महातात्पर्यविरोधाच्च ॥
 तच्चोक्तं पुरस्तात् ॥ न त्वस्वातंत्र्येण चोत्पत्तिकर्तुः प्राधान्यं ॥ अस्वातंत्र्यचतुर्दशमति
 पूर्वकत्वे भवति ॥ यथारोगादीनां पुरुषस्य तज्जलेऽपि ॥ उत्पत्तिवचनान्यभिव्यक्त्य
 र्थानि ॥ अभिमानि देवताविषयाणि च ॥ नित्येत्युक्त्वोऽस्मृतिवचनात् ॥ अभि
 व्यञ्जके कर्तृवचनं चास्ति ॥ कृत्स्नं शतपथं च के इति ॥ कथमादित्यस्थादेवास्तेनै
 व क्रियन्ते ॥ वचनमात्राच्च निर्णयात्मकशरीरकोक्तं बलवत् ॥ शास्त्रयोर्निर्यस्ये
 तितु शास्त्रयोर्नित्वं ॥ जन्माद्यस्येत्युक्ते प्रमाणं हितत्रापेक्षितं ॥ न तु तस्य जातत्वं

वेदकारणत्वं ॥ नहि वेदकारणत्वं जगत्कारणत्वे हेतुः ॥ नहिविचित्रजगत्सृष्टे
 र्वेदस्तृष्टिः शक्यास्तृज्यत्वे ॥ नच सर्वज्ञत्वे यदिवेदसृष्टा सर्वज्ञः किमिति न जगत्सृ
 ष्टा सर्वज्ञः ॥ तस्माद्वेदप्रमाणकत्वमेवात्र विवक्षितं ॥ अतो नित्यान्यक्षराणि ॥
 यतएवंपरंपरायज्ञाभिव्यंग्यं ब्रह्मतस्मात्तन्निर्त्ययज्ञे प्रतिष्ठितं ॥ तौ निचाक्षराणि
 भूताभिव्यंग्यानीति चक्रं ॥ तदेतज्जगच्चक्रं योनानुवर्तयति ॥ सतद्विनाशकत्वा
 दघायुः ॥ पापनिमित्तमेवायुर्यस्य सो घायुः ॥ तर्ह्येतीव मनःसमाधानमपि न
 कार्यमित्यत आह ॥ यस्त्विति ॥ रमणं परदर्शनादिनिमित्तं सुखं ॥ तन्निरन्यत्रालंबु
 द्धिः ॥ संतोषस्तज्जनकं सुखं ॥ संतोषस्तृप्तिकारणमित्यभिधानात् ॥ परमा
 त्मदर्शनादिनिमित्तं सुखं प्राप्तः ॥ अन्यत्र सर्वान्नालंबुद्धिः ॥ महच्चतसुखं ॥
 तेनैवान्यत्रालंबुद्धिरिति दर्शयति ॥ अत्मन्येव च संतुष्ट इति ॥ तत्स्थएव सन् संतुष्ट इ
 त्यर्थः ॥ नान्यत्किमपि संतोषकारणमित्यवधारणम् ॥ आत्मना तप्तः न ह्यात्मन्यलं
 बुद्धिर्युक्ता ॥ तद्वाचित्वं च वयं तु न विदुष्याम उत्तमं लोकविक्रमैरिति प्रयोगात्सि
 द्धम् ॥ अध्याहारस्तु अगतिकागतिः ॥ आत्मरतिरेवैत्यवधारणादसंप्रज्ञान
 तसमाधिरस्थस्यैव कांयं न विद्यते ॥ स्थितप्रज्ञस्यापि कार्यं देहादिर्हस्यते यदा ॥

स्वधर्मो मम तुल्यार्थः सा हि सर्वैरेक्षितेति वचनाच्चेति पंचरात्रे ॥ अन्यदान्यरतिर
 पीषत्सर्वस्य भवति ॥ न च तत्रालंबुद्धिमात्रमुक्तं ॥ आत्मतद्वृत्तिपृथगभिधाना
 त् ॥ कर्तृशब्दः कालावच्छेदोपि चायं प्रसिद्धो यो भुंक्ते स तु न ब्रूयादित्यादौ ॥ अ
 तोऽसंप्रज्ञातसमाधावेवैतत् ॥ मानवइति ज्ञानिनि एवासंप्रज्ञातसमाधिर्भवती
 ति दर्शयति मनु अवबोधन इति धातोः ॥ परमात्मरतिश्चात्र विवक्षिता ॥ वि
 ष्णवावेवरतिर्यस्य क्रिया तस्यैव नास्ति हीति वचनात् ॥ तस्य कर्मकालेव कव्यो ह मि
 तिकंचित्सत्युक्त्वा तत्कृतावात्मरतिरित्यधिकः समो वार्थो नास्ति ॥ न च संध्याद्यकृ
 तौ कश्चिद्दोषोऽस्ति ॥ न चैतदपहाय सर्वभूतेषु कश्चित्प्रयोजनाश्रयः ॥ अर्थो येन दर्श
 नादिना भवति ॥ सौम्यव्यपाश्रयः ॥ ज्ञानमात्रेण यद्यपि प्रत्यवायो न भवति ॥ त
 दर्जुनस्यापि सममिति न तस्य कर्मोपदेशोपयोग्येतद्भवति ईषत्प्रारब्धानर्थसूचकं
 च तद्भवति महच्चेदृत्रहत्यादिवत् ॥ यतोऽसंप्रज्ञातसमाधेरवकार्यं भवति तस्मात्सर्व
 कर्मसमाचार ॥ आचारेऽप्यस्तीत्याह ॥ कर्मणैवेति ॥ कर्मणा सह ॥ कर्मकुर्वत
 एवेत्यर्थः ॥ कर्मकृत्वैव ततो ज्ञानं प्राप्य वा ॥ न तु ज्ञानं विना ॥ प्रसिद्धं हि तेषां ज्ञा
 नित्वं भारतादिषु ॥ तमेवं विद्वानमृतहृद्भवतीत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ अत्रापि कर्मणां

ज्ञानसाधनत्वोक्तेश्चबुद्धियुक्ताइति ॥ गत्यंतरचनान्यः पंथाइत्यस्यनास्ति ॥ इतरेषां
 ज्ञानद्वाराभ्यविरोधः ॥ यत्रचतीयाधिवमुक्तिसाधनमुच्यते । ब्रह्मज्ञानेनवामुक्तिः
 प्रयागमरणेनवा ॥ अथवाज्ञानमात्रेणगोमत्यांरुणसन्निधावित्यादौतत्रपापा
 दिमुक्तिरस्तुतिपरताच ॥ तत्रापिहिकुत्रचिद्ब्रह्मज्ञानसाधनत्वमेवोच्यते ॥ अन्यथा
 मुक्तिनिषिध्य ब्रह्मज्ञानंविनामुक्तिर्नकथंचिदपीष्यते ॥ प्रयागादेस्तुयामुक्तिज्ञा
 नोपायत्वमेवहीत्यादौ ॥ नचतीर्थस्तुतिवाक्यानितत्प्रस्तावेष्युकंज्ञाननियमंघ्न
 ति ॥ तथाकंचिद्वक्षंभृत्यंप्रत्युक्तान्ययमवराजाकिंराज्ञेत्यादीनि ॥ यथाहभगवा
 न् ॥ यानितीर्थादिवाक्यानि कर्मादिविषयाणिच ॥ स्तावकान्येवतानिस्युरज्ञानां
 मोहकानिवा ॥ भवेन्मोक्षस्तुमद्वृष्टेर्नान्यतस्तु कथंचनेतिनारदीये ॥ अतोपरोक्ष
 ज्ञानादेवमोक्षः कर्मतत्साधनमेव ॥ संयद्वाक्यादिकंप्रमाणंकुरुते ॥ यदुक्तप्रकारे
 णतिष्ठतीत्यर्थः ॥ विद्वद्विदुषोः कर्मभेदमाह ॥ प्रकृतेर्गुणैः रंद्रियादि
 भिः ॥ प्रकृतिमपेक्ष्यगुणभूतानिहितानि ॥ तत्संबंधीनिच ॥ नहिप्रतिबिंबस्यक्रिया
 कर्मभेदस्यगुणभेदस्यचतत्ववित् ॥ गुणा इन्द्रियादीनि ॥ गुणेषुविषयेषु ॥ प्रकृते
 र्गुणेषुइन्द्रियादिषुसंमूढा इन्द्रियाद्यभिमानाद्विविषयादिषुसंगः ॥ गुणकर्मसुवि

षयेषुकर्मसु च शब्दाद्याद्विद्याद्याश्च सत्वाद्याश्च शुभानि च । अप्रधानानि च गु-
 णानि गद्यन्ते निरुक्तिगैरित्यभिधानात् । सत्वाद्यद्गीकारे गुणागुणेष्वित्ययुक्तं स्यात् ॥
 अतः सर्वाणि कर्माणि मय्येव संन्यस्य आत्मा जीविऽव्यारोपितानि मय्येव विस्मृत्य-
 भगवानेव सर्वाणि कर्माणि करोतीति मत्पूजेति च आत्मानं मामधि कृत्य यच्चेतस्तद्
 ध्यात्मचेतः संन्यासस्तु भगवान् करोतीति निर्ममत्वं नाहं करोमीति १ फलमाह ये मद्
 ति । ये तु एवं निवृत्तकर्मिणस्तेऽपि मुख्यं ते ज्ञानद्वारा किं स्वपरोक्षज्ञानिनः न तु साधनां
 तरमुच्यते निवृत्तादीनि कर्माणि त्व्यपरोक्ष्ये शद्दृश्ये ॥ अपरोक्षे शद्दृष्टिस्तु मुक्तौ किं
 चिन्नमार्गते ॥ सर्वतदंतरा धाय मुक्तये साधनं भवेत् ॥ न किंचिदंतरा धाय निवा-
 णाय अपरोक्षदृक् इति त्व्युक्तं नारायणाष्टाक्षरकल्पे ॥ अतएव समुच्चयनियमो निरा-
 कृतः ॥ एवं चेत्किमिति ते मतं नानुतिष्ठंति लोका इत्यत आह । सदृशमिति । प्रकृतिः पूर्व
 संस्कारः ॥ तथापि शक्तितो निग्रहः कार्यः ॥ निग्रहात्सद्यः प्रयोजनाभावेऽपि भवत्ये-
 वाति प्रयत्नत इत्याशयवानाह । इन्द्रियस्येति तया त्व्युक्तम् ॥ संस्कारो भगवानेष ब्रह्मा-
 द्या अपितद्दृशाः ॥ तथापि सोऽन्यथा कर्तुं शक्येति प्रयत्नत इति ॥ तथाप्युग्रं युद्धं क-
 र्मेत्यत आह । श्रेयानिति । बहवः कर्मकारिणः संति ॥ क्रोधादयः कामश्च ॥ तत्र को-

बलवानिति पृच्छति। अथेति। अथेत्यर्थान्तरं। तयोर्नवशमागच्छेदिति प्रश्नप्रापक
 म् ॥ यैरुबलवान्प्रवर्तकः स एष कामः। क्रोधोप्येव ॥ तज्जन्यत्वात् ॥ कामाक्रो
 धोभिजायत इति च्युत्तं। यत्रापि गुरुर्निदादिनिमित्तः क्रोधस्तत्रापि भक्तिनिमित्तः।
 निंदाकामनिमित्त एव ये त्वन्यथावदति ते संकरान्नसूक्ष्मं जानन्ति उक्तं च ऋते कामं
 नुकोपाद्या जायते हि कथंचनेति महाशनः महद्दिकामभोग्यं महाब्रह्महत्यादिकार
 णत्वान्महापाप्मा ॥ सर्वपुरुषार्थविरोधित्वादौरी ॥ कैथं विरोधीसः ॥ इदमेनेनावृ
 तं ॥ यथाधूर्मेनाग्निरावृतप्रकाशरूपोप्यन्येषां सम्यग्दर्शनाय ॥ तथा परमात्मा य
 था आदर्शमलेनावृतो न्याभिव्यक्तिहेतुर्न भवति ॥ तथातः करणं परमात्मा देव्य
 क्तिहेतुर्न भवति कामेनावृतं ॥ यथोल्बेनावृत्य बद्धो भवति गर्भस्तथा कामेनावृतो
 जीवः ॥ शास्त्रतो जातमपि ज्ञानं परमात्मा परोक्ष्याय न प्रकाशते कामेनावृतं ॥
 ज्ञानिनोपि किम्वल्पज्ञानिनः कामरूपेण कामालयेन नित्यवैरिणा ॥ दुष्पूरेण ॥ दुः
 खेन हि कामः पूर्यते ॥ न हींद्रादिपदं सुखेन लभ्यते ॥ यद्यपींद्रादिपदं प्राप्नुन ब्र
 ह्मादिपदमिच्छतीत्यलंबूद्धिर्नास्तीत्यनलः ॥ उक्तं च ज्ञानस्य ब्रह्मणश्चाग्नेर्बुधमो
 द्देर्मलंतथा ॥ आदर्शस्याथ जीवस्य गर्भस्योल्बोहिकामक इति ॥ वंधार्थं शत्रोर

धिष्ठानमाह इंद्रियाणीति । एतैर्ज्ञानमावृत्य ॥ बुद्ध्यादिभिर्हि विषयगैर्ज्ञानमावृतं
 भवति हृताधिष्ठानो हि शत्रुर्न स्यति ॥ शत्रुहनेने आयुधरूपं ज्ञानं वक्तुं श्रेयमाह ।
 इंद्रियाणीति । असंगज्ञानासिमादायतरति पारमिति च्युक्तम् ॥ शरीरादिंद्रियाणि
 पराणि उत्कृष्टानि ॥ न केवलं बुद्धेः परश्रुत्युक्तप्रकारेणाव्यक्तादपि ॥ अव्यक्तापु
 रुषपर इति हि श्रुतिः ॥ न च तत्र तत्रोक्तैकदेशज्ञानमात्रेण भवति मुक्तिः ॥ सार्व
 त्रिकगुणोपसंहारो हि भगवता गुणोपसंहारपादे अभिहितः आनंदादयः प्रधान
 स्येत्यादिना तथा चान्यत्र अपौरुषेये वेदेषु विष्णुवेदेषु चैव हि ॥ सर्वत्र ये गुणाः स
 तिसंप्रदायागताश्च ये ॥ सर्वैस्तैः सह विज्ञाय ये पश्यन्ति परं हरिं ॥ तेषामेव भवेन्मु
 क्तिर्नान्यथा तु कथंचन इति गारुडे ॥ तस्मादव्यक्तादपि परत्वेन ज्ञेयः ॥ न चात्र जी
 व उच्यते ॥ रसोऽप्यस्य परं हृद्वानिवर्तत इत्युक्तत्वात् ॥ अविज्ञाय परं मतोजयः का
 मस्य वै कुत इति च ॥ अतः परमात्मज्ञानमेवात्र विवक्षितं आत्मानं मनः आत्म
 ना बुद्ध्या ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये तृती
 योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ बुद्धेः परस्य माहात्म्यं कर्मभेदो ज्ञानमाहात्म्यं चोच्यते ।
 स्मिन्नध्याये ॥ पूर्वानुष्ठितश्रायं धर्म इत्याह । इममिति । मयि सर्वाणीत्युक्तम् ॥
 तन्माहात्म्यमादितो ज्ञातुं पृच्छति । अपरमिति । नैतर्ह्यनादिर्भवानित्यत आह । अ
 जोपीति । अव्यय आत्मा देहोपीत्यव्ययात्मा ॥ अनन्तं विश्वतोमुखमिति रूपविशेष
 णमुत्तरत्र ॥ एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययमिति च ॥ जगृह इति तु व्य
 क्तिः ॥ युक्तयस्तूक्ताः ॥ आत्मानादित्वं तु सर्वसमं कथमनादित्यस्य जनिः ॥
 प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय ॥ प्रकृत्या जातेषु बसुदेवादिषु ॥ तथैव तेषां जात इव प्रती
 यन्न इत्यर्थः ॥ न तु स्वतंत्रा मधिष्ठायेत्याह । स्वामिति ॥ द्रव्यं कर्म चेति त्युक्तं सा
 हितत्रोक्ता ॥ ततः सर्वसृष्टेः ॥ आत्ममायया ॥ आत्मज्ञानेन ॥ प्रकृतेः पृथगभि
 धानान् ॥ केतुः केतश्चित् श्रितिश्रितं क्रतुर्मतिर्मनीषामायेति ह्यभिधानं ॥ सृष्टिकार
 ण्यतेषां शरीरादिस्तृष्णाविमोहिकया । जात एव जात इव प्रतीयते वा उक्तं च ॥ मह
 दादेस्तु मातायाश्चीर्भूमिरितिकल्पिता ॥ विमोहिका च दुर्गाख्याताभिर्विष्णुरजोपि
 हि ॥ जातवत्प्रथतेत्यात्मचिद्बलान्मूढचेतसामिति ॥ ईश्वर ईशेभ्योऽपि वरः ॥ तच्चोक्तं
 ईशेभ्यो ब्रह्मरुद्रश्रीशेषादिभ्यो यतो भवान् ॥ वरो तद् ईश्वराख्याते मुख्याना न्यस्य

कस्यचित् इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ समर्थ ईश इत्युक्तस्तद्वत्वात्त्वमीश्वर इति च ॥ न जन्मनै
 व परित्राणादिकार्यमिति नियमः ॥ तथापि लीलायास्वभावेन च यथेष्टचारी ॥ तथा
 त्वुक्तम् ॥ देवस्यैष स्वभावो यं लोकवत्तुलीलाकैवल्यम् ॥ क्रीडतो बालकस्येव चे
 ष्टांतस्य निशामया ॥ अरिभयादिव स्वयं पुरादिष्ववासी घटनंतवीर्यः ॥ पूर्णोऽयमस्या
 न्नन किंचिदाप्यंतथापि सर्वाः कुरुते प्रवृत्तीः ॥ अतो विरुद्धेषु मिमं वदंति परावरज्ञामु
 नयः प्रशंता इत्यादि ऋग्वेदखिलेषु ॥ पृथङ्मुक्त्युक्तिः सर्वज्ञाननिश्चयमदर्शनार्थं ॥ न
 तु तावन्मात्रेण मुक्तिरित्युक्तम् ॥ वेदाद्युक्तं तु सर्वज्ञात्वोपास्ते सदा हि मां ॥ तस्यै
 व दर्शनपथं यामि नान्यस्य कस्यचिदित्युक्तेऽश्च महार्कौ मे ॥ अत्रोक्तस्यैव तज्ज्ञात्वैव
 जन्मनैतीति गतिः ॥ इतरवाक्यानां नान्या गतिः ॥ नान्यस्य कस्यचिदिति विशेषणा
 त् ॥ तत्त्वत इति विशेषणाच्च सर्वज्ञानमापतति ॥ यत्रैवं भवति ॥ तत्र तत्त्वत इति विशेषे
 षणेन विरोधः ॥ उक्तं च ॥ एकं च तत्त्वतो ज्ञातुं विना सर्वज्ञतां नरः ॥ न स मर्थो महेन्द्रोऽपि
 तस्मात्सर्वत्र जिज्ञासेदिति स्कांदि ॥ संति च तथा मुक्ता इत्याह ॥ वीतरगेति ॥ मन्मथा
 मत्प्रचुराः ॥ सर्वत्र मां विना न किंचिदप्यश्नंतीत्यर्थः ॥ न च मद्भजनमात्रेण मुक्ति
 र्भवत्यन्यदेवतादिरूपेण ॥ तथापि सर्वेषामानुरूप्येण फलं ददामीत्याह ॥ ये यथे

॥ सेवयामिफलदानेनननुगुणभावेन ॥ कथमयंविशेषइत्यतआह ॥ ममव
 द्भूति ॥ १ ॥ देवतायजंतोपिममवर्त्मवानुवर्तते ॥ सर्वकर्मकृत्वत्वाद्भोक्तृत्वाच्च
 मम ॥ येष्यदेवताभक्ताइतिहिवक्ष्यति ॥ योदेवानानामधाएकएवेतिहिश्रु
 तिः ॥ भगवानेवचतत्राभिधीयते ॥ अजस्यनाभावथ्येकमर्पितमितितह्निगात् ॥
 कुंतोममवर्त्मनानुवर्तते ॥ क्षिप्रंहीति ॥ अतएवहिफलप्राप्तिः ॥ तस्मात्तेधनस
 नयइतिश्रुतिः ॥ अहमेवहिकर्तृत्याह ॥ चातुर्वर्ण्यमिति ॥ चातुर्वर्णसमुदायः ॥
 सात्विकोब्राह्मणः ॥ सात्विकराजसःक्षत्रियः ॥ राजसतामसोवैश्यः ॥ तामसः
 शुद्रइतिगुणविभागः ॥ कर्मविभागस्तु शमोदमइत्यादिनावक्ष्यते ॥ क्रियायां
 वैलक्षण्याकर्ताध्यकर्ता ॥ तथाहिश्रुतिः ॥ विश्वकर्माविमनाइत्यादि ॥ तनु
 विद्याक्रियाकृतिरितिच ॥ साधितंचैतत्पुरस्तात् ॥ अतएवमार्कमाणिलिपं
 ति ॥ इतश्चनलिपंतीत्याह ॥ नमेकर्मफलस्पृहा ॥ इच्छामात्रंत्वस्ति ॥ ननु
 तत्राभिनिवेशः ॥ तच्चोक्तम् ॥ अकांक्षन्नपिदेवोसौनेच्छतेलोकवत्परः ॥ नत्या
 ग्रहस्तस्यविष्णोर्ज्ञानंकामोहितस्यत्विति ॥ नचकेचिन्मुक्ताभवंतीतिक्रमेणसर्व
 मुक्तिः तथाहिश्रुतिः ॥ ज्ञात्वातमेवंमनसाहृदाचभूयो नमृत्युमुपयातिविद्वानिति

कथंवाइत्यनन्ताइति अनन्तवदिति होवाचेति ॥ एवं ज्ञात्वा कर्मकरणे आचारोऽप्य
 स्तीत्याह ॥ एवमिति ॥ पूर्वतरं कर्मपूर्वभावीत्यर्थः ॥ कर्मकुर्वित्युक्तं ॥ तस्य कर्म
 णोदुर्विज्ञेयत्वमाह । किं कर्म किमकर्मेति । नैकैवल्यं तज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसे ज्ञात्वैवेत्या
 शयवानाह । कर्मण इति । तच्चेतुः । अज्ञात्वा भगवान् कस्य कर्म कर्म विकर्म कर्म ॥
 दर्शनं याति हि मुने कुतो मुक्तिश्च तद्दिनेति ॥ अकर्म कर्मकरणं ॥ कर्म कर्मन्यद्विक
 र्म ॥ निषिद्धं कर्म बंधकत्वात् ॥ ततो विविच्य कर्मादिबोद्धव्यमित्यादि ॥ न च शा
 पादिना कवयोऽप्यन्नमोहिताः ॥ अशक्यं चैतज्ज्ञातुमित्याह । गहनेति कर्म
 दिस्वरूपमाह । कर्मणीति ॥ कर्मणि क्रियमाणे सत्य कर्मयः पश्येत् ॥ विष्णोरेव क
 र्मना हंचित्यतिविंबः किंचित्करोमीति ॥ अकर्मणि सुप्त्यादावकरणावस्थार्यापरमे
 श्वरस्य कर्म पश्यति ॥ अयमेव परमेश्वरः सर्वदा सर्वस्तृष्यादिकरोतीति ॥ सबु
 द्धिमान् ज्ञानी ॥ स एव च युक्तो योगयुक्तः ॥ सर्वाकरणात् स एव च कृत्स्न कर्मकृत् ॥
 कृत्स्नफलवत्वात् ॥ एतदेव प्रपंचयति ॥ यस्येत्यादिना श्लोकपंचकेन ॥ उक्तप्र
 कारेण ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं ॥ नैचकामसंकल्पाभावेनालं ॥ आसंगं स्नेहं च
 त्यक्त्वा ॥ पुनर्ज्ञानस्वरूपमाह । नित्यतत्तदिति नित्यतत्तन्निराश्रये श्वरस्वरूपोऽस्मी

त्रितथाविधः॥ कौमादित्यागोपायमाह ॥ निराशीरिति ॥ यतचित्तात्माभूत्वानिरा
 शीरित्यर्थः ॥ आत्मा मनः ॥ परिग्रहत्यागोऽनभिमानत्वं ॥ नैव किंचित्करोतीत्य
 स्याभिप्रायमाह ॥ नाप्नोति किल्बिषमिति ॥ यतचित्तात्मनो लक्षणमाह ॥ यदृच्छा
 लाभेति ॥ कथं द्वातीतत्वमित्याह ॥ समः सिद्धाविति ॥ उपसंहरति ॥ गतसंगस्ये
 ति ॥ गतसंगस्य फलस्नेहरहितस्य मुक्तस्य ॥ शरीराद्यनभिमानिनः ॥ ज्ञानाव
 स्थितचेतसः ॥ परमेश्वरज्ञानिनः ॥ ज्ञानावस्थितचेतस्त्वं स्पष्टयति ॥ ब्रह्मार्पणमि
 ति ॥ सर्वमेतद्वह्नेत्युच्यते ॥ तदधीनसुप्तादिप्रतीतित्वात् ॥ ननु तत्स्वरूपत्वात् ॥ उक्तं
 हि ॥ त्वदधीनं यतः सर्वमतः सर्वो भवानिति ॥ वदंति मुनयः सर्वे न तु सर्वस्वरूप इति पा
 द्ये ॥ सर्वतत्त्वज्ञानेन त्रिभिर्निच ॥ एतत्त्वेन बह्वुचा इत्यादि च ॥ समाधिना सह ब्रह्मैव
 कर्म ॥ यज्ञभेदानाह ॥ देवमित्यादिना ॥ देवभगवंतं ॥ स एव तेषां यज्ञः ॥ भ
 गवदुपासनं ॥ यज्ञमिति क्रियाविशेषणं ॥ नान्यत्तेषामस्ति यतीनां किं वांचित् ॥
 यज्ञं भगवंतं ॥ यज्ञेन यज्ञं ॥ यज्ञो विष्णुर्देवतेत्यादि श्रुतिः ॥ यज्ञेन प्रसिद्धेनै
 व ॥ यज्ञं प्रतिजुहति ॥ इति सर्वत्र संमतं यज्ञमित्यादौ ॥ उक्तं च ॥ विष्णु
 रुद्रेण पशुना ब्रह्मा ज्येष्ठेन सूनुना ॥ अयजन्मानसे यज्ञे पि तरं प्रपितामह इति ॥

आत्मसंयमाख्योपायामौ ॥ द्रव्यं जुह्वतीति द्रव्ययज्ञाः तपः परमेश्वरार्पणबुद्ध्या त
 त्र जुह्वतीति पोयज्ञा इत्यादि ॥ इदं तपोहविः ॥ ब्रह्माग्नौ जुहोमि ॥ तत्पूजार्थमिति
 होमः ॥ तदर्पण एव च होमबुद्धिः ॥ अर्पे प्राणायामपरायणाः ॥ प्राणमपाने जुह्वति ॥
 अपानं च प्राणे ॥ कुंभकस्थाय एव भवंतीत्यर्थः ॥ नियंताहारत्वेनैव प्राणशेषात्प्रा
 णान् प्राणेषु जुह्वति ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञ इत्यादि श्रुत्युक्तप्रकारेण वा ॥ अन्यद्
 पि ग्रंथांतरसिद्धं ॥ यदस्याल्पाशनं तेन प्राणाः प्राणेषु वै हुता इति ॥ ब्रह्मणः परमा
 त्मनो मुखे ॥ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव चेति वक्ष्यति ॥ मानसवाचि
 ककार्याकर्मजा एव हिते सर्वे ॥ एवं ज्ञात्वा तानि कर्माणि कृत्वामोक्ष्यसे ॥ युद्धं
 परित्यज्य न्यमोक्षार्थं कश्चिदपि कर्म ॥ अतो विहितं न त्याज्यमिति भावः ॥
 अखिलमुपासनाद्यगुक्तं ॥ ज्ञानफलमेवेत्यर्थः ॥ इदानीमपि ज्ञान्येव ॥ तथा
 व्यभिभवान्मोहः ॥ मातृका ॥ येन ज्ञानेन मय्यात्मभूते सर्वभूतान्यथोत्तस्मादेव
 मोहनाशात्पश्यसि ॥ कर्णभूतं ज्ञानं स्तौति पुनः श्लोकत्रयेण ॥ तत्साधनं विरो
 धि फलं च तदुत्तरैरुक्तवोपसंहरति ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
 ते श्रीमद्भगवद्गीताभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

श्रीकेशवायनमः ॥ ॥ तृतीयाध्यायोक्तमेवकर्मयोगंप्रपंचयत्यनेनाध्यायेन ॥
 यदृच्छालाभसंतुष्टइत्यादिसंन्यासं ॥ कुरुकर्मेत्यादिकर्मयोगंच ॥ नियमनादि
 नासकल्लोककर्षणाल्लुणः ॥ तच्चोक्तम् ॥ यतःकर्षसिदेवेशनियम्यसकलंजग
 त् ॥ अतोवदंतिमुनयःरुष्णंत्वांब्रह्मवादिनइतिमहाकौर्म ॥ संन्यासशब्दार्थं
 भगवानेववक्ष्यति ॥ अयंप्रश्नाशयः ॥ यदिसंन्यासःश्रेयोधिकःस्यात्तर्हिंसं
 न्यासस्येषद्विरोधियुद्धमिति ॥ नैयंसंन्यासोयत्याश्रमः ॥ द्वंद्वत्यागात्तुसंन्या
 सान्मत्पूजैवगरीयसीत्यादिवचनात् ॥ तानिवाएतान्यवराणितपांसिन्यासए
 वात्यरेचयदितिच ॥ संन्यासस्तुतुरीयोयोनिष्क्रियारूपःसधर्मकः ॥ नतस्मादु
 त्तमोधर्मोलोकेकश्चनविद्यते॥तद्भक्तोपिहिह्यदृच्छेत्तद्गृहंनचधार्मिकः॥ मद्रक्तिश्च
 विरक्तिस्तदधिकारोनिगद्यते ॥ यदाधिकारोभवति ब्रह्मचार्यपिप्रव्रजेदितिनार
 दीये ॥ ब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेत् ॥ यदहरेवविरजेदितिच ॥ संन्यासेतुतुरीयेवप्री
 त्तिर्ममगरीयसी ॥ एषामत्राधिकारोनेपांकर्मैतिनिश्चयइत्यादेश्वब्राह्मे ॥ अ
 तोनान्नाश्रमःसंन्यासउक्तः ॥ संन्यासशब्दार्थमाह ॥ ज्ञेयइति ॥ संन्यासस्यनि
 श्रेयसकरत्वंज्ञापयितुंतच्छब्दार्थस्मारयति॥ ज्ञेयइति॥ संन्यासोहिज्ञानांतरंगत्वे

नोक्तोनतस्यतत्त्वग्रहणायेत्यादौ ॥ अतःकथं सोविमइत्यत आह ॥ सांख्ययोगा
 विनि ॥ उभयोरप्यंतरंगत्वेनाविरोधः ॥ अग्निमुद्बोधैवधूमतांतःस्वलोकंनप्रत्यभि
 जानाति ॥ मावःपदव्यःपितरस्मदास्थितायायज्ञशालासनधूमवर्मनामित्या
 दितुकाभ्यकर्मविषयमितिभावः ॥ यत्वन्यथावदंतितेवालाः ॥ एकमपीत्यस्याभि
 प्रायमाह ॥ यत्सांख्यैरिति ॥ योगिभिरपिज्ञानद्वाराज्ञानफलंप्राप्यतइत्यर्थः ॥ ई
 तश्चसंन्यासाद्योगोवरइत्याह ॥ संन्यासस्त्विति ॥ योगाभावेमोक्षादिफलंनभ
 वति ॥ अतःकामजयादिदुःखमेवतस्य ॥ मोक्षाद्येवाहिफलम् ॥ अन्यत्तत्फलम
 ल्पत्वाद्फलमेवेत्याशयः ॥ तच्चोक्तम् ॥ विनामोक्षफलंयत्तुनतत्फलमुदीर्यतइति
 पाद्ये ॥ यत्तुमहाफलयोग्यंतस्याल्पंफलमेवनभवति ॥ यथापद्मरागस्यतंडुलमु
 ष्टिः ॥ महाफलश्चयोगयुक्तश्चेत्संन्यासइत्याह ॥ योगयुक्तइति ॥ मुनिःसंन्यासी ॥
 तच्चोक्तम् ॥ सहिलोकेमुनिर्नामयःकामक्रोधवर्जितइति ॥ एतदेवप्रपंचयति ॥
 योगयुक्तइति ॥ सर्वभूतात्मभूतःपरमेश्वरः ॥ यच्चाप्नोतीत्यादेः ॥ सआत्मभूतःस्व
 समीपप्रत्यादानादिकर्तायस्यसर्वभूतात्मभूतात्मा ॥ संन्यासंस्पृश्यतिपुनः॥ लो
 कद्वयेन ॥ संन्यासयोगयुक्तएवचकर्मणानलिप्यतइत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ साधननि

यमस्योपचारत्वव्यावृत्त्यर्थं पुनः पुनः फलकथनम् ॥ एवं चाचारइत्याह ॥ कायेने
ति ॥ पुनर्युक्त्यादिनियमार्थं युक्तायुक्तफलमाह ॥ युक्तइति ॥ युक्तोयोगयु
क्तः ॥ पुनः संन्यासशब्दार्थं स्पष्टयति ॥ सर्वकर्माणीति ॥ मनसेति विशेषणादभिमा
नत्यागः ॥ न च करोति वस्तु इत्याह ॥ न कर्तृत्वमिति ॥ प्रभुर्हि जीवो जडमपे
क्ष्य ॥ ज्ञानमेवाज्ञाननाशकमित्याह ॥ ज्ञानेनेति ॥ प्रथमज्ञानं परोक्षम् ॥ अ
परोक्षज्ञानाव्यवहितं साधनमाह ॥ तदुद्धयइति ॥ परेश्वरस्वरूपाणां सर्वत्रसा
म्यदर्शनं चापरोक्षज्ञानसाधनमित्याशयवानाह ॥ विद्येति ॥ तदेव स्तौति ॥ इ
हैवेति ॥ संन्यासयोगज्ञानानिमिलित्वाप्रपंचयत्यध्यायशेषेण ॥ पुनर्योगस्या
धिक्यं स्पष्टयति ॥ बाल्यस्पर्शेऽपि ॥ कामरहित आत्मनियत्सुखं विंदति स एव
ब्रह्मयोगयुक्तात्मा चेत्तदेवाक्षयं सुखं विंदति ॥ ब्रह्मविषयो योगो ब्रह्मयोगः ॥
ध्यानादिपुक्तस्यैवात्मसुखमक्षयम् ॥ अन्यथानेत्यर्थः ॥ संन्यासार्थं
कामभोगं निंदयति ॥ येहीति ॥ तत्परित्यागं प्रशंसति ॥ शक्नोतीति ॥ कामक्रो
धोद्भवं गंसोदंशक्नोति ॥ शरीरविमोक्षणात्माग्यथामनुष्यशरीरे सोऽदुःशुकः ॥
तथानान्यत्वेति भावः ॥ ब्रह्मलोकादिरतुजितकामानामेव भवति ॥ ज्ञानिलक्षणं प्र

पंचयत्युत्तरैः श्लोकैः ॥ आरामः परदर्शनादिनिमित्तं सुखं ॥ अत्रतु परमात्म
 दर्शनादिनिमित्ततत् ॥ सुखंतूपद्रवक्षयेव्यक्तं ॥ अत्रतु कामादिक्षयेव्यक्तमा
 त्मनः सुखं स्वयं ज्योतिस्त्वाद्भगवतः ॥ तद्व्यक्तेरंतर्ज्योतिः ॥ सर्वेषां संतर्ज्योति
 स्त्वेष्वपि व्यक्तैर्विशेषः ॥ असंप्रज्ञातसमाधीनां बाल्यादर्शनात् ॥ दर्शनेऽप्यकिं
 चित्करादेव शब्दः ॥ उक्तंचैतत् ॥ दर्शनस्पर्शसंभाषाद्यसुखं जायेते नृणाम् ॥
 आरामः स तु विज्ञेयः सुखं कामक्षयोदितमिति नारदीये ॥ स्वज्योतिस्त्वान्महावि
 ष्णोरंतर्ज्योतिस्तु तत्स्थित इति च ॥ अंतःसुखत्वादेः कारणमाह ॥ ब्रह्मभूत इ
 ति ॥ पापक्षयाच्चैतद्रवतीत्याह ॥ लभंत इति ॥ क्षीणकल्मषाभूत्वा छिन्नद्वैधा
 यतात्मानः ॥ द्वेधाभावावैद्वंधं ॥ संशयो विपर्ययो वा ॥ तच्चोक्तम् ॥ विपर्ययः सं
 शयो वायैद्वंधत्वकृतात्मनाम् ॥ ज्ञानासिना तु तच्छिन्त्वा मुक्तसंगः परंब्रजेदिति च ॥
 छिन्नद्वैधास्त एवायतात्मानः ॥ दीर्घमनसः सर्वज्ञा इत्यर्थः ॥ तत एवाच्छिन्नद्वै
 धाः ॥ तच्चोक्तम् ॥ क्षीणपापामहाज्ञाना जायंते गतसंशया इति ॥ छिन्नद्वैधाः ॥
 यतात्मान इति वा ॥ सुलभं च तेषां ब्रह्मेत्याह ॥ कामक्रोधेति ॥ अभितः सर्व
 तः ॥ ध्यानप्रकारमाह ॥ स्पर्शानित्यादिना ॥ बाल्यान्स्पर्शान्विहिरुत्वा श्रो

त्रादीनियोगेननियम्येत्यर्थः ॥ चक्षुभ्रुवोरंतरेरुत्वा ॥ भ्रुवोर्मध्यमवलोक्य
 न्नित्यर्थः ॥ उक्तं च ॥ नासाग्रेवाभ्रुवोर्मध्येनानीचक्षुर्निधारयेदिति ॥ प्राणा
 पानौसमौरुत्वा ॥ कुंभकेस्थित्वेत्यर्थः ॥ ध्येयमाह भोक्तारमिति ॥ ॥ इति
 श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीताभाष्येपंचमोऽध्यायः ॥
 श्रीपंचजनपंचास्यायनमः ॥ अज्ञानांतरंगसमाधियोगमाहनेनाऽध्यायेन ॥ वि
 वक्षितंसंन्यासमाह ॥ योगेनसह ॥ अनाश्रितइति ॥ चतुर्थाश्रमिणोप्यग्निः
 क्रियाचोक्तादैवमेवेत्यादौ ॥ अग्निब्रह्मचतत्पूजाक्रियान्यासाश्रमेस्मृतेतिच ॥
 तस्मान्निरग्निरक्रियःसंन्यासीयोगीचनभवत्येव ॥ संन्यासोपियोगांतर्भूतइत्या
 ह ॥ यंसंन्यासमिति ॥ कामसंकल्पाद्यपरित्यागेकथमुपायवान्न्यादित्याशयः ॥
 किंयत्कालंकर्मकर्तव्यमित्यतआह ॥ आरुरुक्षोर्मुनेरिति ॥ योगमारुरुक्षोरु
 पायसंपूर्तिमिच्छोः ॥ योगारुरुक्षस्यसंपूर्णोपायस्य ॥ अपरोक्षज्ञानिनइत्यर्थः ॥
 कारणंपरमसुखकारणं ॥ अपरोक्षज्ञानिनोपिसमाध्यादिफलमुक्तं ॥ तस्यस
 र्वोपशमेनसमाधिरेवकारणंप्राधान्येनेत्यर्थः ॥ तथापियदाभोक्तव्योपरमस्तदै
 वसंन्यासंप्रज्ञातसमाधिर्जायते ॥ अन्यदातुभगवच्चरितादौस्थितिः ॥ तच्चो

कम् ॥ येषां पश्यंति भगवंस्त एव सुखिनः परम् ॥ तेषामेव तु संक्रम्य समाधिर्जा
 यते नृणाम् भोक्तव्यकर्मण्यक्षीणे जपेन कथयापि वा ॥ वर्तयंति महात्मानस्त्वद्भक्ता
 स्वत्परायणा इति ॥ योगाहृदस्य लक्षणमाह ॥ यदेति ॥ सम्यगननुपंगस्त
 स्यैव भवति ॥ उक्तं च ॥ स्वतो दोषल यो हृद्वा त्वितरेषां प्रयत्नत इति ॥ सैच योगा
 रोहः प्रयत्नेन कर्तव्य इत्याह ॥ उद्धरेदित्यादिना ॥ कैस्य बंधुरा मेत्याह ॥ बंधुरा
 मेति ॥ आत्मात्मनः ॥ आत्मनो जीवस्य ॥ आत्मना मनसा ॥ आत्मानं जीवं ॥
 आत्मैव मनः ॥ आत्मना बुद्ध्या ॥ जीवैव वा ॥ सहिबुद्ध्या विजयति ॥ उक्तं च
 मनः परं कारणमामनंति ॥ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः ॥ उद्धरेन्म
 नसा जीवं न जीवमवसादयेत् ॥ जीवस्य बंधुः शत्रुश्च मन एव न संशयः ॥ जीवे
 न बुद्ध्या हियदामनो जितं तदा बंधुः शत्रुर्न्यस्य चास्य ॥ ततो जयेद्बुद्धिबलोनरस्त
 द्वे च भक्त्या मधुकैटभारावित्यादि ब्रह्मवैवर्ते ॥ अनात्मनः ॥ अजितात्मनः
 पुरुषस्य ॥ अजितमनस्कस्य ॥ सदपि मनो नुपकारीत्यात्मा ॥ सन्नापि भृ
 त्यो यस्य न भृत्यपदे वर्तते स ह्यभृत्यः ॥ तस्यात्मा मन एव शत्रुवच्छत्रुवैवर्ते ॥
 जितात्मनः फलमाह जितात्मन इति ॥ जितात्मा हि प्रशान्तो भवति ॥ नत

स्यमनःप्रायोविषयेषुगच्छति ॥ तदाचपरमात्मासम्यगाहितःहृदिसंनिहितो
 भवति ॥ अपरोक्षज्ञानीभवतीत्यर्थः ॥ अपरोक्षज्ञानिनोलक्षणंस्पष्टयति ॥ शी
 तोष्णेत्यादिना ॥ शीतोष्णादिषुकूटस्थः ॥ ज्ञानविज्ञानतत्माविजितेन्द्रियइ
 तिकूटस्थत्वेहेतुः ॥ विज्ञानंविशेषज्ञानं ॥ अपरोक्षज्ञानंवा ॥ तच्चोक्तं ॥ सामान्ये
 र्थत्वविज्ञेयाविशेषाममगोचराः ॥ देवादीनांतुतज्ज्ञानंविज्ञानमितिकीर्तितमि
 ति ॥ श्रवणान्मननाच्चैवयज्ज्ञानमुपजायते ॥ तज्ज्ञानंदर्शनंविष्णोर्विज्ञानंशं
 भुर्ब्रवीत् ॥ विज्ञानंज्ञानमंगादेर्विशिष्टंदर्शनंतथेत्यादि ॥ कूटस्थोनिर्विकारः ॥
 कूटवस्थितइतिव्युत्पत्तेःकूटमाकाशः ॥ कूटंखंविदलंव्योमसंधिराकाशउच्यत
 इत्यभिधानान् ॥ योगीयोगंकुर्वन् ॥ युक्तोयोगसंपूर्णः ॥ एवंभूतोयोगानुष्ठा
 तायोगसंपूर्णउच्यतइत्यर्थः ॥ सएवचसर्वसमाद्विशिष्यते ॥ साधुपापादिषुसम
 बुद्धिः ॥ जीवचित्तःपरमात्मनःसर्वस्यतन्निमित्तत्वस्यचसर्वत्रैकरूप्येण ॥ चिद्ब्रु
 पाएवहिजीवाः ॥ विशेषस्वंतःकरणकृतः ॥ सर्वेषांचसाधुत्वादिकंसर्वमीश्वरकृ
 तमेव ॥ स्वतोनकिंचिदपि ॥ उक्तंचैतत्सर्वं ॥ स्वतःसर्वेपिचिद्गुपाःसर्वदोषविवर्जि
 ताः ॥ जीवास्तेषांतुमेदोषास्तुपाधिकृतामताः ॥ सर्वेश्वरतस्तेषांनकिंचि

त्वत्तएवतु ॥ समाएवत्यतः सर्ववैषम्यं भ्रातिसंभवम् ॥ एवं समानजीवास्तु विशेषो
 देवतादिषु ॥ स्वाभाविकस्तु नियमादतएव सनातनाः ॥ असुरादेस्तथादोषानित्याः
 स्वाभाविका अपि ॥ गुणदोषौ भन्नुष्याणां नित्यौ स्वभाविकौ मतौ ॥ गुणैकमात्ररूपा
 स्तु देवा एव सदा मता इति ब्राह्मे ॥ न तु साधुपापादीनां पूजादिसाम्यम् ॥ तत्र दोषस्तु
 तेः ॥ समानां विषमा पूजा विषमानां समा तथा ॥ क्रियते येनेदोषि स्वपदाङ्ग
 भ्यते प्रुमानिति ब्राह्मे ॥ वित्तं बंधुर्वयः कर्म विद्या चैव तु पंचमी ॥ एतानि मान्य
 स्थानानि गरीयो ह्युत्तरोत्तरमिति मानवे ॥ गुणानुसारणीं पूजां समां हृष्टिचयो
 नरः ॥ सर्वभूतेषु कुरुते तस्य विष्णुः प्रसीदति ॥ वैषम्यमुत्तमत्वं तु ददाति नरसं च
 यात् ॥ पूजाया विषमा हृष्टिः समा साम्यं विदुः खजमिति ब्रह्मवैवर्ते ॥ सुहृदादिषु
 शास्त्रोक्तपूजादिरन्यनानाधिकाया सापि संमता ॥ तदप्याहुः ॥ यथा सुहृत्सु
 कर्तव्यं पितृशत्रुभुतेषु च ॥ तथा करोति पूजादिसमबुद्धिः स उच्यते इति गारुडे ॥
 प्रत्युपकारनिरपेक्षयोपकारकस्तु हृक्छेशस्थानं निरूप्य योगक्षेत्रोत्तिसमिन्त्रम् ॥
 अरिर्वधादिकर्ता ॥ कर्तव्य उपकारे अपकारे च य उदास्ते स उदासीनः ॥ कर्तव्यमु
 भयमपि यः करोति समध्यमः ॥ अवाप्तिरुद्दृष्ट्यः ॥ आह चैतत् द्वेष्यो वाप्तिरुद्दृष्ट्यः

कार्यमात्रकारीतुमध्यमः ॥ प्रियकृत्त्रियोनिहृष्यापिक्लेशंयःपरिरक्षति ॥ समि
 त्रमुपकारंतुअनपेक्ष्योपकारकृत् ॥ यस्ततःससुहृत्प्रोक्तःशत्रुश्चापिवधादिकृदि
 ति॥ समाधियोगप्रकारमाह ॥ योगीयुंजीतित्यादिना॥ युंजीतसमाधियोगयुक्तं कु
 र्यात् ॥ आत्मानंमनः ॥ योगंसमाधियोगंयुंज्यात् ॥ निर्वाणपरमाम् ॥ शरी
 रत्यागोत्तरकालीनां ॥ अनशनादिनिषेधोऽशक्तस्य ॥ उक्तं हि ॥ निद्राश
 नभयश्वासचेष्टातंद्रादिवर्जनं ॥ कृत्वानिमीलिताक्षस्तुशक्तोऽध्यायन्प्रसीद
 तीतिनारदीये ॥ युक्ताहारविहारस्य ॥ सोपायाहारदेः ॥ यावताश्रमाद्य
 भावोभवतितावदाहारदेरित्यर्थः ॥ आत्मनिभगवति ॥ आत्मनःभगवद्विष
 ययोगं ॥ आत्मनामनसा ॥ आत्मनिदेहे ॥ आत्मानंभगवंतंपश्यन् ॥ तं
 त्वतोभगवद्रूपात् ॥ दुःखसंयोगेनवियुज्यतेसदुःखसंयोगवियोगः ॥ न केव
 वलमुत्पन्नदुःखंविनाशयति ॥ उत्पत्तिमेवनिवारयतीतिदर्शयतिसंयोगशब्दे
 न ॥ निश्चयेनयोक्तव्यः ॥ योक्तव्यएवबुभूषणेत्यर्थः ॥ सर्वान्सर्वविषया
 न् ॥ अशेषतएकैकविषयोपिकामःस्वल्पःकादाचित्कोपिनकर्तव्यइत्यर्थः ॥ म
 नसैवनियंतुंशक्यतेनान्येनेत्येवशब्दः ॥ बुद्धेःकारणत्वंमनोनिग्रहे ॥ आत्मार

मणेच ॥ यतोयतोयत्रयत्र ॥ यतोयतोधावतीत्यादिप्रयोगात् ॥ आत्म
 न्येववशंनयेत् ॥ आत्मविषयएववशीकुर्यादित्यर्थः ॥ पूर्वश्लोकोक्तंपंचयति ॥
 एवंयुंजन्निति ॥ ध्येयमाह ॥ सर्वभूतस्थमिति सर्वभूतस्थमात्मानंपरमेश्वरम् ॥
 सर्वभूतात्मनिचात्मनिपरमेश्वरे ॥ तंचपरमेश्वरं ब्रह्म तृणादावैश्वर्यादिना सामान्येन
 पश्यति ॥ तच्चोक्तं ॥ आत्मानं सर्वभूतेषु भगवंतमवस्थितम् ॥ अपश्यत्सर्वभूतानि
 भगवत्यपि चात्मनीति ॥ समंसर्वेषु भूतेषु तिष्ठंतं परमेश्वरमिति च ॥ फलमाह ॥ यो मा
 मिति ॥ तस्याहं न प्रणश्यामीति सर्वदा योगक्षेमवहः स्यामित्यर्थः ॥ स च मे न प्रणश्य
 ति ॥ सर्वदामद्रक्तो भवति ॥ सत्यपि स्वामिन्यरक्षत्यनाथः ॥ एवं भूत्येप्यभजत्यभूत्य
 इति हि प्रसिद्धिरिति ॥ उक्तंच ॥ सर्वदा सर्वभूतेषु सममांयः प्रपश्यति ॥ अचलात
 स्य भक्तिः स्यात् योगक्षेमवहोऽस्य ह मिति गारुडे ॥ तदेव स्पष्टयति ॥ सर्वभूतस्थि
 तमिति ॥ एकत्वमास्थितः ॥ सर्वत्रैक एवेश्वर इति स्थितः ॥ सर्वप्रकरणवर्तमानोऽ
 पिमथ्येव वर्तते ॥ एवमपरोक्षं पश्यतो ज्ञानफलं नियतमित्यर्थः ॥ तथापि प्रायो
 नाधर्मकरोति ॥ कुर्वतस्तु महच्छेदुःखसूचकं भवतीत्युक्तं पुरस्तात् ॥ आह च ॥
 कदाचिदपि नाधर्मे बुद्धिर्विष्णुहशां भवेत् ॥ प्रमादाच्च कृतं पापमल्पं भस्मीभविष्य

ति ॥ आदिराजैस्तथादेवैर्ऋषिभिःक्रियतेकियत् ॥ बाहुल्यात्कर्मणस्तेषांदुःख
 सूचकमेवतदिति ॥ सौम्यंप्रकारांतरेणव्याचष्टे ॥ आत्मौपम्येनेति ॥ एतस्ययो
 गस्यस्थिरांस्थितिंनपश्यामि ॥ मनसश्चंचलत्वात् ॥ उक्तंच ॥ मनसश्चंचल
 त्वाद्विस्थितिर्योगस्यैवस्थिरा ॥ विनाभयासान्नाशक्यास्याद्वैराग्याद्वानसंशयइ
 तिव्यासयोगे ॥ नैचकदाचित्स्वयमेवमनोनियम्यते ॥ शुभेच्छारहितानांचद्वेषि
 णांचरमापतौ ॥ नास्तिकानांतुवैपुसांसदामुक्तिर्नजायतइतिनिषेधाद्वाह्ये ॥ अ
 यतिरप्रयत्नः ॥ योगस्यजिज्ञासुरपि ॥ ज्ञातव्योमयायोगइतियस्यातीवेच्छासां
 पि ॥ शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ परंब्रह्मप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ नैकैजन्मनीत्याह ॥ प्रयत्नादिति ॥
 जिज्ञासुर्ज्ञात्वाप्रयत्नं करोति ॥ एवमनेकजन्मभिः संसिद्धो अपरोक्षज्ञानी भू
 त्वा परांगं गतिं याति ॥ आह च ॥ अतीव श्रद्धया युक्तो जिज्ञासुर्विष्णुतत्परः ॥ ज्ञा
 त्वा ध्यात्वा तथा दृष्ट्वा जन्मभिर्बहुभिः पुमान् ॥ विशेषेण नारायणं देवं नान्यथा तु कथं
 चनेति नारदीये ॥ ज्ञानिभ्यः योगज्ञानिभ्यः ॥ तपस्विभ्यः कृच्छ्रादिचारिभ्यः ॥
 उक्तंच ॥ कृच्छ्रदेरपि यज्ञादेर्ध्यानयोगो विशिष्यते ॥ तत्रापि शेषश्रीब्रह्मशिवादि
 ध्यानतो हरेः ॥ ध्यानं कोटिगुणं प्रोक्तमधिकं वाममुक्षुणामिति गारुडे ॥ अज्ञात्वा

ध्यायिनाध्यानाज्ज्ञानमेवविशिष्यते ॥ ज्ञात्वाध्यानंज्ञानमात्राध्यानादपिचदर्श
 नम् ॥ दर्शनाच्चैवभक्तेश्चनकिंचित्साधनाधिकमितिचनारदीये ॥ ६४ ॥ ॥ इति
 श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीताभाष्येषष्ठोऽध्यायः ६ ॥
 श्रीहरयेनमः ॥ ॐ साधनं प्राधान्येनोक्तमतीतैरध्यायैः ॥ उत्तरैस्तुषड्विभगवन्मा
 हात्म्यप्राधान्येनाह ॥ आसक्तमनाः ॥ अतीवस्नेहयुक्तमनाः ॥ मदाश्र
 यः ॥ भगवानेवसर्वमयाकारयति ॥ स एवमेशरणं ॥ तस्मिन्नेवाहंस्थितइति
 स्थितः ॥ असंशयंसमग्रमितिक्रियाविशेषणं ॥ इदंमद्विषयज्ञानं ॥ विज्ञानं
 विशेषज्ञानं ॥ दौर्लभ्यंज्ञानस्याह ॥ मनुष्याणामिति ॥ प्रतिज्ञातंज्ञानमाह ॥
 महतोऽहंकारएवांतर्भावः ॥ अपराऽअनुत्तमा ॥ वक्ष्यमाणामपेक्ष्य ॥ जी
 वभूताश्रीः ॥ जीवानांप्राणधारिणी ॥ चिद्रूपभूता ॥ सर्वदासती ॥ ए
 तन्महद्भूतमितिश्रुतेः ॥ जगादच ॥ प्रकृतीद्वैतदिवस्यजडाचैवाजडातथा ॥ अ
 व्यक्ताख्याजडासाचसृष्ट्याभिन्नाष्टधापुनः ॥ महान्बुद्धिर्मनश्चैवपंचभूतानिचे
 तिह ॥ अवरासाजडाश्रीश्चपरेयंधार्यतेतथा ॥ चिद्रूपायात्वनंताचअनादिनिध
 नापरा ॥ यत्समंतप्रियंकिंचिन्नास्तिविष्णोर्महात्मनः ॥ नारायणस्यमहिषीमा

तासाब्रह्मणोपिहि ॥ ताभ्यामिदंजगत्सर्वहरिःसृजतिभूतराडितिनारदीये ॥ न
 केवलंतेजगत्सृक्तीमद्वशेइत्येतावन्मदैश्वर्यमित्याह ॥ अहमिति ॥ प्रभवादेःस
 ताप्रतीत्यादेःकारणत्वात्तद्भोक्तृत्वाच्चप्रभवइत्यादि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सर्वकामः
 सर्वकर्मासर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्यात्तोवाक्यनादरइति॥आहच॥स्रष्टापाता
 चसंहर्तानियंताचप्रकाशिता ॥ यतःसर्वस्यतेनाहंसर्वोस्मीत्यृषिभिःस्मृतः ॥ सु
 खरूपस्यभोक्तृत्वान्ननुसर्वस्वरूपतः ॥ आगमिष्यत्सुखंवापितच्चास्येवसदापितु ॥
 तथाप्यचिंत्यशक्तित्वाज्जातंसुखमतीवचेतिनारदीये॥अहमेवपरतरः॥मत्तोन्वत्य
 रतरंनकिंचिदपिईदंज्ञानंरसोहमित्यादिविज्ञानंअवादयोपिततएवा॥तथापिरसा
 दिस्वभावानांसारणांचस्वभावत्वेसारत्वेचविशेषतोपिसएवनियामकः॥नत्ववा
 दिनियमानुबद्धोरसादिस्तत्सारत्वादिश्रेतिदर्शयति॥अप्सुरसादित्यादिविशेषश
 ब्दैः॥भोगश्चविशेषतोरसादेरितिच ॥ उपासनार्थंच ॥ उक्तंचगीताकल्पे ॥ रसा
 दीनारसादित्वेस्वभावत्वेतथैवच ॥ सारत्वेसर्वधर्मेषुविशेषणापिकारणम् ॥
 सारभोक्ताचसर्वत्रयतोऽतोजगदीश्वरः ॥ रसादिमानिनिर्देहससर्वत्रव्यविस्थि
 तः ॥ अबादयःपार्षदाश्चभ्येयःसन्नानिनांहरिः ॥ रसादिसंपत्त्याअन्येषांवासुदेवो

जगत्पतिरिति ॥ स्वभावो जीव एव च ॥ सर्वस्वभावो नियतस्तेनैव किमु तापरं ॥ न तदस्ति विनायस्यान्मया भूतं चराचरमिति च ॥ धर्मा विरुद्धः कामरागविवर्जितमित्याद्युपासनार्थं ॥ उक्तं च गीताकल्पे ॥ धर्मा विरुद्धकामेऽसावुपास्यः काममिच्छता ॥ विहीने कामरागादेर्बले च बलमिच्छता ॥ ध्यातस्तत्र त्वनिच्छद्भिर्ज्ञानमेव ददाति स इत्यादि ॥ पुण्ययोगंधइति भोगापेक्षया च ॥ तथा च श्रुतिः ॥ पुण्यमेवा मुंगच्छति ॥ न ह वै देवान् पापं गच्छति ॥ ऋतं पिबंतौ सुकृतस्य लोका इत्यादिका ॥ ऋतं च पुण्यं ॥ ऋतं सत्यं तथा धर्मः सुकृतं चाभिधीयत इत्यभिधानात् ॥ ऋतं तु मानसो धर्मः सत्यः स्यात्संप्रयोग इति च ॥ न चानभ्रन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ अन्यो निरन्नोऽपि बलेन भूयानित्यादिविरोधि ॥ स्थूलानशनोक्तेः ॥ आह च सूक्ष्माशनम् ॥ प्रविक्ताहारतरुवैभवस्य स्माच्छारीरादात्मनः ॥ न चात्र जीव उच्यते ॥ शरीरादात्मन इति भेदाभिधानात् ॥ स्वप्नादिश्च शरीर एव ॥ शरीरस्तु त्रिधा भिन्नो जाग्रदादिष्ववस्थितैरिति वचनाद्गारुडो ॥ अस्मादिति त्वीश्वरव्यावृत्त्यर्थम् ॥ शरीरौ ता उभौ ज्ञेयौ जीवश्चैश्वरसंज्ञितः ॥ अनादि बंधनस्वेको नित्यमुक्तस्तथापर इति वचनान्नारदीये ॥ भेदश्चेति च ॥ सति गत्यनरे पुरुषभेदे एव कल्पो न त्ववस्थाभेदः ॥ आह

च ॥ प्रविविक्तभुग्यतोऽद्यस्माच्छारीरात्पुरुषोत्तमः ॥ अतोऽभोक्ताचभोक्ताचरथू
 लाभोगात्सएवत्वितिगीताकल्पे ॥ नत्वहेतुष्वितितदनाधारत्वमुच्यते ॥ उक्तंचात
 दाश्रितंजगत्सर्वनासौकुत्रचिदाश्रितइतिगीताकल्पे ॥ तर्हि कथमेवंनज्ञायसइत्यत
 आह ॥ त्रिभिरिति ॥ तादात्म्यार्थमयट् ॥ तच्चोक्तम् ॥ तादात्म्यार्थेविकारार्थेप्राचुया
 र्थमयट्त्रिधेति ॥ नहिगुणकार्यभूतामाया ॥ गुणमयीतिचवक्ष्यति ॥ सिद्धंच ॥
 कार्यस्यापितादात्म्यम् ॥ तादात्म्यंकार्यधर्मादेः ॥ संयोगोभिन्नवस्तुनेत्यादि
 व्यासयोगे ॥ भावैःपदार्थैः ॥ सर्वेभावाद्दृश्यमानागुणमयाएतएवेतिदर्शयति ॥ ए
 भिरिति ॥ ज्ञानिव्यावृत्त्यर्थमिति ॥ गुणमयेदेहादिकंदृष्ट्वेश्वरदेहेपितादृशइतिमाया
 मोहितइत्यर्थः ॥ जगादचव्यासयोगे ॥ गौणान्ब्रह्मादिदेहादीनदृष्ट्वाविष्णोर
 पीदृशः ॥ देहादिरितिमन्वानामोहितोऽज्ञजनोभृशमिति ॥ एभ्योगुणमयेभ्यः ॥
 गुणेभ्यश्चपरमितिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ केवलोनिर्गुणश्चेत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ त्रै
 गुण्यवर्जितमितिचोक्तम् ॥ कथमनादिकालेमोहानत्ययोबहूनामित्यतआह ॥
 देवीति ॥ अयमाशयः ॥ मायात्येषामोहिका ॥ साचस्पृष्टादिक्रीडादिमदेवसंब
 धित्वादतिशक्तेर्दुरत्यया ॥ तथाहिदेवशब्दार्थपठंति ॥ दिवुक्रीडाविजिगीषाव्यव

हारद्युतिस्तुतिमोदमदकांतिगतिष्विति ॥ कथं देवी ॥ मदीयत्वान् ॥ अहं हि देव इ
 ति ॥ अब्रवीच्च ॥ श्रीभूदुर्गैतियाभिन्नामहामायातु वैष्णवी ॥ तच्छक्त्यनंतांशही
 नाथापितस्याश्रयात्प्रभोः ॥ अनंतब्रह्मरुद्रादेर्नास्याः शक्तिकलापिहि ॥ तेषां दुरत्य
 याज्येषाविनाविष्णुप्रसादतइति च व्यासयोगे ॥ तर्हि न कथं चिदत्येवं शुभयेत्यत आ
 ह ॥ मामेवेति ॥ अन्यत्सर्वं परित्यज्य मामेव प्रपद्यते ॥ गुर्वदिवंदनं मय्येव सम
 र्पयति ॥ स एव च तत्र स्थित्वा गुर्वदिर्भवतीत्यादि प्रश्रयंति ॥ आह च नारदीये ॥ मत्सं
 पत्त्या तु गुर्वदीन् भजंते मध्यमानराः ॥ मदुपाधितया तांश्च सर्वभूतानि चोत्तमा इति ॥
 आचार्यै चैत्यवपुषा स्वर्गतिं व्यनंक्षीति च ॥ तैर्हि किमिति सर्वे पिनात्या यन्नित्य
 त आहानमामिति ॥ दुष्कृति त्वान्मूढाः ॥ अतएव नराधमाः ॥ अपहृतज्ञानत्वाच्च मू
 ढाः ॥ अतएवासुरं भावमाश्रिताः ॥ सच वक्ष्यते ॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं चेत्यादिना ॥ अप
 हारोऽभिभवः ॥ उक्तं चैतद्व्यासयोगे ॥ ज्ञानं स्वभावो जीवानां मायया चाभिभूयत इ
 ति ॥ असुषु रताः असुराः ॥ तच्चोक्तं नारदीये ॥ ज्ञानप्रधाना देवास्तु असुरास्तु
 रता असावीति ॥ एकस्मिन्नेव भक्तिरित्येकभक्तिः ॥ तच्चोक्तं गारुडे ॥ मध्येव भक्ति
 र्नान्यत्र एकभक्तिः स उच्यत इति ॥ बहूनां जन्मनामते ज्ञानवान् भवति ॥ तच्चोक्तं ब्रा

ह्ये ॥ जन्मभिर्बहुभिर्ज्ञात्वा ततो मां प्रतिपद्यत इति ॥ प्रकृत्या स्वभावेन ॥ स्वभावः
 प्रकृतिश्चैव संस्कारो वा सनेति चेत्यभिधानात् ॥ यथा ब्रह्मादिरूपांतनुं ॥ उक्तं च ना
 रदीये ॥ अतो ब्रह्मादिभक्तानां मद्रक्तानां मनंततेति ॥ मुक्तश्च कंगतिं गच्छेत्तमोक्ष
 श्रैव किमात्मक इत्यादेः परिहारसंदर्भाच्च मोक्षधर्मेण ॥ अवतारे महाविष्णोर्भक्तः कु
 त्र च मुच्यत इत्यादेः श्रवणवैवर्ते ॥ कौविशेषस्तवान्येभ्य इत्यत आह ॥ अव्यक्तमि
 ति ॥ कार्यदेहादिवर्जितम् ॥ तद्वानिव प्रतीयस इत्यत आह ॥ व्यक्तिमापन्नमिति ॥
 कार्यदेहाद्यापन्नम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ सदसतः परं ॥ न तस्य कार्यम् ॥ अपाणिपादः ॥
 आनंददेहं पुरुषं मन्यंते गौणदैहिकमित्यादौ ॥ भावं याथार्थ्यं ॥ तथा ब्रवीच्च ॥ याथा त
 श्चमजानंतः परं तस्य विमोहिता इत्यादि ॥ अज्ञानं च मदिच्छयेत्याह ॥ नाहमिति ॥
 योगेन सामर्थ्योपायेनामाययाच्च ॥ मयैव मूढो नाभिजानाति ॥ तथा हपाद्ये ॥ आ
 त्मनः प्रावृत्तिं चैवलौकिकं तत्स्य बंधनम् ॥ स्वसामर्थ्येन देव्याच कुरुते स महेश्वर इ
 ति ॥ नैमांमाया बध्नातीत्याह ॥ वेदेति ॥ न कश्चन तिसमर्थोपि स्वसामर्थ्यात् ॥ इदं
 मोहेन सुखदुःखादिविषयमोहेनाइच्छाद्वेषयोः प्रवृद्धयोर्न हि किंचिज्ज्ञातुं शक्यम् ॥
 कारणान्तरमेतत् ॥ सर्गसर्गकाले ॥ आरभ्यैव ॥ शरीरे हि सतीच्छादयः ॥ पूर्वव

ज्ञानमात्रम् ॥ विपरीताश्चकेचित्संतीत्याह ॥ येषामिति ॥ जैरामरणमोक्षाय
 त्यन्यकामनिवृत्त्यर्थम् ॥ मोक्षेसक्तिस्तुत्यर्थवा ॥ नविधिः ॥ मुमुक्षोरमुमुक्षुस्तु
 वरोत्थेकांतभक्तिभागीतीतरस्तुतेनार्दीये ॥ नात्यंतिकमितिच ॥ देवानांगुण
 लिंगानामानुश्रविककर्मणाम् ॥ सत्त्वैकमनसोवृत्तिः स्वाभाविकीतुया ॥ अ
 निमित्ताभगवतिभक्तिः सिद्धेर्गरीयसी ॥ जरयत्याशुयाकोशं निगीर्णमनलोयथे
 तिभागवते लक्षणाच्चाह ॥ सर्ववेदास्तुदेवार्था देवानारायणार्थकाः ॥ नाराय
 णस्तुमोक्षार्थोमोक्षो नान्यार्थइष्यते ॥ एवंमध्यमभक्तानामेकांतानां न कस्यचित् ॥
 अर्थो नारायणो देवः सर्वमन्यत्तदर्थकमिति गीताकल्पे ॥ तएवच विदुः ॥ यमैव षट्
 णुत इति श्रुतेः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भ
 गवद्गीताभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ मरणकालकर्तव्यगत्याद्यस्मिन्नध्याय उपदिशति ॥ परमम
 क्षरं ब्रह्म ॥ वेदादिशंकाव्यावृत्त्यर्थमेतत् ॥ आत्मन्यधियत्तदध्यात्मं ॥ आत्माधिका
 रेयत्तदिति वा ॥ तथाहि ॥ जैवः स्वभावः ॥ स्वास्त्योभावः स्वभाव इति व्युत्पत्त्या जीवो
 वास्वभावः ॥ सर्वदास्यैवैकप्रकारेणेति भावः ॥ अंतःकरणादिव्यावृत्त्यर्थो भावश्च

ब्दः ॥ नत्येकप्रकारेण स्थितिरंतःकरणादेः ॥ विकारित्वात् ॥ स्वशब्द ईश्वरव्यावृत्त्यर्थः ॥ भूतानां जीवानां भावानां जडानां पदार्थानां चोद्भवकरीश्वरक्रियाविसर्गः ॥ विशेषेण सर्जनं विसर्ग इत्यर्थः ॥ भूतानि शरीरान्जीवान्धिकृत्य यत्तदधिभूतम् ॥ क्षरोभावो विनाशिकार्यपदार्थः ॥ अव्यक्तांतर्भावोऽपि तस्याप्यन्यथाभावाख्यो विनाशोऽस्येव ॥ तच्चोक्तं ॥ अव्यक्तं परमेव्योम्नि निष्क्रिये संप्रलीयत इति ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणद्विजसत्तमेति च ॥ विकारोऽव्यक्तजन्महीति स्कांदे ॥ पुरिशयनात्पुरुषो जीवः ॥ स च संकर्षणो ब्रह्मावा ॥ स सर्वदेवान्धिकृत्य तत्पतिरित्यधिदैवतम् ॥ देवाधिकारस्य इति वा ॥ सर्वयज्ञभोक्तृत्वादेरधियज्ञः ॥ अन्योऽधियज्ञोऽग्न्यादिः प्रसिद्ध इति देह इति विशेषणम् ॥ भोक्तारं यज्ञतपसां ॥ त्रैविद्यामांसेऽप्यन्यदेवताभक्ता ॥ एतस्य वाक्षस्य प्रशासने गार्गीददतो मनुष्याः प्रशंसंति यजमानं देवा इत्यादेः ॥ कुतोऽन्यस्य ध्रुवः स्वर्गः ॥ कुतो नैश्वर्यसंपदमित्यादि परिहाराश्च मोक्षधर्मे ॥ भगवांश्चेत्तद्भोक्तृत्वादेरधियज्ञत्वं सिद्धमितिकथमित्यस्य परिहारः पृथङ् नोक्तः ॥ सर्वप्राणिदेहस्य रूपेण साधियज्ञः ॥ अत्रेति स्वदेहनिवृत्त्यर्थम् ॥ न हितत्रेश्वरस्य निचयं तत्पृथगस्ति ॥ नात्रोक्तं ब्रह्म भगवतोऽन्यत् ॥ ते ब्रह्मेत्युक्त्वा

साधिभूताधिदेवंमांसाधियज्ञंचयेविदुरितिपरामर्शान् ॥ तस्यैवप्रश्नान् ॥ सा
 धियज्ञमितिभेदप्रतीतेस्तन्निवस्यथर्ममधियज्ञोहमित्युक्तम् ॥ मामित्यभेदप्रसिद्धे
 रक्षरमित्येवोक्तम् ॥ आहचगीताकल्पो॥देहस्थविष्णुरूपाणिअधियज्ञइतीरितः॥
 कर्मेश्वरस्यसृष्ट्यर्थतच्चापीच्छाद्यमुच्यते ॥ अधिभूतंजडंप्रोक्तमध्यात्मंजीवउ
 च्यते ॥ हिरण्यगर्भोधिदैवदेवःसंकर्षणोपिवा ॥ ब्रह्मनारायणोदेवःसर्वदेवेश्व
 रेश्वरइति॥ यथाप्रतीतंवासर्वमत्रनैवविरुध्यतइतिच ॥ स्कांदेच ॥ आत्माभिमा
 नाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते ॥ देहाद्वाह्यंविनावीववात्यत्वादधिदैवतम् ॥ दे
 वाधिकारंसर्वमहाभूताधिकारगम् ॥ तत्कारणंतथाकार्यमधिभूतंतदंतिका
 दिति ॥ महाकौर्मैच ॥ अध्यात्मंदेहपर्यंतंकवलालोपकारकम् ॥ सदेहजीवाभू
 तानियत्तेषामुपकारकत् ॥ अधिभूतंतुमायांतंदवानामधिदैवतमिति ॥ मद्भावं॥
 मयिसत्ताम् ॥ निर्दुःखनिरतिशयानंदंआत्मिकाम् ॥ तच्चोक्तं ॥ मुक्तानांचगतित्रे
 हानक्षेत्रज्ञइतिकल्पितइतिमोक्षधर्म ॥ स्मरन्पुरुषस्यजतीतिभिन्नकालीनत्वे
 प्यविरोधइतिमदमतेःशंकामाभूदित्यंतइतिविशेषणम् ॥ सुमतेनैवशंकावका

विषयतिशङ्का ॥ त्यजनदेहं न कश्चित्तु मोहमाप्नोत्यसंशयमिति च स्कांदे ॥ तस्य हेतु
 स्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मानिष्कामतीति श्रुतिः ॥ सदा तद्भाव
 भावित इत्यंतकालस्मरणोपायमाह भावो तर्गतं मनः ॥ तथाभिधानात् ॥ भावि
 तत्वमतिवासितत्वम् ॥ भावना त्वतिवासनेत्यभिधानात् ॥ सदा तद्भावविभावित
 त्वं स्पष्टयति ॥ अभ्यासेति ॥ अभ्यास एव योगो भ्यासयोगः ॥ दिव्यं पुरुषं पुरिश
 यं पूर्णं च ॥ सवा अयं पुरुषः सर्वा सुपूर्ष पुरिशयो नैनै न किंच नानावर्तनै न किंच नना
 संवर्तनं मिति श्रुतेः ॥ दिव्यं स्पष्टया दिक् कीडा युक्तम् ॥ दिवुक्तीडेति धातोः ॥ ध्येयमा
 ह ॥ कविमिति ॥ कवि सर्वज्ञम् ॥ यः सर्व इति श्रुतेः ॥ त्वं कविः सर्ववेदनादिति च
 ब्राह्मो ॥ धातारं धारणपोषणकर्तारं ॥ दुधाञ्ज्र धारणपोषणयोरिति धातोः ॥ धाता वि
 धाता परमो तसंह गिति च श्रुतिः ॥ ब्रह्मास्थानु रित्यारभ्य तस्य प्रसादादिच्छंति तदा
 दिष्टफलांगतिमित्यादि च मोक्षधर्मे ॥ तमसो व्यक्तात्परता स्थितम् ॥ तमसः परस्ता
 दित्यव्यक्तं वै तमसः परस्ताद्विसतत इति पिप्पलादशाखायाम् ॥ मृत्युर्वावतमो
 मृत्युर्वै तमोज्योतिरमृतमिति श्रुतेः ॥ वायुजयादियोगयुक्तानां मृतिकाले कर्तव्य
 माह विशेषतः ॥ प्रयाणकाल इति ॥ वायुजयादियोगरहितानामपि ज्ञानभ

साधिभूताधिदैवंमासाधियज्ञंचयेविदुरितिपरामर्शान् ॥ तस्यैवप्रश्नान् ॥ सा
 धियज्ञमितिभेदप्रतीतेस्तन्निवृत्त्यर्थमधियज्ञोहमित्युक्तम् ॥ मामित्यभेदप्रसिद्धे
 रक्षरमित्येवोक्तम् ॥ आहचगीताकल्पो॥ देहस्थविष्णुरुपाणिअधियज्ञइतीरितः ॥
 कर्मेश्वरस्यसृष्ट्यर्थतच्चापीन्द्राद्यमुच्यते ॥ अधिभूतंजडंश्रोतमध्यात्मंजीवउ
 च्यते ॥ हिरण्यगर्भोधिदैवंदेवःसंकर्षणोपिवा ॥ ब्रह्मनारायणोदेवःसर्वदेवेश्व
 रेश्वरइति॥ यथाप्रतीतंवासर्वमन्त्रनैवविरुध्यतइतिच ॥ स्कादेच ॥ आत्माभिमा
 नाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते ॥ देहाह्लाद्यंविनातीववाह्यत्वादधिदैवतम् ॥ दे
 वाधिकारंगंसर्वमहाभूताधिकारगम् ॥ तत्कारणं तथाकार्यमधिभूतंतदंतिका
 दिति ॥ महाकौर्मैच ॥ अध्यात्मं देहपर्यंतं केवलमात्मोपकारकम् ॥ सदेहजीवाभू
 तानियत्तेषामुपकारकृत् ॥ अधिभूतं तु मायातं देवानामधिदैवतमिति ॥ मद्भावं ॥
 मयिसत्ताम् ॥ निर्दुःखनिरतिशयानंदं दाम्भिकाम् ॥ तच्चोक्तं ॥ मुक्तानांच गतिर्ब्र
 ह्मक्षेत्रज्ञइतिकल्पितइतिमोक्षधर्म ॥ स्मरन्पुरुषस्यजतीतिभिन्नकालीनत्वे
 व्यविरोधइतिमदमतेःशंकाभाभूदित्यंतइतिविशेषणम् ॥ सुमतेनैवशंकावका
 शः ॥ स्मरंस्स्यजतीत्येककालीनत्वप्रतीतिः ॥ दुर्मतेर्दुःखान्स्मरंस्स्यजतीतिभ

विषयतिशङ्का ॥ त्यजनदेहं न कश्चित्तु मोहमाप्नोत्यसंशयमिति च स्कांदे ॥ तस्य हैत
 स्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतनैष आत्मानिष्कामतीति श्रुतिः ॥ सदा तद्भाव
 भावित इत्यंतकालस्मरणोपायमाह भावो तर्गतं मनः ॥ तथाभिधानात् ॥ भावि
 तत्वमतिवासितत्वम् ॥ भावना त्वतिवासेनेत्यभिधानात् ॥ सदा तद्भावविभावित
 त्वं स्पष्टयति ॥ अभ्यासेति ॥ अभ्यास एव योगोभ्यासयोगः ॥ दिव्यं पुरुषं पुरिश
 यं पूर्णं च ॥ सवा अयं पुरुषः सर्वासु पुरुषि रशयो नैनै न किंच नानावृत्तं नैनै न किंच न
 संवृतं मिति श्रुतेः ॥ दिव्यं सृष्ट्यादिक्रीडायुक्तम् ॥ दिवुक्कोऽतिधातोः ॥ ध्येयमा
 ह ॥ कविमिति ॥ कविः सर्वज्ञम् ॥ यः सर्व इति श्रुतेः ॥ त्वंकविः सर्ववेदनादिति च
 ब्राह्मे ॥ धातारं धारणपोषणकर्तारं ॥ दुधाञ्ज्रधारणपोषणयोरिति धातोः ॥ धाता वि
 धाता परमो तसंज्ञगिति च श्रुतिः ॥ ब्रह्मास्थानुरित्यारभ्य तस्य प्रसादादिच्छंति तदा
 दिष्टफलांगतिमित्यादि च मोक्षधर्म ॥ तमसोऽव्यक्तात्परता स्थितम् ॥ तमसः परस्ता
 दित्यव्यक्तं वै तमसः परस्ताद्विस्तृत इति पिप्पलादशाखायाम् ॥ मृत्युर्वावतमो
 मृत्युर्वै तमोऽज्योतिरमृतमिति श्रुतेः ॥ वायुजयादियोगयुक्तानां मृतिकाले कर्तव्य
 माह विशेषतः ॥ प्रयाणकाल इति ॥ वायुजयादियोगरहितानामपि ज्ञानभ

क्तिवैराग्यादिसंपूर्णानां भवत्येवमुक्तिः ॥ तद्वतां स्वीषज्ज्ञानाद्यसंपूर्णानामपि नि
 पुणानां तद्वलात्कथंचिद्भवतीति विशेषः ॥ उक्तंच भागवते ॥ पानेन ते देव कथा सुधा
 याः प्रवृद्धभक्त्या विशदाशया ये ॥ वैराग्यसारं प्रति लभ्यबोधं यथांजसात्वा पुरकुं
 ठधिष्ठयम् ॥ तथा परेत्वात्मसमाधियोगबलेन जित्वा प्रकृतिं बलिष्ठाम् ॥ त्वा
 मेव धीराः पुरुषं विशंतितेषां श्रमः स्यान्न तनुसेवया त इति ॥ ये तु तद्भाविता लोका ए
 कांतिं त्वं समाश्रिताः ॥ एतदभ्यधिकं ते षांतं तेजः प्रविशंत्यु ते ति च मोक्षधर्मैः संपूर्णा
 नां भवेन्मोक्षो विरक्तिज्ञानभक्तिभिः ॥ नियमेन तथा पीरजया दियुत योगिनाम् ॥
 वक्ष्यत्वान्मनसस्वीषत्पूर्वमप्याप्यते ध्रुवमिति च व्यासयोगे ॥ तदेव ध्येयं प्रपंचय
 न्नायदक्षरमित्यादिना ॥ प्राप्य ते मुमुक्षुभिरिति पदम् ॥ पदगता विविधातोः ॥ तद्वि
 ष्णोः परमं पदमिति श्रुते श्रुत्वा ॥ गीयसे पदमित्येव मुनिभिः प्रद्यसे यत इति वचनान्ना
 रदीये ॥ बहूनां णी विना यद्यन्यत्र गच्छति तर्हि विना मोक्षं स्थानांतरं प्राप्नोतीति सर्व
 द्वाराणि संयम्य निर्गच्छंश्चक्षुषा सूर्यं दिशः श्रोत्रेण चैव हीत्यादिव चनाद्यासयोगे ॥
 मोक्षधर्मं च हृदि नारायणे ॥ द्वियते त्वया जगद्यस्मात् हृदित्येवं प्रभाष्य स इति पादो ॥
 न हि मूर्ध्नि प्राणे स्थिते हृदि मनसः स्थितिः संभवति ॥ यत्र प्राणो मनस्तत्र तत्र जीवः

परस्तथेतिव्यासयोगे ॥ योगधारणामास्थितः ॥ योगभरणएवातियुक्तइत्य
 र्थः ॥ नित्यैयुक्तस्य ॥ नित्योपायवतः ॥ योगिनःपरिपूर्णयोगस्य ॥
 तैव्यासिस्तौति ॥ मामिति ॥ परमांससिद्धिगताइतिहितत्रहेतुः ॥ महामे
 रुस्थब्रह्मसदनमारभ्यनपुनरावृत्तिः ॥ तच्चोक्तनारायणगोपालकल्पे ॥ आ
 मेरुब्रह्मसदनादाजनान्नजनिर्भुवि ॥ तथाप्यभावःसर्वत्रप्राप्यैववसुदेवज
 मिति ॥ माँप्राप्यनपुनरावृत्तिरिस्थापयितुंअव्यक्ताख्यात्मसामर्थ्यदर्शयि
 तुंप्रलयादिदर्शयति ॥ सहस्रयुगेत्यादिना ॥ सहस्रशब्दोत्रानेकवाची ॥ ब्रह्मप
 रं ॥ साविश्वरूपस्यरजनीतिहिश्रुतिः ॥ द्विपरार्धप्रलयाएवात्रविवक्षितः ॥ अव्य
 क्ताद्व्यक्तयःसर्वाइत्युक्तेः ॥ उक्तंचमहाकौर्म ॥ अनेकयुगपर्यंतमहर्विष्णोस्तथानि
 शा ॥ राज्यादौलीयतेसर्वमहरादौचजायतइतिच ॥ यःससर्वेषुभूतेष्वितिवाक्य
 शेषाच्च ॥ अव्यक्तोभगवान् ॥ यंप्राप्यननिर्वर्तइतिमामुपेत्येत्युक्तस्यपराम
 र्शान् ॥ अव्यक्तंपरमंविष्णुमितिप्रयोगाच्चगारुडे ॥ धामस्वरूपं ॥ तेजःस्वरूपं
 चगृहंप्राज्ञैर्धर्मितिगीयतइत्यभिधानात् ॥ परमसाधनमाह ॥ पुरुषइति ॥ यैत्का
 लाद्यभिमानिदेवतागताआवृत्त्यनावृत्तीगच्छंतिताआह ॥ यत्रेत्यादिना॥कालइ

त्युपलक्षणअग्न्यादेरपिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ऽभ्योतिरर्चिः ॥ तेऽर्चिषमभिसंभवन्ती
 ति श्रुतिः ॥ तथाचनारदीये ॥ अग्निप्राप्यततश्चार्चिस्ततश्चाप्यहरादिकमिति ॥
 अभिमानिदेवताश्चाग्न्यादयः ॥ कथमन्यथा अह्न आपूर्यमाणपक्षमितियुज्य
 ते ॥ दिवादिदेवताभिरस्तु पूजितो ब्रह्मयातिहीति च ब्राह्मे ॥ मासाभिमानिभ्योऽ
 यनाभिमानानीचष्टयक् ॥ तच्चोक्तंगारुडे ॥ पूजितस्त्वयनेनासौ मासैः परित्वेन ही
 ति ॥ अहरभिजिता शुक्लं पूर्णमास्या अयनं विषुवासह ॥ तच्चोक्तं ब्रह्मवैवर्ते ॥ सा
 ह्नामध्यं दिनेनाथ शुक्लेन च स पूर्णिमा ॥ सविष्वाचायनेनासौ पूजितः केशवं ब्रजे दि
 ति ॥ एते सृती सोपाये ज्ञात्वा अनुष्ठाय न मुह्यति ॥ तच्चाह स्कांदे ॥ सृती ज्ञात्वा तु
 सोपाये अनुष्ठाय च साधनम् ॥ न कश्चिन्मोहमाप्नोति न चान्या तत्र वै गतिरिति ॥
 इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्रीताभाष्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 श्रीरंगनाथाय नमः ॥ सप्तमाध्यायोक्तं स्पष्टयत्यस्मिन्नध्याये ॥ राजविद्या
 प्रधानविद्या ॥ प्रत्यक्षं ब्रह्मावगम्यते येन तत्प्रत्यक्षावगमम् ॥ अक्षेष्विद्विषेषु प्रतिप्र
 तिस्थित इति प्रत्यक्षः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ यः प्राणेतिष्ठन् प्राणादंतरेशं प्राणो न वेद य
 स्य प्राणः शरीरं यः प्राणमंतरो यमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यस्यतः ॥ यो वाचितिष्ठ न्य

श्रक्षुषितिष्ठन्नित्यादेः ॥ यएषोतरक्षिणिपुरुषोदृश्यतइतिच ॥ अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽंगु
 ष्ठं च समाश्रितइतिच ॥ त्वं मनस्त्वं चंद्रमास्त्वं चक्षुरित्यादेश्रमोक्षधर्मे ॥ सप्रत्यक्षः प्र
 तिप्रतिहि सोक्षेवक्षवान्भवति यएवं विद्वान्प्रत्यक्षं वेदेति सामवेदे बाअव्यशाखा
 याम् ॥ धर्मो भगवान्ते द्विषयं धर्म्यं ॥ सर्वजगद्धत्तइति धर्मः ॥ पृथिवी धर्ममूर्धनीति
 प्रयोगान्मोक्षधर्मे ॥ भारभृत्कथितो योगीति च ॥ भर्ता सन् अत्रि यमाणो विभर्तीति
 च श्रुतिः ॥ धर्मो वा इदमग्र आसीन्न पृथिवी न वायुर्नाका शौनवद्वान् रुद्रो न देवान्
 ऋषयः ॥ सोऽध्यायदिति च सामवेदे बाअव्यशाखायां ॥ प्रत्यक्षावगमशब्देनाप
 रोक्षज्ञानसाधनत्वमुक्तम् ॥ तज्ज्ञानाद्याह ॥ मयेति ॥ तर्हि किमिति न दृश्यत इत्यत
 आह ॥ अव्यक्तमूर्तिनेति ॥ मैत्रस्य त्वेपि यथा पृथिव्यां स्पृष्ट्वा स्थितानि न तथा म
 यीत्याह ॥ नचेति ॥ न दृश्य श्रक्षुषा चासौ न स्पृश्यः स्पर्शनेन चेति च मोक्षधर्मे ॥
 संज्ञा संज्ञेति च ॥ ममात्मा देह एव भूतभावनः ॥ महाविभूते माहात्म्यशरीरेति हि
 मोक्षधर्मे ॥ मैत्रथानि न च मस्थानीत्यत्र दृष्टांतमाह ॥ यथाकाश इति ॥ न त्वा
 काशस्थितो वायुः स्पर्शाद्याप्नोति ॥ ज्ञानप्रदर्शनार्थं प्रलयादिप्रपंचयति ॥
 सर्वभूतानीत्यादिना ॥ प्रकृत्यवष्टंभस्तु यथा कश्चित्समर्थोऽपि पादेन गंतुं लीलय

दंडमवष्टभ्यगच्छति ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तैर्नैवांज्ञातुमर्हसीति ॥ सर्वभूतगुणै
 र्युक्तैर्द्वैवांज्ञातुमर्हसीति च मोक्षधर्मे ॥ विदित्वा सप्तसूक्ष्माणि षडंगं च महेश्वर
 म् ॥ प्रधानविनियोगस्थः परंब्रह्माधिगच्छतीति च ॥ न कुत्रचिच्छक्तिरनेन
 तरूपाविहन्यते तस्य महेश्वरस्य ॥ तथापि मायामधिरुह्य देवः प्रवर्तते स्तृष्टिविला
 पनेष्वित्युपेक्षितेषु ॥ मय्यनंतगुणेन ते गुणतो न तं विग्रह इति भागवते ॥ अथ
 कस्मादुच्यते परंब्रह्मेति ॥ बृंहति बृंहयति चेत्याथर्वणे ॥ परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूय
 ते इति च ॥ विष्णोर्नृकं वीर्याणि प्रवोच्यः पार्थिवानि विममेरजांसि ॥ न ते वि
 ष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमं तमापेत्यादेश्च ॥ प्रकृतेर्वशादवशांस्त्वमेवैत
 त्सर्जनैः सर्वकर्मण्यनंतशक्तोऽपि स्वमायैव ॥ मायावशांश्चावशं लोकमेतत्तस्मा
 त्त्वक्ष्यस्य त्स्मिन्पासीशविष्णोऽतिगौतमखिलेषु ॥ उदासीनवत् ॥ नतूदासीनः ॥
 तदर्थमाह ॥ असक्तमिति अवाक्यनाद इति श्रुतिः ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभा
 वो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संति न संति यदुपेक्षयेति भागवते ॥ यस्यासक्त्यैव
 सर्वकर्मशक्तिः कुतस्तस्य सर्वकर्मबन्ध इति भावः ॥ न कर्मणा वर्धते नो कनीयानिति
 श्रुतिः ॥ यः कर्माणि नियामयति कथंच ते कर्म बध्नाति ॥ उदासीनवदिति चेत्स्वयमेव

प्रकृतिःसूयतइत्यतआह॥ मयेति॥ प्रकृतिस्मृतिद्रष्टाकर्ताऽहमेवेत्यर्थः॥ तथाचश्रु
 तिः॥ यतःप्रसूताजगतःप्रसूतीतोयेनजीवान्व्यससर्जभूम्यामिति॥ तर्हि कथंके
 चित्त्वामवजानंतिकाचतेषांगतिरित्यतआह॥ अवजानंतीत्यादिना॥ मानु
 षीतनुं॥ मूढानांमानुषवत्सतीतां॥ नतुमनुष्यरूपाम्॥ उक्तंचमोक्षधर्मे॥ यत्किं
 चिदिहलोकेवैदेहबद्धंविशांपते॥ सर्वपंचभिराविष्टंभूतैरीश्वरबुद्धिजैः॥ ईश्वरो
 हिजगत्स्रष्टाप्रभुर्नारायणोविराट्॥ भूतांतरात्मावरदःसगुणोनिर्गुणोपिच॥ भूत
 प्रलयमव्यक्तंशुश्रूषुर्नृपसत्तमेतिच॥ अवतारप्रसंगेचैतदुक्तं॥ अतोनाव
 ताराश्चपृथक्छंक्ष्याः॥ रूपाण्यनेकान्यस्तृजत्त्वाढुर्भावभवायसः॥ वराहंनार
 सिंहंचवामनंमानुषंतथेति॥ तत्रैवप्रथमसर्गकालएवावताररूपविभक्त्युक्तेः॥ अ
 तोनतेषांमानुषत्वादिर्विनाश्रांतिम्॥ भूतंमहदीश्वरंचेतिभूतमहेश्वरं॥ तथाहिवा
 ष्वव्यशाखायाम्॥ अनाद्यनंतंपरिपूर्णरूपमीशंवराणामपिदेववीर्यमिति॥ अश्य
 महतोभूतस्यनिश्चसितमितिच॥ ब्रह्मपुरोहितब्रह्मकायिकमहाराजिकेतिमोक्षध
 र्मे॥ तेषांफलमाह॥ मोघाशाइति॥ वयाशाः॥ भगवद्वेषिभिराशासितमामु
 ष्मिकंनकिंचिदाप्यते॥ यज्ञादिकर्माणिचतेषांवथैव॥ ज्ञानंचकेनापिब्रह्मरुद्रा

दिभक्त्याद्युपायेन कश्चित्पुरुषार्थं आमुष्मिकस्तराप्यत इत्यर्थः ॥ वक्ष्यति च ॥ तान
 हं द्विषतः क्रूरानित्यादि ॥ मोक्षधर्मैश्च ॥ कर्मणामनसा वाचा यो द्विष्याद्विष्णुम
 व्ययम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य नरकेशाश्च तीः समाः ॥ यो द्विष्याद्विबुधश्चेष्टेदं
 नारायणं हरिम् ॥ कथं स न भवेद्द्वेष्य आलोकान्तस्य कस्य चिदिति ॥ सर्वात्क्रुष्टे ज्ञा
 न भक्ती हि यस्य नारायणे पुष्करिष्ठराद्ये ॥ सर्वावमेद्वेषयुतश्च तस्मिन् भ्रूणानंत
 प्रोप्यस्य समोन चैवेति च सामवेदं शांडिल्यशाखायाम् ॥ द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ वै
 रेणयं नृपतयः शिशुपालपौंड्रसाल्वादयोगतिविलासविलोकनाद्यैः ॥ ध्यायंत
 आकृतधियः शयनासनादौ तत्साम्यमीयुरनुरक्तधियः पुनः किमित्यादितु भागवते
 भक्तप्रियत्वज्ञापनार्थं नित्यध्यानस्तुत्यर्थं च ॥ स्वभक्तस्य कदाचिच्छापबलाद्द्वेषिणो
 ऽपि भक्तिफलमेव भगवान्ददातीति ॥ भक्ता एव हितपूर्वशिशुपालादयः ॥ शापब
 लादेव द्वेषिणः ॥ तत्प्रश्ने पूर्वपार्षदत्वशापादिकथनाच्चैतज्ज्ञायते ॥ अन्यथा किमि
 तितदप्रस्तुतमुच्यते ॥ भगवतः साम्यकथनं तु द्वेषिणामपि द्वेषमनिरूप्य पूर्वतनभक्ति
 फलमेव ददातीति ज्ञापयितुं ॥ न मे भक्तः प्रणश्यतीति वक्ष्यति ॥ न च भावो हि भव
 कारणमित्यादि विरोधः ॥ द्वेषभाविनां द्वेष एव हि भवतीति युक्तम् ॥ अन्यथा गुरुद्वेषि

णोऽपि गुरुत्वं भवतीत्याद्यनिष्ठमापद्येत ॥ न चारुतधीत्वेऽविशेषः ॥ तेषामेव हि
 रण्यकशर्वादीनां पापप्रतीतेः ॥ हिरण्यकशिपुश्चापि भगवन्निदयातमः ॥ वि
 विक्षुरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावत इति ॥ यदनिदपितामह्यमित्यारभ्यत
 स्मात्पितामेपूयेतदुंरंतादुस्तरादघादिति प्रह्लादेन भगवतो वरयाचनाच्च ॥ बहुश्रु
 तेषु च निषेधः ॥ कुत्रचिदेव तदुक्तिरिति विशेषः ॥ यस्मिंस्तदुच्यते तत्रैव च निषे
 धोक्तः ॥ महातात्पर्यविरोधश्चोक्तः पुरस्तात् ॥ अयुक्तिमद्भ्यो युक्तिमंत्येव बल
 वंति वाक्यानि ॥ ययुक्तयश्चोक्ता अन्येषां ॥ न चैषां काचिद्व्रतिः ॥ साम्येऽपि वाक्य
 योर्लोकानुकूलानुकूलयोर्लोकानुकूलमेव बलवत् ॥ लोकानुकूलं च भक्तप्रियत्वं
 नेतरत् ॥ उक्तं च तेषां पूर्वभक्तत्वं ॥ मन्येऽसुरान् भागवतारुह्यधीशं संरंभमार्गाभि
 निविष्टचित्तानित्यादि ॥ अतो न भगवद्वेषिणां काचिद्व्रतिरिति सिद्धम् ॥ द्वेषकारण
 माह ॥ राक्षसीमिति ॥ नेतरे द्विषंतीति दर्शयितुं देवानाह ॥ महात्मान इत्यादिना ॥
 सर्वत्रैक एव नारायणस्थित इत्येकत्वेन ॥ पृथक्त्वेन सर्वतो वैलक्ष्येण न बहुधा हित
 स्वरूपमाभाति ॥ शुक्लमिव रोहितमिवाथोनीलमथार्जुनमितिसनत्सुजाते ॥ दै
 वमेवापर इत्युक्तप्रकारेण बहवो बहुधा ॥ प्रतिज्ञातं विज्ञानमाह ॥ अहं क्रतुरित्यादि

ना ॥ ऋतवोऽग्निशोमादयः ॥ यज्ञोदेवतामुद्दिश्यद्रव्यपरित्यागः ॥ उद्दिश्येदेवान्
 द्रव्याणां त्यागो यज्ञ इतीरित इत्यभिधानात् ॥ र्गम्यते मुमुक्षुभिरिति गतिः ॥ तथा
 हि सामवेदेवासिष्टशाखायाम् ॥ अथ कस्मादुच्यते गतिरिति ब्रह्मैव गतिस्तद्विगम्य
 ते पापविमुक्तैरिति ॥ साक्षादीक्षत इति साक्षी ॥ तथा हि बाष्कलशाखायाम् ॥
 स साक्षादिदमद्राक्षीद्यद्राक्षीत् तत्साक्षिणः साक्षित्वमिति च ॥ शरणमाश्रयः
 संसारभीतस्य ॥ परमं यः परायणमित्याद्युक्तम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वा
 त्मानं परायणमिति च ॥ संहारकाले प्रकृत्या जगदत्र निधीयत इति निधानं ॥ तथा
 त्व्युवेदखिलेषु अपश्यमप्येमा यया विश्वकर्मण्यदो जगन्निहितं शुभ्रचक्षुरिति ॥
 सैत्कार्यं ॥ असत्कारणम् ॥ सदभिव्यक्तरूपत्वात् कार्यमित्युच्यते बुधैः ॥ असद
 व्यक्तरूपत्वात् कारणं चापिशब्दितमित्यभिधानात् ॥ असच्च सच्चैव च यद्विश्वं स
 दसतः परमिति भारते ॥ तैत्थापि मद्रजनमेवान्यदेवताभजनाद्वरमिति दर्शयति ॥
 त्रैविद्या इत्यादिना ॥ अैनन्याः ॥ अन्यदचित्तयित्वा ॥ तथा हि गौतमखिलेषु सर्वप
 रित्यज्यमनोगतं यद्विना देवं केवलं शुद्धमाद्यम् ॥ ये चित्तयंती हतमेव धीरा अनन्या
 स्ते देवमेवाविशंतीति च ॥ कामं कालेन महता एकांतित्वात्समाहितैः ॥ शक्यो द्रष्टुं स

भगवान्प्रभासं दृश्यमंडलइति मोक्षधर्मः ॥ नित्यमभितः सर्वतो युक्तानां ॥ तैर्त्यहं
 क्रतुरित्याद्यसत्यमित्यत आह ॥ येपीति ॥ कारणमाह ॥ विधिपूर्वकत्वे ॥ अहंहीति ॥
 फलं विविच्य आह ॥ यांतीति ॥ दुर्बलस्त्वंपूजयितुमशक्यो महत्त्वादित्याशंक्याह ॥
 पत्रमिति ॥ न त्वविहितपत्रादि ॥ तस्यापराधत्वात् केवाराहादौ ॥ भक्त्यैवाहंतुष्यइ
 ति भावः ॥ भक्तप्रियं सकल लोकनमस्कृतं चेति भारते ॥ एतावानेव लोकस्मिन् पुंसां
 स्वार्थः परः स्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्रात्मदर्शनं ॥ अतो यत्करोषि ॥ तैर्हि
 स्नेहादिमत्त्वादत्यभक्तस्यापि कस्यचिद्दुःखं फलं ददासि ॥ विपरीतस्यापि कस्यचि
 द्विपरीतमित्यत आह ॥ समोहमिति ॥ तर्हि न भक्तिः प्रयोजनमित्यत आह ॥ ये भजं
 तीति ॥ मायितेतेषु चाप्यहमिति ॥ ममतेव शास्तेषां चाहं वशइति ॥ उक्तं च पैङ्गिले
 षु ॥ यैवै भजंते परमं पुमांसं ते पांशवः स तु ते मद्दशाश्चेति ॥ तद्वशा एव ते सर्वदा ॥ त
 थापि बुद्धिपूर्वा बुद्धिपूर्वकत्वेन भेदः ॥ उद्ध्वादि वच्छुश्रुपालादिवच्च ॥ तच्चोक्तं तत्रै
 व ॥ अबुद्धिपूर्वाद्यो वशस्तस्य ध्यानात् पुनर्वशो भवते बुद्धिपूर्वमिति ॥ न भवत्येव प्रा
 यस्तद्भक्तस्सुदुराचारस्तथापि बहु पुण्येन यदिकथं चिद्भवति तर्हि साधुरेव समंतव्यः
 कुतः ॥ क्षिप्रं भवति धर्मात्मा ॥ देवदेवांशादिष्वेव चैतद्भवति ॥ उक्तं च शांडिल्यशाखा

॥३९॥ न विरतो दुश्चरितान्नाभक्तो नासमाहितः ॥ सम्यग्भक्तो भवेत्कश्चिद्वासुदे-
 वः प्रमलाशयः ॥ देवर्षयः स्रदंशाश्च भवंति क्वच ज्ञानत इति ॥ अतो न्यः कश्चिद्भवति
 चेत्तदा भिक्वेन सो नु मेयः ॥ साधारणपापानां तु सत्संगमात्महृत्यपि कथं चिद्भक्ति
 भवति ॥ साधारणभक्तिर्वतरेषां ॥ सशठमतिरूपयाति यो र्थवृष्णांतमधमचेष्टम
 वैहिनास्यभक्तिरिति श्रीविष्णुपुराणे ॥ साश्रद्धानस्य विवर्धमाना विरक्तिमन्यत्र
 करोति पुंसः इति च ॥ वेदाः स्वधीता मम लोकनाथ तसंतपो नावृतमुक्तपूर्वम् ॥ पूजां गु-
 रूणां सततं करोमि परस्य गुह्यं न च भिन्नपूर्वम् ॥ गुमानि च त्वारियथा गमं मेशत्रौ च
 मित्रे च समोऽस्मि नित्यम् ॥ तं चापि देवं शरणं प्रपन्न एकांतभावेन भजाम्यजस्रम् ॥ ए-
 तैरुपायैः परिशुद्धसत्त्वः कस्मान्नपश्येयमनंतमेनमिति मोक्षधर्मः ॥ आचारस्य ज्ञान
 साधनत्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानाभावे सम्यग्भक्त्यभावात् ॥ तथा हि गौतमखिलेषु ॥ वि-
 ना ज्ञानं कृतो भक्तिः कुतो भक्तिं विना च तदिति ॥ भक्तिः परे स्वेऽनुभवो विरक्तिरन्यत्र
 चैतच्चिकमेककाल इति भागवते ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताभाष्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ५ ॥

श्रीजगन्नाथायनमः ॥ उपासनार्थं विभूतीर्विशेषकारणत्वं च केषांचिदनेना
 ध्यायेनाह ॥ प्रीथ्यमाणाय ॥ श्रुत्वा संतोषं प्राप्नुवते ॥ प्रभवंप्रभावं ॥ मदीयां जगदुत्प
 तिं वा ॥ तद्वशत्वात्तस्यैत्युच्यते ॥ यद्यस्ति तर्हि देवादयोऽपि जानन्ति ॥ सर्वज्ञत्वान् ॥
 अतो नास्तीति भावः ॥ अहमादिर्हीनितूत्पत्तिरपि यस्य वशात्कुतस्तस्य जनिरिति ज्ञा
 पनार्थम् ॥ अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलय इति चोक्तं ॥ उक्तं चैतत्सर्वमन्यत्रापि ॥ को
 अद्वावेदक इह प्रवोचत्कुत आजाता कुत इयं विस्मृतिः ॥ अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेना
 थाको वेदयत आबभूवेति ॥ न तस्य भावः सृष्टयश्च देवा विदुः कुतो न्येत्यधृतिप्रमाणा
 इति च ऋग्वेदखिलेषु ॥ अन्यस्त्वर्थो यो मामजमिति वाक्यशेषो देवज्ञायते ॥ अन
 श्वेष्यति ॥ आदिश्च सर्वस्येत्यनादिः ॥ अजत्वेन सिद्धे रितरस्य ॥ तस्य यति ॥
 बुद्धिरित्यादिना ॥ कार्याकार्यविनिश्चयो बुद्धिः ॥ ज्ञानं प्रतीतिः ॥ ज्ञानं प्रती
 तिर्बुद्धिस्तु कार्याकार्यविनिश्चय इति त्वभिधानं ॥ दम इन्द्रियनिग्रहः ॥ शमः परमा
 त्मनि निष्ठा ॥ शमो मन्निष्ठता बुद्धिर्दम इन्द्रियनिग्रह इति भागवते ॥ तृप्तिरलं बुद्धिः ॥
 अलं बुद्धिस्तथा तुष्टिरित्यभिधानात् ॥ पूर्वं सप्त ऋषयः ॥ मरीचिरभ्यंगिरसौ पुल
 स्थः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महातेजा इति मोक्षधर्मोक्ताः ॥ ते हि सर्वपुराणेषूच्यन्ते ॥

चत्वारः प्रथमाः स्वायंभुवाद्याः ॥ तेषां हीमाः प्रजाः ॥ नहि भविष्यतामिमाः प्रजा इ
 तियुक्तं ॥ विभागः प्राधान्यं च प्राथमिकत्वादेव भवति ॥ गौतमखिलेषु चोक्तम् ॥
 स्वायंभुवंरोचिषैरेवं च तथोक्तं मंदयः स प्रजावानिति ॥ पूर्वोभ्यो ह्युत्तरा जायंत
 इति तेषां प्राधान्यम् ॥ अजातेषु च जैष्ठ्यम् ॥ तापसस्य भगवदवतारत्वादनुक्तिः ॥
 तच्च भागवते प्रसिद्धम् ॥ मानसत्वं च सर्वेषां मनूनामुक्तं भागवते ॥ ततो मनू
 नः ससर्जते मनसालोकभावना निति ॥ अन्यपुत्रत्वं त्वपरित्यज्यापिशरीरं तद्भवति ॥
 प्रमाणं चोभयविधवाक्यान्यथानुपपत्तिरेव ॥ पूर्वइति विशेषणाच्चैत
 त्सिद्धिः ॥ मत्तोभावो येषां ते मद्भावाः ॥ ये ते ब्रह्मणो मानसा जातो स्ते मत्त
 एव जाता इति भावः ॥ संति च भजंतः केचिदित्याह ॥ अहमित्यादिना ॥ ब्र
 ह्मपरिपूर्णं ॥ अथ करमादुच्यते परं ब्रह्म बृहति बृंहयति चेति श्रुतिः ॥ बृहद्बृहद्वि
 ति पठंति ॥ परमं यो महद्ब्रह्मेति च ॥ विविधमासीदिति विभुः ॥ तथा हि वारुणशाखा
 यां ॥ विभुप्रभुप्रथमं मेहना वृत्ति सत्येव प्रभावा द्विविधो भवदिति ॥ सो कामय
 त ॥ बहुस्यां प्रजायेयेत्यादेश्च ॥ विभूतयो विविधा भूतयः ॥ न जायते ऽदयति च
 संसारमिति जनार्दनः ॥ तथा च ब्राह्मव्यशाखायम् ॥ स भूतः स जनार्दन इति ॥

सत्यासीत्सनासीत्सोदयदितिच ॥ विष्णुःसर्वव्यापित्वप्रवेशित्वादेः ॥ विष्वया
त्यौविशप्रवेशइतिचपठंति॥गतिश्चसर्वभूतानांप्रजानांचापिभारत॥व्याप्तौमरो
दसीपार्थकांतिश्चाभ्यधिकामम ॥ अधिभूतनिविष्टश्चतदिच्छुश्चास्मिभारत ॥
क्रमणाच्चाप्यहंपार्थविष्णुरित्यभिसंज्ञितइतिमोक्षधर्मे ॥ सुखरूपःपाल्यतेलीयते
चजगदनेनेतिकपिलः ॥ प्रीतिःसुखंकमानंदइत्यभिधानात् ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखं
ब्रह्मेतिच ॥ ऋषिंप्रसूतंकपिलंयस्तमग्नेज्ञानैर्विभर्तिजायमानंचपश्येत् ॥ सुखादनं
तात्पालनाल्लापनाच्चयंवैदेवंकपिलमुदाहरंतीतिवाअब्रवीशाखायाम् ॥ आनंदरू
पत्वात्पूर्णत्वाहोकरमणाच्चरामः ॥ आनंदरूपोनिष्परीमाणएषलोकश्चैतस्माद्र
मतेतेनरामइतिशांडिल्यशाखायाम्॥रश्चअमश्चेतिव्युत्पत्तिः॥वाँसयतिआच्छा
दयतिसर्ववसतिचेतिसर्वत्रवावासुः॥देवशब्दार्थउक्तःपुरस्तात्॥छादयामिजगद्दि
श्वंभूत्वासूर्यइवांशुभिः॥सर्वभूताधिवासश्वासुदेवस्ततोह्यहमितिमोक्षधर्मेषु॥
विशिष्टःसर्वस्मादासमंतात्सएवेतिव्यासः ॥ तथाचाग्नेयशाखायाम् ॥ सव्यासो
वीतितमपवैविःसोऽधस्तात्सउत्तरतःसपश्चात्सपूर्वस्मात्सदक्षिणतःसउत्तरतइती-
ति ॥ यच्चकिंचिज्जगत्सर्वदृश्यतेश्रूयतेपिवा ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणः

स्थितइतिच ॥ मयाविनायद्वृत्तस्यातन्नास्ति ॥ विश्वरूपअनंतगतिरनंतभागअनं
तगअनंतेत्यादिमोक्षधर्मो^{४१}धद्विभूतिमदिति विस्तरः ॥ विष्णवादीनितत्स्वरूपाण्ये
वा॥अन्यानि तु तेजोयुक्तानि ॥ तथाचपैङ्गिखिलेषु ॥ विशेषकारुद्रवैर्येन्द्रदेवाराज
न्याद्याअंशयुताअन्यजीवाः ॥ कृष्णव्यासौरामकृष्णौचरामकपिलयज्ञप्रमुखा
स्वयंसइति ॥ सएवैकोभागवदशरथिकृष्णाद्यास्त्वंशयुताअन्यजीवाइतिगौतम
खिलेषु॥ऋषयोमनवोदेवामनुपुत्रामहौजसः॥ कलाःसर्वेहरेरेवसप्रजापतयःऋ
ताः॥एतेस्त्वांशकलाःपुंसकृष्णस्तुभगवान्स्वयमितिभागवते॥ऋष्यादीनंशयुक्त
त्वेनोक्तवावराहादीन्स्वरूपत्वेनाह ॥ तुशब्दएवार्थे ॥ अन्यस्तुविशेषेनकुत्राप्यव
गतः ॥ अंशत्वंतन्नाप्यवगतं ॥ उद्बर्हार्त्मनःकशाविति ॥ मृडयंतीतिबहुवचनं
चायुक्तं ॥ नत्वंतरान्यदुक्तत्वापूर्वमपरामृश्यतत्क्रियोच्यमानादृष्टाकुत्रचित् ॥ कि
मिति वक्ष्यमाणप्राधान्यज्ञापनार्थंनतत्कनिष्फलत्वज्ञापनायतथासतिनोच्येत ॥
अज्ञात्वेनंसर्वविशेषयुक्तंदेवंवरंकोविमुच्येतवंधातइतिचऋग्वेदखिलेषु ॥ त्वंतु
बहुफलप्राप्तियोग्यइतितवेतिविशेषणम् ॥ अन्यस्तुत्यर्थत्वेनप्रसिद्धश्चैकत्राकिंश
ब्दः ॥ रागेद्वेषोयदिस्यातांतपसाकिंप्रयोजनम् ॥ तावुभौयदिनस्यातांतपसाकिं
प्रयोजनमित्यादौ ॥ प्राधान्यंचसिद्धमेकत्रदर्शनात्सर्वत्रभगवद्दर्शनस्ययोमांप

श्यतिसर्वत्रेत्यादौ ॥ ६३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताप्येदशमोध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॐ यथाश्रुते ध्यानं शक्यं तथा स्वरूपस्थितिरेनाध्यायेना
 च्यते ॥ प्रभुः समर्थः ॥ नास्ति समात्परं भूतं पुरुषाद्वै सनातनादिति मोक्षधर्मः ॥ प्रभु
 रीश्वरः समर्थश्चेत्यादिचाभिधानम् ॥ हरिः सर्वयज्ञभागहारित्वात् ॥ इडोपहूतंगे
 हेषु हरेर्भागं क्रतुष्वहम् ॥ वर्णो मे हरितश्चेष्टस्तरमाद् हरिरिति स्मृत इति मोक्षधर्मः ॥
 सर्वाश्चर्यमयं ॥ सर्वार्थार्थालोकम् ॥ सहस्रशब्दो नंतवाची ॥ तदपि पाकशा
 सनविक्रम इत्यादिवत्प्रत्यायनार्थमेव ॥ तथा हि क्रमेण दखिलेषु ॥ अनंतशक्तिः
 परमोऽनंतवीर्यः सोऽनंततेजाश्च ततस्ततोपीति ॥ महातात्पर्याच्च प्राबल्यं ॥ न च प
 रिमाणोक्त्या किंचित्प्रयोजनम् ॥ अनेकशब्दो नंतवाची ॥ अनंतबाहु रिति व
 क्ष्यति ॥ सर्वतः पाणिपादंतदित्यादि च ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्व
 तो बाहु रुरुत विश्वतरस्यात् ॥ संबाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्घावाभूमी जनय न देव ए
 क इति चर्गेदे ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहु उत विश्वतस्यात् ॥ सं
 बाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्घावाभूमी जनय न देव एक इति यजुर्वेदे च ॥ विश्वशब्दश्चा

नंतवाची ॥ सर्वसमस्तं विश्वं च अनंतं पूर्णमेव चेत्यभिधानात् ॥ अनंतबाहुमनं
तपादमनंतरूपं पुरुषवक्त्रमेकमिति च वाभ्रव्यशाखायाम् ॥ महत्त्वाद्युक्तिस्तदात्म
कत्वेनापि भवति ॥ अन्यथा अनादिमत्परं ब्रह्मेत्याद्युक्तस्यात् ॥ एकत्र त्वनंतान्य
स्य रूपाणीत्यनंतरूपः ॥ अन्यत्र त्वपरिमाण इति ॥ उक्तं लुभयमपि ॥ परात्परं य
न्महतो महान्तम् ॥ यदेकमव्यक्तमनंतरूपमिति यजुर्वेदे ॥ अव्यक्तस्यानंतत्वादेवम
हतो महत्त्वेऽपरिमेयत्वं सिध्यति ॥ महान्तं च समावृत्य प्रधानं समवस्थितम् ॥ अनंत
स्य न तस्यांतः संख्यानं चापि विद्यत इत्यादित्यपुराणे ॥ तानि चैकैकानि रूपाणि अ
नंतानीति चैकत्र भवति ॥ असंख्याता ज्ञानकास्तस्य देहाः सर्वे परिमाणविवर्जि
ताश्चेति त्वदृग्वेदखिलेषु ॥ यावान्वायमाकाशस्तान्वा नेषो तर्ह्यदय आकाश उभे अ
स्मिन् धावापृथिवी अंतरेव समाहिते उभावग्निश्च वायुश्च सूर्या चंद्रमसावुभाविति
च ॥ कृष्णस्य गर्भजगतोतिभरावसन्नपार्ष्णिप्रहारपरिरुणफणातपत्रमिति च भा
गवते ॥ न चैतदयुक्तं ॥ अचित्यशक्तित्वादीश्वरस्य ॥ अचित्याः खलु ये भावान
तांस्तर्कणयोजयेदिति श्रीविष्णुपुराणे ॥ नैषा तर्कणमतिरापनेयेति च श्रुतिः ॥ अ
तिप्रसंगस्तु महातात्पर्यवशाद्वाक्यबलाच्चापनेयः ॥ न हि घटवत्कश्चित्पदार्थो न दृष्ट

इत्येतावताप्रमाणदृष्टः सन्निराक्रियते ॥ केषुचित्पदार्थेषु वाक्यव्यवस्था अचिंत्य
 शक्तित्वाभावादंगीक्रियते ॥ गुणाश्रुतासु विरुद्धाश्च देवे संत्यश्रुता अपि नैवात्र शं
 का ॥ चिंत्या अचिंत्याश्च तथैव दोषाः श्रुताश्च नार्हन्ति तथा प्रतीताः ॥ एवं परे न्यत्र
 श्रुताश्रुतानां गुणा गुणानां च क्रमाद्भवस्येति जावालखिलश्रुतेश्च ॥ उपचारत्वप
 रिहाराय न मभ्यमिति ॥ अन्यथा आद्यं ताभावेनैव तत्सिद्धेः ॥ विश्वरूपः परिपूर्णरूप
 स विश्वरूपोऽनूनरूपोऽतो यस्य सो नंतरूपो न हि नाशो स्तितस्येति शांडिल्यशाखायाम्
 अनलार्कं द्युतिमित्युक्ते मितत्वशं कामपाकरोति ॥ अप्रमेयमिति ॥ शंशिसूर्यनेत्र
 मित्यप्यहं क्रतुरित्यादि वत् ॥ तदंगजाः सर्वसुरादयो पितस्मात्तदंगेत्यृषिभिस्तुता
 स्त इत्यृग्वेदखिलेषु ॥ चंद्रमामनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायतेत्यादि च ॥ बहुरू
 पत्वाद्ब्रह्माश्रयत्वं च तेषां युक्तम् ॥ मांता पित्रो रंतरंगः स एकरूपेण चान्यैः सर्वगतः स
 एक इति वारुणश्रुतेरेकै नैवरूपेण द्यावापृथिव्यो रंतरंग्याप्तो भवति ॥ पञ्चमे पार्थ
 रूपाणीति बहूनी हरूपाणि प्रतिज्ञातानि ॥ माता पितरौ च पृथिवी धावौ ॥ मानो
 माता पृथिवी दुर्मतौ धात् ॥ मधुधौरस्तुनः पितेत्यादि प्रयोगात् ॥ न तु नियमतो-
 भयप्रदं तत्स्वरूपम् ॥ नारदस्य तदभावात् ॥ केषांचित्तथादर्शयति भगवान् ॥

प्रियतिकेचित्तस्यरूपस्यदृशौ बिभेतिकश्चिदभ्यसे सर्वतृप्तिरिति वारुणशाखायाम् ॥ नतु तं सर्वे पश्यन्ति ॥ अहं ह्यापित निरूप्य भये द्रष्टुस्तथा प्रतिभाति ॥ तथा च गौतमाखिलेषु ॥ दृष्ट्वा देवं मोदमाना अहं ह्याप्येतद्भयाद्विभ्यतो दृष्टवन्ते ॥ पश्यन्ति तेन्यस्त चक्षुर्मुखान्तु तस्मिन्नेव ते मनसो गतत्वादिति ॥ धर्मांतरज्ञानार्थमेव को भवानिति पृच्छति ॥ यथा कश्चित्कांचिन्नामादिकं जानन्नपि जातिज्ञानार्थं पृच्छति कस्त्वमिति ॥ यदितमेव न जानाति तर्हि विष्णो वित्येव संबोधनं न स्यात् ॥ त्वमक्षरमिति च ॥ कौलशब्दो जगद्वन्धनं छेद न ज्ञानादिसर्वभगवद्धर्मवाची ॥ कलबन्धने कलछेदने कलज्ञाने कलकामधेनो विति पठन्ति ॥ प्रसिद्धश्च सशब्दो भगवति ॥ नियतं कालपाशेन बद्धं शक्रविकृत्यसे ॥ अयं स पुरुषः स्यामोलोकस्य हरति प्रजाः ॥ बद्धातिष्ठति मारौद्रः पशुरशनया यथेति मोक्षधर्मः ॥ विष्णुना बद्धो बलिवर्त्ति ॥ विष्णोचाधीश्वरे चित्तं धारयन् कालविग्रह इति भागवते ॥ प्रवृद्धः परिपूर्णोऽनादिर्वाक्त्रतंच सत्यं चाभीद्धादिति हि श्रुतिः ॥ एतन्महद्भूतमिति च ॥ प्रविष्णुरस्तु तव सस्तवीयान् त्वेषं ह्यस्य स्थविरस्य नामेति च न तु वर्धनम् ॥ नासौ ज्ञानानमरिष्यति नैधेते साविति हि भागवते ॥ यस्य दिव्यं हितद्रूपं ह्यो यतेव

धतेनचेतिमोक्षधर्मे ॥ नकर्मणेतिउक्तमर्णापिन ॥ किमुस्वयमिति ॥ लोको
 नसमाहर्तुमिहविशेषणप्रवृत्तः ॥ भान्नादींश्चर्तइत्यपिशब्दः ॥ प्रत्यनीकत्वंतुप
 स्परतया ॥ सर्वेपिनभविष्यति ॥ अक्षौहिण्यादिभेदेनबहुवचनयुक्तम् ॥ यो
 स्यशिरश्छिन्नभूमौपातयतितच्छिरोभेत्यतीतितत्पितुर्वराज्जयद्रथोपिविशेषे-
 णोक्तः ॥ त्ववरावासवीशक्तिरितिकर्णः ॥ यदेतद्वक्ष्यमाणंतस्थानेयुक्तमेवे
 त्यर्थः ॥ अग्नीषोमाद्यंतर्यामितयाजगद्धर्षणादेर्हृषीकेशः ॥ केशत्वंतंशूनांत
 न्नियतत्वादः ॥ प्रमाणंतुशशिसूर्यनेत्रमित्यत्रोक्तम् ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणामी
 शत्वाद्धृषीकेशः ॥ तेषांविशेषतईशत्वंचयःप्राणेषुन्नित्यादौप्रसिद्धम् ॥ नमेह
 षीकाणिपतंत्यसत्पथइत्यादिप्रयोगाच्च ॥ इतरार्थोमोक्षधर्मेसिद्धः ॥ सूर्याचंद्र
 मसौशश्वत्केशैर्मंशुसंज्ञितैः ॥ बोधयनस्यापयंश्चैवजगदुत्पद्यतेपृथक्॥बोधना
 त्थापनाच्चैवजगतोहर्षसंभवात् ॥ अग्नीषोमकृतैरेभिःकर्मभिःपांडुनंदन ॥ हृषी
 केशोमेहेशानोवरदोलोकभावनइतिच ॥ कथंस्थानइतितदाह ॥ कस्मादित्या
 दिना ॥ पूर्णश्वासावात्मेतिमहात्मा ॥ आत्मशब्दश्चोक्तोभारते ॥ यच्चाप्नोति य
 दादत्तेयच्चात्तिविषयानिह ॥ यच्चास्यसंततोभावस्तस्मादात्मेतिभण्यतइति ॥ त

त्परंसदसतोःपरं ॥ असच्चसच्चैवचयद्विध्वंसदसतःपरमितिभागवते ॥ एकस्त्वमे
 वकारयिता ॥ नान्योऽस्यथापि ॥ स्वैकरूपमितिभ्रांतप्रतीत्यातु ॥ अव्यथातदपिस्व
 कमेव ॥ प्रमाणानितूकानिपुरस्तात् ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाच्चा
 र्यविरचितेश्रीमद्रीताभाष्येएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 श्रीहनुमतेनमः ॥ ॥ अव्यक्तोपासनाद्भगवदुपासनस्योत्तमत्वंप्रदर्शयतदुपायं
 दर्शयत्यस्मिन्नध्याये ॥ तदुपासनमपिमोक्षसाधनंप्रतीयते ॥ श्रियंवसाना
 अमृतत्वमायनंभवंतिसत्यासमिथामितद्राविति ॥ अनाद्यनंतंमहतःपरंभुवंनि
 चाप्यतंसृत्यमुखात्प्रमुच्यतइतिच ॥ अव्यक्तंचमहतःपरम् ॥ महतःपरमव्यक्त
 मित्युक्तपरामर्शोपपत्तेः ॥ उपास्यतांश्रियमव्यक्तसंज्ञांभक्त्यामर्त्योमुच्यतेसर्व
 बंधैरितिसामवेदेआग्निवेश्यशाखायाम् ॥ महच्चमाहात्म्यंतरयावेदेषूच्यते ॥ च
 तुष्कपदीयुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकावयुनानिवस्ते ॥ तस्यांसुपर्णावृषणानिषेदतुय
 त्रदेवादधिरेभागधेयं ॥ चतुःशिखंडायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकावयुनानिवस्तइति
 च ॥ अंहरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वेदैरित्यारभ्यअहंशप्रीसंगम
 नीवसूनांचिकितुषीप्रथमायज्ञियानाम् ॥ तांमादेवाव्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थानांभू

याविशयंतीम् ॥ मयासोअन्नमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियईशृणोत्युक्तम् ॥
 अमंतवोमांतउपक्षियंतिश्रुधिश्रुतश्रुद्विवंतेवदामि ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितं
 ब्रह्माणंतमृषिंतं सुमेधाम् ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्मद्विषेशरवेहंतवाउ ॥ अहं
 सुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिरप्स्वांतःसमुद्रे ॥ परोदिवापरएनापृथिव्यैतावती
 महिनासंबभूवत्यादिच ॥ त्वयाजुष्टक्रुषिर्भवतिदेवित्वयाब्रह्मागतश्रीरुतत्वये
 तिच ॥ इतिशंकाकस्यचिद्भवति ॥ अतोजानन्नपिसूक्ष्मयुक्तिज्ञापनार्थंशृच्छ
 ति ॥ एवमिति ॥ एवंशब्देनदृष्टश्रुतरूपंमलकर्मरुदित्यादिप्रकारश्चपरामृश्य
 ते ॥ अव्यक्तंप्रकृतिः ॥ महतःपरमव्यक्तमितिप्रयोगात् ॥ यतस्त्रिगुणमव्यक्तं
 नित्यंसदसदात्मकम् ॥ प्रधानंप्रकृतिंआदुरविशेषविशेषवदितिचभागवते ॥ अ
 क्षरंचतत् ॥ अक्षरात्यरतःपरइतिश्रुतेः ॥ परंतुब्रह्मनहिभगवतोऽन्यत् ॥ आनंदमा
 नंदमयोवसानेसर्वात्मकेब्रह्मणिवासुदेवइतिभागवते ॥ रूपंचेदृशंसाधितंपुर
 स्तात् ॥ उपासनंचतथैवकार्यम् ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपादित्या
 रभ्यतमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिहिसाध्यासा ॥ आ
 दित्यवर्णत्वादिश्चनवथोपचारत्वेनांगीकार्यः ॥ तथाचसामवेदेसौकरायणश्रु

तिः ॥ स्थाणुर्हवैप्राजापत्यः सप्रजापतिपितरमेत्योवाच ॥ मुमुक्षुभिः साधुभिः
 पूतपापैः किमुहवैतारकं तारवाच्यम् ॥ ध्यानं च तस्या सरुचैः कथं स्याद्व्यश्रयश्च कः पु
 रुषोऽलोमपाद इति ॥ तं होवाचैष वै विष्णुस्तारकोऽलोमपादो ध्यानं च तस्या सरु
 चैर्वदामि ॥ सो नंतशीर्षो बह्वर्णः सुवर्णोऽध्वेयः स वै लोहितादित्यवर्णः ॥ स्वामोय
 वाह दये सोऽष्टबाहु रनंतवीर्यो नंतबलः पुराण इति ॥ अह पत्वादेस्तु गतिरुक्ता ॥ पु
 रुषो भेदस्तु भ्रादौ प्रतीयते ॥ त्वां पर्युपासते ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तमित्यादौ ॥ भवं
 तु त्वदुपासका एवोत्तमाः ॥ इतरेषां तु किं फलमित्यत आह ॥ येलित्यादिना ॥ अ
 निर्देश्य त्वंचोक्तं भागवते मायायाः ॥ अप्रतर्क्यादि निर्देश्यादितिकेष्वपि निश्चय
 इति ॥ ईश्वरस्तु देवशब्देनोक्तौ देवमन्ये पर इत्यत्र ॥ उक्तं च सामवेदे काषायण
 श्रुतौ ॥ नासदासीन्नो सदासीत्तदानीमिति ॥ न महाभूतं नोपभूतं तदासीदित्या
 रभ्यतम आसीत्तमसा गूढमग्रे इति ॥ तमोऽद्य व्यक्तमजरमनिर्देश्यमेषाद्येव प्रकृति
 रिति ॥ सर्वगं चित्यादिलक्षणा च सा ॥ तथा हि मोक्षधर्म ॥ नारायणगुणाश्रया
 दजरदतींद्रियादग्राह्यादसंभवतः ॥ असत्यार्द्धिं स्वाहलामाद्वितीयप्रकृतिविशे
 षादवैरादक्षयादमरादक्षरादमूर्तितः सर्वस्याः सर्वकर्तुः शाश्वततममस इति ॥ आसी

दिदंतमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंप्रसुप्तमिवसर्वतइतिमान
वे ॥ कूटस्थोऽक्षरउच्यतइतिवक्ष्यति ॥ कूटआकाशेश्चिथाकूटस्था ॥ आका
शसंस्थितात्वेपाततःकूटस्थितामतेतित्यूवेदखिलेषु ॥ सासवर्गानिश्रलालोक
योनिःसाचाक्षराविश्वगाविरजस्केतिचसामवेदगौपवनशाखायाम् ॥ कैथंतर्हि
त्वदुपासकानामुत्तमत्वमित्यतआह ॥ क्लेशइति ॥ अव्यक्तागतिर्दुखंल्यवाप्य
ते ॥ गतिमार्गः ॥ अव्यक्तोपासनद्वारकोमत्वाप्तिमार्गोदुःखमवाप्यतइत्यर्थः ॥ अ
तिशयेनोपासनंसर्वेद्रियातिनियमनंसर्वसमबुद्धिसर्वभूतहितेरतत्वातिसुध्वाचा
रसम्यग्विष्णुभक्त्यादिसाधनसंदर्भंमृतेनाव्यक्तापरोक्ष्यम् ॥ तदृतेचनविष्णुप्र
सादः ॥ सत्यपितस्मिन्नसम्यग्भवदुपासनमृते ॥ नर्तेचतंमोक्षः ॥ विनाव्यक्तोपा
सनंभवत्येवभगवदुपासकानांमोक्षइतिक्लेशिष्ठोयंमार्गइतिभावः ॥ तथाप्यपरो
क्षीकृताव्यक्तानांसुकरंभगवदुपासनमित्येवप्रयोजनम् ॥ तत्रापियोऽव्यक्ता
परोक्ष्येप्रयासस्तावताप्रयासेनयदिभगवंतमुपास्तेऊनेनवातदाभगवदापरोक्ष्य
मेवभवतीतिद्वितीयमधिकंद्वित्रयसंयमनाद्यूनभावेऽत्युपासकस्यापिदेवीनातिप्र
सादमेति ॥ देवस्तुतानिसाधनानिभक्तिमतःस्वयमेवप्रयत्नेनददातीतिचातिसौ

कर्यमिति भक्तानां भगवदुपासेन इतरत्र क्लेशोधिकतरः ॥ तदेतत्सर्वपर्युपास-
 ते ॥ संनियम्याधिकतर इति परिसंतरपशब्दः प्रतीयते ॥ सामवेदे माधुच्छन्दस-
 शाखायां चोक्तम् ॥ भक्ताश्च ये तीवविष्णावतीवजितेन्द्रियाः सम्यगाचारयुक्ताः ॥
 उपासते तां समबुद्धयश्च ते षोडशैव्यतेन तेरेषाम् ॥ दृष्टा च सा भक्तिमती विष्णोर्द-
 स्वोपास्तौ सर्वविघ्नांश्छिनत्ति ॥ उपास्यतं वा सुदेवं विदित्वा तस्ततः शान्तिमत्यन्तमे-
 तीति ॥ उक्तं च सामवेदे अथास्यशाखायाम् ॥ प्रसन्नो भविता देवः सोऽव्यक्तेन सहै-
 वतु ॥ यावता तत्प्रसादो हितावतैव न संशयः ॥ न तत्प्रसादमात्रेण प्रीयते समेश्वरः ॥
 तस्मिन्प्रीते तु सर्वस्य प्रीतिस्तु भवति ध्रुवम् ॥ यद्यप्युपासनाधिक्यं तथापि गुणदोहि-
 सः ॥ मुक्तिदस्तु सर्वैको नाव्यक्तादिस्तु कश्चेति ॥ ममात्मभावमिच्छंतीत्यत एव
 रमात्मन इति मोक्षधर्मं श्रीवचनम् ॥ धर्मनित्ये महाबुद्धौ ब्रह्मण्ये सत्यवादिनि ॥ प्र-
 श्रितेदानशीले च सदैव निवसाम्यहमिति च ॥ महतः परंतु ब्रह्मैव ॥ तथा हि भगव-
 तासयुक्तिक्रममिहितम् ॥ ॐ वदतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॐ ॥ त्रयाणामेव चैवमुपन्या-
 सः प्रश्नश्चैत्यादि ॥ तमिति पुल्लिङ्गाच्चैतत्सिद्धिः ॥ महतः परत्वं त्वव्यक्तपरस्य भवत्ये-
 वा ॥ तथा चाग्निवेश्यशाखायाम् ॥ अनाद्यनंतं महतः परं ध्रुवमिति ॥ परो हि देवः पुरुहू-

तोमहन्तहीति ॥ नचाव्यक्तस्वरूपं भगवतानिषिद्धम् ॥ भारतादौ साधितत्वा
 त् ॥ शरीररूपकविन्यस्तगृहीतेरित्यादौ तु सांख्यप्रसिद्धं प्रधानं निषिध्य वैदिकमव्यक्त
 मेवोक्तम् ॥ तथा च सौकरायणश्रुतिः ॥ शरीररूपिका साऽशरीरस्य विष्णो र्यतः प्रि
 या सा जगतः प्रसूतिरिति ॥ सुव्रतानां क्षिप्रं महद्देव्यर्थं देवी ददाति न देव इति च विशेष
 षः ॥ सुवर्णवर्णीपद्मकरां च देवीं सर्वेश्वरीं व्याप्तजडां च बुद्धा ॥ सैवेति वैसुव्रता
 नां तु मासान्महाविभूतिं श्रीस्तुदधान् देव इत्यृग्वेदखिलेषु ॥ मंदुपासकानां भक्ता
 नानां कश्चिच्छेद इति दर्शयति ॥ यत्त्वित्यादिना ॥ उक्तं च सौकरायणश्रुतौ ॥ उपास
 ते ये पुरुषं वासुदेवमव्यक्तो देशीप्सितं किं नु तेषां भिति ॥ तेषां एकांतिनः श्रेष्ठास्ते चै
 वानन्यदेवताः ॥ अहमेव गतिस्तेषां निराशीः कर्मकारिणामिति मोक्षधर्म ॥ अ
 ज्ञानपूर्वादभ्यासाज्ज्ञानमेव विशिष्यते ॥ ज्ञानमात्रात्स ज्ञानं ध्यानम् ॥ तथा च
 सामवेदे अनभिम्बानशाखायाम् ॥ अधिकं केवलाभ्यासाज्ज्ञानं तत्सहितं ततः ॥
 ध्यानं ततश्चापरोक्ष्यं ततः शांतिर्भविष्यतीति ध्यानान्कर्मफलत्याग इति तु स्तुतिः ॥
 अन्यथा कथमसमर्थोऽसीत्युच्येत ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यत इ
 ति चोक्तम् ॥ सर्वाधिकं ध्यानमुदाहरंति ध्यानाधिके ज्ञानभक्तीपरात्मन् ॥ कर्माफ

लाकांक्षमथोविरागस्यागश्चनध्यानकलाफलाहितिचकाषायणशाखायाम् ॥
 वाक्यसाम्येप्यसमर्थविषयत्वोक्तेस्तात्पर्याभावइतरत्रप्रतीयते ॥ ध्यानादिप्रा
 सिकारणत्वाच्चत्यागस्तुतियुक्ता ॥ केवलध्यानाफलत्यागयुक्तं ध्यानमधिकम् ॥
 ध्यानयुक्तस्यागएवात्रोक्तः ॥ अन्यथाकथंत्यागाच्छांतिरनंतरमित्युच्येत ॥ कथं
 चिद्ध्यानादाधिक्यम् ॥ तथाचगौपवनशाखायाम् ॥ ध्यानात्तुकेवलास्यागयुक्तं
 तदधिकं भवेदिति ॥ नहियागमात्रानंतरमेवमुक्तिर्भवति ॥ भवतिचध्यानयुक्ता
 त् ॥ केवलास्यागस्तुतिरेवमपिभवति ॥ यथानेनयुक्तोजेतानान्यथेत्युक्तेः ॥ स
 वारिंभपरित्यागी ॥ शुभाशुभपरित्यागीत्यादेः ॥ सामान्यविशेषव्याख्यानव्या
 ख्येयभावेनापुनरुक्तिः ॥ हर्षादिभिर्मुक्तइत्युक्तेकादाचिक्लमपिभवतीतियोनह
 व्यतीत्युक्तमप्युपचारपरिहारार्थपूर्वं ॥ आधिक्यज्ञापनायभक्त्यभ्यासः ॥ येतु
 सर्वाणिकर्माणीत्यादेःप्रपंचणः ॥ पिंडीकृत्योपसंहरति ॥ येतुधर्म्यामृतमिति ॥
 धर्मोविष्णुस्तद्विषयधर्म्यं ॥ धर्म्यमृत्यादिसंसारनाशकंचेतिधर्म्यामृतं ॥ अदा
 स्तिस्वयंश्रन्नामास्तिस्वयमुच्यतइतित्यभिधानं ॥ तद्धानाः ॥ श्रद्धानाः ॥ इ
 ति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गीताभाष्येद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ पूर्वोक्तज्ञानज्ञेयक्षेत्रपुरुषान्पिंडीकृत्यविविच्यदर्शयत्यने
 नाऽध्यायेन ॥ यद्विकारियेनविकारेणयुक्तम् ॥ यतश्चयत् ॥ यतोयातिप्रवर्त
 ते ॥ सचप्रवर्तकः ॥ यतश्चयदित्यस्मात्प्रवर्ततेक्षेत्रमितिचनम् ॥ सचयइति
 स्वरूपमात्रम् ॥ ब्रह्मसूत्राणिशारीरकम् ॥ ईच्छादयोविकाराः ॥ सचयोयत्सभा
 वश्चेतिवक्तुंज्ञानसाधनान्याह ॥ अमानित्वमित्यादिना ॥ आत्मात्यल्वंज्ञात्वा
 पिमहस्त्वप्रदर्शनंदंभः ॥ ज्ञात्वापिस्वात्मनोत्पत्वंदंभोमाहात्म्यभावनमितित्यभि
 धानम् ॥ आर्जवंमनोवाक्कायकर्मणामवैपरीत्यम् ॥ संक्तिःश्लेहः ॥ सएवातिप
 क्तोभिष्वंगःश्लेहःसंक्तिःसएवातिपक्त्वोभिष्वंगउच्यतइतित्यभिधानम्॥तैत्त्वज्ञाना
 र्थदर्शनम् ॥ अपरोक्षज्ञानार्थशास्त्रदर्शनम् ॥ परंब्रह्मेति ॥ सचयइतिप्रज्ञातमुच्य
 ते ॥ अन्यद्यत्समावइति ॥ आदिमदेहादिवर्जितमनादिमत् ॥ अन्यथाऽनादी
 त्येवस्यात् ॥ सर्वद्वियाणिगुणांश्चाभासयतीतिसर्वेद्वियगुणाभासम् ॥ इद्वियव
 र्जितत्वाद्यर्थउक्तःपुरस्तात् ॥ विंकारांतर्भावाज्ज्ञानसाधनप्रथमतउक्तम् ॥ बहु
 त्वात्साधनात्युपयोगात्प्रभावः ॥ यंतश्चयदितिवक्तुंप्रकृतिविकारपुरुषान्संक्षि
 प्याहागुणाःसत्त्वादयः॥ तेषामत्यलपोविशेषोलयात्सर्गइतिविकाराःपृथगुक्ताः॥

कार्याकार्यागुणास्ति सोऽयतः स्वल्पोद्भवो जनानां विति माधुच्छंदसशाखायाम् ॥ कर्णं
 र्थं शरीरम् ॥ शरीरं कार्यमुच्यत इति ह्यभिधानम् ॥ कारणानीन्द्रियाणि ॥ भोगोऽनुभ
 वः ॥ सहिचिद्रूपत्वादनुभवति ॥ प्रकृतिश्च जडत्वात्परिणामिनी ॥ कार्यकारण
 कर्तृत्वे कारणं प्रकृतिं विदुः ॥ भोक्तृत्वे सुखदुःखानां पुरुषं प्रकृतेः परमिति भागव
 ते ॥ यैतश्च यदित्याह ॥ उपद्रष्टेति ॥ अनुमंता अन्वनुविशेषितो निरूपकः पुरुषः
 सुखदुःखानामिति जीव उक्तः ॥ प्रकृतिं पुरुषं चेति जीवेश्वरौ सहैवोच्यते ॥ अन्य
 त्रमहातात्पर्यविरोधः ॥ उल्कर्षे हि महातात्पर्यं ॥ तथा हि सौकरायणश्रुतिः ॥ अ
 वाच्यो ल्कर्षे महत्वात् सर्ववाचां सर्वन्यायानां च महत्तत्परत्वम् ॥ विष्णोरनंतस्य प
 रात्परस्य तच्चापित्यस्येव न चात्र शंका ॥ अतो विरुद्धं तु यदत्र मानं तदक्षजादावथ
 वापि युक्तिः ॥ न तत्रमाणं कवयो वदन्ति न चापि युक्तिर्द्यू नमति हि दृष्टेरिति ॥ अतो
 युक्तिभिरप्येतदपलापो न युक्तः ॥ अतो यथा युक्त्याऽविद्यमानत्वादिकल्पयति
 साप्याभासरूपेति सदेव माहात्म्यं वैदुरुच्यत इति सिध्यति ॥ अवांतरंच तात्पर्यं तत्रा
 स्ति ॥ उक्तंच तत्रैव ॥ अवांतरंतत्परत्वं च सस्वमहद्वाप्येकत्वात् तयो रनंत इति श्या
 मत्वाद्यभिधानाच्च ॥ युक्तंच पुरुषमिति विविकल्पितयुक्त्यादेराभासत्वम् ॥ अज्ञा

नसंभवात् ॥ नतु स्वतः प्रमाणस्य वेदस्याभासत्वम् ॥ अदर्शनं च संभवत्येवंपुंसा
म् ॥ बहूनामप्यज्ञानात् ॥ तर्ह्यस्मदनधीतश्रुत्यादौ विपर्ययोऽपि स्यादिति न वाच्य
म् ॥ यतस्तत्रैवाह ॥ नैतद्विरुद्धावाचो नैतद्विरुद्धा युक्त्य इति ह प्रजापतिरुवाच प्र
जापतिरुवाचेति तद्विरुद्धं च जीवसात्म्यम् ॥ आभास एवेति चोक्तम् ॥ जनमेजय
उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मन्नुताहो एक एव तु ॥ कोऽद्य त्रपुरुषश्चेष्टस्तं भवान् वक्तुम
र्हति ॥ श्रीवैशंपायन उवाच ॥ नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्भव ॥ बहूनां पु
रुषाणां हि यथैका योनिरुच्यते ॥ तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति
मोक्षधर्मे ॥ न चैतत्सर्वस्वप्नेन्द्रजालवत् ॥ वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवदिति च भगवद्ब्र
ह्मचनम् ॥ न च स्वप्नवदेकजीवकल्पितत्वे मानं पश्यामः ॥ विपर्ययेमाश्रोक्ताद्विती
ये ॥ उक्तंचायास्यशाखायाम् ॥ स्वप्नो ह वा अयं चंचलत्वान्न च स्वप्नो न हि विच्छे
द एतदिति ॥ नायं दोषः ॥ न हीश्वरस्य जीवैक्यमुच्यते ॥ जीवस्य हीश्वरैक्यमि
ति ध्येयम् ॥ तदपि न निरुपाधिकं ॥ अतो न प्रतिबिंबत्वविरोधैक्यम् ॥ तथा च माधु
छंदसश्रुतिः ॥ ऐक्यं चापि प्रातिबिंब्येन विष्णोर्जीवस्य वैतदृषयो वदंतीति ॥ अ
हं ग्रहोपासने च फलाधिक्यमाग्निवेश्यश्रुतिसिद्धम् ॥ अहं ग्रहोपासकस्तस्य साम्यम्

भ्याशोहवाअश्रुतेनात्रशेकेति ॥ तदीयोहमितिज्ञानमहंग्रहइतीरितइतिवाम
 ने ॥ तद्वशत्वात्तुसोऽस्मीतिभृत्यैरेवनतुस्वतइतिच ॥ प्रातिविंब्येनसोऽस्मिभृत्यश्चे
 तिभावना ॥ तथात्वायास्यशाखायाम् ॥ भृत्यश्चाहंप्रातिविंब्येनसोस्मीत्येवंह्यु
 पास्यःपरमःपुमानस्इति ॥ प्रातिविंब्यंचतत्साम्यमेव ॥ सौख्येनवेदोक्तभगव
 त्स्वरूपज्ञानेन ॥ कर्मिणामपिश्रुत्वाज्ञात्वाध्यात्वादृष्टिः ॥ श्रावकाणांचज्ञात्वाध्या
 त्वा ॥ साख्यानंचध्यात्वा ॥ तथाचगौपवनश्रुतिः ॥ कर्मरुच्चापितछुत्वाज्ञात्वा
 ध्यात्वानुपश्यति ॥ श्रावकोपितथाज्ञात्वाध्यात्वाज्ञान्यपिपश्यति ॥ अन्यथात
 स्यदृष्टिर्हिहकथंचिन्नोपजायतइति ॥ अन्यइत्यतःशक्तानामभ्युपायदर्शनार्थं ॥ पुन
 श्चप्रकृतिपुरुषेश्वरस्वरूपं साम्यादिधर्मयुतमाह ॥ यावदित्यादिना ॥ आत्मानंचाक
 तारंपश्यति ॥ सपश्यति ॥ एकस्थमेकस्मिन्नेवविष्णौस्थितम् ॥ ततएवचविष्णोर्वि
 स्तारं ॥ नचव्ययादिस्तस्येत्याह ॥ अनादित्वादिति ॥ सादिहिप्रायोव्ययिगुणा
 त्मकंच ॥ नकरोतीत्योदर्थउक्तःपुरस्तात् ॥ नलौकिकःक्रियादिस्तस्य ॥ अतो न
 प्रज्ञमित्यादिवदिति ॥ भूतेभ्यःप्रकृतेश्च ॥ मोक्षसाधनममानित्वादिकम् ॥ इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्रीताभाष्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अज्ञानदन्नेनमः साधनं प्राधान्येनोत्तरैरध्यायैर्वक्ति ॥ महद्ब्रह्मप्रकृतिः ॥ साचश्री
 भूर्दुर्गेतिभिन्ना ॥ उमासरस्वत्याद्यास्ततदंशयुता अन्यजीवाः ॥ तथाचकाषाय
 णश्रुतिः ॥ श्रीभूर्दुर्गमहतीतुमायासालोकसूतिर्जगतोर्वधिकाच ॥ उमावागाद्या
 अन्यजीवास्तदंशास्तदात्मनासर्ववेषुगीताइति ॥ ममयोनिरिति ॥ गर्भाधानार्था
 योनिः ॥ ननुमाता ॥ वाक्यशेषात् ॥ तथाचसामवेदेशार्कशक्यश्रुतौ ॥ विष्णुर्यो
 निर्गर्भसंधारणार्थमहामायासर्वदुःखैर्विहीना ॥ तथाप्यात्मानंदुःखिवन्मोहना
 र्थप्रदर्शयतीसहविष्णुनासेति ॥ अतःसीतादुःखादिकंसर्वसृष्टाप्रदर्शनमेव ॥ त
 थाचकर्मपुराणे ॥ नचैयंभूः ॥ तथाचसौकरायणश्रुतिः ॥ अन्याभूर्भूरियंतस्यच्छा
 याभूतावमासाहिभूतैकयोनिरिति ॥ अवापस्वेच्छयादास्यंजगतांप्रपितामही
 त्यानभिग्लानश्रुतिः ॥ मत्स्यपुराणोक्तमपिस्वेच्छयैव ॥ महद्ब्रह्मशब्दवाच्यापिप्रकृ
 तिरेव ॥ महतीब्रह्मणीद्वितुप्रकृतिश्चमहेश्वरइतिहितत्रैव ॥ वैधप्रकारंदर्शयतिसा
 धनानुष्ठानायसत्त्वमित्यादिना ॥ तृण्णासंगयोःसमुद्भवं ॥ तयोःकरणं अज्ञानं
 जायतेयतस्तदज्ञानजं ॥ प्रमादमोहौतमसइतिवाक्यशेषात् ॥ रंजसस्तुफलं
 दुःखमित्यल्पसुखंदुःखम् ॥ तथाहिशार्कराक्ष्यशाखायाम् ॥ रजसोह्येवजायते

मात्रयासुखंदुःखंतस्मात्तानसुखिनोदुःखिनइत्याचक्षतइति ॥ अन्यथादुःख
 स्यातिकष्टत्वात्तमोधिकत्वरजसोनस्यात् ॥ पॅरिणामिकतारंगुणेभ्योऽन्यनपश्य
 ति ॥ अन्यथायदापश्यःपश्यतेरुमवर्णकर्तारमीशंपुरुषब्रह्मयोनिमितिश्रुति
 विरोधः ॥ नाहंकर्तानकर्तावकर्तायस्तुसदाप्रभुरितिमोक्षधर्म ॥ प्रायोनद्वेष्टि
 नकांक्षति ॥ तथाहि सामवेदेभाह्ववेयशाखायाम् ॥ रजस्तमःसत्वगुणान्म
 वृत्तान्प्रायेणचद्वेष्टिनचापिकांक्षति ॥ तथापिसूक्ष्मंसत्वगुणंचकांक्षेद्यदिप्रविष्टं
 सुतमश्चजत्यादिति ॥ नहिदेवाऋषयश्चसत्वस्थानृपसत्तम ॥ हीनाःसत्वेनमू
 क्षेणतनौवेकारिकामताः ॥ कथंवेकारिकोगच्छेत्पुरुषःपुरुषोत्तममितिमोक्ष
 धर्म ॥ सात्विकःपुरुषव्याघ्रभवेन्मोक्षार्थनिश्चितइतिच ॥ तुल्यत्वार्थउक्तःपुर
 स्तात् ॥ ब्रह्मवत्स्वरुतिवत् ॥ भगवत्यित्वंब्रह्मभूयम् ॥ ननुतावत्प्रियत्वम् ॥ किंतु
 प्रियत्वमात्रं ॥ बद्धोवापितुमुक्तवानरमावत्प्रियोहरितिपाद्ये ॥ भूयायभावा
 य ब्रह्मणःमायायाः ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गी
 ताभाष्येचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ संसारस्वरूपतदत्ययोपायविज्ञानान्यस्मिन्नध्यायेदर्श-
 यति ॥ ऊर्ध्वोर्विष्णुः । ऊर्ध्वपवित्रोवाजिनीवस्वसृत्तमस्मिद्रविणः सवर्चसमितिहि-
 श्रुतिः ॥ ऊर्ध्वोत्तमः ॥ सर्वतः अधो निरुण्डंशाखाभूतानि ॥ श्वोप्येकप्रकरणनति-
 स्तुतीत्यश्वत्थः ॥ तथापिनप्रवाहव्ययः ॥ पूर्वब्रह्मकालेयथास्थितिस्तथासर्वत्रापी-
 त्यव्ययता ॥ फलकारणत्वाच्छृङ्गं दसां पर्णत्वम् ॥ नहि कदाचिदप्यजाते पर्णे फलोत्प-
 त्तिः ॥ अव्यक्तेऽपि सूक्ष्मरूपेण सति शरीरादौ च भूतानीत्यधश्चोर्ध्वं च प्रसृताः ॥
 गुणैः सत्वादिभिः ॥ प्रतीतिमान्नसुखत्वात्सवालाविषयाः ॥ मूलानि भगदू-
 पादीनि ॥ भगवानपि कर्मानुबन्धेन हि फलं ददाति ॥ तथा च भाल्लवेयशाखा-
 याम् ॥ ब्रह्मवा अस्य पृथक् मूलं प्रकृतिः समलंसत्वादयोर्वाचीनमलं भूतानि शा-
 खाश्चुङ्दांसि पत्राणि देववृत्तिर्यश्च शशाखाः पत्रेभ्यो हि फलं जायते मात्राः शिफाः
 मुक्तिः फलममुक्तिः फलमोक्षोरसोऽमोक्षोरसः अव्यक्ते च शाखाव्यक्ते शाखा अ--
 व्यक्ते च मूलं व्यक्ते च मूल एषोऽश्वत्यो गुणालोलपत्रो न स्थीयते न स्थीयते न लब्धेऽप्य-
 दा च नान्यथा जायते नान्यथा जायत इति ॥ यथा स्थितस्तथानोपलभ्यते ॥
 अंतादिर्विष्णुः ॥ त्वमादिं रं तो जगतोऽस्य मध्यममिति भागवते ॥ अनाद्यंतं परं

ब्रह्मन देवाऋषयो विदुरिति च मोक्षधर्मे ॥ असंगश्लेषेण संगराहित्य सहितेन ज्ञाने
 न ॥ ज्ञानासिनोपासनयासितेनेति हि भागवते ॥ छेदश्च विमर्श एव ॥ त
 तश्च तस्यैवाबंधकं भवति ॥ तथा हि मूलस्थं ब्रह्म प्रतीयते ॥ तच्चोक्तं च्छुतावे
 व ॥ विमर्शोऽप्यस्य छेदस्स तं न बध्नाति बध्नाति चान्यानि ॥ तदर्थं च तमेव प्रपद्ये
 प्रपद्येत ॥ तच्चोक्तं तत्रैव ॥ तं वै प्रपद्येत यं वै प्रपद्यन् शोचति न हृष्यति ॥ न जायते न म्रि
 यते न द्वह्य मूलं तच्छित्सुरिति ॥ नारायणे न दृष्टश्च प्रतिबुद्धो भवेत्पुमानिति च मोक्ष
 धर्मे ॥ छेदोपायोऽप्यस्य त्रैकाक्षितः ॥ न च भगवतोऽन्यः शरण्योऽस्ति ॥ सौधनांतर
 माह ॥ निर्मानेति ॥ स्वरूपं कथयति ॥ न तदित्यादिना ॥ कर्षतीत्युक्ते जीवस्य
 स्वातंत्र्यं प्रतीतं तन्निवारयति ॥ शरीरमित्यादिना ॥ यत्तु शरीरमाप्नोत्युक्तामति च
 जीवः ॥ तदेतद्व्यवस्थानि गृहीत्वा संयाति ॥ यत्र यत्रैव संयुक्तो धाता गर्भपुनः पुनः ॥
 तत्र तत्रैव वसति न यत्र स्वयमिच्छतीति हि मोक्षधर्मे ॥ भावाभावावपि जाननगरी
 योजानाभिश्च येन तु तत्करोमि ॥ आशासुहृन्म्यासु हृदासु कुर्वन् यथानियुक्तोऽ
 स्मि तथा वहामीति च ॥ हत्वा जित्वापि मघवन्यः कश्चित्पुरुषायते ॥ अकर्तव्येव
 भवति कर्तव्येव करोति तदिति च ॥ तद्यथाऽनःसुसमाहितमुत्सर्जयाया देवमेवा

यंशरीरआत्माप्राज्ञेनात्मनान्वाहृढउत्सर्जधातीतिचश्रुतिः ॥ वाङ्मनसिसंपद्य
 ते मनःप्राणे प्राणस्तेजसि तेजःपरस्यादेवतायामितिचा॥ गंधानिवसूक्ष्माणि ॥ भो
 गोस्यापिसाधितःपुरस्तात् ॥ इन्द्रियद्वाराहिसोपिभुंक्ते ॥ तद्यद्देवतायां गायंत्येतं
 तेगायंतीतिश्रुतिः ॥ गुणान्वितमेवभुङ्क्ते ॥ नहर्वेदेवान्पापं गच्छतीतिश्रुतेः ॥ तं
 हि किमिति न हस्यत इत्यत आह ॥ उक्तामंतमित्यादिना ॥ यंतंतो ज्ञानं प्राप्य अ
 कृतात्मानोऽशुद्धबुद्धयः ॥ पूर्वोक्तमेवज्ञानं प्रपंचयति ॥ यदादित्यगतमित्यादि
 ना ॥ गांभूमिं ॥ वेदनिर्णयात्मिकामीमांसावेदांतः ॥ तथाचसामवेदप्राचीन
 शालाश्रुतिः ॥ सवेदांतकृत्सकालकइतिसत्येवयुक्तिसूत्रकृत्सकालकइतीति ॥
 क्षरभूतानिब्रह्मादीनि ॥ कठस्थायप्रकृतिः ॥ तथाचशार्कराक्ष्यश्रुतिः ॥ प्रजापति
 प्रमुखाःसर्वजीवाःक्षरोक्षरःपुरुषोवैप्रधानम् ॥ तदुत्तमंचान्यमुदाहरंतिजालाजा
 लंमातरिश्वानमेकमिति ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताभाष्यपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
 श्रीवेदव्यासायनमः॥ ॐ पुमर्थसाधनविरोधीन्यनेनाध्यायेन दर्शयति ॥ तपोब्रह्मच
 र्यादिब्रह्मचर्यादिकंतपइत्यभिधानम् ॥ पैशुनंपरोपद्रवनिमित्तदोषाणाराजादेःक

थनम् ॥ परोपद्रवहेतूनां दोषाणां पैशुनं वचः ॥ राजा देस्तु मदाद्रीतिरहृष्टिर्दपुव्यतइ
 त्यभिधानात् ॥ लौल्यं रागः ॥ रागोलौल्यं तथारक्तिरित्यभिधानात् ॥ अचापलं स्यै
 र्यम् ॥ चपलश्च लोपस्थिर इत्यभिधानात् ॥ क्षमा तु क्रोधाभावेन सहापकर्तुरन
 पकृतिः ॥ अक्रोधोषकृच्छ्रोक्षमावानसनिगद्यतइत्यभिधानात् ॥ दैवीं संप
 दमभिजातः प्रतिजातः ॥ जगतः सत्यं प्रतिष्ठाईश्वरश्च विष्णुस्तद्वैपरीत्येनाऽऽहुः ॥
 तस्योपनिषत्स्यस्यसत्यमिति प्राणवैसत्यं तेषामेषसत्यमिति हि श्रुतिः ॥ देवा
 वब्रह्मणोरूपे मूर्त्तं चामूर्त्तं च स्थितं यच्च सच्चत्यच्चेति ॥ तस्योपनिषत्सत्यस्यसत्य
 मिति ॥ एष स्यैवैतत्सादयति यामयति चेतीति प्राचीनशालश्रुतिः ॥ परस्परसंभ
 वोद्युक्तोऽन्नाद्भवंति भूतानीत्यादिना ॥ दुष्पूरोहिकामः ॥ पाताल इव दुष्पूरोमा
 हिक्लेशयते सदिमोक्षधर्मं ॥ मां मात्सपरदेहेष्विति न कस्यचिद्विष्णुः कारयिता ॥
 यदि स्यान्मा मपीदानीं कारयित्वादि ॥ ईश्वरो यदि सर्वस्य कारकः कारयीत मा
 म् ॥ अद्येति वादिनं ब्रूयात्सदाधोयास्यसीति हि सामवेदेयास्कश्रुतिः ॥ इति श्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

श्रीहयग्रीवोविजयते ॥ ॥ गुणभेदान्प्रपंचयत्यनेनाध्यायेन ॥ शास्त्रविधिनुस-
 ज्यअज्ञात्वैव ॥ वेदःकृत्स्नोऽधिगंतव्यःसरहस्योद्विजन्मनेतिविधिरुत्सृष्टोहितैः ॥
 यैवेवेदंनपठंतेनचार्थवेदोज्झांस्तान्विद्धि सानूनबुद्धीनितिमाधुच्छंदसश्रुतिः ॥ अ-
 न्यथातुतामसाइत्यवोच्येत ॥ नतुविभज्य ॥ यदिसात्विकास्तर्हि नोत्सृष्टशास्त्राः ॥
 नहिवेदविरुद्धधर्मः ॥ वेदोखिलोधर्ममूलंस्मृतिशीलेचतद्विदामितिहिरस्मृतिः ॥
 वेदप्रणिहितोधर्मोत्थधर्मस्तद्विपर्ययइतिचभागवते ॥ अतोविभज्याह ॥ त्रिविधे-
 त्यादिना ॥ सत्त्वानुरूपाचित्तानुरूपा ॥ योयच्छुद्धःसएवसः ॥ सात्विकश्रद्धः
 सात्विकइत्यादि ॥ कैःसात्विकश्रद्धइत्यादिविभज्याह ॥ यजंतइत्यादिना ॥ भ-
 गवत्कर्शनंनामाल्पत्वदृष्टिरेव ॥ योवैमहांतंपरमंपुमासनैवंदृष्टाकर्शकःसोतिपापी
 तिद्वयनभिम्भानश्रुतिः ॥ आसुरोनिश्चयोयेषांतआसुरनिश्चयाः ॥ देवास्तुसा-
 त्विकांप्रोक्तौदेत्याराजसतामसाइतिद्व्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ प्रीतिरानंतरीका ॥ ह-
 द्यवंदर्शने ॥ स्थिराश्चनतदैवपक्वाभवन्ति ॥ तथाह्याज्यादयः ॥ सौम्यत्वम-
 क्रौर्यम् ॥ अक्रूरःसौम्यउच्यतइत्यभिधानम् ॥ मौनंमननशीलत्वम् ॥ बाल्यं
 चपांडित्यंचनिर्विद्याथमुनिरितिहिश्रुतिः ॥ एतेनहीदंसर्वमंतयदनेनहीदंसर्वमंतं

तस्मान्मुनिस्तस्मान्मुनिरित्याचक्षतइतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ कथंचान्यथामानसं
तपःस्यात् ॥ पुनश्चकर्मादीतिकर्तव्यताविधानार्थमर्थवादमाह ॥ अतस्तदित्या
दिना ॥ परस्यब्रह्मणोद्येतानिनामानि ॥ ओतजगद्यन्नस्वयंचपूर्णविदोक्तरूपोऽ
नुपचारतश्च ॥ सर्वैःशुभैश्चाभियुतो नचान्यैरेतस्तदित्येनमथोवदंतीतिहिङ्गवेद
खिलेषु ॥ द्वितीयपादस्तच्छब्दार्थः ॥ सदेवसोम्येदमग्र आसीदितिच ॥ ओमि
तिब्रह्मेतिच ॥ तेनब्रह्मणा ॥ आत्मपूजार्थम् ॥ वेदविधिर्व्यजनंमातृक्तापुरस्ता
त् ॥ तैत्तिलंमेस्यादित्यनभिसंधाय ॥ सैद्धावशब्देनप्रजननंसूचितम् ॥ ओमि
त्युक्तवानभिसंधायफलंयज्ञदानतपआदिकृतामतिप्रोतेर्नामसाम्याद्वह्नेवनिष्पा
दितंभवतीत्याशयः ॥ तैथाचक्रवेदखिलेषु ॥ अयज्ञाद्यानिफलंकर्मतस्या
त्सद्वैतदर्थकर्मवदंतिदेवाः ॥ तच्छब्दानांसन्निधेर्ब्रह्मप्रीतेस्तदूत्वाज्जनितब्रह्मत
स्येति ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गीताभाष्ये
संतदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

श्रीमध्वराजगुरुभ्योनमः ॥ ॥ पूर्वोक्तसाधनंसर्वसंधिष्योपसंहरत्यनेनाध्या
येन ॥ फलानिच्छयाऽकरणेनवाकाम्यकर्मणोन्यासःसंन्यासः ॥ त्यागस्तुफलत्या

गएव ॥ तथाहिप्राचीनशालश्रुतिः ॥ अनिच्छयाऽकर्मणावापिकाम्यन्यासोन्या
 सःफलत्यागरस्तुत्यागइति ॥ मनीषिणइतिविशेषणात्पूर्वपक्षोपिग्राह्यएव ॥
 फलत्यागेनत्यागोविवक्षितोयज्ञादेस्तत्पक्षे ॥ यस्तुकर्मफलत्यागीतिचवक्ष्य
 ति ॥ अतएकएवार्थपक्षः ॥ तत्प्रकारंचाह ॥ निश्चयमित्यादिना ॥ यज्ञभेदउक्तो
 द्रव्ययज्ञाइत्यादिना ॥ दानेत्वभयदानमंतर्भवति ॥ एतेषांमध्येयत्किंचियज्ञा
 दिकंकर्तव्यमेवेत्यर्थः ॥ अन्यथा ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोयतिस्तथा ॥
 यदीच्छेन्मोक्षमाश्वासुत्तमाश्रममाश्रयेदितिव्यासस्मृतिविरोधः ॥ ज्ञान-
 यज्ञविद्याभयदानंब्रह्मचर्यादितपसोहिते ॥ अतोयद्वचोऽन्यथाप्रतीयतेऽधि-
 कारभेदेनतद्योज्यम् ॥ अन्यथेतेरेषांगत्यभावात् ॥ अन्यस्यागार्थेनयुक्तइ
 त्याह ॥ नहीति ॥ त्यागंस्तौति । अनिष्टमिति ॥ पुनःसंन्यासंप्रपंचयितुंकर्म
 कारणान्याह ॥ पंचेत्यादिना । सांख्येकृतानिज्ञानसिद्धीति ॥ अधिष्ठानंदेहा
 दिः ॥ कर्ताविष्णुः । सहिसर्वकर्तृत्युक्तम् ॥ जीवस्यचाकर्तृत्वेप्रमाणमुक्तम् ॥
 करणमिंद्रियादि ॥ चेष्टाःक्रियाःहस्तादिक्रियाभिर्होमादिकर्माणिजायंते ॥
 ध्यानान्देरपिमानसीचेष्टाकारणं ॥ पूर्वतनीचेष्टापिसंस्कारकारणत्वेनभवति ॥ दे

वमदृष्टम् ॥ तथाचायास्यश्रुतिः । देहोब्रह्मार्थेन्द्रियाद्याः क्रियाश्च तथादृष्टपंचमं
 कर्महेतुरिति ॥ केवलं निष्क्रियम् ॥ एनं केवलमात्मानं निष्क्रियत्वाददंतिहीति
 तत्रैव ॥ तज्ज्ञानं स्तौति ॥ यस्येति ॥ यस्त्वीषद्व्यते स ईषदहंकारी च ॥ एवं तर्हि न पुरु
 षमपेक्ष्य विधिः अकर्तृत्वादित्यत आह ॥ ज्ञानमिति ॥ त्रिविधा कर्मचोदना ॥ एत
 त्रिविधमपेक्ष्य कर्मविधिरिति त्रिविधेत्युच्यते ॥ कारणानि संक्षिप्याह ॥ करणमि
 ति ॥ कर्मसंग्रहः ॥ कर्मकारणसंग्रहः ॥ अधिष्ठानादिकरण एवांतर्भूतम् ॥ तथात्युग्वे
 दखिलेषु ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानिनं चाप्यपेक्ष्य विधिरुस्थितः ॥ करणं चैव कर्ता च कर्मकार
 णसंग्रह इति ॥ अकर्तृत्वेऽपि विधिद्वारा ईश्वरप्रसादो दिच्छोऽप्यस्योक्तकारणैः कर्मद्वा
 रा पुरुषार्थो भवतीति ॥ ईश्वराधीनत्वेऽपि विधिद्वारा नियतस्तेनैव ॥ यदि चेच्छा
 दिजायते तर्हि कारितमेवैश्वरेण ॥ फलं च नियतम् ॥ वस्तुतोऽकर्तृत्वेऽप्याभिमा
 निकं कर्तृत्वं तस्यैव ॥ स्वातंत्र्यं च जडमपेक्ष्यैवेति न प्रवृत्तिविधिवैयर्थ्यं ॥ सर्वं चैत
 दनु भवोक्तप्रमाणसिद्धमिति ॥ न पृथक् प्रमाणमुच्यते ॥ पुनः साधनप्रथनाय गुणभे
 दानाह ॥ ज्ञानमित्यादिना ॥ गुणसंख्याने गुणगणनप्रकरणे ॥ एकं भावं विष्णुम् ॥
 परं कृतं दोषं दीर्घकालकृतमप्यनुचितं यः सूचयति स दीर्घसूत्री ॥ परेण यः कृतो दोषो

दीर्घकालकृतोपिवा॥यस्तस्यमूचकोदोषाद्दीर्घमूत्रीसउच्यतइत्यभिधानात् ॥ यं
 थार्थत्वनियमाभावेराजस्याः ॥ अन्यथातामस्याभेदाभावात्॥ नैर्ऋत्यसिद्धिः॥
 नैष्कर्म्यफलांयोगसिद्धिम्॥ यथायेनोपायेनसिद्धिप्राप्तोब्रह्माप्नोतितथानिबोधः॥
 यासिद्धिर्ज्ञानस्यपरानिष्ठा॥ ब्रह्मभूयायकल्पते ॥ ब्रह्मणिभावोब्रह्मभूयम् ॥ ब्रह्म
 णिस्थितिःसर्वदातन्मनस्कतेत्यर्थः॥ पुनरंतरंगःसाधनान्युक्तवोपसंहरति॥ सर्वक
 र्माणीत्यादिना ॥ परोक्षवचनंतुद्रोणंप्रतिभीमवचनवत् ॥ धर्मत्यागःफलत्या-
 गः॥ कथमन्यथायुद्धविधिः॥ यस्तुकर्मफलत्यागीसत्यागीत्यभिधीयतइतिचोक्त
 म् ॥ ७३ ॥ पूर्णादोषमहाविष्णोर्गीतामाश्रित्यलेशतः ॥ निरूपणंरुतंतेनप्रीयतांमे
 सदाविभुः ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्वीताभाष्येऽ
 षादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ इतिश्रीमद्वीताभाष्यम् ॥ ७३ ॥

संकराख्यस्य दुर्योनेनिःस्तेन रजस्वला । गीतानारी समीरेण शोधिता हंसरूपि
 णा ॥ मायिनःशलभायन्ते भास्करस्तस्करायते । यस्य तस्मिन्प्राणनाथे यतीन्द्रे
 भक्तिरस्तु मे ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीताभाष्यं संपूर्णम् ॥

॥ अथ ब्रह्मसूत्रभाष्यं प्रारभ्यते ॥ २ ॥

नार्थसगुरुमभिगच्छेत्समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥ यमेवैषष्टुणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आ-
 त्मा विष्टुणुते तनूत्वा ॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशनेन
 हात्मन इत्यादि श्रुतिभ्यश्च ॥ व्योमसंहितायां च ॥ अंत्यजा अपि ये भक्तानामज्ञानाधिकारिणः ॥
 स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनां तत्र ज्ञानेन अधिकारिता ॥ एकदेशे परोक्ते तु ननु ग्रंथपुरःसरे ॥ त्रैवर्णिकानां विदोक्ते
 सम्यग्भक्तिमतां हरौ ॥ आहुरप्युत्तमस्त्रीणामधिकांस्तु वैदिके ॥ यथोर्वशीयमीचैव शच्यद्याश्च
 तथा परा इति ॥ यतो नारायणप्रसादमृतेन मोक्षः ॥ न च ज्ञानं विनात्यर्थप्रसादः ॥ अतो ब्रह्मजि-
 ज्ञासाकर्तव्या ॥ यत्रानवसरोऽन्यत्र पदं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ वाक्येन विसर्तानीतिः सावकाशेन तद्भवे-
 दिति ब्रह्मसंहितायाम् ॥ तमेवं विद्वानमृतं ब्रह्म भवति नान्यः पंथाः अयनाय विद्यते ॥ प्रियो हि ज्ञा-
 निनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ यमेवैषष्टुणुते तेन लभ्यः ॥ आत्मा वाऽरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो भंतव्यो नि-
 दिध्यासितव्य इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कर्मणा त्वधमः प्रोक्तः प्रसादश्रवणादिभिः ॥ मध्य-
 मो ज्ञानसंपत्त्या प्रसादस्तूत्तमो मतः ॥ प्रसादा त्वधमा हि णोः स्वर्गलोकः प्रकीर्तितः ॥ मध्य-
 माब्जनलोकः अदिरुत्तमस्त्वेव मुक्तिदः ॥ श्रवणं मननं चैव ध्यानं भक्तिस्तथैव च ॥ साधनं ज्ञानं स-
 पत्तौ प्रधानं नान्यदिष्यते ॥ न चैतानि विना कश्चिज्ज्ञानमापकुतश्चेति नारदीये ॥ ब्रह्मश-
 ब्दश्च विष्णोर्वावेव ॥ यमंतः समुद्रे कवयो वयं त्रिपदक्षरे परमे प्रजाः ॥ यतः प्रसूता जगताः प्रसूतीतो ये
 न जीवानां व्यससर्जं भूम्यामित्युक्तं वा तदेव न तदुसत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति हि श्रुतिः ॥
 तत्रो विष्णुरिति वचनादिष्णुरेव हितत्रोच्यते ॥ न चैतदशब्दात्तत्प्राप्तिः ॥ नामानि विश्वा

निनसंतिलोकेयदविरासीदनुतस्यसर्वम् ॥ नामानिसर्वाणियमाविशतितवैविष्णुपरममुदाह
 रंतीतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ योदेवानानामाएकएवतंसंप्रभंभुवनार्यंत्यन्येवशब्दान्त्रान्धेषांस
 र्वनामता ॥ अजस्थनाभावध्येकनर्पितंयस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुरितिविष्णोर्हिह्लिंगम् ॥
 नचप्रसिद्धार्थविनाऽन्योऽर्थोयुज्यते ॥ अजस्थनामावितियस्यनामेरभूतश्रुतेःपुष्करंलोकसार
 म् ॥ तस्मैनमोव्यस्तसमस्तविश्वविभूतयेविष्णवेलोककर्त्रेइतिस्कादि ॥ परोदिवापरएनापृथिव्येति स
 माख्याश्रुतौ ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंतमृषितंतमुमेधामित्युक्तवाममयोनिरप्स्वतःभृद्र
 इत्याह ॥ उग्रोरुद्रः ॥ समुद्रेत्तनारायणः ॥ प्रसिद्धत्वात्स्मृत्रितत्वाच्चास्यार्थस्यनचाविरोधेप्रसिद्धः
 परित्यज्यते ॥ उक्तन्यायेनचश्रुतयएतमेववदंति ॥ वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा ॥ आदावते
 चमध्येचविष्णुःसर्वत्रगीयतइतिहरिवंशेषु ॥ नचेतरग्रंथविरोधः ॥ एषमोहंसूजाम्याशुयो
 जनान्मोहयिष्यति ॥ त्वंचरुद्रमहाबाहोमोहशास्त्राणिकारय ॥ अतथ्यानिवितथ्यानितिदर्शयस्वम
 हाभुज ॥ प्रकाशंकुरुचात्मानमप्रकाशंचमांकुर्वितिवाराहवचनात् ॥ शैवेचस्कादि ॥ श्वपचादपिक
 छत्वंब्रह्मेशानादयःसुराः ॥ तदैवाच्युतयांत्येवयदैवत्वंपराङ्मुखइति ॥ ब्राह्मेचब्रह्मवैवर्त्त ॥ नाहं
 नचशिवोन्येचतच्छतयेकाशभागिनः ॥ बालःक्रीडनैकैर्यद्वत्क्रीडनेऽस्माभिरच्युतइति ॥ नचवैष्णवे
 षुतथा ॥ तच्चैषमोहमित्युक्तम् ॥ १॥ अ० १ ॥ ब्रह्मणोलक्षणमाह ॥ ॥ ॐजन्माद्यस्ययतः ॐ ॥ २ ॥
 सृष्टिस्थितिसंहारनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षायतः ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारनियतिज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षौचपुरुषाद्यस्मात्सहरिरेकराडितिस्कादि ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायते ॥ येन

जातानिजीवंति॥यत्प्रयंत्यभिसंविशंतितद्विजिज्ञासस्वतद्ब्रह्मति ॥ यउत्रिधातुपुथिवीमुतद्यामे
कोदाधारभुवनानिविश्वा ॥ चतुर्भिःसाकंनवतिंचनामभिश्चक्रंनहृत्तंव्यतीश्रवीविपत् ॥ परोमात्र
यातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंति॥ नतंविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप ॥ योनः
पिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवनानिविश्वेत्यादिच ॥२॥अ० २॥अनुमानतोऽन्येनकल्पनी
याः ॥ ॐशास्त्रयोनित्वात् ॐ ॥३॥ ॥ नावेदविन्मनुतेतंतवृहंतं सर्वानुभूमात्मानंसांपराये ॥ औ
पनिषदःपुरुषइत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ नचानुमानस्यनियतप्रामाण्यम् ॥ श्रुतिसाहाय्यरहितमनुमानं
नकुत्रचित् ॥ निश्चयात्साधेदर्थप्रमाणांतरमेवच ॥ श्रुतिस्मृतिसहायंयत्प्रमाणांतरमुत्तमम् ॥
प्रमाणपदवीगच्छेन्नात्रकार्याविचारणा ॥ पूर्वोत्तराविरोधेनकोत्रार्थोऽभिमतोभवेत् ॥ इत्याद्य
मूहनंतर्कःशुष्कतर्कतुवर्जयेदित्यादिकौर्म ॥ शक्यत्वाच्चानुमानानांसर्वत्र ॥ सर्वत्रशक्यतेकतु
मागमंहिविबानुमा ॥ तस्मान्नसाशक्तिमतीविनागममुदीक्षितुमितिवागहे ॥ रेतोधातुर्वटकणि
काधृतधूमाधिवासनम् ॥ जातिस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोदुभक्षणम् ॥ प्रेत्यभूताप्ययश्चैवदेव
ताभ्युपयाचनम् ॥ मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयइतिमोक्षधर्मवचनान्ननास्तित्वयवादो
युज्यते ॥ दर्शनाच्चतपआदिफलस्य ॥ ऋग्यजुःसामार्थवाश्रभारतंपंचरात्रकम् ॥ मूत्ररामायणं
चैवशास्त्रमित्यभिधीयते ॥ यच्चानुकूलमेतस्यतच्चशास्त्रंप्रकीर्तितम् ॥ अतोऽन्योग्रंथविस्तारानेव
शास्त्रंकुवर्ततदितिस्कांदे ॥ सांख्ययोगःपाशुपतंवेदारण्यकमेवचेत्यारभ्यवेदपंचरात्रयैरिक्तया
भिप्रायेणपंचरात्रस्यैवप्रामाण्यमुक्तम्॥इतरेषांभिन्नमतत्वंप्रदर्शयमोक्षधर्मेष्वपि ॥ शास्त्रं योनिःप्र

माणमस्येतिशास्त्रयोनि॥३॥अ०३॥ आज्ञानांप्रतीयमानमपिनेतेरंशाशास्त्रयोनित्वम्॥कृतः॥॥
 अतिसुसमन्वयात्ॐ॥४॥ ॥ अन्वउपपत्त्यादिलिंगम्॥उक्तंबृहत्संहितायाम्॥उपक्रमोपसं
 हारवभ्यासोपूर्वताफलम्॥ अर्थवादोपपत्तीचलिंगतात्पर्यनिर्णयइति ॥ उपक्रमादितात्पर्यलिंगैः
 सम्यगुनिरूप्यमाणेतदेवशास्त्रगम्यम्॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमांविक्लप्योपोह्यइत्यहम् ॥ इत्यस्या
 हृदयंसाक्षान्नान्योमहेदकश्चेनेतिहिभागवते॥४॥अ०४॥ ननुयतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसा
 सह ॥ अशब्दमस्पर्शमरूपमन्ययंतथाऽरसंनित्यमगंधवच्चयत् ॥ अवचनेनैवप्रोवाच ॥ यद्वाचा
 नभ्युदितम् ॥ येनवागभ्युद्यते ॥ यच्छ्रोत्रेणनशृणोति॥येनश्रोत्रमिदंश्रुतमित्यादिभिर्नतच्छ
 व्दगोचरम् ॥ नेत्याह ॥ ॥ ॐईक्षतेर्नाशब्दमुँ ॥५॥ सएतस्माज्जीवघनात्परात्परंपुरिशयंपुरुष
 मीक्षते ॥ आत्मन्येवात्मानंपश्येत् ॥ विज्ञायप्रज्ञांकुर्वीनेत्यादिवचनैरीक्षणीयत्वाद्वाच्यमेव ॥
 औपनिषद्वाचावचनेनेक्षणम् ॥ सर्वेवाद्यत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयददंति ॥ वेदैश्चस
 र्वैरहमेवेद्योवेदांतकृद्देवदेवचाहमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यश्च ॥ अवाच्यत्वादिकंत्वप्रसिद्धत्वात् ॥
 नतदीदृगितिज्ञेयंनवाच्यंनचतर्क्यते ॥ पश्यंतोऽपिनपश्यंतिमेरूंपविपश्चितइतिवत् ॥ अप्रसि
 द्धैरवाच्यंतद्वाच्यंसर्वागमोक्तितः ॥ अतर्क्यंतर्कर्यमज्ञेयंज्ञेयमेवंपरंस्मृतमितिगारुडे ॥नचाऽशब्द
 त्वमितरसिद्धम् ॥५॥ ॥ ॐगौणश्चेन्नात्मशब्दात्ॐ ॥६॥ ॥ नचगौणआत्मादृश्योवाच्यश्चननि
 गुणइतियुक्तम् ॥ आत्मशब्दात् ॥ योगैःसर्वतोहीनोयश्चदोषविवर्जितः ॥ हेयोपादेयरहितःस
 आत्मेत्यभिधीयते ॥ एतदन्यस्वभावोयःसोनात्मेतिसतांमतम् ॥ अनात्मन्यात्मशब्दस्तुसौपचारः

प्रयुज्यतइतिवामने ॥ द्वेवावब्रह्मणोरूपेआत्माचैवानात्माच ॥ तत्रयःसआत्मासनित्यः
 शुद्धःकेवलोनिर्गुणश्च ॥ अथहयोऽनीदृशःसोनामेतितलवकारब्राह्मणम् ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयु
 ज्यते ॥ ६ ॥ ॐतन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ नहिगौणात्मनिष्ठस्यमोक्षः ॥ यस्यानुवि
 त्तःप्रतिबुद्धआत्माअस्मिन्संदोहेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्साहिसर्वस्यकर्तातद्व्यक्तोदःसउलो
 कःकुवेत्यात्मनिष्ठस्यमोक्षउपदिश्यते ॥ अथआत्माब्रह्म ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मैतिभगवानितिशब्दते ॥
 दत्तंदूर्वासंसोभामेशब्रह्मसंभवात् ॥ चेतनस्तुद्विधाप्रोक्तोजीवआत्मेतिचप्रभो ॥ जीवान्
 ह्यादयःप्रोक्ताआत्मैकस्तुजनार्दनः ॥ इतरेष्व्यात्मशब्दस्तुसोपचारःप्रयुज्यते ॥ तस्यात्मनोनि
 र्गुणस्यज्ञानान्मोक्षउदाहृतः ॥ सगुणास्त्वपरेप्रोक्ताःतज्ज्ञानान्नैवमुच्यते ॥ परोहिपुरुषोविष्णुस्त
 स्मान्मोक्षस्ततःस्मृतइतिपद्मे ॥ ७ ॥ ॐह्येत्वावचनाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ तमेवैकंजानथआत्मानम
 न्यावाचोविमुंचयअमृतस्यैपसेतुरित्येवैपहिथत्ववचनादस्याहेयत्ववचनाभगौणआत्मा ॥ ८ ॥
 ॐस्वाप्ययात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदंपूर्णमूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमिवावशिष्य
 ते ॥ सआत्मनआत्मानमुद्धृत्याऽऽत्मन्येवविलासयत्यथात्मैवभवति ॥ सदेवोबहुधाभूत्वानि
 र्गुणःपुरुषोत्तमः ॥ एकीभूयपुनःशेतेनिर्दोषोहरिरादिकदितिस्यैवस्वस्मिन्नप्ययवचनात् ॥
 नहिगौणात्माननिर्दोपस्यलयः ॥ ९ ॥ ॐगतिसामान्यात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ नचकासुचिच्छात्वास्वस्य
 थोच्यते ॥ सर्वेदायुक्तयःसुप्रमाणाब्राह्मज्ञानंपरमंत्वेकमेव ॥ प्रकाशयंतेनविरोधःकुतश्चिद्रे
 देपुसर्वेषुतथेतिहासइतिपिंगिश्रुतंगतेज्ञानस्यसाम्यमेव ॥ ॐश्रुतवाच्चा ॐ ॥ ११ ॥ ॥ एकोदेवः

सर्वभूतेषुषूहःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षःसर्वभूताधिवासःसाक्षीचेताकेवलोनिर्गुणश्चे
 ति ॥ नह्यशब्दःश्रूयते॥नचाप्रसिद्धकल्प्यम्॥सर्वशब्दावाच्यस्यलक्षणाऽयुक्तैः॥११॥अ०५॥
 तमेवसमन्वयंप्रकटयत्यानंदमयोभ्यासादित्यादिनासमस्तेनाध्यायेनप्रायेण ॥ प्रायेणान्यत्रप्रसि
 द्धानांशब्दानांपरमात्मनिसमन्वयःप्रदर्शयतेऽस्मिन्पादे ॥ नान्यथातददृष्टेः॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्त
 व्येत्युक्तम् ॥ तच्चब्रह्म ॥ ब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठेत्यानंदमयावयवरूपंप्रतीयते॥ नह्यवयवित्तेः ॥ऽवयव
 मात्रस्यज्ञेयतेत्यतआह ॥ ॥ॐशानंदमयोभ्यासात्ॐ॥१२॥॥आनंदमयोब्रह्मादिप्रकृतिर्विष्णु
 र्वा ॥ ब्रह्मशब्दाद्विरण्यगर्भस्यप्राप्तिः ॥ शतानंदनाम्नाच ॥ अष्टमूर्तित्वात्सूर्योक्तत्वाच्चरुद्रस्य ॥
 एवमन्येषामपि ॥ ममयोनिर्महद्ब्रह्मेतिब्रह्मशब्दाद्बहुभावाच्चप्रकृतेः ॥ बृहजातिजीवकमलासनश
 ब्दराशिष्वितिब्रह्मशब्दादेवसर्वजीवानाम्॥अन्नमयत्वादेश्च ॥ तथापिनंतआनंदमयशब्देनोच्य
 ते॥किंतुविष्णुरेव ॥ तदेवब्रह्मपरमंकवीनाम् ॥ एतमेवब्रह्मेत्याचक्षते ॥ ब्रह्मशब्दःपरेविष्णोना
 न्यत्रक्वचिदिष्यते ॥ असंपूर्णाःपरेयस्मादुपचारेणवाभवेत् ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतिभगवानितिशब्द
 ते ॥ वासुदेवात्मकंब्रह्ममूलमंत्रेणवायतिरित्यादिषुतस्मिन्नेवप्रसिद्धब्रह्मशब्दाभ्यासात् ॥१२॥
 ॐविकारशब्दत्रेतिचेन्नप्राचुर्यात्ॐ॥१३॥॥विकारात्मकत्वात्तदभिमामानित्वाच्चयुज्यतेप्रकृत्या
 दीनामयदृच्छब्देनतुपरमात्मनइतिमाभूत् ॥ प्रचुरानंदत्वाद्यानंदमयः ॥ नतुतद्विकारित्वात् ॥
 अच्चादीनांचप्राचुर्यमेव ॥ अद्यतेत्तिचेतिव्याख्यानात्तत्प्राचुर्यंचयुज्यते ॥ उपजीव्यत्वमेवाऽ
 द्यात्वम् ॥ सवाएषइत्यन्यप्रारंभात् ॥ येऽन्नंब्रह्मोपासतइत्यादिब्रह्मशब्दाद्बहुपत्वाच्चनविकारि

त्वमविरोधश्च ॥ नचपृथक्कल्पनायुक्ता ॥ स्वरूपेचयुज्यन्तेप्रचुरप्रकाशोरविरिति वत् ॥ १३ ॥ ॐ न्त
 हेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ कोह्येवान्यात्कः प्राणयातय देप आकाश आनंदोन स्यादिति ॥ १४ ॥
 ॐ मां त्रवर्णिकमेवचगीयते ॐ ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति सूचयित्वा सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति मं
 त्रवर्णलक्षितं परमेव ब्रह्मशब्दानुसंधानाद्वीयते ॥ नचावयवविरोधः ॥ सशिरःसदक्षिणःपक्षःसउ
 त्तरःपक्षःसआत्मासपुच्छमिति तस्यैवावयवत्वोक्तेश्चतुर्वेदशिवायाम् ॥ शिरोनारायणःपक्षोदक्षिणः
 सव्यएवच ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चसंदोहोवासुदेवकः ॥ नारायणोऽथसंदोहोवासुदेवः शिरोऽपिवा ॥
 पुच्छं संकर्षणः प्रोक्त एक एव तु पंचधा ॥ अंगां गित्वेन भगवान् क्रीडते पुरुषोत्तमः ॥ ऐश्वर्यान्नाविरोध
 श्रविंत्यस्तस्मिञ्जनार्दने ॥ अतर्कैर्हि कुतस्तर्कस्त्वप्रमेये कुतः प्रमेति ब्रह्मसंहितायाम् ॥ रसशब्दे
 नविशेषणान्तत्तत्सारभूतं चिन्मात्रमेवोच्यते ॥ इदमिति च दृश्यमानमचिहितत्वात् ॥ अनन्योऽ
 प्यन्यशब्देन तथैको बहुरूपवान् ॥ प्रोच्यते भगवान् विष्णुर्ऐश्वर्यात्पुरुषोत्तम इति ब्रह्मादे ॥ १५ ॥
 ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नचोक्तप्राप्त्या विरिंचादिरत्रोच्यते ॥ नह्यन्यज्ञानान्मोक्षउपप
 द्यते ॥ तमेव विद्वानमृत इह भवति नान्यः पंथा अप्यनाय विद्यत इति द्युक्तम् ॥ १६ ॥ ॐ भेदव्यप
 देशाच्च ॐ ॥ १७ ॥ ॥ ते ये शतं प्रजापतेरा नंदाः ॥ स एको ब्रह्मण आनंद इति ॥ अदृश्येऽनात्म्ये
 निरुक्तेऽनित्यनेऽभयं प्रतिष्ठां विदते ॥ अथ सोभयंगतो भवति ॥ स यश्चांधं पुरुष इत्यादिभेदव्यप
 देशात् ॥ नच तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि इत्यादि श्रुतिविरोधः ॥ नामानि सर्वाणि यमाविशंतीति तत्तच्छ
 ब्दवाच्यत्वोक्तेः ॥ इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थाननिरोधं भवः ॥ असर्वः सर्व इत्यपि ॥

विद्यात्मनिभिदाबोधः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणा ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशम
स्यमहिमानमितिबीतशोकः ॥ असर्वःसर्वइवआत्मैवसन्ननात्मेवप्रत्यङ्परगड्वैकईयते ॥ बहुधे
यतेसपुरुषःसईश्वरःसब्रह्म ॥ सर्वातिर्यामिकोविष्णुःसर्वनाम्नाऽभिधीयते ॥ एषोहंत्वमसौचेति
ननुसर्वस्वरूपतः ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्धेवत्यादेश्च ॥ उक्ताचप्राप्तिः ॥ ब्रह्मैवसन्नि
त्यपिजीवएवब्रह्मशब्दः ॥ उपपद्यतेचविरोधे ॥ प्रमादात्मकत्वाद्धंधस्यविमुक्तत्वंचयुज्यते ॥ मु
क्तिर्हित्वाऽन्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिभागवते ॥ १७ ॥ ॐकामाच्चनानुमानोपेक्षाॐ
॥ १८ ॥ नचतत्तदनुमानविरोधः ॥ यथाकामंध्यनुमानंशक्यते ॥ अतो नतत्त्वेपृथगनुमानम
पेक्षते ॥ उक्तंचस्कांदे ॥ यथाकामानुमायस्मात्तस्मात्साऽनपगाश्रुतेः ॥ पूर्वोत्तराविरोधायचेष्ट्य
तेनान्यथाक्वचिदिति ॥ नैषातर्कणमतिरापनेयेतिच ॥ १८ ॥ ॐअस्मिन्नस्यचतद्योगंशा
स्तिॐ ॥ १९ ॥ अस्यजीवस्ययुक्तिसमुच्चयेचशब्दः ॥ सोऽश्रुतेसर्वाविकामानुसहब्रह्मणा
विपश्चिता ॥ अनिलयेनभयंप्रतिष्ठांविंदते ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादि ॥ १९ ॥
अ० ६ ॥ अदृश्येनात्मइत्युक्तम् ॥ तच्चादृश्यत्वम् ॥ अंतःप्रविष्टंकर्तारमेतम् ॥ अंतश्चंद्रमसिम
नसाचरंतम् ॥ सहैवसंतंनविजानंतिदेवाइत्यंतस्थस्यकस्यचिदुच्यते ॥ सचेंद्रोराजाससंयुंजंती
त्यादिभिरन्यःप्रतीयते ॥ तस्मात्सएवानंदमयइतिनमंतव्यम् ॥ ॥ ॐअंतस्तद्वर्माणंपेदेशात्ॐ
॥ २० ॥ अंतःश्रूयमाणोविष्णुरेव ॥ अंतःसमुद्गमनसाचरंतम् ॥ ब्रह्माऽन्वविंदशहोतारमर्णे ॥
समुद्गैःअंतःकवयोविचक्षते ॥ मरीचीनांपदमिच्छंतिवेधसः ॥ यस्यांडकोशश्शुष्ममाहुर्गित्यादि

तद्धर्मोपदेशात् ॥ सहिंसीरसमुद्रशायी ॥ तस्यचवीर्यमंडकोशः ॥ सोऽभिध्यायशरीरात्स्वात्
 सिंस्तुर्विविधाः प्रजाः ॥ अपएवमसर्जदौतासुवीर्यमवासृजत् ॥ तदंडमभवद्धैमंसहस्रांशुसम
 प्रभम् ॥ यस्मिञ्ज्ञेस्वयंब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ आपोनाराहतिप्रोक्ता आपोवैनरसूनवः ॥ अ
 यन्तस्यताः पूर्वैनेनारायणः स्मृतइतिव्यासस्मृतैः ॥ अहंततेजोरश्मीन्मारायणं पुरुषं जानमप्रतः ॥
 पुरुषात्प्रकृतिर्जगदंडकोशमितिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ २० ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥ २१ ॥
 इंद्रस्यात्मानिहितः पंचहोता ॥ वायोराल्मानकवयो निचिक्युः ॥ अंतरादित्ये मनसा चरतम् ॥ दे
 वानां हृदयं ब्रह्मान्विदिदित्यादिभेदव्यपदेशात् ॥ २१ ॥ अ० १ ॥ कोद्येवान्यात्कः प्राण्यात्पदे
 ष आकाश आनंदो न स्यादित्यकाशस्यानंदमयत्वे हेतुरुक्तो न तु विष्णो रिति न मंतव्यम् ॥ ॥ ॐ आ
 काशस्तल्लिंगात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ घनः ॥ अस्य लोकास्य कागतिरित्याकाश इति होवाचेत्यत्र भूताका
 शस्य प्राप्तिः ॥ नचासौ धुज्यते किंतु विष्णुरेव ॥ स एष परो वरीयानुद्गीथः स एषो नंत इत्यादितल्लिंगात् ॥
 विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचयः पार्थिवानि विमरजांसि ॥ परमात्रयातन्वाद्याधनेत्यादिना तस्यैव
 हितल्लिंगम् ॥ अनंतो भगवान्ब्रह्मा नंदेत्यादिभिः पदैः ॥ प्रोच्यते विष्णुरैवैकः परेषामुपचारतइति
 ब्राह्मो ॥ नामानि सर्वाण्यमाविशंतीति चोक्तम् २ अ. ८ ॥ ॐ अतएव प्राणः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ तद्वै त्वं प्रा
 णोऽभवः ॥ महान्भोगः प्रजापतेः भुजः करिष्यमाणः ॥ यदेवान्प्राणयो न वेति महाभोगशब्देन प
 रमानंदत्वं प्राणस्योक्तम् ॥ सच प्राणः प्रसिद्धेर्वायुरित्यापतति ॥ नचैवम् ॥ यतो विष्णुरेव प्राणः ॥ अत
 एव श्रीश्रुते लक्ष्मीश्रपत्न्यौ ॥ अहोरात्रे पाथ्वे इत्यादितल्लिंगादेव ॥ २३ ॥ अ० १ ॥ यो वेद निहितं गुहा

यामित्युक्तम् ॥ तच्चगुहानिहितम् ॥ विमेकर्णापतयतोविचक्षुर्वीशदंज्योतिर्हृदयआहिनेयत् ॥ विमे
 मनश्चरतिदूरआधीः किंस्विहृदयामिकिमनूयमिष्येइतिज्योतिरुक्तम् ॥ तच्चज्योतिरग्निमूक्तत्वात्प्र
 सिद्धेश्चाग्निरेवेतिप्राप्तम् ॥ अतआह ॥ ॐज्योतिश्श्रणाभिधानात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ विष्णुरेवज्यो
 तिः ॥ कर्णादीनांविचरणाभिधानात् ॥ सहिपरोमात्रयातन्वाहृथानेत्यादिनाकर्णादिविदूरः ॥ २४ ॥
 अ० १० ॥ ॐछंदोभिधानात्नेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनम् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अथ
 यदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतइत्युक्तस्यज्योतिषोगायत्रीवाइदं सर्वमितिगायत्र्यासंगारंभःकृतः ॥
 तस्मान्ब्रविष्णुरितिचेन्न ॥ तथाचेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ अग्निगायत्र्यादिशब्दार्थरूपोसाधिति
 चेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ तथाहिदर्शनम् ॥ गायतित्रायतिचेत्यादि ॥ सर्वच्छंदोभिधोद्येयसर्वदे
 वाभिधोह्यसौ ॥ सर्वलोकाभिधाद्येषतेषांतदुपचारतइतिवामने ॥ २५ ॥ ॐभूतादिपादव्यपदे
 शोपपत्तेश्रैवम् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तावानस्यमहिमाततोऽज्यायांश्रूपुरुषः ॥ पादोऽस्यसर्वाभूतानि त्रिपा
 दस्यामृतं दिवीति ॥ सुवर्णकोशश्रजसापरिहृतम् ॥ देवानां वसुधानीं विराजम् ॥ असूतस्य
 पूर्णातामुकलां विचक्षते ॥ पादश्च षड्ढेतुर्न किंला विवित्सइति श्रुतेः ॥ पादइत्येकेदेशपरिमितं च
 तुर्भागबलइतिवद्विन्नंच ॥ सहिपुरुषसूक्ताभिधेयः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतेतियज्ञशब्दात् ॥ यज्ञो
 विष्णुर्देवतेतिहि श्रुतिः ॥ तस्मिन्कालेमहाराजोरामएवामिधीयते ॥ यथाहिपौरुषसूक्तेविष्णुरेवा
 मिधीयतइतिस्कांदे ॥ २६ ॥ ॐउपदेशभेदोन्नतेतिचेन्नोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ २७ ॥
 त्रिपादस्यामृतं दिवीतिपूर्वोपदेशः ॥ परोदिवइतिपचम्यतः पश्चिमः ॥ तस्माच्चैकंवस्त्वत्रोच्यतइ

तिचेन्न ॥ त्रिसत्यलोकापेक्षयोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॥ २७ ॥ अ० ११ ॥ प्राणोविष्णुरित्युक्त
 म् ॥ तत्रनावाएताः शीर्षं छिद्रयः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राण इत्यत्र प्राणस्य विष्णुत्वं न विद्यते ॥
 इन्द्रियैः सहाभिधानादिति अत आह ॥ अँ प्राणस्तथा नुगमात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ तं देवाः प्राणयंत
 स एषो मुः स एष प्राणः प्राणकच इत्येव विद्यात् ॥ तदयं प्राणो धितिष्ठतीत्याद्यनुगमादत्रापि प्राणो
 विष्णुरेव ॥ विष्णुमेवानयन् देवा विष्णुं भूतिमुपासते ॥ स एव सर्वदेवोक्तस्तद्रथो देह उच्यते इति
 स्कंदे ॥ ब्रह्मशब्दानुगमाच्च ॥ २८ ॥ ॥ अँ नवकुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्मसंबंधभूमाहस्मि
 न् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ प्राणोवाह अहमस्म्युष इति वक्तुरात्मोपदेशादिद्रुवेति चेन्न ॥ प्राणस्त्वं प्राणः सर्वा
 णि भूतानीति बह्वध्यात्मसंबंधो ह्यत्र विद्यते ॥ २९ ॥ ॥ अँ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वा मे देवत्व ॐ ॥ ३० ॥
 शास्त्रमंतर्यामी ॥ संविच्छास्त्रं परंपदमिति हि भागवते ॥ तत्तत्राश्रोच्यते विष्णुः सर्वशास्त्रत्वे हेतु
 तः ॥ न कापि किंचिन्नामास्ति तमृते पुरुषोत्तममिति पाश्चे ॥ अहं मनुभवं सूर्यश्चेत्यादिवत् ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ अँ जीवमुख्यप्राणलिंगाच्चेति चेन्नोपासात्रैविध्यादाश्रितत्वादिहतद्योगात् ॐ ॥
 ॥ ३१ ॥ ॥ तावन्ति शतसंत्सरस्याह्नां सहस्राणि भवन्तीति जीवलिंगम् ॥ प्राणसंवादादिमुख्यप्रा
 णलिंगं तस्माच्चेति चेन्न ॥ अंतर्बहिःसर्वगतत्वेनेत्युपासात्रैविध्यादिहाश्रितत्वाच्च ॥ स एते मेव
 सीमानं विदधैर्यथाहाराप्रापयत ॥ स एते मेव पुरुषं ब्रह्मततमपश्यत् ॥ एतद्धर्मवैतद्विद्वाना
 हं महिदास एतेरेय इत्यादिना ॥ महिदासाभिजज्ञे इतरायास्तपो बलात् ॥ साक्षात्संभगवान् वि
 ष्णुर्यस्तं त्रैवैष्णवं व्यधादिति ब्रह्माण्डे ॥ तत्तदुपासनायोग्यतया च पुरुषाणाम् ॥ केषांचित्सर्व

गत्वेन केषां चिद्दृढये हरिः ॥ केषां चिद्दहिरैवासावुपास्यः पुरुषोत्तम इति ब्राह्मो ॥ अग्नौ क्रियावतां
 विष्णुर्योगिनां हृदये हरिः ॥ प्रतिमास्वप्रबुद्धानां सर्वत्र विदित्वात्मनामिति च ॥ ३१ ॥ अ० १२ ॥ ॥
 इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य
 प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ लिंगात्मकानां शब्दानां विष्णौ प्रवृत्तिं दर्शयत्यस्मिन्पादे प्राधान्येन ॥ ब्रह्मतत
 मभित्सर्वगतत्वं मुक्तं विष्णोः ॥ तच्च तस्यैतस्यासावादित्योरस इत्यादिनाऽऽदित्यस्य प्रतीयते ॥
 अतोऽब्रवीत् ॥ ॐ सर्वत्र प्रसिद्धोपदेशात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सयश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मेत्यादिना सर्वत्रो
 च्यमानो नारायण एव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ वासुदेवात्परः को नु ब्रह्मशब्दो
 दितो भवेत् ॥ सहिसर्वगुणैः पूर्णस्तदन्येतूपचारत इति तस्मिन्नेव प्रसिद्धब्रह्मशब्दोपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ
 विवक्षितगुणोपपत्तिश्च ॥ २ ॥ ॥ सयोतोऽश्रुत इत्यादि ॥ सहिने विष्णो जायमान इत्यादिनाऽऽश्रु
 तत्वादिगुणकः ॥ ससविता सवायुः स इंद्रः सोऽश्रुतः सोऽदृष्टो यो हरिः परमो यो विष्णुर्योनं त इत्यादि
 चतुर्वैदशिखायाम् ॥ २ ॥ ॥ नचाऽऽदित्यशब्दाच्चक्षुर्मयत्वादेश्च जीव इति वाच्यम् ॥ ॥ ॐ अथ नुपपत्ते
 स्तुनशरीरः ॐ ॥ ३ ॥ ॥ एकस्य सर्वशरीरस्थत्वानुपपत्तेरेव ॥ ३ ॥ ॥ ॐ कर्मकर्तृव्यपदेशाच्च
 ॐ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मानं परस्मै शंसतीत्यादि ॥ ४ ॥ ॥ ॐ शब्दविशेषात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ एतमेव ब्र
 ह्मेत्याचक्षत इति न हि जीवमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ एष एव ब्रह्मैष एवात्मैष एव सवितैष एव ईश एव उ
 एव हरिर्हरति परः परानंद इति चेद्द्रुग्नाखायाम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ स्मृते श्रुते ॥ ६ ॥ ॥ अहमात्मा गुडांके

शसर्वभूताशयस्थितः ॥ गामादिशयभूतानिधारयाम्यहमोजसेत्यादि ॥ नचाप्राभाणिकंकल्प्य
 म् ॥ ६ ॥ ॥ ॐ अर्भकौकस्त्वान्नद्व्यपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वाद्व्योमवच्च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ सर्वे
 पुभूतेष्वित्यल्पोकस्त्वाच्चक्षुर्मयत्वादिनाजीवव्यपदेशाच्चनेतिचेन्न ॥ अर्भकौकस्त्वेनचक्षुर्मयत्वा
 दिकूपेणचतस्रैवविष्णोर्निचाय्यत्वात् ॥ सर्वगतत्वेप्यल्पोकस्त्वंयुज्यतेव्योमवत् ॥ सर्वैद्रियम
 योविष्णुःसर्वप्राणिषुसंस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्चसर्ववेदोदितश्चइतिस्कादि ॥ ८ ॥ ॥ ॐ संभो
 गप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॥ ८ ॥ ॥ जीवपरयोरैकशरीरस्थत्वेसामानभोगमाप्तिरितिचेन्न ॥ साम
 ध्यवैशेष्यात् ॥ उक्तंचगारुडे ॥ सर्वज्ञाल्पज्ञतामेदात्सर्वशक्त्यल्पशक्तिः ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां
 संभोगोनेशजीवयोरितिच ॥ ८ ॥ ॥ अ० १ ॥ जन्माद्यस्ययतइत्युक्तम् ॥ तत्राऽनृत्यंसयद्यदेवाभूज
 ततत्तदनुमन्त्रियतसर्ववाअतीवितददितेरदितित्वमित्यदितेःप्रतीयते ॥ सयद्यदेवाऽभूजतेतिपुंल्लि
 गंचकूटस्थोऽक्षरउच्यतइत्यादिवत् ॥ अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ नहि
 चराचरस्यसर्वस्थानुत्त्वमदितेः ॥ स्वद्यापानातथैवात्तानिहितस्यैकलुवत् ॥ वासुदेवःपरपुंसामित
 रेऽल्पस्यवानवेतिस्कादि ॥ एकःपुरस्ताद्यइदंभवयतोवभूवभुवनस्यगोपाः ॥ यमप्येतिभुवनंसां
 परायेसनोहरिर्धृतमिहायुषेऽनुदेवइतिश्रुतिः ॥ १० ॥ ॥ ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ १० ॥ ॥ अप्संस्तरसू
 छद्यादिनातत्प्रकरणाच्च ॥ नेहार्मीकिंचनाप्यादौमृत्युरासीद्धरिस्तदा ॥ सोऽत्मनोऽशनसाऽआशीद
 पएवजनार्दनः ॥ शयानस्तासुभगवान्निर्ममेऽहमहत्तरम् ॥ तत्रसंस्तरं नामब्रह्माणसूजत्यभुः ॥
 तमनुंव्यादादास्यंतदार्मीविरावह ॥ अथनंरुपयाविष्णुःसृष्टिकर्मण्ययोजयत् ॥ सोऽसृजद्भुवं

विश्वमद्यार्थहरयेविभुरितिब्रह्मवैवर्त्तः ॥ १० ॥ अ० २ ॥ सर्वात्मिकः परउक्तः कृतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके
 गुहां प्रविष्टौ परमेपरार्थे ॥ छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति पंचाभयो ये च त्रिनाचिकेता इति पिबन्तौ प्रतीये
 ते तौ काविति ॥ उच्यते ॥ ॐ गुहां प्रविष्टा वात्मानौ हितदर्शनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ गुहां प्रविष्टौ पि
 बन्तौ विष्णुरुपे एव ॥ वर्मासमन्ता त्रिवृतं व्यापनुस्तयोर्जुष्टिमान् रिश्वाजगमेत्यादिना तदर्शना
 त् ॥ आत्मांतरात्मेति हरिरेक एव द्विधा स्थितः ॥ निविष्टो हृदये नित्यं रसं पिबति कर्मजमिति ब्रह्म
 त्संहितायाम् ॥ शुभं पिबत्यसौ नित्यं नाशुभं सह रिति पिबेत् ॥ पूर्णानंदमयस्यास्य चेष्टानज्ञायते कच्चि
 दिति पादौ ॥ यो वेद निहितं गुहायामित्यादिना प्रसिद्धिं शब्देन दर्शयति ॥ ११ ॥ ॐ विशेषणा
 च्छ ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्म तत्परमिति ॥ पृथक् पृथक् गुणास्तस्य न शक्यन्ते ऽभितव
 तः ॥ यतो ऽतो ब्रह्म शब्देन सर्वेषां ग्रहणं भवेत् ॥ एतस्माद्ब्रह्मशब्दोऽयं विष्णोरेव विशेषणम् ॥ अमि
 ताहिगुणायस्मान्प्रान्येषां तमृतं प्रभुमिति ब्राह्मे ॥ न च जीवे समन्वयो ऽभिधीयते ॥ सत्य आत्मा स
 त्यो जीवः सत्यं भिदा सत्यं भिदा सत्यं भिदा भैवारुण्यो भैवारुण्य इति षेति श्रुतिः ॥ अ
 त्माहिपरमः स्वतंत्रो ऽधिगुणो जीवो ऽल्पशक्तिरस्वतंत्रो ऽवरइति च माह्वये श्रुतिः ॥ यथेश्वरस्य जी
 वस्य भेदः सत्यो विनिश्चयात् ॥ एवमेव हि भवान्च सत्यां कर्तुं मिहाहं सि ॥ यथेश्वरस्य जीवस्य भेदो
 परस्परम् ॥ तेन सत्येन मां दिवा द्वाधनुः सहैकेशवा इत्यादेनां सत्यो भेदः ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ आदित्यो
 विष्णुरित्युक्तम् ॥ य एष आदित्ये पुरुषः सोऽहमस्मि स एवाहमस्मीत्यादावग्नीनामेवा ऽदित्यादिस्थ
 त्वमुच्यते अतो ऽक्ष्यादित्ययोरेक्याद्या एषोऽंतरिक्षिणिरुपरोऽदृश्यत इत्यत्राप्यग्निरेवोच्यते ॥ अतस्त

द्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यतइत्यग्निज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
 षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअंतरुदुपपत्तेः ॐ ॥ १३ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा-
 दस्याऽमृतं दिवीत्यादिना तस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
 तर्काम्यपेक्षया ॥ अंतर्ध्यामिणमीशेशमपेक्ष्याहंत्वमित्यपि ॥ सर्वशब्दाः प्रयुज्यन्ते सति भेदेऽपि वस्तु-
 ष्विति महाकौर्म ॥ १३ ॥ ॐ स्थानादिव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ तद्यदस्मिन् सर्पिर्वोदकं वा
 सिंचित्व तर्म्नीएव गच्छतीत्यादि स्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भामनिरित्याद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
 ह्येनाह्निगम् ॥ सर्वेशः सोऽसपत्नः सहारिः सपरः सपरो वरीयान् यदिदं चक्षुषि सर्पिर्वोदकं वा सिंचित्व तर्म्-
 नीएव गच्छतिसवामनः सभामनः स आनंदः सोऽच्युत इति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वादिदं चक्षु-
 रसंगं सर्ववस्तुभिः ॥ सवामनः परोऽस्माकं गतिरित्येव चिंतयेदिति च वामने ॥ १४ ॥ ॐ सुखवि-
 शिष्टाभिधानादिवच ॐ ॥ १५ ॥ प्राणो ब्रह्मकंब्रह्मवब्रह्मेति ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म आनंदो
 ब्रह्मेति व्यजानादित्यादेस्तस्यैव हितल्लक्षणम् ॥ लक्षणं परमानंदो विष्णोरेव न संशयः ॥ अव्यक्तादि-
 तृणां तास्तु विपुढानंदभागिन इति ब्रह्मैव वर्ते ॥ न च मुख्ये सत्यमुख्यं युज्यते ॥ १५ ॥ ॐ शु-
 तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्च ॐ ॥ १६ ॥ स एनान् ब्रह्म गमयतीति ॥ न ह्यन्यविद्यया न्यगतियु-
 क्ता ॥ १६ ॥ ॐ अनवस्थिते रसं भवाच्च नेतरः ॐ ॥ १७ ॥ जीवस्य जीवांतरनियामकत्वेनाऽव-
 स्थितेः ॥ साम्यादं संभवाच्च न जीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरपेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवी मंतरो यमयत्ये

षतआत्मानंर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सच
 म्यस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नहिविष्णोःपृथिव्या
 दिशर्मंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादितुतद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ १८ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदेवादितुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ष्णोजायमानोनजातःसयोऽतोऽश्रुतोऽतोमनोतद्वद्विज्ञानोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदितोतरश्च ॥ १८ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॐ ॥ १९ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तंप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॐशरीरश्चोभयेऽपिहिभेदेनमधीयते ॐ ॥
 ॥ २० ॥ यआत्मनिनिष्ठआत्मनोंतरोयमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोयमयत्येपत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठन्विज्ञानादंतरोयंविज्ञानंवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशाखिनोभेदेनैतंजीवमधीयते ॥ शीर्यतेनित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदितिचचनाञ्चशरीरत्वाविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रुक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोर्निपरिपश्यंतिधीराइत्युक्ता ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रतीयते ॥ अतोब्रवीति ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोक्तेः ॐ ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टान्तमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपरामिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

द्यथापुष्करपलाशआपोनश्चिध्यंतएवमेवंविदिपापकर्मनश्चिध्यतइत्यज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
 षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॐअंतरउपपत्तेःॐ॥ १३ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा-
 दस्याऽमृतंदिवीत्यादिनातस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
 तर्काम्यपेक्षया ॥ अंतर्गामीणमीशमपेक्ष्याहंत्वमित्यपि ॥ सर्वशब्दाः प्रयुज्यंतेसतिभेदेपिबन्तु
 ष्वितिमहाकौर्मै ॥ १३ ॥ ॐस्थानादिव्यपदेशाच्चॐ॥ १४ ॥ तद्यदस्मिन्सर्विर्वादकंवा
 सिंचितिवर्मनीएवगच्छतीत्यादिस्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भाभनिरियाद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
 ह्येनहिंगम् ॥ सर्वशःसोऽसपत्नःसहृदिःसपरःसपरोवरीयान् यद्विदं चक्षुषिसर्विर्वादकंवासिंचितिवर्म
 नीएवगच्छतिसवामनःसभामनःसआनंदःसोच्युतइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वाद्विदं चक्षु-
 रसंगंसर्ववस्तुभिः ॥ सवामनःपरोऽस्माकंगतिरित्येवचिंतयेदितिचवामने ॥ १४ ॥ ॐसुखवि-
 शिष्टाभिधानोदेवचॐ॥ १५ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंब्रह्मेति ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदो
 ब्रह्मेतिव्यजानादित्यादेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥ लक्षणंपरमानंदोविष्णोरिवनसंशयः ॥ अव्यक्तादि
 तृणांतास्तुविप्रुडानंदभागिनइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ १५ ॥ ॐश्रु-
 तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्चॐ॥ १६ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीति ॥ नह्यन्यविद्ययान्यगतियु-
 क्ता ॥ १६ ॥ ॐअनवस्थितेरसंभवाच्चनेतरःॐ॥ १७ ॥ जीवस्यजीवांतरनियामकत्वेनाऽव-
 स्थितेः॥साम्यादंसंभवाच्चनजीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरापेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्याअंतरायंपृथिवीनवेदयस्यपृथिवीशरीरंयःपृथिवीमंतरायमयत्ये

षतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सच
 त्वस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नहिविष्णोःपृथिव्या
 दिशर्मंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादियुतद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ १८ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदेवादियुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ष्णोजायमानोनजातःसर्योऽतोऽश्रुतोगतोमतोनतोदृष्टोविज्ञानोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदितोतरश्च ॥ १८ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॐ ॥ १९ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तेप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॐशरीरश्चोभयेऽपिहिभेदेनमधीयते ॐ ॥
 ॥ २० ॥ ॥ यआत्मनिविष्टन्नात्मनोतरोग्यमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोग्यमयत्येवत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठन्विज्ञानादंतरोग्यंविज्ञानंनवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशाखिनोभेदेनैवमधीयते ॥ शीर्येतैतित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम् ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदितिचचनाच्चशरीरस्त्वविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रुक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोर्निपरिपश्यंतिधीराइत्युक्ता ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रतीयते ॥ अतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोक्तेः ॐ ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टांतमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपराभिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

तिस्मृतेऽथप्रकृतेः प्राप्तिः ॥ ब्रह्मशब्दात्तत्परतः पराभिधानादेव च हिरण्यगर्भस्य ॥ तमेवं विद्वानमृत
इह भवति ॥ तत्कर्म हरितोऽप्यसाविद्या तन्मतिर्यया ॥ अथ देवा विद्ये वेदितव्ये पराचैवाऽपराच ॥
तत्र ये वेदायां गानि यानि पांगानि यानि प्रत्यंगानि सा अपरा ॥ अथ परा ॥ यया सह रिवर्चिर्वादिन व्यो
योऽसावदृश्यो निर्गुणः परः परमात्मेत्यादिना तद्धर्मत्वेनाऽवगत पराविद्या विपयत्वोक्तेर्विष्णुरेवाद्दृश्य
त्वादिगुणकः ॥ २१ ॥ ॐ विशेषणभेदव्यपदेशाभ्यां चेतरोऽम् ॥ २२ ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववि
द्यस्य ज्ञानमयं तप इति विशेषणान्नप्रकृतिः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्म नाम रूपमञ्च जायते इति भेदव्यपदे
शान्नविर्चिचः ॥ अपरं त्वक्षरं यासां प्रकृतिर्जडरूपिका ॥ श्रीः पराप्रकृतिः प्राक्ता चेतना विष्णुसंश्र
या ॥ तामक्षरं परं प्राहुः परतः परमक्षरम् ॥ हरिमेवाखिलगुणमक्षरत्रयमीरितमिति स्कान्दे ॥ न्य
क्षराभिधानादक्षरात्परतः पर इत्यपि विशेषणमेव ॥ जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति
वीतशोकः ॥ इति भेदव्यपदेशादीशपदप्राप्तोऽपिन रुद्रः ॥ २२ ॥ ॐ रूपोऽप्यन्यासाञ्च ॥ २३ ॥
यदा पश्यः पश्यते रूपमवर्णकतरि भीशं पुरुषं ब्रह्म योनिमिति ॥ एको नारायण आसीन्न ब्रह्मान च श
करः ॥ समुनिर्भूत्वा समचित्तयत् ॥ तत एतेन्य जायं त विश्वो हिरण्यगर्भो भ्रियमोर्वरुण रुद्र इन्द्रा इ
ति ॥ तस्यैतस्य परमस्य नारायणस्य च त्वारिरूपाणि ॥ शुक्लरक्तैरौर्मं कृष्णमिति ॥ स एतान्येते
भ्योऽभ्यचीकृपत् ॥ विमिश्राणि व्यमिश्रयत् ॥ अत एतादृगेतद्रूपमिति तस्यैव हिरूपाण्यभिधी
यन्ते ॥ २३ ॥ अ० ६ ॥ अदृश्यत्वादिगुणेषु सर्वगतत्वम् ॥ यस्त्वेतमेवं प्रादोशमात्रमभि विमानमा
त्मानैवैश्वानरमुपास्त इति वैश्वानरस्योक्तमित्यत आह ॥ ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ

॥ २४ ॥ ॥ अग्राविष्णोः साधारणस्यैवैश्वानरशब्दस्य विष्णावेव प्रसिद्धात् शब्देन विशेषणार्हैश्वा
 नरो विष्णुरेव ॥ २४ ॥ ॥ ॐ स्मर्यमाणमनुमानं स्यादिति ॐ ॥ ॥ अहैवैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देह
 माश्रित इति स्मर्यमाणमत्रापि स एवोच्यत इत्यस्यानुमापकम् ॥ समाख्यानत् ॥ इति शब्दः समा
 ख्याप्रदर्शकः ॥ २५ ॥ ॥ ॐ शब्दादिभ्योऽतः प्रतिष्ठानां भेदिति चेन्न तथा दृष्ट्युपदेशादसंभवात् पुरुषविष
 मपि चैनमधीयते ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरः ॥ वैश्वानरमृत आजातमग्निमित्यादि शब्दः ॥
 वैश्वानरेतद्धृतं भवति ॥ तदयं गार्हपत्यो मनुवाहार्यपचन आस्यमाहवनीय इत्याद्यग्निस्त्रिंशमादि
 शब्देनोक्तम् ॥ येनेदमर्चयत्येते तद्यद्भक्तं प्रथमभागच्छेत्तद्धोमीयमित्यादिना पाचकत्वेनांतः प्रति
 स्ठानं च प्रतीयते ॥ तस्मान्नाविष्णुरिति चेन्न ॥ अथ हैममात्मानमणोरणीयां संपरतः परं विश्वं ह रिमुपा
 सीतेति सर्वनामा सर्वकर्मा सर्वलिंगः सर्वगुणः सर्वकामः सर्वधर्मः सर्वरूप इति स य एतमेव मात्मानं विश्वं
 हरिमारारमुपास्तेतस्य सर्वपुत्रोऽकोऽस्य सर्वपुत्रोऽस्य सर्वपुत्रोऽस्य सर्वपुत्रोऽस्य सर्वपुत्रोऽस्य सर्वपुत्रोऽस्य
 लिंगादिना तस्यैव दृष्ट्युपदेशान्महोपनिषदि ॥ अना तत्त्वादानात्मान ऊनत्वाद्गुणशतितः ॥ अब्रह्मा
 णः परे सर्वे ब्रह्मात्मा विष्णुरेव हीत्यादिना कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्यारंसाच्चान्येपामसंभवाद्द्विष्णुरेव वैश्वा
 नरः ॥ चंद्रमामनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायते त्यादिना यः पुरुषाख्यो विष्णुरभिहिस्तद्विधमेवात्र मू
 र्ध्वमुने जाश्चक्षुर्विश्वरूपः प्राणः पृथग्वर्मेत्यादिनैवैश्वानरमधीयते ॥ च शब्देन सकलवेदतंत्रपुरा
 णादिषु विष्णुपरत्वं पुरुषसूक्तस्य दर्शयति ॥ तथा च ब्राह्मे ॥ यथैव पौरुषसूक्तं नित्यं विष्णुपरायणम् ॥
 तथैव मे मनो नित्यं भूयाद्द्विष्णुपरायणमिति ॥ चतुर्वेदशिखायां च ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सह

स्तपादिति ॥ एष खेवाचिंत्यः परः परमो हरिरादिरनादिरनंतो न तं शीरो न तं नाक्षो न तं बाहुर्न तं गुणो न तं
 रूप इति ॥ ब्रह्मसंहितायां च ॥ यथा हि पौरुषं मूर्त्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववदाश्वेदांगानि
 च नारदेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चांगाहोके वेदादिकं हरेः ॥ तच्चाभवाच्च मंगंतव्यथा ब्रह्मादिकं मुख
 मितिनारदीयवचनाच्चाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥ अतएव न देवताभूतं च ॥ २७ ॥ अभिवैश्वान
 रादिशब्दस्तेजसिभूतेऽग्निदेवतायां च प्रसिद्धोप्यतः पूर्वोक्ते हेतुन एवात्र न सातच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
 ॥ असाक्षादप्यविरोधैर्मिनिः ॥ २८ ॥ ॥ नाग्यादयः शब्दा अग्न्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
 वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्र व्यवहरंतीत्यभ्युपगमेऽविरोधैर्मिनि
 र्वक्ति ॥ व्यासचित्तास्थिताकाशादवच्छिन्नानि कानि चित् ॥ अन्ये व्यवहरंत्येतान्युरीकृत्य गृहादिव
 दिति स्कांदवचनाच्चात्मतानां परस्परं विरोधः ॥ २८ ॥ ॥ अक्षभिव्यक्तेरित्याश्रयः ॥ २९ ॥
 तत्र तत्र प्रसिद्धावप्यभ्यादिषु ब्रह्मणो भिव्यक्तेरभ्यादिभूक्तनियम इत्याश्रयः ॥ २९ ॥ ॥ अक्ष
 नुस्यूतेर्वादरिः ॥ ३० ॥ ॥ तत्र तत्रोक्तस्य विष्णोरभ्यादिष्वनुस्मर्यमाणत्वात्तन्नियम इति वाद
 रिः ॥ ३० ॥ ॥ असंपत्तेरिति जैमिनिस्तथा हि दर्शयति ॥ ३१ ॥ ॥ साक्षादप्यविरोधं वदन् जै
 मिनिः सूक्तादिनियममभ्यादिसंप्राप्त्या मन्यते ॥ तं तथा यथोपासते तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
 न न्यूनोपासकौ न्यूनप्राप्तुत इति युज्यत इत्यत आह ॥ ॥ अक्षामनंति चैनमस्मिन् ॥ ३२ ॥ ॥
 एनं विष्णुमस्मिन् भग्न्यादावामनंति योऽग्नौ तिष्ठन् एष एतस्मिन् भग्नौ तेजोभयोऽमृतमयः पुरुष इत्या
 दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ इति श्रीत्कृष्णहैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगव
 त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७४ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ ॥ अतत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णौ समन्वयं प्रायेणास्मिन्पादे दर्शयति ॥ विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्रयस्मिन्द्यौः पृथिवीचांतरिक्षमोतं मनः सहप्राणैश्च स्वः ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यत्र प्राणानां ग्रंथिरसिरुद्रो माविशांतकः ॥ प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः पिनाकीत्यादि नारुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतेः ॥ स एषोतंश्चरते बहुधा जायमान इति जीवलिंगाच्चतयोः प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ अद्भुद्भावाय तनं स्वशब्दात् ॥ १ ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यात्मशब्दाद्भुद्भावाद्वाश्रयो विष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मै विष्णुमव्ययम् ॥ न संसव नित्यस्मान्नैर्नैवासा गुणपूर्णैर्नैति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॥ अमुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् ॥ २ ॥ ॥ अमृतस्यैष सेतुरिति ॥ ब्रह्मविदामोति परम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमागतिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन यावच्छेवं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शास्त्रस्य निर्णय इत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॥ अन्नानुमानमपतच्छब्दात् ॥ ३ ॥ ॥ नानुमानात्मकागमपरिकल्पितरुद्रोऽत्र वाच्यः ॥ भस्मधरो यत्वादितच्छब्दाभावात्सौतकः सरुद्रः स प्राणभूत्स प्राणनायकः स ईशो ह्येति न तोयो विष्णुर्यः परः परो वरीयानित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्मडिवा रुजं द्रावयेत्यस्माद्गुद्रस्तस्माज्जनार्दनः ॥ ईशनादेव चेशानो महादेवो महत्त्वतः ॥ पिबंति ये नानाकं मुक्ताः संसारसागरात् ॥ तदा धारो यतो विष्णुः पिनाकी तितत स्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन शर्वः शंरो धनाद्धरिः ॥ कृत्यात्मकमिदं देहं यतो वस्ते प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्ततो देवो विरिचश्च विरेचनात् ॥ वृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

स्यादिति ॥ एषद्योवाचैत्यः परमोहरिरादिरनादिरन्तोनतशीर्षान्ताक्षान्तवाङ्मूर्तगुणान्त
 रूपइति ॥ ब्रह्मसंहितायां च ॥ यथाहि पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववेदाश्च वेदाङ्गानि
 च नारदेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चाङ्गो लोकवेदादिकं हरेः ॥ तन्नामवाच्यमङ्गं तद्यज्ब्रह्मादिकं मुख
 मितिनारदीयवचनाच्चाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥ अतएव न देवताभूतं च ॥ २७ ॥ अग्निवैश्वान
 रादिशब्दस्तेजसिभूतेऽग्निदेवतायां च प्रसिद्धोप्यतः पूर्वोक्तहेतुन एवात्र न सातच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
 ॥ असाक्षादप्यविरोधैर्मिनिः ॥ २८ ॥ ॥ नाग्यादयः शब्दा अन्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
 वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चाप्यत्र व्यवहरतीत्यभ्युपगमेऽविरोधैर्मिनि
 र्वाक्ति ॥ व्यासचित्तास्थिताकाशादवच्छिन्नानि कानिचित् ॥ अन्ये व्यवहरन्त्येता न्युरीकृत्य गूहादिव
 दिति स्कांदवचनाच्चात्मनानां परस्परं विरोधः ॥ २८ ॥ ॥ अस्मिन् भव्यं केरित्याश्मरथ्यः ॥ २९ ॥ ॥ अ
 तत्र तत्र प्रसिद्धावप्यश्यादिषु ब्रह्मणो भव्यं केरश्यादि सूक्तनियमइत्याश्मरथ्यः ॥ २९ ॥ ॥ अ
 नुस्मृतेर्बादरिः ॥ ३० ॥ ॥ तत्र तत्रोक्तस्य विष्णोरश्यादिष्वनुस्मयमाणत्वात्तन्निधमइति वाद
 रिः ॥ ३० ॥ ॥ अस्मिन्पंचेति जैमिनिस्तथा हि दर्शयति ॥ ३१ ॥ ॥ साक्षादप्यविरोधं वदन् जै
 मिनिः सूक्तादिनियममश्यादिसंप्राप्त्या मन्यते ॥ तं तथा यथोपासते तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
 न ह्यन्योपासकोन्यंप्राप्तुत इति युज्यत इत्यत आह ॥ ॥ अस्मां न तैत्तिनमस्मिन् ॥ ३२ ॥ ॥
 एनं विष्णुमस्मिन् अश्यादावामनं तियोऽग्नौ तिष्ठन् य एष एतस्मिन् अग्नौ ते जोमयोऽमृतमयः पुरुष इत्या
 दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ इति श्रीत्कण्डे पायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थसंगव
 त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७४ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ ॥ ॐ तत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णोः समन्वयं प्रायेणास्मिन् पादे दर्शयति । विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्र यस्मिन् द्यौः पृथिवी चान्तरिक्षमांतमनः सह प्राणैश्च रूपाः ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यत्र प्राणानां ग्रंथिरसि रुद्रो माविशांतकः ॥ प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः पिनाकीत्यादिना रुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतिः ॥ स एषो तं श्रते बहुधा जायमान इति जीवलिङ्गाच्च तयोः प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॐ द्युभ्वाद्याय तनं स्वशब्दात् ॥ १॥ ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यात्मशब्दाद्युभ्वाद्याश्रयो विष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मृते विष्णुमव्ययम् ॥ न संभवति यस्मान्नैवासा गुणपूर्णं तेति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॥ ॐ मुक्तोऽपसृज्य व्यपदेशात् ॥ २ ॥ ॥ अमुक्तस्यैव स्मृतुरिति ॥ ब्रह्मविदाभोति परम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमागतिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन यावच्छृत्वं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेव शास्त्रस्य निर्णय इत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॥ ॐ नानुमानमत्तच्छब्दात् ॥ ३ ॥ ॥ नानुमानात्मकगमपरिक्लिप्त रुद्रोऽत्र वाच्यः ॥ भस्मधरोऽग्नित्वादितच्छब्दाभावात् मौक्तिकः सरुद्रः संप्राणभूत्संप्राणनायकः स ईशो यो हरिर्योनिं तोयो विष्णुर्धृः परः परो वरीयानित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्मादेच ॥ रुद्रं द्रावयेत्यस्माद्रुद्रस्तस्माज्जानार्दनः ॥ ईशानादेव चेशानो महादेवो महत्स्वतः ॥ पिबंति येन राकां मुक्ताः संसारसागरात् ॥ तदा धारो यतो विष्णुः पिनाकी तितत स्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन शर्वः शरो धनाद्धरिः ॥ कृत्यात्मकमिदं देहं यतो वस्ते प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्ततो देवो विरिचश्च विरेचनात् ॥ बृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

साविश्वर्यादिं द्रुच्यते ॥ एवं नानाविधैः शब्दैरेक एव त्रिविक्रमः ॥ वेदेषु सपुराणे पुगीयेने पुरुषोत्तम इ
 ति ॥ वामने च ॥ ननु नारायणादीनां नामान्यत्र संभवः ॥ अन्यनाम्नांगतिर्विष्णुरेक एव प्रकी
 र्तित इति ॥ स्कंदे च ॥ कर्ते नारायणादीनि नामानि पुरुषोत्तमः ॥ प्रादादन्यत्र भगवान् राजे
 र्वैस्वकं पुरमिति ॥ चतुर्मुखः शतानंदो ब्रह्मणः पद्मभूरिति ॥ उग्रो भस्मधरो नम्रः कपाली विशिष्य
 च ॥ विशेषणमभिददौ स्वकीयान्यपि केशव इति च ब्राह्मे ॥ ३ ॥ ॐ प्राणभृच्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ ए
 तैरेवे हेतुभिर्न जीवो वायुश्च ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति तस्यैव बहुधा जन्मोक्तेः ॥ ४ ॥ ॐ
 भेदव्यपदेशात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ न चैक्यं वाच्यम् ॥ जुष्टं यदापश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति भेद
 व्यपदेशात् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ द्वे विद्ये वेदितव्ये इति तस्य द्वे तत्प्रकरणम् ॥ ६ ॥
 ॥ ॐ स्थित्यदनाभ्यां च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ द्वासुपर्णासयुजासखाया समानं वृक्षं परिप्लवजते ॥ तयोरन्यः
 पिप्पलं स्वाह्वर्यनश्च न्यो अभिचाकशीतीतीशजीवयोः स्थित्यदनोक्तेः ॥ ७ ॥ अ० ॥ १ ॥ प्राणो
 वा आशायाभूयानित्युक्तवायौ वैभूमा तत्सुखमित्युक्तेस्तस्यैव भूमा त्वप्राप्तिः ॥ उक्तांत प्राणानित्यादि
 तर्हि गात् ॥ प्राणशब्दश्च वायुवाचीति ॥ अतो वक्ति ॥ ॐ भूमां संप्रसादाद्ध्युपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥
 ॥ संप्रसादात् पूर्णसुखरूपत्वात् ॥ अध्युपदेशात् सर्वेषामुपर्युपदेशाच्च विष्णुरेव भूमा ॥ सहस्रशीर्षदे
 वं विश्वाक्षं विश्वशं भुवम् ॥ विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ॥ विश्वतः परमाश्रित्यमिति हि श्रु
 तिः ॥ तमुत्कामंतं प्राणो नूत्कामतीत्यादि नानोच्मणादिलिंगविरोधोऽपि ॥ ८ ॥ ॐ यमोपेक्षे ॐ
 ॥ ९ ॥ सर्वगतत्वादिधर्मोपपत्तेश्च ॥ ९ ॥ अ० ॥ २ ॥ अदृश्यत्वादिगणाविष्णोरुक्तं ॥ अदृष्टं

द्रष्टृश्रुतं श्रोत्रित्यादिना ॥ अहं सोममाह न संविभर्मीत्यादेस्तस्यापि संभवान्मध्यमाक्षरस्योक्ता इ
 ति ॥ ॥ अतो ब्रूते ॥ ॥ ॐ अक्षरं परं तद्भूतेः ॐ ॥ १० ॥ ॥ एतस्मिन् खल्वक्षरेणार्थाकाशो
 तश्च प्रोक्तश्चेत्यंबरांतस्य सर्वस्य धृतेर्ब्रह्मेवाक्षरम् ॥ यदत्रिधा तु पृथिवी मुत द्यामेको दाधार भुवनानि
 विश्वा ॥ भर्ता सन् अयमाणो विभर्ति ॥ एको देवो बहुधा निविष्टः ॥ यदा भारं तं द्रयते स
 भर्तुम् ॥ परास्य भारं पुनरस्तमेति ॥ यस्मिन्निदं सं च विचैधि सर्वयस्मिन् देवा अधिविश्वे निषे
 दुरित्यादि श्रुतेः ॥ पृथिव्यादिप्रकृत्यंतं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ विष्णुरेको विभर्ती दं नान्यस्तस्मा
 त्समो धृताविति चर्कादि ॥ १० ॥ ॥ ॐ सा च प्रशासनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ सा च धृतिः प्रशासनादु
 च्यते ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गिसूर्याचंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत इत्यादिना ॥ तच्च प्रशासनं वि
 ष्णोरेव ॥ सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि ॥ चतुर्भिः साकं नवतिंचनाम
 भिश्रक्कं न ह्यनं व्यती ॥ रवी विपदित्यादि श्रुतेः ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्तयो ह्यच्छ्रयस्तमह
 मिह ब्रवीमि ॥ न केवलं मे भवतश्च राजन्सर्वै लंबलिनां चापरेषामित्यादेश्च ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अन्यभावं
 व्यावृत्तेः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अस्थूलमन णिवत्यादिना स्थूला णवादीनामन्यवस्तु स्वभावा नां व्यावृत्तेश्च ॥
 अस्थूलोऽनणुरमध्यमो मध्यमोऽन्यापकोऽव्यापको योऽसौ हरिरादिरनादिर विश्वो विश्वः स गुणो निर्गु
 ण इत्यादेर्विष्णोरेवैते धर्माः ॥ अस्थूलो नणुरूपो साव विश्वो विश्व एव च ॥ विरुद्धधर्मरूपोऽसौ वैश्वर्ध्या
 त्पुरुषोत्तम इति च ब्राह्मो ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ स देवसो म्येदमग्र आसीदित्यादिना सतः स्रष्टृत्वमुच्यते ॥ तच्च
 सद्ब्रह्म स्यात्प्रजायेयेति परिणामप्रतीतेर्न विष्णुः ॥ स ह्यविकारः सदा शुद्धो नित्य आत्मा सदा हरिरित्या

दिनाऽविकारः प्रसिद्ध इति । अतो ब्रवीति ॥ ॐ ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्सः ॐ ॥ १३ ॥ तदैक्षते तीक्ष्ण-
 कर्मव्यपदेशात् स एव विष्णुरत्रोच्यते ॥ नान्यो तोस्ति द्रष्टानान्यदतोस्ति द्राष्टृत्यादिना तस्यैवहित-
 क्षणम् ॥ बहुत्वं चाविकारोक्तम् ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति ॥ १३ ॥ अ० ४ ॥ चंद्रादित्याद्या-
 धारत्वं विष्णो रूक्तम् ॥ तच्च अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकं वेदहरोस्मिन् चर आकाशः ॥ किं
 तदत्र विद्यते ॥ उमे अस्मिन् द्यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते ॥ उभावग्निश्च वायुश्च सूर्या चंद्रमसा उभौ
 विद्युच्चक्षत्राणीत्यादिनाऽऽकाशस्य प्रतीयते ॥ सचाकाशो न विष्णुः ॥ तस्यांते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्
 नृसर्वप्रतिष्ठितमिति श्रुतेरिति ॥ अत आह ॥ ॐ दहर उचरेभ्यः ॐ ॥ १४ ॥ य आत्मा पहत
 पाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सोऽवेष्टव्यः स विजिज्ञासि
 तव्य इत्यादिभ्य उचरेभ्य गुणेभ्यो दहरे विष्णुरेवा ॥ यो शनायापि पासोऽकं मोहं जरां मृत्युमन्येति ॥ स
 एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित इत्यादिना विष्णोरेव हिते गुणाः ॥ नित्यतीर्णा शनायादिरैक एव हरिः स्वतः ॥
 अशनायादिकानन्ये तत्प्रसादात्तरं तिहीति च पादो ॥ सापेक्ष निरपेक्षयोश्च निरपेक्षस्वीकर्तव्यम् ॥ सत्य
 कामः परो नास्ति तमृते विष्णुमन्ययम् ॥ सत्यकामस्त्वमन्येषां भवेत्तत्काम्यकामितेति स्कंदे ॥ १४ ॥
 ॐ गतिशब्दाभ्यां तां हि दृष्टं लिङ्गं च ॐ ॥ १५ ॥ अहरहर्गच्छंत्य एतं ब्रह्म लोकं न विदंतीति सुसस्य
 तद्गतिब्रह्मशब्दश्चोच्यते ॥ सतासोम्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुते स्तंहि सुभोगच्छति ॥ अरश्च ह वै
 ण्यश्चाणवौ ब्रह्मलोके इति लिङ्गं चतथा दृष्टम् ॥ अरश्चैव ण्यश्च सुधासमुद्रैतत्रैव सर्वा भिमत प्रदो द्वा वि-
 त्यादिना तस्यैव हितं क्षणत्वेनोच्यते ॥ १५ ॥ ॐ धृते श्रमहिमोऽस्यास्मिन्नुपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ए

पसेतुर्विधृतिरिति धृतैः ॥ एष भूताधिपतिरेष भूतपाल इत्याद्यस्य महिम्नोऽस्मिन्नुपलब्धैः ॥ एत
 स्मिन्मुखत्वक्षरेणार्याकाशोऽतश्च प्रोतश्च ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गि ॥ सहिसर्वाधिपतिः ॥
 सहिसर्वापालः स ईशः स विष्णुः पतिर्विश्वस्यात्मेऽश्वरमित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ तस्य ह्येष महिमा ॥ सर्वेशो
 विष्णुरेवैकोनान्योऽस्ति जगतः पतिरिति च स्कांदे ॥ १६ ॥ ॐ प्रसिद्धेऽयं ॥ १७ ॥ तत्रापि दहरं
 गगनं विशोकस्तस्मिन् यदंतस्तदुपासितव्यमिति प्रसिद्धेऽयं ॥ तदंतस्थत्वापेक्षत्वाच्च सुषिरश्रुतिविरो
 धः ॥ १७ ॥ ॐ इतरपरामर्शस्तद्विचेन्नासंभवात् ॥ १८ ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्यत्वेन रूपेणाभि
 निष्पद्यत एष आत्मेति होवाचेति जीवपरामर्शस्तद्विचेन्न ॥ तस्य स्वतोऽपहतपाप्मत्वाच्च संभवात्
 ॥ १९ ॥ ॐ उचराच्चेदा विभूतस्वरूपस्तु ॥ १९ ॥ स तत्र पर्येति जक्षन् कीदृशममाण इत्याद्यु
 त्तरवचनाज्जीव एवेति चेन्न ॥ तत्र हि परमेऽश्वरप्रसादादाविर्भूतस्वरूपो मुक्त उच्यते ॥ यत्प्रसादात्स
 मुक्तो भवति स भगवान् पूर्वोक्तः ॥ १९ ॥ ॐ अन्यार्थश्च परामर्शः ॥ २० ॥ ग्रंथाप्यस्वेन रूपेण जीवोऽ
 भिनिष्पद्यते स एष आत्मेति परमात्मार्थश्च परामर्शः ॥ २० ॥ ॐ अल्पश्रुतेरिति चेत्तदुक्तम् ॥ २१ ॥
 दहर इत्यल्पश्रुतेर्नैति चेन्न ॥ नित्राध्यत्वादेवं व्योमवच्चेत्युक्तत्वात् ॥ एष मआत्मांऽतर्ह्येज्या
 यानिति श्रुत्युक्तत्वाच्चा ॥ २१ ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादयः परमेऽश्वरगुणा उक्तास्तेषां मुखं शाश्वतं नेतरे
 षाम् ॥ तदेतदिति मन्यंतेऽनिर्देश्यं परमं मुखमित्यादिना ज्ञानिमुखस्याप्यनिर्देश्यत्वमज्ञेयत्वं चोच्यत
 इति ॥ अतो वक्ति ॥ ॐ अनुकृतेस्तस्य च ॥ २१ ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वाभित्यनुकृतेस्तस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति वचनाच्च परमात्मैवानिर्देश्यमुखरूपः ॥ न हि ज्ञानिमुखमनुभाति सर्वं न च त

द्भासा ॥ अहं तत्तेजोरश्मीदितिनारायणभासाहिसर्वभाति ॥ २२ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ २३ ॥
 यदादित्यगर्तं तेजो जगद्भासयते खिलम् ॥ यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्विभामकमिति ॥ न त
 द्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ॥ यद्भवान्न विवर्तते तद्भास परमममेति च ॥ २३ ॥ अ० ६ ॥ विष्णुरे
 व जिज्ञास्य इत्युक्तम् ॥ तत्र ऊर्ध्वप्राणमुच्यत्यपानं प्रत्यगस्यति ॥ मध्ये वामनमासीनं विश्वेदेवा
 उपासत इति सर्वदेवोपास्यः कश्चित्प्रतीयते ॥ स च एव मैवैव प्राण इतरा च प्राणान् पृथक् पृथगेव संनि
 धत्ते ॥ यो धं मध्यमः प्राणः कुविदंगेत्यादिना प्राणव्यवस्थापकत्वा न्मध्यमत्वात्सर्वदेवोपास्यत्वाच्च वा
 युरेवेति प्रतीयते ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॐ शब्दो देव प्रमितः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ वामनशब्दादेव वि
 णुरिति प्रमितः ॥ न हि श्रुतेऽङ्गं ब्रूवत् ॥ श्रुतिर्लिंगं स माख्या च वाक्यं प्रकरणं तथा ॥ पूर्वपूर्व
 वलीयः स्यादेव भागमनिर्णय इति स्कां दे ॥ तच्च लिंगं विष्णोरेव ॥ तस्यैव प्राणो केस्तद्वै त्वं प्राणो अभ
 व इति ॥ २४ ॥ ॐ हृद्यपेक्षया तु मनुष्याधिकारत्वात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सर्वगतस्यापि तस्यांगुष्ठमात्र
 त्वं हृद्यवकाशपेक्षया युज्यते ॥ इतरप्राणिनामंगुष्ठाभावेऽपि मनुष्याधिकारत्वाच्च विरोधः ॥ २५ ॥
 अ० ७ ॥ मनुष्याणामेव देविद्यायामधिकार इत्युक्तम् ॥ तिर्यगाद्यपेक्षैव मनुष्यत्वविशेषणमुक्त
 म् ॥ न तु देवाद्यपेक्षेत्याह ॥ ॐ तदुपर्यपि बादरायणः संभवात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तदुपरि मनुष्याणां
 सत्ताम् ॥ देवादित्वप्राप्त्युपरि ॥ संभवति हि तेषां विशिष्टबुद्ध्यादिभावात् ॥ तिर्यगादीनां तदभावा
 दभावः ॥ तेषामपि यत्र विशिष्टबुद्ध्यादिभावस्तत्रा विरोधः ॥ निषेधाभावात् ॥ दृश्यं ते हि जस्तिर्या
 दयः ॥ ॐ विरोधः कर्मणीति चेन्नानेकप्रतिपक्षदर्शनात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ मनुष्या एव देवादयो

भवंतीतिनदुपरीत्युक्तम् ॥ तत्रयदिमनुष्याःसंतोदेवादयोभवंतितत्पूर्वदेवताभावाद्देवनोद्दिष्टकर्म
 णिविरोधइतिचेन्न ॥ अनेकेषांदेवतापदप्राप्तेर्दर्शनात् ॥ तेहनाकंमहिमानःसंचंतयन्त्रपूर्वसाध्याः
 संतिदेवाइति ॥ २७ ॥ ॐशब्दइतिचेन्नातःप्रभवात्यक्षानुमानाभ्याम् ॥ २८ ॥ ॥ वाचा
 विरूपमित्येत्याहिश्रुतेराप्त्यनिश्चयान्नित्यत्वापेक्षत्वाच्चमूलप्रमाणस्यस्वतःप्रामाण्यप्रसिद्धेश्च
 नित्यत्वाद्देदस्यतदुदितानांदेवानामनित्यत्वात्पुनरन्यभावनियमाभावाच्चशब्देविरोधइतिचेन्न ॥
 सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत् ॥ यथैवनियमःकालेसुरादिनियमस्तथा ॥ तस्मान्नानीदृ
 शंक्वापिविश्वमेतद्भविष्यतीत्यादेरतएवशब्दानेपांप्रभवनियमात् ॥ महतांप्रत्यक्षात् ॥ यथेदानीं
 तथोपर्यपिदेवाभविष्यंतीतीतरेषामनुमानाच्चा ॥ २९ ॥ ॐअतएवचनित्यत्वम् ॥ २९ ॥ ॥ अत
 एवशब्दस्यनित्यत्वादेवचदेवप्रवाह्नित्यत्वंयुक्तम् ॥ २९ ॥ ॥ ॐसमाननामरूपत्वाच्चावृत्ताव
 प्यविरोधोदर्शनात्स्मृतेश्च ॥ ३० ॥ ॥ अतीतानागतानांदेवानांसमाननामरूपत्वात्प्रासपदानां
 मुक्त्याऽहन्ताव्यविरोधः ॥ यथापूर्वमितिदर्शनात् ॥ अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयंभुवा ॥
 ऋषीणांनामधेयानियाश्चवेदेषुदृष्टयः ॥ वेदशब्देभ्यएवादौनिर्ममेसमहेश्वरइतिस्मृतेश्च ॥ ३० ॥
 ॐमध्वादिष्वसंभवादनधिकारंजैमिनिः ॥ ३१ ॥ ॥ वसूनामैवैकोभूत्वेत्यादिनाप्राप्यफलत्वात्
 प्रासपदानांदेवानांमध्वादिविद्यास्वनधिकारंजैमिनिर्मन्यते ॥ ३१ ॥ ॥ ॐज्योतिषिभावाच्च ॥
 ॥ ३२ ॥ ॥ ज्योतिषिसर्वज्ञत्वेभावाच्च ॥ आदित्यप्रकाशंतर्भावत् ॥ तज्ज्ञानेसर्ववस्तूनामंतर्भावा
 त् ॥ नित्यसिद्धत्वाच्चविद्यानाम् ॥ ३२ ॥ ॥ ॐभावंतुबादरायणोऽस्तिहि ॥ ३३ ॥ ॥ फलेविशेषभा

वात् ॥ प्रासपदानामपि देवानां मध्वादिष्वप्यधिकांशं दाराणो मन्यते ॥ अस्ति हि प्रकाशविशेषः ॥
 यावत्सेवापरे तत्त्वे तावत्सुखविशेषता ॥ संभवाच्चाप्रकाशस्य परमेकमृते हरिम् ॥ तेषां सामर्थ्ययोगाच्च
 देवानामप्युपासनम् ॥ सर्वविधीयते नित्यं सर्वयज्ञादिकर्मचेति स्कादि ॥ उक्तफलानधिकारमात्रं
 जैमिनिमतमनमतविरोधः ॥ सर्वज्ञस्यैव कृष्णस्य त्वेकदेशविचिंतितम् ॥ स्वीकृत्य मनुष्यो ब्रू-
 युस्तन्मतेन विरुध्यत इति च ब्राह्मे ॥ ३३ ॥ अ० ८ ॥ ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्युक्तेऽविशेषाच्छूद्र-
 स्याप्यहरेरेवाशूद्रेति पौत्रायणोक्तेरधिकार इत्यत आह ॥ ॥ ॐ शुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्र-
 वणात्तद्व्यते हि ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ नासौ पौत्रायणः शूद्रः शुचाद्रवणमेव हि शूद्रत्वम् ॥ कम्बरएनेमेत-
 त्संनमित्यनादरश्रवणात् ॥ सहसंजिहान एव क्षत्तारमुवाचेति सूच्यते हि ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ क्षत्रिय-
 त्वावगते श्रीचरत्रैव त्रये न लिगात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ अयमश्वतरीरथ इति चित्ररथसंबंधित्वेन लिङ्गे-
 न पौत्रायणस्य क्षत्रियत्वावगतेश्च ॥ रथस्त्वश्वतरीरथोक्तश्चिद्रथ इत्यभिधीयते इति ब्राह्मे ॥ यत्र वेदो-
 रथस्तत्र न वेदो यत्र नोरथ इति च ब्रह्मवैवर्ते ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ संस्कारपरामर्शात्तदभावाभिलाषाच्च
 ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयीतेत्यध्ययनार्थसंस्कारपरामर्शात् ॥ नात्रि-
 नयज्ञो न क्रियानसंस्कारो न व्रतानि शूद्रस्येति पैगिश्रुतौ संस्काराभावाभिलाषाच्च ॥ उत्तमस्त्रीणां
 तु न शूद्रवत् ॥ सपत्नीमेपराधमेत्यादिष्वधिकारदर्शनात् ॥ संस्काराभावेनाभावस्तु सामान्येन ॥
 अस्ति च तासां संस्कारः ॥ स्त्रीणां प्रदानकर्मैव यथोपनयनं येति स्मृतेः ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ तदभाव-
 निर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ नाहमेतद्देवभोजहोत्रोऽहमस्मीति सत्यवचेनेन सत्यकामस्य शूद्र-

त्वाभावनिर्धारणेहारिद्रुमतस्यनैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हतीति तत्संस्कारोप्रवृत्तेश्च ॥ ३७ ॥ ॥ ॐ
 श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात्स्मृतेऽर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ श्रवणेन पुनरनुभ्यांश्रोत्रपरिपूरणम् ॥ अध्य-
 यने जिह्वाच्छेदः ॥ अर्थाविधारणे हृदयविदारणमिति प्रतिषेधात् ॥ नाग्निर्नयज्ञः शूद्रस्य नैवाध्य-
 यनं कुतः ॥ केवलैव तु शुश्रूषा त्रिवर्णानां विधीयत इति स्मृतेऽर्थः ॥ विदुरादीनां तु च ज्ञानत्वात् कश्चि-
 द्दिशेषः ॥ ३९ ॥ ॥ अ० १ ॥ ॥ यदिदं किंच जगत्सर्वं प्राण एज निनिःसृतम् ॥ महद्भयं वज्रमुद्यतं य एत-
 द्द्विदुरमृतास्ते भवन्तीत्युद्यतवज्रज्ञानान्मोक्षः श्रूयत इति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ कं पनातू ॐ ॥
 ॥ ३९ ॥ ॥ एजतीति कं पन वचनात् ॥ उद्यतवज्रो भगवानेव ॥ को ह्येवान्यात्कः प्राणयाद्ये देव आ-
 काश आनंदो न स्यादिति हि श्रुतिः ॥ प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च श्रुतिश्च ॥ न भस्वतोऽपि सर्वाः स्युश्चे-
 द्वा भगवतो हरेः ॥ किमुतान्यस्य जगतो यस्य चेष्टान भस्वत इति च स्कांदि ॥ चक्रं चंक्रमणादेव वर्ज-
 नाद्ब्रह्ममुच्यते ॥ खंडनात् खड्ग एवैष हेति नामास्वयं हरिरिति ब्रह्मवैवर्ते ॥ ३९ ॥ अ० १ ॥ ॥ ह-
 दय आहितं ज्योतिः परमात्मेत्युक्तम् ॥ तत्र योऽयं विज्ञानमयः प्राणेषु हृदयं तज्योतिः पुरुष इत्यत्रो-
 भौ लोकावानु ॥ संचरंतीति वचनाज्जीव इति प्रतीयत इति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ ॐ ज्योतिर्दर्शनात्
 ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरेव ज्योतिर्विष्णुरेव ब्रह्म विष्णुरेव बलं विष्णुरेव यशो विष्णुरेव आनंद इति द-
 र्शनात् चतुर्वेदशिखायाम् ॥ ज्योतिर्विष्णुरेव प्राज्ञेनात्मनान्वाहू उत्सर्जय्यातीति वचनात् स्यापि लो-
 कसंचरणमस्येव ॥ ४० ॥ अ० १ ॥ ॥ सर्वार्थारत्वं विष्णो रूक्तम् ॥ तच्चाकाशौ वैचामनामरूपयो-
 र्निर्वहितेत्यत्राकाशस्य प्रतीयते ॥ वैनामेति प्रसिद्धोपदेशात् ॥ प्रसिद्धाकाशांश्वंगीकर्तव्य इति ॥

अत उच्यते ॥ ॥ ॐ आकाशोऽथांतरत्वादिव्यपदेशात् ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ तेयदंतरातद्ब्रह्मेत्यर्थान्तर
त्वादिव्यपदेशादाकाशोहरेव ॥ अवर्णम् ॥ यतोवाचोनिर्वर्तइत्यादि श्रुतेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥
अनामासोऽप्रसिद्धत्वादरूपोभूतवर्जनादिब्राह्मे ॥ ४१ ॥ अ० १२ ॥ असंगत्वं परमात्मन उक्त
म् ॥ तच्च सयत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इति स्वमादिद्रष्टुः प्रतीयते ॥ स च
जीवः प्रसिद्धेरिति ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐ सुषुप्त्युक्तांत्योर्भेदेन ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो
न बाह्यं किंचन वेदानंतरम् ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वाहूत उत्सर्जयातीति भेदेऽप्यपदेशाच्च जीवः परएवांसंगः ॥
स्वमादिद्रष्टृत्वं च सर्वज्ञत्वात्तस्यैव युज्यते ॥ ४२ ॥ अ० १३ ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति ब्राह्मण
स्यापि नित्यमहिमा प्रतीयते ॥ स च ब्राह्मणः सवा एष महानज आत्मेत्यजशब्दाद्विरिचइति प्राप्तम् ॥
देवानां च विद्याकर्मणोः पदप्राप्तिः सूचिता ॥ तदुपर्यपीति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ पत्यादिशब्दे
भ्यः ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ सर्वस्याधिपतिः सर्वस्येशानः सवा एष नेति नेतीत्यादिशब्देभ्यो नित्यमहिमा विष्णु
रेव ॥ उतामृतत्वस्येशानो यदज्ञेनानिरोहति ॥ समार्धगर्भी भुवनस्येतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिश विधम
णि ॥ स यो नोऽश्रुत इत्यादि श्रुतिभ्यस्तस्यैव हितेशब्दाः ॥ ४३ ॥ अ० १४ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपाय
नकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ ॐ श्रुतिर्लिङ्गादिभिरन्यत्रैव प्रसिद्धानामपिशब्दानां सामस्येन विशेषहेतु
भिर्विष्णोणावेव प्रवृत्तं दर्शयत्यस्मिन्पादे ॥ ॥ ॐ आनुमानिकमप्येकेषामिति चेन्न शरीररूपकविन्य
स्तगृहीतेर्दर्शयति च ॐ ॥ १ ॥ ॥ तत्तु समन्वयादिति सर्वशब्दानां परमेश्वरे समन्वय उक्तः ॥ तन्न व्युज्य

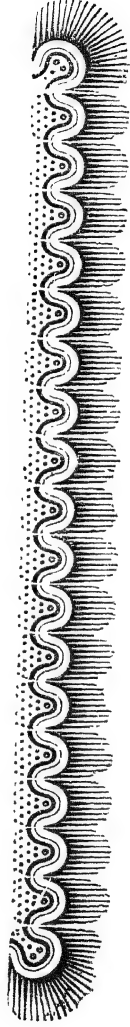
यतोऽव्यक्तात्पुरुषः पर इति सांख्यानानुमानपरिकल्पितं प्रधानमप्येकेषां शाखिनामुच्यत इति चेन्न ॥
तस्यैव पारतंत्र्याच्छरीररूपकेऽव्यक्ते विन्यस्तस्य परमात्मन एवाव्यक्तशब्देन गृहीतेः ॥ कप्रत्ययः
कुत्सने ॥ परमात्मन एवाव्यक्तशब्दस्तत्तत्र त्वेन तच्छरीररूपत्वादितरस्याप्यव्यक्तशब्दः ॥
तुच्छेनाभ्यविहितं यदासीदिति दर्शयति ॥ अव्यक्तमवलंशान्तं निष्कलं निश्चिद्यं परम् ॥ यो वेद
हरिमात्मानं स भयादनुमुच्यत इति पिप्पलादशाखायाम् ॥ अक्षरं ब्रह्म परममित्युक्त्वा व्यक्तोऽक्षर उ-
च्यत इति वचनाच्च ॥ १॥ ॥ ॐ सूक्ष्मं तु तदहं त्वात् ॐ ॥ २॥ ॥ सूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्देनोच्यते ॥ तद्धि
अव्यक्ततामर्हति ॥ सूक्ष्मत्वं च मुख्यं तस्यैव ॥ यत्तत्सूक्ष्मं परमं वेदितव्यं नित्यं पदवैष्णवं ह्यामनंति ॥
यत्तद्धो कानि विदुर्लोकसारं विदं त्येतत्कवयो योगनिष्ठा इति च पिप्पलादशाखायाम् ॥ मुख्ये च विद्यमा-
नेनामुख्यं युक्तम् ॥ २॥ ॥ ॐ तदधीनत्वादहं त्वत् ॐ ॥ ३॥ ॥ तदधीनत्वाच्चाव्यक्तत्वादीनां तस्यैवाव्य-
क्तत्वापरावरत्वादिकमर्थवत् ॥ यदधीनो गुणो यस्य तद्गुणी सोऽभिधीयते ॥ यथा जीवः परात्मेति यथा रा-
जा जीत्यपीति च स्कांदे ॥ ३॥ ॥ ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ४॥ ॥ अन्यस्य न वाच्यत्वं युज्यते
॥ ४॥ ॥ ॐ वदतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॐ ॥ ५॥ ॥ महतः परं ध्रुवं निचाप्य तं मृत्युमुखात्प्रमुच्यत इति ज्ञेय-
त्वं वदतीति चेन्न ॥ प्राज्ञः परमात्मा हितत्रोच्यते ॥ अणोरणीयान्महतो महीयानिति तस्यैव हि महतो
महत्त्वम् ॥ सर्वस्मात्परस्य महतोऽपि परत्वं युज्यते ॥ ५॥ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ६॥ ॥ सोऽध्वनः पारमाभो
नितद्विष्णोः परमं पदमिति तस्य ह्येतत्प्रकरणम् ॥ ६॥ ॥ ॐ त्रयाणामेवैवैषु पन्यासः प्रश्नश्च ॐ ॥ ७॥
त्रयाणामेवैषु तृसौ मनस्य स्वर्ग्याग्निपरमात्मनां प्रश्न उच्यते ॥ अविज्ञातप्रार्थनं च प्रश्न इत्यभिधी-

यतइतिवचनाच्चविरोधः ॥७॥ ॥ॐमहद्वच्चॐ॥८॥ ॥यथामहच्छब्दोमहत्तत्त्वेप्रसिद्धोपिपरम
महत्त्वात्परमात्मनएवमुख्यः ॥ एवमितरेषि ॥ ८ ॥ ॥ॐचमसवदशेषात्ॐ॥९॥ ॥ यथा
चमसशब्दोऽन्यत्रप्रसिद्धोपिइदंतच्छरणएष्यवर्गिबलश्रमसऊर्ध्वबुधइतिश्रुतेःशिरोवाचकः ए
वमव्यक्तादिशब्दाःसर्वेऽन्यत्रप्रसिद्धाअपिनामानिसर्वाणियमाविशतित्वैविष्णुपरममुदाहरंतीति
श्रुतेःपरमात्माभिधायकाएवाविशेषाच्छ्रुतेः ॥ ९ ॥ अ०१ ॥ वसंतेवसंतेज्योनिपायजेते
त्यादिकर्माभिधायककर्मक्रमादिविरोधान्नयुज्यतइति ॥ अतआह ॥ ॥ॐज्योतिरुपक्रमा
नुतथाह्यधीयतएकेॐ॥१०॥ ॥ ज्योतिरादिकर्मवाचकत्वेनप्रसिद्धाभिधेयोपिसएव ॥ एषइमं
लोकमभ्यार्चयिदित्युपक्रम्यतावाएतासर्वाक्वचःसर्वेदेताःसर्वेधोषाः॥एकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणक
चइत्येवविद्यादिनिह्यधीयतएके॥१०॥ ॥ॐकल्पनोपदेशाच्चमध्वादिददविरोधःॐ॥१॥ ॥मधु
विद्यादिवत्सर्वशब्दार्थत्वेनपरस्यकल्पनोपदेशाच्चनकर्मक्रमादिविरोधः॥११॥अ०२॥ ॥ॐनमं
ख्योपसंग्रहादपिनानाभावादतिरेकाच्चॐ॥१२॥ ॥यस्मिन्पंचपंचजनाआकाशश्चप्रतिष्ठितइत्या
दिषुबहुसंख्योपसंग्रहेपिनविरोधः॥तस्यैवाऽकाशादिषुनानाभावात्तदनिरिक्तस्वरूपत्वाच्च ॥१२
पंचजनानाह ॥ ॥ॐप्राणादयोवाक्यशेषात्ॐ॥१३॥ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्र
स्यश्रोत्रमन्त्रस्यान्नमनसोमनइतिवाक्यशेषात् ॥१३॥ ॥ॐज्योतिषैकेषामसत्यन्नेॐ॥१४॥
॥ तद्देवाज्योतिषांज्योतिरित्येनेनकाणवानांपंचकम्॥१४॥अ०३॥ अवांतरकारणत्वेनापिसएवो
च्यतइतिवक्ति॥ ॥ॐकारणत्वेनचाकाशादियथाव्यपदिशेत्ॐ॥१५॥ ॥आकाशादिष्ववां

तरकारणत्वेनसएवस्थितः ॥ यथान्यपदिष्टस्यैवपरस्ययआकाशेनिष्ठानित्यादिनाऽकाशा
 दिषूक्तेः॥१५॥अ०४॥सर्वशब्दानांपरमात्मवाचकत्वेकथमन्यत्रव्यवहारइत्यतोऽब्रवीत्॥ ॥ॐस
 माकर्षात्ॐ॥ १६॥ ॥ परमात्मवाचिनःशब्दाअन्यत्रसमाकृत्यव्यवहियंते ॥ परस्यवाचकाः
 शब्दाःसमाकृत्येतेरेष्वपि॥ व्यवहियंतेसतंतलोकवेदानुसारतइतिपाद्यो॥१६॥ तर्हिकथंतेषांशब्दा
 नांजगतिप्रसिद्धिः ॥ ॥ ॐजगद्वाचित्वात्ॐ॥ १७॥ ॥ जगतिव्यवहारोलोकस्थनतुपरमा
 र्मनितथा ॥ अतोजगतिप्रसिद्धिःशब्दानाम् ॥ १७॥ ॥ ॐजीवमुख्यप्राणलिंगादितिचेत्तद्वा
 ख्यातम्ॐ॥ १८॥ ॥ तदधीनत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वमित्युक्तम् ॥ तज्जीवमुख्यप्राणयोर्लिंगम् ॥
 अस्ययैदैकांशात्वांजीवोजहात्यथसाशुष्यति ॥ वायुनाहिसर्वलोकानेनीयंतइत्यादिश्रुतिभ्यइति
 चेन्न ॥ उपासान्वैविध्यादितिव्याख्यातत्वात् ॥ १८॥ ॥ ॐअन्यार्थतुजैमिनिःप्रश्रव्याख्याना
 भ्यामपिचैवमेकैॐ॥ १९॥ ॥ परमात्मज्ञानार्थकमार्मादिकमपिवदतीतिजैमिनिः ॥ कस्मिन्नुभ
 गवोविज्ञानेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीतितस्मैसहोवाच ॥ द्वेविद्येवेदितव्ये ॥ कथंनुभगवःसआ
 देशोभवतीति ॥ यथासोम्यैकेनमृत्पिंडेनेत्यादिनाप्रश्रव्याख्यानाभ्याम् ॥ एवमपिचैकपठंति ॥
 यस्तंनवेदकिमुच्चारिष्यतीति ॥ १९॥ ॥ ॐवाक्यान्वयात्ॐ॥ २०॥ ॥ वाक्यस्याप्येवम
 न्वयोर्युज्यते पृथक्पृथक्स्थितस्यापिपरमात्मना ॥ २०॥ ॥ ॐप्रतिज्ञासिद्धेर्लिंगमाश्मरथ्यःॐ
 ॥ २१॥ ॥ नान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिप्रतिज्ञासिद्धेर्लिंगत्वेनकर्मादिकमुच्यतइत्याश्मर
 थ्यः ॥ यस्मादेवमनित्यफलमन्यत्तस्मान्नान्यःपंथाइति ॥ २१॥ ॥ ॐउत्क्रमिष्यतएवंभा

वादिद्यौदुलोमिःॐ ॥ २२ ॥ ॥ उत्कमिष्यतोमुमुक्षोःकर्मादिनाभाव्यसाधनसाधनत्वेनाऽतस्त
द्वक्तीत्यौदुलोमिर्मन्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐअवस्थितेरितिकाशकृत्सःॐ ॥ २३ ॥ ॥ सर्वपरमात्म
न्यवस्थितमितिवक्तुं तद्वचनमितिकाशकृत्सः ॥ कृष्णहैपायनमतादेकदेशविदःपरे ॥ वदंति ते यथा
प्रज्ञानविरोधः कथंचन तिपाद्ये ॥ २३ ॥ अ० ५ ॥ स्त्रीशब्दा अपितस्मिन्नेवेत्याह ॥ ॥ ॐ प्रकृति
श्रप्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ हतैतेमेव पुरुषं सर्वाणि नामान्यभिवदंति ॥ यथान
द्यःस्यंदमानाः समुद्रायणाः समुद्रमभिविशंत्येव मैतानि नामानि सर्वाणि पुरुषमभिविशंतीति प्रति-
ज्ञादृष्टान्तानुपरोधात् प्रकृतिशब्दवाच्योपि स एव ॥ २४ ॥ ॥ ॐ अभिधोपदेशाच्च ॐ ॥ २५ ॥
मायांतु प्रकृतिविद्यान्मायिनंतु मेहेश्वरम् ॥ महामायेरयविद्येति नियतिर्माहिनीति च ॥ प्रकृतिर्वा
सनेत्येवं तवेच्छानंतकथ्यतेति वचनात्तदभिध्यैव च प्रकृतिशब्देनोच्यते ॥ सोमिध्यासजृतिः सप्रज्ञा
स आनंद इति श्रुतेरभिध्याचस्वरूपमेव ॥ ध्यायति ध्यानरूपोसौ सुखी सुखमतीव च ॥ परमैश्वर्य
योगेन विरुद्धार्थतयेव्यन इति ब्रह्मांडे ॥ २५ ॥ ॥ ॐ साक्षाच्चोभयाभ्यानात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ एष ह्ये
ष पुरुष एष प्रकृतिरेष आत्मैष ब्रह्मैष लोक एष आलोकयोसौ हरिरादिरनादिरनंतो नतः परमः पराह
श्वरूप इति पैङ्गुश्रुतौ साक्षादेव प्रकृतिपुरुषत्वाभ्यानात् ॥ २६ ॥ ॥ ॐ आत्मकृतेः परिणामात् ॐ
॥ २७ ॥ ॥ प्रकर्षेण करोतीति प्रकृतिरिति हियोगाच्च ॥ प्रकृतावनुप्रविश्य तां परिणाम्य तत्परिणामनि
यामकत्वेन तत्र स्थित्वात्मनो बहुधा करणात् ॥ अथ हैष आत्मा प्रकृतिमनुप्रविश्याऽऽत्मानं बहुधा च
कारतस्मात्प्रकृतिस्तस्मात्प्रकृतिरित्याचक्षत इति भाह्येयश्रुतिः ॥ अविकारोपि परमः प्रकृतिर्तु वि

कारिणीम् ॥ अनुप्रविश्यगोर्वेदः प्रकृतिश्चाभिधीयत इति नारदीये ॥ न चान्यत्कल्प्यम् ॥ अप्रामा-
 णिकत्वात् ॥ २७ ॥ ॐ यो निश्चिह्नीयते ॐ ॥ २८ ॥ अव्यवधानेनोत्पत्तिद्वारत्वं प्रकृतित्वं च
 स्वैव हि गीयते ॥ यद्धूतयोर्निपरिपश्यंति धीरा इति ॥ व्यवधानेन सूतिस्तु पुंस्त्वं विद्वद्भिरुच्यते ॥ सू-
 तिरव्यवधानेन प्रकृतित्वमिति स्थितिः ॥ उभयात्मकसूतिवादा मुदेवः परः पुमान् ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति
 शब्देरेकोऽभिधीयत इति ब्रह्मांडे ॥ २८ ॥ अ० ६ ॥ ॐ एतेन सर्वे व्याख्याता व्याख्याताः ॐ ॥ २९ ॥
 ॥ एतेन सर्वे शून्यादिशब्दा अपि व्याख्याताः ॥ एष ह्येव शून्य एष ह्येव तुच्छ एष ह्येवाऽभाव एष ह्येवाऽ-
 व्यक्तोऽदृशोऽचिंत्यो निर्गुणश्चेति महोपनिषदि ॥ शमूनं कुरुते विष्णु रदृश्यः स न परः स्वयम् ॥ तस्मा-
 च्छून्य इति प्रोक्तस्तो दनानुच्छ उच्यते ॥ नैष भावयितुं योग्यः केनचित्पुरुषोत्तमः ॥ अतो भावं दं
 त्येन नाशयत्वा चाशय इत्यपि ॥ सर्वस्य तदधीनत्वात् तच्छब्दाभिधेयता ॥ अन्येषां व्यववहारार्थमि-
 ध्यते व्यववहर्षी भिरिति महार्कौर्मि ॥ एतेन तदधीनत्वात् कथं कृत्स्नमुदायेन ॥ अवधारणार्थं सर्वस्याप्यु-
 क्तस्याव्यायमूलनः ॥ हिरुक्किं कुर्वते प्राज्ञा अध्यायांते विनिर्णय इति वाराहसंहितायाम् ॥ २९ ॥
 अ० ७ ॥ इति श्रीमत्कण्वैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति प्रथमाध्यायः ॥ ४ ॥



श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ ॐ उक्तेऽर्थो विरोधं दर्शयत्यनेनाध्यायेन प्रथमपादे युक्तमयि विरोधम् ॥ प्रथम
 तः स्मृत्यविरोधं दर्शयति ॥ ॥ ॐ स्मृत्यनवकाशदोषप्रसंग इति चेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगा
 त् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सर्वज्ञाहिरुद्रादयः ॥ अतस्तेषां वचनविरोधेऽप्रामाण्यमेव स्यादिति चेन्न ॥
 अन्यस्मृतीनां विष्णवादिभिर्नितरां सर्वज्ञैरवकृतत्वाच्छ्रुतेराधिक्यंच सिध्यति ॥ १ ॥ ॥ ॐ इ
 तरेषां चात्रुपलब्धेः ॐ ॥ २ ॥ ॥ इतरेषां तामुस्मृतिषूक्तानां फलादीनां प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेरप्रा
 माण्यं तासां युक्तम् ॥ चशब्देन भागोपलब्धिर्गोचरता ॥ २ ॥ ॥ ॐ एतेन योगः प्रत्युक्तः ॐ ॥ ३ ॥
 ॥ योगफलं प्रत्यक्षत उपलभ्यत इति न भवति ॥ उक्ताभ्यां सेतत्काल एव फलादृष्टेः ॥ ३ ॥ अ० १ ॥
 ॐ न विलक्षणत्वात् स्य तत्त्वं च शब्दात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नैवं श्रुतेस्तदनुसारिस्मृतेऽथ तदुक्तानुपलब्धेरप्रा
 माण्यं वाच्यम् ॥ विलक्षणत्वाच्चित्यत्वात् तदनुसारित्वाच्च ॥ न हि नित्ये दोषाः कल्प्याः ॥ स्वतश्च प्राप्ता
 ण्यम् ॥ अन्यथाऽनवस्थितेः ॥ न च क्षुर्न श्रोत्रं न तर्कान् स्मृतिर्वैदाक्ष्यैर्वेदयनीति भाह्वेय श्रुतेश्च ॥
 नित्यत्वं च शब्दादेव प्रतीयते ॥ वाचा विरूपनित्ययेत्यदेः ॥ अनादिनिधनानित्येति च स्मृतिः ॥ ४ ॥
 ॐ दृश्यते तु ॐ ॥ ५ ॥ ॥ आधिकारिणां फलम् ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाख्यामूल
 रामायणं तथा ॥ भारतं पंचरात्रं च वेदा इत्येव शब्दिताः ॥ पुराणानि च यानीह वैष्णवानि विदो विदुः ॥
 स्वतः प्रामाण्यमेतेषां नात्र किंचिद्विचार्यते ॥ यद्येषूक्तं न दृश्येत पूर्वकर्मात्रकारणम् ॥ नाप्रामाण्यं भ
 वेदेषां दृश्यते ह्यधिकारतः ॥ इतः प्रामाण्यमन्येषां न स्वतस्तु कथंचन ॥ अदृश्योक्तौ तनस्तेषाम
 प्रामाण्यं न संशय इति ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ मृदन्नवीदापोऽब्रुवन् चित्यादिवचनाद्युक्तिविरुद्धो वेद इत्य

तोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ अभिमानिव्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्याम् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ मृदाद्यभिमानिदेव
 तातत्रव्यपदिश्यते ॥ तासां चेत्तरेभ्यो विशिष्टं सामर्थ्यमनुगतिश्च सर्वत्र ॥ अतस्तासां सर्वमुक्तं यु-
 ज्यते ॥ ६ ॥ ॥ ॐ दृश्यते च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ तासां सामर्थ्यमहद्भिः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पृथि-
 व्याद्यभिमानिन्यो देवताः प्रथितौ जसः ॥ अर्चित्याः शक्त्यस्तासां दृश्यं ते मुनिभिश्च ताः ॥ ताश्च सर्व-
 गतानित्यं वासुदेवैकसंश्रया इति ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ असदेवेदमग्र आसीत् असतः सदजायतेत्यादि-
 नाऽसतः कारणत्वोक्तैर्युक्तिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॐ असदिति चेन्न प्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ प्रतिषेधमात्रत्वाच्चासतः कारणत्वं युक्तम् ॥ असतः कारणत्वाद्युक्तिविरुद्धे वेदवाक्यमि-
 त्येतदत्र निषिध्यते ॥ सर्वशब्दानां ब्रह्मणिसमन्वये पितृदधीनत्वादर्थवदित्यादिनाऽमुख्यत्वेनान्य-
 स्यापि वाच्यत्वेनांगीकारादसतः प्राप्तिः ॥ तथा श्रुतिप्राप्तमेवाऽसन्मतमत्र निषिध्यते ॥ समयस्यो-
 परिनिषेधात् ॥ अर्थीद्युक्तिविरोधो निराक्रियते ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अपीतौ तद्वत्प्रसंगादसमंजसम् ॐ ॥ ९ ॥
 ॥ असत उत्पत्तौ प्रलये सर्वासत्त्वमेव स्यात् ॥ ९ ॥ ॥ ॐ न तु दृष्टान्तभावात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ प्रलये
 सर्वासत्त्वं भावेदृष्टान्तभावादेव न युज्यते ॥ सत उत्पत्तिः शेषविनाशश्च हितो केदृष्टः ॥ १० ॥ ॥ ॐ
 स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ ११ ॥ ॥ दृष्टान्ताभावादेव ॥ ११ ॥ ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानादन्यथानुमेयमिति चेद-
 वमग्न्यनिर्मोक्षप्रसंगः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ एतावानेव तर्क इति प्रतिष्ठापकप्रमाणाभावादुक्तान्यथाप्य-
 नुमेयमिति चेन्न ॥ एवं सति प्रमाणसिद्धेऽपि मोक्षेऽन्यथानुमेयत्वादनिर्मोक्षप्रसंगः ॥ अतो यावत्प्र-
 माणसिद्धतावदेवांगीकर्तव्यम् ॥ नातोऽन्यच्छंभक्यम् ॥ यावदेव प्रमाणेन सिद्धं तावदहोपपन्नम् ॥ स्त्रीकुर्या

नैवचान्यत्रशंक्यमानमृतेकचिदितिवाग्ने॥१२॥ ॐ एतेन शिष्टापरिग्रहापि व्याख्याताः ॐ
 ॥१३॥ ॥ एतेन दृष्टान्तभावेनाभावेन चाऽवशिष्टा अप्यपरिग्रहाविरुद्धसिद्धान्ता अकर्तृकत्वाचेतन
 कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्यकस्माद्दीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्माद्व्ययमभ्युपैति ॥ प्र
 धानादिदमुत्पन्नप्रधानमधितिष्ठति ॥ प्रधाने लयमभ्येति न ह्यन्यत्कारणमतम् ॥ जीवाद्भवन्ति
 भूतानि जीवेतिष्ठत्यचंचलाः ॥ जीवे तु लयमृच्छन्ति न जीवात्कारणपरमित्यादि श्रुतिप्राप्तानिरा
 कृताः ॥ यथा दुःखादिषु जीवस्य ऽस्वातंत्र्यमेव मन्येष्वपीति दृष्टान्तः ॥ श्रुतिगतिस्तु ब्रह्मवाचक
 त्वेन दर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेऽप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते ॥ यत्र विरोधस्तत्र ब्रह्मैवो
 च्यत इति नियमः ॥१३॥ अ० ४॥ ॥ ॐ भोक्तापेक्षे विभागश्चेत्स्याल्लोकवत् ॐ ॥१४॥ ॥ कर्मणि
 विज्ञानमयश्च आत्मापरेऽव्यये सर्वैक्यो भवन्तीति मुक्तजीवस्य परापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
 गः ॥ अतः पूर्वमपि स एव ॥ न ह्यन्यस्यानन्यत्वं युज्यत इति चेत् ॥ न स्याल्लोकवत् ॥ यथा लोके उदके उद
 कांतरस्यैकीभावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोऽस्त्येव ॥ एवं स्यादत्रापि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमा
 सिक्तं तादृगेव भवतीति ॥ स्फादि च ॥ उदकंतदकोसिक्तं मिश्रमेव यथा भवेत् ॥ न चैतदेव भवति यतो
 दृष्टिः प्रदृश्यते ॥ एवमेव हि जीवोऽपि तादात्म्यपरमात्मना ॥ प्राप्तोऽपि नासौ भवति स्वातंत्र्यादिविशे
 षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः कैवल्यं स भवान् कैवल्यो
 हर इति च ॥ नेतेमहिस्त्वमन्वश्रुवन्ति ॥ नेते विष्णो जायमानो न जात इत्यादि च फल ॥ त्वेपियुक्ति
 विरोधेन भावादत्रोक्तम् ॥१४॥ अ० ५॥ ॥ ॐ तद नन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥१५॥ ॥ स्वतं

त्रुबहुसाधनासृष्टिलोकेदृष्टा ॥ नैवंब्रह्मणः ॥ किंतुस्वरूपसामर्थ्यादेवतस्यसृष्टिः ॥ किंस्विदासी
 दधिष्ठानभारंभणंकतमत्स्विक्कथासीदितिह्याक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
 मिथ्य ॥ परतंत्रोद्यपेक्षेतस्वतंत्रःकिमपेक्षते ॥ साधनानांसाधनत्वंयतःकिंतस्यसाधनैरित्यादि
 मिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐभावेचोपलब्धेःॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावेप्रमाणैरुपलभ्येत ॥ अ
 नुक्तंपंचमिर्वैदेर्नवस्वस्ति कुतश्चन॥ अतोवेदत्वमेतेषांयतस्तेसर्वेदकाइतिस्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
 संभूतःपृथिव्यैरसाच्चेत्यादिनासाधनानंतरप्रतीतेःकथमनुपलब्धि रित्यत आह ॥ ॥ ॐसत्त्वाच्चाव
 रस्यॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्यतदधीनस्यसाधनस्यसत्त्वात् ॥ कालआसीत्पुरुषआसीत्प
 रमआसीत्तद्यदासीत्तदाहृतमासीत्तदधीनमासीदथेक्षेकएवपरमआसीद्यस्यैतदासीन्नह्येतदासी
 दिद्विर्तिकाषायणश्रुतिः॥ १७ ॥ ॥ ॐअसद्व्यपदेशान्नेतिचेन्नधर्मतिरेणवाक्यशेषात्ॐ ॥ १८ ॥
 ॥ नासदासीन्नोसदासीदितिसर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेतिचेन्न ॥ अव्यक्तत्वपारतंत्र्यादिधर्मतिरेण
 तदुच्यते ॥ तमआसीदितिवाक्यशेषात् ॥ नचान्यत्रप्रमाणमस्ति ॥ अजोह्येकोजुषमाणोऽनुशे
 तेजहात्येनांभुक्तमोगामजन्यः॥ अनाद्यनंतजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्य
 थाक्वापिचकस्यचेदमभूत्पुराणापितथाभविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठितेजगदादुरनीश्वरम् ॥ अस
 त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाःशक्तिर्हर्येनविदुःपरां हि ॥ यःसत्यरूपंजगदेतदीदृक्सृष्ट्वाह्यभूत्सत्यकर्मा
 महात्मा ॥ अथैनमाहुःसत्यकर्मेतिसत्यं ह्येवेदंविश्वमसौसृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्मे
 तिनित्यं ह्येवाऽसौकुरुते ॥ यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ परस्परवि

रोधेनुवाक्यानांयत्रयुक्तता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिबहूस्संहितायाम् ॥
 विरुद्धवत्यनीधेतेआगमायत्रवैमियः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेपामर्थोन्वेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
 शोजगन्मिथ्यानपूज्योगुरुहृत्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
 द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्बहुभिज्ञेयाआभासाइतिवैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेपुर्विरोधेऽ
 न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांतुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाभ्रमइतिभागवततंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
 भवःप्रमाणंतूत्तमंतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वंधर्मंस्मृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरारागमयोर्विरो
 धेनिश्चयायतु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवर्षीययुरितिपुरुषोत्तमतंत्रे ॥ १८ ॥ ॥ अयु
 क्तेशब्दात्तराच्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ साधनानांसाधनत्वंयदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरैश्व
 र्यद्योतिकाभवैदित्यादेःसाधनांतरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अद्भ्यःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावित्यादिशब्दां
 तराच्च ॥ १९ ॥ ॥ अण्डपटवच्चॐ ॥ २० ॥ ॥ साधनांतरेणपटादिसृष्टिर्दृष्टा ॥ २० ॥ ॥
 अयथाप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ ॥ तच्चसाधनजातैतेनानुप्रविष्टमेवशरीरेन्द्रियादिः ॥ प्रकृतिपु
 रुषंवैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासमगवान्मृष्ट्यर्थजगतोविभुरितिकौर्मे ॥ २१॥अ०६॥
 जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तराभिराक्रियते ॥ ॥ अइतरग्यपपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
 क्तिःॐ॥२२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षेहिताकरणमहितकरणंचनस्यात्॥२२॥ ॥अधिकंतेभुमिर्निर्दे
 शात् ॐ॥२३॥ ॥नचब्रह्मण.श्रमचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतामंताद्रष्टादे
 षाघोष्टाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वीत

रंयोऽशनायापिपासेशोर्कमोहंजरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशान् ॥ २३ ॥ ॐअश्मादि
 वच्चतदनुपपत्तिःॐ ॥ २४ ॥ ॥चेतनत्वेऽयश्मादिवदस्वतंत्रत्वात्॥स्वतःकर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य॥
 यथादारुमर्यायोषांनरस्थिरसमाहितः।इंगयत्यंगंगानितथाराजन्निमाःप्रजाइनिचभारते ॥ २४ ॥
 ॐउपसंहारदर्शनाच्चेतिचेन्नक्षीरवद्विॐ ॥ २५ ॥ ॥जीवेनकार्योपसंहारदर्शनात्तस्यकर्तृत्वमि
 तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरंदृश्यमानमपिप्राणादेवजायते ॥ अचंरसादिरूपेणप्राणःपरिणयत्य
 सावितिवचनात् ॥ एवंजीविदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वानंभ्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत
 रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तयस्तुसदाप्रभुरित्यादेः ॥ २५ ॥ ॥ ॐदेवादिवद्
 पिलौकेॐ ॥ २६ ॥ ॥नचकर्तुरीश्वरस्यादृष्टिविरोधः॥देवादिवददृश्यत्वशक्तियोगान् ॥ लो
 केपिशाचादीनांतादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिराकार्योपयपिक्वचि
 त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोनयुक्तयइतिबृहत्संहितायाम् ॥ २६ ॥ ॥ ॐकृत्स्नप्रसक्ति
 निरवयवत्वशब्दकोपोवाॐ॥२७॥ ॥अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त
 मानोपिपूर्णप्रवृत्तिःस्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव
 त्वात् ॥ अथयःसजीवःसनित्योनिरवयवोज्ञाताऽज्ञातासुखीदुःखीशरीरेंद्रियस्थइतिभाह्वेयश्रु
 तिः ॥ नचोपाधिकृतोशःसएवांशउपहितइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् । य
 द्द्वियुक्तयाविरुध्येततदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॐश्रुतेस्तुशब्दपुल
 त्वात्ॐ ॥ २८ ॥ ॥नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वा

नैवचान्यत्रशंखयमानमृतैकचिदिति वामने ॥ १२ ॥ ॐ एतेन शिष्टा परिग्रहा अपि व्याख्यायिताः ॐ
॥ १३ ॥ एतेन दृष्टान्तभावेनाभावेन चाऽवशिष्टा अप्यपरिग्रहा विरुद्धा सिद्धांता अकर्तृकत्वाचेतन
कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्येकस्माद्दीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्माद्द्वयमभ्युपैति ॥ प्र
धानादिदुस्तुप्रधानमधितिष्ठति ॥ प्रधानेऽयमभ्येति न ह्यन्यत्कारणमतम् ॥ जीवाद्भवति
भूतानि जीवेति ह्यन्यंचलाः ॥ जीवे तुल्यमृच्छंति न जीवात्कारणं परमित्यादि श्रुतिप्राप्तानि रा
कृताः ॥ यथाहुः वादिषु जीवस्याऽस्वातंत्र्यमेव मन्येष्वपीति दृष्टान्तः ॥ श्रुतिगतिस्तु ब्रह्मवाचक
त्वेन दर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेऽप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते ॥ यत्र विरोधस्तत्र ब्रह्मैवो
च्यत इति नियमः ॥ १३ ॥ अ० १४ ॥ ॐ भोक्तापत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ कर्माणि
विज्ञानमयश्च आत्मापरेऽव्यये सर्वे एकी भवन्तीति मुक्तजीवस्य परापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
गः ॥ अतः पूर्वमपि स एवा न ह्यन्यस्यानन्यत्वं युज्यत इति चेत् ॥ न स्याल्लोकवत् ॥ यथा लोके उदके उद
कांतरस्यैकी भावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोऽस्येव ॥ एवं स्यादत्रापि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमा
सिक्तं तादृगेव भवतीति ॥ स्कादि च ॥ उदकं तूदके सिक्तं मिश्रमेव यथा भवेत् ॥ न चैतदेव भवति यतो
दृद्धिः प्रदृश्यते ॥ एवमेव हि जीवोपि तादात्म्यं परमात्मना ॥ प्राप्तोपि नासौ भवति स्वातंत्र्य्यादिविशे
षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते ॥ तद्यस्त्वभावः कैवल्यं स भवान् कैवल्यो
हर इति च ॥ नेतेमहि त्वमन्व श्रुवंति ॥ न ते विष्णो जायमानो न जात इत्यादि च फल ॥ त्वेपि युक्ति
विरोधेन भावाद्त्रोक्तम् ॥ १४ ॥ अ० १५ ॥ ॐ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥ १५ ॥ ॥ स्वतं

त्रबहुसाधनामृष्टिलीकेदृष्टा ॥ नैवंब्रह्मणः ॥ किंतुस्वरूपसामर्थ्यादेवतस्यसृष्टिः ॥ किंस्विदासी
 दधिष्ठानमारंभणंकनमस्त्विक्त्वासीदितिह्याक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
 मिश्च ॥ परंतत्रोद्यपेक्षेतस्वतंत्रः किमपेक्षते ॥ साधनानांसाधनत्वयंतः किंतस्यसाधनैरित्यादि
 मिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐभावेचोपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावेप्रमाणैरुपप्लभ्येत ॥ अ
 नुक्तंपंचभिर्वैर्नवस्त्वस्ति कुतश्चन ॥ अतोवेदत्वमेतेषांयतस्तेसर्वेदकाइतिस्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
 संभूतः दृथिव्यैरसाच्चेत्यादिनासाधनानंतरप्रतीतेः कथमनुपलब्धिश्चित्प्रत्यतआह ॥ ॥ ॐसत्त्वाच्चाव
 रस्य ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्यतदधीनस्यसाधनस्यसत्त्वात् ॥ कालआसीत्पुरुषआसीत्प
 रमआसीत्तद्यदासीत्तदावृतमासीत्तदधीनमासीदथह्येकलवपरमआसीद्यस्यैतदासीन्नह्येतदासी
 दिच्छिर्त्तिकाषायणश्रुतिः ॥ १७ ॥ ॥ ॐअसद्वापेदशान्नेतिचिन्नधर्मातरेणवाक्यशेषात् ॐ ॥ १८ ॥
 ॥ नासदासीन्नोसदासीदिति सर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेतिचेत् ॥ अव्यक्तवपारतंत्र्यादिधर्मातरेण
 तदुच्यते ॥ तमआसीदितिवाक्यशेषात् ॥ नचान्यत्रप्रमाणमस्ति ॥ अजोह्येकोजुषमाणोऽनुशे
 तेजहात्येनांभुक्तभोगमजन्यः ॥ अनाद्यनंतंजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्य
 थाक्वापिचकस्यचेदमभूत्पुराणापितथाभविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठेतेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ अस
 त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाः शक्तिर्हेर्येनविदुः पराहि ॥ यः सत्यरूपंजगदेतदीदृक्सृष्टृमाह्यभूत्सत्यकर्मा
 महात्मा ॥ अथैनमाहुः सत्यकर्मातिसत्यं ह्येवंदं विश्वमसौसृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्म
 तिनित्यं ह्येवाऽसौकुरुते ॥ यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघमित्यादिश्रुतिसमृतिभ्यः ॥ परस्परवि

रोधेनुवाक्यानांयत्रयुक्ता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिबहसंहितायाम् ॥
 विरुद्धवत्पतीयंतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेपामर्थेन्वेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
 शोजगन्मिथ्यानपूज्योगुरुरित्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मभावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
 द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्बहुभिज्ञैयाआमासाइतिवैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेषुविरोधेऽ
 न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांनुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाभ्रमइतिभागवतंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
 भवःप्रमाणंतूत्तमंतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वधमंसंमृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरोगमयोविरो
 धेनिश्चयायनु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवीथयुरितिपुरुषोत्तमंत्रे ॥ १८ ॥ ॥ ॐ
 केशब्दात्तराच्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ साधनानांसाधनत्वंयदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरैश्व
 र्यद्योतिकाभवेदित्यादेःसाधनान्तरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अज्ज्ञाःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यद्यावित्यादिशब्दां
 तराच्च ॥ १९ ॥ ॥ ॐपठवच्चॐ ॥ २० ॥ ॥ साधनान्तरेणपटादिसृष्टिदृष्टा ॥ २० ॥ ॥
 ॐयथाप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ ॥ तच्चसाधनजातैतेनानुप्रविष्टमेवशरीरेन्द्रियादिः ॥ प्रकृतिपु
 रुषंचैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासभगवान्सृष्ट्यर्थजगतोविभुरितिकौर्मे ॥ २१॥अ०६॥
 जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तराच्चिराक्रियते ॥ ॥ ॐइतरव्यपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
 त्तिःॐ॥२२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षोहिताकरणमहितकरणंचनस्यात्॥२२॥ ॥ ॐअधिकंतुमेदनिर्दे
 शात् ॐ॥२३॥ ॥ नचब्रह्मणःश्रमचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतामंताद्रष्टादे
 द्वाघोष्ठाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वीन

रोयोऽशनायापिपामेशोकमोहं जरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशात् ॥ २३ ॥ ॐ अश्मादि
 वज्रतदनुपपत्तिः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ चेतनत्वेऽयश्मादिवदस्वतंत्रत्वात् ॥ स्वतः कर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य ॥
 यथादाहमर्थयोषांनरस्थिरसमाहितः ॥ इंगयत्यंगमंगानितथाराजिमाः प्रजाइतिचभारते ॥ २४ ॥
 ॐ उपसंहारदर्शनात्नेतिचेन्नक्षीरवद्वि ॐ ॥ २५ ॥ ॥ जीवेनकार्योपसंहारदर्शनात्तस्यकर्तृत्वमि
 तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरं दृश्यमानमपिप्राणादेवजायते ॥ अन्नंसादिरूपेणप्राणः परिणयत्य
 सावितिवचनात् ॥ एवंजीवेदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत
 रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्रभुरित्यादेः ॥ २५ ॥ ॐ देवादिवद
 पिल्लेकिं ॐ ॥ २६ ॥ ॥ नचकर्तुरीश्वरस्याद्विबिरोधः ॥ देवादिवददृश्यत्वशक्तियोगात् ॥ लो
 केपिशाचादीनांतादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिर्गाकार्याण्यपिक्वचि
 त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोनयुक्तयइतिवृहत्संहितायाम् ॥ २६ ॥ ॐ कृत्स्नप्रसक्ति
 निरवयवत्वशब्दकोपोवा ॐ ॥ २७ ॥ ॥ अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त
 मानोपिपूर्णप्रवृत्तिः स्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव
 त्वात् ॥ अथयःसजीवः सनित्योनिरवयवोज्ञानाऽज्ञानासुखीदुःखीशरीरेन्द्रियस्थइतिभाह्वेयश्रु
 तिः ॥ नचोपाधिकृतौशःसएवांऽशउपहिनइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् ॥ य
 द्द्वियुक्त्याविरुध्येततदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॐ श्रुतेस्तुशब्दपुल
 त्वात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वा

गिन्द्रोनिन्द्रः प्रवृत्तिरप्रवृत्तिः सपरः परमात्मेति पैर्यादिश्रुतरेवशब्दमूलत्वाच्चनयुक्तिविरोधः ॥ यद्वा
 क्योक्तं नतद्युक्तिर्विरोद्धं शक्यतात्कचित् ॥ विरोधेवाक्ययोः कापि किंचित्साहाय्यकारणमिति पुरु
 षोत्तमन्तरे ॥ २८ ॥ ॐ आत्मनि चैवं विचित्राश्चिह्नि ॥ २९ ॥ ॥ परमात्मनो विचित्राश्च
 क्तयः संति नान्येषाम् ॥ विचित्रशक्तिः पुरुषः पुशणो नान्येषां शक्तयस्तादृशाः स्युः ॥ एको
 वशी सर्वभूतां तरात्मा सर्वान् देवानेक एवानुविष्ट इति श्वेताश्वतरस्मृतिः ॥ २१ ॥ ॐ स्वपक्षदोषा
 च्छ ॐ ॥ ३० ॥ ॥ ये दोषा इतरत्रापि ते गुणाः परमेभ्यः ॥ न दोषाः परमेयस्मादुणा एव निरंतरा
 इति वचनाज्जीवपक्ष एव दोषो न परपक्षे ॥ अथ यः सदोषः सांजनः सजनिः सजीवोऽथ यः सनिर्दोषो नि
 ष्कलः सगुणः परः परात्मेति कायायणश्रुतिः ॥ ३० ॥ ॐ सर्वोपेता च तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥
 सर्वैर्युक्ता शक्तिभिर्देवतासपरेति यां प्राहुरजस्रशक्तिम् ॥ नित्यानंदानित्यरूपाजराचयाश्वता
 त्मेति च यावदंती निचतुर्वैदशिवायाम् ॥ अतो न केवलं विचित्रशक्तिः किंतु सर्वशक्तिरेव ॥ ३१ ॥
 ॥ ॐ विकरणत्वाच्चेति चेत्तुक्तम् ॥ ३२ ॥ ॥ न च करणाभावादनुपपत्तिरिति युक्तम् ॥ अपाणिपा
 दो जवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः सशृणोत्यकर्णः ॥ सर्वेति वेद्यं न च नस्यास्ति वेत्ता तमाहुरग्र्यं पुरुषं
 महान्तम् ॥ न तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परास्य शक्तिर्वैविधैव श्रु
 यते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रियाचेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ सर्वोपेता चेति सामान्यपरिहारेपि विशेषपशुत्तयर्थ
 पुनराशंका ॥ ३२ ॥ ॐ अ० ८ ॥ यत्प्रयोजनार्थं सृष्ट्यादिस्तदूनत्वादपूणेतेत्यत आह ॥ ॐ न प्रयोजनव
 त्वात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ अथैष एव परमआनंद इत्यादिना कृतकत्वाच्च प्रयोजनाय सृष्टिः ॥ ३३ ॥

किंतु ॥ ॐ लो कव तुली ला कैवल्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ यथालोके मत्तस्य सुखोद्रेको देव नृत्तगाना
 दिलीलानतु प्रयोजनापेक्षया ॥ एवमेवैश्वरस्य ॥ नारायणसंहितायां च ॥ सृष्ट्यादिकं हरिर्नैव प्र
 योजनमपेक्ष्यतु ॥ कुरुते केवलानंदं दद्यात्तामस्तस्य नर्तनम् ॥ पूर्णानंदस्य तस्येह प्रयोजनमतिः कुतः ॥
 मुक्ता अद्याप्तकामाः स्युः किमु तस्याखिलात्मन इति ॥ देवस्यैष स्वभावो यमाप्तकामस्य कस्य हे
 ति च श्रुतिः ॥ ३४ ॥ अ० ९ ॥ सर्वकर्तृत्वे वैषम्यनैर्घृण्येतस्येत्यतो वक्ति ॥ ॐ वैषम्यनैर्घृण्येतसोपे
 क्षत्वा तथा हि दर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ कर्मापेक्षया फलदातृत्वाच्च तस्यैवैषम्यनैर्घृण्ये ॥ पुण्येन पुण्यं
 लोकं नयति पापेन पापमिति हि श्रुतिः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ न कर्माविभागादिति चेन्नानादित्वात् ॐ ॥ ३६ ॥
 यदपेक्षया सौफलं ददति न तत्कर्म ॥ एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्ये उच्चिनीषते
 एष उ एवासाधु कर्मकारयति तं यमधो निनीषत इति श्रुतेः ॥ कर्मणोपि तन्निमित्तत्वादिति चेन्न ॥ त
 स्यापि पूर्वकर्म कारणमित्यनादित्वात्कर्मणः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पुण्यपापादिकं विष्णुः
 कारयेत्पूर्वकर्मणा ॥ अनादित्वात्कर्मणश्च न विरोधः कथंचनेति ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ उपपद्यते चाऽ
 प्युपलभ्यते च ॥ ३७ ॥ ॥ न च कर्मापेक्षत्वेनैश्वरस्यास्त्वं त्र्यम् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वाभा
 वो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संति न संति यदुपेक्ष्येत्यादिना कर्मादीनां सत्त्वस्यापि तदधीनत्वात् ॥
 न च पुनर्नैषम्याद्यापातेन दोषः ॥ तादृशैवैषम्यादेरुपलभ्यमानत्वात् ॥ सकारयेत्पुण्यमथापि पापं
 न तावता दोषवानी शितापि ॥ ईशो यतो गुणदोषादिसत्त्वस्त्वयं परोऽनादिरादिः प्रजानामिति चतुर्वेद
 शिखायाम् ॥ ३७ ॥ अ० १० ॥ अवशिष्टैरुपमं हरति ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ गुणाः श्रुताः

सुविरुद्धाश्चदेवे संस्य श्रुता अपि ॥ नैवात्र शंका ॥ चिंत्या अचिंत्याश्च तथैव दोषाः श्रुताश्च नाज्ञाहि तथा
 प्रतीता इति सर्वगुणोपपत्ति श्रुतेश्च ॥ ३८ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णहैपायनकृतब्रह्मसूत्रभा
 ष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ इति तरेषां चानुपलब्धेरिति सामान्यतो निराकरणं सर्वसमा
 यानां कृतम् ॥ विशेषतो निराकरोत्यस्मिन्पादे ॥ अचेतनप्रवृत्तिमंतं प्रथमतो निराकरोति ॥
 ॥ ॐ रचनानुपपत्तेश्च नानुमानम् ॐ ॥ १ ॥ ॥ अचेतनस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेर्नानुमानपरिकल्पि
 तं प्रधानं जगत्कर्तृ ॥ चशब्देन प्रमाणाभावं दर्शयति ॥ ॐ प्रवृत्ते ॐ ॥ २ ॥ ॥ चेतनस्य स्व
 तः प्रवृत्तिदर्शनाच्च ॥ २ ॥ ॥ ॐ पर्यो बुवंचेत्तत्रापि ॐ ॥ ३ ॥ ॥ पर्यो बुवदचेतनस्यापि प्रवृत्तिर्यु
 ज्यत इति न युक्तम् ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्यो न्यायः स्यंदते याश्चैते भ्यः पर्वते भ्यः प्र
 तीच्यो न्यायां यांचिद्विशमनु एतेन ह वावपयो मंडं भवतीत्यादितत्रापि श्वरनिमित्तप्रवृत्ति श्रुतेः ॥ ३ ॥
 ॥ ॐ व्यतिरेकानवस्थितेश्रानपेक्षत्वात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ न कृते त्वत्किं यते किंच नार इति तद्व्यतिरे
 केण कस्यापि कर्मणोऽनवस्थिते रनपेक्षितमेवाचेतनवादिमतम् ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ से श्वरसांख्यमतं नि
 राकरोति ॥ यथापृथिव्या एव पर्जन्यानुगृहीतं तूणादिकमुत्पद्यते एवं प्रधानादी श्वरानुगृहीतं जगदि
 ति ॥ अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तूणादिवत् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ यच्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते
 श्रूयते पिवा ॥ अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥ ब्रह्मण्येवेदमाविरासीद्ब्रह्मणि स्थितं ब्रह्म
 णिलयमभ्युपैति ॥ ब्रह्मैवाधस्ताद्ब्रह्मैवोपरि द्वाद्ब्रह्म मध्यतो ब्रह्म सर्वतो ब्रह्मैवेदं सर्वमित्यादि श्रुतिभ्यो

५ न्यत्र जगतो भावात्तूणादीनां पर्जन्यवच्चानुग्राहकत्वमात्रमीश्वरस्य ॥ स एव भूयो निजवीर्यचोदि-
 तां स्वजीवमायां प्रकृतिसिंघक्षतीम् ॥ अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधित्समानोऽनुससारशास्ति-
 दिति च भागवते ॥ द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादि च ॥ चशब्देन प्रकृतिसत्तादिप्रदत्तं चांगीकृतम् ॥ ५ ॥
 अ० २ ॥ लोकायतिकपक्षं निराकरोति ॥ ॐ अभ्युपगमेऽप्यर्थाभावात् ॐ ॥ ६ ॥ यस्य धर्मधर्मौ
 नस्तस्तत्सिद्धौ तैकिं प्रयोजनम् ॥ अतः स्वव्याहरेणैवोपेक्ष्यः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥ पुरुषोपसर्जनप्रकृतिक-
 र्त्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ पुरुषाश्मवदिति चेत् तथापि ॐ ॥ ७ ॥ यथाचेतनसंबंधादेतनमेव शरी-
 रमश्मादिकमादाय गच्छति ॥ एवमचेतनापि प्रकृतिः पुरुषसंबंधात्प्रवर्तत इति चेन्न ॥ न च ते त्व-
 त्कियत इति तत्रापि तथा त्वेदृष्टांताभावात् ॥ ७ ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥ ८ ॥ शरी-
 रप्रवृत्तौ पुरुषस्य गित्वात् ॥ अंगमंगीसमादाय यथाकार्यं करोत्यसावित्यंगित्वव्यवहारोऽनुपपन्नः
 ॥ ८ ॥ अ० ४ ॥ प्रकृत्युपसर्जनपुरुषकर्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ अन्यथानुमितौ चक्षुःशक्तिवियो-
 गात् ॐ ॥ ९ ॥ शरीरसंबंधात्पुरुषः प्रवर्तत इत्यंगीकारेऽपि स्वतस्तस्यासामर्थ्याच्छरीरसंबंध एवायु-
 क्तः ॥ ९ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासंजसम् ॐ ॥ १० ॥ सकलश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चा-
 न्निश्चयः स्मृतयश्चैव युक्तयश्चैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव पुरुषस्यैव
 इति पादो ॥ १० ॥ अ० ५ ॥ परमाण्वारंभवादमपाकरोति ॥ ॐ महदीर्घवद्वान्न स्वपरिमंडलाभ्या-
 म् ॐ ॥ ११ ॥ महत्त्वादीर्घत्वाच्च यथाकार्यमुत्पद्यते ॥ एवं ह्यस्वत्वात्परिमंडल्याच्चोत्पद्येत ॥
 वाशब्दादन्यथैतयोरोपिन स्यात् ॥ विशेषकारणाभावात् ॥ ११ ॥ ॐ उभयथापि न कर्मतिस्तदभा-

वःॐ ॥ १२ ॥ ॥ ईश्वरेच्छाधानित्यत्वेतद्भावेपिपरमाणुकर्मभावाच्चेदानीमपितत्स्यात् ॥ अनित्यत्वेतत्कारणाभावात् ॥ अतःपरमाणुचेष्टाभावात्तत्कार्यभावावः ॥ वैदिकेश्वरस्यतुवेदेनैवसर्वशक्तिवोक्तेःसर्वमुपपद्यते ॥ स्वतएवकालेविशेषांगीकृतेश्च ॥ १२ ॥ ॥ ॐसमवायाभ्युपगमाच्चसाम्यादूनवस्थितेःॐ ॥ १३ ॥ ॥ कार्यकारणादीनांसमवायसंबंधांगीकारात्तस्यचभिन्नत्वसाम्यात्समवायांतरापेक्षाधायामनवस्थितिः ॥ नचनत्प्रमाणम् ॥ प्रथमसंबंधासिद्धौवचतदसिद्धिः ॥ स्वनिर्वाहकत्वेसमवायएवतस्यात् ॥ १३ ॥ ॥ ॐनित्यमेवचभावात्ॐ ॥ १४ ॥ ॥ नित्यत्वाच्चपरमाणूनांसमवायस्यचतस्यैवजनित्वांगीकारान्नित्यमेवकार्यस्यात् ॥ अन्यथानकदाचित् ॥ १४ ॥ ॥ ॐरूपादिमत्वाच्चविपर्ययोदर्शनात्ॐ ॥ १५ ॥ ॥ रूपादिमत्वाच्चपरमाणूनामनित्यत्वम् ॥ तथादृष्टत्वाद्धोके ॥ १५ ॥ ॥ ॐउभयथाचदोषात्ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नित्यत्वेपरमाणूनांतद्वत्सर्वनित्यत्वंस्यात् ॥ विशेषप्रमाणाभावात् ॥ अनित्यत्वेकारणाभावात्तदुत्पत्त्यभावः ॥ १६ ॥ ॥ ॐअपरिश्रहाच्चात्यंतमनपेक्षाॐ ॥ १७ ॥ ॥ श्रुतिस्मृत्यपरिगृहीतत्वाच्चातिशयेनानपेक्ष्यता ॥ आन्वीक्षिकीतर्कविद्यामनुरक्तोन्निरर्थकामितिवमोक्षधर्म ॥ १७ ॥ ॥ ॐ ॥ परमाणुपुंजवादिमतंनिराकरोति ॥ ॥ ॐसमुदायउभयहेतुकेपितदप्राप्तिःॐ ॥ १८ ॥ ॥ समुदायस्यैकहेतुकत्वंनयुज्यते ॥ उभयहेतुकेप्यन्योन्याश्रयात्तदप्राप्तिः ॥ अन्यथासर्वदासमुदायसत्वंस्यात् ॥ १८ ॥ ॥ ॐइतरेतरप्रत्ययत्वादितिचेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात्ॐ ॥ १९ ॥ ॥ सर्वदाविद्यमानोपिसमुदायःपरस्परपेक्षयाव्यवहियतइतिचेन्न ॥ एकंकार्यमुत्पाद्यतस्यविनष्टत्वात्पर

स्परप्रत्ययस्तपेक्षयाव्यवहारइतिनयुज्यते ॥ कारणेसतिकार्यभक्त्येवेतिहितस्यनियमः ॥ १९ ॥
 ॥ ॐउचरोत्पादेचपूर्वनिरोधोपात् ॥ २० ॥ ॥ कार्योत्पत्तावेवकारणस्यविनाशाच्चनविशेषकार्योत्पत्तिः ॥ २० ॥ ॥ ॐअसतिप्रतिज्ञोपरोधोयोगपद्यमन्यथा ॥ २१ ॥ ॥ कारणेविनष्टेकार्यमुत्पद्यतेचेत्तत्कार्यमितिप्रतिज्ञाहानिः ॥ तत्कालेकारणमस्तिचेत्विनाशाकारणाभावाद्योगपद्यं सर्वकार्याणाम् ॥ २१ ॥ ॥ ॐप्रतिसंख्याप्रतिसंख्यानिरोधाप्रतिविच्छेदात् ॥ २२ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यभक्त्येवेतिनियमान्निःसंतानश्चविनाशोनयुज्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐउभयथा चदोषात् ॥ २३ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यभक्त्येवेतिनियमेसर्वदाकार्यभावाच्चकार्यकारणविशेषः ॥ अनियमेकार्यानुत्पत्तिः ॥ २३ ॥ ॥ ॐआकाशेचाविशेषात् ॥ २४ ॥ ॥ दीपादिपुविशेषदर्शनात्क्षणिकत्वेनान्यत्रापिक्षणिकत्वमनुमीयतेचेदाकाशादिष्वविशेषदर्शनादन्यत्रापितदनुमीयेत ॥ २४ ॥ ॥ ॐअनुस्मृते ॥ २५ ॥ ॥ तदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानाच्च ॥ प्रत्यभिज्ञाया आंतित्वेविशेषदर्शनस्यापिश्रान्तित्वम् ॥ २५ ॥ ॥ ॐअ० ७ ॥ शून्यवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐनासतो दृष्टत्वात् ॥ २६ ॥ ॥ अदृष्टत्वाच्चासतःकारणत्वंयुज्यते ॥ २६ ॥ ॥ ॐउदासीनानामपिचैवंसिद्धिः ॥ २७ ॥ ॥ असतःकारणत्वेउदासीनानांहेयोपादेयबुद्धिर्वर्जितानांस्वपुष्पादीनामपिसकाशात्कार्यसिद्धिः ॥ चशब्दान्नचेदन्यत्रापिनस्यात् ॥ अविशेषात् ॥ २७ ॥ ॥ ॐनाभावउपलब्धेः ॥ २८ ॥ ॥ नचजगदेवशून्यमितिवाच्यं दृष्टत्वात् ॥ २८ ॥ ॥ ॐवैधर्म्याच्च नस्वमादिवत् ॥ २९ ॥ ॥ नचदृष्टस्यापिस्वमादिवदभावः ॥ तस्योत्तरकालेस्वमेवार्थना

धंसर्पइत्याद्यनुभवात् ॥ नचात्रतादृशंप्रमाणमस्ति ॥ २ ॥ अ० ८ ॥ विज्ञानवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ
 नभावोऽनुपलब्धेऽॐ ॥ ३८ ॥ नविज्ञानमात्रंजगत्तथानुभवाभावात् ॥ ३० ॥ ॐ क्षणिकत्वाच्च
 ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ ज्ञानंक्षणिकमर्थानां चस्थायित्वमुक्तम् ॥ अतश्चनैक्यम् ॥ ३१ ॥ ॐ सर्व
 थानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ प्रमाणाभावात्सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्च नैतेपक्षाग्राह्याः ॥
 ॥ ३२ ॥ अ० ९ ॥ स्याद्वादिमतं दूषयति ॥ ॥ ॐ नैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ सत्स्यादस
 त्त्यात्सदसत्स्यात्ततोऽन्यच्चस्यादित्येतन्नैकस्मिन्युज्यते ॥ अदृष्टत्वेनासंभवात् ॥ ३३ ॥ ॐ
 एवंचात्माकात्स्न्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ जीवस्यशरीरपरिमितत्वांगीकारेऽण्वादिशरीरस्थस्यहस्त्यादि
 शरीरेऽकात्स्न्यं स्यात् ॥ ३४ ॥ ॥ ॐ नचपर्यायादप्यविरोधो विकारादिभ्यः ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ त
 तच्छरीरस्थस्य तत्परिमाणत्वमिति न भवत्यम् ॥ विकारित्वादित्यत्वप्रसक्तेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ अ
 त्यावस्थिते श्रोत्राभयनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ परिमाणाभावेत्स्वरूपाभावप्राप्त्यात्यपरि
 माणस्थितेस्तदर्थत्वेन शरीरस्थितेरुभयनित्यत्वादविशेषेण सर्वशरीरनित्यत्वं स्यात् ॥ ३६ ॥ अ० १०
 पाशुपतपक्षमपाकरोति ॥ ॐ पशुरसामंजस्यात् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यं कामयेत तमुग्रं ऋणो यितं ब्रह्माणं त
 मृषितं सुमेधाम् ॥ अहं रुद्राय धनुर्गतो भिब्रह्म द्विषे शरं वेहं तवाऽ ॥ अस्य देवस्य मीढुषो वया विष्णो
 रेपस्य प्रभृते हविर्भिः ॥ विदेहि रुद्रो रुद्रिन्द्रं महित्यामिष्ठवर्तिं श्वना विगवत् ॥ एको नारायण आसी
 च ब्रह्मानंशानो नो नो मा वित्यादि श्रुतेः पारतन्त्र्येणासंजसत्त्वान्न पशुपतिरीश्वरो जगत्कर्ता ॥ ३७
 ॥ ॐ संबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ अशरीरत्वात्तस्य जगता संबन्धो न युज्यते कर्तृत्वेन मृतपुरुषव

३८ ॥ अंअधिष्ठानानुपपत्तेश्चॐ॥३९॥ ॥ पृथिव्याद्याधिष्ठानेस्थितोहिकुलालादिः कार्य
करोति न चास्यतदस्ति ॥४०॥ अंकरणवच्चेभोगादिभ्यःॐ॥४१॥ ॥ इदमेव जगत्तस्य करण
वदधिष्ठानादिरूपं नित्यस्यापि कस्यचिद्भावाद्युज्यत इति चेन्न ॥ भोगादिप्रप्तेः ॥ उत्पत्ति
विनाशौ सुखदुःखभोगाश्चाप्येतद्व्रताः ॥४२॥ ॥ अंतर्वत्त्वमसर्वज्ञता वाॐ॥४३॥ ॥ उत्पत्ति
देहवच्चैऽनवत्त्वमन्यथा ज्ञानाभावः ॥ शरीरिण एव हि ज्ञानोत्पत्तिर्दृष्टा विष्णोस्तु श्रुत्यैव सर्वविरोधाः
परिहृताः ॥ यदात्मको भगवांस्तदात्मिकाव्यक्तिः ॥ किमात्मको भगवान् । ज्ञानात्मके ऐश्वर्यात्म
कः शक्त्यात्मक इति ॥ बुद्धिमनो गन्धर्वगत्तां भगवतो न तु लक्षयामहे । बुद्धिमान् मनोवाङ्मनः प्रत्य
ग्भवानिति ॥ सदेहः सुखगंधश्च ज्ञानाभाः सत्पराक्रमं ज्ञानज्ञानः सुखसुखः स विष्णुः परमो ऽक्षर इत्या
दिकथा ॥४४॥ अ० ११ ॥ शक्तिप्रसंदूषयति ॥ ॥ अँउत्पत्त्यसंभवात्ॐ॥४५॥ ॥ नहि पुरु
षाननुगृहीतस्त्रीभ्य उत्पत्तिर्दृश्यते ॥४६॥ ॥ अनचकर्तुः करणम्ॐ॥४७॥ ॥ यदि पुरुषोणी
क्रियते तस्यापि कारणाभावादनुपपत्तिः ॥४८॥ ॥ अँविज्ञानादिभवे वा तदप्रतिषेधःॐ॥४९॥
॥ यदि विज्ञानादिकरणं तस्यांगीक्रियते तदा तत्त्वमुष्ट्याद्युपपत्तेरीशावादांतर्भावः ॥५०॥
॥ अँविप्रतिषेधाच्चॐ॥५१॥ ॥ सकलश्रुत्यादिविरुद्धत्वाच्चासमंजसम् ॥५२॥ अ० १२ ॥ इति
श्रीमत्कण्डौपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य
द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐजीवपरमात्माधिमूताधिदेवेषुश्रुतीनांपरस्परविरोधमपाकरो
 त्यनेनपादेन ॥ ॐनविष्यदश्रुतेःॐ ॥ १ ॥ ॥ नविष्यदनुत्पत्तिमत् ॥ तथाश्रुतेः ॥ १ ॥
 ॥ ॐअस्तितुॐ ॥ २ ॥ ॥ अस्येवचोत्पत्तिश्रुतिः ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादि ॥ २ ॥
 ॥ ॐगौण्यसंभवात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ अनादिर्वायमाकाशःशून्योलौकिकइत्यादिश्रुतिर्गौणी ॥
 अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवात् ॥ ३ ॥ ॥ ॐशब्दाच्चॐ ॥ ४ ॥ ॥ अथहवावनित्यानि
 पुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथयान्यनित्यानिप्राणःश्रद्धाभूतानिभौतिकानीति ॥ यानिह
 वावउत्पत्तिमंनितान्यनित्यानि ॥ यानिहवाअनुत्पत्तिमंनितानिनित्यानिनस्येवानिकदाचनोत्पद्यं
 तेनविलीयंतेपुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथैतान्युत्पत्तिमंनितिचानुत्पत्तिमंनितिचप्राणःश्रद्धा
 काशइतिभागशोह्युत्पद्यंतइतिमाह्वेयश्रुतेश्च ॥ ४ ॥ ॥ ॐस्याच्चैकस्यब्रह्मशब्दवत्ॐ ॥ ५ ॥
 स्यादैवैकस्योत्पत्तिमस्वमनुत्पत्तिमत्त्वंचगौणमुख्यापेक्षया ॥ यथाब्रह्मशब्दः ॥ अथकस्मादु
 च्यतेपरंब्रह्मेतिबृहतिर्बृह्यतिचेतिश्रुतेः ॥ परंब्रह्मणिमुख्योपिगौणत्वेनविर्चादिष्वपिबर्तते ॥
 अतएवाब्रह्मत्वंचेष्टाम् ॥ एवमन्यत्राप्यनुत्पत्तिमच्छब्दः ॥ ५ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेका
 च्छेदभ्यःॐ ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मणोऽन्यस्यनित्यत्वेसद्वदसर्वमसृजतेत्यादिप्रतिज्ञाहानिः ॥ आका
 शस्यापिसर्वस्मादव्यतिरेकात् ॥ आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीत् ॥ सदेवसौम्येदमग्रआसीत् ॥ एक
 मेवाद्वितीयंब्रह्म ॥ इदंवाअग्रैवकिंचनआसीदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ६ ॥ ॥ ॐयावद्विकारंतु
 विभागोलोकवत्ॐ ॥ ७ ॥ ॥ विभक्तत्वाच्चविकारित्वंयुक्तम् ॥ विकारिणएवद्विभक्तकालोके

दृश्यन्ते ॥ एकोऽविभक्तः परमः पुरुषो विष्णुरुच्यते ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालस्त्रय एते विभागिनः ॥
 चतुर्थस्तु महान्प्रोक्तः पञ्चमाहं कृतिर्मता ॥ तद्भिभागेन जायन्ते आकाशाद्याः पृथक् पृथक् ॥ यो विभा
 गी विकारी स सोऽविकारः परो हरिः ॥ अविभागात्परानन्दो नित्यो नित्यगुणः स कः ॥ विभागो ह्यल्पश
 क्तिः स्यान्न तदस्ति जनार्दन इति बृहत्संहितायाम् ॥ ७ ॥ अ० १ ॥ अथ ह नित्याश्चानित्याश्च ॥ ते जो बच्चा
 न्याकाश इति ॥ तान्यनित्यानि वायुर्वा विनित्यो वायुना हि सर्वानि भूतानि नेनीयन्ते ॥ अथ ह चेतनाश्चाचे
 तनाश्चेते जो बच्चा न्याकाश इति तान्यचेतनानि वायुर्वा विनित्यो वायुना हि सर्वानि भूतानि विज्ञायन्ते ॥
 कुविदं गनमसाये ब्रध्वासः पुरा देवा अनवद्यास आसन् ॥ ते वायवे मनवे बाधिता या वासयन्तु षसं सूर्येण ॥
 सावा एषा देवतानादिर्यो यं पवत इति ॥ यस्य नादिर्न मध्यं नान्तो नोदयो न निम्लो च इत्यादि श्रुतिभ्यो
 वायोरनुत्पत्तिरित्यतो ब्रवीति ॥ ॐ एतेन मातरीश्वर्याख्यातः ॐ ॥ ८ ॥ एतेन मुख्यामुख्या
 नुत्पत्तिवचनेन विभक्तत्वाच्च वाच्यनुत्पत्तिश्रुतिरपि व्याख्याता ॥ नित्यः परमनित्यश्च तथा नित्यः पर
 स्तथा ॥ चतुर्थैतज्जगत्सर्वपरानित्यं तु पार्थिवम् ॥ अनित्यानि तु भूतानि नित्यो वायु रुरुदाहृतः ॥ प
 रस्तु नित्यः पुरुषः प्रकृतिः काल एव च ॥ एतच्चतुर्घ्यविष्णुः स्वयं नित्यः परात्परः ॥ प्रविव्युह्य व्यूह्य
 चासावनीत्यच जनार्दनः ॥ धारयत्यनिशं देवो नित्यानि दैकलक्षण इति कौर्म्यं ॥ ८ ॥ अ० २ ॥
 ॐ अंसं भवस्तु सतो नुपपत्तेः ॥ ९ ॥ असद्वा इदमग्र आसीत्ततो वै स दजायत ॥ असतः स द
 जायतेत्यादि श्रुतिभ्यः सतोऽप्युत्पत्तिरिति चेन्न ॥ अनुत्पत्तिरेव सतः ॥ तु शब्देनोक्तव्यवस्थामपा
 करोति ॥ न ह्यसतः स दुत्पद्यते ॥ अदृष्टत्वादनुपपत्तेः ॥ तद्वा एतद्ब्रह्माहुः बृहति बृंहयति चेति ॥

तद्वाएतदसदहनुनद्यासादयतिकश्चनेति ॥ तद्वाएतत्परमाहुः परतोहितदुदीक्षतइति श्रुतेरसच्छब्दो ब्रह्मवाची ॥ देवानां पूर्वयुगे सतः सदजायतेति ॥ ब्रह्मवा असत्सद्वावप्राणः ॥ प्राणो वावमहान् सहओजो बलमित्याचक्षत इति पैंगिश्रुतिः ॥ त्वंदेव शक्त्यां गुणकर्मयो नैरेतस्त्वजायां कविग्राधेऽजः ॥ ततो वयं सत्प्रमुखा यदर्थं बभूविमात्मनः करवामकिं त इति भागवते ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति च ॥ प्रत्यक्षत्वं हरेर्जननविकारः कथंचन ॥ पुरुषः प्रकृतिः कालो महानित्यादिपुष्कमात् ॥ विकार एव जननं पुरुषे तद्विशेषणम् ॥ परतंत्रविशेषो हि विकार इति कीर्तित इति पादो ॥ अविकारोऽपि भगवान् सर्वशक्तित्वहेतुः ॥ विकारहेतुकं सर्वकुरुते निर्विकारवान् ॥ शक्तिशक्तिमतोश्चापि न विभेदः कथंचन ॥ अविभिन्नापि सेच्छादिभेदैरपि विभाष्यत इति भागवतंत्रे ॥ १ ॥ अ० १३ ॥ ॐ ते जो तस्तथा ह्याह ॐ ॥ १० ॥ वायो रग्निरित्यादेर्नान्यत उत्पत्तिर्ग्राह्या ॥ अत एव परा तदपि जायते ॥ तत्ते जोऽमृजते ति ह्याह ॥ कारणत्वेनेत्युक्तेऽप्यमुख्यतयाऽन्येषामपिशब्दोक्तत्वात्पुनरुक्तिरुभयकारणत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ ११ ॥ अ० १४ ॥ ॐ आपः ॐ ॥ ११ ॥ ब्रह्मैवेदमग्र आसीत् तदपोऽमृजत तदिदं सर्वममृजतेति श्रुतेरग्निरप इत्युक्तेऽपि ब्रह्मण एवावादिमूढिः ॥ एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वद्विधाणि च ॥ खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणी त्यादि च ॥ कर्ता सर्वस्य वैविष्णुरेक एव न संशयः ॥ इतरेषां तु सत्ताद्यायत एव तदाज्ञयेति भविष्यत्पुराणे ॥ वामने च ॥ तत्र तत्र स्थितो विष्णुस्तत्तच्छक्तीः प्रबोधयन् ॥ एक एव महाशक्तिः कुरुते सर्वमंजसेति ॥ घर्मात्स्वेदादिदृष्टेः पुनः प्रतिषेधः ॥ १११ ॥ अ० ५ ॥ ता आप एक्षंत बह्वयः स्याम प्रजायेमहीति ॥ ता अन्नममृजंते त्यज्यो

अमृष्टिः श्रूयते ॥ अद्भ्यः पृथिवीति कुत्रचित्पृथिवीमृष्टिः ॥ अतो विरुद्धत्वादप्रामाण्यमित्यनोवक्ति ॥
 ॥ ॐ पृथिव्यधिकाररूपशब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ पृथिवीतत्रात्रशब्देनोच्यते ॥
 भूताधिकारत्वात् ॥ काण्यप्रचुराचपृथिवी ॥ नात्रस्य तथाविशेषः ॥ आपश्चपृथिवीचा
 त्रं पृथिवीवाअन्नंनाआपोऽन्नमसृजंत ॥ पृथिवीवाअन्नमित्यादिशब्दांतराच्च ॥ आदिशब्दा
 द्युक्तिः ॥ अपौरुषेयत्वेनादोषस्यवाक्यस्यनाप्रामाण्यमित्यादि ॥ कौर्मैच ॥ विरोधोवाक्ययो
 र्यत्रनाप्रामाण्यंतदेष्यते ॥ यथाविरुद्धतानस्यात्तथार्थः कल्प्यएतयोरिति ॥ रक्तोऽग्निरुदकं शुद्धं
 कृष्णवपृथिवीस्वतः ॥ नाभिपद्माभिसंबंधात्पीतासेत्यभिधीयते ॥ क्षत्ररक्ताभिसंबंधाद्रक्तोद
 कबहुत्वतः ॥ शुक्लत्वमेत्येवमेववर्णांतरगतिर्भवेत् ॥ विष्णुवीर्याभियोगाच्चपीतत्वंभुवइष्यते ॥
 स्वर्णवीर्योहिमगवाननादिः परमेश्वरइतिव्योमसंहितायाम् ॥ १२ ॥ अ० ६ ॥ प्राणानां ग्रंथिर
 सिरुद्रोमाविशांतकस्तेनाग्नेनाप्यायस्वेत्यादिनाऽन्यः संहर्ताप्रतीयतइत्यतोब्रूते ॥ ॐ तदभिध्या
 नादेवतुल्लिङ्गात्सः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वमावाङ्मयश्चनेविश्वमायानिहत्तिरि
 तिवंधलयस्यतदभिध्याननिमित्तत्वालिङ्गात्तत्कर्तृत्वंप्रतीयतेकिमुसादेर्जगतः ॥ इत्येतस्मादेवसंहा
 रकर्ताविष्णुरेवेतिप्रतीयते ॥ किमुयमप्येतिभुवनंसांपरायसेनोहरिर्वृतमिहाद्युपेतुदेवः ॥ यइदं
 सर्वविलापयतिसहरिः परः परमात्मेत्यादिश्रुतिभ्यइत्येवशब्दः ॥ स्रष्टापाताचसंहर्तासएकोहरिरी
 श्वरः ॥ स्रष्टृत्वादिकमन्येषां दारुयोषावदुच्यते ॥ एकदेशक्रियाचात्रनतुसर्वात्मनेरितम् ॥ सृ
 ष्ट्यादिकंसमस्तंतुविष्णोरेवपराद्भवेदितिचस्कांदि ॥ निमित्तमात्रमीशस्यविश्वसर्गनिरोधयोः ॥

हिरण्यगर्भः शर्वश्रकालाख्याकूपिणस्तवेति च सागवते ॥ सब्रह्मणामृजतिसुरेण विलापयति
 सोऽनुपतिरलय एक एव हरिः परः परानंद इति च महोपनिषदि ॥ १३ ॥ अ० ७ ॥ अत एव हीदं पराक्त्मा दु
 त्यद्यने क्रमाद्विलीयते नासावुदेति नास्तमेतीति भाह्वेयश्रुतौ क्रमाह्वयः प्रतीयते ॥ अक्षरात्परमा
 देव सर्वमुत्पद्यते क्रमात् ॥ व्युत्क्रमाद्विलयश्चैव तस्मिन्नेव परात्मनीति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ व्युत्क्र
 माह्वयः प्रतीयतेऽत आह ॥ ॐ विपर्ययेण तु क्रमोऽत उपपद्यते च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ क्रमवच
 नमपि विपरीत क्रमापेक्षया ॥ कर्ता प्राणादिकस्यास्य हंता भूम्यादिकस्य च ॥ यः क्रमाद्बु
 त्क्रमाच्चैव स हरिः पर उच्यत इत्यत एव भाह्वेयश्रुतिवचनात् ॥ अनुरूपः क्रमः सृष्टौ प्रतिरूपो लये
 क्रमः ॥ इति क्रमेण भगवान्मृद्धिं संहारकद्विभुरिति च पादौ ॥ पूर्वेषां पूर्वेषां सामर्थ्याधिक्यदुपपद्य
 ते च ॥ वामने च ॥ पूर्वपूर्वयतो विष्णोः संनिधानं क्रमाधिकम् ॥ सामर्थ्याधिक्यमेतेषां पश्चादेव लय
 स्तथा ॥ व्याप्तिश्चाभ्यधिकानेपामत एव न संशय इति च ॥ १४ ॥ अ० ८ ॥ ॐ अंतरा विज्ञानमनसी
 क्रमेण तल्लिंगादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणान्मनोमनसश्च विज्ञानम् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी
 प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनीति लिंगाद्विज्ञानमनसी अंतरा विपरीत क्रम इति चेन्न ॥ विशेषप्रमाणा
 भावात् ॥ १५ ॥ ॥ ॐ चराचरव्यपाश्रयस्तु स्याच्च द्यपदेशो भाक्तस्तद्भावमावित्वात् ॐ ॥ १६ ॥
 मनसश्च विज्ञानमिति व्यपदेशश्चराचरेष्वालोचनाद्विज्ञानं भवतीति भागापेक्षया स्यात् ॥ न विज्ञान
 तत्त्वापेक्षया ॥ स्कंदि च ॥ परादव्यक्तमुत्पन्नमव्यक्तानुमहांस्तथा ॥ विज्ञानतत्त्वं महतः समुत्पन्नं
 चतुर्मुखात् ॥ विज्ञानतत्त्वानुमनोमनस्तत्त्वाद्येखादिकम् ॥ एवं बाह्यापरा मूर्धिरंतस्तद्व्यक्त्यपेक्ष

या ॥ विपरीतक्रमोज्ञेयोयस्मादंतेहरेर्दृशिरिति ॥ १६ ॥ अ० १ ॥ ॥ अनात्माश्रुतेर्नित्यत्वा
 ज्ञताभ्यः ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सद्ददं सर्वविलाप्यान्तस्तमसिनिनीनस्ताद्विलाप्यव्युत्तिष्ठते ॥ सद्ददं सर्व
 विमृजनिविलापयनिविस्थापयतिप्रस्थापयतिआच्छादयतिप्रकाशयतिविमोचयत्येकएवेतिश्रु
 तेः ॥ परमात्मापिनलीयते ॥ अश्रुतत्वाद्ब्रह्मलस्य ॥ निनीनशब्देनापिहित्वमुच्यते ॥ तुच्छये
 नाभवपिहितंयदासीदितिश्रुतेः ॥ सएतस्मिस्तमसिनिनीनःप्रकृतिपुरुषं कालं चानुपश्यतिनैनं प
 श्यतिकश्चेत्तिर्पैंगिश्रुतिः ॥ नित्यो नित्यानांचेतनश्चेतनानाम् ॥ सनित्यो निर्गुणो विभुः परः पर
 मात्मा ॥ नित्यो विभुः कारणलोकसाक्षी परगुणैः सर्वदृक्शश्वतश्चेत्यादिश्रुतिभ्यो नित्यत्वाच्च ॥
 १७ ॥ अ० १ ॥ ॥ नित्यो नित्यानामिति जीवस्यापि नित्यत्वमुक्तम् ॥ सर्वएतेचिदात्मानोऽव्युच्चरं
 तीत्युत्पत्तिरुच्यते ॥ अतो विरोध इत्यत आह ॥ १८ ॥ ॥ जीवोप्यत
 एव परमेश्वरादुत्पद्यते ॥ शब्दादेव ॥ तेवाएतेचिदात्मानोऽविनष्टाः परं ज्योतिर्निविशंत्यविनष्टा
 एवोत्पद्यन्तेनविनश्यंतिकदाचेनेतिकाषायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ अणुक्तेश्च ॐ ॥ १९ ॥ ॥ नि
 त्यस्यापि जीवस्योपाध्यपेक्षयोत्पत्तिर्युज्यते ॥ उत्पद्यन्तेचिदात्मानो नित्याज्जित्याः परात्मनः ॥ उ
 पाध्यपेक्षयतेषामुत्पत्तिरपिगीयतइतिव्योमसंहितायाम् ॥ १९ ॥ अ० १ ॥ ॥ व्यासाद्यात्मानश्चेत
 नानिर्गुणाश्चसर्वात्मानः सर्वरूपा अनंता इति काषायणश्रुतौ व्यासत्वं प्रतीयते ॥ अणुर्येष आत्मायं वा
 एतेसिनीतः पुण्ड्रं चापुण्ड्रं चेति गौपवनश्रुतावणुत्वमित्यतो विरोध इत्यतो ब्रवीति ॥ ॥ अउत्क्रां
 तिगत्यागतीनाम् ॐ ॥ २० ॥ ॥ हेतूनांसकाशादणुरेव ॥ सोऽस्माच्छरीरादुत्क्रम्यामुं लोकाभिग

च्छत्यमुष्मादिमंलोकमागच्छतिसगर्भाभवति सप्रसूयतेसकर्मकुरुतइतिपौष्यायणश्रुतेः॥ २०॥
 तत्रस्वातंत्र्यप्रतीतेः॥एकःप्रसूयतेजंनुरेकएवप्रलीयते॥ एकोनुऽभुंक्तेसुकृतमेकएवचदुष्कृतमित्या
 देअस्वयमेवेत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐस्वात्मनाचोत्तरयोः॥२१॥ ॥ सएतेनैवस्वात्मनापरेणैर्भगंभमनुप्र
 विशतिपरेणजायेतपरेणकर्मकुरुतेपरेणनीयतेपरेणोजीयते॥ तंवाएतमभिवदंतिस्वात्मेति॥एषह्या
 नंदमादत्तेएषद्येनंजीवमभिजीवयतिएषउद्गमयत्येषआगमयतीत्युत्तरयोर्वाक्ययोःपरमात्मनैवो
 त्क्रांत्यादयः ॥ २१ ॥ ॥ ॐनाणुरतच्छेतेरितिचिन्नेतराधिकारात्ॐ॥२२॥ ॥ व्यासाह्यात्मान
 श्वेतनानिर्गुणाश्चेतिव्यासिश्रुतेर्नाणुर्जीवइतिचेन्न ॥ सआत्मेदंमृजतिसद्विधेदंबिभर्ति ॥ अंतर्बहि
 श्रसबहुधेदमनुप्रविश्यात्मनोऽभिनयति ॥ सआत्मासआत्मानःसईशःसविष्णुःसपरःपरोवरीया
 निनिपरमात्माधिकारात् ॥ एकशब्दैर्द्विशब्दैश्चबहुशब्दैश्चकेशवः ॥ एकएवोच्यतेवैदस्ताव
 तानास्यभिन्नतेतिभविष्यत्पुराणे ॥ तदयंप्राणोधितिष्ठतितदुक्तमृषिणाआतेनयातमित्यादिच ॥
 ॥२२॥ ॥ ॐस्वशब्दोन्मानाभ्यांचॐ॥२३॥ ॥ एषोह्यात्माऽधुद्गतोमानशक्तेस्तथाऽप्यसौप्रमि
 तिंयातिवैदः ॥ पूर्णोऽंचित्यःसर्ववैदेकयोनिःसर्वाधीशःसर्ववित्सर्वकर्तैतिवाक्यशेषेआत्मशब्दोन्मा
 नाभ्यांच ॥ आत्माभेयःपरंब्रह्मपरानंदादिकाभिदाः ॥ वदंतिविष्णुमैवंकनान्यत्राऽसांगतिः
 क्वचिदितिकौर्म्ये ॥ २३॥ ॥ ॐअविरोधश्रंदनवत्ॐ॥ २४ ॥ ॥ अणोरपिजीवस्यसर्वश
 रीरव्यासिर्जुष्यते ॥ यथाहरिचंदनविप्रुषएकदेशपतितायाःसर्वशरीरव्यासिः ॥ अणुमात्रो
 प्ययंजीवःस्वदेहंव्याप्यतिष्ठति॥यथाव्याप्यशरीराणिहरिचंदनविप्रुषइतिचब्रह्मांडपुराणे॥२४॥

॥ ॐ अवस्थितिवैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाद्बृदिहि ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सम्यगसम्यगवस्थान
 विशेषाद्युज्यते चंदनस्येति चेन्न ॥ हृदि ह्येव आत्मेति जीवस्यापि तथाभ्युपगमात् ॥ २५ ॥ ॥ ॐ गु
 णाद्बालोक्तवत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ यथा लोकास्त्य प्रकाशगुणेन व्याप्तिर्योनीरूपेणाव्याप्तिरिव चि
 हुणेन व्याप्तिर्योनीरूपेणाव्याप्तिरिति वा ॥ स्कादेव ॥ असम्यक् सम्यगिति च व्यवस्थामेदतः सु
 राः ॥ व्यास्य व्याप्तिर्युतास्त्वन्ये चिहुणैर्नैव नान्यथा ॥ चिहुणस्य स्वरूपत्वात्तद्व्याप्तिश्चेति युज्य
 ते ॥ शक्तियोगात्सुराणां तु विविधाचव्यवस्थितिरिति ॥ २६ ॥ अ० १२ ॥ सानित्यो निरवयवः पुण्य
 युक्पापयुक्च स इमं लोकं ममुं चावर्तते स विमुच्यते स एकधानसमधान दशधान शतधेति गौपवनश्रु
 तावेकस्याबहुत्वं प्रतीयते ॥ संपंचधा ससधा सदशधा सवतिसशतधा च सहस्रधा सगच्छतिसमुच्य
 तइति पाराशर्यायणश्रुतौ बहुरूपत्वं प्रतीयते ॥ अतो विरोधं परिहरति ॥ ॐ व्यतिरेको गंधव
 तथा च दर्शयति ॐ ॥ २७ ॥ ॥ यथा पुष्पाद्रंधः पृथगगच्छति एवमंशिनो जीवादंशाः पृथगगच्छन्ति ॥
 अथैक एव स न गंधवद्व्यतिरिच्यते ॥ अथैकी भवति ॥ अथ बह्वी भवति तं यथा यथैश्वरः प्रकुरुते तथा त
 था सवतिसोऽचित्योः परमो गरीयानिति शांडिल्यश्रुतिः ॥ अचित्ये येशशतं यैव ह्येको वयववर्जितः ॥
 आत्मानं बहुधा कृत्वा क्रीडते योगसंपदेति च पादो ॥ २७ ॥ अ० १३ ॥ तत्त्वमस्य हे ब्रह्मास्मीत्यादिषु
 जीवस्य परेणाभेदः प्रतीयते ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ द्वा सु पूर्णेत्यादिषु भेदः ॥ अत उ
 च्यते ॥ ॐ पृथगुपदेशात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ भिन्नोचित्यः परमो जीवसंधात्पूर्णः परो जीवसंधो
 ह्यपूर्णः ॥ यतस्त्वसौ नित्यमुक्तो ह्यं च बंधान्मोक्षं तत एवाभिवांच्छेदिति सोपपत्तिककौशिकश्रु

तेभिन्नएवजीवः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ तद्ब्रह्मणोऽस्तु ॥ २९ ॥ ॥ ज्ञानानंदा
 दिब्रह्मगुणाएवाऽस्ययतः सारः स्वरूपमतोऽभेदव्यपदेशः ॥ यथासर्वगुणात्मकत्वात्सर्वोत्पत्तयः ॥
 णउच्यन्ते सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति ॥ भविव्यपर्वणिच ॥ भिन्नाजीवाः परोभिन्नस्तथापि ज्ञानरूपतः ॥
 प्रोच्यन्ते ब्रह्मरूपेण वेदवादेषु सर्वशब्दिति ॥ २९ ॥ अ० १४ ॥ जीवस्याप्युत्पत्तिरुक्ता ॥ अतस्त
 स्य सोनादिनापुण्येन पापेन चानुबद्धः परेण निर्मुक्त आनंत्यायकलप्यत इत्यनादिकर्मसंबन्ध आनंत्या
 वा मिश्रनयुज्यत इत्यत आह ॥ ॐ यावदात्मभावित्वाच्च न दोषस्तद्दर्शनात् ॥ ३० ॥
 यावत्परमात्मा तिष्ठत्यनाद्यनंतत्वेनैवं जीवोपिनित्यः परो नित्यो जीवोऽनित्यास्तस्य धातवः अत उत्प
 द्यते ध्रियेते च विमुच्यते चेति चाग्निवेश्यश्रुतिः ॥ आत्मानित्यः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो धातु
 रस्य त्वनित्य इति च भारते ॥ ३० ॥ अ० १५ ॥ विज्ञानात्मा सह देवैश्च सर्वैः स आनंदः सबलः स ओजः स
 परेणामुंलोकमुच्चीयते स विमुच्यत इति जीवस्य ज्ञानानंदादिरूपत्वमुच्यते ॥ सद्दुःखादिमुक्तानं
 दी भवति सोऽज्ञानादिमुक्तो ज्ञानी भवति सोऽबलादिमुक्तो बली भवति स नित्यो निरांतको वतिष्ठत इ
 ति पैंगिश्रुतावनानंदादिरूपत्वं च प्रतीयतेऽत आह ॥ ॐ पुंस्त्वादिवत्त्वस्य सतोऽभिव्यक्तियोगा
 त् ॥ ३१ ॥ ॥ यथा बालस्य सेदेषुं स्तं धौ वनेऽभिव्यज्यते एव संतामेवानंदादीनां व्यक्तय
 पेक्षया तदुक्तिः ॥ बलमानंदो जश्च सहो ज्ञानमनाकुलम् ॥ स्वरूपाण्येव जीवस्य व्यज्यन्ते परमा
 द्विभोरिति गौपव न श्रुतिः ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ नित्योऽपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगेन्यतरनियमो वा न्यथा
 ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ न्यक्तयर्नगीकारे देवानां नित्योऽपलब्धिरानंदादीनामसुराणां नित्यानुपलब्धिर्मे

नुषाणांचानित्योपलब्ध्यनुपलब्धीप्रसज्येते॥ नित्यानंदोनित्यज्ञानोनित्यबलः परमात्मानैवमसुराः
 वमनेवंचमनुष्या इत्याश्रितेश्च॥ भविष्यत्पर्षणिच॥ नित्यानंदज्ञानबलादेवानैवतुदानवाः॥
 दुःखोपलब्धिमात्रास्तेमानुषास्तुभ्यात्मकाः॥ तेषांदन्यथादृश्यंतदुपाधिकृतंमतम्॥ विज्ञा
 नेनात्मयोग्येननिजरूपेव्यवस्थितिः॥ सम्यग्ज्ञानंतेदेनानांमनुष्याणांविमिश्रितम्॥ विपरीतं
 तुदैत्यानांज्ञानस्यैवंव्यवस्थितिरिति॥ ३२॥ अ० १६॥ ईश्वरस्यैवकर्तृत्वमुक्तम्॥ यत्कर्मकुरु
 तेतदभिसंपद्यतइतिजीवस्याप्युपलभ्यतेऽतआह॥ ॥ ॐकर्ताशास्त्रार्थवत्त्वात्ॐ॥ ३३॥
 जीवस्यकर्तृत्वाभावेशास्त्रस्याऽप्रयोजकत्वप्राप्तेर्जीवोऽपिकर्ता॥ ३३॥ ॥ ॐविहारो
 पदेशात्ॐ॥ ३४॥ ॥ स्त्रीभिर्वीर्यानेर्वाज्ञातिभिर्वाऽज्ञानिभिर्वैत्यादिमोक्षेपि॥ ३४॥ ॥
 ॐउपादानात्ॐ॥ ३५॥ ॥ साधनाद्युपादानप्रतीतिश्च॥ ३५॥ ॥ ॐव्यपदेशाच्चक्रि
 यायांनचेन्निदेशविपर्ययःॐ॥ ३६॥ ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिक्रियायांव्यपदेशाच्च॥
 अन्यथाऽऽत्मैवलोकमितिनिर्देशः स्यात्॥ ३६॥ तर्हि कथमीश्वरस्यैवकर्तृत्वमित्यतोवक्ति॥ ॥
 ॐउपलब्धिवदनियमःॐ॥ ३७॥ ॥ यथाज्ञानेदंज्ञास्यामीत्यनियमः प्रतीयतेऽएवंकर्मण्यपि
 जीवस्ययथात्मानमंतरोयमयतीतिचश्रुतिः॥ ३७॥ कुतः॥ ॥ ॐशक्तिविपर्ययात्ॐ॥ ३८॥
 अल्पशक्तित्वाज्जीवस्य॥ ३८॥ ॥ ॐसमाध्यभावाच्चॐ॥ ३९॥ ॥ समाधानाभावाच्चात्वा
 तंन्यंप्रतीयते॥ ३९॥ अतः॥ ॥ ॐयथाचतक्षोभयथाॐ॥ ४०॥ ॥ यथातक्षणः कारयितुंनियत
 त्वंकर्तृत्वंचविद्यतेऽएवंजीवस्यापि॥ ४०॥ ॥ ॐपराचतुच्छ्रुतेःॐ॥ ४१॥ ॥ साचकर्तृत्वशक्तिः

परादेव ॥ कर्तृत्वंकरणत्वंचस्वभावश्चेतनाधृतिः ॥ यत्प्रसादादिमेतन्निमित्तं यदुपेक्षयेतिर्पैगिश्रुतिः ॥ ४१ ॥ ॐ कृतप्रयत्नापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधवैयर्थ्यादिभ्यः ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ ततोऽप्रयोजकत्वंशास्त्रस्यनापद्यते ॥ कृतप्रयत्नापेक्षत्वात्तत्प्रेरकत्वस्य ॥ आदिशब्देनैवपम्यादि ॥ पूर्वकर्मप्रयत्नं च संस्कारंचाप्यपेक्षयतु ॥ ईश्वरः कारयेत्सर्वतच्चेत्स्वरक्तं मतम् ॥ अनादित्वाददोषश्चपूर्णशक्ति त्वतोहरेरिति भाविष्यत्पर्वणि ॥ एतदेवंचाप्येवमेतदस्तिनचास्तिचेति मोक्षधर्मे ॥ ४२ ॥ अ० १ ७ ॥ अंशाएवहीमेजीवाअंशीहिपरमेश्वरः ॥ स्वयमैरिदं सर्वकारयत्यचलोहरिरितिगोपवनश्रुतावं शवंजीवस्योपलभ्यते ॥ नैवांशोनसंबन्धोनापेक्ष्योजीवः परस्य ॥ तथापितुयथायगेगंकलदः प्रभुरकराद् ॥ ननियम्यः सकस्यापिसमसर्वस्यनियामकइतिचभाह्वेयश्रुतावतोब्रवं ॥ इति ॥ ॐ अंशोनानाव्यपदेशादन्यथाचापिदाशकितवादित्वमधीयतएके ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ मांक्षतुविमुर्नित्यंपुत्रोहंपरमात्मनः ॥ अवःपरेणपितरंयोअस्यानुवेदपरएनावरेण ॥ यस्तद्वेद सपितुष्पितासत् ॥ कवीयमानः कइहप्रबोचैवैवंमनःकुतोधिप्रजातम् ॥ स्त्रियः सतीस्तौउभेपुंसअः ॥ हुः पश्यदक्षिणवाचाविचेतदंध ॥ कविर्यः पुनः सइमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् ॥ इह सुपर्णासयुजासखायेत्यादिनानाव्यपदेशादंशोजीवः ॥ तथाचपाराशर्यायणश्रुतिः ॥ अंशोहं षे परस्ययोग्यंपुमानुत्पद्यतेचास्त्रियतेचनानाद्येनंव्यपदिशंतिपितेतिपुत्रेतिश्रुतेतिसखेतिचेति ॥ ३ नन्यः परोन्योजीवीनासावस्यकुतश्चन ॥ नायंतस्यापिकश्चनेति ॥ अन्यथाचकाषायणश्रुतिः ॥ ब्रह्मदाशाब्रह्माकितवाब्रनैवेमेदाशाइत्यमेदेनाप्येकेऽधीयते ॥ तथाचाग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अंशोद्ये

पपरस्यभिन्नं ह्येतमधीयिरऽमिन्नं ह्येतमधीयिर इति ॥ वाराहे च ॥ पुत्र आनुसखित्वेन स्वाभित्वेन य
 तो हरिः ॥ बहुधा गीयते वै देर्जी वांशस्तस्य तेन तु ॥ यतो भेदेन तस्यायमभेदेन च गीयते ॥ अतश्चां
 शत्वमुद्दिष्टं भेदाभेदौ न मुख्यत इति ॥ ४३ ॥ ॥ ॐ मंत्रवर्णात् ॐ ॥ ४४ ॥ पादोऽस्य विश्वाभूता
 नीति ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः स नाव न इति
 ॥ ४५ ॥ अनंशत्वश्रुतेर्गतिं चाह ॥ ॥ ॐ प्रकाशादिवैवंपरः ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ अंशत्वेऽपि न मत्स्या
 दिरूपी पर एव विधः ॥ यथा ते जांशस्यैव कालाग्रेऽखद्योतस्य च नैक प्रकरात् ॥ यथा जलांशस्यामृ
 तसमुद्गस्य मूत्रादेः यथा च पृथिव्यं शस्य मेरोर्विष्ठादेः अमिमानि देवतापेक्ष्ये तत् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 स्मरंति च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ एते स्वांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयम् ॥ इन्द्राख्याकुलं लोकं मृडयंति
 युगे युगे ॥ अतः परं पदव्यक्तमव्यूहगुणबृंहितम् ॥ अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात्सजीवो यः पुनर्भवः ॥ स्वां
 शश्चाथो विभिन्नांश इति द्वेधांश इष्यते ॥ अंशिनो यत्तु सामर्थ्यत्वरूपं यथा स्थितिः ॥ तदेव नानुमा
 नोऽपि भेदः स्वांशं शिनोः क्वचित् ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिः स्यात्किंचित्सादृश्यमात्रयुगिति वाराहे ॥
 न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतो न्य इति च ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारौ देहसंबंधाज्ज्योतिरादिव
 त् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ परानुज्ञया प्रवृत्तिः परतो बंधनिवृत्तिश्च जीवस्य प्रतीयते ॥ अंशत्वेऽपि देहसंबंधा
 त् ॥ यथात्मानमंतरोयमयति ॥ तमेवं विद्वानमृत इह भवतीत्यादिना ॥ ननु परस्य ॥ वासुदेवः सं
 कर्षणः प्रद्युम्नो निरुद्धो हं मत्स्यः कूर्मो वाराहो नारसिंहो वा मनोरा मो रामः कृष्णो बुद्धः कल्किरहं शतधा
 इंसहस्रधा हं मितो हं मनंतो हं नैवेते जायंते न भ्रियंते नैषामनुज्ञानबंधो न मुक्तिः सर्व एव ह्येते पूर्णा अज

राअमृताःपराःपरानंदाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ युज्यतेचज्योतिरादिवत् ॥ यथादित्योवियद्ग
 तस्तत्प्रकाशश्चैकप्रकारः ॥ शुक्लंरुणंकनीनिकितितदंशस्याप्यक्ष्णोदेहंमंत्रान्नतादृशीशक्तिः ॥
 तदनुग्राह्यत्वंतैर्नैवावृत्तिपरिहारश्च ॥ यथाबाह्यजलस्यामृतसमुद्रस्यचैकत्वंतदंशस्यापिश्लेष्म
 णस्तदनुग्राह्यत्वंतैर्नैवविरोधनिवृत्तिश्च ॥ मोक्षधर्मश्च ॥ यत्किंचिदिहलोकोस्मिन्देहबद्धंवि
 शांपते ॥ सर्वपंचभिरविष्टंमूर्तैरीश्वरबुद्धिजैः ॥ ईश्वरोहिमहद्भूतंप्रमूर्तारायणोविराट् ॥ भूतानं
 रात्माविज्ञेयःसगुणोनिर्गुणोपिच ॥ भूतप्रलयमव्यक्तंशुश्रूषतुर्नृपसत्तमेति ॥ वाराहेच ॥ अंशाश्चदे
 हयोग्यत्वाज्जीवाबंधादिसंयुताः ॥ अनुग्राह्याश्चेश्वरेणनतुमत्स्यादिकोहरिः ॥ अदेहबंधयोग्यत्वा
 द्यथासूर्यप्रभाशिणी ॥ यथामृतसमुद्रस्यश्लेष्मादेश्चविरूपता ॥ अनुग्राह्यत्वमन्यस्यतैर्नैवाह
 त्तिरोधनमिति ॥ ४८ ॥ ॐअंसंतेश्राव्यतिकरःॐ ॥४९॥ ॥ अपूर्णशक्तित्वाच्चनजी
 वस्यमत्स्यादिसाम्यम् ॥ तथाचचतुर्वेदशिखायाम् ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यत्रीणिरूपाणि ॥
 कृष्णोरामःकपिलइति ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यपंचरूपाणिदशरूपाणिशतरूपाणिसहस्ररू
 पाण्यमितरूपाणितानिहवाएतानिसर्वाणिपूर्णानिसर्वाण्यनंतानिसर्वाण्यसंमितानिसर्वाण्यमिता
 नि ॥ अथावराःसर्वएवापूर्णाःसर्वएवबध्यन्तेऽथमुच्यन्तेचैकेचनेति ॥ ४९ ॥ ॐआभा
 सएवचॐ ॥ ५० ॥ ॥ रूपरूपंप्रतिरूपोबभूवेतिप्रतिबिंबत्वाच्चनसाम्यम् ॥ वाराहेच ॥
 द्विरूपावंशकौतस्यपरमस्यहरोर्विभोः ॥ प्रतिबिंबांशकश्चाथस्वरूपांशकएवच ॥ प्रतिबिंबां
 शकाजीवाःप्रादुर्भावाःपरेस्मृताः ॥ प्रतिबिंबेव्यसाम्यंस्वरूपाणीतराणित्विति ॥ सोपाधि

रनुपाधिश्चप्रतिबिंबोद्दिधेयते ॥ जीवःपरस्यानुपाधिर्निद्राचापोयथावेरितिपैंगिश्रुतिः ॥ यथै
 पापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततमितिश्रुतिः ॥ ५० ॥ अ० १८ ॥ ॥ प्रतिबिंबानांमिथो
 वैचित्र्येकारणमाह ॥ ॐअदृष्टानियमात्रॐ ॥ ५१ ॥ ॥ अनादिविद्याकर्मादिवैचि
 त्र्याद्वैचित्र्यम् ॥ ५१ ॥ ॥ ॐअभिसंध्यादिष्वपिचैवम्ॐ ॥ ५२ ॥ ॥ इच्छाद्वेषमुखदुःखादि
 वैचित्र्यंचादृष्टादेव ॥ चशब्देनप्रतिक्षणवैचित्र्यंच ॥ ५२ ॥ ॥ ॐप्रदेशादितिचेन्नांतर्भा
 वात्रॐ ॥ ५३ ॥ ॥ नस्वर्गनरकभूम्यादिप्रदेशविशेषाद्वैचित्र्यम् ॥ तत्प्रात्परदृष्टापेक्षत्वात् ॥
 एकदेशस्थितानामेववैचित्र्यदर्शनाच्च ॥ ५३ ॥ अ० १९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रभाष्येश्रीभदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ ३ ॥
 श्रीविद्वयासायनमः ॥ ॥ हरिःॐयुक्तिसहितश्रुतिविरोधंश्रुतीनामपाकरोत्यनेनपादेन ॥ प्राणाए
 वेदमग्रआसुस्तेभ्योभूतानिजज्ञिरेभूतेभ्योऽमंडस्यांतस्त्वमेलोकाअथप्राणाएवानादयःप्राणानि
 त्याइतिकाषायणश्रुतौप्राणानामनुत्पत्तिःश्रूयते ॥ नोपादानंहींद्रियाणामनोनुत्पत्तिरिष्यते ॥ उ
 पादानकृतामृष्टिःसर्वलोकेषुदृश्यतइतिभविष्यत्पर्वणि ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वेद्रियाणिचे
 तिचातउच्यते ॥ ॐतथाप्राणाःॐ ॥ १ ॥ ॥ यथाकाशादयःपरमात्मनउत्पद्यंतेतथाप्राणाअ
 पि ॥ १ ॥ ॥ ॐगौण्यसंभवात्ॐ ॥ २ ॥ ॥ अनादित्वश्रुतिर्गौणानादित्वपेक्षया ॥ मुख्यसंभवात् ॥
 नित्यान्येतानिमूक्ष्मेणहींद्रियाणित्सर्वशः ॥ तेषांभूतेरुपचयःसृष्टिकालेविधीयते ॥ परेणसाम्य
 संप्राप्तेःकस्यस्यान्मुख्यनित्यतेतिहिमविष्यत्पर्वणि ॥ २ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञानुपरोधाच्चॐ ॥ ३ ॥ ॥ सइदं

सर्वममृजतेति ॥ ३ ॥ अ० १ ॥ द्विधाहैवं द्वियाणि नित्यान्या नित्यानि च ॥ तत्र नित्यं मनोऽनादित्वात् ॥
 न ह्यमनाः पुमांस्तिसृष्वनित्यान्यानीति गोपवनश्रुतौ मनसोऽनुपत्तिः सयुक्तिकाश्रूयते ॥ अ
 त आह ॥ ॥ अतः त्वाक्श्रुते अ० ॥ ४ ॥ ॥ मनः सर्वेन्द्रियाणि चेति पूर्वोक्तत्वाच्चा नुपत्तिर्मन
 सोप्युज्यते ॥ पूर्वमनः समुत्पन्नं ततो न्येषां समुद्भवः ॥ तदनुपत्तिवचनम्लपोपचयकारणादिति
 वायुप्रोक्तवचनं च शब्देन संगृहीतम् ॥ ४ ॥ अ० २ ॥ ॥ नित्ययानित्ययास्तौ मिपरमात्मा
 नमच्युतमिति वागवानित्यानह्येषोत्पद्यतेऽस्या हि श्रुतिरवनिष्ठत इति सयुक्तिकं कौष्यायणश्रुतौ
 वाचोऽनुपत्तिरुच्यते अतो ब्रवीत् ॥ ॥ अतः पूर्वकत्वाद्वाचोऽनानुपत्तिः ॥ वागिन्द्रियस्य नित्यत्वं श्रुतिं स
 न्मन एव पूर्वपूर्वागुत्तररूपमिति मनः पूर्वकत्वाद्वाचोऽनानुपत्तिः ॥ वागिन्द्रियस्य नित्यत्वं श्रुतिं स
 निधियोग्यता ॥ उत्पत्तिर्मनसो यस्मान्न नित्यत्वं कुतश्च नेति वायुप्रोक्ते ॥ ५ ॥ अ० ३ ॥
 सप्तप्राणाः प्रसवन्ति तस्मादिति श्रुतिः ॥ सप्तैव भारुता बाह्ये प्राणाः सप्त तथात्मनि ॥ अधिदेवत
 थाध्यात्मे संख्यासाम्यं विदो विदुरिति च स्कांदे ॥ द्वादशवा एते प्राणा द्वादशमासा द्वादशादित्याद्वा
 दशराशयो द्वादशग्रहा इति कौटिलिन्यश्रुतौ द्वादशप्राणा दृश्यन्ते ॥ अतो वक्ति ॥ अस्मद्गतैर्विशे
 षितत्वाच्च ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानेन्द्रियापेक्षया सप्तम् ॥ गुहाशयां निहिताः सप्त सप्तेति विशेष
 णात् ॥ सप्तप्राणास्त्ववगतेः पंचप्राणाश्च कर्मणः ॥ एवं प्राणद्वादशकं शरीरे नित्यं संस्थितिमिति भ
 विष्यत्सर्ववचनं च शब्दात् ॥ ६ ॥ ॥ अहस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवम् ॥ ७ ॥ ॥ हस्तादीनां कर्मवि
 षयत्वाच्च सहपाठः ॥ संसारस्थितिहेतुत्वात् स्थितं कर्म विदो विदुः ॥ तस्मादुद्ग्रहेतुत्वाज्ज्ञानं गतिरि

होच्यतइतिचवायुप्रोक्ते ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ दिवीवचक्षुराततमिनिव्यासिःप्रतीयते ॥ दूरश्रवणद
 र्शनादियुक्तिश्च ॥ अणुभिःपश्यत्यणुभिः कणोतिप्राणावाअणवःप्राणैर्ज्ञेतद्भवतीतिकौडिन्यश्रु-
 तिः ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐअणवश्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ तद्यथाह्यणुनश्चक्षुःप्रकाशोव्याततएवमेवास्य
 पुरुषस्यप्रकाशोव्याततोऽणुर्धैवैषपुरुषोभवतीतिशांडिल्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ नैवप्राणउदेति
 नास्तमेत्येकलएवमध्येस्थानाथैनमाहुर्मध्यमइतीतिमुख्यप्राणस्यानुत्पत्तिःश्रूयते ॥ यत्प्रासिर्घे
 त्यरित्यागउत्पत्तिर्मरणं तथा ॥ तस्योत्पत्तिर्मृत्तिश्चैवकथंप्राणस्ययुज्यतइतिचयुक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥
 आत्मनएषप्राणोजायतइतिच ॥ अतआह ॥ ॥ ॐश्रेष्ठश्च ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सौक्ष्मेणह
 वाएषोवतिष्ठतेस्थूलत्वेनोदेतिसूक्ष्मश्चाथोस्थूलश्च ॥ प्रकृतिःसूक्ष्मोन्यतःस्थूलोथैनमाहुःसादि
 र्नादिरितीतिगौपवचश्रुतेः ॥ १ ॥ ॥ ॐनवायुक्रियेपृथगुपदेशात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ चेष्टायां
 बाह्यवायौचमुख्यप्राणेचगीयते ॥ प्राणशब्दद्विषुह्येषुमुखेमुख्यःप्रकीर्तितइतिवायुक्रिययोरपि
 व्यपदेशादुत्पत्तिश्रुतिस्तथोर्नस्यात् ॥ सप्राणममृतंजतखंवायुर्ज्योतिरापस्तपोमंत्राःकर्मैतिपृथगुप
 देशात् ॥ भूतानिचेष्टामंत्राश्चमुख्यप्राणादिदंजगत् ॥ मुख्यप्राणःपरस्माच्चनपरःकारणान्वितइ
 तिवायुप्रोक्ते ॥ १० ॥ अ० ६ ॥ प्राणादिदमाविरासीत्प्राणोधत्तेप्राणेऽल्यमभ्युपैतिनप्राणःकिंचिदा
 श्रितइत्याग्निवेश्यश्रुतौ ॥ यदाश्रयादस्यचेष्टाःसोन्यकथमुप्राश्रयेत् ॥ यथाप्राणस्तथाराजास
 र्वस्यैकाश्रयोभवेदितिचयुक्तिर्भारते ॥ प्राणस्यैतद्दशैसर्वप्राणःपरवशेस्थितः ॥ नपरःकिंचिदा
 श्रित्यवर्ततेपरमोयतइतिचैर्षेगिश्रुतिरित्यतआह ॥ ॥ ॐचक्षुरादिवचुतत्सहशिष्ट्यादिभ्यः ॐ

॥ ११ ॥ ॥ चक्षुरादिवन्मुख्यप्राणोऽपिपरमात्मवशएव ॥ सर्वद्वैततत्परमेऽवनिष्ठतेप्राणश्च

प्राणाश्चप्राणिनश्चसह्येकएवैतान्यतुत्रयतिवशीकरोतीतिगौपवनश्रुतौचक्षुरादिभिःसहृतद्वशत्वे
नैवशंसनात् ॥ सर्वकर्तापिसन्प्राणःपरमाधारतःस्थितः ॥ कथमेवान्यथासस्याद्यतोनैवैश्वरह
यम् ॥ अर्वांतरेश्वरत्वेनतस्येश्वरवचोभवेत् ॥ अतोमध्यमतामाहुस्तस्यवेदेषुवेदिनः ॥ अनन्ये
श्वरताप्राणेतदन्येश्वरवर्जनात् ॥ यतोऽशेषवाक्येनहियतेसमतावचः ॥ नान्योऽतोऽस्तिद्रष्टाना
न्यदतोस्तिद्रष्टृत्यादिवचनंयुक्तयश्चादिशब्देनोक्ताः ॥ ११ ॥ ॥ अँअकरणत्वाच्चनदोषस्तथा
हिदर्शयतिॐ ॥ १२ ॥ ॥ इतरेषांप्राणानांकरणत्वान्मुख्यप्राणस्याकरणत्वाच्चतस्यान्येभ्यउ
त्तमत्वंयुज्यते ॥ मांडव्यश्रुतिश्च ॥ तानिह्वाएतानिसर्वाणिकरणाभ्यप्राणएवाकरणस्त
स्मान्मुख्यइत्याचक्षतइति ॥ १२ ॥ अ० ७ ॥ सर्ववाएतेमुख्यदासाःप्राणोऽपानोव्यानउदानः
समानइत्यथप्राणोवावसम्प्राडितिकौण्डिन्यश्रुतिः ॥ प्राणापानादयःसर्वेमुख्यदासायतोऽनिश
म् ॥ अतस्तदाज्ञयानित्यंस्त्वानिकर्माणि कुर्वतइतियुक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ मुख्यस्यैवस्वरूपा
णिप्राणाद्याःपंचवायवः ॥ सएवप्राणिनांदेहंपंचधावर्ततेऽनिशमितिगौपवनश्रुतिः॥अतोवक्ति ॥
॥ अँपंचवृत्तिर्मनोवद्व्यपदिश्यतेॐ ॥ १३ ॥ ॥ अथपंचवृत्तैतत्प्रवर्ततेप्राणोवावपंचवृत्तिः
प्राणोऽपानोव्यानउदानःसमानइतिभ्योवाएतेभ्यःपंचदासाःप्रजायंते ॥ प्राणाद्वावप्राणोऽपा
नादपानोव्यानाद्वायनउदानादुदानःसमानोदेवसमानोयथाह्वैमनःपंचधाव्यपदिश्यतेमनोबुद्धिर
हंकारश्चित्तंचेतनेतिभ्योवाएतेभ्यपंचदासाःप्रजायंतेमनसोवावमनोबुद्धेर्बुद्धिरहंकारादहंकार

श्चिन्नाच्चिन्तयेत्तनायाएवचेतनैवमितीति ॥ १३ ॥ अ० ८ ॥ प्राणएवाधस्तात्प्राणउपरिष्ठा
 त्प्राणोमध्यतःप्राणःसर्वतःप्राणएवेदंसर्वमितिप्राणस्यव्याप्तिःप्रतीयते ॥ यतःसर्वजगद्वाप्य
 तिष्ठतिप्राणएवतु ॥ अतोधृतंजगत्सर्वमन्यथाकेनवार्धतइतियुक्तिर्वैयुक्ते ॥ अणुनैतत्सू
 ज्यते ॥ अणुनैतद्द्वार्यते अणौलघमभ्युपैति ॥ प्राणोवाअणुःप्राणैर्ह्येतद्भवतीतिचसौत्रायण
 श्रुतिरतआह ॥ ॥ ॐअणुश्रुत् ॥ १४ ॥ ॥ सवाएषप्राणोणुर्महान्नामांतर्वाअणुर्बहिर्म
 हान्प्राणोवाईशितव्येशईशोद्व्यसौसर्वस्येशितव्यश्चपरस्येतिकौंडिन्यश्रुतिः ॥ १४ ॥ अ० ९ ॥
 करणत्वंप्राणानामुक्तम् ॥ जीवस्यकरणान्याहुःप्राणानेतान्सुसर्वशः ॥ यस्मात्तद्दशगालेदृश्यं
 तेसर्वदेहिष्विति सौत्रायणश्रुतौसयुक्तिकंजीवकरणत्वंप्रतीयते ॥ ब्रह्मणोवाएतानि करणानिच
 क्षुःश्रोत्रं मनोवागिति ॥ तद्देवैःकारयतीतिचकाषायणश्रुतौ ॥ अतआह ॥ ॥ ॐज्यो
 तिराद्यधिष्ठानंतुतदामननात् ॥ १५ ॥ ॥ यज्ज्योतिराद्यधिष्ठानंब्रह्मतदेवैतैःकरणैःप्रवर्तय
 ति ॥ यःप्राणेतिष्ठन्नित्यादितदामननात् ॥ १५ ॥ कथंजीवकरणत्वश्रुतिरित्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ
 प्राणवताशब्दात् ॥ १६ ॥ ॥ जीवैर्नैवस्वकरणैःकारयतिपरमात्माऽनोनविरोधः ॥ एष
 ह्यनेनात्मनाकारयतिचक्षुषादर्शयतिश्रोत्रेणश्रावयतिमनसामानयतिबुद्ध्याबोधयतिस्मादेता
 बाहुःसृतिरसृतिरितीतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ करणैःकरणंब्रह्मपुरुषपेक्षयाविलम्बम् ॥ श्रोत्रादि
 मिःकारयतिकरणानीत्यतोविदुः ॥ नजीवापेक्षयामुख्यंकारयेत्परमेश्वरः ॥ केवलस्मैच्छयातस्मा
 न्मुख्यत्वंतस्यनिश्चितमितिवाहे ॥ १६ ॥ ॥ ॐतस्यचनित्यत्वात् ॥ १७ ॥ ॥ अ

नादिनित्यत्वाज्जीवकरणसंबंधस्य युज्यते तत्करणत्वश्रुतिः ॥ अथावियोगीनिकर्णैर्वाविवनयुज्य
 तैर्देहेनैव विद्युज्यत इत्येतद्वावकरणानां करणत्वं यद्वावनविद्युज्यत इति गौपवनश्रुतिः ॥ चशब्दः
 करणसंबंधग्राही ॥ १७ ॥ अ० १० ॥ अर्थेन्द्रियाणि प्राणावाहंन्द्रियाणि प्राणाहोदंद्रवंतीति सयु
 क्तिकपौत्रायणश्रुतिः सामान्येन प्राणानामिन्द्रियत्वं च ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्याहुर्मनोबुद्धीनुद्वाद
 शइति च कापायणश्रुतिः ॥ अतः कस्येन्द्रियत्वं निवार्यमित्यनोवक्ति ॥ ॐ तइन्द्रियाणितद्य
 पदेशादन्यत्र श्रेष्ठात् ॥ १८ ॥ ॥ मुख्यप्राणमृतेऽतएवेन्द्रियाणि ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्या
 हुः प्राणो मुख्यस्त्वनिन्द्रियम् ॥ द्रवतामिन्द्रियाणां हि नियन्ता प्राण एकराडिति पौत्रायणश्रुतिः ॥
 श्रोत्रादीनि तु पंचैव तथावागादिपंचकम् ॥ मनोबुद्धिः सहायानि द्वादशैवेन्द्रियाणि ॥ विषयद्रवणा
 तेषामिन्द्रियत्वमुदाहृतम् ॥ तेषां नियामकः प्राणः स्थित एवाखिलप्रभुरिति बृहत्संहितायाम् ॥ १८ ॥
 ॐ भेदश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॥ स्थित एव हीदं मुख्यप्राणः करोति कारयति बलनिबालयति धत्ते
 धारयति प्रभुं वा एनमाहुरर्थेन्द्रियाणि न स्थितानि न कुर्वन्ति न कार्यं निन बलं निन बालयं निन धनेन धार
 यति तानि ह वा एतान्यबलानि तस्मादाहुरिन्द्रियाणि करणानीति पौत्रायणश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॐ वैलक्ष
 ण्याच्च ॥ २० ॥ ॥ पुरुषोपेक्षया प्रवृत्तिरिन्द्रियाणां दृश्यते न मुख्यस्य ॥ प्राणाग्रयणैतस्मिन् पुरेजा
 ग्रतीति च श्रुतेः ॥ २० ॥ अ० ११ ॥ विरिंचोवाहं द्रिरेचयति विदधाति ब्रह्मावाविरिंच एतस्माद्ब्रिमे
 रूपनामनीति गौपवनश्रुतिः ॥ यस्माद्विरेचयेत्सर्वं विरिंचस्तेन मण्थते ॥ एको हिकर्ता जगतो ब्रह्मैव च
 तूर्मुख इति च युक्तिर्ब्राह्मे ॥ अथ कस्मादुच्यते परम इति परमाद्देहेतेनामरूपे व्याक्रियेते तस्मादेनमा

हुःपरमइति ॥ अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेतिब्रह्मत्वादङ्गुलत्वाच्चेत्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अतआह ॥
 ॐसंज्ञामूर्तिंकृत्सितुत्रिवृत्कुर्वतउद्देशात्ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नामरूपकृत्सिःपरादेव ॥ सर्वाणिरूपा
 णिविचिंत्यधीरोनामानिकृत्त्राभिवदन्यदास्तइतिश्रुतेः ॥ त्रिवृत्कुर्वतइतिहेतुगर्भः ॥ त्रिवृत्कर
 णापेक्षत्वाच्चाग्रहपयोः ॥ सर्वनाम्नांचरूपाणांव्यवहारेणुकेशवः ॥ एकएवयतःस्रष्टाब्रह्माद्यास्त
 दवांतराइतिचपाद्योः ॥ त्रिवृत्क्रियायतोविष्णोरूपंचतदपेक्षया ॥ रूपापेक्षंतथानामव्यवहारस्तदात्म
 कः ॥ अतोनाम्नाश्चरूपस्यव्यवहारस्यचैकराट् ॥ हरिरेवयतःकर्तापिताऽतोभगवान्प्रभुरितिब्रह्मां
 हे ॥ २१॥अ० १२ ॥ अद्भ्योहीदमुत्पद्यतेआपोवावमांसमस्थिचभवंत्यापःशरीरमापः॥ आपए
 वेदंसर्वमितिचकौडिन्यश्रुतिः॥ अम्मयंतुयतोमांसमतस्तृप्तिश्चमांसतइतिचभारते॥ पृथिवीशरीर
 मप्येतिआकाशमात्मेतिचातोब्रवीति॥ ॐमांसादिभौमंयथाशब्दमितरयोश्चॐ ॥२२॥ ॥ य
 त्कठिनंसापृथिवीयद्रवंतदापोयदुष्णंतत्तेजइतिश्रुतेर्मासाद्येवभौमंसर्वशरीरम् ॥ असेजसोश्चका
 र्थयथाशब्दमंगीकर्तव्यम् ॥ यद्वावाथोविमिश्रमिश्राद्देतद्भवतिमिश्राणिहिभूतानितस्मादैव
 माचक्षतेभूतानीतिहिक्वाषायणश्रुतिः ॥ पंचभूतात्मकंसर्वतदप्येकविवक्षया ॥ एकभूतात्मक
 त्वेनव्यवहारस्तुवैदिके ॥ भौममित्येवकाठिन्यात्तशौक्क्यादौदकमित्यपि ॥ तेजिष्ठत्वात्तेजसं
 चयथास्थानंवाचनंश्रुतावितिवायुप्रोक्ते ॥२२॥ कथंताहिंविशेषवचनमित्यतआह ॥ ॐ
 वैशेष्यात्तुतद्वादस्तद्वाद्ःॐ ॥ २३ ॥ ॥ भूतानांतुविशेषसंयोगादेवविशेषव्यवहारः ॥ पार्थिवा
 नांशरीराणामर्धेनपृथिवीस्मृता ॥ इतरेर्द्धेत्रिभागिन्यआपस्तेजस्तुभागतः ॥ इतिसामान्यतो

ज्ञेयमेदं श्रमतिपूरुषम् ॥ स्वर्गस्थानां शरीराणामर्थं तेज उदाहृतमिति ब्रह्मसंहितायाम् ॥ सर्वा
ध्यायार्थवधारणार्थाध्यायानेति हिरुक्तिः ॥ गारुडे च ॥ अध्यायानेति हिरुक्तिः स्याद्देवो वैदिकेऽपि वा ॥
विचारो यत्र स ज्ञेयपूर्वोक्तस्यावधारणे ॥ अनुक्तानां प्रमाणानां स्वीकारश्च कृतो भवेत् ॥ विनिश्च
येतरान्मार्गान् संपूर्णफलतावधेति च ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते हितीयार्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥



श्रीविद्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ साधनविचारोयमध्यायः ॥ वैराग्यार्थगत्यादिरूपणाप्र
 थमपादे भूतबंधोहिबंधः ॥ भूतबंधस्तुसंसारोमुक्तिस्तेभ्योविमोचनमिति वाराहे ॥ तच्चमरणे
 भवति ॥ भूतानां विनिवृत्तिस्तु मरणं समुदाहृतम् ॥ भूतानां संप्रयोगश्च जनिस्त्रियेव पंडितैरि
 ति भारते ॥ अतः किंसाधनैरित्यत आह ॥ ॐ तदंतरप्रतिपत्तौ रहसिपरिष्वक्तः प्रश्नरूपणा
 भ्याम् ॥ १ ॥ ॥ शरीरंतरप्रतिपत्तौ भूतसंपरिष्वक्त एव गच्छति ॥ वेत्थयथापंचम्यामाहुता
 वापः पुरुषवचसो भवंति इति तु पंचम्यामाहुता वापः पुरुषवचसो भवंतीति प्रश्नपरिहाराभ्याम् ॥ १ ॥
 ॥ ॐ व्यात्मकत्वात्तु भूयस्त्वात् ॥ २ ॥ ॥ अपशब्दस्तु व्यात्मकत्वात्तु युज्यते ॥ भूयस्त्वाच्चा
 पाम् ॥ तापापनोदो भूयस्त्वमंभसो ह त्तयस्त्वमा इति च भागवते ॥ २ ॥ ॥ ॐ प्राणगते
 श्रु ॥ ३ ॥ ॥ यत्र वाव भूतानि तत्र करणानि नित्यानि ह वा एतानि भूतानि च करणानि च नैतानि
 कदाचिद्विज्यन्ते न च विच्छेद इति भाष्ये वयश्चुते ॥ प्राणगते भूतान्यपि संतीति सिद्धम् ॥ ३ ॥
 ॐ अग्न्यादिगतिश्रुतेरिति चेन्न भाकत्वात् ॥ ४ ॥ ॥ यत्रास्य पुरुषस्य मृतस्याग्निं वागज्ये
 निवातं प्राण इति श्रुतेर्न प्राणानां जीवेन सह गतिरिति चेन्न ॥ भागतोऽग्न्यादिप्रासेः ॥ पुरुषस्य मृ
 तौ ब्रह्मन् प्राणा भागत एव तु ॥ अधिदैवं प्राप्नुवंति भागतोऽनुब्रजंति तम् ॥ पुनः शरीरं प्राप्नो
 तमेवानुविशंति चेति ब्राह्मे ॥ ब्रह्मांडे च ॥ मृत्तिकाले जहत्येनं प्राणा भूतानि पंच च ॥ भागतो
 भागतस्त्वेन मनुगच्छंति सर्वश इति ॥ १ ॥ ॥ ॐ प्रथमे श्रवणादिति चेन्न ता एव ह्युपपत्तेः ॥ ५ ॥ ॥ त
 स्मिन्नेतस्मिन् न श्रौदेवाः श्रद्धां जुहतीति प्रथमा प्रौश्रूयते ॥ न भूतानि जुहतीति अतो नैति चेन्न ॥ ता ए

वप्रस्तुता आपः श्रद्धारूपेण हूयन्ते ॥ इतितु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः ॥ ५ ॥ ॐ अश्रुतत्वादिति चेन्नेष्टादिकारिणां प्रतीतिः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अश्यादिगतिः प्रत्यक्षतः श्रूयते ॥ अतः प्रत्यक्षश्रवणान्नयुक्तमिति चेन्न ॥ अथैनं यजमानं किं न जहाति भूतान्येव भूतैरेव गच्छति भूतैर्भुंक्ते भूतैस्तपद्यते भूतैश्चरति भूतैर्विचरतीति कौठल्यश्रुतौ प्रतीतिः ॥ ६ ॥ अपामसो मम मृता अभूमेत्यादिश्रुतिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॐ भाक्तवानात्मविस्वाचथाहि दर्शयति ॐ ॥ ७ ॥ ॥ भ्रागतस्तदमृतत्वम् ॥ नान्यः पंथा अयनाय विद्यत इति श्रुतेरात्मविद एव मुख्यम् ॥ बा शब्दात्पारंपर्येणात्मात्मविदपेक्षया वा ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ स एनमविदतो न भुनक्ति यथा वेदोवान नूक्तोन्यद्वा कर्माकृतम् ॥ यदि ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यान्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोका मुपासीत ॥ स य आत्मानमेव लोका मुपास्ते न ह्यस्य कर्म क्षीयते ऽस्माद्धोवात्मनो यद्यत्कामयेते तत्तस्मृजते ॥ अमृतो वावसोमपो भवति ॥ यावदिंद्रोयावन्मनुयर्वा विदादित्यः ॥ कर्मणा ज्ञानमाननो विज्ञानेनामृती भवति ॥ अथा मृतानि कर्माणि यत एनममृतत्वं न यंतीति च ॥ ७ ॥ कृतस्य कर्मणो भोगेन क्षयान्मुक्तिरित्यत आह ॥ ॐ कृतात्यये ऽनुशयवान्न दृष्ट स्मृतिभ्याम् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ ततः शेषेण मंलोका मयातिपुनः कर्म कुरुते पुनर्गच्छति पुनरागच्छतीति श्रुतेः ॥ मुक्तशेषानुशयवानि मां प्राप्य भुवं पुनः कर्म कृत्वा पुनर्गच्छेत्पुनरायाति नित्यशः ॥ आचतुर्दशमाह्वर्षात्कर्माणि नियमेन तु ॥ दशावराणां देहानां कारणानि कशोत्स्यम् ॥ अतः कर्म क्षयान्मुक्तिः कुत एव भविष्यतीत्यादि स्मृतेः श्रवणेनैवावायाति ॥ ८ ॥ यथेतमेव गच्छति य

येतमागच्छतिसंभुक्तेसकर्मकुरुतेसपरिवर्ततइतिगतिप्रकरेणागतिः श्रूयते ॥ अनोब्रूते ॥ ९ ॥ ॥ धूमादभ्रमभ्रादाकाशमाकाशाच्चंद्रलोकंयथेतमाकाशमाकाशा
 द्वायुवायुभूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षतीतिकाषायण
 श्रुतेर्यथागतमन्यथाच ॥ १ ॥ ॥ ॐ चरणादितिचेन्नतदुपलक्षणार्थेतिकाष्णीजिनिः ॐ ॥ १० ॥ ॥ त
 द्यइहरमणीयचरणारमणीयांयोनिमापद्यंतैकपूयचरणाः कपूयांघोनिमितिचश्रुतेश्चरणफलमेवग
 मनागमनम् ॥ नयज्ञादिहृतः ॥ आचारइतिसंप्रोक्तः कर्मगतैवशुद्धिदः ॥ अशुद्धिदस्त्वनाचा
 रश्चरणंतूभयस्मृतमितिस्मृतेरितिचेत्त ॥ यज्ञाद्युपलक्षणार्थाचरणादिश्रुतिरितिकाष्णीजिनिर्मन्य
 ते ॥ १० ॥ ॥ ॐ आनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ तर्हिहरमणीयाः कपूयाइत्येवस्यात् ॥
 चरणशब्दस्थानार्थक्यमितिचेत्त ॥ चरणपेक्षत्वाद्रमणीयत्वादेस्तज्ज्ञापनार्थत्वेनोपपत्तेः ॥ ११ ॥
 ॐ मुकुतदुष्कृतेऽप्येवितिवादरिः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ धर्मचरतमार्धर्ममित्यादिप्रयोगात्तु कृतदुष्कृते
 एवचरणशब्दोदितेइतिवादरिर्मन्यते ॥ तुशब्दात्स्वसिद्धांतोपिसएवेतिसूचयति ॥ तुशब्दस्तुवि
 शेषेस्यात्स्वसिद्धान्तिऽवधारणेइतिच नाममहोदधौ ॥ १२ ॥ ॥ पुण्यकृतामेवगमनागमनेनैरे
 षामिति ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ अनिष्टादिकारिणामपिचश्रुतम् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तद्यइहशुभकृतो
 येचाशुभकृतस्ते शुभमनुभूयावर्ततेपुनः कर्मकुर्वन्तिपुनर्गच्छन्तिपुनरागच्छन्तीतिभाह्वेयश्रुतौ ॥
 ॥ १३ ॥ ॥ ॐ संयमेनेत्वधूयेतेरषामारोहावरोहौतद्वर्तनात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ संयमनमनुभू
 यकेषांचिद्वारोहः केषांचिद्वरोहः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ सर्वेवाएते शुभकृतः ॥ संयमेनेप्रयतंतितत्रह

येपरद्विधोगुरुद्विपः श्रुतिद्विपस्तद्वमंतरः शठासूखा इति तैवैततो वरुह्यतमसि प्रपतन्ति नैव तउत्तिष्ठन्ते
 ऽपि कर्हि चिद्वर्वा एतदित्यादुरथ येन्ये ब्रह्मद्विपः स्तेनाः सुरापा इति तैवैतदनुभूयेमं लो कमनुब्रजन्ती
 निकौठरव्यश्रुतेः ॥ १४ ॥ ॐ स्मरन्ति च ॐ ॥ १५ ॥ गच्छन्ति पापिनः सर्वे नरकं नात्र संशयः ॥ तत्र भु
 क्त्वा पतन्त्येव ये द्विषन्ति जनार्दनम् ॥ महातमसि मग्नानां नेषामुत्थितिः क्वचित् ॥ इतरेषां तु पापानां
 व्युत्थानं विद्यतेऽपि च ॥ मुखस्यानन्तरं दुःखं दुःखस्यानन्तरं सुखम् ॥ इति सर्वत्र नियमः पंचकष्टे तु तत्सदे
 त्यादि ॥ १५ ॥ अ० ११ ॥ ॐ अपि सप्त ॐ ॥ १६ ॥ ॥ रौक्वोऽथ महं श्वैव वह्निर्वैतरणी तथा ॥ कुं
 भीपाक इति प्रोक्तान्यनित्यनरकाणि तु ॥ तामिच्छन्नां धतामिच्छौ द्वौ नित्यौ संप्रकीर्तितौ ॥ इति सप्त प्र
 धानानि बलीयस्तूत्तरोत्तरम् ॥ एतानि क्रमशो गत्वैवारेहोथावरोहणमिति च भारते ॥ १६ ॥ अ० १२ ॥
 ईश्वरस्य नरकापुक्तेः ॥ सर्वसृजति सर्वविलापयति सर्वरमयति सर्वनरमयति सर्वप्रवर्तयत्यंतरस्मिन्नि
 विष्ट इति कौपारवश्रुतिविरोध इति ॥ अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ तत्रापि च तद्वापाराद्विरोधः ॐ ॥ १७ ॥
 च शब्दाददुःखानुभवेन ॥ सर्वर्गसंभूतसंनरके सोऽधेतमसि प्रष्टुं नृदेक एतानुविद्यो नासौ दुःखभू
 गीश्वरः प्रभुत्वात् सर्वपश्यति सर्वकारयति नासौ दुःखभृगु एवं वेदति पौत्रायणश्रुतेरविरोधः ॥ नरके
 पिवसन्त्रीशो नासौ दुःखभृगुच्यते ॥ नीचोच्चैतैव दुःखादेर्भोग इत्यभिधीयते ॥ नासौ नीचोच्चतां
 याति पश्यत्येव प्रभुत्वत इति भागवतं तन्त्रे ॥ १७ ॥ अ० १३ ॥ अथैतयोः पथौ नैकतरेण गच्छन्ति ता
 नीमानि क्षुद्रमिश्राण्य सकृदावर्तीनि भूतानि भवन्ति जायस्व अथ स्वेत्येतन्तूनीयं स्थानमिति गतिस्वा
 तन्त्र्यं भूतानां प्रतीयत इति ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ विद्याकर्मणोरिति तु प्रकृतत्वात् ॐ ॥ १८ ॥

विद्याकर्मपिशैवतद्वचनम् ॥ तयोरेपिप्रकृतत्वात् ॥ विद्यापथःकर्मपथोद्वेपंथानौप्रकीर्ति-
 तौ ॥ तद्वर्जितस्त्रिधायातितिर्यग्वानरकंतमइतिचभारते ॥ १८ ॥ अ० १४ ॥ यत्र
 दुःखं सुखंतत्र सर्वत्रापिप्रतीयते ॥ अपिनीचगतौकिंचित्किमुमानुषेदेहिनइतिवचनान्महात-
 मस्यपिसुखप्राप्तिरित्यतआह ॥ ॐ न तृतीयेतथोपलब्धेः ॐ ॥ १९ ॥ अथाविद्वा-
 नकर्मवागच्छति त्रिधाहवावागतिस्तिर्यगातनातमइतिदेवावसुखानुवृत्तेनतमःसुखानुवृत्तके-
 वलं ह्येवात्र दुःखं भवतीति श्रुतेर्न तृतीयावागतौ सुखम् ॥ १९ ॥ ॐ स्मर्यते पिचलोके ॐ
 ॥ २० ॥ ॥ निर्यधुनरकेचैव सुखलेशो विधीयते ॥ नांधेतमसिमग्नानां सुखलेशोपिकश्चने-
 तिभविष्यत्पर्वणि ॥ लोकसिद्धं चैतत् ॥ चशब्दाह्लोकसिद्धिरपिस्मर्तव्याह ॥ अतिप्रियेय-
 थाराजानदुःखं सहेनेकचित् ॥ अत्यप्रिये सुखमपितथैव परमेश्वरइतिबाह्ये ॥ २० ॥ ॐ द-
 र्शनाच्च ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नारायणप्रसादेनसमिद्धज्ञानचक्षुषा ॥ अत्यंतदुःखसह्नीनान्निशेषसु-
 खवर्जितान् ॥ नित्यमेव तथा भूतान्विमिश्रांश्चगणानुबहून् ॥ निरस्ताशेषदुःखांश्च नित्यानंदैकभा-
 गिनः ॥ अपश्यन्निविधानब्रह्मासाक्षादेवचतुर्मुखइतिदर्शनवचनाच्चपाद्ये ॥ २१ ॥ ॐ तृतीये शब्दा-
 वरोधः संशोकजस्य ॐ ॥ २२ ॥ ॥ तृतीयेतृतीयतमसःश्रवणादेवशब्दानुसारेण संशोकजमोहप्रा-
 प्तिः ॥ २२ ॥ ॥ ॐ स्मरणाच्च ॐ ॥ २३ ॥ ॥ महानभस्विधाप्रोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरम् ॥
 श्रवणेनैवमूर्छादिरधरस्ययतोभवेत् ॥ तस्माच्चविस्तरैतत्कथ्यते राजसत्तमेनिकौर्मि ॥ २३ ॥
 अ० १५ ॥ धूमोभूत्वाभंभवतीत्याद्यन्यभावः श्रूयते ॥ सकथमितिअतोब्रवीति ॥ ॐ

तत्स्वाभाव्यापचिरुपपत्तेः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ धूमादिषुप्रविश्यतद्गतौगन्स्तिथितौस्थितिस्थिया
 दिरेवतद्भावापत्तिः ॥ नह्यन्यस्यान्यथाभावोयुज्यते ॥ नचतत्पदप्राप्तिः ॥ गारुडेच ॥ धूमादि
 भावप्राप्तिश्चतद्गतौगतिरेवतु ॥ स्थितौस्थितिप्रवेशश्चलघुत्वादित्स्नैवच ॥ नह्यन्यस्यान्यथा
 भावोनचतत्पदमिष्यते ॥ विद्यागम्यपदंयस्माच्चतत्प्राप्यंहिकर्मणा ॥ एकदेशस्वभावैव
 गमेदापियुज्यते ॥ यथाजीवःपरंब्रह्मब्रह्मेदंजगदित्यपीति ॥ २४॥अ० १६ ॥ बहुस्थानगमना
 त्कल्पांतमप्येवंस्यादितिअतआह ॥ ॥ अनातिचिरेणविशेषात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ तद्यद्
 हरमणीयचरणाअभ्याशोहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्यंतइतिविशेषाच्चातिचिरेण ॥ स्वर्गल्लोका
 दवाक्प्रप्तोवत्सरात्पूर्वमेवतु ॥ मातुःशरीरमाप्तोतिपर्यटन्यत्रतत्रचेतिनारदीये ॥ २५॥अ० १७ ॥
 तद्दहवीहियवाओषधिवनस्पतयस्तिलामाषाइतिजायंतइतिश्रवणादनर्थफलत्वंचज्ञादेरित्यनो
 वक्ति ॥ ॥ अथन्याधिष्ठितेपूर्वदभिलापात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अन्याधिष्ठितेवीह्यादिशरीरे
 प्रवेशोनतुभोगोऽस्य ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्यादिपूर्वोक्तिवत् ॥ सोऽवागतःस्थावरान्प्रविश्यत्यभोगे
 नैवव्रजनस्त्वंशरीरेमेतिस्थूलाच्छरीराद्भोगाननुभुंक्तइत्यभिलापात्कौषारवश्रुतौ ॥ स्वर्गदिवाग
 तोदेहीवीह्यादीतरदेहगः ॥ अभुंजंस्तुक्रमेणैवदेहमाभिनिकालतइतिवाराहे ॥ २६ ॥ ॥ अथ
 शुद्धमितिचेन्नशब्दात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ हिंसारूपत्वात्पापस्यापिंसंवादुःखंचभवत्वितिचेन्न ॥
 शब्दविहितत्वात् ॥ हिंसात्ववैदिकीयातुतयानर्थोभुवंभवेत् ॥ वेदोक्तयाहिंसयातुनैवानर्थःकथंच
 नेतिवापत्ते ॥ २७ ॥ ॥

वतियोवारेतःसिंचितमेवानुविशतीतिश्रुतिःकथमित्यतआह ॥ २८॥ ततोरेतःसिचमेवानुप्रविशत्यथमातरमथप्रसूयेतसकर्मकुरुतइतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ पितरमेवप्रथमतोविशानिमातृप्रासेःपश्चादपिभाव्यत्वात् ॥ २९॥ अ० ११॥ देहं गर्भस्थितं क्वापि प्रविशेत्स्वर्गगत इति वचनात्पश्चादेव प्रविशतीत्यत आह ॥ ३०॥ अयोनैः शरीरम् ॥ ३१॥ पितृशरीराग्ना नृत्यो निमनु प्रविश्यत एव शरीरं प्राप्नोति दिवःस्थाश्लुंगच्छति स्थाश्लुभ्यः पितरं पितुर्मार्तरं मातुः शरीरं शरीरेण जायत इति संमितम् ॥ अथासंमितं स्थाश्लुभ्योजायते पितुर्मार्तुरं त्रेष्वगर्भे वा बहिर्विति पोष्या यणश्रुतेः स्थावराणि दिवः ॥ प्राप्तः स्थावरेभ्यश्च पौरुषम् ॥ पुरुषास्त्रियमापन्नस्ततो देहं यथाक्रमम् ॥ देहेन जायते जंतुरिति सामान्यतोजनिः ॥ विशेषजननं चापिमोक्षमा नं निबोधमे ॥ स्थास्नुष्वथापि पुरुषे प्रमदाया मथापि वा ॥ गर्भे वा बहिरे वा धक्त्विति स्थानांतरेषु चेति ब्राह्मे ॥ ३२॥ अ० २०॥ इति श्रीमदानंदनीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते ब्रह्मसूत्रभाष्ये तृतीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ १॥ ॥ २॥ ॥ ३॥ ॥ ४॥ ॥ ५॥ ॥ ६॥ ॥ ७॥ ॥ ८॥ ॥ ९॥ ॥ १०॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ भक्तिरस्मिन्पाद उच्यते ॥ अस्य र्थभगवन्महिमोक्तिः ॥ ॐ संध्येष्टष्टिराह हि ॐ ॥ १॥ ॥ न स्वमोपितं विना प्रतीयते ॥ न तत्र थानरथयोगानपंथानो भवं त्यथथानरथयोगान्पथः सूजत इत्यादि श्रुतेः ॥ १॥ ॥ ॐ निर्मातरैके पुत्रादयश्च ॐ ॥ २॥ ॥ यत्पुंसु सेषु जागर्तिकं कामं गुरुयो निर्ममाण इति च ॥ एतस्माद्येव पुत्रो जायत एतस्माद्भ्रान्तैस्तस्माद्धार्यायै दं पुरुष मे षस्वे नाभि हं ती ति गौपवन श्रुतिश्च ॥ २॥ केन साधनेन ॥ ३॥ ॐ

मायामात्रं तु कात्स्न्येनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ अनादिमनोगतांश्च संस्कारान्
 खेच्छामात्रेण दर्शयति नान्येन साधनेन ॥ सम्यगनभिव्यक्तत्वात् ॥ ब्रह्मादिच ॥ मनोगतां
 स्तु संस्कारान् खेच्छया परमेश्वरः ॥ प्रदर्शयति जीवाय सस्वप्न इति गीयते ॥ यदन्यथा च ज्ञा
 प्रवृत्तं साश्चान्तिस्तत्र तत्कृता ॥ अनभिव्यक्तं रूपत्वाच्चान्यसाधनजं भवेदिति ॥ ३ ॥ ॥ ॐ सू
 चकश्च हि श्रुतेराचक्षते च तद्विदः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ साधनान्तराभावेऽपि भावाभावसूचकत्वेनेश्वरो
 दर्शयति ॥ यदा कर्मसुकाम्येषु स्त्रियं स्वप्नेऽभिपश्यति ॥ समृद्धिं तत्र जानीयात् तस्मिन् स्वप्ननि
 दर्शन इत्यादि श्रुतेः ॥ हि शब्दादर्शनाच्च ॥ यद्वाऽपि ब्राह्मणो ब्रूयाद्देवताऋषभोऽपि वा ॥ स्वमस्थ
 मथ वाराजासतथैव भविष्यतीत्याचक्षते च स्वप्नविदो व्यासादयः ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ पराभि
 ध्यानात् श्रुतिरोहितं तोह्यस्य बंधविपर्ययो ॐ ॥ ५ ॥ ॥ बंधमोक्षप्रदत्वात् स एव स्वप्नतिरस्कृता ॥
 स्वप्नादिबुद्धिकर्ता च तिरस्कृता स एव नु ॥ तदिच्छया यतो ह्यस्य बंधमोक्षोऽप्रतिष्ठितः तद्विचिचर्कोर्म
 ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐ देहयोगादासोऽपि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ देहयोगेन वा सो जाग्रदपि तत एव ॥
 स एव जागृतिस्थापयति स स्वप्ने स प्रभुस्तुराणाट्स एको बहुधा भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥
 ॐ तद्भावो नाडीषु तच्छ्रुतेरात्मनि ह ॐ ॥ ७ ॥ ॥ जाग्रत्स्वप्नाभावः सुप्तिर्नाडीस्थे परमात्म
 नि ॥ आसुतदानाडीषु सुप्तो भवति सतासौ म्यनदासंपन्नो भवतीति श्रुतेः ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥
 ॐ अतः प्रबोधोऽस्मात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ यतस्तस्मिन् मुक्तिः ॥ एष एव सुप्तं प्रबोधयति एतस्मा
 जीव उत्तिष्ठत्येष प्रमातैष परम इति कौटिलिन्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ स एव च कर्माजु

स्मृतिशब्दविधिभ्यःॐ ॥ ९ ॥ ॥ नचकेषांचित्स्वमादिकर्तानतुसर्वेषामिति ॥ एषह्येवसा
 धुर्मकारयतिकर्मण्यवधारणात् ॥ प्रदर्शकस्तुसर्वेषांस्वमादेरेकएवतु ॥ परमःपुरुषोविष्णु
 स्ततोऽन्योनास्तिकश्चेत्यनुसारिस्मृतेश्च ॥ एषस्वमानुदर्शयत्येषप्रबोधयत्येषएवपरमआनंदइ
 तिचश्रुतेः ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिचविधिः ॥ १ ॥ अ० ६ ॥ ॥ अमुग्धेऽर्धसंपत्तिःपरि
 शेषात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ मोहावस्थायांपरमेश्वरेर्धप्राप्तिर्जीवस्य ॥ हृदयस्थात्पराज्जीवोद्वर
 स्थोजाग्रदेष्यति ॥ समीपस्थस्तथास्वप्नंस्वपित्यस्मिंल्लयंजगन् ॥ यतएवंत्रयोवस्थामोहस्तुप
 रिशेषतः ॥ अर्धप्राप्तिरितिज्ञेयोदुःखमात्रप्रतिस्मृतेरितिवागहे ॥ सोपिततएवेतिसिद्धम् ॥
 मूर्च्छाप्रबोधनंचैवयतएवप्रवर्तते ॥ सईशःपरमोज्ञेयःपरमानंदलक्षणइतिकौर्म ॥ १० ॥ अ० ७ ॥
 स्थानापेक्षयापरमात्मनोभेदादनुग्राह्यानुग्राहकभावइत्यतआह ॥ ॥ ॐनस्थानतोपिप
 रस्योभयलिङ्गंसर्वत्रहिॐ ॥ ११ ॥ ॥ स्थानापेक्षयापिपरमात्मनोभिन्नरूपम् ॥ स
 र्वभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइतिहिश्रुतिः ॥ एकरूपःपरोविष्णुःसर्वत्रापिनसंशयः ॥ ऐश्वर्याद्
 परमंकेचन ॥ ११ ॥ ॥ प्रतिदृशमिवैनैकधाकर्मकंसमाधिगतोस्मिबिधूतभेदमोह
 इतिचभागवत ॥ ११ ॥ ॥ ॐनभेदादितिचेन्नप्रत्येकमतद्वचनात्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ कार्यका
 रणबद्धौताविष्येता ॥ १२ ॥ ॥ प्राज्ञःकारणबद्धस्तुद्वौतुर्नयनसिध्यतइतिभेदवचनात्नेतिचे
 न्न ॥ एषतआत्मांतया ॥ अयमेवसः ॥ योयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वम् ॥ अयंवैहर
 योयंवैदशचसहस्राणिचबहू

भूस्त्रित्यनुशासनमिति प्रत्येकमभेदवचनात् ॥१२॥ ॥ ॐ अपि चैवमेकैः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ ए
वमभेदैर्नैव ॥ चशब्दोद्भूतं न रूपत्वं चैकेशाखिनः पठन्ति ॥ अमात्रो न तमात्रश्चैद्वैतस्योपशमः
शिवः ॥ ओंकारो विदितो येन समुनिर्नैतरो जन इति ॥ अभेदोऽपि भेदव्यपदेशः स्थानभेदादैश्वर्य
योगाच्च युज्यते ॥ ब्रह्मर्तैकैव ॥ बद्धो बंधादिसाक्षित्वाद्भिन्नो भिन्नेषु संस्थितः ॥ निर्दोषा
द्वयरूपोऽपि किं थ्यते परमेश्वर इति ॥१३॥ अ० ८ ॥ रूपवत्त्वादानित्यत्वमित्यतो वाक्ति ॥ ॥ ॐ अ
रूपदेवहितप्रधानत्वात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ प्रकृत्यादिप्रवर्तकत्वेन तु तत्तमत्वाच्चैव रूपवद्ब्रह्म ॥ हि
न्दादस्तूलमनण्वित्यादि श्रुतेश्च ॥ भौतिकानि हिरूपाणि भूतेभ्योऽसौ परोयतः ॥ अरूपवानतः
भोक्तः कनदव्यक्ततः पर इति च मात्स्ये ॥१४॥ ॥ ॐ प्रकाशवच्चैवैयर्थ्यम् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ यदापश्यः
पश्यते रुग्मवर्णश्यामाच्छबलं प्रपद्ये सुवर्णज्योतिरित्यादि श्रुतीनां च न वैयर्थ्यं विलक्षणरूपत्वात् ॥
यथा च क्षुरादिप्रकाशो विद्यमानेऽपि वैलक्षण्ययादप्रकाशादिव्यवहारः ॥१५॥ ॥ ॐ आहवतन्मात्रम्
ॐ ॥ १६ ॥ ॥ वैलक्षण्यं चोच्यते रूपस्य विज्ञानानंदमात्रत्वम् ॥ ऐकात्म्यप्रत्ययसार
मिति ॥ आनंदमात्रमजरंपुराणमैकं संतंबहुधा दृश्यमानम् ॥ तमात्मस्थेन पश्यन्ति धीरास्तेषां
मुखं शाश्वतं नेतरेषां भित्तिं च नुर्वैदशिखायाम् ॥१६॥ ॥ ॐ दर्शयति चाथो अपि स्मर्यते ॐ ॥ १७ ॥
दर्शयति चानंदस्य रूपत्वम् ॥ तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीराः ॥ आनंदरूपममृतं यद्विभातीति ॥ शुद्ध
स्फटिकसंकाशां वा मुदेवं निरंजनम् ॥ चिंतयति यतिर्नान्यं ज्ञानरूपादृते हरेरिति च मात्स्ये ॥१७॥
अ० ९ ॥ ॥ ॐ अतएव चोपमासूर्यकादिवत् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यस्मादेवं परमेश्वररूपाणां मिथो न क

श्विद्धेदः ॥ अतएवसादृश्याज्जीवस्यापितथास्यादिति ॥ तस्यप्रतिबिंबत्वमुक्तवाचशब्देनभेदं दर्शयति ॥ रूपंरूपप्रतिरूपोबभूव ॥ बहवःसूर्यकायद्वत्सूर्यस्यसदृशाजले ॥ एवमेवात्मकालोके परात्मसदृशामताइति ॥ अतएवमिजत्वतदधीनत्वतत्सादृश्यैरेवसूर्यकाद्युपमानोपाध्यधीनत्वादिना ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ नित्यसिद्धत्वात्सादृश्यस्यनित्यानंदज्ञानादेर्नभक्तिज्ञानादिनाप्रयोजनमित्यतोब्रवीति ॥ ॐअंबुवदग्रहणानुनतथात्वम् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अंबुवत्स्रोहेनग्रहणंज्ञा विनानतत्सादृश्यंम्यगभिव्यज्यते ॥ धर्मवैषष्ट्युतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माद्युतेतनूंस्वामितिश्रुतिः ॥ महत्त्वबुद्धिर्भक्तिस्तुस्रोहपूर्वाऽभिधीयते ॥ तयैवव्यज्यतेसम्यग्जीवरूपंसुखादिकमिति पाद्ये ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ ॐवृद्धिहासभावत्वमंतर्भावाद्भयसामंजस्योदेवम् ॐ ॥ २० ॥ ॥ तस्यच भक्तिज्ञानादेर्द्विह्वासभावत्वविद्यते ॥ ब्रह्मादीनामुत्तमानांसर्वेषांभक्तत्वेतर्भावात् ॥ एवंभक्त्यादिविशेषांगीकारादेवैश्वरस्यब्रह्मादीनन्यान्प्रतिसामंजस्यंभवति ॥ साधनस्योत्तमत्वेनसाध्यंचोत्तममामुयुः ॥ ब्रह्मादयःक्रमेणैवयथाऽनंदश्रुतिश्रुताइतिचब्राह्मो ॥ २० ॥ कुतः ॥ ॥ ॐदर्शनाच्च ॐ ॥ २१ ॥ ॥ अथातआनंदस्यमीमांसामवतीत्यारभ्यब्रह्मपर्यन्तेषुमुखविशेषदर्शनात् ॥ चशब्दात्स्मृतिः ॥ यथाभक्तिविशेषोऽत्रदृश्यतेपुरुषोत्तमे ॥ तथाभक्तिविशेषोपिज्ञानिनोऽलिङ्गभेदतइति ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ मृद्धिसंहारकर्तृत्वमेवास्यनपालकत्वंस्वतःसिद्धेरित्यतआह ॥ ॐप्रकृतैतावत्वं हिप्रतिषेधतिततोब्रवीतिचभूयः ॐ ॥ २२ ॥ ॥ उक्तमृद्धिसंहारकर्तृत्वमात्रंप्रतिषिध्यततोधिकं ब्रवीति ॥ नैनावदेनापरोअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीविभर्तीति ॥ चशब्दात्स्मृतिश्च ॥ मृद्धिचपालनं

चैवसंसारनियमंतथा ॥ एकएवकरोतीशःसर्वस्यजगतोहरिरितिब्रह्मांडे ॥ २२॥अ०१३ ॥ पर
 मात्माऽपरोक्ष्यंतत्पसादादेवनजीवशक्तयेतिवक्तुमुच्यते॥ॐतदव्यक्तमाह॥२३॥अव्यक्तमे
 वतद्ब्रह्मस्वतः ॥ अरूपमक्षरंब्रह्मसदाऽव्यक्तंचनिष्कलम् ॥ यज्ज्ञात्वामुच्यतेजंतुरानंदश्चाक्षयोभ
 वेदितिकौठरव्यश्रुतिः॥२४॥ ॥ॐअपिसंराधेनेप्रत्यक्षादुमानाभ्याम्॥२४॥ ॥ आराधनेऽप्य
 व्यक्तमेवज्ञानिप्रत्यक्षेण॥इतरेषामितिमूक्ष्मत्वलिङ्गादनुमानेन ॥ नतमाराधयित्वापिकश्चिद्वाक्कीक
 रिष्यति॥नित्याव्यक्तोयतोदिवःपरमात्मासनानइतिचब्रह्मवैवर्ते ॥२४॥ नित्याव्यक्तस्वरूपेणतथै
 वतिष्ठति ॥ व्यक्तंकिंचिद्रूपंगृहीत्वादृश्यते ॥ यथाभ्यादयस्तन्मात्रारूपेणादृश्याअपिस्थूलरूपे
 णदृश्यंतेएवमितिवेत्त ॥ ॐअप्रकाशवक्त्रैशेष्यम्॥२५॥ ॥ अभ्यादिवत्स्थूलमूक्ष्मत्वविशे
 षाभावात् ॥ नासौमूक्ष्मोनस्थूलःपरएवसमवतितस्मादाहुःपरमइतिमांडव्यश्रुतेः ॥ स्थूल
 मूक्ष्मविशेषोत्रनक्वचित्परमेश्वरे ॥ सर्वत्रैकप्रकारोऽसौसर्वरूपेष्वजोयतइतिचगारुडे ॥ अव्यक्त
 व्यक्तभावौचनक्वचित्परमेश्वरे॥सर्वत्राव्यक्तरूपोयंतएवजनार्दनइतिचकौर्म ॥२५॥तार्हिक्यत्वे
 नेत्यतआह ॥ ॐअप्रकाशश्चकर्मण्यभ्यासात्॥२६॥ ॥ विषयभूतेनास्मिन्नेवश्रवणाद्य
 भ्यासात्प्रकाशश्चभवति॥आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योभंतव्योनिदिध्यसितव्यइतिश्रुतेः॥२६॥
 नित्याव्यक्तस्यकथंप्रकाशइत्यतउच्यते ॥ॐअतोन्तेनतथाहिलिंगम्॥२७॥उभयत्रप्रमा
 णभावात्तत्पसादादेवप्रकाशोभवति ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांतेविश्वमायानि
 वृत्तिरिति लिङ्गात्॥युज्यतेचतस्यानंतशक्तित्वात् ॥नित्याव्यक्तोपिभगवानीक्ष्यतेनिजशक्तिनः ॥

तमृतेपरमात्मानं कः पश्येतामित्रं प्रभुमिति च नारायणाध्यात्मे ॥ २७ ॥ अ० १४ ॥ स्वरूपेणानंदादिना
कथमानंदित्वादि ॥ अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ उभयव्यपदेशास्त्वहिं कुंडलवत् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणो
विद्वान् ॥ अथैष एव परमानंद इत्युभयव्यपदेशादहिं कुंडलवदेव युज्यते ॥ यथा हिः कुंडली
कुंडलं च ॥ नुशब्दात्केवलश्रुतिगम्यत्वं दर्शयति ॥ २८ ॥ ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वातेजस्वात् ॐ ॥ २९ ॥
यथा ऽऽदित्यस्य प्रकाशात्वं प्रकाशित्वं च एव वा दृष्टांतः ॥ तेजोरूपत्वाद्ब्रह्मणः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ पूर्ववद्वा ॐ
॥ ३० ॥ यथैक एव कालः पूर्व इति व्यवच्छेदको व्यवच्छेद्यश्च भवति ॥ अस्मिन् सूक्ष्मत्वादेक्षया एव दृष्टां
तः ॥ स्थूलमतीनां च प्रदर्शनार्थमहिं कुंडलदृष्टांतः ॥ प्रकाशवत्कालवद्वा यथा गिशयनादिकम् ॥ ब्रह्मण
श्रेयमुक्तानामानंदो भिन्न एव त्विनारायणाध्यात्मे ॥ आनंदेन त्वभिज्ञेन व्यवहारः प्रकाशवत् ॥
कालवद्वा यथा कालः स्थावच्छेदकतां व्रजेदिति ब्राह्मे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ३१ ॥
एकमेवाद्वितीयं नेह नानास्ति किंच नेति भेदस्य ॥ ३१ ॥ अ० १५ ॥ ॐ परस्परतः सेतून्यानां संबंधभेद
व्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नवानंदादिवाह्योक्तानंदादिवत् ॥ एष सेतुर्विधूतिर्येष एव आनंदः परस्यैष
नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति सेतुत्वं स्युच्यते ॥ यतो वाचो निर्वर्तत इत्युन्मागतम् ॥ एतस्यैवानं
दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति संबंधः ॥ अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥
नित्यानंदाव्ययं पूर्णं परज्ञानं विधीयत इति भेदः ॥ अतो लौकिकत्वात्परमेव ब्रह्मानंदादिकम् ॥ ३२ ॥
॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ दर्शनादेव चान्यानंदादीनाम् ॥ अदृष्टमव्यवहार्यमव्यपदे
श्यं सुखं ज्ञानमोजो बलमिति ब्रह्मणस्तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षते तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षत इति कौडिन्यश्रुतिः ॥

॥३३॥अप्रसिद्धस्यकथमानंदइत्यादिव्यपदेशइत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐबुद्ध्यर्थःपादवत्ॐ॥३४॥ ॥
 जीवेश्वरसंबंधज्ञापनार्थमप्रसिद्धोपिपादोयथापादशब्देनव्यपदिश्यते ॥ पादोस्यविश्वाभूतानी
 तिति तथा अलौकिकोपिज्ञानादिस्तच्छब्देनैवभण्यते ॥ ज्ञापनार्थीयलोकस्ययथारजिवेदेवरा
 ङ्गितिब्राह्मो॥३४॥अ० १६॥ परानंदमात्रत्वेक्यंब्रह्माद्यानंदीनांविशेषइत्यतउच्यते ॥ ॥ ॐ
 स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत्ॐ॥३५॥ ॥ यथादित्यस्यदर्पणादिस्थानविशेषात्प्रतिबिंबविशेष
 एवमानंदादेशपि ॥ ब्रह्मादिगुणवैशेष्यादानंदंदिपरस्यच ॥ प्रतिबिंबत्वमायातिमध्योच्चादिवि
 शेषतइतिवाराहे ॥३५॥ ॥ ॐउपपत्तेश्चॐ॥३६॥ ॥ ऐश्वर्यात्परमाद्विष्णोर्मत्तयादीनाम
 नादितः ॥ ब्रह्मादीनांसूपपन्नाह्यानंदोदेर्विचित्रतेतिपादो ॥३६॥अ० १७॥ ध्यानकालेयच्चित्ते
 प्रदृश्यतेतेदेवब्रह्मरूपम्॥अतःकथमव्यक्तमित्यतआह॥ ॥ ॐतथाऽन्यप्रतिषेधवत्ॐ॥३७॥
 यथाजीवानंदोदन्यद्ब्रह्मतथोपासाकृतादपि ॥ यन्मनसानमनुयेनाहुर्मनोमतम् ॥ तदेवब्रह्म
 त्वंविद्विनेदंधदिदमुपासतइतिप्रतिषेधात् ॥ पश्यंतिपरमंब्रह्मचित्तेयस्यनिर्बिंबितम् ॥ ब्रह्मैवमति
 र्विबेयदतस्तेषांफलप्रदम् ॥ तदुपासनंचभवतिप्रतिमोपासनंयथा ॥ दृश्यतेत्वापरोक्षेणज्ञानै
 वपरंपदम् ॥ उपासनात्त्वापरोक्ष्यंगमेत्तत्प्रसादतइतिचब्रह्मतर्कः॥३७॥अ० १८॥ देशकालांत
 रेऽन्यतोऽपिसृष्ट्यादियुक्तेत्यनोब्रूते ॥ ॥ ॐअनेनसर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यःॐ॥३८॥
 सर्वदेशकालवस्तुष्वनैवसृष्ट्यादिकंप्रवर्तते ॥ एषसर्वेष्वसर्वगतएषसर्वेश्वरएषोऽचित्यएषपरम
 इतिमाल्लवेयश्रुतिः ॥ सर्वत्रसर्वमेतस्मात्सर्वदासर्ववस्तुषु ॥ स्वरूपभूतयानित्यशक्त्यामायाख्य

यायतः ॥ अतोमायामयंविष्णुं प्रवदंति सनातनमिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ आदिशब्दादन्यत्र
 माणाभावाच्च ॥ ३८॥ अ० ११ ॥ कर्मपिक्षत्वात्फलदानस्यतदेवदातीति नवाच्यम् ॥ कुतः ॥
 ॐ फलमत उपपत्तेः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ अतएवेश्वरात्फलंभवति ॥ नह्यचेतनस्यस्वतः प्रवृत्तिर्युज्य
 ते ॥ ३९ ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मरानिर्दानुः परायणमिति ॥ ४० ॥
 ॐ धर्मैर्मिनिरतएव ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ यतः फलंतदेवकर्म ईश्वराद्भवति ॥ एषह्येवसाधुकर्मकारय
 तीति श्रुतेरिति जैमिनिः ॥ ४१ ॥ ॥ ॐ पूर्ववत्तु बादरायणो हेतुव्यपदेशात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ परस्य क
 र्मणश्चोभयोः फलकारणत्वेऽपिन कर्मपरप्रवर्तकं परएव कर्मणः प्रवर्तकः ॥ पुण्येन पुण्यं लोके नयति पा
 पेन पापमिति हेतुव्यपदेशात् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्चेति च ॥ ४२ ॥ अ० २० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपा
 यनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ उपासनास्मिन्यादुच्यते ॥ सर्वपरिज्ञानं प्रथमत उच्य
 ते ॥ ॐ सर्ववेदांतप्रत्ययंचोदनाद्यविशेषात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ अंतो निर्णयः ॥
 उभयोरपि दृष्टौ तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरिति वचनात् ॥ सर्ववेदनिर्णयोऽप्याद्यज्ञानं ब्रह्म ॥ आत्मे
 त्येवोपासीतेत्यादिविधीनांतदुक्तयुक्तीनांचाविशिष्टत्वात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ भेदान्नेति चेन्नैकस्यामपि
 ॐ ॥ २ ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिप्रतिशास्वमुक्तिभेदान्ने
 काधिकारिविषयाः सर्वशाखाइति चेन्न एकस्यामपि शाखायामात्मेत्येवोपासीत ॥ कंब्रह्मखंब्र
 ह्मेत्यादिभेददर्शनात् ॥ २ ॥ ॥ ॐ स्वाध्यायस्य हितथात्वेन हिसमाचारेऽधिकाराच्च ॐ

॥ ३ ॥ ॥ स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिसामान्यविधेः हिशब्दाद्देदः कृश्रोऽधिगंतव्यः सरहस्यो
 द्विजन्मनेति स्मृतः ॥ सर्ववेदोक्तमार्गणकर्मकुर्वीत नित्यशः ॥ आनंदोहिफलं यस्माच्छात्वा
 मोदोह्यशक्तिजः ॥ सर्वकर्मकृतौ यस्मादशक्ताः सर्वजंतवः ॥ शाखाभेदकर्मभेदं व्यासस्तस्माद
 चीकृपदितिसमाचारे सर्वेषामधिकाराच्च ॥ ३ ॥ ॥ ॐ सलिलवच्चतन्त्रियमः ॐ ॥ ४ ॥
 ॥ यथा सर्वसलिलं समुद्रं गच्छत्येवं सर्वाणि वचना निब्रह्मज्ञानार्थानीति नियमः ॥ आग्नेये च ॥
 यथानदीनां सलिलं शक्ये सागरं भवेत् ॥ एवं सर्वाणि वाक्यानि पुंशक्त्या ब्रह्म वित्तयइति ॥ ४ ॥
 ॥ ॐ दर्शयति च ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वैश्च वेदैः परमो हि देवो जिज्ञास्योऽसौ नाल्पवेदैः प्रसिध्येत् ॥ त
 स्मादेनं सर्ववेदानधीत्यविचार्य च ज्ञातुमिच्छेन्मुमुक्षुरिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ सर्वान्वेदान्मेति हा
 सान् सपुराणान् सयुक्तिकान् ॥ संपंचरात्रान्विज्ञाय विष्णुर्ज्ञेयो न चान्यथेति ब्रह्म तर्कं ॥ ५ ॥ अ० १ ॥
 सर्वैर्वेदैर्ज्ञेयो नोपास्योऽशक्यत्वादित्यत आह ॥ ॥ ॐ उपसंहारोऽर्थो भेदाद्विधिशेषवत्समा
 ने च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ सर्ववेदोक्तान् गुणान् दोषाभावांश्चोपसंहृत्यैव परमात्मोपास्यः ॥ उपास्य
 एकः परतः परो यो वै देश सर्वैः सह चेति हासैः ॥ संपंचरात्रैः सपुराणैश्च देवः सर्वैर्गुणैस्तत्र तत्र प्रतीतिरिति
 भाह्वेयश्रुतिः ॥ आग्नेये च ॥ विधिशेषाणि कर्माणि सर्ववेदोदितान्यपि ॥ यथा कार्याणि सर्वैश्च
 सर्वाण्येवाविशेषतः ॥ एवं सर्वगुणान् सर्वदोषाभावांश्च यत्नतः ॥ योजयित्वैव भगवानुपास्यो ना
 न्यथा कचिदिति ॥ समानविषये चोपसंहारो न तुरो दीदित्यादीनाम् ॥ गुणैरेव सत्पास्यो नै
 व दोषैः कथंचन ॥ गुणैरपि न तूपास्यो ये पूर्णत्वविरोधिन इति ब्रूतन्त्रे ॥ ६ ॥ ॥ ॐ अन्यथा त्वं

चशब्दादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेति शब्दादुपसंहारस्यान्यथात्व
 मिति चेन्न ॥ एते गुणानोपास्यादिति विशेषचनाभावात् ॥ सर्वैर्गुणैरेक एवेति तासां बुपासितव्यो
 नैव दोषैः कदाचिदिति विशेषचनाच्च ॥ आत्मेत्येवैवधारणमनात्मत्वं निवृत्त्यर्थम् ॥ ७ ॥ ॥
 अन्नवाप्रकरणभेदात्परोवरीयस्त्वादिवत् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ प्रकरणभेदाच्चोपसंहारः कर्तव्यः ॥ परो
 वरीयस्त्वादियुतावदेव द्युक्तम् ॥ ८ ॥ ॥ असंज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्ति तु तदपि ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सर्वविद्या
 उत्तवासोहनामविदेवास्मिनात्मविदितिवचनात्सर्वस्य ब्रह्मनामत्वात्तदुपसंहारः कार्यः ॥ नामत्वात्स
 र्वविद्यानां गुणानामुपसंहारः ॥ कार्यैव ब्रह्मणि परेनात्र कार्यविचारणेति ब्रह्मतर्क इति चेत्सत्यम् ॥ उ
 क्तोप्युपसंहारः ॥ तत्प्रमाणमप्यस्यैव ॥ नामवा एता ब्रह्मणः सर्वविद्यास्तस्मादेकः सर्वगुणै
 र्विचिंत्य इति कौडिन्यश्रुतौ ॥ १ ॥ अ० २ ॥ ॥ अं प्रोपे श्रसंमंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ युज्यते चोपसंहारोऽ
 नुपसंहारश्च ॥ योग्यताविशेषात् ॥ गुणैः सर्वरूपास्योऽसौ ब्रह्मणा परमेश्वरः ॥ अन्यैर्यथाक्रमं चैव
 मानुषैः कैश्चिदेव त्विभिमविष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ अ० ३ ॥ ॥ अं सर्वभेदादन्यत्रेमे ॐ ॥ ११ ॥
 सर्वगुणयुक्तत्वेनोपासनादन्यत्रैव फले ब्रह्मादयो भवंति ॥ संपूर्णोपासना ब्रह्मा संपूर्णानंदभाग्भवेत् ॥
 इतरेतु यथायोगं सम्यङ्मुक्तौ भवंति हीति पादो ॥ ११ ॥ अ० ४ ॥ ॥ सर्वपां मुमुक्षूणां किंचिन्नियमे
 नोपास्यमित्यत आह ॥ ॥ अं आनंदायः प्रधानस्य ॐ ॥ १२ ॥ ॥ प्रधानफलस्य मो
 क्षस्यार्थे आनंदो ज्ञानं सदात्मेत्युपास्या एव ॥ सच्चिदानंद आत्मेति ब्रह्मोपासाविनिश्चिता ॥
 सर्वपांचमुमुक्षूणां फलसाम्यादपेक्षितेति ब्रह्मतर्कः ॥ १२ ॥ अ० ५ ॥ ॥ अं प्रियशिरस्त्वाद्यप्रसि

ताभवेत् ॥ अयोग्योपासनदीयुरनर्थचार्यनाशनमिद्वहन्त्रे ॥ २६ ॥ अ० १६ ॥ मुक्तस्यो
 पासनाकर्तव्यत्वान्वेत्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐ हानौतूपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छन्दस्तुत्युपगान
 वत्तुक्तम् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ नियतस्वाध्यायानन्तरं स्वेच्छया कुशाग्रहणस्तुत्युपगानवेदेवमोक्ष
 उपासनादि ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिमिशोक्षवाक्यशेषत्वादितरेषाम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ एत
 त्सामगायत्रास्तइत्यादि ॥ ब्रह्मन्तर्कचमुक्ता अपि हि कुर्वन्ति स्वेच्छयोपासनं हरेः ॥ निय
 मानन्तरं विप्राः कुशाग्रैरप्यधीयत इति कृष्णो मुक्तेरित्यनेवीतमोहैरिति च भारते ॥ २७ ॥ ॥ ॐ
 सांपरायेतर्तव्याभावात्तथाह्यन्ये ॐ ॥ २८ ॥ ॥ स्वेच्छयेत्यंगीकार्यम् ॥ मुक्तस्य तीर्णत्वात् ॥
 तीर्णो हितदासर्वाञ्छोकानन्ददयस्य भवतीति ह्यन्ये पठन्ति ॥ वायुप्रोक्तेच ॥ स्थितप्रज्ञत्वमासाये
 ज्ञानेन परमात्मनः ॥ ब्रह्मलोकंगताः सर्वे ब्रह्मणा च परंगताः ॥ तीर्णतर्तव्यभागाश्च स्वेच्छयोपासेते पर
 मिति ॥ २८ ॥ अ० १७ ॥ कर्माणि कुर्वन्ति न वेत्यत आह ॥ ॥ ॐ छन्दस्तुतयया विरोधात् ॥ २९ ॥
 स्वेच्छया कुर्वन्ति न वा ॥ बंधप्रत्यवाययोरभावात् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ गतेरर्थवत्त्वमुभयथान्यथा हि विरोधः ॐ
 ॥ ३० ॥ बंधप्रत्यवायाभावे हि मोक्षस्यार्थवत्त्वम् ॥ अन्यथा मोक्षत्वमेव न स्यात् ॥ कदाचित्कर्मकु
 र्वन्ति कदाचिन्नैव कुर्वन्ते ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वान्नित्यं ध्यायन्ति केशवम् ॥ तीर्णतर्तव्यभागाये प्रसा
 दाः परात्मनः ॥ प्रत्यवायस्य बंधस्याप्यभावात् स्वेच्छया भवेदिति ब्रह्मांडे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्ष
 णार्थोपलब्धेर्लोकवत् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ उपपन्नश्चैवं भावः ॥ प्राप्तत्वात् लक्षणस्य फलस्य ॥
 यथा लोके विध्यर्थत्वेन विष्णुक्रमणादिकं कृत्वा समासकर्मच्छया करोति न करोति च ॥ ३१ ॥ अ० १८

ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमानाभ्याम् ॥ ३२ ॥ ॥ प्राप्तज्ञानानामपिकेषां चिन्मुक्तिप्रा
 सिः केषां चिन्मयथोपसंहारनियम इति नमंतव्यम् ॥ सर्वगुणाब्रह्मणैव ह्युपास्थानान्येदेवैः किमु सर्व
 मनुष्यैरित्युपसंहारविरोधादन्यत्राविरोधात् ॥ न कश्चिद्ब्रह्मविस्मृतिमनुभवनिमुक्तो होव भवति न
 स्मादाहुः सृतिहेतीति कौटिल्यश्रुतेः ॥ यथा केषां चिन्मोक्ष एव मन्येषामित्यनुमानाच्च ॥ ३२ ॥
 अ० ११ ॥ ॐ यावदधिकारमवस्थितिराधिकाणां मु० ॥ ३३ ॥ ॥ यथा यथाधि
 कारो विशिष्यते एवं मुक्तावानंदोऽविशिष्यते ॥ मनुष्येभ्यो गंधर्वाणां धर्मेभ्यश्च ऋषीणां ऋषिभ्यो दे
 वानां देवैभ्य इन्द्रस्यैन्द्रादुद्रस्य रुद्राद्वृक्षणा एष एव शतानंद इति चतुर्वेदशित्वायाम् ॥ अध्यात्मे च ॥
 ज्ञानं चोपासनं चैव मुक्तावानंद एव च ॥ यथाधिकारं देवानां भवत्येवोत्तरोत्तरमिति ॥ ३३ ॥
 ॥ ॐ अक्षरधियां त्वविरोधः सामान्यतद्वाभ्यामौपसदवत्तुक्तम् ॥ ३४ ॥ ॥ न चासमत्वेन
 विरोधो भवति ॥ ब्रह्मधीत्वादोषाभावसाम्यादुत्तमेभ्योऽन्येषां भावाच्च ॥ औपसदवच्छि
 ष्यवत् ॥ उत्तंचतुरश्रुतौ ॥ नानाविधाजीवसंघाविमुक्तौ न चैवतेषां ब्रह्मधियां विरोधः ॥
 दोषाभावाद्गुशिष्यादिभावाद्भोकेऽपि नाऽसौ किमु ते पां विमुक्तेरिति च ॥ ३४ ॥ अ० २० ॥ ॥ ॐ
 इयदा मननान् ॥ ३५ ॥ ॥ नामाद्यारभ्य प्राणांतमुत्तरोत्तरमुत्तमत्वमुक्तम् ॥ न प्राणात्किंचि
 द्भूय उक्तम् ॥ तथापि पूर्ववत्स्यादिति वाच्यम् ॥ प्राणो वाव सर्वेभ्यो भूयान्निह प्राणाद्भूयान् प्रा
 णो ह्येव भूयान्स्तस्माद्भूयान्नामेति कौठरव्यश्रुतेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ अंतराभूतग्रामवदिति चेत्तदुक्तम् ॥
 ॥ ३६ ॥ ॥ यथाभूतग्राम एकस्मादेक उत्तमोऽस्त्येवैव प्राणादपि परमात्मानं मंतरा विद्यत इति

चेन्न ॥ प्राणादुत्तमाभावेप्रमाणमुक्तम् ॥ अन्यन्नोत्तमाभावेनप्रमाणम् ॥ दृश्यतेचान्यत्रो
त्तमत्वम् ॥ ३६ ॥ ॥ ॐअन्यथाभेदानुपपत्तिरितिचेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ प्राणस्य
सर्वोत्तमत्वेपरमात्मनाभेदानुपपत्तिरितिचेन्न ॥ श्रुत्युपदिष्टवदुपपत्तेः ॥ अन्येभ्यःप्राणस्योत्त
मत्वंतस्मात्परमात्मनोद्वुपदिष्टम् ॥ ३७ ॥ अ० २१ ॥ नेतिचेन्न ॥ ॥ ॐअयतिहारोविंशि
षंतिहीतरवत् ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ उक्तंप्राणात्परमात्मनउत्तमत्वंपूर्वोक्ताध्याहरेण ॥ एषतुवाअ
तिवदतीतिविशिषंतिहि ॥ यथेतेषुविशेषणम् ॥ उत्तमत्वंदेवानांमुक्तावपिहिमानवात् ॥ तेभ्यः
प्राणस्यतस्माच्चनित्यमुक्तस्यैवैहरेरितिचबृहत्तंनो ॥ ३८ ॥ अ० २२ ॥ कृतिर्निष्ठाज्ञानमित्यादीनांभे
दाद्वहवउत्तमाइतिचेन्न ॥ ॥ ॐसैवहिसत्यादयः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ सत्यादिगुणास्तस्याएवपरदेवता
याःस्वरूपभूताः ॥ ब्रह्मवर्तेकं ॥ नामादिप्राणपर्यन्ताद्योहिसत्यादिरूपवान् ॥ तस्मैनमोभगवतेवि
ष्णवेसर्वजिष्णवइति ॥ सत्याद्याअहमात्मांतायद्गुणाःसमुदीरिताः ॥ तस्मैनमोभगवतेयस्मा
देवविमुच्यतइतिचाध्यात्मे ॥ ३९ ॥ अ० २३ ॥ प्रकृतेरपिजन्मादेःसंसारप्राप्तेःकिमितिनामादि
ष्वपाठइत्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐकामादितरत्रतत्रचायतनादिभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥ स्वेच्छैव
मूलस्थानेस्थिताअन्यत्रावतारान्करोतीश्वरेच्छानुसारेण ॥ सर्वायतनसर्वकालासर्वेच्छासर्वज्ञा
नाऽबद्धाबंधिकौसौषणप्रकृतिरविकृतिरिवत्सश्रुतेः ॥ नामादयस्तुबद्धत्वान्मोचकत्वात्परोपि
च ॥ उभयोरप्यभावेनयथाव्यक्तंनतूदितम् ॥ श्रुतौतथाजीवपरावुच्येतोकिंचनेतरत् ॥
नोच्यतेचतदातत्त्वद्वयैवसमुदाहृतमितिब्रह्मवर्तेकं ॥ ४० ॥ ॥ ॐआदरादलोपः ॐ ॥ ४१ ॥

अवद्वेषिभक्तिविशेषोपासनाद्यलोपस्तस्याभवति ॥ यथाश्रीनित्यमुक्तापिप्रासकामा
 पिसर्वदा ॥ उपास्तेनित्यशोविष्णुमेवंभक्तोहरेर्भवेदितिब्रह्मसंज्ञे ॥४३॥ ॥ अँउपस्थितेस्तद्व
 चनात् ॐ ॥४२॥ ॥ अनादिकालेभगवत्संवधित्वाद्युज्येतचनित्यमुक्तत्वंतस्याः ॥ द्वावेवा
 वनादिनित्यावनादियुक्तौनित्यमुक्तावनादिकृतौनित्यकृतौयोयंपरमोयाचप्रकृतीरमतेह्यस्यांपर-
 मोरमतेह्यस्मिन्प्रकृतिःस्वस्मिन्हिरमतेपरमोनस्वस्मिन्प्रकृतिरतएवमाहुःपरमइतिगौपवनश्रुतिव
 चनात् ॥४२॥ अ० २४ ॥ दर्शनार्थं ह्युपासनम् ॥ तच्च श्रवणादेव भवति ॥ अतः किमर्थमिति ॥
 अत्रोच्यते ॥ ॥ अँतन्निर्धारणार्थंनियमस्तद्वृष्टेःपृथग्यप्रतिबंधःफलम् ॐ ॥४३॥ ॥ तत्त्वनि
 श्रयोवेदार्थनियमश्चब्रह्मदृष्टेःपृथगेव ॥ हिशब्देनात्मावाओद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासि
 तव्यइतिश्रुतिंस्मृचयति ॥ श्रवणादिफलं चाज्ञानसंशयविपर्ययादिदर्शनप्रतिबंधेनिवृत्तिः ॥ ब्रह्मन
 र्केच ॥ श्रुत्वामत्वातथाध्यात्वातदज्ञानविपर्ययो ॥ संशयंचपराणुद्यतभतेब्रह्मदर्शनमिति
 ॥ ४३ ॥ अ० २५ ॥ ॥ अँप्रदानवेदवहितदुक्तम् ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ नचश्रवणादिमात्रेणदृ
 ष्टिर्भवति ॥ किंतुमेतिकर्तव्येन ॥ यथागुरुदत्तंतथैवभवति ॥ आचार्यवान्पुरुषोवेदेतिह्युक्तम् ॥
 ॥४४॥ अ० २६ ॥ गुरुप्रसादःस्वप्नयत्नोवाबलवानितिनिगद्यते ॥ ॥ अँलिङ्गयूयस्त्वांच्छिबली
 यस्तदपि ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ ऋषभादिभ्योविद्यांज्ञात्वापिसत्यकामेनभगवांस्त्वेवमेकोमेब्रूयाच्छ्रुते
 ह्येवमेभगवद्वृशेभ्य आचार्याद्येवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीतिवचनात् ॥ अत्रह्नकिंचनवीया
 येत्यनुज्ञानात् ॥ उपकोसलवचनाच्चलिङ्गभूयस्त्वादुर्गप्रसादएवबलवान् ॥ तर्हितावतालमिति नम

तव्यम् ॥ श्रोतव्योर्मतव्यइत्यादेस्तदपिकर्तव्यम् ॥ वाराहेच ॥ गुरुप्रसादोवलवान्तस्माद्वलवत्तरम् ॥
 तथापिश्रवणादिश्चकर्तव्योमोक्षसिद्धयइति ॥ ४५ ॥ अ० २७ ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात्स्या
 त्क्रियामानसवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ नचपूर्वप्राप्तएवगुरुरितिनियमः ॥ समग्रानुग्रहंचेत्यश्रान्तनः
 करोतिस्वयमेवतदाविकल्पः स्यात् ॥ मानसक्रियावत् ॥ यथोभयोर्ध्यानयोः समयोः ॥ पू
 र्वस्मादुत्तमोलब्धः स्वयमेवगुरुर्यदि ॥ गृह्णीयादविचारेणविकल्पः सगधोर्भवेत् ॥ समग्रानु
 ग्रहाभावात्सत्यकामः स्वकंगुरुम् ॥ कृपमाद्यानुज्ञयाचैवप्रापतस्माद्विभुज्यतइतिबृहत्तन्त्रे ॥ स
 मग्रानुग्रहंकश्चित्स्वयमेवसमोयदि ॥ कुर्यात्पुनश्चगृह्णीयादविरोधेनकामतः ॥ ध्यानयोः समयोर्बृह
 द्दिकल्पः कामतोभवेत् ॥ एवंगुरोर्हितीयस्यविकल्पोग्रहणेपिचेतिमहासंहितायाम् ॥ ४६ ॥ ॐ
 अतिदेशाच्च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोपास्वब्रह्मोपचरस्वतच्छृणुहित्त्वासवतुयथाब्रह्मोपचरैर्यथा
 मामुपचरैर्येचान्येऽस्मद्विधाः श्रेयसश्चतानुपास्तानुपचरस्वतेभ्यः शृणुहितेत्वास्ववित्तिपौध्यायण
 श्रुतावतिदेशाच्चा ॥ ४७ ॥ अ० २८ ॥ नचकर्माणैर्वहिसिसिद्धिधास्थिताजनकादयइत्यादिनान्यन्मो
 क्षसाधनम् ॥ ४८ ॥ ॐ विद्वैवतुनिर्धारात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ तमेवंविदित्वाऽतिमृत्युमे
 निनाद्यः पथाविद्येत्यनायेतिनिर्धाराणाद्विद्यैवमोक्षः ॥ ४८ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ४९ ॥
 नकेवलंविद्यया किंत्वपरोक्षज्ञानेनच ॥ सर्वान्परोमाययायंसिनीतेदृष्टुवतमुच्यतेनापरेणेतिकौ
 शिकश्रुतेः ॥ ४९ ॥ अ० २९ ॥ ॐ श्रुत्यादिवलीयस्त्वाच्चनवाधः ॐ ॥ ५० ॥ ॥ सा
 वधारणाबलवती श्रुतिः ॥ इन्द्रोश्वमेधाञ्छतमिष्ठापिराजाब्रह्माणमीड्यंसमुवाचोपसन्नः ॥

न कर्मसिर्धानेनैव चान्यैः पश्ये सुखं तेन तत्त्वं ब्रवीहीति बलवह्निं गम् ॥ नास्त्यकृतः कृतेनेत्युपप
 न्तिश्च ॥ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया च विमुच्यते ॥ तस्मात्कर्मन कर्तुं तेषां तयः पारदर्शिन इति
 युक्तिमद्भगवद्वचनम् ॥ अतो न प्रभाणां तत्र बाधः ॥ कर्मणैर्वित्ययोगव्यवच्छेदः ॥ ५० ॥ अ० ३० ॥
 ॐ अंनुंबादिभ्यं ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ न केवलं श्रवणादिभिर्गुरुप्रसादेन च ब्रह्मदर्शनं किंतु सत्तयादिभि
 श्च ॥ सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वज्ञो विष्णु तत्परः ॥ यद्गुरुः सुप्रसन्नः सद्दद्यात्तच्चान्यथा भवेत् ॥ तथाप्यना
 दिसं सिद्धभक्त्यादिगुणपूजनः ॥ लभेद्गुरुप्रसादेन च तस्मादेव च तद्भवेदिति ॥ भक्तिर्विष्णोर्गुरोचै
 व गुरोर्नित्यप्रसन्नताम् ॥ दद्याच्छ्रमदमार्दीश्वरे न चैते गुणाः पुनः ॥ तैः सर्वदर्शने विष्णोः श्रवणादि
 कृतं भवेदिति च नारायण तंत्रे ॥ ५१ ॥ अ० ३१ ॥ ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक्त्ववद्विष्टिश्च तदुक्तम् ॐ ॥ ५२ ॥
 उपासनाभेदवद्दर्शनभेदः ॥ तच्चोक्तं कमठश्रुतौ ॥ अंतर्दृष्टयो बहिर्दृष्टयोऽवतारदृष्टयः सर्वदृष्टय
 इति देवावाव सर्वदृष्टयस्तेषु चोत्तरोत्तरमा ब्रह्मण्यो येषु या योग्यथाद्याचार्या आचक्षत इति ॥ अ
 ध्यात्मे च ॥ दृष्ट्यैव ह्यवताराणां मुच्यंते केचिदंजसा ॥ दर्शनेनांतरेणान्ये देवाः सर्वत्र दर्शनात् ॥ ते
 पां विशोषमाचार्यो विस्ति सर्वज्ञा तंगत इति ॥ ५२ ॥ अ० ३२ ॥ ॥ ॐ न सामान्या दप्युपलब्धेर्भृत्युवन्नहि
 लोकापत्तिः ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ न सामान्यदर्शनमात्रेण मुक्तिर्यथा मृत्युमात्रात् ॥ न हिलोका
 पत्तिमात्रं मुक्तिः ॥ सामान्यदर्शनाहो कामुक्तिर्योग्यात्मदर्शनादिति नारायण तंत्रे ॥ मुच्यते ना
 त्र संदेहो दृष्ट्या तु स्वात्मयोग्ययेति च ॥ दर्शनेनात्मयोग्येन मुक्तिर्नान्येन केन चिदिति चाध्यात्मे ॥
 ॥ ५३ ॥ अ० ३३ ॥ ॥ भक्तिरैव न यति भक्तिरैव न दर्शयति भक्तिवशः पुरुषो भक्तिरेव भूयसीति माठश्रु

तेर्नपरमात्मनोदर्शनमिति चेन्न ॥ तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधामेति श्रुतेः ॥ कथं तर्ह्येषा श्रुतिः ॥ ॥
 ॐ परेण च शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वास्त्वनुबंधः ॐ ॥ ५४ ॥ ॥ परमात्मैव भक्त्या दर्शनं प्राप्य मुक्तिं
 ददातीति प्रधानसाधनत्वाद्भक्तिः करणत्वेनोच्यते ॥ माययैव चेन्न ॥ भक्तिस्थः परमो विष्णुस्तथैवै
 नं वशं नयेत् ॥ तथैव दर्शनं यातः प्रदद्यान्मुक्तिमेतथा ॥ स्नेहानुबंधो यस्य स्तस्मिन् बहुमानपुरःसरः ॥ भ
 क्तिरित्युच्यते सैव करणं परमीशितुरिति ॥ सर्वशब्दानां ब्रह्मणि प्रवृत्तेः ॥ ५४ ॥ अ० ३४ ॥ जीवांशानां
 पृथगुत्पत्तेर्नानादियोग्यतापेक्षेति नमंतव्यम् ॥ कुतः ॥ ॐ एक आत्मनः शरीरे भावात् ॐ
 ॥ ५५ ॥ ॥ अंशांशिनोरेकत्वमेव ॥ अंशिकमीविनिर्मितेशरीरे एवांशस्य भावात् ॥ ५५ ॥
 ॐ व्यतिरेकस्तद्भावभावित्वाद्ब्रतूपलब्धिवत् ॐ ॥ ५६ ॥ ॥ ज्ञानादिभेदे विद्यमानेऽपि नांशांशि
 नोऽप्युत्थगभावएव ॥ तदुपासनादिभोगादंशस्य ॥ परमसंहितायां च ॥ अंशिनस्तु पृथग्जाता अं
 शास्तस्यैव कर्मणा ॥ पुनैक्यं प्रपद्येतेनात्र कार्यविचारणेति ॥ ५६ ॥ अ० ३५ ॥ ॥ ॐ अंगवबद्धास्तु न
 शावा सुहि प्रतिविद्म ॐ ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्माद्यं देवतावबद्धोपासनादिप्रतिशाखं प्रतिवेदं च नोपसं
 ह्रियते ॥ हिशब्दात्समत्वाद्दोत्तमत्वाद्दानं देवताद्युपासनम् ॥ उपसंहार्यमित्याहुर्वेदसिद्धिं तवेदि
 न इति ब्रह्मतर्कवचनात् ॥ ५७ ॥ ॥ ॐ भंत्रादि वद्वा विरोधः ॐ ॥ ५८ ॥ ॥ सर्वदेवतामंत्रायाधीयं
 ते एवमविरोधो वा ॥ उपासनां गेदेवानां परमांगतया भवेत् ॥ उपसंहृतिर्विशेषेण फलानामन्यथानु ॥
 पुरुषाणां विशेषाद्वा यथायोगं विष्यतीति ब्रह्मन्त्रे ॥ ५८ ॥ अ० ३६ ॥ ॥ ॐ भूषः क्रतुवज्जायस्त्वं
 तथा च दर्शयति ॐ ॥ ५९ ॥ ॥ सर्वगुणेषु भूगुणस्य ज्यायस्त्वं क्रतुवत्सर्वत्र सहभावा

त् ॥ दीक्षाप्रायणीयोदयनीयसवनत्रयावभूतात्मकः क्रतुः ॥ भूमैवदेवः परमोद्युपास्यो नैवाभू-
 माफलमेषां विधत्ते ॥ तस्माद्भूमागुणातो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्ट इति गौपवनश्रुतिः
 ॥ ५९ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ ६० ॥ ॥ शब्दो नुमातथैवाक्षो योग्यताभे-
 दतः सदा ॥ ब्रह्मादीनामेकमर्थबहुधादर्शयति हि ॥ अतः पूर्णत्वमीशस्य नानैवेषां प्रदृश्यते ॥ अतः
 फलस्य नानात्वं नैवोपासनं यत इति ब्रह्मतर्कः ॥ अतो भूमत्वमपि नैवोपास्यते ॥ ६० ॥ अ०
 ३८ ॥ ॥ ॐ विकल्पो विशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ ६१ ॥ ॥ स्वयोग्योपासनानंतरं सामान्यस्या-
 पिकस्य चिदुपासनं विकल्पेन भवति ॥ विशिष्टफलापेक्षया ॥ मुत्तयर्थमात्मयोग्यं हि कार्यमेव
 ह्युपासनम् ॥ नृसिंहादिकमन्यच्च दुरितानि निवृत्तये ॥ उपासने यथा योगं न वा फलविभेदत इति ब्र-
 ह्मतर्कः ॥ ६१ ॥ अ० ३९ ॥ ॥ ॐ काम्यास्तु यथा कामं समुच्चीरन्न वा पूर्वे ह त्वभावात् ॐ ॥ ६२ ॥
 यस्य यस्य हि यः कामस्तस्य तस्य ह्युपासनम् ॥ तादृशानां गुणानां च समाहारं प्रकल्पयेत् ॥ अ-
 कामत्वान्मुक्षुणां न वानेषामुपासनम् ॥ तुष्टयर्थमीश्वरस्यैव न चोपासाविदुष्यतीति ह हत्तं त्रे ॥
 ॥ ६२ ॥ अ० ४० ॥ ॥ ॐ अंगेषु यथा श्रयभावः ॐ ॥ ६३ ॥ ॥ अंगदेवतानां यथा परमेश्वरा-
 गाश्रयत्वं च शोः सूर्यो अजायते त्यादितथा भावानां कर्तव्या ॥ ६३ ॥ ॥ ॐ शिष्टे ॐ ॥ ६४ ॥
 यस्मिन् यस्मिन् यो हि चांगिनिविष्टः परस्य चिंत्यः स तथा तथैति पौत्रायणश्रुतेः ॥ ६४ ॥ ॥ ॐ समा-
 हारात् ॐ ॥ ६५ ॥ ॥ अंगैः पराद्ये हि देवा विस्पृष्टा तत्तद्गुणान् परमेश्वरेत ॥ तांश्चापि तत्रैव
 विचिंत्य देवान् स्थानं मुक्षुः परमं ब्रजेनेति काषायणश्रुतौ समाहारवचनाच्च ॥ ६५ ॥ ॥ ॐ गुणसा-

धारण्यश्रुतेऽश्रुतं ॥ ६६ ॥ ॥ साधारण्यात्सर्वगुणाः परस्य समाहार्यास्तच्चदृशो मुमुक्षोरिति मां
 डव्यश्रुतेऽश्रुतं ॥ ६६ ॥ अ० ४१ ॥ ॥ अ० नवातत्सहभावश्रुतेऽश्रुतं ॥ ६७ ॥ ॥ नवांगेदेवतोपसंहा
 रः कार्यः ॥ उपसंहारस्य सहोऽश्रवणात् ॥ ६७ ॥ ॥ अ० दर्शनाच्च अ० ॥ ६८ ॥ ॥ सत्यो
 ज्ञानः परमानंदरूप आत्मैवेति नित्यदोषासनं स्यात् ॥ नान्यत्किंचित्समुपासीतधीरः सर्वगुणैर्देवग
 णा उपपासत इति कमठश्रुतौ ॥ ६८ ॥ अ० ४२ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसुत्रभा
 ष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ हरिः अ० ज्ञानसामर्थ्यमस्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ अ० पुरुषार्थोऽतः
 शब्दादि तिबादरायणः अ० ॥ १ ॥ ॥ यद्दर्शनार्थमुपासनोक्ता तस्माद्दर्शनात्सर्वपुरुषार्थप्रा
 प्तिरिति बादरायणो मन्यते ॥ यं यं लोकं मनसा संविभानि विदुः स त्वः कामयेत्यांश्च कामान् ॥
 तं तं लोकं जयेतांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं यच्चैर्बुद्धितिकाम इति शब्दात् ॥ १ ॥ ॥ अ० शेषत्वात्पु
 रुषार्थवादो यथान्येऽपि तैजैमिनिः अ० ॥ २ ॥ ॥ अस्यैव मोक्षसाधनत्वं ज्ञानस्य ॥ स्वर्गा
 दिषु तत्साधनकर्म शेषत्वेन ॥ स्वर्गधनादेहेतौ वैगृह्यच्छाप्स्यंति धीरान त्वधीराः कुतश्चिदिति वद
 त्ति तैजैमिनिः ॥ २ ॥ ॥ अ० आचारदर्शनात् अ० ॥ ३ ॥ ॥ ज्ञानिनामेवेदेवादीनामाचारदर्शनात्
 ॥ ३ ॥ ॥ अ० तच्छ्रुतेः अ० ॥ ४ ॥ ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति
 शेषत्वश्रुतेः ॥ ४ ॥ ॥ अ० समन्वारं भणात् अ० ॥ ५ ॥ ॥ कर्मैव देहद्वैविकं मानुषं वाप्यन्वारमेच्चापरस्तत्र
 हेतुः ॥ भोगांस्तदीयांश्च यथाविभागं दानिकर्मैव शुभाशुभं यदिति माठरश्रुतेऽश्रुतं ॥ संशब्दः मा

धान्यं दर्शयति ॥ ५ ॥ ॥ अतद्वतो विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानी च कर्माणि सद्गोदिनानि
 कुर्यादकामः सततं भवेत्तेतिकमठश्रुतौ ज्ञानवतोपि विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ अन्नियमाच्च ॥ ७ ॥
 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः ॥ एवं त्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्म लिप्यते न इति ॥ ७ ॥
 अङ्गधिकोपदेशात्तु बादरायणस्यैवं दर्शनात् ॥ ८ ॥ ॥ ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवाप्यवर्गो ज्ञा
 नादेव सर्वकामाः संपद्यन्ते ॥ तथापि यथायथा कर्म कुरुते तथा तथाधिको भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥
 युधिष्ठिरादीनां राजसूयादिना फलाधिक्यदर्शनाच्चेति बादरायणमतम् ॥ ८ ॥ ॥ अतुल्यं
 तु दर्शनम् ॥ ९ ॥ ॥ राजसूयादिङ्कावकृतौ च सममेव ते पां विज्ञानम् ॥ विज्ञानमेतत्सर्वे
 षां मुनीनां ब्रह्मदर्शनात् ॥ स्यादेव मोक्षो नान्यस्मादिति तत्रापि चित्रता ॥ स्वर्गादयः कर्मणैव नान्ये
 नेत्यपरे विदुः ॥ ज्ञानेनाधिक्यमित्याहुर्जैर्मन्याद्यास्तु केचन ॥ अदृष्टमेव ज्ञानेन दृष्टं नैवो
 पलभ्यते ॥ इतिकेचिद्विदः प्राहुर्व्यासशिष्या इमे खिलाः ॥ यस्माद्वा समं सर्वस्य मेव ततोऽ
 खिलम् ॥ यथाकाशस्त्वनंतोपिव्यामोहस्तावधिरथा ॥ प्रादेशोपि हि सत्येन तथैतेषां मतानि
 नु ॥ स्वयं तु भगवान् व्यासो व्यासज्ञानमहां शुभात् ॥ अनंताकाशवत्पश्यन्निखिलं पुरुषोत्तमः ॥
 ज्ञानेनैवाप्यते सर्वकर्मणा त्वधिकं भवेत् ॥ इति प्राह महयोगीपुमर्थानां विनिर्णयमिति भविष्यत्प
 र्वणि ॥ ज्ञानिनामपि देवानां विशेषः कर्मभिर्भवेत् ॥ चीर्णे कृते वा ज्ञानस्य न विशेषोऽस्ति न कर्मणीति
 च ब्रह्मसूत्रे ॥ १॥ अ० १ ॥ सर्वेषामपि पुरुषार्थपेक्षित्वाऽज्ञानाधिकारित्येन आह ॥ ॥ अथ सा
 र्वत्रिकी ॥ १० ॥ ॥ न सर्वेषामधिकारः ॥ १० ॥ ॥ अविभागः शतवत् ॥ ११ ॥ ॥

नवकोटयोहिदेवानांतेषामध्येशतस्यतु ॥ सोमाधिकारोवेदोक्तोब्रह्मणीद्विशताधिके ॥ यथातथै
 वासंख्येयाःप्रजास्तासुक्रियाजनः ॥ ज्ञानाधिकारीसंप्रोक्तोविष्णुपदैकसंश्रयइतिवचनात् ॥
 सुखापेक्षासाम्येयिविमागद्ध्यतेऽधिकारार्थम् ॥ ११ ॥ कस्याधिकारः ॥ ॥ ॐअध्ययनमात्रवतः
 ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अवैष्णवस्यवेदेषिह्यधिकारो न विद्यते ॥ गुरुभक्तिविहीनस्यशमादिरहितस्य
 च ॥ नचवर्णावरस्यापितस्मादध्ययनान्वितः ॥ ब्रह्मज्ञानेतुवेदोक्तेह्यधिकारीसंतांमतइतिब्र
 ह्मनर्के ॥ पठेद्देवानथार्थानधीयीताथविचार्यब्रह्मविदेदितिचकौषारवश्रुतिः ॥ १२ ॥ अ० २ ॥
 ॥ ॐनाविशेषात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ नसामान्येनाधिकारोदेवादीनाम् ॥ अथपुमर्थसाधनान्यर्थीध
 र्मोज्ञानमित्युत्तरोत्तरम् ॥ तत्राधिकारिणोमनुष्याःकृषयोदेवाइत्युत्तरोत्तरमितिर्कोटिन्यश्रुतिः
 ॥ १३ ॥ अ० ३ ॥ अथमुनिरमौनंचमौनंचनिर्विद्याथब्राह्मणःसब्राह्मणःकेनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशए
 वेतिज्ञानिनोयथेऽष्टाचरणंविधीयतइत्यतआह ॥ ॥ ॐस्तुतेयेऽनुमतिर्वा ॐ ॥ १४ ॥ ॥ नवि
 धिज्ञानिनस्तुतयेऽनुमतिमात्रंवा ॥ युज्यतेच ॥ १४ ॥ ॥ ॐकामकारेणैवै ॐ ॥ १५ ॥ ॥ काम
 चाराःकामभक्षाःकामवादाःकामेनैवेमंलोकमुत्सृज्याथपरात्परमीयुरनारंभणमित्तैकैकपठंति ॥ १५
 ॐउपमर्दच ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ओमित्युच्चार्यांतरितमात्मानमभिपश्योपमृद्यपुण्यंचपापंचकाममाच
 रंतोब्रह्मानुब्रजंतीतिचतुरश्रुतौ ॥ १६ ॥ ॥ ॐऊर्ध्वरेतस्सुचशब्देहि ॐ ॥ १७ ॥ ॥ ननावताकामचा
 राणांज्ञानाधिकारः ॥ यइमंपरमंगुह्यमूर्ध्वरेतस्सुभाषयेत् ॥ नतथाविद्यतेभूयान्यंप्राप्त्यान्येपि
 भूयसइतिमाठरश्रुतौ ॥ १७ ॥ ॥ ॐपरमशंजैमिनिरचोदनाचापवदितिहि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ प्रातरु

तथाथासंध्यामुपासीतयत्संध्यामुपासतेब्रह्मैवतदुपासनेऽथदेवान्भजेजुहुयाद्देवानावर्तयतीतनान्य
 त्किंचिदाचरेन्नसुरांपिबेन्नपलांडुंभक्षयतीतनभृशंवदेन्नविस्मरेदात्मानं सोमंपिबेद्भुतशेषेणवर्तयेदि
 त्युक्ताचारपरामर्शेनविधिबंधवर्जितत्वेनकामतएवतस्यचरणंकामचारइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ नच
 निषिद्धकर्मकर्मव्यमेवेतिचोदना ॥ ब्राह्मणोनहंतव्यइत्याद्यापवादश्च ॥ १८ ॥ ॐअनुष्ठेयंबादरा
 यणःसाम्यश्रुतेःॐ ॥ १९ ॥ ॥ अनुष्ठेयानांमध्यएवकामतश्चरणंकामतोनिवृत्तिरितिबादराय
 णोमन्यते ॥ केनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवेतिसाम्यश्रुतेः ॥ यस्स्वात्मरतिरेवस्यादात्मतृप्तश्चमान
 वः ॥ आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्येनविद्यतइतिभगवद्भचनाच्च ॥ १९ ॥ ॐविधिर्वाधारणव
 त्ॐ ॥ २० ॥ ॥ केनस्याद्येनस्यादितिविधिर्वाथवेदधारणत्रैवर्णिकानांविहितंनान्येषामेवं
 स्वमतानुसारिणीप्रवृत्तिज्ञानिनांविहिता ॥ नतत्राधर्मशंकाकार्या ॥ नान्येपादितिवा ॥ स्वे
 च्छयैवप्रवृत्तिस्तुब्रह्मणोविधिवोदिता ॥ नाशंवयंतन्मंतंकापिविष्णोःप्रत्यक्षचोदना ॥ इतरे
 षांनविहितास्वेच्छावृत्तिःकथंचनेतिब्राह्मे ॥ २० ॥ ॐस्तुतिमात्रमुपादानादितिचेन्नापूर्वत्वा
 त्ॐ ॥ २१ ॥ ॥ स्तुतिमात्रमेवस्वेच्छाचरणंनविधिसैरपिसामान्यविधिस्वीकारादितिचेन्न ॥
 अपूर्वत्वात्परवशत्वात् ॥ सर्वविध्यतिक्रमेणस्तुतिमात्रविषयत्वंपरब्रह्मणएवहि ॥ विधीनांवि
 षयास्त्वन्येब्रह्मणःस्वेच्छयाकृतौ ॥ परस्यब्रह्मणोद्देशेवसर्वविध्यतिदूरत्वेनिब्रह्मतर्क ॥ २१ ॥ ॥
 ॐभावशब्दाच्चॐ ॥ २२ ॥ ॥ यथाविधानमपरेविधिर्भाविप्रजापतेः ॥ ब्रह्मणःपरमस्यैवस
 र्वविध्यतिदूरत्वेतिचतुरश्रुतौ ॥ २२ ॥ ॐपारिषुवार्थादितिचेन्नाविशेषितत्वात्ॐ ॥ २३ ॥

केनस्याद्योनस्याद्विर्यादयःस्थिरत्वनिवृत्त्यर्थ इति चेन्न ॥ त्रेधाहिज्ञानिनोह्वाभवन्तिविविधिनियता अनियताःस्वेच्छानियता इतिविविधिनियतामनुष्या अनियता हि देवाः ब्रह्मैवस्वेच्छानियत इति गौपवनश्रुतौविशेषितत्वात् ॥ २३ ॥ ॥ अतथावैकवाक्योपबंधात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ एवंसति विधिवाक्यानांस्वेच्छावृत्तिवाक्यानांचसंबंधोभवति ॥ २४ ॥ ॥ अतएवचाग्राधनाद्यनपेक्षा ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अतएवज्ञानस्यमोक्षदानेनाग्निहोत्राद्यपेक्षा ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ एषांज्ञानं समुत्पन्नंतेषांमोक्षोविनिश्चितः ॥ शुभकर्मभिराधिक्यंविपरीतेविपर्ययः ॥ स्वेच्छानुवृत्त्यैवभवेद्वं ह्यणःप्रायशस्तथा ॥ देवानामपि सर्वेषांविशेषादुत्तरोत्तरमिति ॥ २५ ॥ ॥ अंसर्वापेक्षाचयज्ञादिश्रुतेरश्वत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ सर्वकर्मापेक्षाचज्ञानस्योत्पत्तौ ॥ विविदिषंति यज्ञेनदानेनतपसा नाशकेनेति श्रुतेः ॥ यथागतिनिष्पत्त्यर्थमश्ववादयोऽपेक्षेतेननिष्पन्नगतेर्ग्रामादिप्राप्तौ ॥ २६ ॥ ॐ शमदमाद्युपेतः स्यात्तथापितुतद्विधेस्तदंगतयातेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ यद्यपिज्ञानैवमोक्षो नियतस्तथापिज्ञानीशमदमाद्युपेतः स्यात् ॥ आचार्यादिद्यामवाप्त्यैतमात्मानमभिपश्यन्शांतो भवेद्वांतो भवेदुत्कूलो भवेदाचार्यपरिचरेपरिचरेद्विचार्यमितिमाठरश्रुतौज्ञानिनोऽपितिद्विधेः ॥ ब्राह्मीवावतउपनिषदमब्रूमेतितस्यैतपोदमः कर्मेतिप्रतिष्ठावेदाः सर्वागानिसत्यभायननंयोवाएनामुपनिषदंबेदेतिज्ञानांगतयातेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॥ यस्यज्ञानंतस्यमोक्षइतिनात्रविचारणा ॥ तस्य शांत्यादर्थो गानितस्मात्तेषामनुष्ठितिः ॥ अवश्यकरणीयास्यादन्यथात्पफलंभवेदितिचाग्रेये ॥ तुशब्दः पूर्णफलार्थं सूचयति ॥ २७ ॥ ॥ अंसर्वाज्ञानमतिश्चप्राणान्त्येतददर्शनात् ॥ २८ ॥ ॥ यदि

हवाअप्येवंविच्चिखिलंभक्षयितैवमेवसभवतीतिसर्वाच्चानुमतिश्चप्रणाल्ययविषया ॥ नवाद्यजी
 विषयमिमान्नखादच्चित्तिहोवाचकामोमउदपानमितिदर्शनात् ॥ २८ ॥ ॐअवाधाञ्च ॐ ॥ २९ ॥
 अन्यायचरणाभावेनहिज्ञानस्यबाधनम् ॥ अतोविद्वानपिन्याय्यवर्तैतोत्कर्षसिद्धयइतिचब्रह्म
 तर्कः ॥ २९ ॥ ॐअपिस्मर्यते ॐ ॥ ३० ॥ अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमः ॥ एतादृशोऽ
 पिनाचारंश्रौतस्मार्तपरित्यजेदितिहरिवंशेषु ॥ ३० ॥ ॐशब्दश्चातोकासचारे ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ स
 यएतेद्वंद्विवेदंभन्वानएवंपश्यन्चकामचरितंचोचकामंभक्षयितनकाममनुवर्ततेतिकौडिन्यश्रुतौ
 अतइत्यल्पफलत्वंसूचयति ॥ ननिषिद्धानिवर्तनपूर्णज्ञानफलेच्छयेतिपादो ॥ ३१ ॥ ॐविहि
 तत्वाच्चाश्रमकर्मापि ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नकेवलंनिषिद्धाकरणेनपूर्यते ॥ कर्तव्यंचवर्णाश्रमविहि
 तंकर्म ॥ पश्यन्प्रीममात्मानंकुर्यात्कर्मविचारयन् ॥ यदात्मनःसुनियतमानंदोत्कर्षमामुया
 दितिकौपारवश्रुतौविहितत्वाच्च ॥ अपिशब्दोवर्णधर्मसमुच्चयार्थः ॥ ३२ ॥ ॐसहकारि
 त्वेनच ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ यथाराज्ञःसहकार्येवमंघ्रीतथाप्येतेतंक्षितिपःकार्यमृच्छेत् ॥ एवज्ञानं
 कर्मविनापिकार्यसहायभूतंनविचारःकुतश्चिदितिकमठश्रुतौसहकारित्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानान्मोक्षोभव
 त्येवसर्वाकार्यकृतोऽपितु ॥ आनंदोह्रसतेऽकार्योच्छुभंक्रत्वानुवर्धनइतिब्रह्मांडे ॥ सर्वदुःख
 निवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चिनैवहि ॥ उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचित्रतेतिबृहत्तं ॥ धर्मस्वरूप
 चित्रत्वाद्वोद्योदेवमनोगतः ॥ सएवधर्मोविज्ञेयोनह्येतेलोकसंमिताइतिचपादो ॥ ३३ ॥ अ० ४ ॥ ॐ
 सर्वथापितुतएवोभयलिंगाव ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ सर्वप्रकारेणोत्साहेपियेज्ञानयोग्यास्तएवविज्ञानं

प्रामुख्यं तिनान्ये ॥ यथात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपिपासः सत्यकामः स
 त्यसंकल्पः सोन्वेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्यइति श्रुत्या आचार्योपदेशसाम्येपि विरोचनो विपरीतज्ञान
 मापेद्वोसम्यग्ज्ञानमित्युभयविधलिंगात् ॥ ३४ ॥ ॐ अनभिभवं च दर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ दे
 वो भवे संपाते देवा अभिगच्छंत्यासुरीमेवासुरानैतयोरभिभवः कदाचित्स्वभावएव ह्यवतिष्ठत इति स्व
 भावानभिभवं च दर्शयति ॥ ३५ ॥ ॐ अंतराचापितुत दृष्टेः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ सम्यग्ज्ञानविरित
 ज्ञानयोरंतरास्थितानामपि देवासुरभावयोर्दाढ्यदृष्टेः ॥ ३६ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ असु
 रा आसुरेणैव स्वभावेन च कर्मणा ॥ ज्ञानेन विपरीतेन तमोयानि विनिश्चयात् ॥ देवादैव स्वभावेन क
 र्मणा चाप्यसंशयम् ॥ सम्यग्ज्ञानेन परमांगतिं गच्छंति वैष्णवीम् ॥ नानयोरन्यथाभावः कदाचित्का
 पि विद्यते ॥ मानुषा मिश्रमतयो विमिश्रगतयोऽपि चेति स्कांदाः ॥ ३७ ॥ ॐ विशेषानुग्रहं च ॐ ॥ ३८ ॥
 शृण्वे वीर उग्रमुग्रं दमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ॥ एधमान द्विदुभयस्य राजा चोष्कूयते विश
 इंद्रो मनुष्यानि निविशेषानुग्रहं च दर्शयति देवेषु परमेश्वरस्य ॥ असुरान्दमयन् विष्णुः स्वपदं च सुरा
 नयन् ॥ पुनः पुनर्मानुषांस्तु मृतावार्तयत्यसाविनिमिव्यत्यर्पणी ॥ ३८ ॥ ॐ अतस्त्वितरज्या
 योर्लिंगाच्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ देवमागादसुरभाग एव बहुलः ॥ तस्मान्न जननमेयादिति चल्लिंगात् ॥
 च शब्दात् ततः कनीयसा एवेवाज्याय सोऽसुरा इति श्रुतेश्च ॥ असुरा बहुला यस्मात्तस्मान्न जन
 तामियादिति च ब्राह्मे ॥ ३९ ॥ ॐ तद्भूतस्य तु तद्भौजैर्मिनेरपि नियमात् द्रूपाभो भवेभ्यः ॐ ॥ ४० ॥
 असुरजातैरेवासुरत्वं देवजातैरेव देवत्वं जैर्मिनेरपि सिद्धमेव ॥ नासुरा दैवीन देवा आसुरीन मनुष्या दैवी

मासुरीचगतिमीयुरात्मीयामेवजातिमनुभवतीतिनियमश्रुतेः ॥ नासुराणैर्देवरूपंनदेवानामासुरं
 नचोभयंमनुष्याणांयोयद्रूपःसतद्रूपोनिर्गोक्षेणभवतीत्यतद्रूपत्वश्रुतेः ॥ तंभूतिरितिदेवाउपा
 सांचक्रितेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतद्दिंसुप्तोभूर्भूतिरिवप्रश्वसत्यभूरितिअसुरास्तेहपरावभूवुरितिदेवा
 सुराणांभावाभावश्रुतेश्च ॥ देवानांभूतिरित्येवमनोविष्णौस्वभावतः ॥ असुराणामभूतिर्वैतञ्जे
 यमतोन्यथा ॥ देवाःशापाभिभूतत्वात्प्रह्लादाद्यावभूविरे ॥ अतःसुगतिरेतेषानान्यथाव्यत्ययोभ
 वेदितिचाध्यात्मे ॥ ४० ॥ अ० ५ ॥ ॐ नचाधिकारिकमपिपतनानुमानाचदयोगातूँ ॥ ४१ ॥
 नचपरमात्मैश्वर्यादिकमाकांक्ष्यम् ॥ ब्रह्मादीनामपिनाकांक्ष्यंकिमुपरस्येतिसूचयितुमपिशब्दः ॥
 चशब्दस्तुज्ञानार्थिनांपूर्वोक्तादित्थंभावांतरसूचकः ॥ अयोग्यमारोहंप्रयतनपतन्निदृश्यते ॥ ए
 वमयोग्यस्यपरमात्मैश्वर्यस्यब्रह्मादिपदस्यचाकांक्षायांपतनमनुमीयते ॥ नदेवपदमन्विच्छेत्कु
 तएवहरेर्गुणान् ॥ इच्छन्पततिपूर्वस्मादथस्ताद्यत्रनोत्थितिरितिब्रह्मांडे ॥ स्वकीयमिच्छमानंतु
 राजाद्याःपातयंतिहि ॥ एवमेवसुराद्याश्चहरिश्चखपदेच्छुकिमित्याद्यनुमानरूपवाक्याच्च ॥ माया
 भिरुत्तिसखक्षतइंद्रद्यामारुरुक्षतः ॥ अवदस्यैरधूनुथाइतिश्रुतिः ॥ ४३ ॥ ॐ उपपूर्वमपीत्ये
 केभावशमनवचदुक्तम् ॥ ४२ ॥ उपदेवपदंचनाकांक्ष्यमित्येकेभावशमनवतः ॥ ऋषिपदंवदे
 व ॥ तच्चोक्तमिद्रद्युम्नश्रुनौ ॥ अथयथार्षीन्प्रजापतीनाकांक्ष्येदेवंगंधर्वाञ्चविद्याधराञ्चसि
 द्धानिति ॥ बृहत्संहितायांच ॥ नदैवानभिकांक्ष्येतकुतएवहरेर्गुणान् ॥ प्राजापत्याञ्चचार्पाश्वंगं
 धर्वादीनपिकिचिद् ॥ ऋष्यादिषुविशेषेषुदोषेनैवाविशेषितइति ॥ विशेषदर्शनार्थमेकइत्युक्तम् ॥

॥ ४२ ॥ ॐ बहिस्तूभयथापिस्थितेराचाराच्च ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ देवक्रपिगंधर्वादिपदेभ्योऽन्य
त्रशुभविषये आकांक्षाधामनाकांक्षायांचनपतनम् ॥ देवक्रपिगंधर्वाणांपदाकांक्षीपतेद्भुवम् ॥
अन्यत्रशुभमाकांक्षचपतेद्विरोधतइतिस्मृतेः ॥ नानात्वमेवकामानानाकामः क्वचदृश्यते ॥
अनोविरुद्धकामः स्यादकामस्तेनभण्यतइत्याचाराच्च ॥ ४३ ॥ ॥ ॐ स्वाभिनः फलश्रुते
रित्यत्रियः ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमित्यादिफलं स्वाभिनोदेवानामेवभवति ॥ य
दुर्किंचेमाः प्रजाः शुभमाचरंतदेवाएवतदाचरंतियदुर्किंचेमाः प्रजाविजानन्तेदेवाएवतद्विजानन्ते-
वानां ह्येतद्भवतिस्वामीहिफलमश्नुतेनास्वामी कर्मकुर्वाणइतिगाध्यादिनायनश्रुतेरित्यात्रेयोमन्यते
॥ ४४ ॥ ॥ ॐ आर्तिज्यमित्यौदुलोमिस्तस्मै हिपरिक्रियते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ सत्रयागेषु ऋत्वि
जामपिफलदर्शनादल्पफलंप्रजानामपिभवतीत्यौदुलोमिर्मन्यते ॥ तदर्थंदेवैः क्रियमाणत्वात् ॥
॥ ४५ ॥ ॥ ॐ सहकार्यंतरविधिः पक्षेणतृतीयंतद्वतोविध्यादिवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ तृतीयः स्वप
क्षोदेवानां ज्ञापनादिकर्मणिसहकार्यंतरत्वेनप्रजाविधीयते ॥ यथाप्रजावतोरज्ञाः प्रजाः सहकारि
त्वेनविधीयते ॥ यथावाचार्यस्यशिष्याः ॥ वाराहेच ॥ ज्ञानादिदानंदेवानां विष्णुनासाधुचोदित
म् ॥ वेदेषुतेषां विहितं तत्राचार्यो महत्तरः ॥ विहितः सहकारित्वे सहकार्यंतरंप्रजाः ॥ पातुत्वेन
यथाराज्ञोयथाशिष्यागुरोरपि ॥ तस्माच्छ्रुतं फलं तस्मात्तत्राचार्याणां महत्तरम् ॥ ततो महत्तरंप्रोक्तं
देवानामुत्तरोत्तरमिति ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ ॐ ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ ॐ ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ कुटुंबीशु
चौदशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदधित्युक्त्वा नचपुनरावर्तनइति गृहिणोपसंहारः क्रियते ॥

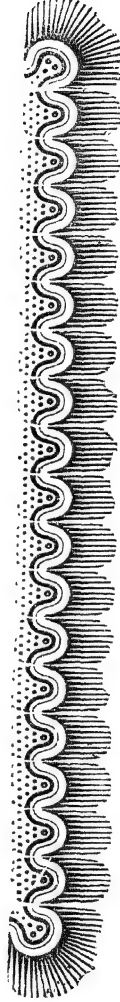
तस्माद्बृहत्स्थैवोत्तमत्वमिति न वाच्यम् ॥ यतः कृत्स्नगृहस्थान्देवापेक्ष्यैवोपसंहारः क्रियते ॥
कृत्स्नाद्येनेगृहिणो देवाः कृत्स्ना एते यतयोऽत एतेषां न पुत्रादायमुपयन्ति न चैते गृहान् विसृजन्त्यरागाभ
देवा अलोभाः सर्वभोगाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तार इति पीत्रायणश्रुतिः ॥ ४७ ॥ ॐ मौनवदितरेषामप्यु
पदेशात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ न चाश्रमद्वयमेव देवानां देवा एव ब्रह्मचारिणो देवा एव गृहस्था देवा एव
वनस्थायथाद्येनेमुनय एव सर्ववर्णाः सर्वाश्रमाः सर्वध्येते कर्मकुर्वन्तीति कौठरव्यश्रुतौ यति त्वदृष्टान्तेना
न्येषामप्युपदेशात् ॥ ४८ ॥ अ० ८ ॥ ॐ अनाविर्कुर्वन्ननयात् ॐ ॥ ४९ ॥ ॥ एतां
विद्यामधीत्य ब्रह्मदर्शी वावभवत्स एतां मनुष्येषु विब्रूयाद्यथा ह वै ब्रूयात्तथा त आधिको भवती
ति माठरव्यश्रुतौ विद्यादानं श्रूयते तच्च बहूनां स्त्रीकरणार्थमाविष्कारेणेति न मंतव्यम् ॥ अन्व
यात् युक्तेः ॥ आविष्कारेऽयोग्यानामपि स्त्रीकारप्राप्तिः ॥ तच्च निषिद्धम् ॥ मानस्तेनेभ्यो ये
अभिद्रुहस्पदे निरामिणो रिपवो ज्ञेषु जागृधुः ॥ एषानैतन्नापरं किंच नैकं ब्रह्मणस्पते ब्रूहि तेभ्यः
कदाचित् ॥ अथोपशमेनोपरातामनुष्याये धर्मिणो ब्रूहि तेभ्यः सदानः ॥ आदेवानां मोहेति वि
वयो हृदि बृहस्पतेन परः साम्नो विदुः ॥ विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगमगोपायमांशेव धिष्ठेह मस्मि ॥
अनार्यकायानृजवैशठा यनमां ब्रूयात्तज्जवे ब्रूहि नित्यमिति च ॥ ४९ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐ
ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबोधतद्दर्शनात् ॐ ॥ ५० ॥ ॥ आत्मावाअरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदि
ध्यासितव्य इति दर्शनार्थश्रवणादिविधीयते ॥ तच्च दर्शनमैहिकमेव प्रारब्धप्रतिबंधाभावे ॥
श्रुत्वात्मानं मतिपूर्वपाद्युस्यैह वदधिपरमस्य विदेत् ॥ यद्यारब्धकर्मनिबंधं कंस्यत्प्रेत्यैव पश्येद्यो

गमेवान्वेक्ष्येति सौषण्यश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबन्धिर्भैतुं पापपञ्जरम् ॥ याव
 त्यासेवयाशक्यं तावत्कार्यं न संशयः ॥ यावद्गुरोः स्थितो गम्यात्तावद्गतव्यमेव हि ॥ इह जन्मां
 तरे वापि तावत्येव तु दर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासनमेव च ॥ परे गुरौ च याभक्तिः परि
 चर्यादिकं हरेः ॥ एषा मेवेति संश्रयोक्ता या तद्दर्शनं भवेदिति बृहत्संहितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
 ॥ अण्वं मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधूतेस्तदवस्थावधूतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
 भावेशरीरपातानंतरमेव मोक्षः ॥ तद्भावे जन्मांतराणीत्यनियमः ॥ धर्मी स्वर्गविधर्मी निरयमे
 त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वानमृ
 तमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवसन्नं यदा रब्धं कर्तव्यं तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्म निजन्मानि
 प्राप्यैव तेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसू
 त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥



श्रीवेदव्यासाग्रनमः ॥ ॥ हरिःॐफलंनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये॥कर्मनाशार्थंफलमस्मिन्पादे॥
 नित्यशःकार्यंसर्वथाभावंयसाधनंप्रथमत उच्यते ॥ प्रौढिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 ॐआवृत्तिसकृदुपदेशात्ॐ ॥ १ ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रुव्यःश्रोतव्योऽंतव्योऽन्निदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनांभिद्योमादिवदेकवारेणैवफलप्राप्तिः॥किंत्वाद्यत्तिःकर्तव्या ॥ सएषोऽणिभैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐलिंगाच्चॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेव
 रुणंपितरमुपसारेत्याद्यावर्तनलिंगाच्च ॥ नित्यशःश्रवणंचैवमननंध्यानमेवच ॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिब्रह्मत्तंत्रे ॥ २ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐआत्मेतितृपगच्छंतिग्राहयंतित्चॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंविचिंतयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीनिद्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्यैषभवतीतिग्राहयंतिच॥आत्मेत्युपासनंकार्यंसर्वथैवमुमुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावन्नैवविस्मरेदितिभविष्यत्पर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्चतादृशः ॥ कर्तव्योनास्यहानेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 त्तिब्राह्मे ॥ ३ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐनप्रतीकेनहिसःॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 बद्धांत्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्स्थत्वेनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मर्तर्कच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिभ्रांतिरबुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितिरे
 वात्रब्रह्मणोहिबिधीयते ॥ सर्वार्थाप्रथमायस्मात्सम्यर्थानतोमतेति ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐब्रह्म

गमेवान्वेक्ष्येति सौपर्णश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबन्धनिर्भेत्तुपापपञ्जरम् ॥ याव
 त्यासेवयाशक्यं तावत्कार्यनसंशयः ॥ यावद्गुरोस्थितोगम्यात्तावद्गतव्ययेवहि ॥ इहजन्मा
 तरेवापितावत्येव तु दर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासानमेव च ॥ परे गुरौ च याभक्तिः परि
 चर्यादिकं हरेः ॥ एषा मेवेति संप्रोक्ता या या तद्दर्शनं भवेदिति बृहत्संहितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ एवं मुक्तिं फलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
 भावेशरीरपातानन्तरमेव मोक्षः ॥ तद्भवेजन्मांतराणीत्यनियमः ॥ धर्मीस्वर्गविधर्मीनिरयमे
 त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वान्मृ
 तमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवसन्नं यदारब्धं कर्म तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्म निजन्मानि
 प्राप्यैव तेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसू
 त्रभाष्ये श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥



श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐफलंनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये॥कर्मनाशाख्यंफलमस्मिन्पादे॥
 नित्यशःकार्यसर्वथाभाष्यंसाधनंप्रथमतउच्यते ॥ प्रौढिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 ॐआवृत्तिसकृदुपदेशात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योभंतव्योनिदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनानाग्निष्टोमादिवदेकवारेणैवफलप्राप्तिः॥किंत्वावृत्तिःकर्तव्या ॥ सएषोऽणिमैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐलिंगाच्च ॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेवव
 रुणंपितरमुपससारत्याद्यावर्तनलिंगाच्चा॥ नित्यशःश्रवणंचैवमनंध्यानमेवच॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब्र
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिबृहत्तन्त्रे ॥ २ ॥ ॥ ॐआत्मेतितृपगच्छतिग्राह्यंतिच ॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंचिंचितयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीनिह्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्यैवैषभवतीतिग्राह्यंतिच॥आत्मेत्युपासनंकार्यंसर्वथैवमुभुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावन्नैवविस्मरेदितिभविष्यत्पर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्चतादशः ॥ कर्तव्योनास्यहनेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 त्तिब्राह्मे ॥ ३॥अ० २ ॥ ॥ ॐनप्रतीकेनहिसः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 ब्दश्रान्त्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्स्थत्वेनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिश्रान्तिर्बुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितिर
 वाचब्रह्मणोहिबिधीयते ॥ सर्वार्थाप्रथमायस्मात्सम्यर्थानतोमतेति ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐब्रह्म

दृष्टिरुत्कर्षात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मदृष्टिश्च सर्वथाकार्यैव परमेश्वरे ॥ उत्कृष्टत्वात् ॥ ब्रह्मदृष्ट्यास
 दोपास्यो विष्णुः सर्वैरपि भुवम् ॥ महत्त्ववाची शब्दोऽयं महत्त्वज्ञानमेव हि ॥ सर्वतः प्रीतिजनकमस्त
 स्तत्सर्वथा भवेत् ॥ आत्मैवेव यदोपासातदा ब्रह्मत्वं संयुता ॥ कार्यैव सर्वथा विष्णो ब्रह्मत्वं न परित्य
 जेत् ॥ इति च ब्रह्म तर्कः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ आदित्यादिमतयश्चांग उपपत्तेः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ च
 क्षोः सूर्योऽजायते त्याद्युपासनं देवानां कार्यमेव ॥ स्वोत्पत्तिस्थानत्वात् स्वाश्रयत्वान्मुक्तौ तत्र ल
 यस्थापेक्षितत्वाच्चोपपन्नं तेषां तथोपासनम् ॥ नारायणं तत्रैव ॥ आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्त
 मनसोऽपि तु ॥ गुणानां स्मरणाशक्तौ विष्णो ब्रह्मत्वमेव तु ॥ स्मर्तव्यं मतं तत्तु न कदाचित्परित्यजे
 त् ॥ अत्र सर्वगुणानां च यत्नो न भविष्यते ॥ स्वोत्पत्त्यंगं च देवानां विष्णोऽश्रित्य संदेव तु ॥ तेषां तत्र
 प्रवेशो हि मुक्तिरित्युच्यते बुधैः ॥ तदा श्रिताश्च ते नित्यं ततश्चित्यं विशेषत इति ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
 आसीनः संभवात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ सर्वदोपासनं कुर्वन्नप्यासीनो विशेषतः कुर्यात् ॥ तदा विक्षेपा
 ल्पत्वेन संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ स्मरणोपासनं चैव ध्यानात्मकमिति
 द्विधा ॥ स्मरणं सर्वदा योग्यं ध्यानापासनमासने ॥ नैरतर्क्यमनो ह्येतद्ध्यानमित्युच्यते बुधैः ॥ आ
 सीनस्य भवेत्तत्तु न शयानस्य निद्रया ॥ स्थितस्य गच्छतो वापि विक्षेपस्यैव संभवात् ॥ स्मरणात्परमं
 ज्ञेयं ध्यानं नास्म्यत्र संशय इति च नारायणं तत्रैव ॥ अतो ध्यानत्वाच्च ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अचलत्वं चापि
 क्ष्य ॐ ॥ ९ ॥ ॥ अचलं चेच्छरीरं स्यात्तमनसश्चाप्यचालनम् ॥ चलने तु शरीरस्य चंच
 लं च मनो भवेदिति च ब्रह्मादि ॥ ९ ॥ ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ १० ॥ ॥ समं कायशिरोग्रीवं धा

रयन्नचलंस्थिरः ॥ संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन्नित्यादि ॥ १० ॥ ॥ ॐयत्रैकाग्रता
 तत्राविशेषात् ॥ ११ ॥ ॥ देशकालावस्थ्यादिषुयत्रैकाग्रताभवतितत्रैवस्थानव्यम् ॥ तमेवेदेशं
 सेवेततं कालंतामवस्थितिम् ॥ तानेवभोगानभुंजीतमनोयत्रप्रसीदति ॥ नहिदेशादिभिःकश्चित्
 विशेषःसमुदीरितः॥मनःप्रसादनार्थंहिदेशकालादिचिंतनेतिवाराहे॥ ११॥अ० ६॥ ॥ ॐआप्राय
 णाचत्रापिहिदृष्टम्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यावन्मोक्षस्तावदुपासनादिकार्यम् ॥ सद्योहवैतद्गन्म
 नुष्येषुप्रायणंतमोकारमभिध्यायीतेतिहिश्रुतिः ॥ सर्वदेवेनमुपासीतयावद्विमुक्तिर्मुक्ताअपिह्ये
 नमुपासतइतिचसौपर्णश्रुतिः ॥ शृणुयाद्यावदज्ञानंमतिर्यावदयुक्तता ॥ ध्यानंचयावदीक्षा
 स्यान्नेक्षाकचनबाध्यते ॥ दृष्टतत्त्वस्यचध्यानंयदादृष्टिर्नविद्यते ॥ भक्तिश्चानंतकालीना
 परमेब्रह्मणिस्फुटा ॥ आविमुक्तेर्विधिर्नित्यंस्वतएवततःपरमितिब्रह्मांडे ॥ १२॥अ० ७ ॥ ॥ ॐ
 तदधिगमउत्तरपूर्वाध्यायोरश्लेषविनाशौतद्व्यपदेशात्ॐ ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शनेउत्तराधस्याश्लेषःपू
 र्वस्यविनाशश्च ॥ तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यते ॥
 तद्यथैषीकानूतलमग्नौप्रोतंप्रदूयैतैर्वहैवास्यसर्वपाप्मानःप्रदूयंतइतितद्व्यपदेशात् ॥ १३ ॥
 ॥ ॐइतरस्याप्येवमंश्लेषःपातितुॐ ॥ १४ ॥ ॥ पुण्यस्याप्येवमंश्लेषःपाते ॥ तुशब्दो
 नुत्थानवाची ॥ यथाश्लेषोविनाशश्चमुक्तस्यतुविकर्मणः ॥ एवंमुकर्मणश्चापिपततस्तमसि
 क्षुवमित्यामेये ॥ १४ ॥ ॥ ॐअनारब्धकार्येएवतुपूर्वेतदवधेःॐ ॥ १५ ॥ ॥ अनारब्धकार्ये
 एवपूर्वपुण्यपापेविनश्यतः ॥ तस्यतावेदेवचिरम् ॥ यावन्नविमोक्ष्येऽथसंपत्स्यतइतितदव

धेः ॥ तुशब्दः स्मृतिद्योतकः ॥ यदनारब्धपपंस्यात्तद्विनश्यतिनिश्चयात् ॥ पश्यतो ब्रह्म
निर्देहं हीनं च ब्रह्म पश्यतः ॥ द्विषतो वा भवेत्पुण्यनाशो नास्त्यत्र संशयः ॥ तस्याप्यारब्धका
र्यस्य न विनाशोऽस्ति कुत्रचित् ॥ आरब्धयोश्च नाशः स्यादल्पयोः पुण्यपापयोरिति च नारायण तंत्रे
॥ १५ ॥ ॥ अग्निहोत्रादितु तत्कार्यैरेव दर्शनात् ॥ १६ ॥ ॥ अग्निहोत्राद्यापि तु मोक्षानुभवयै
व ॥ तुशब्दः ब्रह्म दर्शनवतः ॥ स एनमविदितो न भुनक्ति यथो वेदो वानूक्तोऽन्यद्वा कर्मकृतम् ॥ यदि
ह वा अप्यनैवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्तत्क्षीयत एवात्मानमेवलोक्य मुपासीत स य आ-
त्मानमेवलोक्य मुपास्ते न ह्यस्य कर्म क्षीयतेऽस्माद्धेवात्मनो यद्यत्कामयेत तत्सृजत इति दर्शनात् ॥
॥ १६ ॥ ॥ अतोऽन्यदपीत्येकेषामुभयोः ॥ १७ ॥ ॥ मुक्तावनुभवकारणाद्यदन्यत्पुण्यमपि
विनश्यत्यप्रारब्धमनभीष्टं च तथा ह्येकेषां पाठ उभयोस्त्यागेन ॥ तस्य पुत्रादायमुपयंति ॥ सुहृदः सा-
धु कृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति ॥ अनभीष्टमनारब्धपुण्यमप्यस्य नश्यति ॥ किमुपापं परब्र-
ह्मज्ञानिनो नात्र संशय इति पादौ ॥ १७ ॥ ॥ अयं देव विद्येयेति हि ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शि-
कृतमल्पमपि पुण्यं महत्तममनंतं च भवति ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं
भवतीति श्रुतेः ॥ न ह्यस्य कर्म क्षीयत इति च ॥ अल्पमात्रकृतो धर्मो भवेज्ज्ञानवतो महान् ॥ महा-
नपि कृतो धर्मा ह्यज्ञानानिष्कलो भवेदिति च भारते ॥ १८ ॥ ॥ अभोगेन त्वितरेक्षपयित्वा थं संप-
त्स्यते ॥ १९ ॥ ॥ आरब्धपुण्यपापेभ्यो न क्षपयित्वा ब्रह्म संपत्स्यते ॥ अथेति नियमसू-
चकः ॥ आरब्धपुण्यपापस्य भोगेन क्षपणादनु ॥ प्राप्नोत्येव तमो धोरं ब्रह्मवानात्र संशयः ॥ ब्रह्मज्ञानं

शतकालानुपूर्वमारब्धसंक्षयः॥नियमेनसवेआत्रकार्याकाचिद्विचारणेतितचनारायणतंत्रे ॥१९॥
 अ०८॥ ॥ इतिश्रीमत्कण्वहैपायचक्रतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
 तेचतुर्थाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवेदव्यासात्मकश्रीहयग्रीवार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥
 श्रीलक्ष्मीर्वेकटेशायनमः ॥ ॥ हरिःॐदेवानांमोक्षउत्कांतिश्चास्मिन्पादुच्यते ॥
 ॥ ॐवाङ्मनसिदर्शनाच्छब्दाच्चॐ ॥ १ ॥ ॥ वागग्निमानिन्युभामनसोभिमानीनिरुद्रे
 विलीयते ॥ वाचोमनोवशत्वदर्शनात् ॥ तस्ययावन्वाङ्मनसिसंपद्यतइतिशब्दाच्च ॥ उमा
 वैवाक्समुद्दिष्टामनोरुद्रउदाहृतः ॥ तदेतन्मिथुनंज्ञात्वानदांपत्याद्विहीयतइतिस्कांदे ॥ १ ॥
 ॥ ॐअतएवचसर्वाण्यनुॐ ॥ २ ॥ ॥ अतएवचशब्दात्सर्वाणिदैवतानियथायानुकूलंवि
 लीयंते ॥ अग्नौसर्वदेवाविलीयंतेधिरिंद्रंद्रउमायामुमारुद्रेविलीयतएवमन्यानिदैवतानियथानु
 कूलमितिहिगौपवनश्रुतिः ॥२॥ अ०१ ॥ ॥ ॐतन्मनःप्राणउत्तरात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मनःप्रा
 णइत्युत्तराद्वचनात् ॥ मनोभिमानीरुद्रः ॥ प्राणेवायौविलीयते ॥ वायोवर्विरुद्रउदेतिवायौ
 विलीयतेतस्मादाहुर्वीर्युदेवानांश्रेष्ठइतिचकौडिन्यश्रुतिः ॥ ३ ॥ अ०२ ॥ ॥ ॐसोध्यैक्षेतदुप
 गमादिभ्यःॐ ॥ ४ ॥ ॥ सप्राणःपरमात्मनिविलीयते ॥ सर्वप्राणमुपगच्छंतिप्राणःपरमुपग
 च्छति ॥ प्राणंदेवाअनुप्राणंतिप्राणःपरमनुप्राणितितस्मादाहुःप्राणस्यप्राणइति ॥ प्राणःपर
 स्यांदेवतायाम् ॥ मुक्ताःसंतोत्रिमविश्येदेवाःसर्वेपिभुंजते ॥ अग्निरिंद्रंतथैंद्रश्चवायुमावि
 श्यसोऽपितु ॥ आविश्यपरमात्मानंभुंक्तेभोगांस्तुबाह्यकान् ॥ नह्यानंदोनिजस्तेषांपैरेलभ्यः

कथंचन ॥ किमुविष्णोः परानंदो न ते विष्णाविति श्रुतेः ॥ प्राणस्य ते जसिलयोर्गामात्रमुदाह-
 तम् ॥ सर्वशितुश्च सर्वादिस्तस्यान्यत्र लघः कथमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॐ
 भूतेषु तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ भूतेष्वन्येषां देवानां लघः ॥ ॥ भूतेषु देवा विलीयंते भूतानि परेन
 परउदेति नास्तमेत्येकल एव मध्ये स्यातेति बृहच्छ्रुतेः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ नैकस्मिन् दर्श-
 यतो हि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ नैकस्मिन् भूते सर्वेषां देवानां लघः ॥ पृथिव्या मुभवो विलीयंते ॥ वरु-
 णेऽश्विनावद्वायवयो वाया विद्रः सोम आदित्यो बृहस्पतिरित्याकाश एव साध्या विलीयंते ऋभवः पृथि-
 व्यां वरुण आपो ग्रथस्तेजसि मरुतो मारुत इति आकाशे विनायका विलीयंते इति महोपनिषद्भुवो दे-
 शिखा च दर्शयतः ॥ अतो भ्रौ सर्वे देवा विलीयंत इति तत्र निर्दिष्टानामेव ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
 समना चास्युप क्रमादभूतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ ७ ॥ ॥ देशतः कालतश्च व्याप्त्या समो नापरमपुरु-
 पो यस्य सासमना ॥ संसारानुप क्रमात्स्वत एवामृतत्वं तस्याः ॥ बृहच्छ्रुतिश्च ॥ द्वौ वावस्यनुप-
 क्रमौ प्रकृतिश्च परमश्च द्वौ नैतित्यमुक्तौ नित्यौ च सर्वगतौ चेतौ ज्ञात्वा विमुच्यत इति नैतावना साम्यम्
 ॥ ७ ॥ ॐ तदपीतेः संसारव्यपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ समावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च नित्यौ स-
 र्वगतौ नित्यमुक्तावसमावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेति विलीनः परमेष्ठामृतत्वमेती-
 तिसौ पूर्णश्रुतेः ॥ ८ ॥ ॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सूक्ष्मत्वं चाधि-
 कं ब्रह्मणः प्रकृतेर्ज्ञानानंदैश्वर्यादिप्रमाणाधिक्यं च ॥ सर्वतः प्रकृतिः सूक्ष्मा प्रकृतेः परमेश्वरः ॥
 ज्ञानानंदौ तथैश्वर्यगुणाश्चान्येधिकाः प्रभोरिति चतुरश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ नोपमं देनातः ॐ ॥

॥ १० ॥ ॥ अतस्तस्ययेविशेषगुणास्तेषामनुपमदैनेवसाम्यम् ॥ देशतःकालतश्चैवस
 माप्रकृतिरीश्वरे ॥ उभयोरप्यबद्धत्वंतदबंधःपरात्मनः ॥ स्वतएवपरेशस्यसाचोपास्तेसदाह
 रिम् ॥ प्रकृतेःप्राकृतस्यापियेगुणास्तेनविष्णुना ॥ नियवानैकेनापिनियताहिरेर्गुणाइतिभ
 विष्यत्यर्चणि ॥ १० ॥ ॥ अस्यैवचोपपत्तेरूपाऽम् ॥ ११ ॥ ॥ द्विधाहीदमवदृश्यतेऊष्मावद
 नूष्मावच्च ॥ तत्रोष्मावत्परंब्रह्म ॥ यन्नजिघ्रंतिनपश्यंतिनशृण्वंतिनविजानंतिअथानूष्मावत् ॥
 प्रकृतिश्चप्राकृतंचयन्नजिघ्रंतिजिघ्रंचयन्नपश्यंतिपश्यंचयन्नशृण्वंतिचयन्नजानंति
 जानंतिचेतिसौपर्णश्रुतेःकिंचित्साम्योपपत्तेः ॥ ११ ॥ ॥ अंप्रतिषेधादितिचेन्नशारी
 रात् ॥ १२ ॥ ॥ असमोवाएषपरोनहिकश्चिदेवंदृश्यतेसर्वेद्येतेऽणवोजायंतेचअियंतेच
 च्छिद्राह्येतेभवंत्यथपरोनजायेतेनअियतेपूर्णैश्चैवभवतीतिचतुर्वेदशिखायांसाम्यप्रतिषेधादिति
 चेन्न ॥ शारीराद्विसाम्यंप्रतिषिध्यते ॥ १२ ॥ ॥ कुतः ॥ ॥ अंस्पष्टोह्येकेषाम् ॥ १३ ॥
 ॥ अथातःसमाश्वासमाश्वाभिधीयंतेसमाऽसमाश्वाथसमानिब्रह्मणोरूपाणियैरुत्पत्तिःस्थितिःत्यो
 नियनिरायतिश्चैकंक्षेवैतद्भवति ॥ अथासमाब्रह्मोद्रोरुदःप्रजापतिर्वृहस्पतिर्यैकेचदेवाण्यवर्गमनु
 ष्याःपितरोऽुरायत्किंचेदंचरमचरंच ॥ अथासमासमाप्रकृतिर्वाविसमासमासैषाहिनित्यःजरातद्वशा
 चेतिस्पष्टोहिमाध्यदिनायनानांसमादिवादः ॥ १३ ॥ ॥ अंस्मर्यंतेच ॥ १४ ॥ ॥ मत्स्य
 कूर्मवराहाद्याःसमाविष्णोरेभेदतः ॥ ब्रह्माद्यास्वसमाःप्रोक्ताःप्रकृतिश्चसमासंभेतिचवाराहे ॥
 ॥ १४ ॥ अ०६ ॥ ॥ अंतानिपरेतथाह्याह ॥ १५ ॥ ॥ प्राणद्वारेणसर्वोऽणैर्देवतानिपरमात्म

निविलीयते ॥ सर्वदेवाः प्राणभाविश्यदेवे मुक्तालघं परमेयां त्यचित्य इति कौषाखश्रुतिः ॥ १५ ॥
 अ० ७ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ एते देवा एनमात्मानमनुविश्य सत्याः सत्यकामाः सत्य
 संकल्प्या यथा निका ममंतर्बहिः परितः त्रीतिगोपवनश्रुतिः ॥ तत्परमेश्वरकामाद्याविभागैर्नैव तेषां सत्य
 कामत्वम् ॥ कामेन मे काम आगाहृदयाहृदयं मृत्योरिति वचनात् ॥ मुक्तानां सत्यकामत्वं सामर्थ्यं च प
 रस्य तु ॥ कामानुकूलकामत्वं नान्यत्तेषां विधीयत इति ब्राह्मो ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॐ तदो कोऽग्रज्वलनं
 तत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात् च्छेषगत्यनुस्मृतियोगाच्च हादादनुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ १७ ॥
 उत्क्रांतिकाले हृदयस्याग्रज्वलनं भवति ॥ तस्यैतत्स्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतत इति श्रुतेः ॥ तत्प्रका
 शितद्वारो निष्कामति ॥ विद्यासामर्थ्यात् ॥ यथं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरम् ॥ तंतमेवै
 तिकौतेयसदा तद्भावभावित इति स्मृतौ विद्याशेषगत्यनुस्मरणयोगाच्च ॥ आचार्यस्तु ते गतिं वक्तुं
 लिंगम् ॥ हृदि स्थेनैव हरिणा तस्यैवानुग्रहेण तु ॥ उत्क्रांतिर्ब्रह्मरंध्रेण तमेवोपासतो भवेदिति चा
 ध्यात्मे ॥ शतं चैकाग्रहृदयस्य नाह्यः स्नासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
 विष्वङ्मुन्या उत्क्रमणे संवतीति च ॥ १७ ॥ ॥ ॐ रश्म्यनुसारी ॐ ॥ १८ ॥ ॥ निष्कामतिसह
 स्रं वा आदित्यस्य रश्मय आमुना ढीष्वा ततास्तत्र श्वेतः सुषुम्नो ब्रह्मयानः ॥ सुषुम्नायामातनस्तत्प्र
 काशेनैष निर्गच्छतीति यौत्रायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐ निशितेति चिन्नसंबंधात् ॐ ॥ १९ ॥
 रश्म्यभावाच्चिज्ञानिन उत्क्रमणं न युक्तमिति चेन्न ॥ सर्वदा संबंधाद्भमीनाम् ॥ १९ ॥ कियत्का
 लम् ॥ ॐ यावेदेह भावित्वाद्दर्शयति च ॐ ॥ २० ॥ ॥ यावदेहो विद्यते तावद्भिमसंबंधोऽस्त्ये

व ॥ संसृष्टावाएतेरश्मयश्चनाड्यश्चनैषांवियोगोयावदिदंशरीरमतएतैःपश्यत्येतैस्तत्कामत्येतैःप्रवर्त
 नइतिमाध्यंदिनायनश्रुतिः॥२०॥ ॥ ॐअतश्चायनेनपिहिदक्षिणेॐ॥ २१॥ ॥दक्षिणेमरणाद्या
 तिस्रर्गब्रह्मोत्तरायणइत्युक्तेपिज्ञानिनोदक्षिणायनोक्तानिर्युज्यते ॥शतंपंचैवसूर्यस्यदक्षिणायन
 श्मयः ॥ तावंतएवनिर्दिष्टाउत्तरायणरश्मयः ॥ तेसर्वदेहसंबंधात्सर्वदासर्वदेहिनाम् ॥ महर्लोका
 दिगंतारउत्तरायणरश्मिभिः ॥ निर्गच्छन्तीतरेश्चापिधरेषुव्येतरागतिः॥ उत्तरंदक्षिणमितितएवतुनि
 गद्यते ॥ ननुकालविशेषोस्तिज्ञानिनांनियमाफलम्॥ददातिकालेऽनुगणेफलंकिंचिद्विशिष्यते ॥
 अत्युत्तमानांकिेषांचिन्नाविशेषोऽस्तिकालतइतिनारायणाध्यात्मे॥२१॥अ०१॥ ॥ ॐयोगिनः
 प्रतिस्मर्येतैस्मातैचैतेॐ॥ २२॥ ॥ नकेवलंकालादिकृतेब्रह्मचंद्रगतीस्मर्यते ॥ किंतुज्ञानयोगि
 नःकर्मयोगिनश्च ॥ अग्निर्ज्योतिरहःशुक्लःषण्मासाउत्तरायणम् ॥ तत्रप्रयातागच्छंतिब्रह्मब्रह्मवि
 दोजनाः ॥ धूमोरात्रिस्तथाऋणःषण्मासादक्षिणायनम् ॥ तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्त
 तइत्यत्रयोगीतिविशेषणात् ॥ स्मरणनिमित्तेचैतेगती ॥ गत्यनुस्मरणाद्ब्रह्मचंद्रवागच्छतिश्रुवम्॥
 अननुस्मरतःकालेस्मरणंप्राप्यवैगतिरित्यध्यात्मे ॥२॥अ०१०॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनक
 तब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थोऽध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ २ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ मार्गोऽगम्यंचास्मिन्पादउच्यते ॥ ॥ ॐअचिं
 रादिनातत्प्रथितैःॐ॥ १ ॥ ॥ तेचिषमभिसंभवत्यर्चिषोहरह्वापूर्यमाणपक्षमित्यर्चिषः
 प्राथम्यंश्रूयते॥ यदाहवैपुरुषोस्माहोकात्प्रैतिसवायुमागच्छन्तीतिवायोः॥तत्रार्चिषःप्राप्तिरेवप्रथ

मा ॥ द्वावेवगार्गप्रथितावचिरादिर्विपश्चिताम् ॥ धूमादिः कर्मिणांचैवसर्वेदविनिर्णयात् ॥
 अग्निर्ज्योतिरिति द्वैवाचिषः संप्रतिष्ठितिः ॥ अग्निगत्वाज्योतिरेति प्रथमं ब्रह्म संवज्जति ॥ एक
 स्मिस्तुपुरे संस्थो द्विरूपोऽग्रेः सुतो महानिति ब्रह्मतर्कः ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ वायुशब्दाद्विशेषविशेषा
 भ्यांम् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अर्चिषोवायुं गच्छंति ॥ सवायुमागच्छतीति सामान्यवचनात् ॥ स इतो गतो
 द्वितीयांगतिं वायुमागच्छतीति वायो रहरह आ पूर्यमाणपक्षमिति विशेषवचनाच्च ॥ २ ॥ अ० २ ॥
 ॐ तदितो ऽधिवरुणः संबंधात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मासेभ्यः संवत्सरं संवत्सराद्दरुणलोकं वरुणल्लोका
 त्यजापतिलोकमिति कौडिन्यश्रुतिः ॥ संवत्सरात्तदितमागच्छतितदितः प्रजापतिलोकमिति च गौ
 पवनश्रुतिः तत्र तदितो वरुणं गच्छति तदितानाद्यह्नते वरुणल्लोकस्तदितुपरिमुक्तामयोरजने ॥ त
 त्राऽसौ वरुणो राजा सत्यानृतो विर्विचतीत्युपरि संबंधत्वश्रुतेः ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐ आतिवा
 हिकस्तद्धिं गातुं ॐ ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वोक्तस्त्वातिवाहिको वायुः ॥ पूर्वगमनं हिं गातुं ॥ ४ ॥ कुतः ॥
 ॥ ॐ उभयव्यामोहात्तत्सिद्धेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सवायुमागच्छतीति प्रथममुच्यते ॥ उ
 त्कांतो विद्वान्परमभिगच्छन्विद्युतमेवांतत उपगच्छति द्यौर्वाविद्युत्तर्पति वायुमुपगम्यते नैव ब्रह्म
 गच्छतीत्यनेपि वायुगमनश्रुतेः ॥ पूर्वोक्त आतिवाहिकः परो वेति व्यामोहे उत्तरे दिवस्पतिरिति वि
 शेषणत्पूर्वत्रातिवाहिकस्यैव सिद्धेः ॥ ब्रह्मतर्कश्च ॥ उत्कांतस्तु शरीरात्साद्गच्छत्यर्चिषमेव
 तु ॥ ततो हि वायोऽपुत्रं च योऽसौ नास्मात्तिवाहिकः ॥ ततो हः पूर्वपक्षं चाप्युदकं संवत्सरं तथा ॥ तदि
 तं वरुणं चैव प्रजापं मूर्यमेव च ॥ सोमं वैश्वानरं चेंद्रं ध्रुवं देवीं दिवं तथा ॥ ततो वायुं परं प्राप्यते नैति पुरुषो

त्तममिति ॥५॥अ०१॥ ॥ ॐवैद्युतेनैवततस्तच्छ्रुतेःॐ ॥ ६ ॥ ॥ प्रकारानरेणतत्रतत्रो
 च्यमानत्वाद्वायोरेपिपरतोब्रह्मणोर्वागंतव्योस्तीतिनाशंकनीयम्॥विद्युत्पतिनावायुनैव ॥ सएना
 न्ब्रह्मगमयतीतिब्रह्मगमनश्रुतेः ॥ विद्युत्पतिर्वायुरेवनेयद्वद्ब्रह्मनचापरः ॥ कुतोऽन्यस्यभवेच्छ
 क्तिस्तस्मृतेप्राणनायकमितिबृहत्तंत्रे॥६॥अ०५॥ ॐकार्येवादरिरस्यगत्युपपत्तेः ॥७॥ ॥ सए
 नान्ब्रह्मगमयतीतिकार्यब्रह्मगमयतीतिबादरिर्मन्यते ॥ ऋतेदेवान्परंब्रह्मकःपुमान्प्रामुधात्कचि
 त् ॥ यद्यपिब्रह्मदृष्टिस्याद्ब्रह्मलोकमवामुयादित्यध्यात्मवचनात्तस्यैवगत्युपपत्तेः ॥ ७ ॥ ॥ ॐ
 विशेषितत्वाच्चॐ ॥ ८ ॥ ॥ यदिहवावपरमभिपश्यतिप्रामोतिब्रह्माणंचतुर्मुखंप्रामोतिब्रह्माणं
 चतुर्मुखमिति कौषारवश्रुतौ ॥ ८ ॥ ॥ ॐसामीप्यासुतद्व्यपदेशःॐ ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मविदामो
 तिपरमितितद्व्यपदेशस्तुसमीपतएवपरमपिप्रामोतीत्येतदर्थएव ॥९॥ ॥ कदा ॥ ॥ ॐकार्यात्य
 येतदध्यक्षेणसहातःपरमभिधानात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ तेहिब्रह्माणमभिसंपद्यदेतद्विलीयतेऽथस
 हब्रह्मणापरमभिगच्छंतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ महाप्रलयेतदध्यक्षेणब्रह्मणासहगच्छंति ॥ १० ॥
 ॐस्मृतेश्चॐ ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मणासहतेसर्वेप्रामोतिप्रसंचरे ॥ परस्यान्तेऽरात्मानःप्रविशंति
 परंपदमिति ॥ ११ ॥ ॥ ॐपरंजैमिनिर्मुख्यत्वात्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्यतत्रैवमुख्यत्वा
 त्परमेवब्रह्मगमयतीतिजैमिनिर्मन्यते॥ १२ ॥ ॥ ॐदर्शनाच्चॐ ॥ १३ ॥ ॥ दृष्टत्वाच्चत्पर
 ब्रह्मणः ॥१३॥ ॥ ॐनचकार्येप्रतिपत्त्यभिर्संधिःॐ ॥ १४ ॥ ॥ नहिकार्येप्रतिपत्तिःप्रामव
 नीत्यभिर्संधिश्च ॥ १४ ॥ यदुपास्तेपुमान्जीवन्यत्प्राप्तुमभिवांच्छति ॥ यच्चपश्यतितृप्तःसन्न

त्पामोतिमृतेरन्विनिपाद्ये ॥ ॐ अप्रतीकालंबनावयतीति वादरायण उभयथाचदोषात्तत्कतु
 श्रुॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्रतीकं देह उद्दिष्टोऽप्यंतैव दर्शनम् ॥ ननु व्यासतया कापि प्रतीकालंबनास्तु
 ते ॥ अप्रतीकादेव तास्तु कृपीणां शतमेव तु ॥ राज्ञां च शतमुद्दिष्टं धर्वाणां शतं तथा ॥ एतेऽ
 धिकारिणो व्यासि दर्शनेऽन्ये न तु क्वचित् ॥ अयोग्यदर्शने यत्नाङ्गशः पूर्वस्य चापि तु ॥ अप्रती
 काश्रयाधेहि ते यांति परमेव तु ॥ स्वदेहे ब्रह्मदृष्ट्यैव गच्छेद्ब्रह्मसलोकनाम् ॥ ब्रह्मणा सह संप्राप्ते
 संहारे परमं पदमिति गारुडवचनात् ॥ उभयत्रोक्तदोषाच्चाप्रतीकालंबनान्परं नयतीति स यथाकामो
 भवति तत्कृतुर्भवति यत्कृतुर्भवति तत्कर्मकुरुते यत्कर्मकुरुते तदभिसंपद्यत इति श्रुतेः ॥ अत्र कर्मो
 पास न मेवान्यान्कार्यं नयतीति भगवन्मतम् ॥ १५ ॥ ॐ विशेषं च दर्शयति ॐ ॥ १६ ॥
 अंतः प्रकाशाबहिः प्रकाशाः सर्वप्रकाशादेवा वा सर्वप्रकाशाः कुर्यान्तः प्रकाशामानुषा एव बहिः प्रका
 शा इति चतुर्बुद्धिशिखायाम् ॥ १६ ॥ अ० ६ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णहैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्धाध्यायस्थवृत्तीयः पादः ॥ ३ ॥ ॥ ॥
 श्रीलक्ष्मीनारायणाय नमः ॥ हरिः ॐ भोगमाहाऽस्मि न्यादे ॥ ॐ संपद्या विहाय स्वेन शब्दात् ॐ
 ॥ १ ॥ ॥ स एव विदेवं मन्वान एवंपश्यन्नात्मानमभिसंपद्येतेनात्मनाथाकां संपूर्वां न्कामाननुभ
 वतीति सौपर्णश्रुतेः ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिप्यद्यत इति च एतं सेतुं नीत्वा धः सन्न
 नंधो भवतीति च ॥ अत्र तरणं नाम तत्प्राप्तयेऽन्यतरणमेव ॥ इमां घोरा मशिवां नदीं तीर्त्वा तं सेतुमाप्येते
 नैव मेतनामोदते प्रमोदते आनंदी भवतीति मौनं प्रथमे ॥ १० ॥ अ० ७ ॥ ॥

ॐ ॥ २ ॥ ॥ मुक्तएवात्रोच्यते ॥ अहरहरेनमनुप्रविशत्युपसंक्रमतेचनतत्रमोदतेनप्रमो-
 दतेनचकामाननुभवति ॥ बद्धोक्षेपतदाऽवति ॥ अथयदैनेमुक्तोऽनुप्रविशतिमोदतेचप्रमोदतेचका-
 मांश्चैवैनुभवातीतिबहुहृतौप्रतिज्ञानात् ॥ २ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐ आत्माप्रकरणात् ॐ ॥ ३ ॥
 परंज्योतिःशब्देनपरमात्मैवोच्यते ॥ तत्प्रकरणत्वात् ॥ परंज्योतिःपरंब्रह्मपरमात्मादिकागिरः ॥ सर्व
 त्रहरिमेवैकंबूयुर्नान्यंकथंचनेतिब्रह्मांडे ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐ अविभगेनदृष्टत्वात् ॐ ॥ ४ ॥
 येभोगाःपरमात्मनाभुज्यन्तेतएवमुक्तैर्भुज्यन्तेयानेवाहंशृणोमियान्यश्यामियान्जिभ्रामितानैवेतद्
 दंशरीरंविमुच्यानुभवंतीतिदृष्टत्वाच्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ भविष्यपुराणेच ॥ मुक्ताःप्राप्यपरं
 विष्णुं तद्भोगैर्हेशतःकचित् ॥ बहिष्पान्भुंजतेनित्यंनानंदादीन्कथंचनेति ॥ ४ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ ॥ ॐ ब्राह्मणैर्मिनिरुपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वदेहपरित्यागेनमु-
 क्ताःसंतोब्राह्मणैर्वेहेनभोगान्भुंजतइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ सवाएषब्रह्मनिष्ठदंशरीरंमर्त्यंति
 सृज्यब्रह्माभिसंपद्यब्रह्मणापश्यतिब्रह्मणाशृणोतिब्रह्मणैवेदंसर्वमनुभवतीतिमाध्यंदिनायनश्रुता
 वुपन्यासात् ॥ आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यैवपश्यति ॥ गच्छेद्ब्रह्मरिपादेनमुक्तस्यैषास्थितिर्भवेदिति
 स्मृतैः ॥ गच्छामिविष्णुपादाभ्यांविष्णुदृष्ट्याचदर्शनम् ॥ इत्यादिपूर्वस्मरणान्मुक्तस्यैतद्भविष्य
 तीतिबहंतत्रोक्तयुक्तेश्च ॥ ५ ॥ ॥ ॐ चितिमात्रेणतदात्मकत्वादित्यौडुलोमिः ॐ ॥ ६ ॥
 चितिमात्रोदेहोमुक्तानांपृथग्विद्यतेनेनभुंजते ॥ सर्ववाएनदचित्परित्यज्यचिन्मात्रएवैषभवति
 चिन्मात्रएवावतिष्ठतेतामेतांमुक्तिरित्याचक्षतेइत्युद्दालकश्रुतेः ॥ चिदात्मकत्वादित्यौडुलोभिर्म

यविंधवादरायणोऽतःॐ ॥ १२ ॥ ॥ यथाद्वादशाहः कृत्वात्मकः स त्रात्मकश्च भवत्येवं मुक्तमो
गोवाह्यशरीरकृत्तश्चिन्मात्रकृत्तश्च भवतीति वादरायणो मन्यते ॥ उपपत्तिश्च ॥ १२ ॥ ॐ
तन्वभोर्वेसंध्यवदुपपत्तेःॐ ॥ १३ ॥ ॥ संध्यं स्वमः संध्यंतृतीयं स्वमस्थानमिति श्रुतेः ॥ १३ ॥
॥ ॐ भोर्वेजाग्रदत्तॐ ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मैवैवर्ते च ॥ स्वमस्थानां यथा भोगो विना देहेन युज्यते ॥
एवं मुक्तावपि भवेद्दिना देहेन भोजनम् ॥ स्वेच्छया वा शरीराणि ते जोरूपाणि कानिचित् ॥ स्वीकृ
त्य जागरितवद्भुत्त्वा त्यागः कदाचनेति ॥ १४ ॥ ॥ ॐ प्रदीपवदश्वेस्तथा हि दर्शयतिॐ ॥ १५ ॥
शरीरमनुप्रविश्यापितप्रकाशयंतः पुण्यानेव भोगाननुभवति न दुःखादीन् ॥ यथा प्रदीपो दीपिका
दिषु प्रविष्टस्तत्स्थैतैलाद्येव भुंक्ते न तु तत्काण्यर्थादि ॥ तीर्णो हितदा सर्वान् शोकान् हृदयस्य भवतीति
दर्शयति ॥ १५ ॥ न च स्वर्गलोके न सयं किंच न आस्तीत्यादिना स्वर्गादिस्थस्यैतदिति वाच्यम् ॥ यतः ॥
ॐ स्वाग्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हिॐ ॥ १६ ॥ ॥ सुप्तमोक्षे वा तदुच्यते ॥ अत्र ह पि
ताऽपिता भवत्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेन त्याद्या विष्कृतत्वात् ॥ ब्रह्मैवैवर्ते च ॥ ज्योति
र्मयषु देहेषु स्वेच्छया विश्वमोक्षिणः ॥ भुंजते सुमुखान्येव न दुःखादीन् कदाचन ॥ तीर्णो हि सर्व
शोकां स्ते पुण्यपापादिवर्जिताः ॥ निवृत्तसर्वदोषास्ते गुणमात्रस्वरूपिण इति ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥
ॐ जगद्ध्यापारवर्जम्ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सर्वाङ्कामानास्वामृतः समभवदित्युच्यते ॥ तत्र सृष्ट्या
दिभ्यो न्यान्यापारानामिति ॥ १७ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ प्रकरणादसन्नहितत्वाच्चॐ ॥ १८ ॥ ॥ जी
वकरणत्वाज्जीवानां च तादृक् सामर्थ्यविदृत्वाच्च ॥ वाराहे च ॥ स्वाधिकानंदसंप्राप्तौ सृष्ट्यादिव्यापृ

तिष्ठन्वपि॥मुक्ताननैवकामःस्यादन्यान्कामांस्तुभुंजते॥तद्योग्यतानैवतेषां कदाचित्कापि विद्यते॥
 नचायोग्यंविमुक्तोपिप्रामुद्यान्नचकामयेदिति॥१८॥ ॐप्रत्यक्षोपदेशादितिचेन्नाधिकारिकमं
 डलस्थोक्तेः॥१९॥ ॥ तायोवेदसवेदब्रह्मसर्वस्मैदेवाबलिमावहंतीतिप्रत्यक्षोपदेशाज्जगद्देश्व
 र्यमप्यस्तीतिचेन्न॥आधिकारिकमंडलाधिपनिर्ब्रह्माहितत्रोच्यते॥गारुडेच॥आत्मेत्येवपरं
 देवमुपास्यहरिमव्ययम्॥केचिदत्रैवमुच्यतेनोत्क्रामंतिकदाचन॥अत्रैवचस्थितिस्तेषामंतरिक्षे
 चकेचन॥केचित्त्वर्गमहर्लोकैजनेतपसिचापरे॥केचित्सत्येमहाज्ञानागच्छन्तिक्षीरसागरम्॥तत्रा
 पिक्रमयोगेनज्ञानाधिक्यात्समीपगाः॥सालोक्यंचक्षरूपत्वंसामीप्यंयोगएवच॥इमामारभ्यसर्व
 त्रयावत्सुक्षीरसागरे॥पुरुषोऽनंतशयनःश्रीमन्नारायणाभिधः॥मानुषावर्णभेदेनतथैवाऽऽश्रमभे
 दतः॥क्षितिपामनुष्यगंधर्वादेवाश्चपितरश्चिराः॥आजानजाःकर्मजाश्चतास्त्रिकाश्चशचीपतिः॥
 रुद्रोब्रह्मेतिक्रमशस्तेषुचैवोत्तमोत्तमाः॥नित्यानंदेश्चभोगेचज्ञानैश्वर्यगुणेषुच॥सर्वैशतगुणोद्भक्ताः
 पूर्वस्मादुत्तरोत्तरम्॥पूज्यंतेस्त्वावैस्तेनसर्वपूज्यश्चतुर्मुखः॥स्वजगद्द्यापृतिस्तेषांपूर्ववत्समुदीरि
 ता॥सयुजःपरमात्मानंप्रविश्यचबहिर्गतः॥चिद्रूपान्प्राकृतांश्चापिविनाभोगंश्चकांश्चन॥भुंजतेमु
 क्तिरेवंतेविस्फुटं समुदाहतेति॥१९॥ ॐविकारावर्तिचतथाहिदर्शयतिॐ॥२०॥ ॥वि
 कारावर्तिव्यापारोमुक्तानानविद्यते॥इमंमानवमार्वाकानवर्तनइतिश्रुतिः॥वाराहेच॥स्वाधिकार
 णवर्ततेदेवामुक्तावपिस्फुटम्॥बलिंहरंतिमुक्तायविरिचायचपूर्ववत्॥सब्रह्मकास्तुतेदेवावि
 ष्णवेचविशेषेनः॥नविकाराधिकारस्तुमुक्तानामन्यएवतु॥विकाराधिकृताज्ञेयायेनियुक्तास्तु

विष्णुनेति ॥ २० ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ स्थितिमाह दर्शयत श्रैवं प्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥ २१ ॥ ॥ ए
 तत्सामगायत्र्यास्तइत्युच्यते ॥ तत्रानंदादीनां वृद्धिह्लासासश्चनविद्यते ॥ एकप्रकारेणैव सर्वदा स्थि
 तिः ॥ सदा एष एतस्मिन् ब्रह्मणि संपन्नो न जायते न म्रियते न हीयते न वर्धते स्थित एव सदा भवति दर्श
 नेव ब्रह्म दर्शने वात्मानं तस्यैवं दर्शनापत्तिर्न विपत्तिरित्याह जावालश्रुतौ ॥ यत्र गत्वानम्रियते
 यत्र गत्वानजायते ॥ न हीयते यत्र गत्वानम्रियते न वर्धते इति मोक्षधर्म ॥ विद्वत्प्रत्यक्षात्कारणा
 भावल्लिंगाच्च ॥ ब्रह्मैवैतच्च ॥ न ह्यासौ न च वृद्धिर्वा मुक्तानां विद्यते क्वचित् ॥ विद्वत्प्रत्यक्षसि
 द्धत्वात्कारणभावतोऽनुमा ॥ हरेरुपासनाचात्र सदैव सुखरूपिणी ॥ ननु साधनभूता सा सिद्धि
 रेवात्र सायत इति ॥ २१ ॥ ॥ ॐ भोगमात्रसाम्याल्लिंगाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ न च भोगविशे
 षादिविरोधः ॥ एतमानंदमयमात्मानमनुप्रविश्य न जायते न म्रियते न ह्रस्तेन वर्धते यथा कामं चर
 ति यथा कामं पिबति यथा कामं मते यथा काममुपरमते इति भोगमात्रसाम्यल्लिंगात् ॥ अदृष्टिह्ला
 सरूपत्वं मुक्तानां प्रायिकं भवेत् ॥ कादाचित्कविशेषस्तु नैव तेषां निषिद्धयत इति च कौर्म ॥ प्रवाह तस्तु
 वृद्धिर्वा ह्यासौ नैव कुत्रचित् ॥ नाप्रियं किंचिदपि तु मुक्तानां विद्यते क्वचित् ॥ कुत एव तु दुःखं स्या
 त्सुखमेव स दौदितम् ॥ भोगानां तु विशेषे तु वैचिच्यं लभते क्वचिदिति नारायणतंत्रो ॥ २ ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ अनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दात् ॐ ॥ २३ ॥ ॥ न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तते ॥ सर्वा
 न्कामानां त्वा मृतः समभवत्समभवदित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ ३ ॥ अ० ११ ॥ ज्ञानानंदादिभिः सर्वैर्गुणैः पू
 र्णाय विष्णवे ॥ नमोस्तु गुरवे नित्यं सर्वथाऽतिप्रियाय मे ॥ ११ ॥ यस्य त्रीण्युदिता निवेदवचनरूपणि

दिव्यान्यलंबदृत्तदर्शनमित्थमेवनिहिर्नदेवस्यसर्गोमहत् ॥ वायोरामवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयं
वपुर्मध्वोद्यत्तुत्तुतीथकंकृतमिदंभाष्यंहरैतेनहि॥ २॥ नित्यानंदोहरिःपूर्णनित्यदाप्रीयतांमम ॥ न
मस्तस्मैनमस्तस्मैनमस्तस्मैचविष्णवे ॥ ३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थोऽध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥

॥ इतिब्रह्मसूत्रभाष्यम् ॥



श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॐ नारायणं गुणैः सर्वैरुदीर्णदोषवर्जितम् ॥ ज्ञेयं गम्यं गुरुं श्वापिनत्वा
 सूत्रार्थं उच्यते ॥ १ ॥ विष्णुरेव विजिज्ञास्यः सर्वकर्ता ऽ गच्छति ॥ समन्वयादीक्षते श्रुपूर्णं
 दोऽतरः खवत् ॥ २ ॥ प्रणेता ज्योतिरित्याद्यैः प्रसिद्धैरन्यवस्तुषु ॥ उच्यते विष्णुरेवैकः सर्वैः सर्वगु
 णत्वतः ॥ ३ ॥ सर्वगोत्तानियंता च दृश्यत्वाद्युज्जितः सदा ॥ विश्वजीवांतरत्वाद्यैः स्तैर्लोकैः सर्वैर्युतः स हि
 ॥ ४ ॥ सर्वाश्रयः पूर्णगुणः सोऽक्षरः स च हृदब्जगः ॥ सूर्यादिभासकः प्राणप्रेरकौ देवैरपि ॥ ५ ॥ ज्ञेयो न वे
 दैः शृङ्गाद्यैः कं पकोन्यश्च जीवतः ॥ पतित्वादिगुणैर्युक्तस्तदन्यत्र च चाचैकः ॥ ६ ॥ मुख्यतः सर्वशब्दे
 श्वाच्य एको जनार्दनः ॥ अव्यक्तः कर्मवाक्यैश्च वाच्य एकोऽभितात्मकः ॥ ७ ॥ अवांतरं कारणं व प्र
 कृतिः शून्यमेव च ॥ इत्याद्यन्यत्र निहतैरपि मुख्यतः यो दितः ॥ ८ ॥ शब्दैरेतानंतगुणो यच्छब्दायोगवृ
 त्तयः ॥ ९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते ऽणुभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १० ॥ ॥ श्री
 गुरुभ्योनमः ॥ श्रीतस्मृतिविरुद्धत्वात्स्मृत्यनगुणानुहरेः ॥ निषेद्धं शुक्युर्वेदानित्यत्वात्मानमुत्तमम्
 ॥ १ ॥ देवतावचनादापो वंदंतीत्यादिकं वचः ॥ नायुक्तवाद्यसत्त्वैव कारणं दृश्यते क्वचित् ॥ २ ॥ अ
 सज्जीवप्रधानादिशब्दाब्रह्मैव नापरम् ॥ वदंति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥ स्वातंत्र्यात्सर्वक
 र्त्तृत्वाच्चायुक्तं तद्देच्छ्रुतिः ॥ आंतिमूलतया सर्वसमयानामयुक्तिनः ॥ ४ ॥ न तद्दिशो धादचनं वैदि
 कं शं क्यतां व्रजेत् ॥ आकाशादिसमस्तं च तज्जंतैर्नैव लीयते ॥ ५ ॥ सोऽनुत्पत्तिस्तयः कर्ता जीव
 स्तद्दृशगः सदा ॥ तदाभासो हरिः सर्वरूपेष्वपि समः सदा ॥ ६ ॥ मुख्यप्राणश्चैद्विद्याणि देहश्चैव
 तदुद्भवः ॥ मुख्यप्राणवशे सर्वसंविष्णोर्विशगः सदा ॥ ७ ॥ सर्वदोषो ज्ज्ञतस्तस्माद्भगवान्पु

रुपोत्तमः ॥ उक्तागुणाश्चारुद्धान्तस्यवेदेनसर्वशः ॥८॥ ॥ इति श्रीम० अणुभाष्ये द्वितीयः ॥
 श्रीपांडुरंगायनमः ॥ ॥ शुभेन कर्मणा स्वर्गं निरयं च विकर्मणा ॥ मिथ्याज्ञानेन च तमोज्ञानेनैव परं
 पदम् ॥ १ ॥ याति तस्माद्विरक्तः स नृज्ञानमेव समाश्रयेत् ॥ सर्वावस्थाप्रेरकश्च सर्वरूपेष्वभेदे वा
 नृ ॥ २ ॥ स देशेषु कालेषु स एकः परमेश्वरः ॥ तद्भक्तितारतम्येन तारतम्यं विमुक्तिदम्
 ॥ ३ ॥ सच्चिदानन्द आत्मेति मानुषैस्तु सुरेश्वरैः ॥ यथाक्रमं बहुगुणैर्ब्रह्मणा तत्त्वलिङ्गैः ॥ ४ ॥
 उपास्यः सर्ववैदश्च सर्वैरपि यथाक्रमम् ॥ ज्ञेयो विष्णुर्विशेषैस्तु ज्ञाने स्यादुत्तरोत्तरम् ॥ ५ ॥ सर्वेऽ
 पि पुरुषार्थाः स्युर्ज्ञानादेव न संशयः ॥ न लिप्यते ज्ञानवांश्च सर्वदोषैरपि क्वचित् ॥ ६ ॥ गुणदोषैः सुख
 स्यापि दृष्टिद्विज्ञासौ विमुक्तिगौ ॥ नृणां सुराणां मुक्तौ तु सुखं कस्य तथाक्रमम् ॥ ७ ॥ इति तृतीयोऽ
 ध्यायः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ विष्णुर्ब्रह्मतदादातेत्येवं नित्यमुपासनम् ॥ कार्यमापद्यते ब्रह्मते
 न यानि परोक्षताम् ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मणो न्यस्य ज्ञानादेव परस्मिन् ॥ अनिष्टस्योभयस्यापि सर्व
 स्थान्यस्य भोगतः ॥ २ ॥ उत्तरेषूत्तरेष्वेवावहायुर्विमुक्तिगः ॥ प्रविश्य भुञ्जते भोगांस्तदन्तर्बहि
 रेव वा ॥ ३ ॥ वायुर्विष्णुं प्रविश्यैव भोगांश्चैवोत्तरोत्तरान् ॥ उक्तम्यमानुषामुक्तिं याति देहक्षया
 त्सुराः ॥ ४ ॥ अर्चिरादिपथावायुं प्राप्य तेन जनार्दनम् ॥ यांत्युत्तमानरोच्चाद्या ब्रह्मलोकात् सदा मु
 ना ॥ ५ ॥ यथासंकल्पं भोगांश्च चिदानंदशरीरिणः ॥ जगत्सृष्ट्यादिविषयं महासामर्थ्यमप्युते
 ॥ ६ ॥ यथेष्टशक्तिर्भूतं श्रविनास्त्राभावि कोत्तमान् ॥ अनन्यवशागाश्चैव दृष्टिद्विज्ञास विविर्जिताः ॥ ७ ॥
 दुःखादिरहितानित्यं भोदं ते निरतं सुखम् ॥ पूर्णप्रज्ञेन मुनिना सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ॥ ८ ॥ कृतोऽयं ग्रीय

तौतेनपरमात्मारमापतिः ॥ नमोनमोऽशेषदोषदूरपूर्णगुणात्मने ॥ १ ॥ विरिचिशर्वपूर्वद्वयं व्यायश्री
वरायने ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेऽणुभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ इत्यणुभाष्यम् ॥



॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्याणुभाष्ये समाप्तिः ॥ २।३ ॥

॥ अथाऽणुव्याख्यानं प्रारभ्यते ॥ ४ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरिःॐ ॥ नारा
 यणंनिखिलपूर्णैकदेहंनिर्दोषमाप्यतममप्यखिलैःसुबायैः ॥ अस्योद्भवादिदमशेषविशेष
 तोपिबंधं सदाप्रियतमंममसन्त्रमामि ॥ १ ॥ तमेवशास्त्रप्रभवंप्रणम्यजगद्गुरुणांगुरुमंजुसै
 व ॥ विशेषतोमिपरमाख्यविद्याख्याकरोम्यन्यविचाहमेव ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतोहरिव्यासोविर्
 चशिवपूर्वकैः ॥ अर्थितःपरिविद्याख्यंचक्रेशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ गुरुगुरुणांप्रभवःशास्त्राणांबा
 दरायणः ॥ यतस्तदुदितंमानमजादिभ्यस्तदर्थतः ॥ ४ ॥ वक्तुंश्रोतुंप्रसक्तानांयदाप्तिरनुकूल
 ता ॥ आसमूलतयोतेनश्रुतिमूलतयातथा ॥ ५ ॥ युक्तिमूलतयाचैवप्रामाण्यंत्रिविधंमहत् ॥
 दृश्यतेब्रह्मसूत्राणांएकधान्यत्रसर्वशः ॥ ६ ॥ अतोनेतादशकिंचित्प्रमाणतममिष्यते ॥ स्वयं
 कृतापितद्व्याख्याक्रियतेस्पष्टतार्थदः ॥ ७ ॥ तत्रनारायणमूलत्वंसर्वशास्त्रस्यचेप्यते ॥ सर्वत्रानुगत
 त्वेनपृथगोक्रियतेखिलैः ॥ ८ ॥ ओतत्ववाचीद्वौकारोवत्तयसौतदुणोत्तताम् ॥ सएवब्रह्मशब्दो
 र्थीनारायणपदोदितः ॥ ९ ॥ सएवभर्गशब्दार्थोव्याहृतीनांचभूमतः ॥ भावनाच्चैवमुत्वाच्चसो
 यंपुरुषइत्यपि ॥ १० ॥ सएवसर्ववेदार्थोजिज्ञास्योयंविधीयते ॥ ज्ञानीप्रयतमोतोमेतंविद्वाने
 वचामृतः ॥ ११ ॥ हृणुतेयंतेनलभ्यइत्याद्युक्तिबलेनहि ॥ जिज्ञासोत्थज्ञानजातप्रसादादेव
 मुच्यते ॥ १२ ॥ द्रव्यंकर्मचक्रालंश्वस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया ॥ १३ ॥
 नैतत्त्वक्रियतेकिंचिन्नेत्यादेर्नहरिंविना ॥ ज्ञानस्वभावतोपिस्यान्मुक्तिःकस्यापिहिकचित् ॥ १४ ॥
 अज्ञानांज्ञानदोषविष्णुःज्ञानिनांमोक्षदश्चसः ॥ आनंददश्चमुक्तानांसएवैकोजनार्दनः ॥ १५ ॥

इत्युक्तेर्बध्मिथ्यात्वंनैवमुक्तिरपेक्षते ॥ मिथ्यात्वमपि बंधस्य न प्रत्यक्षविरोधतः ॥ १६ ॥ मिथ्या
 त्वंयदिदुःखादेस्तद्वाक्यस्याग्रतो भवेत् ॥ मिथ्यायाः साधकत्वं च न सिद्धं प्रतिवादिनः ॥ १७ ॥
 तच्च मिथ्याप्रमाणेन सत्तावासाध्यते त्वया ॥ सताचेद्देहसिद्धिः स्यान्नसिद्धं चान्यसाधनम् ॥ १८ ॥
 साधकत्वं सतस्तेन साक्षिणसिद्धिमिच्छता ॥ स्वीकृतं ह्यविशेषस्य साध्यासाधकतापुनः
 ॥ १९ ॥ तच्चाविशेषमानेन साध्यमित्यनवस्थितिः ॥ अनंगीकुर्वतां विश्वसत्यतांतन्नवादि
 ता ॥ २० ॥ तस्माद्वावदतिः सर्वासत्येयेव व्यवस्थिता ॥ व्यावहारिकमेतस्मात्सत्यमित्येव चा
 गतम् ॥ २१ ॥ व्यवहारसतश्चापि साधकत्वं तु पूर्ववत् ॥ सत्त्रैविध्यं च मानेन सिध्येत्केनेति पृच्छयते
 ॥ २२ ॥ तस्याप्युक्तप्रकारेणैव सिद्धिः कथंचन ॥ वैलक्षण्यं सदसत्तोरप्येतेन निविध्यते ॥ २३ ॥
 वैलक्षण्यं सतश्चापि स्वयं सद्देवादिनः ॥ असतश्चापि विश्वस्यते नानिष्टकथं भवेत् ॥ २४ ॥ यद्यु
 च्यते पिसर्वस्मादिति सद्देहसंस्थितिः ॥ सन्मात्रत्वं ब्रह्मणोऽपि तस्मात्तदपि नो भवेत् ॥ २५ ॥ ज्ञा
 नबाध्यत्वमपि तु न सिद्धं प्रतिवादिनः ॥ विज्ञातस्यान्यथासम्यग्विज्ञानं ह्येतन्मतम् ॥ २६ ॥ अ
 सद्द्विलक्षणज्ञस्यैज्ञातव्यमसदेव हि ॥ तस्मादसत्प्रतीतिश्च कथं तेन निवार्यते ॥ २७ ॥ अन्यथात्वम
 सत्तस्माद्भूतावेव प्रतीयते ॥ सत्त्वस्यासत्त एव हि स्वीकार्यैव प्रतीतता ॥ २८ ॥ तस्यानिर्वचनीयत्वे स्या
 देव ह्यनवस्थितिः ॥ निर्विशेषे स्वयं भाते किमज्ञानादृतं भवेत् ॥ २९ ॥ मिथ्याविशेषोऽप्यज्ञानसि
 द्धिवैव ह्यपेक्षते ॥ न चावरणमज्ञानमसत्येतेन चेष्ट्यते ॥ ३० ॥ अप्रकाशस्वरूपत्वाज्ज्ञानं नम
 न्यते ॥ अज्ञानाभावतः शास्त्रं सर्वव्यर्थं भविष्यति ॥ ३१ ॥ अज्ञानस्य च मिथ्यात्वमज्ञानादि

अतात्पर्यपदार्थेपिनकल्प्यमविरोधतः ॥ ६४ ॥ अतोज्ञानफलान्येवकर्माणिज्ञानमेवहि ॥ मु-
 ख्यप्रसाददंविष्णोर्जिज्ञासायाश्चतुर्द्वेत् ॥ ६५ ॥ कर्तव्यातेनजिज्ञासाश्रुतिप्रामाण्ययोगतः ॥
 प्रत्यक्षवच्चप्रामाण्यंस्वतएवागमस्यहि ॥ ६६ ॥ अनवस्थान्यथाहिस्यादप्रामाण्यंतथान्यतः ॥
 मिथ्याज्ञासिप्रलंभादेस्तेनैवदविरोधियत् ॥ ६७ ॥ नमानमपिवेदानामंगीकार्योहिनित्यता ॥
 नहिधर्मादिसिद्धिःस्यान्नित्यवाक्यंविनाकचित् ॥ ६८ ॥ अविप्रलंभस्तज्ज्ञानंतत्कृतत्वादयोपि
 च ॥ कल्प्यागौरवदोषेणपुंवाक्यंज्ञापकंनतत् ॥ ६९ ॥ प्रत्यक्षःकस्यचिद्धर्मोवस्तुत्वादितिचो-
 दिने ॥ नबुद्धोर्धर्मदर्शीस्यापुंस्त्वादित्यनुमाहतिः ॥ ७० ॥ अधर्मवादिनोवाक्यमप्रयोजनमेव
 हि ॥ धर्माभावोपिनोतेनप्रत्यक्षावगतोभवेत् ॥ ७१ ॥ अतःसंशयसंपत्तौवाक्यंप्रत्यक्षवत्प्रमा ॥
 शक्तिश्चैवान्वितेस्वार्थैशब्दानामनुभूयते ॥ ७२ ॥ अतोन्विनामिधायित्वंगौरवंकल्पनेन्यथा ॥
 नचाशक्त्यामिधायित्वंप्रवृत्तिश्चद्विधान्यथा ॥ ७३ ॥ एतत्सर्वतर्कशास्त्रेब्रह्मतर्कहिविस्तरात् ॥
 उक्तंविद्यापृथक्त्वानुसंक्षेपेणात्रसूचितम् ॥ ७४ ॥ प्रमाणन्यायसच्छिक्षाक्रियतेतर्कशास्त्रतः ॥
 मानन्यायैस्तुतत्सिद्धैर्मामांसामेयशोधनम् ॥ ७५ ॥ ब्रह्मतर्कचमगवानसएवकृतवान्प्रभुः ॥ पंचा-
 शत्कोटिविस्ताराचारयणतनौकृतात् ॥ ७६ ॥ उद्धृत्यपंचसाहस्रंकृतवान्वादारायणः ॥ अतस्त-
 दर्थसंक्षेपादतद्व्यभ्यसूचयत् ॥ ७७ ॥ यतोनुभवतःसर्वसिद्धमेतदतोपिच ॥ देवैश्चदुर्गमा-
 र्थेषुन्यापृतोनातिविस्तृतिम् ॥ ७८ ॥ चकारैतास्यवज्ञेयायुक्तयःप्रतिपक्षगाः ॥ प्रत्यक्षेक्षाक्षमः
 पक्षंकमेवान्नाभिबीक्षते ॥ ७९ ॥ तस्मादक्षमपक्षत्वान्मोक्षशास्त्रेभ्युपेक्षितः ॥ स्वयंभगव

ताविष्णुब्रह्मेत्येतत्पुरोदितम् ॥ ८० ॥ सविष्णुराह्णीत्येतदेवशास्त्रस्यतेनहि ॥ आद्यंतदेव
 शास्त्रस्यस्वयंभगवत्कृतम् ॥ ८१ ॥ मध्यंतदाज्ञापैलशेषाभ्यांकृतंभजसा ॥ अतस्तत्रैववि
 ष्णुत्वसिद्धेर्ब्रह्मेत्यसूत्रयत् ॥ ८२ ॥ दोषारच्छिद्रशब्दानांपर्यायत्वंयतस्ततः ॥ गुणानाराइतिज्ञेयास्त
 द्वाचारायणः स्मृतः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मशब्दोपि हिगुणपूर्तिर्भेववदत्ययम् ॥ अतो नारायणस्यैवजिज्ञासात्र
 विधीयते ॥ ८४ ॥ सिद्धत्वाद्ब्रह्मशब्दस्यविष्णौस्पष्टतयाश्रुतौ ॥ अंभस्यपारइत्युक्तोनारायण
 पदोदितः ॥ ८५ ॥ आपोनाराइतिह्याहसएवाप्स्वंतरीरितः ॥ कामनोविधिरुद्रादिपददान्यास्व
 यंश्रिया ॥ ८६ ॥ योनिर्वेनामनोविष्णोस्तिष्ठतीत्युदितस्यच ॥ यस्मिन्देवाअधीत्युक्त्वासमुद्र
 स्थानमेवच ॥ ८७ ॥ नामचाक्षरमित्येवक्वचइत्युदितंतुयत् ॥ यतः प्रसूतेत्युक्त्वाचतेदेवब्रह्मचा
 ब्रवीत् ॥ ८८ ॥ इतिजिज्ञासाधिकरणम् ॥ १ ॥ ॥ अंतःसमुद्रगंविश्वप्रसूतेः कारणंतुयत् ॥
 सूक्तोपनिषदाद्युक्तंजन्माद्यस्येतिलक्ष्यते ॥ १ ॥ सृष्टिस्थितिश्चसंहारोऽनियतिज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षावपिह्यासुश्रुतिषूक्ताहरेः सदा ॥ २ ॥ यंनामानि वंशंत्यद्वायोदेवानामितिह्यपि ॥ श्रुते
 र्नामानिसर्वाणि विष्णोरेवयतस्ततः ॥ ३ ॥ अतो नमुख्यतोनामनदन्धस्यहिकस्यचिद् ॥ गुणाः
 श्रुताइतिह्यस्मान्नदोषोर्थः श्रुतेर्भवेत् ॥ ४ ॥ ग्रीत्यामोक्षपरत्वाच्चतात्पर्येनैवदूषणे ॥ सर्वेषामपि
 वाक्यानांमहानात्पर्यमत्रहि ॥ ५ ॥ तद्विशोधेनमानत्वंफलंमुक्तिर्हिवाक्यतः ॥ नपुराणादिमानत्वं
 विरुद्धार्थं श्रुतेर्भवेत् ॥ ६ ॥ दर्शनांतरमूलत्वान्मोहार्थं चाज्ञयाहरेः ॥ नसर्वनामतान्येषांश्रुताउ
 क्ताहिकुत्रचिद् ॥ ७ ॥ अदोषवचनाच्चैवनियमेनहरेः श्रुतौ ॥ अज्ञानंपारतंत्र्यंचप्रलयेभावलव

च ॥ ८ ॥ अशक्तिश्चोदितायेषां सर्वेषामपि च श्रुतौ ॥ जन्माद्यस्येतैतैर्न हि षण्णोरिव स्वलक्षण
 म् ॥ ९ ॥ अस्योद्भवादिहेतुत्वं साक्षादेव स्वलक्षणम् ॥ कृष्णध्यानच्छलेनैव स्वयं भागवतेऽब्रवीत्
 ॥ १० ॥ अतो जीवैक्यमपि स निराचक्रे जगद्गुरुः ॥ न हि जन्मादिहेतुत्वं जीवस्य जगतो भवेत्
 ॥ ११ ॥ हिताक्रियादिदोषं च बक्ष्यत्येव स्वयं प्रभुः ॥ निर्गुणत्वं च तैर्नैव निषिद्धं प्रभुणा स्वयम् ॥ १२ ॥
 भेदेनैव तु मुख्यार्थं संभवे लक्षणाकुतः ॥ कथं नित्यगुणस्यास्य स्याद्वैक्यं गुणहानतः ॥ १३ ॥ सदै
 वगुणवत्त्वे स्य भिन्नं स्याच्चिर्गुणं सदा ॥ न च मिथ्यागुणत्वं स्यादनिर्वाच्यस्य दूषणात् ॥ १४ ॥ नि
 गुणत्वं तदा च स्यादासुरत्वं चान्यथा ॥ लक्ष्यलक्षणयोर्भेदो भेदो वा यद्विबोभयम् ॥ १५ ॥ इति यु
 छेनैक्यस्य गुणतिरेकन विद्यते ॥ ऐक्याभेदे न शास्त्रेण ज्ञेयं तत्त्वप्रकाशतः ॥ १६ ॥ भेदे मिथ्यात्व
 तो भेदस्य तत्त्वं स्याद्ब्रह्मादपि ॥ भेदाभेदौ यदितदा स्यादेव ह्यनवस्थितिः ॥ १७ ॥ स्वनिर्वाहक
 ताचेत्स्याद्वाहकमित्यपि ॥ पर्यायो भेदवान्वा स्यादवनस्थो भयत्र च ॥ १८ ॥ सत्यज्ञानादि
 केप्येवं न न्यायस्याप्रयोजनम् ॥ व्यावृत्तस्याविशेषत्वे तदखंडं च खंडितम् ॥ १९ ॥ निर्विशेषत्वमेत
 न्मूकोहमिति वद्भवेत् ॥ अभिन्नेपि विशेषोऽयं ब्रह्मादापतति ह्यतः ॥ २० ॥ विशेषतद्वतोऽश्वेव स्वनि
 र्वाहकता भवेत् ॥ भेदहीने त्वपर्यायशब्दांतरनियामकः ॥ २१ ॥ विशेषो नाम कथितः सोऽस्ति वस्तु
 ष्वशेषतः ॥ विशेषास्तेऽप्यनन्ताश्च परस्परविशेषिणः ॥ २२ ॥ स्वनिर्वाहकता युक्ताः संति वस्तुष्वशेषतः ॥
 अतो नंतगुणं ब्रह्म निर्भेदमपि भण्यते ॥ २३ ॥ एवं धर्मानिति श्रुत्या तदभेदोऽप्युदीर्यते ॥ इति ज
 न्माधिकरणम् ॥ २४ ॥ शैवाद्यागमसंप्राप्तदृष्टेन फलेन तु ॥ तद्वाक्योपमयान्यच्च प्रमाणत्वे नुमीयते

॥१॥ ईशवाक्यवतइतिचेत्तद्रव्यभिचारिणा ॥ अप्रामाण्यानुमाचस्यैवापृथक्कानुमेश्वरे ॥ २॥ पुं
स्त्वहेतुबलदेवपूर्वोक्तैर्नैववर्त्मना ॥ शास्त्रयोनित्वमेतेनकारणस्यबलाद्भवेत् ॥ ३ ॥ नावेदविन्न
तर्केणमतिरित्यादिवाक्यतः ॥ तर्कोज्ञापयितुंशक्तोनेशितारंकथंचन ॥ ४॥ वनकृत्वादिरूपेणपक्ष
भूतस्यचेतिशुः ॥ किंचिज्ज्ञत्वंहिपुंस्त्वेनशक्यसाधयितुमुपमम् ॥ ५ ॥ वृक्षरुन्नाखिलंष्टब्धैवेत्तिपुं
स्त्वाद्विधैत्रवत् ॥ इत्याद्यनुमयास्पर्धिनानुमानं परेशितुः ॥ ६ ॥ शक्तंविज्ञापनेचातिप्रसंगोनुमये
दृशा ॥ वस्तुत्वात्तुरगःशृंगीपुष्पवत्वंयुतैर्युता ॥ ७ ॥ चित्रिणीचरसःषष्ठोरसत्वात्सोत्तरोभवेत् ॥
उपक्रमादिलिङ्येभ्योनान्यास्याद्यादनुमानतः ॥ ८॥ तएवान्वयनामानस्तैःसम्यक्प्रविचारिते ॥ मु
ख्यार्थोभगवान्विष्णुःसर्वशास्त्रस्यनापरः ॥ ९ ॥ इतिसमन्वयाधिकरणम् ॥ १० ॥ ईक्षणीयत्व
तोविष्णुर्वाच्यएवचान्यथा ॥ लक्षत्वंकापिट्टहंकिंतदित्यनवस्थितिः ॥ ११ ॥ माधुर्यादिविशे
षश्चतच्छब्दैरुदिताःसदा ॥ वाक्यार्थोपिहिवाक्यार्थशब्देनैवोदिनोभवेत् ॥ २ ॥ नावाच्यतेनाकिं
चित्स्याद्यतइत्यादिकैर्वदन् ॥ अवाच्यत्वंकथंज्ञयान्मूकोहमितिवत्सुधीः ॥ ३ ॥ येनलक्ष्यमिति
प्रोक्तंलक्ष्यशब्देनसोवदत् ॥ एकस्यापिहिशब्दस्यगौणार्थस्वीकृतांसताम् ॥ ४॥ महतीजायतेतल
ज्जायत्रतत्राखिलारवाः ॥ अमुष्यार्थाइतिवदन्यस्तन्मार्गानुवर्तिनाम् ॥ ५ ॥ कथंनजायतेतल
ज्जावक्तुंशब्दत्वमात्मनः ॥ आत्मब्रह्मादयःशब्दाःसाक्षात्पूर्णाभिधायिनः ॥ ६ ॥ जन्मादि
कारणंब्रह्मलक्षितंचयदातदा ॥ वंध्यापुत्रोपमंमायाशब्दंबाच्यमित्यपि ॥ ७ ॥ कल्पयित्वावि
नामानंलक्ष्यंशुद्धंवदन्पदैः ॥ आत्मशब्दोदितस्यैवज्ञानंमुक्तावसाधनम् ॥ ८ ॥ आहश्रुतपरि

त्यागः स्याच्चास्याश्रुतकल्पनम् ॥ स्यात्सर्वत्रचयत्रैकमपिलोकोजुगप्सते ॥ १ ॥ नियमेनोभ
 यंस्याद्विद्यस्यस्वपरधोर्भते ॥ अलङ्कृतः सदेवायंदुर्धरेवभूपणैः ॥ १० ॥ अंधंतमो नित्यदुःखंतस्य
 स्याद्दसनद्वयम् ॥ अनंदानामतेलोकाअंधेनतमसादृताः ॥ ११ ॥ तांस्तेप्रेत्याभिगच्छन्तिपेविद्वांसो
 बुधोजनाः ॥ असुर्यानामतेलोकाअंधेनतमसादृताः ॥ १२ ॥ तांस्तेप्रेत्याभिगच्छन्तिपेकेचात्म
 हनोजनाः ॥ इत्यादिश्रुतयोमानंशतशोत्रसमंततः ॥ १३ ॥ हेयत्वावचनाच्चैवनात्मागौणः श्रुतौ
 श्रुतः ॥ तमैकं जानथान्यावाचोमुंचथचेतिह ॥ १४ ॥ उक्तआत्माकथंगौणोहेयपक्षेह्यसौश्रुतः ॥
 परिवारतयाग्राह्याअपिहेयाः प्रधानतः ॥ १५ ॥ पूर्णस्थपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यते ॥ इतिस्व
 स्थैवपूर्णस्यपूर्णैष्ययउदाहृतः ॥ १६ ॥ कथंमायाव्यवच्छिन्नः पूर्णोमुख्यतयाभवेत् ॥ पदंचनिर्गु
 णइतिकथंगौणंवदिष्यति ॥ १७ ॥ गुणाभावापलक्ष्यंचेत्यदंतदपिवाचकम् ॥ अतो नवस्थितिमु
 खसर्वदोषसमास्पदम् ॥ १८ ॥ कथंमेतन्मतंसद्भिराद्रियेनविचक्षणैः ॥ नचसांख्यनिराकृत्यैसूत्रा
 ण्येतान्यचीकृपत् ॥ १९ ॥ भगवान्नह्यशब्दत्वंप्रधानेगीकरोत्यसौ ॥ समन्वयेपतिज्ञानेशब्दगो
 चरतैवहि ॥ २० ॥ प्रथमप्रतिपाद्यास्यात्तदभावेकुतोन्वयः ॥ कथंचलक्षणावादीब्रूयाद्ब्रह्म
 समन्वयम् ॥ २१ ॥ योसौशब्दस्यमुख्यार्थस्तत्रैवस्यात्समन्वयः ॥ जन्मादिकारणेसाक्षादाहदेवः
 समन्वयम् ॥ २२ ॥ उक्तं तदेव जिज्ञास्यं क्वावकाशोत्रनिर्गुणे ॥ कथंचासंभवस्तस्य मुख्यार्थस्य नि
 राकृतौ ॥ २३ ॥ मानेन केन विज्ञेयमवाच्याज्ञेयनिर्गुणम् ॥ अमेधंचेन्नशास्त्रस्य तत्रवृत्तिः कथंचन
 ॥ २४ ॥ तस्माच्छ्रेण जिज्ञास्यमस्मदीयं गुणार्णवम् ॥ वासुदेवाख्यमहदं परंब्रह्माखिलोत्तमम् ॥ २५

द्रव्याच्यलक्ष्यत्वपूर्वाशेषविशेषतः ॥ निर्गतमनसोवाचोयदितत्स्यादगोचरम् ॥ २६ ॥ अस्तु
 तन्मावदेद्वादीनचास्मच्छास्त्रगंतुतत् ॥ अवाच्यंवाच्यमित्युक्तवाकमित्युन्मत्तवन्मृषा ॥ २७ ॥ अ
 स्मच्छास्त्रस्यचौर्याययततेस्वोक्तिदूषकः ॥ जन्मादिकारणंयत्तत्साक्षात्प्रायणाभिधम् ॥ २८ ॥ वदं
 ति श्रुतयोब्रह्मशास्त्रं चैतत्तदर्थतः ॥ प्रवृत्तमस्त्ववाच्यं तैर्वैबूयाः कथंचन ॥ २९ ॥ सर्वशब्दे
 रवाच्यंतदुक्त्वातद्विषयंपुनः ॥ शास्त्रवदंतमुन्मत्तकथंलोकोनवारयेत् ॥ ३० ॥ मावदो
 माविजानीहित्यजास्मच्छास्त्रचोरताम् ॥ वयंत्वांश्रुतियुक्तिभ्यांबद्धास्मच्छास्त्रमंजसा ॥
 ॥ ३१ ॥ विचारयामः श्रुतिभिर्युक्तिभिश्चैवसादरम् ॥ अद्भुतत्वादवाच्यंतदत्तक्यज्ञेयमे
 वच ॥ ३२ ॥ अनंतगुणपूर्णत्वादित्यूचैर्पेगिनांश्रुतिः ॥ अवाच्यमितिलोकोपिव
 क्तयाश्चर्यतमंभुवि ॥ ३३ ॥ इनीक्षत्यधिकरणम् ॥ ४ ॥ एवंशास्त्रावगम्यत्वेविभागेनस
 मन्वयम् ॥ आनंदमयइत्यादिनाध्यायेनवदत्यजः ॥ ५ ॥ तत्रान्यत्रप्रसिद्धानांविष्णावेवसमन्व
 यम् ॥ शब्दानांप्रथमेपादेगुणिसामान्यवाचिनाम् ॥ २ ॥ गुणवाचिनांचप्रथममाहदेवः समन्वयम् ॥
 समुद्रशायिनं सर्वप्रसूतिप्रभवंश्रुतिः ॥ ३ ॥ तदेवब्रह्मपरममितिसावधृतिर्जगौ ॥ यतोतोबलश
 ब्दस्यतत्रैव नियतत्वतः ॥ ४ ॥ येनंब्रह्मेत्यादिरूपादभ्यामात्मैतिरीयके ॥ अन्यासुचैतद्रूपासु
 शाखास्वपिसहस्रशः ॥ ५ ॥ आनंदमयइत्याद्यैः शब्दैर्वीच्योहरिः स्वयम् ॥ उपलक्षणत्वंशब्दानां
 आनंदमयपूर्वविणाम् ॥ ६ ॥ सूत्रस्याल्पाक्षरत्वेनसर्वशाखाविनिर्णये ॥ पुनश्चप्रापकाद्वैतोस्तत्रा
 धिकरणान्तरम् ॥ ७ ॥ सर्वे वेदाआमनंतियत्पदंत्वितिहिश्रुतिः ॥ आनंदमयरूपेतुब्रह्मणः पुच्छतो

मनुष्यातुः प्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥ नाल्पे सुखमिति मोक्षयैवानन्दमयतोक्तिः ॥ अनन्तत्वं सुनिर्णीतं पूर्णानन्दोहिनाल्पके ॥ ४३ ॥ अतोहिमं त्रवणोक्तविस्तृतिस्तु समस्तया ॥ क्रियते परमायस्मादितरो त्रयनकथ्यते ॥ ४४ ॥ पुरुषं वेत्ति यो मुञ्च्ये ज्ञान्यः पन्था हि विद्यते ॥ इति श्रुतेरन्यवेदीकथं मुक्तिं प्रयास्यति ॥ ४५ ॥ पुरुषः परमात्मा जो ब्रह्म नारायणः प्रभुः ॥ महानानन्द उद्दिष्टं भुङ्ग ओमिति इदं यत्ते ॥ ४६ ॥ स्वयं नारायणो देवो नान्यस्यैतानि कस्यचित् ॥ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानादिकुर्वते ॥ ४७ ॥ सूक्तेन पौरुषेणैनं यजंत्यद्वात्मको विदाः ॥ इति पैंगिश्रुतिस्तेन नान्यज्ञानाद्विमुच्यते ॥ ४८ ॥ ब्रह्मशब्दोदिते तस्मिन्नात्मशब्दं प्रयुज्य च ॥ तस्मादाकाशमुष्टिचप्रोवाचात्र चतुर्विधा म् ॥ ४९ ॥ भूतं भूता भिमानी च तद्देहोतर्नियामकः ॥ हरिश्चाकाशशब्दोक्तो मुख्यतो हरिरिव च ॥ ५० ॥ आसमंतात्काशेते यदाकाशो मुख्यतो हरिः ॥ बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुरग्रि रंगं नयत् ॥ ५१ ॥ आपः आपालनाच्चैव पृथिवी प्रथितो यतः ॥ उद्घानामाश्रयत्वेन स एवौषधिनामकः ॥ ५२ ॥ ओषधीषु स्थितो विष्णुः क्षुधितैराश्रितो भवेत् ॥ पुरिशेते यतः सोऽथ पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ ५३ ॥ क्रियाप्रवर्तकत्वेन प्रादुर्भावाद्देहेर्जीनिः ॥ आकाशादिषु नान्योस्ति ह्यभिमानी भिमानिनः ॥ ५४ ॥ अभिमानि शरीरस्य साक्षाद्भूतस्य चोद्भवः ॥ एवं देहादिपर्यंतं मागतं हरिर्भवेत् ॥ ५५ ॥ परास्मृशतितस्यैव पंचरूपत्ववित्तये ॥ त्यक्त्वा भूतादिकं सर्वसत्त्वा एष इति श्रुतिः ॥ ५६ ॥ स इत्यात्मपदोद्दिष्टः एष जीवशरीरगः ॥ सारात्ममय एवायं न लोकात्ममयः प्रभुः ॥ ५७ ॥ इति तं रसशब्देन विशिनिच्छि शरीरगम् ॥ इदमित्येव निर्देशो वत्त्वभाववृत्तद्विभोः ॥ ५८ ॥ शिर आदेर्भेज्जीवा शिर आदौ व्यवस्थितेः ॥

तंविदित्वास्यमुक्तिःस्यान्नान्यज्ञानात्कथंचन ॥ ५९ ॥ आदित्येपुरुषेचायमितिभेदोपदेशतः ॥
 नास्याभेदोस्तिजीवेननानुमाकामचारिणी ॥ ६० ॥ विमतानिशरीराणिमद्भोगायतनानियत् ॥
 शरीराणीत्यादिकानुतत्त्वज्ञानेद्यपेक्षते ॥ ६१ ॥ प्रत्यक्षादिविरुद्धत्वादक्षगमभयोऽज्ञता ॥ अनु
 माकामवृत्ताहिकुत्रनावसरं वजेत् ॥ ६२ ॥ जडआत्मैवस्तुत्वात्प्रमेयत्वाज्जडंचितिः ॥ घनआ
 काशइत्याद्यावार्थितेकेनहेतुना ॥ ६३ ॥ नजीवभेदमूत्राणांशंक्यात्रपुनरुक्तता ॥ वाक्यांतरद्यो
 तकत्वात्पृथगित्यत्रपूर्णता॥योगमन्त्रमयाद्यैर्यत्फलत्वेनास्यशंसति॥ ६४ ॥ स्थानद्वयेप्यतःकोशाए
 तइत्यनिसाहसम् ॥ ६५ ॥ उपसंक्रमणंचैवद्वितीयोद्देशितंप्रति ॥ अतिक्रमंवदंतंनमुपशब्दोनिवा
 रयेत् ॥ ६६ ॥ अश्रुतस्यातिशब्दस्यस्थानंदद्यात्कथंपुनः ॥ श्रुताश्रुतपरित्यागकल्पनेविगत
 द्वियाम् ॥ ६७ ॥ मृतावेवपरित्यागःकुतोह्यन्त्रमयस्यच ॥ येन्रंब्रह्मेत्याद्युपासामानाधिकर
 ण्यतः ॥ ६८ ॥ उक्त्वांपंचस्वरूपाणांपुनस्तत्प्राप्तिवादिनी ॥ स्थानद्वयगतावेदवाणीतदपट्टापि
 नाम् ॥ ६९ ॥ तमसन्यत्रसंस्थानंकथमेवमहेतसा ॥ अधीहिभगवोब्रह्मेत्युक्तोन्नप्राणपूर्वकम्
 ॥ ७० ॥ आहब्रह्मकथंतन्नद्वारंतदितिवादिनः ॥ उपसर्तिकथंविद्युरुपसन्नायहित्रिशः ॥ ७१ ॥
 वक्तव्यंब्रह्मगुरुणाचतुर्वारमथापिवा ॥ सरुहेत्यागमाब्रूयुःसंप्रदायविदोपिच ॥ ७२ ॥ तद्यत्किंचि
 त्कथंब्रूयादुपसन्नायदिकपतिः ॥ नवदेद्ब्रह्मचकथंमायावीनहिवारिगट् ॥ ७३ ॥ चष्टइत्येवतच्चक्षु
 श्रवणाच्छ्रोत्रमुच्यते ॥ वचनादेववाग्ब्रह्मसृष्टिस्थित्यादिकारणम् ॥ ७४ ॥ तच्चबाधूलशाखाया
 मष्टरूपमुदाहृतम् ॥ विज्ञानानंदसहितंपृथक्पृष्ट्यादिलक्षणैः ॥ ७५ ॥ आवापोद्वापतःशाखांय

दाह्युःपरमंपदम् ॥ यतोभूतानिजायंतइत्याद्यैर्लक्षणैःस्वयम् ॥ ७६ ॥ लक्षितंगुरुणापश्चात्तपसै
 वापरोक्षतः ॥ दृष्ट्वैकैकंस्वरूपंतुसमस्तोक्तानुदर्शनम् ॥ ७७ ॥ इच्छताज्ञांगुरोःप्राप्यतपसैवाप
 रोक्षितम् ॥ अब्रह्मोत्पेववदतांश्रुतहान्यश्रुतग्रहौ ॥ ७८ ॥ साक्षाद्वक्षणतांप्रासावितिलज्जान
 दुक्तिषु ॥ समीपेसहस्रोगस्यमुक्तिर्वेनोक्तितोऽसकृत् ॥ ७९ ॥ भेदोजीवेशयोर्मिथ्यैस्त्वेवमित्या
 ख्यंभवेत् ॥ एतेनमयट्श्रैवद्वैविध्येनार्थकल्पनात् ॥ ८० ॥ तदन्येषांमतमपिसंस्तसंस्तुनभास
 ते ॥ अतोनारायणोदेवोनिःशेषगुणवाचकैः ॥ ८१ ॥ गुणिसामान्यवचनैरपिमुख्यतयोदितः ॥
 अध्यात्मगैश्चप्राणाद्यैस्तथैवह्यधिभूतैः ॥ ८२ ॥ अत्रादिशब्दैर्भगवानेकोमुख्यतयोदितः ॥
 जन्माद्यस्येति सूत्रेणगुणसर्वस्वमिदमे ॥ ८३ ॥ ब्रह्मणोलक्षणं प्रोक्तंशास्त्रमूलंयतस्ततः ॥ अ
 न्वयःसर्वशब्दानांगुणसर्वस्वेदकः ॥ ८४ ॥ शब्दप्रवृत्तिहेतूनांतस्मिन्मुख्यसमन्वयात् ॥ अ
 न्यार्थेष्वल्पताहेतोस्तन्निमित्तत्वतस्तथा ॥ ८५ ॥ तद्वाचकत्वंशब्दानांबहुलातिप्रयोगतः ॥
 रूढमित्येवसाध्यंस्याद्बहिर्हिद्विविधामता ॥ ८६ ॥ अविद्वद्बिद्वदसाध्यैवमुख्याहिविदुषांनुसा ॥ वि
 द्वद्बहिर्वैदिकास्यात्सायोगादेवलभ्यते ॥ ८७ ॥ तस्मान्मुख्यार्थताविष्णोरितिकृत्वाहृदिप्रभुः ॥
 ॥ इत्यानंदमयाधिकरणम् ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ समन्वयंसाधयतिदेवानांतत्रश
 क्ताम् ॥ आशंस्यतत्ररूढिंचतच्छब्दानामपिस्वयम् ॥ १ ॥ समुद्रांतस्थितत्वाद्यैस्तद्भूर्भुवःषण्णरूढ
 ताम् ॥ साधयित्वाभिदातैश्चपुनरेवत्यवारयत् ॥ इत्यंतस्थत्वाधिकरणम् ॥ ७ ॥ चेष्टाहिचे
 तनानांयासांभवेत्तत्पसादतः ॥ अचेतनस्वभावस्तुविवरादिकथंततः ॥ १ ॥ इतिशंका निवृत्त्य

र्थमाकाशइतिनामच ॥ परतोऽपिवरीयस्त्वपूर्वालिङ्गाद्धरेर्भवेत् ॥ २ ॥ नमोदद्वानिश्चसतांमार्गय
 चियमाददः ॥ इत्यादिवाक्यैः ॥ ॥ इत्याकाशाधिकरणम् ॥ ८ ॥ अध्यात्ममन्वयव्यति
 रेकतः ॥ प्राणादिहेतुनादृष्टेरितिदेशोहितादृशः ॥ १ ॥ लिङ्गबलवदेवस्यात्परेकोस्यापियद्विरः ॥
 ॥ १ ॥ १० ॥ ॥ इतिप्राणाधिकरणम् ॥ नित्यत्वाद्विशब्दस्यतत्त्वभावःकथंहरः ॥ कथंप्र
 सिद्धबहुलशब्दानामन्यथार्थता ॥ १॥ इतिचेत्तद्वरेवबाहुल्याच्छ्रुतिलिङ्गयोः ॥ तादृशत्वाच्चन
 च्छक्तेः ॥ ॥ इतिगायत्र्यधिकरणम् ॥ ॥ बाहुल्येश्रुतिलिङ्गयोः ॥ अन्यस्यमुख्यवाच्यत्वमि
 नितन्नात्रगस्यहि ॥ १ ॥ विष्णोरेवतुलिङ्गानिप्राणस्थानितुसर्वशः ॥ प्राणसंवादपूर्वाणिमुख्यतो
 जीवगानिच ॥ २ ॥ अभ्यार्चच्छतवर्षाणिप्राणवंशत्वमित्यपि ॥ इतिप्राणाधिकरणम् ॥ तस्मा
 दन्यत्रगैःशब्दैरुक्तन्यायैःसमंततः ॥ एकोनारायणोदेवोऽमण्यतेनात्रसंशयः ॥ १ ॥ वासुदेवादि
 रूपेणचतुर्भूतिश्चसर्वशः ॥ अथवापंचमूर्तिःसप्तोक्तोधिकरणंप्रति ॥ २ ॥ प्रतिसूत्रप्रतिपदंपत्यक्षरम
 थापिवा ॥ तैस्तैर्युक्तिश्रुतिन्यायविशेषैर्योग्यतायथा ॥ ३ ॥ बृहत्तंत्रप्रमाणेनबह्वर्थमपिसंग्रहात् ॥
 उच्यतेनरबुद्धीनामपिर्किंचिद्बह्वार्थतः ॥ ४ ॥ ग्रंथोयमपिबह्वर्थोभाष्यंचात्यर्थीविस्तरम् ॥ बहु
 ज्ञाएवजानंतिविशेषेणार्थमेतयोः ॥ ५ ॥ तस्मान्महर्षिणोविष्णुर्नाम्नामपुनरुक्तितः ॥ १ २ ॥ इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भक्तसूत्रानुव्याख्यानेप्रथमाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ लिङ्गात्मकानांशब्दानांवृत्तिर्नारायणेपरे ॥
 चिंत्यतेसर्वगत्वंतुप्रथमप्रविचार्यते ॥ १ ॥ तत्रतत्रस्थितोविष्णुस्तत्तच्छक्तिप्रबोधकः ॥ दूरतोऽप्य

निशक्तः सलीलायां केवलं प्रभुः ॥ २ ॥ इति ज्ञानपायितुं कर्मकत्रोः शिस्तसर्गतो भिदा ॥ असेदोऽपि विशेषे
 स्याद्ब्रह्मलीसोऽप्यनयोदितः ॥ ३ ॥ एतद्भावाभिधंल्लिंगं क्रियाल्लिंगे ततः परम् ॥ अंतर्याम्यंतरश्चेति
 क्रियाभावाख्यमुच्यते ॥ ४ ॥ अदृश्यत्वाद्यमावाख्यं श्रुतिर्लिंगाधिका परा ॥ अनित्यत्वात्क्रिया
 णांतुकथमेव स्वरूपता ॥ ५ ॥ इति चेत्स विशेषोऽपि क्रियाशक्त्यात्मना स्थिरः ॥ शक्तिताव्य
 क्तिताचेति विशेषोऽपि विशेषवान् ॥ ६ ॥ अस्मिन्नोऽपि क्रियादिश्वस्मादिति हि श्रुतिः ॥ ज्ञानं नि
 त्यं क्रियानित्यावत्शक्तिः परात्मनः ॥ ७ ॥ नित्यानंदोऽव्ययः पूर्णो भगवा विष्णु रच्युतः ॥ इति तैत्ति
 श्रुतिश्चाह शक्तिसद्भाव एव तु ॥ ८ ॥ क्रियादिनित्यताज्ञेया तदन्यत्र त्वनित्यता ॥ इति सत्तत्त्व
 वचनम् ॥ २ ॥ द्वित्वं चैकस्य युज्यते ॥ यः सेतुरिति चैकत्ववचनेन विशेषणात् ॥ १० ॥ ३ ॥
 अंतस्थित्वा रमणकंदं तरः समुदाहृतः ॥ रमणं चात्मशब्देनादेयं मातीति चोच्यते ॥ ११ ॥ विशि
 ष्टसु खवस्वाच्च ब्रह्मत्वं च विशिष्टता ॥ अन्योन्यनियतिश्चेति नियमेनान्यथा भवेत् ॥ १२ ॥ चेत्
 नानां विशेषोऽयः स्वभावोऽपीश्वरार्पितः ॥ अन्योन्यनियमेतस्मादनवस्थित्यसंभवौ ॥ १३ ॥ ईश्व
 रश्चेन्निर्यंता स्यात्स एव प्रथमागतः ॥ किमित्यपोद्यते कस्माद्दृथावस्थितिकल्पना ॥ १४ ॥ दोष
 वत्येव तस्मात्स नैव कार्यार्थकं च ॥ १५ ॥ रमणं नानियत्तत्रस्य विक्षेपादेव युज्यते ॥ १६ ॥ इति चे
 त्सर्वनियमोऽयस्य कस्माच्च शक्यते ॥ स्वात्मनानियतं वस्तु प्रतीपं ह्यात्मनो भवेत् ॥ १७ ॥ स्वाधी
 नसत्ता शक्त्यादिकथमात्मप्रतीपकम् ॥ १८ ॥ गुणक्रियाद्योभावादिमास्युरभेदिनः ॥ १९ ॥ अ
 भेदोऽस्मावर्धमाणां ब्रह्मणायुज्यते कथम् ॥ नाभावोऽभाव इति चाविशेषः प्रायशो भवेत् ॥ २० ॥ अ

तद्भावोन्यताचेतिनविशेषोस्तिक्श्चन ॥ दोषाभावो गुणइतिप्रसिद्धोलौकिकेष्वापि ॥ १३ ॥
अदृश्यत्वादिकास्तस्माद्गुणानाहस्वयंप्रभुः ॥ भावाभावविरोधोपि नतु सर्वत्रविद्यते ॥ २० ॥ त
दभावोहितद्भावविरोधीनतनोऽपरः ॥ पृथक्त्वाभावतद्रूपान्मेदांस्त्रीन्कल्पयन्तिचेत् ॥ २१ ॥ क
ल्पनागौरवाद्यास्तुदोषास्तत्रविरोधिनः ॥ पृथक्कान्यत्वमेदास्तुपुण्यायैवलोकिकैः ॥ २२ ॥
व्यवहृतीयंतेचसततंवैदिकैरपिसर्वशः ॥ दृष्टद्वानिरदृष्टस्यकल्पनेत्येवदूषणम् ॥ २३ ॥ यदातद
धिकोदोषोविद्यतेकोनवादिनाम् ॥ भावाभावस्वरूपास्तुविशेषाएववस्तुनः ॥ २४ ॥ अभिन्नाए
वसंग्राह्यांव्यवहारप्रसिद्धये ॥ यथैकःसमवायोपिमेदाभेदौचवस्तुनि ॥ २५ ॥ अंगीकार्योवि
शेषेणस्थानेषुव्यवहर्तृभिः ॥ अखंडवादिनोऽपि स्याद्विशेषोऽनिच्छतोऽप्यसौ ॥ २६ ॥ व्यावृत्तेनि
र्विशेषेतु किंव्यावर्त्यवद्भुत्वतः ॥ बहुलिंगसमायुक्तैर्बहुभिरुठनामभिः ॥ २७ ॥ प्रसिद्धैरन्यगत्वेन
वाच्यःसाक्षाज्जनार्दनः ॥ वैश्वानरादयःशब्दाअपितद्वाचिनस्ततः ॥ २८ ॥ तानिर्लिङ्गानितेशब्दाअ
पितद्वाहिसर्वशः ॥ बहुलाप्यज्ञरूढिस्तत्प्राज्ञरूढिनवाधते ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभग
वत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानप्रथमाध्यायस्यद्वितीयःपादःसमाधिकरणः ॥ ७ ॥
श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ तत्रान्यत्रप्रसिद्धानांलिंगनाम्नांपुनर्हरिः ॥ विशेषान्मुख्यतोष्टन्तिस्वस्मि
न्नेवान्नवक्त्यजः ॥ १ ॥ विष्णोवेवात्मशब्दस्यरूढत्वान्नशिवादिकान् ॥ श्रुतिर्वक्ति ॥ १ ॥
अखिलेशत्वाद्भूमाविष्णुःसुरवाधिकः ॥ २ ॥ २ ॥ अतोविरुद्धवद्भान्नमपिव्याख्यायतत्त्वतः ॥
योजनीयंहरौवाक्यंयंविरुद्धैर्लक्षणैर्युतम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मैवतानिर्लिङ्गानितदन्यत्रत्वसंत्यपि ॥ अ

विरोधेनगोविंदस्यस्थूलादिकानिच ॥ ४ ॥ अन्यवस्तुस्वभावानांस्थौल्यादीनामपाकृतिम् ॥
 नारायणेश्रुतिर्विक्तिनतुतस्यास्वभावताम् ॥ ५ ॥ सर्वधर्मासर्वनामसर्वकर्माणुश्रुताः ॥ दोषांश्रुता
 श्रुतेत्याद्याप्रमाणंश्रुतिरत्रच ॥ ३ ॥ ॥ लिंगसाधारणशब्दोऽर्थस्थितानुग्रहः ॥ ६ ॥ पुनः
 शब्दाल्लिंगशब्दौविचार्याद्विस्थिताइह ॥ बाहुल्यल्लिंगशब्दानांअनुक्तिश्चविरुद्धता ॥ ७ ॥
 अदृष्टिरन्वयाभावोविपरीतश्रुतिभ्रमः ॥ लिंगावकाशराहित्यभ्रमस्तादृह्यंतथा ॥ ८ ॥ बहुता
 दृक्कमुक्तस्यविरोधोर्थान्तथागतिः ॥ समस्तमेतदित्यत्रपूर्वपक्षेषुयुक्तयः ॥ ९ ॥ ताएवबलवत्य
 स्तुगत्वंतरविवर्जिताः ॥ सिद्धांतयुक्तयोज्ञेयाः दृश्यतेताश्चसर्वशः ॥ १० ॥ मुक्तोपमप्यताप्रा
 णादाधिव्यंसर्वतस्तथा ॥ वैलक्षण्यंस्वभावस्यप्रेक्षापूर्वक्रियातथा ॥ ११ ॥ अस्यण्यस्यचे
 शत्वंसूर्याद्यनुकृतिस्तथा ॥ वामनाख्यासर्वकंपस्तच्छब्दानन्यसिद्धता ॥ १२ ॥ अनामरूपतामे
 दस्योपजीव्यप्रमाणता ॥ सर्वैश्वर्यादिकाद्यास्तावेदेशेनप्रदर्शिताः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ५ ॥ १५ ॥
 अधिकारश्च ॥ ८ ॥ तद्धानिः ॥ ९ ॥ प्रसंगोदेवचिंतिनौ ॥ तत्त्वज्ञायविधिःसिद्धेचोपासाया
 निराकृतः ॥ १४ ॥ यतोऽजैमिनान्यान्यार्थमसिद्धेर्थाविधिस्तथा ॥ विद्याधिराजस्यमतमविरोध
 स्तयोस्ततः ॥ १५ ॥ मोक्षेफलविशेषोऽस्तिननुसर्गप्रकाशने ॥ सर्वदातेनेदेवानामपियुक्ताद्युपास
 ना ॥ १६ ॥ नित्यंदृष्टिदक्षयापेक्षंविष्णोः पूर्णतुवेदनम् ॥ स्पष्टातिस्पष्टविशदं ब्रह्मणोऽशेषवस्तुगम् ॥
 ॥ १७ ॥ अन्येषांक्रमशोऽज्ञानंमितवस्तुगतंसदा ॥ इत्यादयोविशेषास्तुसदाविद्यापतेर्द्धि ॥ १८ ॥
 जैमिन्याद्यास्तुसामान्यवेत्तृत्वात्तथावदन् ॥ विद्येशमतमेतस्मान्नैवसिद्धिर्विरुध्यते ॥ १९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीम
 ब्रह्मसूत्रानुव्याख्याने प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ७ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॥ दुःखि बद्धावराद्यास्तु तदधीनत्वहेतुतः ॥ शब्दाब्रह्मणि वर्तते राज्ञियद्व
 त्पराजयः ॥ १ ॥ स्वान्तं व्यंतं तद्वत्तु शब्ददृष्टौ हि कारणम् ॥ स्वातंत्र्यं तत्र मुख्यं स्यात्कुनोराज्ञिज
 योऽन्यथा ॥ २ ॥ न हि भूत्यस्य विजयि शब्दस्तावत्प्रयुज्यते ॥ यावदाद्वयन्यगत्वे पि स्वातंत्र्याभास
 मात्रतः ॥ ३ ॥ भृत्यबंधादिकं राज्ञिराज्ञो बंधादियोग्यतः ॥ कारणं संशयस्य स्यादिति नैव प्रयु
 ज्यते ॥ ४ ॥ अमंगलत्वाच्छब्दानां राज्ञो योगादमंगले ॥ अप्रियत्वात्तु शब्दस्य स्यात्प्रयोगनिवर्त
 नम् ॥ ५ ॥ गुणास्तु तादृशाय त्रयप्रयुज्यतेऽवित्ता अपि ॥ पूज्येष्वेव विशेषेण स्वान्तं व्यं मुख्यकारणम्
 ॥ ६ ॥ अतो दोषातिदूरात्वात् संशयस्याप्यसंभवात् ॥ दोषाणां विष्णुगत्वस्य प्राज्ञबुद्धिव्यपेक्षया
 ॥ ७ ॥ स्वातंत्र्यार्थमभिप्रेत्य दोषशब्दाश्च विष्णवि ॥ वासुदेवश्रुतिश्चाह नैव विष्णावमंगलम् ॥ ८ ॥
 मंगलमंगलं न्यत्र ततो नामंगलं वदे ॥ स्वातंत्र्यापेक्षया विष्णौ दोषो नामंगलोक्तिः ॥ ९ ॥ बहु
 भुक्त्वं यथा दोषो नृपुनैव हरौ क्वचित् ॥ एवं दुःखादिशब्दाश्च स्वातंत्र्यापेक्षया योदिताः ॥ १० ॥ नैव दो
 षा हरौ तद्वद्बुद्धयोक्ता दोषकारिणः ॥ तस्मान्ने दोषशब्दाश्च तत्रैव गुणवाचकाः ॥ ११ ॥ जात
 मोतं हरौ यस्माज्ज्योतिषः प्राणरूपतः ॥ आयजेतश्चायजेतो वसंति श्ववसंस्ततः ॥ १२ ॥ विगतच्छा
 दनत्वात्तु गच्छ भूतक्षयं करः ॥ भुंक्ष्वेयुक्तो हरिर्दुश्च हृतमस्मिन् जगद्यतः ॥ १३ ॥ स्फुटत्वात्कृदिति
 प्रोक्तः कवरक्षण इत्यतः ॥ कवचं वर्तते यस्मात्प्रवृणत्वेन सर्वदा ॥ १४ ॥ वषट्कृतत्वं तस्तेषां वीष

द्वित्येवकथ्यते ॥ स्त्रीयंस्त्रीकुरुतेयस्मात्स्वाहेत्युक्तोजनार्दनः ॥ १५ ॥ नमंत्यस्मिन्गुणायस्मा
 न्नमइत्येवकथ्यते ॥ इत्यशेषक्रियानामशब्देःकोजनार्दनः ॥ १६ ॥ उच्यतेमुख्यतोयस्मा
 त्यदवर्णस्वरात्मभिः ॥ तस्मादनंतगुणताश्रुतितात्पर्यतोस्यहि ॥ १७ ॥ विज्ञानार्थत्वतःसर्वश
 ब्दानांनस्तिदूषणम् ॥ अंगीकृतेपिनैवास्तिदोषोवाक्यसमन्वये ॥ १८ ॥ तदर्थत्वेनकर्मदिःसंभ
 वादल्पबुद्धये ॥ कश्चंदसांयोगमितिश्रुतेर्योगार्थतत्त्ववित् ॥ १९ ॥ ब्रह्मैकैतैवचान्योस्तिक्तइ
 त्यस्योभयार्थतः ॥ तस्यापिपूर्वसिद्धस्यज्ञानमेवेतिनिश्चयात् ॥ २० ॥ नित्ययोगोपिशब्दाना
 मर्थैर्नैवनिषिध्यते ॥ २१ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीशब्दाश्चनिषेधार्थाःसर्वपिब्रह्मवाचकाः ॥ २१ ॥
 ॥ ६ ॥ ७ ॥ विरोधिसर्वबाहुल्यकारणस्त्रीनिषेधिनाम् ॥ पृथक्समन्वयार्थानिस्थानान्येतानिस
 र्वशः ॥ २२ ॥ सर्वमानैर्विरोधश्चव्युत्पत्तेरप्यशक्तता ॥ परस्परविरोधश्चविरोधःकार्यतद्गतोः ॥ २३ ॥
 स्त्रीलिंगत्वनिषेधश्चपूर्वपक्षेपुहेतवः ॥ दोषात्यस्यष्टिनिमित्तमःशब्दार्थानेकतातथा ॥ २४ ॥ बहुरू
 पत्वमीशस्यव्यक्त्यव्यक्तिविशेषता ॥ उत्पादनंस्वेदेहाच्चदुर्जनाव्यक्ततातथा ॥ २५ ॥ इत्या
 द्यायुक्तयःसाक्षात्सिद्धांतस्थापकाइह ॥ अन्यःसर्वशब्दानामशक्योज्ञातुमंजसा ॥ २६ ॥ इति
 यल्लोकैर्मुख्यंजैमिन्यादिमतंवदन् ॥ विद्याधिनाथोभगवानपाचक्रेस्वयंभुः ॥ २७ ॥ स्वशि
 ष्याणांप्रसिद्धचर्ममतमात्मीयमंशतः ॥ विज्ञातैर्जगदात्रातारतम्यंनृणांवदन् ॥ २८ ॥ तेषुतेषु
 पदार्थेषुबहुल्लिंगीकृतायतः ॥ प्रयोजनबहुत्वेनतस्यतस्यविरोधतः ॥ २९ ॥ उपदेशादिसामर्थ्या
 द्विष्णौशक्तिश्चगृह्यते ॥ तथाप्येतद्विरोधेतुतद्वाचित्वमपोद्यते ॥ ३० ॥ अविरोधेतुबह्वर्थाएत

न्मूलतधामताः ॥ इतोहिरूढतान्येषामुपजीव्यत्वमत्रहि ॥ ३१ ॥ तत्तिद्धिस्तदपेक्षाचक्षापे
 क्षाचहरीच्छया ॥ तस्मात्परममुख्यत्वंविष्णावन्धत्रमुख्यता ॥ उपलक्षणाचगौणीचितिस्त्रःशब्दस्य
 दृत्तयः ॥ प्रवृत्तिहेतोर्बाहुल्यज्ञेयं परममुख्यता ॥ ३२ ॥ तत्रप्रयोगबाहुल्यंयदितत्परताकिम् ॥ उ
 भयंदृश्यतेविष्णौशब्दानामपिसर्वशः ॥ ३३ ॥ प्रयोगमात्रबाहुल्यंरूढिरित्यभिधीयते ॥ प्रयोगयु
 क्तसादृश्यसंबंधोवाप्यमुख्यतः ॥ ३४ ॥ वृत्तिहेतुरितिज्ञेयःपूर्वायोगेपरग्रहः ॥ एतमेवतथासंतंशन
 चीत्यादिकाश्रुतिः ॥ ३५ ॥ आचक्षतइतिह्यत्रसंतमित्यवधारणात् ॥ योगस्यरूढेःप्राबल्यंविद्वद्दृढिं
 चतत्रगाम् ॥ ३६ ॥ बहुशोदर्शयंत्यंजस्तात्पर्यात्सतिरुक्तिकम् ॥ अइतिब्रह्मकथितंतद्व्याख्यानात्म
 तातथा ॥ ३७ ॥ शब्दानामपिसर्वेषांनामवित्कृतकृत्यता ॥ विष्णुनामार्थरूपत्वंसंहितोदेरथाब्रवीत्
 ॥ ३८ ॥ नाकारं चषकारं च बलचेष्टात्मकंवदन् ॥ तज्ज्ञानपूर्वकत्वेनसंहिताध्ययनंतथा ॥ ४० ॥ उपसर्ग
 त्वतोवेस्तुताच्छील्यार्थादुनस्त ॥ णकारश्चषकारश्चनामरूपतयामतौ ॥ ४१ ॥ तस्मात्समन्वयोवि
 ष्णौस्वरवर्णपदात्मनः ॥ अपिवेदस्यकिमुतवाक्यरूपेणसंगतिः ॥ ४२ ॥ घोषाःसर्वपिवेदाश्चस
 र्ववेदाश्चत्यपदम् ॥ इद्रंमित्रंयमिंद्रंचप्रथमःसंकृतिस्तथा ॥ ४३ ॥ नामधाःसर्वदेवानामेकइत्या
 दिकाश्रुतिः ॥ प्रमाणमुक्तविषयेतदेवोक्तमुपपन्नमात् ॥ ४४ ॥ इतिस्वयंभगवताब्रुवताशेषमन्व
 यम् ॥ नशब्दवाच्यतैवात्रप्रधानस्यनिषिध्यते ॥ ४५ ॥ सर्वदेतिहासेषुपुराणेषुचसंग्रहात् ॥ स
 त्वंरजस्तमइतिगुणाःप्रकृतिसंभवाः ॥ ४६ ॥ निबध्नेतिमहाबाहोदेहेदेहिनमव्ययम् ॥ इत्यादिवा
 क्यरूपेणयत्रार्थोनान्यइष्यते ॥ ४७ ॥ तेजोब्रान्तात्मकंवापियद्युपादानमिष्यते ॥ अमाद्येवाप

राधःकःप्रधानमितिचोदिते ॥ ४८ ॥ अजामेकामितिप्राहश्रुतिरितिंयदातदा ॥ कोदोषःसर्वथैवा
 स्तिपरिणानिजडंयदि ॥ ४९ ॥ अस्माकंपरमुख्यार्थोऽभिगवानेकएवतु ॥ मुख्यमात्रतयारूढंसर्व
 मभ्युपगम्यते ॥ ५० ॥ सर्वेषामपिशब्दानांगौणाद्यांतदयोगतः ॥ अर्थद्वयमभिप्रेत्यप्रवृत्तेर्हरिरु
 क्तवान् ॥ ५१ ॥ कार्याणांकारणपूर्ववचसांवाच्यमुत्तमम् ॥ योगानांपरमांसिद्धिंपरमंतेपदंविदुः
 ॥ ५२ ॥ इतिबुद्धौसमारोहादुभयोर्योगिरूढयोः ॥ त्यागेचकारणाभावाद्दुःस्यार्थत्वमिष्यते ॥ ५३ ॥
 विपरीतप्रमाभावेपूर्वगिरिहस्तुकारणम् ॥ साभवेद्यत्रसव्यर्थःपूर्वगोहोऽभ्योयथा ॥ ५४ ॥ अतो
 जगदुपादानंप्रधानंवक्तिसाश्रुतिः ॥ यत्तद्विगुणमव्यक्तंनित्यंसदसदात्मकम् ॥ ५५ ॥ प्रधानंप्र
 कर्तृप्राहुरविशेषविशेषवत् ॥ पंचमिःपंचमिर्ब्रह्मचतुर्भिर्दशभिस्तथा ॥ ५६ ॥ एतच्चतुर्विंशति
 कंगणंप्राधानिकंविदुः ॥ इतिमागवतेप्राहविद्याधीशःस्वयंप्रभुः ॥ ५७ ॥ नचप्रकृतिशब्देनब्रह्मो
 पादानमुच्यते ॥ अविकारःसदाशुद्धोनित्यआत्मासदाहरिः ॥ ५८ ॥ सदैकरूपविज्ञानबलआ
 नंदरूपकः ॥ निर्विकारोक्षरःशुद्धोनिरातंकोजरामरः ॥ ५९ ॥ आविश्वोविश्वकर्ताजो
 यःपरःसोभिधीयते ॥ निर्विकारमनौपम्यंसदैकरसमक्षयं ॥ ६० ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतियंविदुर्वैदि
 काजनाः ॥ इतिश्रुतिपुराणोक्त्यानविकारीजनार्दनः ॥ ६१ ॥ पराधीनविशेषासिरनिवर्त्यान्य
 थाभवः ॥ क्षीरादिवद्विकारःस्यान्नैवसस्याद्धरेःकचित् ॥ ६२ ॥ अपादानत्वमेवास्ययद्युपादान
 नेष्यते ॥ अंगीकृतंनत्पितृवन्नतुविश्वात्मनाभवः ॥ ६३ ॥ नचोर्णनाभिजिनितुमातृणांचविका
 रिता ॥ चेतनत्वात्तदन्नंहिकार्यरूपतयाभवेत् ॥ ६४ ॥ अपादानतयाविश्वकर्तृत्वबुद्धिपूर्वक

म् ॥ उक्तं भाह्विशाखायां ब्रह्मतर्कचसादरम् ॥ ६५ ॥ इच्छामात्रात्मभोः स्तुष्टिरविकारस्य सर्वदा ॥
 स्वभावो यमनंतस्य रजोयेनाऽभवज्जगत् ॥ ६६ ॥ स्वदेहादिच्छया विश्वं भुक्तपूर्वजनार्दनः ॥ सस
 र्जमाता पितृवदूर्णना भिवदेव च ॥ ६७ ॥ प्रधानं परिणाम्येशो निर्विकारः स्वयंसदा ॥ नचेतनविका
 रः स्याद्यत्र क्वापि ह्यचेतनम् ॥ ६८ ॥ नाचेतनविकारोऽपि चेतनः स्यात्कदाचन ॥ नचान्यस्यान्न
 रूपत्वं विकृतत्वेऽपि दृश्यते ॥ ६९ ॥ नक्षीरादन्यनादमः केन चिद्दृश्यते कचित् ॥ सर्वज्ञाद्ब्रह्मणोऽन्य
 त्वं जगतो ह्यनुभूयते ॥ ७० ॥ अमेदः सत्वमात्रेण स्यात्स्वर्णस्वर्णयोगेऽपि ॥ भागेन परिणामश्चेद्भाग
 योर्भेद एव हि ॥ ७१ ॥ यो भागेन विकारी स्यात्स एवास्माकमीश्वरः ॥ मित्रानां समुदायस्य
 मब्रह्मेति चेद्भवेत् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोपादानतानस्यात्तदा विश्वस्य हि कचित् ॥ शृंगाच्छरो विलोमभ्यो
 दूर्वाणो मयतस्तथा ॥ ७३ ॥ दृश्चिकश्चेत्येवमाद्येष्वपादानत्वमिष्यते ॥ उपादानैकदेशत्वं यद्यप्य
 त्रप्रदृश्यते ॥ ७४ ॥ अप्यपादानतैवात्र दृष्टान्तो ब्रह्मणो भवेत् ॥ न ह्युपादानतैवात्र बाह्यावयवगौ
 रवात् ॥ ७५ ॥ नचाचेतनतस्तत्र चेतनस्य समुद्भवः ॥ उपादानतया किं तर्ह्यपादानं ह्यचेतनम् ॥ ७६ ॥
 कार्यदेहगतस्यास्य चेतनस्य प्रदृश्यते ॥ सच्चत्यच्चा भवदिति नास्य विश्वत्वमुच्यते ॥ ७७ ॥ तत्तु
 स्त्वेति निर्वासाथपूर्व विश्वस्य सिद्धितः ॥ सत्त्वात्तैर्वैदिकैवाऽस्मयवक्तुमशक्यतः ॥ ७८ ॥ आ
 श्रयत्वात्साश्रयत्वाज्ज्ञानत्वाहुर्विदत्ततः ॥ सत्तेर्यातनाच्चैव श्रमप्यत्वाच्च दुर्जनैः ॥ ७९ ॥ नि
 त्यसाधुगुणव्यासियंतृरूपत्वतः सदा ॥ जगद्भेतेन रूपेण ब्रह्मैव हि नथोच्यते ॥ ८० ॥ व्यक्तिरुक्त
 गुणानां हि पुरुषपेक्षया नृणाम् ॥ भवेदभवदित्यस्मात्प्रयोगश्चात्र युज्यते ॥ ८१ ॥ तस्मादशेषक

तैकोनिर्विकारोमापतिः ॥ शब्देऽप्रकृतिरित्याद्यः स्त्रीलिंगैरभिधीयते ॥ ८२ ॥ बहुस्यामितित
 स्यैव ह्युक्तमार्गेण युज्यते ॥ तत्तद्वतेन रूपेण तदर्थं ह्यमृज्जागत् ॥ ८३ ॥ यच्चाविकृतमैवैकं ब्रह्म वि
 श्वात्मनामृषा ॥ दृश्यते मंददृष्ट्यैव समर्ग इति कथ्यते ॥ ८४ ॥ समंददृष्टिस्तस्यैव ब्रह्मणः किंत
 तोन्यगा ॥ ब्रह्मणश्चेत्कसार्वज्ञमन्यगा चेत्स्वतो न्यता ॥ ८५ ॥ नादेहयोगिनो दृष्टिरिति तत्का
 रणं स्वतः ॥ देहिनः कारणयुता देहाश्च यद्दिनं भ्रमात् ॥ ८६ ॥ किं भ्रांतिकल्पितं तत्र भेदोऽपि भ्र
 मजो यदि ॥ भ्रांतिरज्ञानमूलत्वात्तस्य भेदव्यपेक्षया ॥ ८७ ॥ नाज्ञानकल्पकं किंचिदन्योन्याश्च
 यतायतः ॥ अमत्वे त्वियमुक्तिश्च वदंतः पतनाच्चाहि ॥ ८८ ॥ व्यावहारिकता चास्थस्याद
 बाध्यत्व एव हि ॥ बाध्यं नार्थक्रियाकारिनचस्वभोऽपिनोमृषा ॥ ८९ ॥ वासनाजनितत्वेन तस्याऽ
 प्यंगीकृतत्वतः ॥ सहिकर्तेति वाक्याच्च जाग्रत्स्वमिति हि भ्रमः ॥ ९० ॥ सर्पभ्रमादावपि हि ज्ञान
 मस्यैव तादृशम् ॥ तदेवार्थक्रियाकारितत्सदेवार्थकारकम् ॥ ९१ ॥ ब्रह्मत्वार्थक्रियाकारिपरतः
 स्वत एव वा ॥ अंगीकृतं हि तेनैव परतस्त्वेन च प्रमा ॥ ९२ ॥ अमुख्यसत्यमानस्य साधकत्वे सदा व
 योः ॥ न हि संप्रतिपत्तिस्स्यादतस्तिष्ठतु सा प्रमा ॥ ९३ ॥ न हि विप्रतिपत्तेन शक्यं साधयितुं कचित् ॥
 साधकत्वं तु मत्स्यसाक्षिणो ह्यावयोर्द्वयोः ॥ ९४ ॥ सम्यक्संप्रतिपत्तिर्भ्रंतं च निवर्तयितुं भवेत् ॥ य
 दिनांगीकृतं किंचिदनंगीकृततापि हि ॥ ९५ ॥ नांगीकृतेति मूकः स्यादिति नोऽस्मद्विवादिता ॥ वि
 श्वंसत्यं यच्चैकेन प्रधानं स्वययथार्थतः ॥ ९६ ॥ इत्यादि श्रुतयः सर्वा विश्वस्य त्ववाचकाः ॥ सत्य
 त्वंगगनादेश्च साक्षिप्रत्यक्षसाधितम् ॥ ९७ ॥ साक्षिसिद्धस्य न क्वापि बाध्यत्वं तददोषतः ॥ सर्वका

लेष्वबाध्यत्वंसाक्षिणैवप्रतीयते ॥ १८ ॥ कालोहिमाक्षिप्रत्यक्षसुप्तौचप्रतीतनः ॥ अतीताना
 गतौकालावपिनासाक्षिगोचरी ॥ १९ ॥ पक्षीकर्तुमशक्यत्वान्मानुमातत्रवर्तते ॥ तदेतदितिस
 र्वचदृश्यंवास्मृतिगोचरम् ॥ १०० ॥ साक्षिसिद्धेनकालेनखचितंक्षेववर्तते ॥ तस्मान्नतंविनाकिं
 चित्स्मर्तुंद्रष्टुमथापिवा ॥ १०१ ॥ शक्यंतन्नित्रयसिद्धेर्हिानुमानावसरोभवेत् ॥ अतोऽदोषप्रतीतस्य
 सत्यत्वंसाक्षिणामतम् ॥ २ ॥ परीक्षादेश्चसत्यत्वतेनक्षेवपतंभवेत् ॥ अन्यथाश्रुतियुक्त्यादि
 प्रमाणैश्चसहैवतु ॥ ३ ॥ अकस्माद्विनिवृत्तिश्चकिंविश्वस्यनशक्यते ॥ इतःपूर्वतथाभावाद्य
 दिनासंस्तेर्गतिः ॥ ४ ॥ वाक्यानुमादितश्चेत्स्यात्तत्प्रमाणंयंचसाक्षितः ॥ तत्प्रमाणयंयथासा
 क्षीस्थापयत्येवमेवहि ॥ १०५ ॥ सर्वकालेष्वपिस्थैर्याद्व्याभिचारमपोह्यच ॥ एवमक्षजमानत्व
 सिद्धांविश्वस्यसत्यताम् ॥ ६ ॥ किमितिस्थापयेन्नायंनिर्दोषज्ञानशक्तिः ॥ एकाज्ञानकृतंवि
 श्वमिविद्यच्चोच्यतेमृषा ॥ ७ ॥ बहुज्ञानकृतंविश्वमितिस्त्योत्तरंभवेत् ॥ परस्यसत्यतांजानन्न
 पियःस्वात्मतस्करः ॥ ८ ॥ परोनास्तीतिवदतिकिमित्युन्मत्तवद्देदत् ॥ पराभावेहिवाग्व्यर्था
 यद्विनैवोच्यतेतदा ॥ ९ ॥ कशावेत्त्रादिकंतस्यतस्करस्योत्तरंवेदत् ॥ प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्तत
 नसंशयः ॥ ११० ॥ मायामात्रमिदंहेतुमद्वैतपरमार्थतः ॥ विकल्पोविनिवर्तकल्पितोयदिकेन
 चित् ॥ १११ ॥ उपदेशादयंवादोज्ञातैर्द्वैतंविद्यते ॥ इत्यत्रयदिशब्दौचनिवर्ततेतिचद्वयम् ॥ १२ ॥
 विश्वस्यसत्यतामाहुर्विद्येतोत्यत्तिमेवच ॥ विदोत्पत्तावितिह्यस्माद्धातोरुत्पत्तिरेवहि ॥ १३ ॥
 निवृत्तिव्याप्तिर्युक्प्रायःप्रपंचोभेदपंचकः ॥ जीवेश्वरभिदाचैवजडेस्वरभिदातथा ॥ १४ ॥ जी

वमेदोमिथश्चैवजहजीवमिदातथा ॥ मिथश्चजहमेदोयंप्रपंचोमेदंपंचकः ॥ १५ ॥ सोयंस
 त्योह्यनादिश्चसादिश्चेन्नाशमामुयात् ॥ हैतनविद्यतइतितस्मादज्ञानिनामतम् ॥ १६ ॥ इतिश्रु
 तेर्षेवन्त्रातंमायाख्यहरिविद्यया ॥ उत्तमोऽर्थोहरिस्त्वेकस्तदन्यन्मध्यमाधमम् ॥ १७ ॥ वाचार
 ब्धंतुसकैत्यंनामस्यादिकृतंबहु ॥ नित्यंतुनामधेयंनमृत्तिकेत्यादिवैदिकम् ॥ १८ ॥ प्राधान्यात्तत्प
 रिज्ञानात्माकृताज्ञोऽपिपूरुषः ॥ विद्वानित्युच्यतेसद्भिरेवंनित्यपरात्मवित् ॥ १९ ॥ सदातनंसत्यमि
 तिनित्यमेवोच्यतेबुधैः ॥ प्रयोगश्चोत्तरत्रास्तिजरायद्येनमामुयात् ॥ २० ॥ देहःप्रध्वंसतेचायं
 किंतनोऽस्यानिशिष्यते ॥ हन्यतेनवधेनायंजरयाचनजीर्यते ॥ २१ ॥ एतत्सत्यंबह्मपुरमिति नित्य
 त्वएवहि ॥ वाचारंभणमित्युक्तेमिथेत्यश्रुतकल्पनम् ॥ २२ ॥ पुनरुक्तिर्नामधेयमितीत्यस्यनि
 रर्थता ॥ एकःपिंडोमणिश्चेतिपदवैद्यथ्यमेवच ॥ २३ ॥ विकारित्वविवक्षायांनचैकनखकृतनम् ॥ स
 र्वकाष्णायंसंचस्यादतःसादृश्यएवच ॥ २४ ॥ विवक्षात्रतु नित्यत्वेप्राधान्येचोक्तवर्त्मना ॥ प्राधान्यप्र
 तिपत्त्यर्थसूद्ध्यादेशैषविस्तरः ॥ २५ ॥ तस्मात्केनापिमार्गेणनविवर्तमंतंभवेत् ॥ तदसंख्यातदो
 षेतंह्येयमेवशुभमार्थिभिः ॥ २६ ॥ असंख्यत्वेनदोषाणांग्रंथाधिक्यमयादयि ॥ उपरम्यतेततोविष्णुरि
 च्छापूर्वकमश्रमः ॥ २७ ॥ करोतिपितृवद्विष्णुर्णार्शेषगुणार्णवः ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रानुव्याख्यानश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ उक्तःसमन्वयःसाक्षादविरोधोऽत्रसाध्यते ॥ चतुर्विधस्यतस्यादौयौकस्त
 त्वापिचस्मृतेः ॥ १ ॥ तस्याश्रयःस्वरूपत्वात्प्रत्येकंचतुरात्मकाः ॥ पादाःसर्वतदंशाश्चमूर्तीनांव

र्णभागमात् ॥ २ ॥ आसतासमतादृष्टिश्रुतिसाम्यबलोद्भवाः ॥ सर्वानुसारोलुघुनाविशेषादर्श
 नाफले ॥ ३ ॥ इष्टासिद्धिश्चनियमःपूर्वपक्षेषुयुक्तयः ॥ एताएवत्वनिबलाःसिद्धांतस्यनियामि
 काः ॥ ४ ॥ आसैःप्रत्यक्षतोदृष्ट्वाप्रोक्तमर्थकथंश्रुतिः ॥ पिपीलिकाळिपिनिभावारयेत्सर्वगा
 हिते ॥ ५ ॥ इतिचेद्यद्यशेषज्ञारुद्राद्याहरिपूर्वकाः ॥ किंनशेषविदोमानंद्युभयत्रसंभवेत्॥६॥
 नचासिनिश्चयस्तत्रशक्यतेव्यभिचारतः ॥ नचास्याव्यभिचारेपिहीयतेमाननाक्कचित् ॥ ७ ॥
 निर्दोषवाक्यमूलत्वान्नचतद्युक्तिमूलता ॥ वेदोक्तस्याधिकारस्यदुर्निरूपत्वतःसदा ॥ ८ ॥ निय
 मोव्यभिचारोवाचनैवज्ञातुंहिशक्यते ॥ अधिकारोहिमुलभःकथितोऽन्यागमेष्वलम् ॥ ९ ॥ वेदो
 क्तोऽप्यधिकारस्तुदुर्लभःसर्वमानुषैः ॥ अन्यागमेषुविप्रत्वमपिचंडालजन्मनाम् ॥ १० ॥ मंडलां
 तःप्रवेशेनक्रमशःप्रतिपाद्यते ॥ अधिकारंदुरापाद्यमुक्त्वातिमुलभंपुनः ॥ ११ ॥ अशक्यंसाधनं
 चोक्त्वाशुशंकंतत्फलासये ॥ उच्यतेऽतस्तदुक्तंहिव्यभिचारिफलेऽपितु ॥ १२ ॥ कथंप्रमाणतांग
 च्छेन्नित्यत्वात्पुरुषोद्भवैः ॥ उज्झितंसर्वदोषैश्चकथंनोमानतांब्रजेत् ॥ १३ ॥ विरूपनित्ययावाचा
 नित्ययानित्ययासदा' इत्यादिश्रुतिभिर्वेदोक्तित्यइत्यवम्यते ॥ १४ ॥ पिपीलिकाळिपिश्चापि
 प्रमाणमविरोधे ॥ १५ ॥ नैणेरुलूकेनकृतमप्यासबोधकम् ॥ १५ ॥ अविरुद्धंविरुद्धंतु
 विरोधादेवबाधितम् ॥ विरोधादर्शानात्तस्माद्देवप्रामाण्यमिष्यते ॥ १६ ॥ तन्मूलत्वात्स्मृतीनां
 चविरोधोयत्रनक्कचित् ॥ विरोधोऽपिसएवोक्तःप्रत्यक्षेणागमेनवा ॥ १७ ॥ आगमेनागमस्यैववि
 रोधेयुक्तिरिष्यते ॥ उपजीव्यविरोधेनुवेदस्यान्यार्थकल्पना ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षमुपजीव्यंस्यात्प्रा

योयुक्तिरपिक्वचित् ॥ आगमैकप्रमाणेषुतस्यैवह्युपजीव्यता ॥ १९ ॥ युक्तोयुक्तश्चयद्यर्थ
 आगमस्यप्रतीयते ॥ स्यात्तत्रयुक्तएवार्थोयुक्तिश्चत्रिविधामता ॥ २० ॥ व्याप्तिःप्रत्यक्षगाय
 स्याःयुक्तिगागमगतथा ॥ प्रत्यक्षगममूलातुयुक्तिस्तत्रबलीयसी ॥ २१ ॥ याथार्थ्यमेवमान
 त्वंतन्मुख्यज्ञानशब्दयोः ॥ अर्थत्वमर्थैवस्यान्नक्रियार्थेषुसामता ॥ २२ ॥ ज्ञानार्थेज्ञेयतामु
 ख्याशब्दार्थेतदन्तरम् ॥ यथार्थज्ञानजनकायथार्थोयुक्तयःस्मृताः ॥ २३ ॥ अनुप्रमाणमेतानि
 ह्यस्युक्तिवचांस्यतः ॥ प्रामाण्यंनानुवादस्यस्मृतेरपिविहीयते ॥ २४ ॥ यथार्थमेवप्रामाण्य
 शब्दार्थोयद्विवक्षितः ॥ अंगीकृतंवेत्प्रामाण्यंस्मृत्यादेःकाविरुद्धता ॥ २५ ॥ नचाफलत्वंवक्त
 व्यंसर्वस्मृत्यनुवादयोः ॥ फलवत्त्वंनचास्माभिःप्रामाण्यंहिविवक्षितम् ॥ २६ ॥ तृणादिदर्शने
 किंचफलवत्त्वंनिगद्यते ॥ सुखदुःखादिकंकिंचित्स्मृतावपिहिदृश्यते ॥ २७ ॥ नपरिच्छेदकार्येव
 प्रमाणमितिचप्रमा ॥ निर्दोषाक्षोद्धवंह्यत्रप्रत्यक्षमितिगीयते ॥ २८ ॥ प्राकृतंशुद्धचैतन्यमक्षनु
 द्विविधंमतम् ॥ शुद्धमीशरमामुक्तेष्वन्यत्रप्राकृतैर्युतम् ॥ २९ ॥ निर्दोषमेवचैतन्यमन्यत्रोभय
 मित्युच्यते ॥ सुखदुःखादिविषयशुद्धंसंसारोर्गवपि ॥ ३० ॥ निर्दोषत्वानिनियमात्तद्वल्लिष्टतमंम
 तम् ॥ पंचेंद्रियमनोभेदात्याकृतंषड्विधंस्मृतम् ॥ ३१ ॥ अनुमायुक्तिरेवोक्ताव्याप्तिरेवतुसास्मू
 ता ॥ प्रतिज्ञातार्थसिद्ध्यर्थव्याप्तिरेवयदोदिता ॥ ३२ ॥ अवशिष्टंकिमत्रास्तिलिङ्गंतत्रविजान
 तः ॥ यदिलिङ्गमसिद्धंस्यात्कुतएवास्यमानता ॥ ३३ ॥ यदिस्मारकमात्रंस्यात्स्मर्तुर्नात्रप्रयोज
 नम् ॥ नपंचावयवोक्तौचिविवादावसतिर्भवेत् ॥ ३४ ॥ दृष्टान्तादिषुचैवंस्यात्साधनंपुनरेवतु ॥

लिंगोक्तावपिचैवंस्यादनुमावसिनिष्ठुवा ॥ ३५ ॥ विरोधोऽसंगतिश्चैवसाक्षाद्युक्तेस्तुदूषणम् ॥ प्र
तिज्ञायामसंबंधोयुक्तेरुक्ताह्यसंगतिः ॥ ३६ ॥ विरोधोऽपित्रिवैधस्यात्मप्रतिज्ञार्थविरुद्धता ॥ लिंग
राहित्यमव्यासिन्यूनानाधिक्येतुवाचिके ॥ ३७ ॥ साध्यव्यापकवैलोक्यमव्यासिःसाधनस्यच ॥
दुर्बलेनविरोधेपिनप्रमाणमसाधकम् ॥ ३८ ॥ स्ववाक्येनविरोधेऽपिनैवसाधकतांव्रजेत् ॥ संवादा
नुक्तिसंयुक्ताएतएवतुनियहाः ॥ ३९ ॥ वादोजल्पोवितंडेतिकथास्तिस्रोविज्ञानताम् ॥ स्वार्थप
रार्थमपिवातत्वनिरणयसाधिनी ॥ ४० ॥ केवलंतुक्तावादोजल्पोऽर्थोदिव्यपेक्षया ॥ सतामेवक
थाज्ञेयावितंडात्वसतांसताम् ॥ ४१ ॥ अप्रकाश्यस्वसिद्धांतमसतांपक्षदूषणम् ॥ उक्तेनैःप्रथममा
नेवक्तव्यंतस्यदूषणम् ॥ ४२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्वविवितंडाजल्पएवच ॥ उच्चनीचत्वनिर्णीतिर्य
तोजयपराजयौ ॥ ४३ ॥ विनैवतत्त्वनिर्णीतिर्नहिजल्पादिनाक्वचित् ॥ उच्चनीचत्वविज्ञानमि
तिविद्यापरीक्षणम् ॥ ४४ ॥ वादेनचोच्चनीचत्वविज्ञानंभवतिस्फुटम् ॥ इतिवादस्यपूर्वत्वंतस्मि
द्धौव्यर्थनान्ययोः ॥ ४५ ॥ बहुविद्यत्वसिद्धौतुनैववादोऽपिकारणम् ॥ सभासभापप्राश्रीकपूर्वस्तु
स्पर्धिनामपि ॥ ४६ ॥ वादएवोभयार्थःस्यान्निर्णीतिर्जयकारकः ॥ तत्त्वप्रकाशएवैकोवितंडाज
ल्पयोःफलम् ॥ ४७ ॥ विनावादेनविद्यायायदिशक्यंपरीक्षणम् ॥ स्याज्जल्पादिरपिक्वापिवादए
वान्यथाभवेत् ॥ ४८ ॥ जल्पइत्यपिनामस्याद्वादस्यैतादृशस्यतु ॥ प्रतिज्ञाभात्रसाध्यत्वमपि
स्याद्याज्ञवल्क्यवत् ॥ ४९ ॥ संवादोवादिनोःक्वापिविवादेहेनुरिष्यते ॥ सभासभापनिश्चैवप्राश्रि
काश्चैवैषणवाः ॥ ५० ॥ रागद्वेषविहीनाश्चस्युःसभ्याःसर्ववेदिनः ॥ प्राश्रिकाश्चैतदज्ञानसभ्या

योयुक्तिरपिक्वचित् ॥ आगमैकप्रमाणेषु तस्यैव ह्युपजीव्यता ॥ १९ ॥ युक्तोयुक्तश्च यद्यर्थः
 आगमस्य प्रतीयते ॥ स्यात्तत्र युक्त एवार्थोयुक्तिश्च त्रिविधमता ॥ २० ॥ व्यासिः प्रत्यक्षगाय
 स्याः युक्तिगागमगा तथा ॥ प्रत्यक्षागममूला तु युक्तिस्तत्र बलीयसी ॥ २१ ॥ याथार्थ्यमेवमान
 त्वं तन्मुख्यं ज्ञानशब्दयोः ॥ अर्थत्वमर्थैव स्याच्चक्रियार्थेषु सामता ॥ २२ ॥ ज्ञानार्थे ज्ञेयतामु
 ख्याशब्दार्थे तदन्तरम् ॥ यथार्थज्ञानजनकायथार्थोयुक्तयः स्मृताः ॥ २३ ॥ अनुप्रमाणमेतानि
 ह्यक्षयुक्तिवचांस्यतः ॥ प्रमाणयनानुवादस्य स्मृतेरपि विहीयते ॥ २४ ॥ यथार्थमेव प्रमाणाय
 शब्दार्थोयद्विवक्षितः ॥ अंगीकृतं चेत्प्रमाणयं स्मृत्यादेः कविरुद्धता ॥ २५ ॥ नचाफलवत्क
 व्यंसर्वस्मृत्यनुवादयोः ॥ फलवत्त्वं न चास्माभिः प्रमाणयं हि विवक्षितम् ॥ २६ ॥ तृणादिदर्शने
 किंच फलवत्त्वं निगद्यते ॥ सुखदुःखादिकं किंचित्स्मृतावपि हि दृश्यते ॥ २७ ॥ नपरिच्छेदकार्यैव
 प्रमाणमिति च प्रमा ॥ निर्दोषाक्षोद्धवं ह्यत्र प्रत्यक्षमिति गीयते ॥ २८ ॥ प्राकृतं शुद्धचैतन्यमक्षंतु
 द्विविधं मतम् ॥ शुद्धमीशरामा मुक्तेष्वन्यत्र प्राकृतैर्युतम् ॥ २९ ॥ निर्दोषमेव चैतन्यमन्यत्रोभय
 मिष्यते ॥ सुखदुःखादिविषयं शुद्धं संसारोष्वपि ॥ ३० ॥ निर्दोषत्वातिनियमात्तद्वल्लिप्तमंभ
 तम् ॥ पंचेन्द्रियमनोभेदात्प्राकृतं पङ्क्तिधं स्मृतम् ॥ ३१ ॥ अनुमायुक्तिरेवोक्ता व्यासिरेव तु सा स्मृ
 ता ॥ प्रतिज्ञातार्थसिद्ध्यर्थं व्यासिरेव योदिता ॥ ३२ ॥ अवशिष्टं किमत्रास्ति लिंगं तत्र विज्ञान
 तः ॥ यदि लिंगमसिद्धं स्यात्कुत एवास्यमानता ॥ ३३ ॥ यदि स्मारकमात्रं स्यात्स्मृतां न तत्र प्रयोज
 नम् ॥ नपंचावयवोक्तौ च विवादावसतिर्भवेत् ॥ ३४ ॥ दृष्टानादिषु चैवं स्यात्साधनं पुनरेव तु ॥

लिंगोक्तावपि चैवं स्यादनुमावसिनिर्धुवा ॥ ३५ ॥ विरोधोऽसंगतिश्चैव साक्षाद्युक्तेस्तु दूषणम् ॥ प्र
 तिज्ञायामसंबंधो युक्तेरुक्ताह्यसंगतिः ॥ ३६ ॥ विरोधोऽपि त्रिविधस्यात्मनि ज्ञातार्थविरुद्धता ॥ लिंग
 राहित्यमव्यासिन्यूनार्थक्येतुवाचिके ॥ ३७ ॥ साध्यव्यापकवैलोम्यमव्यासिः साधनस्य च ॥
 दुर्बलेन विरोधेऽपि प्रमाणमसाधकम् ॥ ३८ ॥ स्ववाक्येन विरोधेऽपि नैव साधकतां व्रजेत् ॥ संवादा
 नुक्ति संयुक्ता एन एव नु निग्रहाः ॥ ३९ ॥ वादो जलपोवितं देतिकां स्तिस्त्रो विजानताम् ॥ स्वार्थेप
 रार्थमपि वातत्वनिरणयसाधिनी ॥ ४० ॥ केवलं तु कथावादो जलपोऽर्थो दिव्यपेक्षया ॥ सतामेव क
 थाज्ञेयावितं डातवसतां सताम् ॥ ४१ ॥ अप्रकाश्यस्वसिद्धान्तमसतां पक्षदूषणम् ॥ उक्तैः प्रथमं मा
 नेव क्तव्यं तस्य दूषणम् ॥ ४२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्वैव वितं डाजल्प एव च ॥ उच्चनीचत्वनिर्णीतिर्य
 तो जयपराजयो ॥ ४३ ॥ विनैव तत्त्वनिर्णीतिर्न हि जलपादिना कचिद् ॥ उच्चनीचत्वविज्ञानमि
 ति विद्यापरीक्षणम् ॥ ४४ ॥ वादेन चोच्चनीचत्वविज्ञानं भवति स्फुटम् ॥ इति वादस्य पूर्वत्वतस्ति
 न्दौ व्यर्थतान्ययोः ॥ ४५ ॥ बहुविद्यत्वसिद्धौ नैव वादोऽपि कारणम् ॥ सभासमापप्राश्रीकपूर्वस्तु
 स्पर्धनामपि ॥ ४६ ॥ वाद एवोभयार्थः स्यान्निर्णीतिर्जयकारकः ॥ तत्त्वप्रकाश एवैको वितं डाज
 ल्पयोः फलम् ॥ ४७ ॥ विना वादेन विद्यायाय दिशक्यं परीक्षणम् ॥ स्याज्जल्पादिरपि क्वापि वाद ए
 वान्यथा भवेत् ॥ ४८ ॥ जल्प इत्यपि नाम स्याद्वादादस्यैतादृशस्य तु ॥ प्रतिज्ञा मात्रासाध्यत्वमपि
 स्याद्याज्ञवल्क्यवत् ॥ ४९ ॥ संवादो वादिनोः क्वापि विवादे हेतुरिष्यते ॥ सभासमापतिश्चैव प्राश्नि
 काश्चैव वैष्णवाः ॥ ५० ॥ रागद्वेषविहीनाश्च सभ्याः सर्ववेदिनः ॥ प्राश्निकाश्चैतदज्ञानसभ्या

श्रेष्ठांचदूरागाः ॥ ५१ ॥ प्रमाणं निर्णयायस्युः पक्षपातविर्जिताः ॥ उभाभ्यांसाधनैवदूषणं वा
 दजल्पयोः ॥ ५२ ॥ सद्भिरागमएवैकः प्रयोज्योऽभीष्टसाधकः ॥ स्वसिद्धांतानुसारेण ह्यसद्भिरनु-
 मोच्यते ॥ ५३ ॥ प्रत्यक्षागमवैरूप्यमाश्रित्यान्यार्थैतेव ॥ आगमेदर्शनीयात्रदोषोऽलिङ्गविलोमता
 ॥ ५४ ॥ लिङ्गानुकूल्यं स्वार्थस्य श्रुत्यादीनामनुग्रहः ॥ त्रिपंचावयवमेव युग्मावयविनीमपि ॥ ५५ ॥
 नियमाद्योनुमांब्रूयात्तंब्रूयाद्यदितादृशी ॥ नानुमेतितदकेनसाध्यावयवकल्पना ॥ ५६ ॥ निय-
 तावयवासिद्धौ व्याप्तिमात्रेण साधनम् ॥ कर्तव्यमेव तेन स्यात्तस्मात्सैवानुमामता ॥ ५७ ॥ अनु-
 भूतिः प्रमाणं चेत्केन स्मृतिरपोद्यते ॥ पूर्वानुभूते किं मानमित्युक्ते स्यात्किमुत्तरम् ॥ ५८ ॥ मा-
 नसंतद्धि विज्ञानंतच्च साक्षिप्रमाणकम् ॥ अतीतानागतं यद्वद्योगिभिर्दृश्यतेऽजसा ॥ ५९ ॥ एवं पू-
 र्वानुभूतं च मनसैवावगम्यते ॥ विज्ञातं मनसा पूर्वं भयेतत्कृतमित्यपि ॥ ६० ॥ साक्षादनुभवात्सि-
 द्धं कथमेव ह्यपोद्यते ॥ एवं लक्षणकं मानत्रयं ब्रह्मादिवस्तुषु ॥ ६१ ॥ प्रमाणं वेदएवैकस्तत्प्राप्ता-
 ण्यं च साधितम् ॥ तथापि मृज्जलादीनां बुद्धिवागादिवाचकः ॥ ६२ ॥ दृष्टव्यासि विरुद्धत्वात्त-
 त्रमानंकथं भवेत् ॥ ततस्तन्नामकः कश्चित्युमानन्यो भवेदिति ॥ ६३ ॥ युक्तयागमविरोधेन प्रा-
 तमत्राभिधीयते ॥ बालरूढं विनैवापि विद्वद्ब्रह्मसमाश्रयात् ॥ ६४ ॥ तत्तन्नामानएवैते तत्तद्वस्त्व-
 भिमानिनः ॥ संति तेषां विशेषणशक्तिन्येभ्य उच्यते ॥ ६५ ॥ व्याप्तिश्चोक्तानुसारेण दृश्यं ते चा-
 धिकारिभिः ॥ शास्त्रोक्तवस्तुनश्चैव व्युत्पत्तिः शास्त्रलिङ्गतः ॥ ६६ ॥ व्युत्पत्तिः सा बलवती मूर्ख-
 व्युत्पत्तिनोद्दिह्यत् ॥ दृढयुक्तिविरोधे तु सर्वत्र न्यार्य ईदृशः ॥ ६७ ॥ अल्पवाक्ययुतायुक्तिर्बहु-

लैवविरोधिनी ॥ यत्रतत्रकथंस्तुनिर्णयः स्यादिति रिते ॥ ६८ ॥ विरोधियुक्तिबाहुल्यादितिन्या
 योविनिश्चितः ॥ युक्तेस्तुयुक्तिबाहुल्यमागमादागमस्य च ॥ ६९ ॥ कथंननिर्णयंकुर्यादित्यसत्का
 रणंनहि ॥ श्रुत्यर्थोभवतिकापिश्रुतिप्रायोपपत्तिभिः ॥ ७० ॥ अविरोधश्चतुर्थेतुपादेस्म्यक्कसम
 र्थ्यते ॥ असत्कार्ययथादृष्टंस्तुत्वात्कारणं तथा ॥ ७१ ॥ इति चेन्ननिषेधैकस्वरूपस्यनकर्तृता ॥
 बुद्धिपूर्वप्रवृत्तिर्हि कर्तृत्वमिति निश्चितम् ॥ ७२ ॥ प्रतिषेधात्मकत्वंतुभावस्याभावधर्मतः ॥ धर्म
 धर्म्यैक्यतश्चैव ननु तन्मात्रता भवेत् ॥ ७३ ॥ अभावस्य चभावोऽपि धर्मोऽथापि हि धर्मिणः ॥ तादृक्क
 मात्रनेहोक्ता बुद्धिराहित्यमेव तत् ॥ ७४ ॥ विशेष्यतैव धर्मित्वं प्रथमप्रतिपत्तिषु ॥ निषेधविधिरू
 पत्वंभावाभावत्वमत्र हि ॥ ७५ ॥ सर्वनाशेष्वपि सदा शिष्टत्वाद्यस्य कस्य नुः ॥ नाशोयं विमतोपि
 स्यान्नाशत्वात्कर्तृशेषवान् ॥ ७६ ॥ नचाशेषनृनाशस्तु दृष्टो दृश्योऽस्ति वाक्कचित् ॥ धर्मधर्मा
 श्रयत्वेन स्वीकार्योऽपि नरोलये ॥ ७७ ॥ अनादित्वं विना दृष्टं कथं स्यात्कारणं क्वचित् ॥ पूर्वादृष्टा
 त्परादृष्टं यद्वैवोत्तरंकुतः ॥ ७८ ॥ अदृष्टं कारणं नो चेद्ध्येयमानं च किं भवेत् ॥ उत्पत्तिनाशिकारी
 ह्यिबुद्धिमानदृश्यनेकचित् ॥ ७९ ॥ तद्दृष्टं तेन सर्वत्र कर्तृकिं नानुमीयते ॥ आगमानुगृहीता
 तुमानमेषानुमापितु ॥ ८० ॥ आगमानुग्रहाभावेन तर्कः स्यात्प्रतिष्ठितः ॥ अक्षजागममूलस्य
 स्यादेवास्यप्रतिष्ठितिः ॥ ८१ ॥ अन्यथास्याप्रतिष्ठा च स्ववाचा व्याहृतैव हि ॥ नच शिष्टागृही
 तत्वं निरीशादीशवादिनः ॥ ८२ ॥ अतोवशिष्टजीवादिकर्तृताऽत्र निषिध्यते ॥ तन्मनोऽकुरुतेत्योदेरस

तोमनसाजोनिः ॥ ८३ ॥ निवारितानुपूर्वब्रह्मकस्मादितितद्विना ॥ असतोविश्वजननमाशंक्याऽ
 त्रनिषिध्यते ॥ ८४ ॥ प्रापकंवाक्यमात्रं तुरिहोरोविशेषितः ॥ क्वचिजीवाकृतं दृष्ट्वाचेतनादेव
 चाकृतम् ॥ ८५ ॥ तद्वदेवानुमाऽन्यत्रवस्तुत्वात्क्रियते श्रुतेः ॥ नान्यदन्यत्वमापन्नं क्वचिदृष्टं कथं
 चन ॥ ८६ ॥ अतोजीवस्य न ब्रह्मभावः स्याद्विकदाचन ॥ क्वचिद्विभक्तया दृष्टं तदभिन्नतया
 कथम् ॥ ८७ ॥ दृश्येन्नोदृष्टपूर्वाहितादंश्च न दृश्यते ॥ भोक्तृत्वापत्तिरित्यन्मन्तं कुतो हरिः
 ॥ ८८ ॥ भोक्तापत्तेरिति भाह ॥ ५ ॥ कथंचतदनन्यता ॥ जगतस्त्वविकारित्वउक्तन्यायेन सा
 धिते ॥ ८९ ॥ स्वतंत्रकारणान्यत्वं तेन ह्यत्र निषिध्यते ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावश्चेतनाधृतिः
 ॥ ९० ॥ यत्प्रसादादिभेसंतिनसंति यदुपेक्षया ॥ इति श्रुतेस्तद्वशस्यभावो न परदृश्यतः ॥ ९१ ॥
 शक्तोऽपि ह्यन्यथाकर्तुं स्वेच्छानियमतो हरिः ॥ कारणैर्नियतैरेव करोतीदं जगत्सदा ॥ ९२ ॥ नित्य
 भेदो निमित्तेन ह्युपादानेन तु ह्यम् ॥ असद्यत्कार्यरूपेण कारणात्मतया स्ति हि ॥ ९३ ॥ अ
 नवस्थाऽन्यथा हि स्यात्सर्वत्रोपत्तिनाशयोः ॥ शक्तोऽपि भगवान्विष्णुर्कर्तुं कर्तुमन्यथा ॥ ९४ ॥ स्व
 मित्रं कारणं अभिन्नं भिन्नं विश्वं करोत्यजः ॥ इति श्रुतेरवसितउत्कार्थीयमशेषतः ॥ ९५ ॥ अनंश
 स्याऽपि जीवस्य किंचित्सा मर्थ्यो जनाम् ॥ कार्येषु यः करोत्यद्वानमस्तस्मै स्वयं भुवे ॥ ९६ ॥ य
 दि भागेन कार्येषु जीवशक्तिं न योजयेत् ॥ हरिस्तदा हि सर्वं कृत्स्नयत्नो शितापि वा ॥ ९७ ॥ अं
 शिनो हि पटाद्यायेभिर्नैव परस्परम् ॥ अंशैरंशिन उच्यन्ते नैव मेव हि चेतनाः ॥ ९८ ॥ अतोऽनंशि
 न इत्येव श्रुतिरेतेषु वर्तते ॥ अप्यनेकस्वरूपेषु विशेषादेव केवलम् ॥ ९९ ॥ बहुस्वरूपताख्यानु

तेष्वस्यैव हि सांशता ॥ बहुत्वेनाविनाभावाद्भिन्नतानियमाद्भवेत् ॥ १०० ॥ यद्विनैव नियम
 कृद्गवान्पुरुषोत्तमः ॥ तस्य त्वशेषशक्तित्वाद्युज्यते सर्वमेव च ॥ १०१ ॥ विरोधः सर्ववैशिष्ट्ये
 यो द्वितीयेति निरस्यते ॥ नारायणस्य त्वध्यायेतदन्येन तत्र त्रगाः ॥ १०२ ॥ सृष्टिसंहारवाक्यानां
 जीवरूपाभिधायिनाम् ॥ अप्यन्योन्याविरोधस्तु द्वितीयाध्यायगोचरः ॥ १०३ ॥ मानमेयवि
 शेषेण पुनरुक्तिर्न जायते ॥ ८ ॥ सदाप्रवृत्तिरीशस्य स्वभावो देवकेवलम् ॥ १०४ ॥ अंगचेष्टा
 यथापुंसः कश्चिदुद्देशवर्जिताः ॥ देवस्यैष स्वभावोऽयमित्याह श्रुतिरंजसा ॥ १०५ ॥ क्रीडांप्रयो
 जनं कृत्वा सृष्टिः श्रुतिविरोधिनी ॥ इतिकेवललीलैव निर्णीता प्रभुणा स्वयम् ॥ १०६ ॥ आत्मप्र
 योजनार्थाय स्पृहां श्रुतिरवारयत् ॥ न प्रयोजनवत्त्वेनेत्यत आह जगद्गुरुः ॥ १०७ ॥ इच्छामात्रं
 प्रभोः सृष्टिरिति मूढौ विनिश्चिताः ॥ इति प्रकाशयाकामश्रुतिभ्यश्चैव युक्तिः ॥ १०८ ॥ महाता
 तपर्ययुक्तेऽश्नेच्छामात्रं निषिध्यते ॥ मोक्षार्थाः श्रुतयो यस्मात्स तस्य प्रसादतः ॥ १०९ ॥
 उज्जिनीषति वाक्याच्च लोको दृष्टानुसारतः ॥ इच्छानिमित्तको यस्मात्तदभावे कुतः श्रुतिः ॥ ११० ॥
 महातात्पर्यरहिता प्रमाणत्वं गमिष्यति ॥ याथाार्थमेव मानत्वमपि वाक्यं प्रयोजकम् ॥ १११ ॥
 मानत्वमेति न तत्रापि यत्संपूर्णप्रयोजनम् ॥ ९ ॥ वैषम्यं निर्धूतत्वं वेदाप्रामाण्यकारणम् ॥ ११२ ॥
 नांगीकार्यमतोऽन्यत्तु न वैषम्यादिनामकम् ॥ १० ॥ यदधीना गुणाश्चैव दोषा अपि हि सर्वशः ॥
 ॥ ११३ ॥ गुणास्तस्य कथं न स्युः स्युर्दोषाश्च कथं पुनः ॥ सर्वधर्मोपपत्तेस्तद्वाक्यैरपि हि तादृशैः ॥
 ॥ ११४ ॥ निर्दोषाशेषगुणको निर्णीतो भगवान्हरिः ॥ ११५ ॥ ॥ ११ ॥ इति श्रीमदानंद

तीर्थभगवत्पादार्थविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्याने द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ २ । १ ॥
 श्रीविद्व्यासाय नमः ॥ स्मृतिपुक्तिश्रुतिगुणयुक्तयो बह्वयुक्तयः ॥ एवं चतुर्विधानैव
 विरुध्यन्तेऽन्वयं प्रति ॥ १ ॥ इति प्रथमपादेन निणीतिऽप्यभियोगतः ॥ दर्शनानां प्रवृत्तत्वा
 न्मन्दआशङ्कते पुनः ॥ २ ॥ अनादिकालतो ह्युत्ताः समया हि प्रवाहताः ॥ न चोच्छेदोऽस्तिकस्यापि
 समयस्येत्यतो विभुः ॥ ३ ॥ आंतिमूलत्वमेतेषां पृथग्दर्शयति स्फुटम् ॥ तैर्कैट्टतभैरेव वाक्यैश्चा
 गमवादिनाम् ॥ ४ ॥ दौर्लभ्याच्छुद्धबुद्धीनां बाहुल्यादल्पवेदिनाम् ॥ तामसत्वाच्च लोकास्यमि
 ध्याज्ञानप्रसक्तिः ॥ ५ ॥ विद्वेषात्परमेतत्वे तत्त्ववेदिषु चानिशम् ॥ अनादिवासनायोगादसुरा
 णां बहुत्वतः ॥ ६ ॥ दुराग्रहगृहीतत्वाद्द्वर्तते समयाः सदा ॥ तथापि शुद्धबुद्धीनामीशानुग्रहयो
 गिनाम् ॥ ७ ॥ सुयुक्तयस्तमोहद्विरागमानुगताः सदा ॥ इति विद्यापतिः सम्यक् समयानां निरा
 कृतिम् ॥ ८ ॥ चकार निजभक्तानां बुद्धिशाणत्वसिद्धये ॥ चेतनाचेतनं तत्त्वद्वयमेव निरीश्वराः
 ॥ ९ ॥ आहुस्तत्त्वं च पंचत्वविभागस्थमचेतनम् ॥ चेतनं तदसंख्यार्तं भिन्नमन्यद्भिदोऽज्झितम्
 ॥ १० ॥ अचेतनस्य कर्तृत्वस्वातन्त्र्येण निगद्यते ॥ परस्परविभेदश्च कार्याणामाल्प्यभवेत् ॥ ११ ॥
 भोक्तृतां चेतनस्याहुः केचित्तामपि नाऽपरे ॥ स्वरूपचैतन्यबलात्त्वप्रकाशाच्च भोगिताम् ॥ १२ ॥
 प्रकृतेश्च स्वरूपस्य विवेकाग्रहमेव तु ॥ अभोगवादिनो भोगमाहुर्भेदग्रहात्तयोः ॥ १३ ॥ भोगिनां
 मुक्तिरुद्दिष्टा स एवाभोगवादिनाम् ॥ ईशस्यासंग्रहादेव न युक्तौ तावुभावपि ॥ १४ ॥ चेतनेच्छा
 नुसारेण यदा दृष्टः पटोद्भवः ॥ एतादृशत्वमान्यस्य वस्तुत्वात्केन वार्यते ॥ १५ ॥ न च कचित्प्रमोक्ता

र्थश्रुतिरेवप्रमाहिनः ॥ आसत्त्वमुक्तमार्गेणवक्तुर्नैवोपपद्यते ॥ १६ ॥ अप्रामाण्यस्वनः स्वस्यस्वी
 कारादपिमायिवत् ॥ स्वोक्ताखिलनिषेधीस्यान्नचार्किंचित्प्रसिध्यति ॥ १७ ॥ इदंनोचितनवशं
 वस्तुत्वात्प्रतिपन्नवत् ॥ इत्येवप्रतिषिद्धस्येकेनमूलानुमाभवेत् ॥ १८ ॥ स्वतंत्रदृष्टीरचनसाचै
 वाचेतनेकुतः ॥ अचेतनत्वंस्वातंत्र्यमितिचात्मप्रमाहृतम् ॥ १९ ॥ स्वेच्छानुसारितामेवस्वातं
 त्र्यंहिविदोविदुः ॥ कुतइच्छाचेतनस्यसेच्छंचेत्किमचेतनम् ॥ २० ॥ इच्छाम्यहमितिद्येवनि
 जानुभवरोधतः ॥ अचेतनेच्छापगतापदिभेदाग्रहोऽत्रच ॥ २१ ॥ कथंसनघटस्यस्यान्मनोम
 इतिभेदतः ॥ मनसोऽपिगृहीतत्वादुभयात्मकतायतः ॥ २२ ॥ कामस्यतुमनःकामःप्रियाप्रिय
 विभेदतः ॥ द्वैविध्यंदृश्यतेचास्यतस्मान्नेदाग्रहःकुतः ॥ २३ ॥ रचनानुपपत्तेस्तन्नसर्वज्ञानु
 मागतम् ॥ अचेतनंजगत्कर्तृपर्योब्बादिचनोपमा ॥ २४ ॥ एतत्प्रशास्तिवचनाच्चेतनाचेतनस्य
 च ॥ द्वैविध्येपितुकामादेःकुतःस्वामित्वमात्मनः ॥ २५ ॥ साक्षादनुभवारूढशक्येतेपोदितुंक्वचि
 त् ॥ इच्छास्वामित्वमेवोक्तमिच्छावत्त्वंनचापरम् ॥ २६ ॥ किंचित्तद्दृशत्वेऽपिस्वामित्वंलोक
 वद्भवेत् ॥ सर्वात्मनंत्रकामादेःकिमुतैवपरोशितुः ॥ २७ ॥ नचानुभवगंकामस्वामित्वंवेदवाग
 पि ॥ शक्तापवदितुं तस्मात्सातदन्याभिधायिनी ॥ २८ ॥ मोक्षकामोभवेदन्योयदिमुक्ताद्भवि
 ष्यतः ॥ मोक्षकामस्यार्किंतेनस्वनाशार्थंचकोयतेत् ॥ २९ ॥ कर्तृत्वंयस्यतस्यैवभोक्तृत्वमुपलं
 भ्यते ॥ विभागेचयोर्मानैवकिंचित्क्वचिद्भवेत् ॥ ३० ॥ सर्वमानविरोधैकदुर्दीक्षादीक्षितस्त्व
 यम् ॥ मायाबाधुपमायायातच्चशब्दान्चिराकृतः ॥ ३१ ॥ सांध्यस्तुमेश्वरोब्रूतेक्षेत्रानुग्रहशक्ति

मान् ॥ अस्तीश्वरः स्वयंभातः क्लेशकर्मादिवर्जितः ॥ ३२ ॥ क्षेत्रशक्तिमतीसैव प्रकृतिर्बीजशक्ति
 मान् ॥ जीवः पर्जन्यवैवशक्तिमान् श्वरः स्मृतः ॥ ३३ ॥ पृथिवीवत्प्रधानं तज्जीविसन्निधिमात्र
 तः ॥ बीजावपनकर्तैवेत्यत्र प्राह स्वयंप्रभुः ॥ ३४ ॥ अन्यत्र कापिशक्तिर्न स्वातंत्र्येणेश एव हि ॥
 शक्तीस्ताः प्रेरयत्यंजस्तदधीनाश्च सर्वदा ॥ ३५ ॥ सत्ताप्रधानपुरुषशक्तीनां च प्रतीतयः ॥ प्रवृ
 त्तयश्च ताः सर्वाः नित्यं नित्यात्मनायतः ॥ ३६ ॥ यथानित्यतयानित्यं नित्यशक्त्या स्वयेश्वरः ॥
 नियामयति नित्यं च न कृते त्वदिति श्रुतेः ॥ ३७ ॥ स्वभावजीवकर्मणि द्व्यंकात् श्रुति क्रियाः ॥
 यत्प्रसादादि मे संति न संति यदुपेक्षया ॥ ३८ ॥ इति श्रुतेर्न सत्ताद्या अपि नारायणं विना ॥ तत्पतं
 जल्लि विंध्यादिमतं न पुरुषार्थदम् ॥ ३९ ॥ चार्वाकैरुच्यते मानमक्षजं नापरां कंचित् ॥ देह आ
 त्मापुमर्थश्च कामार्थाभ्यां विना न हि ॥ ४० ॥ यदैवं दर्शनेनाऽस्य कोऽर्थः प्रत्यक्षगोचरः ॥ लब्धस्ते
 नैव हि नैः शास्त्रात्किं मोहं विना ॥ ४१ ॥ स्वपराथैविहीनत्वात्स्वमेतैव निष्कलम् ॥ किमिदं
 न्मत्तवच्छास्त्रं दृष्ट्वा प्रलपति स्वयम् ॥ ४२ ॥ देहादन्योऽनुभवतः आत्मा भाति शरीरिणाम् ॥ मम दे
 ह इति व्यक्तं ममार्थ इति वत्सदा ॥ ४३ ॥ प्रत्यक्षस्यैव मानत्वमिति केनावसीयते ॥ यदितत्सा
 धकं वेदप्रामाण्येन कथं भवेत् ॥ ४४ ॥ न चान्यामानता कापि प्रामाण्येनावसीयते ॥ स्वमतेनार्थे
 रहित उपेक्ष्यः पक्ष ईदृशः ॥ ४५ ॥ सन्निधानाच्चैतनस्य वर्तते यद्यचेतनम् ॥ तथाप्यबुद्धिपूर्वत्वा
 दुक्तदोषः समो भवेत् ॥ ४६ ॥ अंगित्वं पुरुषस्यैव सर्वैरप्यनुभूयते ॥ तदंगत्वोक्तिश्चैव स्यात्सर्व
 स्यापलापकः ॥ ४७ ॥ किमु सर्वेश्वरस्याऽस्य ह्यपलापाद्यतोऽविलम् ॥ ४८ ॥ अंगित्वं यदितस्यै

वस्वातन्व्यचैन्नचाखिलम् ॥ ४८ ॥ तत्प्रेरणेप्यशक्तत्वात्स्वतन्त्रोन्नयोद्यपेक्षितः ॥ नचस्वातन्व्य
 मस्यैवप्रत्यक्षादिविरोधतः ॥ ४९ ॥ हिताक्रियादिदोषाश्चभद्रंनानीश्वरंमतम् ॥ संसारिणोऽन्यं
 सर्वशंसर्वशक्तिमनौपमम् ॥ ५० ॥ चेतनाचेतनस्यास्यसत्तादेस्तदधीनताम् ॥ नांगीकुर्वतीत्ये
 तेषांसर्वेषांचसमाहमे ॥ ५१ ॥ तस्माच्छ्रुतिप्रमाणेनयुक्तिमिश्रपरोहरिः ॥ अंगीकार्यतमोनि
 त्यःसर्वैरपिसुनिश्चितम् ॥ ५२ ॥ नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छंसंख्याद्यैरपिपंचभिः ॥ युक्तमीशंवदंतोऽन्ये
 तदिच्छादृष्टचोदिताः ॥ ५३ ॥ परमाणवश्चतुर्वर्गाःसंयुज्यन्तेदिशोऽखिलाः ॥ परमाणुद्वयेनैवद्व्यणु
 कंनामजायते ॥ ५४ ॥ द्व्यणुकत्रयेणन्यणुकैतैश्चतुर्भिस्तदात्मकम् ॥ ततस्त्वनियमेनैवखंडाव
 यविनांभवः ॥ ५५ ॥ ततश्चानियमेनैवसर्वावयविसंभवः ॥ कारणंसमवाध्याख्यंपरमाणवा
 दिरत्रहि ॥ ५६ ॥ ईशेच्छादृष्टकालास्तुनिमित्तंकारणंमतम् ॥ सामान्यांत्यविशेषौचसमवाय
 श्रुतत्रयम् ॥ ५७ ॥ नित्यंक्रियाअनित्याश्चगुणद्रव्येद्विरूपके ॥ कार्यगुणक्रियाणांतु
 समवाय्यन्यकारणम् ॥ ५८ ॥ कारणस्थागुणाद्यास्तुसंयोगोद्रव्यकारणम् ॥ एवंस्थितेऽपिसिद्धां
 तेविशेषस्तत्रकल्पितः ॥ ५९ ॥ द्व्यणुकेपरमाणौचह्रस्वत्वंपरिमंडलम् ॥ नकारणंकार्यगुणवै
 रूप्यंतत्रकारणम् ॥ ६० ॥ इत्याहुस्तानथोवाचविद्याधीशःस्वर्यंप्रभुः ॥ महत्त्वंचैवदीर्घत्वंच्य
 णुकाद्येषुकल्पितम् ॥ ६१ ॥ तस्माच्चसदृशंकार्यतत्कार्येषूपजायते ॥ यथानथैवह्रस्वत्वात्प
 रिमांडिल्यतोऽपिहि ॥ ६२ ॥ जायेतसदृशंकार्यपरिमाणंसमत्वतः ॥ नचेन्ममत्वतश्चैवदीर्घत्वाद
 पिनोभवेत् ॥ ६३ ॥ सदृशस्यहिकार्यस्यैवयोगःकथंचन ॥ अप्रत्यक्षत्वमेवस्याद्यतःकार्येष्व

णुत्वतः ॥ ६४ ॥ इति चेन्न महत्त्वं च परमाणवाणावपि ॥ कथं यणुकपूवुणानुत्वमपि कथ्यते ॥ ६५ ॥
 प्रत्यक्षत्वं तदन्यत्वे पुरुषोपक्षया खिले ॥ अणुत्वं च महत्त्वं च यतो वस्तु व्यपेक्षया ॥ ६६ ॥ तारत-
 म्यस्थिताय स्मात्पदार्थाः सर्व एव च ॥ यथा महत्त्वं विश्रांतिस्तथाऽणुत्वस्य चेक्यते ॥ ६७ ॥ परिमा-
 णत्वतश्चेन्न महत्त्वस्याऽपि विश्रमः ॥ दृश्यते न तद्दृश्येव तथानन्यमणावपि ॥ ६८ ॥ न महत्तत्त्वगुण-
 तएतावानिति हीश्वरः ॥ परिच्छिन्नस्तथाऽणोश्च नैतावद्भागता क्वचित् ॥ ६९ ॥ विश्रान्तो यद्यनन्तां-
 शः कश्चिदस्तीति गम्यते ॥ नावसाययितुं शक्यो विरोधादेव केवलम् ॥ ७० ॥ केवलं साक्षिमानेन
 कालो देशोऽपि नांतवान् ॥ अपर्यवसिति श्रानो दृश्यते साक्षिणा द्वयोः ॥ ७१ ॥ यद्यदि नो साक्षिगम्यंतद्
 महत्त्वं केन गम्यते ॥ विश्रांतिस्तारतम्ये न दृश्यते ह्यनुमानतः ॥ ७२ ॥ यद्यागमादनंतं नन्महत्त्वमवग-
 म्यते ॥ अनंतमेव चाणुत्वं कुतो नैवावसीयते ॥ ७३ ॥ महत्त्वाणुत्वयोर्नैव विश्रांतिरुपलभ्यते ॥
 अन्यदेव ह्यनंतं महत्त्वाणुत्वयोः समम् ॥ ७४ ॥ बहुत्वाल्पत्वयोरेदं तत्त्वरूपायामुपलभ्यते ॥ आ-
 नंत्यमेकभागानां तावत्त्वं ह्येव गण्यते ॥ ७५ ॥ अणीयांश्च महतीयांश्च भगवानागमोदितः ॥ आनं-
 त्यवाचकः शब्दो द्विधानंत्येऽपि मानताम् ॥ ७६ ॥ यानि नैव गुणाल्पत्वं कालाल्पत्वं च मानगम् ॥ सर्वका-
 लगतस्याऽल्पकालेऽपि स्यादवस्थितिः ॥ ७७ ॥ महागुणस्य चाल्पेऽपि गुणः स्यादिति चेद्भवेत् ॥ ताव-
 त्वमेव नैव स्याद्देशोऽप्येतन्न नो मतम् ॥ ७८ ॥ महतोऽल्पत्वमपि हि व्योमवत्प्राह्वेदवित् ॥ यद्यल्पदेश-
 संस्थानं सर्वत्रापि नो भवेत् ॥ ७९ ॥ स्थितस्य ह्यल्पदेशेषु सर्वगत्वं भवेद्ध्रुवम् ॥ एकत्राप्यनवस्थ-
 स्य कुत एवाऽखिलस्थता ॥ ८० ॥ शून्यत्वमेव तस्य स्याद्यस्यैकत्रापि न स्थितिः ॥ अतो नाणुत्व

विश्रांतिर्नमहस्वस्यचकचित् ॥ ८१ ॥ उभयान्नंययुक्तःस्याद्यदिमुख्यमहद्भवेत् ॥ तच्चब्रह्मपरं
 साक्षात्सर्वान्नंयुतंसदा ॥ ८२ ॥ यदिसाक्षीस्वयंभातो नोमानंकेनगम्यते ॥ अक्षजादेश्वमान
 त्वमनवस्थान्यथाभवेत् ॥ ८३ ॥ अतःसर्वपदार्थानांभागाःसंत्येवसर्वदा ॥ सर्वदिक्ष्वपिसंबंधाद्
 विभागःपराणुता ॥ ८४ ॥ तत्संयोगादनियतापदार्थानांजनिर्भवेत् ॥ द्वयोरिवतुसंयोगइतिकेनाऽ
 वसीयते ॥ ८५ ॥ कारणस्यगुणस्तेनभवेयुःकार्यगाअपि ॥ तारतम्येनसर्वपिमहंतथाणवोयतः
 ॥ ८६ ॥ नचतत्प्रोक्तमृद्यौतुमानंकेवलकल्पना ॥ कथंसाक्षिमितस्याऽस्यशकुयादारेणेक्वचित्
 ॥ ८७ ॥ यदिसाक्षिमितंनैतन्नानुभातन्नवर्तते ॥ पक्षीकर्तुमशक्यत्वात्कुतएवानुमाभवेत् ॥ ८८ ॥
 यन्ननास्तिपदन्यासःकस्त्वंविषयमाप्नुयात् ॥ देशांतरादिशब्दाश्चशशुंगादिशब्दवत् ॥ ८९ ॥ स
 दृशंचसजातीयंनस्मत्पक्षेकिमेवहि ॥ येनैवचप्रकारेणात्यसिद्धमनुमीयते ॥ ९० ॥ तेनैवशश
 शुंगदेःशक्यमस्तिवत्कल्पनम् ॥ ९१ ॥ प्रत्यक्षमागमोवापिभवेद्यन्ननियामकः ॥ ९२ ॥ सैवव्या
 सिर्भवेन्मानंनान्यासंदिग्धमूलतः ॥ सहदर्शनमात्रेणनव्यासिरवसीयते ॥ ९३ ॥ यदैवाव्यतिरेकेऽ
 स्यह्यक्षजंवागमोभवेत् ॥ तन्निर्धारितयुक्तिर्वाव्यासिःसैवापरानहि ॥ ९४ ॥ अन्यथासमसमस
 भावोप्यनुमयापतेत् ॥ अनिष्टानिचसर्वाणिह्यनुमाकामचारिणी ॥ ९५ ॥ कार्यकारणयोश्चैवगुणा
 देःपंचकस्यच ॥ मित्रस्यैवतुसंबंधःसमवायोऽन्यईर्यते ॥ ९६ ॥ मित्रत्वसाम्यतस्तस्यताभ्यां
 योगोभवेद्भुवम् ॥ सस्वनिर्वाहकश्चेत्स्याद्रव्यमेवतथानकिम् ॥ ९७ ॥ विशेषस्तद्गनत्वादिर्यदभिन्नोऽ
 वसीयते ॥ गुणक्रियादिरूपस्यनिषेधःकेनहेतुना ॥ द्रव्यमेवततोन्नतविशेषात्मतयासदा ॥ ९८ ॥ ना

नाव्यवहृतेहेतुरनंतत्वंविशेषतः ॥ १९ ॥ विशेषश्चविशेषीसःस्वनैवसमवायवत् ॥ कल्पनागुरुता
 दोषात्पदार्थांतरतानहि ॥ १०० ॥ कल्पयित्वाषट्पदार्थान्सामावानपिकेवलम् ॥ एकस्मिन्नवि
 शेषश्चेत्किंपूर्वतस्यविस्मृतिः ॥ १ ॥ येनप्रत्यक्षसिद्धेनव्यवहारोऽखिलोभवेत् ॥ भावाभावविभा
 गेनयंविनानकथंचन ॥ २ ॥ एतादृशविशेषेऽस्मिन्कोट्येषोवादिनांभवेत् ॥ अभेदेनप्रतीतिश्चका
 र्यकारणपूर्वके ॥ ३ ॥ अभावातेपदार्थेऽस्मिन्सविशेषावसीयते ॥ सामान्यादिपदार्थेषुतन्निष्ठत्वाद
 योऽखिलाः ॥ ४ ॥ कथंयमांनिवार्यतेवस्त्वैक्येपिहिवादिभिः ॥ कार्यस्यतत्तन्निष्ठत्वंगुणादेव्यासि
 तादिकः ॥ ५ ॥ कथंविशेषोनैवाऽस्ति सचधर्मोपरोयेदि ॥ षट्पदार्थान्तिरेकःस्यात्पदार्थानिनियमेऽपि
 हि ॥ ६ ॥ धर्मस्यधर्मसंतानादनवस्थाकरोभवेत् ॥ सामान्यस्यापिसामान्यगुणस्यापिगुणोद्वतः
 ॥ ७ ॥ नांगीकृतःसचयदिनानवस्थ्यात्कचिद्धवेत् ॥ अस्मत्पक्षेगुणाद्याश्रतद्वंतोहिविशेषतः ॥ ८ ॥
 अनन्यत्वान्नानवस्थाभेदोनाशोभवेत्तथा ॥ विशेषमेवसंश्रित्यविशेषोबलवान्यतः ॥ ९ ॥ दृष्टि
 प्रमाणतश्चैवविरोधेदर्शनकथम् ॥ विरोधोह्यविरोधश्चयतोदर्शनमानकौ ॥ १० ॥ ततोदृष्टिविरो
 धस्तुसद्भिरापाद्यतेकथम् ॥ अभिन्नोभगवान्स्वेनतदन्येनविभेदवान् ॥ ११ ॥ नित्याधर्मास्त
 दीयास्तुसर्वेऽस्मान्नैवभेदिनः ॥ सामस्त्योच्छेदिनोऽन्यत्रधर्माऽभयरूपिणः ॥ १२ ॥ भावेनएव
 चोच्छेदान्नदन्येनसमस्तशः ॥ अंशांशिनोरभेदेनत्वंशसंयोगएवहि ॥ १३ ॥ अंशिनोनानवस्था
 तोयद्यप्यंशेष्वविश्रमः ॥ एकस्मिन्जातएवान्यःसंयोगोजायतेयदि ॥ १४ ॥ अनवस्थानतैवस्या
 त्संयोगैक्यमेवत्कसा ॥ अंशसंयोगदृष्टेकसासानवस्थितिः ॥ १५ ॥ यद्यंशगोनसंयोगःका

र्थेषु प्रथिमाकथम् ॥ परमाणोरणोर्नास्ति महतेत्यद्भुतं वचः ॥ १६ ॥ अणूनां प्रथितापेक्षा विनैव
 त्र्यणुकेऽपिसः ॥ परमाणोर्महत्त्वं च विनेत्येतद्वचः कथम् ॥ १७ ॥ अंशिनो रैरेसेदोऽयमंशेन नुभिदा
 मिधा ॥ सर्वप्रत्यक्षविषयः कथमेव ह्यपोद्यते ॥ १८ ॥ संयोगश्च विभागश्च भेदश्चैव पृथक् पृथक् ॥
 अन्योन्यप्रतियोगेन ह्युभयोरपि दृश्यते ॥ भिन्ना इति तु भेदानां समुदायो हि दृश्यते ॥ १९ ॥ यथैव च
 पदार्थानामनयोर्भेद इत्यपि ॥ इतोऽमुष्यामुतो ग्यस्य भेदो दृष्टो हि धार्मिकः ॥ २० ॥ तत्रैकवचनं य
 त्तद्विप्राणां भंजनं यथा ॥ नरत्वादिकमप्येवं तत्तद्भर्मतयेयते ॥ २१ ॥ न सर्वधर्मैकोऽस्ति समुदा
 यस्तु भिन्नगः ॥ एतादृशं चादृश्यं पदार्थेषु पृथक् पृथक् ॥ २२ ॥ एकस्मिन्संविनष्टेऽपियतो न्यत्रै
 व दृश्यते ॥ कुतो भस्मत्वमाप्तस्य नरत्वं पुनरिष्यते ॥ २३ ॥ एकत्वेनास्ति मानं च श्रुतिरप्याह साद
 रम् ॥ भिन्नाश्च भिन्नधर्माश्च पदार्थानि खिलानि अपि ॥ २४ ॥ स्वैर्धर्मैरभिन्नाश्च स्वरूपैरपि सर्वशः ॥
 अनिहत्तविनाशस्तु धर्मा उभय रूपकाः ॥ २५ ॥ न केनचिदभिन्नोऽतो भगवान्स्वगुणैर्विना ॥ इ
 ति न्युत्पत्तिरपि हि सादृश्यैव गम्यते ॥ २६ ॥ सर्वेषु युगपच्छब्दः सदृशेषु प्रवर्तते ॥ तथापि प्राप्ति
 स्त्वेकवचनाच्च विशेषतः ॥ २७ ॥ अभीष्टावगतिश्च स्याच्छक्तिः सादृश्यगायतः ॥ तादृशोऽयं च
 तच्छब्दे इति ज्ञापयति स्फुटम् ॥ २८ ॥ जातितश्चेत्कथं तासु तत्र चेदनवस्थितिः ॥ तथैव व्यक्तिकविज्ञानं
 व्यक्तित्वाभावदूषितम् ॥ २९ ॥ यदितच्चास्ति तस्यापि विशेषेण वस्थितिः ॥ कथं स्वरूपत्वम
 पि ज्ञायते नुगतं यदि ॥ ३० ॥ एकव्युत्पत्तिर्यतः अनवस्थादिदूषितम् ॥ कल्पनागौरवात्तेन युक्ता
 नानुगकल्पना ॥ ३१ ॥ औपाधिकविशिष्टाद्यमपि तद्वस्तु किंततः ॥ अन्यत्तदेव चेदग्रिमस्त्वं किंत

नाव्यवहर्ते ह्यनुरन्तर्विशेषतः ॥ १९ ॥ विशेषश्च विशेषीषीसः स्वैरेव समवायवत् ॥ कल्पनागुरुता
 दोषात्पदार्थान्तरतानहि ॥ १०० ॥ कल्पयित्वा षट्पदार्थानां भावानपि क्वलम् ॥ एकस्मिन्नावि
 शेषश्चेत्किं पूर्वतस्य विस्मृतिः ॥ १ ॥ येन प्रत्यक्षसिद्धेन व्यवहारोऽखिलो भवेत् ॥ भावाभावाविभा
 गेनयं विनानकथंचन ॥ २ ॥ एतादृशे विशेषेऽस्मिन्कोट्येवोपादिनां भवेत् ॥ अभेदेन प्रतीतिश्च का
 र्यकारणपूर्वके ॥ ३ ॥ अभावात्ते पदार्थेऽस्मिन्सर्वविशेषावसीयते ॥ सामान्यादिपदार्थेषु तन्निष्ठत्वाद
 योऽखिलाः ॥ ४ ॥ कथं धर्मानि नैव तेव स्वैक्येऽपि हि वादिभिः ॥ कार्यस्य तत्तन्निष्ठत्वं गुणादेव्यासि
 तादिकः ॥ ५ ॥ कथं विशेषेणैवाऽस्ति स च धर्मोऽपि रोयेदि ॥ षट्पदार्थान्तिरेकः स्यात्पदार्थानियमेऽपि
 हि ॥ ६ ॥ धर्मस्य धर्मसंज्ञानादनवस्थाकरो भवेत् ॥ सामान्यस्यापि सामान्यगुणस्यापि गुणोद्भूतः
 ॥ ७ ॥ नांगीकृतः स च यद्विना नवस्थानवस्थान्तात्कचिद्भवेत् ॥ अस्मत्पक्षे गुणाद्याश्च तद्वन्तो हि विशेषतः ॥ ८ ॥
 अनन्यत्वान्नानवस्थाभेदो नाशो भवेत्तथा ॥ विशेषमेव संश्रित्य विशेषो बलवान्यतः ॥ ९ ॥ दृष्टि
 प्रमाणतश्चैव विरोधेऽनिकथम् ॥ विरोधो ह्यविरोधश्च यतो दर्शनमानकौ ॥ १० ॥ ततो दृष्टिविरो
 धस्तु सद्भिन्नापाद्यते कथम् ॥ अभिन्नो भगवान्स्वेन तदन्येन विभेदवान् ॥ ११ ॥ नित्याधर्मास्त
 दीयास्तु सर्वेऽस्मान्नैव भेदिनः ॥ सामस्त्योच्छेदिनोऽन्यत्र धर्माऽभयरूपिणः ॥ १२ ॥ भावेत एव
 चोच्छेदात्तदन्येन समस्तशः ॥ अंशं शिनोरेभेदेन त्वं संयोग एव हि ॥ १३ ॥ अंशिनो नानवस्था
 तो यद्यप्यंशेष्वविश्रमः ॥ एकस्मिन्जात एवान्यः संयोगो जायते यदि ॥ १४ ॥ अनवस्थानैव तद्वस्या
 त्संयोगैक्यमेवेत्कसा ॥ अंशे संयोगदृष्टेऽवच्छेदकसा नवस्थितिः ॥ १५ ॥ यद्यंशेन संयोगः का

र्येषुप्रथिमाकथम् ॥ परमाणोरणोर्नास्तिमहेत्यद्भुतंवचः ॥ १६ ॥ अणूनां प्रथितापेक्षाविवैव
 त्रयणुकेऽपिसः ॥ परमाणोर्महत्त्वं च विनेत्येतद्वचः कथम् ॥ १७ ॥ अंशिनो रैरेसेदोऽयमंशेन तु भिदा
 मिथा ॥ सर्वप्रत्यक्षविषयः कथमेव ह्ययोद्यते ॥ १८ ॥ संयोगश्च विभागश्च भेदश्चैव पृथक् पृथक् ॥
 अन्योन्यप्रतियोगेन ह्युभयोरपि दृश्यते ॥ भिन्ना इति तु भेदानां समुदायो हि दृश्यते ॥ १९ ॥ यथैव च
 पदार्थानामनयोर्महदित्यपि ॥ इतोऽमुप्यामुतोऽप्यस्य भेदो दृष्टो हि धार्मिकः ॥ २० ॥ तत्रैकवचनं य
 त्तद्विप्राणां भंजनं यथा ॥ नरत्वादिकमप्येवं तत्तद्भर्मतयेयते ॥ २१ ॥ न सर्वधर्म एकोऽस्ति समुदा
 यस्तु भिन्नगः ॥ एतादृशं चादृश्यं पदार्थेषु पृथक् पृथक् ॥ २२ ॥ एकस्मिन्सविनष्टेऽप्यितोन्यत्रै
 व दृश्यते ॥ कुतो भस्मत्वमाप्तस्य नरत्वं पुनरिष्यते ॥ २३ ॥ एकत्वेनास्ति मानं च श्रुतिरप्याह साद
 रम् ॥ भिन्नाश्च भिन्नधर्माश्च पदार्थानि खिला अपि ॥ २४ ॥ स्वैस्वैर्धर्मैरभिन्नाश्च स्वरूपैरपि सर्वशः ॥
 अनिदृत्तविनाशस्तु धर्मा उभयरूपकाः ॥ २५ ॥ न केनचिदभिन्नोऽतो भगवान्स्वगुणैर्विना ॥ इ
 ति व्युत्पत्तिरपि हि सादृश्येनैव गम्यते ॥ २६ ॥ सर्वेषु युगपच्छब्दः सदृशेषु प्रवर्तते ॥ तथापि प्राप्ति
 स्वेकवचनाच्च विशेषतः ॥ २७ ॥ अभीष्टावगतिश्च स्याच्छक्तिः सादृश्यगायतः ॥ तादृशोऽयं च
 तच्छब्देऽज्ञापयति स्फुटम् ॥ २८ ॥ जातिवशेत्कथं तासु तत्र चेदनवस्थितिः ॥ तथैव व्यक्तिकविज्ञानं
 व्यक्तित्वाभावदूषितम् ॥ २९ ॥ यदितच्चास्ति तस्यापि विशेषेण न वस्थितिः ॥ कथं स्वरूपत्वम
 पि ज्ञायते नु गतं यद्दि ॥ ३० ॥ एकव्युत्पत्तिपर्यंतं अनवस्थादिदूषितम् ॥ कल्पनागौरवात्तेन युक्ता
 नानुगकल्पना ॥ ३१ ॥ औपाधिकविशिष्टाद्यमपि तद्वस्तु किंततः ॥ अन्यत्तेदेव चेदथिमस्वं किंत

च भण्यते ॥ ३२ ॥ अग्निसंयोगमात्रं चेद्भवेत्तत्सिद्धसाधनम् ॥ भूधरस्याग्निसंयोगो यदि षष्ठ्यर्थ ए
 वकः ॥ ३३ ॥ समवायो यदि ह्यस्यैकवात्सिद्धसाधनम् ॥ यद्यस्योपाधिको भेदः कुत एकत्वमिष्य
 ते ॥ ३४ ॥ नानिर्वच्यं हितेनेष्टमत औपाधिकान्ययोः ॥ सत्यत्वात्कोविशेषः स्यान्मायावाद्यन्य
 था भवेत् ॥ ३५ ॥ उपाधिरन्यत इत्यमित्येवौपाधिकं भवेत् ॥ उभयत्राप्यनन्ताः स्युः समवाया इत
 स्ततः ॥ ३६ ॥ मिश्रत्वं चैव तेष्वस्ति कोविशेष उपाधिगे ॥ अविद्यमान एवान्यः समवायो ऽवगम्य
 ते ॥ ३७ ॥ उपाधिना तद्गमकमनुमानं न मा भवेत् ॥ एवमेवा सतः सत्ता समवायो जनिमता
 ॥ ३८ ॥ तत्रापि द्युक्तदोषाणां निवर्त्तिकं चिन्निवारकम् ॥ अस्मत्पक्षे विशेषस्य सर्वत्रांगीकृतत्वतः
 ॥ ३९ ॥ नास्ति दोषः कचिद्भावो ह्यभावश्च स एव हि ॥ अभावस्य च धर्माः स्युः भावास्तेषां च ते ऽ
 र्वित्ताः ॥ ४० ॥ प्रत्यक्षमानतः सर्ववारमेतच्चोवरणक्षमम् ॥ सर्वभावा अभावाश्च पदार्थास्तेन सर्व
 दा ॥ ४१ ॥ तथापि प्रथमं बुद्धेर्योनिषेधश्च गोचरः ॥ सो ऽभावो विधिबुद्धेस्तु गोचरः प्रथमं परः
 ॥ ४२ ॥ तस्मात्प्रध्वस्तमेवादिसिद्धित्वे वागम्यते ॥ अस्त्यभावो ऽस्ति च ध्वंसो देहाभावश्च भस्म
 ता ॥ ४३ ॥ इत्यादियुज्यते सर्वप्रत्यक्षादिप्रमाणतः ॥ अन्योन्याभावभेदौ च पृथक्त्वं च पृथक् पृ
 थक् ॥ ४४ ॥ प्रकल्पयंति तच्चैव कल्पना गौरवाद्गतम् ॥ पर्यायत्वेन ते शब्दाः ज्ञायंते सर्व एव हि
 ॥ ४५ ॥ भेदस्य तु स्वरूपत्वे यदतिच शून्यताम् ॥ अद्भुतास्ते यतो ऽन्यस्य प्रतियोगित्वमिष्यते
 ॥ ४६ ॥ प्रतियोगिनो हि भेदो ऽयं न तु स्वस्मात्कथंचन ॥ विभागेनाल्पैव स्यात्कुत एव च शून्यता
 ॥ ४७ ॥ न शून्यानां हि संयोगाद्भावो वस्तुन इष्यते ॥ विदारणार्थो धातुश्च विभागगुणवाच

कः ॥ ४८ ॥ अविदारणेपिह्यास्यस्यभिन्नावोद्यौतुतस्यच ॥ अतउन्मत्तवाक्यत्वा
 न्मायावादोद्युपेक्षितः ॥ ४९ ॥ नचामंदसदानंदस्यद्यंतगुणार्णवः ॥ ईश्वरोऽद्यगुणत्वेनप्रमेयोऽ
 प्रमितत्वतः ॥ ५० ॥ मय्यनंतगुणेनंतगुणतोऽनंतविग्रहे ॥ अनंतगुणमाहात्म्यशक्तिज्ञानमहा
 र्णवः ॥ ५१ ॥ नारायणःपरोऽशेषचेतनेभ्यःपरंपदम् ॥ इत्यादिवेदतद्वाक्यैरनंतैश्चावसीयते
 ॥ ५२ ॥ अनंतगुणताविष्णोःकथमेवमद्यपोद्यते ॥ यद्यनंतविशेषाश्चतज्ज्ञानादेर्निवारिता ॥ ५३ ॥
 कथंतत्तद्विषयतासार्वज्ञार्थविधीयते ॥ औपाधिकविशेषस्तुपूर्वमेवनिराकृतः ॥ ५४ ॥ स्वप्रका
 शत्वमपितुयैज्ञानस्यनिवारितम् ॥ कथंसर्वज्ञतातस्यस्वज्ञानाधिगमंविना ॥ ५५ ॥ ज्ञानंविश्वा
 धिगंतंकंतज्ज्ञानविषयंपरम् ॥ इतिज्ञानद्वयैवसर्ववित्परमेश्वरः ॥ ५६ ॥ इतिचैदेषएवार्थस्त
 ज्ज्ञानावशितोयदि ॥ स्वप्रकाशत्वमेवस्याज्ज्ञानंद्येतद्विशेषणम् ॥ ५७ ॥ ज्ञानान्तरेणचेदत्रभव
 देवानवस्थितिः ॥ स्वप्रकाशत्वमेतस्मादुर्निवारंसमापेतम् ॥ ५८ ॥ सुखवान्दुःखवांश्चस्यादिति
 व्याप्तिश्चनोभवेत् ॥ निर्दुःखत्वंमहानंदःश्रुत्यैवैशस्यमण्यते ॥ ५९ ॥ योऽशनायपिपासेचशोका
 दींश्चानिवर्तते ॥ आनंदंब्रह्मणोविद्वान्विपाप्मेत्यादिकाचसा ॥ ६० ॥ ईश्वरस्यतथेष्टत्वंदुःखि
 त्वोपाधिरित्यपि ॥ उक्तेकिमुत्तरंब्रूयाच्छ्रुत्यनादरतत्परः ॥ ६१ ॥ नचात्मदुःखितेच्छास्यादतएत
 न्निवार्यते ॥ सहदर्शनमात्रेणश्रुतीनामपलापकः ॥ ६२ ॥ यज्ञादिरपिपापस्यहेतुत्वंहिंसयायुतेः॥
 नानुमातिकथंतत्रयद्युपाधिर्निषिद्धता ॥ ६३ ॥ अदुःखित्वेनचानुक्तिःकथंनोपाधितांबजे
 त् ॥ अदुःखमितरत्सर्वजीवाएवनुदुःखिनः ॥ ६४ ॥ तेषांदुःखप्रहाणायश्रुतिरेषाप्रवर्तते ॥ इति

श्रुतिर्हिपरमाश्रुत्युक्तिर्यदिकारणम् ॥ ६५ ॥ किंकार्यमनुमानेनगलस्तनसमेनहि ॥ अनुमानेन
 यद्यर्थःश्रुतिदृष्टोऽप्यपोद्यते ॥ ६६ ॥ पूर्वोक्तेनप्रकोरणेश्वरोधर्मएवच ॥ स्यात्तच्छलंचतेनात्र
 श्रुतिरेवप्रमाभवेत् ॥ ६७ ॥ ईशस्यानुमयासिद्धेःश्रुतिर्धर्मिप्रमाभवेत् ॥ तयासर्वगुणैःपूर्णउक्तो
 ईशोयतस्ततः ॥ ६८ ॥ अनानंदानुमानस्यधर्मिग्राहिविरोधतः ॥ नप्रमाणंभवेत्तस्मान्नानुमा
 त्रोपयोगिनी ॥ ६९ ॥ नित्येच्छत्वात्पेशस्यपरमाणुसदात्वतः ॥ अदृष्टकालयोश्चैवभावात्कार्य
 सदाभवेत् ॥ ७० ॥ नहिकालविभेदोऽस्ति तत्पक्षेऽस्मन्मतेहरेः ॥ विशेषकालएवैतत्सृष्ट्यादी
 च्छासदातना ॥ ७१ ॥ विशेषाश्चैवकालस्यहरेरिच्छावशाःसदा ॥ सर्वेनिमेषादितिहिश्रुतिरेवाहसा
 दुरम् ॥ ७२ ॥ उदीरयनिकालाख्यांशक्तिरित्यस्यवागपि ॥ कालस्यकालगतत्वेनविरोधोऽपिकश्चन
 ॥ ७३ ॥ असंख्यातविशेषत्वाद्विच्छायाअपिसर्वदा ॥ ईशोदेशश्चकालश्चस्वगताएवसर्वदा
 ॥ ७४ ॥ ईशाधीनौचतौनित्यंतदाधारौचतद्वतौ ॥ इतिश्रुतिरपिप्राहकालेस्वोद्दिष्टएवतु ॥ ७५ ॥
 तत्कालमृष्टिमेवातोवांच्छतीशःसदैवहि ॥ स्यात्कालःसतदैवेतिकालस्यस्वगनत्वतः ॥ ७६ ॥
 स्वभावादेवहीच्छैवदेवस्यैषइतिश्रुतेः ॥ स्वभावोपिपेशेच्छावशइत्युदितपुरा ॥ ७७ ॥ नि
 त्यानित्याश्चततस्तदधीनाइतिश्रुतिः ॥ रूपस्पर्शादिहेतुभ्यःपरमाणोरनित्यता ॥ ७८ ॥ अनु
 मेयाश्रुतीनांचविरुद्धत्वान्नतन्मतम् ॥ उपोदेयमतश्चायमविरुद्धःसमन्वयः ॥ ७९ ॥ वैभाषि
 काश्चसौत्रांताःस्वरसक्षणांकजगत् ॥ अणूनांसमुदायंचकालकर्मनिमित्ततः ॥ ८० ॥ उत्प
 त्तिकालेयुक्तानामात्मानंचक्षणस्थितम् ॥ नित्यंसंतानमेतेषांपंचस्कंधात्मनास्थितम् ॥ ८१ ॥

संस्काररूपविज्ञानसंज्ञादुःखात्मानास्थितिः॥ दुःखाभावंसुखंचादुरूपज्ञानसंतनिम् ॥ ८२॥ मोक्ष
समुदायोहि नैकस्मादेवयुज्यते ॥ नोभयोश्चोभयत्वंयत्समुदायव्यपेक्षया ॥ ८३॥ अतोऽन्योन्या
श्रयत्वेनसमुदायो नयुज्यते ॥ अन्योन्यापेक्षयापुंसःसमुदायत्ववेदनम् ॥ ८४॥ स्यात्तत्सदातनत्वेऽ
पितच्चसामीप्यहेतुकम् ॥ इतिचेत्कार्यसंभूतिमात्रव्यापृति कारणम् ॥ ८५॥ ननुकार्यविशेषेषुव्या
पृतंकारणंभवेत् ॥ अतोऽर्थद्वयसंयोगिरूपकारणतात्मनः ॥ ८६॥ संयोगिरूपराहित्यान्नैवतज्ज्ञान
तापिहि ॥ विशेषकार्यजनकंयदिकारणमिष्यते ॥ ८७॥ कुतःसमानरूपत्वंकार्याणामपिसर्वशः॥
अतो नियत्यायत्किंचिद्यस्यकस्यापिकारणम् ॥ ८८॥ अदृष्टमपितस्यैवविशेषापादकंकुतः ॥
यस्यकस्यापियत्किंचिद्विशेषमुपपादयेत् ॥ ८९॥ कार्यचकारणंचैवयत्किंचिद्यस्यकस्यचित् ॥
भवेन्म्रियामकाभावादिदमस्यैवकारणम् ॥ ९०॥ इतिनित्यविनाशित्वेकेनमानेनगम्यते ॥
इदंनजायतेमुष्मादित्यत्रापिनकारणम् ॥ ९१॥ विनाशोत्पत्तयश्चैवनदृश्यंतेसदातनाः ॥ दृश्य
तेप्रत्यभिज्ञातःस्थिरत्वंसर्ववस्तुषु ॥ ९२॥ फलादीनांविशेषेणसर्वत्राप्यनुमीयते ॥ सत्वेनक्ष
णिकत्वंचेदाकाशस्याविशेषतः ॥ ९३॥ अविशेषोखिलस्याधिसत्वात्किनानुमीयते ॥ यद्याका
शस्यसत्त्वंनकुतएवनरादिषु ॥ ९४॥ सधर्मिप्रतियोगित्वमभावस्यनियामकम् ॥ तौविनानह्य
भावश्चक्चिदृष्टःकदाचन ॥ ९५॥ अधर्मिप्रतियोगित्वमाकाशस्यावगम्यते ॥ स्वीकारत्याग
तोऽदृष्टदृष्टयोःसर्ववस्तुषु ॥ ९६॥ गुणानुन्मतएवाऽसौविदधात्यधिकंपुनः॥उत्तरोत्पत्तिमात्रेण
विनाशात्पूर्ववस्तुनः ॥ ९७॥ नसंस्कारार्पकत्वंचयुज्यतेकस्यचित्कचित् ॥ अतोज्ञातंमयेत्या

दिनज्ञेयमनुमाकुतः ॥ १८ ॥ एकत्वमनुभूतिस्थं त्यक्त्वा निर्मानिकाभिधा ॥ कुत आत्मादिके
 भुस्यात्बल्येवानुभवोयतः ॥ १९ ॥ कार्यकारणयोश्चैककालीनत्वं विना कथम् ॥ पूर्वसंस्कार
 योगी स्यादुत्तरो नियमेन च ॥ २०० ॥ संबद्धा एव संस्कारमन्यत्रादधतेऽखिलाः ॥ असंबद्धः कथं
 पूर्वमुत्तरे वा सनाकरः ॥ १ ॥ एककालतया योगं विना संस्कारतः कथम् ॥ क्षणमात्रमवस्थानं स्वीकृतं
 सर्ववस्तुषु ॥ २ ॥ पूर्वमध्यापरकलारहितः क्षण इष्यते ॥ सर्वभावभवं कार्य उत्तन्नाशसंभवम्
 ॥ ३ ॥ यौगपद्यं सति भवेदुत्पाद्यानामशेषतः ॥ विनाशे चेन्न तत्कार्योत्पत्तौ च का प्रमा ॥ ४ ॥
 अभेदेऽपि विशेषेण देहदीपफलादिषु ॥ विशेषदर्शनं युक्तभस्म किमनुभूतिः ॥ ५ ॥ विशेषदर्श
 नं मानं यद्दिनस्यैर्यदृक्कुतः ॥ दिक्मुखे च खट्वृष्टां ताद्भावौ सच्चैकचिद्भवेत् ॥ ६ ॥ विश्वं प्रत्य
 क्षं गंत्य तवात्तयो र्योऽनुमितं वेदत् ॥ मायावादि वदेवा सौ उपेक्ष्यो भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ सर्वप्रमाण
 सिद्धं यद्बुद्धेर्भेदेन सर्वदा ॥ कथं नु तस्य बुद्धित्वं विश्वमन्यच्च किं प्रमम् ॥ ८ ॥ सर्वलोको विभेत्यंजो
 यस्मादनुभवात्सदा ॥ तस्यापतापिनः किं न निष्प्रमाणकवादिनः ॥ ९ ॥ सोऽहं तदिदमेवाहसु
 खी सद्गगनं दिशः ॥ सत्या इत्याह्यनुभवाः सदा तत्प्रतिपक्षगाः ॥ १० ॥ अतो निर्मानमखिलप्रमाण
 प्रतिपक्षगम् ॥ दुर्मतं को नु गृह्णीयाद्विना सुरतर्तिकचित् ॥ ११ ॥ अपरः शून्यमखिलं मनोवाचा
 मगोचरम् ॥ निर्विशेषं स्वयं भातं निर्लेपमजरामरम् ॥ १२ ॥ अशेषदोषरहितमनंतं देशकालतः ॥
 वस्तुतश्च तदस्मीति नित्योपासापरोक्षितम् ॥ १३ ॥ रागादिदोषरहितं तद्भावं योगिनं नयेत् ॥ तस्यैवा
 नादिसंघत्यात्तानाभेदात्मकं जगत् ॥ १४ ॥ सद्विवाभाति सत्यत्वं सांघृतं तस्य चेष्ट्यते ॥ पारमार्थिक

सत्येत्वंशून्यादन्यस्यनक्वचित् ॥ १५ ॥ सांख्येनैवसत्त्वेनव्यवहारोऽखिलोभवेत् ॥ शून्यात्संख्येति
योगेनविश्वमेतत्प्रवर्तते ॥ १६ ॥ सृष्टिकालेषुनश्रान्तेस्तिमितंशून्यतां ब्रजेत् ॥ इतिब्रूतेतमुद्दिश्य
जगादजगतांगुरुः ॥ १७ ॥ नासतो जगतोभावो न हि दृष्टा स तो जनिः ॥ सतः क्वचित्प्रमाणं च दृष्टि
रेवाखिलाद्वरम् ॥ १८ ॥ यद्येवं स समरसान्मधुरादिवपीनता ॥ भवेज्जनस्यमार्जारिशृङ्गोरिववा
तकम् ॥ १९ ॥ कार्यार्थी कारणं स च नोपादद्यात्कथंचन ॥ न प्रवर्तेत चेष्टाय शून्यादेवेष्टसंभवात्
॥ २० ॥ देशकालादिनियमो न हि शून्यात्सतो भवेत् ॥ पुरुषेच्छानुसारेण यदिकिंचित्प्रजायते ॥ २१ ॥
किं नानुमीयते तद्दहस्तु त्वात्पुरुषोद्भवः ॥ सर्वस्यापि न चाभावे विश्वं सदितिगम्यते ॥ २२ ॥ यतो नु भवरो
धेतुवचनं वादिनः कुतः ॥ स्वमश्रान्तिवदेव दंसंख्यैवोपलभ्यते ॥ २३ ॥ यदि सत्त्वेन किंचात्र भ्रमा
नैव निवर्तते ॥ अनादेरस्य विश्वस्य निवृत्तिर्यदि चेष्ट्यते ॥ २४ ॥ निवृत्तिश्च निवर्तत तस्याऽश्रान्ति
त्वसंभवात् ॥ दृष्टस्य श्रान्तिताचेत्स्याददृष्टेन भ्रमः कुतः ॥ २५ ॥ गवामश्रंगिभावेन न हि स्याच्छ
शशूगिता ॥ अस्माकं तु प्रमाणेन प्रसादा दीश्वरस्य च ॥ २६ ॥ उक्तमंगया गमानां च प्रामाण्याद्युज्यतेऽ
खिलम् ॥ दृश्यत्वाद्दिमतं मिथ्या स्वमवचेदिदं प्रमा ॥ २७ ॥ मिथ्या चेत्साध्यसिद्धिर्न व्यभिचारेन
चेद्भवेत् ॥ साधकत्वमसत्यस्य साध्यं विप्रतिपत्तिः ॥ २८ ॥ तस्य चेत्त्यनवस्था स्यात्सत्त्वं चास्या
नुभूतिः ॥ अनुभूतिविरोधेन मिथ्यात्वे मानकाचन ॥ २९ ॥ अतीतानागतौ कालावपिनः साक्षिगो
चरौ ॥ तत्संबंधितया सत्त्वमपि दृष्टस्य साक्षिगम् ॥ ३० ॥ दृढदृष्टं तु यदृष्टदृष्टाभासस्ततोत्तरम् ॥ आं
तेः संवृत्तिसत्यस्य विशेषो व्यभिचारवान् ॥ ३१ ॥ तेनाप्यंगीकृतः सम्यक्मनः सत्यत्वमेव हि ॥ विज्ञा

नाद्व्यभिचारोऽस्य कदाचित्स्यादिति प्रमा ॥ ३२ ॥ नैव दृष्टा प्रमासाचनमवेत्सविरोधतः ॥ भेदो
 विशेष्यधर्म्यादिग्रहणापेक्षया यदि ॥ ३३ ॥ अन्योन्याश्रयताहेतोर्द्विग्रह इति यन्नतत् ॥ स्वरूपं
 वस्तुनो भेदो यन्नतस्य ग्रहेग्रहः ॥ ३४ ॥ अन्यथास्यामुना भेद इति वक्तुं न युज्यते ॥ अगृहीतो य
 दा भेदस्तदा स्वस्मादिति ग्रहः ॥ ३५ ॥ स्यात्प्रतीतिविरोधाच्च न हि कश्चित्तथावदेत् ॥ धर्मित्वप्रति
 योगित्वतद्भेदाद्युपपद्यते ॥ ३६ ॥ विशेषणं विशेष्यं च तद्भावश्चैव गृह्यते ॥ कोविरोधः स्वरूपेण गृ
 हीतो भेद एव तु ॥ ३७ ॥ अस्यामुष्मादिति पुनर्विशेषेणैव गृह्यते ॥ किंच भेदः कथं ग्राह्य इति यः परि
 पृच्छति ॥ ३८ ॥ धर्म्यादिभेदग्रहणात्तेनोक्तोऽन्योन्यसंश्रयः ॥ अन्यत्वाग्रहणे प्रोक्तः कथमन्यो
 न्यसंश्रयः ॥ ३९ ॥ अन्यत्वं यदि सिद्धं स्यात्कथमन्योन्यसंश्रयः ॥ एतादृशस्य वक्तारो
 उभौ जात्युत्तराकरौ ॥ ४० ॥ मायीमाध्यमिकश्चैव तदपेक्ष्यौ बुभूषुभिः ॥ यच्छून्यवा
 दिनः शून्यं तदेव ब्रह्म मायिनः ॥ ४१ ॥ नाहिलक्षणभेदोऽस्ति निर्विशेषत्वतस्तयोः ॥ अन्त
 तादिविरोधित्वमुभयोश्च विलक्षणम् ॥ ४२ ॥ स्ववाक्याभावात्संवादान्न कृत्यं प्रीतवादिनः ॥
 तत्पक्ष इति वैधर्म्याच्च स्वमादिवदित्यजः ॥ ४३ ॥ अप्रयत्नाच्चिराचके चेति दृष्टिविरुद्धताम् ॥
 निष्प्रमाणत्वमप्यस्य सूत्रायामास विश्वकृत् ॥ ४४ ॥ ज्ञानमेवैकमखिलं ज्ञेयाकारं प्रभासते ॥
 तत्र संततिभेदश्च स्वभेदो भेद एव च ॥ ४५ ॥ कल्पिताः प्रतिभासंते नाना संवृतिभूमिषु ॥
 इत्येतदपि नोयुक्तं न हि ज्ञानतया जगत् ॥ ४६ ॥ भासतेऽनुभवस्यैव विरुद्धत्वादपेशलम् ॥ तन्मते
 क्षणिकत्वाच्च ज्ञानस्य स्थिररूपतः ॥ ४७ ॥ ज्ञेयस्योक्तप्रकारेण सर्वश्रुतिविरोधतः ॥ अनुभूति

विरुद्धत्वादिपिपक्षाद्देऽशिवाः ॥ ४८ ॥ आहक्षपणकोविश्वंसदसह्यमद्वयम् ॥ द्वाह्यमतत्स
 र्वसप्तभंगिसदातनम् ॥ ४९ ॥ नैतत्पदार्थएकस्मिन्नुक्तं दृष्टिविरोधतः ॥ भावाभावतयाविश्वं
 येनरूपेणमीयते ॥ ५० ॥ तद्रूपमेवतदितिनियमः केनवार्थते ॥ तत्तद्दोषनिवृत्त्यर्थस्वीकृतातत्त
 दात्मता ॥ ५१ ॥ यदितैरखिलैर्दोषैर्लिप्यतेचलदर्शनः ॥ अतिहायप्रमाणानियमंसदसत्तया
 ॥ ५२ ॥ अशेषमविरुद्धंचनिर्मानंव्याहृतंसदा ॥ सर्वप्रकारंवदतोदृष्टहानिरसद्गृहः ॥ ५३ ॥
 स्वव्याहृतत्वमित्याद्यादोषाः सर्वेभवंतिहि ॥ वक्तिस्वप्नमात्मानंदेहमानंतदप्यलम् ॥ ५४ ॥
 दुष्टंनानाशरीरेषुप्रवेशादन्यथाभवत् ॥ अन्यथाभावियद्वस्तुतदित्यमितिस्थितिः ॥ ५५ ॥
 तन्मतेतदित्यत्वंपुद्गलस्यनिवारितम् ॥ नानित्यताऽस्मत्पक्षेतुंचैतन्यादेर्विशेषिणः ॥ ५६ ॥
 लक्षणस्यनिवृत्तौतुस्यान्नतच्चेतनेकचित् ॥ ओतप्रोतात्मकत्वंतुपटेदेहेऽंगसंस्थितिः ॥ ५७ ॥ इ
 त्यादिलक्षणस्यैवनिवृत्तौस्यादनित्यता ॥ भौतिकत्वेचरूपादिव्यासंशानेनोमते ॥ ५८ ॥ नैवं
 तस्यान्यथाभावोयस्यानित्यत्वमीरितम् ॥ रूपादियुक्तस्यतथाजगन्नाशित्वसिद्धये ॥ ५९ ॥
 व्याख्यातथान्यथाभावादात्मनौनित्यताभवेत् ॥ नित्योर्ध्वगतिरप्येषायामुक्तिरितिकथ्यते
 ॥ ६० ॥ अलोकाकाशमाप्तस्यकथंनविकृतिश्चसा ॥ कीदृशश्चान्यथाभावोनाशहेतुतयेष्यते
 ॥ ६१ ॥ संस्थानापगमश्चेत्सनहिभूसामारादिषु ॥ यःकश्चिदन्यथाभावोयदिमुक्तिश्चतादृशी
 ॥ ६२ ॥ देहमानेविकारः स्यादितिस्यान्नूनमात्मनः ॥ आहहस्त्यादिदेहेषुह्यपिस्यादन्यथाभ
 वः ॥ ६३ ॥ अणुदेहस्यजीवस्यगतत्वेविकृतिर्हि ॥ देहव्याप्त्यैविशेषः कस्तस्यास्थास्थानौ

चतुः ॥ ६४ ॥ गीतात्पुष्पफलावासिःस्पर्शात्कार्शर्यसास्थितिः ॥ अपिवृक्षस्यदृश्यंतद्भतिना
 नात्मताभवेत् ॥ ६५ ॥ एवंचात्माकात्स्न्यमिति ततएवाहवेदवित् ॥ सर्वज्ञत्वादिकैःसर्वगुणैर्युक्तं
 सदाशिवम् ॥ ६६ ॥ जगद्विचित्रचक्राकर्तारदोषवर्जितम् ॥ आहुःपाशुपतास्तच्चबहुश्रुतिवि
 रोधतः ॥ ६७ ॥ नोपादेयंमंतस्थस्यदेवस्यस्तुतिर्गतं गम् ॥ उत्पिपेषशिरस्तस्यगूणीषेसत्पतिप
 दम् ॥ ६८ ॥ यद्विष्णोरुपमंहंतुरुद्रमाकृष्यतेमया ॥ धनुर्यकामयेतंतमुग्रमाशिश्रदेवताः ॥ ६९ ॥
 ब्रञ्छिश्चदेवानेकोऽसावासीन्नारायणःपरः ॥ तस्माद्बुद्धःसंप्रसादश्चाभूतवैष्णवंमखम् ॥ ७० ॥ भजे
 नयज्ञमयजंताबध्नन्पुरुषं पशुम् ॥ योभूतानामधिपतिरुद्रस्तंतीचरोदृषा ॥ ७१ ॥ इत्यादिश्रु
 तिसामर्थ्यात्पारतंत्र्यनिर्मृतिः ॥ पराधीनपदप्राप्तिरज्ञत्वंप्रलयेभवः ॥ ७२ ॥ प्रतीयंतेसदोष
 त्वाच्चेतःपशुपतिस्ततः ॥ अशरीरत्वतस्तस्यसंबंधोजगताक्वचित् ॥ ७३ ॥ कर्तृत्वेनयुज्येतदे
 हि नोज्ञानदृष्टितः ॥ नचदेहादिवद्विश्वमस्यस्याद्भोगसंभवात् ॥ ७४ ॥ अधिष्ठानेस्थितःकर्ता
 कार्यकुर्वन्प्रतीयते ॥ नास्याधिष्ठानयोगोऽस्तिभूतानांप्रलयेतदा ॥ ७५ ॥ अदेहश्चेदसर्वज्ञःशि
 लाकाष्ठादिवत्सदा ॥ देहीचेदंतवानेवयज्ञदत्तनिदर्शनात् ॥ ७६ ॥ नचैतदखिलंविष्णौश्रु
 तिप्रामाण्यगौरवात् ॥ मनोबुद्ध्यांगितांविष्णोर्लक्षयामोयएवसः ॥ ७७ ॥ सएवदेवोविज्ञा
 नमैश्वर्यशक्तिरूजिता ॥ देहोविष्णोर्नतेविष्णोवाप्तुदेवोऽग्रतोभवेत् ॥ ७८ ॥ एकोनारायण
 स्वासीन्ब्रह्मानचशंकरः ॥ अजस्यनाभावध्येकमर्पितंमात्रयापरः ॥ ७९ ॥ सदेहःसु
 खगंधश्चज्ञानभाःसत्पराक्रमः ॥ ज्ञानज्ञानःसुखसुखःसविष्णुःपरमोऽक्षरः ॥ ८० ॥ आनंदएकए

वाग्रआसीन्नारायणः प्रभुः ॥ प्रियंतस्य शिरोमोदप्रमोदौ च भुजौ हरेः ॥ ८१ ॥ आनंदो मध्यतो ब्र
 ह्मपुच्छं नान्यदभूत्कचित् ॥ मनसोऽस्याऽभवद्ब्रह्माललाटादपिशंकरः ॥ ८२ ॥ पक्षयोर्गण्डः शेषो मु
 खादास सरस्वती ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ ८३ ॥ इत्यादि श्रुतिसंदर्भबलान्नि
 त्यगुणात्मकः ॥ विष्णोर्देहाज्जगत्सर्वमाविरासीदित्येते ॥ ८४ ॥ मानवत्वादिरोधः कोनामानं क
 चिदिष्यते ॥ अविरोधो विरोधश्च मानैर्नैव हि गम्यते ॥ ८५ ॥ अत उक्तं समस्तं च वासुदेवस्य युज्यते ॥
 शिवादिनामयुक्ताश्च श्रुतयो विष्णुवाचकाः ॥ ८६ ॥ नामानि सर्वाणि च यमेको यो देवनामधाः ॥
 विष्णुनामानि नान्यस्य सर्वनामा हरिः स्वयम् ॥ ८७ ॥ न नारायणनामानि तदन्येष्वपरे हरौ ॥ इत्या
 दि श्रुतयस्तत्र मानं चोक्तः समन्वयः ॥ ८८ ॥ पुराणानि पुराणाद्यैर्विरुद्धत्वात् तत्प्रमा ॥ तद्विरुद्धे
 पुनो मानं पूर्वापरविरोधतः ॥ ८९ ॥ समब्राह्मविरोधाच्च नियमाद्वैष्णवेष्वपि ॥ मोहार्थमुक्तिस्तथैव
 विष्णुरेको गुणार्णवः ॥ ९० ॥ स्कंदसूर्यगणेशादिमतानिन्यायतोऽमुतः ॥ निराकृतान्यशेषेण सि
 द्धौ तस्या विशेषतः ॥ ९१ ॥ निराकृतौ विशेषस्य भावाच्छक्तिमतं पृथक् ॥ दूष्यते महती देवी ह्येका
 रिसर्वकारणम् ॥ ९२ ॥ त्रिपुराभैरवीत्यादिनामभिः समधीयते ॥ तस्याः सदा शिवाद्याश्च जायन्ते देव
 मानुषाः ॥ ९३ ॥ भूतभौतिकमप्येतदितितन्नोपपद्यते ॥ दृष्ट्वा पुंभ्यः सदा सृष्टिः स्त्रीपुंभ्यो वा वि
 शेषतः ॥ ९४ ॥ केवलाभ्यो न हि स्त्रीभ्यस्तत उत्पत्त्य संभवात् ॥ नाचर्यं महावाममतं वामैरन्यदुदी
 र्यते ॥ ९५ ॥ शिवोपसर्जनाशक्तिः ससर्जैर्दसमंततः ॥ इतितच्चोपपन्नं न शिवस्याकरणत्वतः ॥ ९६ ॥
 अदेहत्वादपि ह्यन्ये ब्रूयुः सर्वज्ञमीश्वरम् ॥ अणुवामानतद्युक्तमीशवाद्भवे शनात् ॥ ९७ ॥ सार्वज्ञ्या

दिगुणैर्युक्तं गुरुकल्पनया ह्ययम् ॥ न युज्यते ह्यतस्त्वीश एक एव मयोजकः ॥ १८ ॥ उक्तदोषश्च त-
 त्पक्ष इति नैवात्र दूष्यते ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासानां सामस्येन विरोधतः ॥ १९ ॥ स तां जुगुप्सित-
 त्वाच्च नां गीकार्यं हितन्मतम् ॥ पंचरात्रनिषेधार्थमेतान्याचक्षते यदि ॥ ३० ॥ सूत्राण्यतिविरुद्धं तद्-
 यत आह सभारते ॥ पंचरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्तानारायणः स्वयम् ॥ ३०१ ॥ ज्ञानेष्वेतेषु राजेन्द्र सर्व-
 ष्वेति द्विशिष्यते ॥ पंचरात्रविदो मुख्ययाथाक्रम परानृप ॥ ३०२ ॥ एकांतभावोपगताः वासुदेवं वि-
 शंतिते ॥ इति गीता चतच्छास्त्रसंक्षेपत इतीरितम् ॥ ३०३ ॥ वेदेन पंचरात्रेण भक्त्या यज्ञेन चैव हि ॥
 दृश्योऽहं नान्यथा दृश्यो वर्षकोटिशतैरपि ॥ ३०४ ॥ इति वाराहवचनं श्लोका इति वचः श्रुतौ ॥
 वेदैश्च पंचरात्रैश्च ध्येयो नारायणः परः ॥ ३०५ ॥ पंचरात्रं च वेदाश्च विद्यैकैव द्विधेयते ॥ इत्यादि वेद-
 वचनैः पंचरात्रमपोद्यते ॥ ३०६ ॥ कथमेवात्र दोषः कउत्पत्तिज्ञोति इत्यपि ॥ इहैवोक्तानचाभूत-
 भावस्तत्रापि कथ्यते ॥ ३०७ ॥ अनादिकर्मणो बद्धो जीवः संसारमंडले ॥ वासुदेवं च्छयानित्यं श्र-
 मतीति हितद्वचः ॥ ३०८ ॥ न हि संसारसादित्वं पंचरात्रोदितं क्वचित् ॥ जीवाभिमानिशेषस्थना-
 म्ना संकर्षणस्य तु ॥ ३०९ ॥ वासुदेवाज्जनिः प्रोक्ता प्रद्युम्नस्य ततस्तथा ॥ मनोभिमानिनः काम-
 स्यैवं साक्षाद्भरेः क्वचित् ॥ ३१० ॥ संकर्षणादिना म्रैव नित्या चिंत्यो रुशक्तिः ॥ व्यूह उक्तोऽन्यथाऽ-
 नूद्य कथं दुष्टत्वमुच्यते ॥ ३११ ॥ यदि विद्याच्चतुर्वेदानि तिवद्देदपूरणम् ॥ पंचरात्रादिति कुतो द्वेषः
 शांडिल्यवर्तते ॥ ३१२ ॥ अतः परमशास्त्रो रूढेषां दुदितमासुरैः ॥ दूषणं पंचरात्रस्य वीक्षायामपि
 नक्षमम् ॥ ३१३ ॥ अतोऽशेषजगद्भानिर्दोषैरुगुणार्णवः ॥ नारायणश्रुतिगणतात्पर्यादव-

सीयते ॥ ३१४ ॥ अंधंतमःप्रविशंतियेतवविद्यामुपासते ॥ ततोभूयइवायांतियेतस्थानैवनिंद
काः ॥ ३१५ ॥ ततोविद्यामविद्यांचयोजानात्युभयंसह ॥ दोषज्ञानादतीत्येतांविद्ययाऽमृतमश्नु
ते ॥ ३१६ ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानद्वितीया
ध्यास्यद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
श्रीहरयेनमः ॥ ॐ ॥ अथाशेषसमाम्नायविरोधायाकृतिंप्रभुः ॥ करिष्यन्नधिदेवाधिभूतजी
वपरात्मनाम् ॥ १ ॥ स्वरूपनिर्णयैववचनानांपरस्परम् ॥ पादेनानेनाविरोधंदर्शयत्यमितद्यु
तिः ॥ २ ॥ अनुभूतियुक्तिबहुलाविलोप्यंचततोऽधिकम् ॥ एतत्सर्वततःसाम्यंद्वाखैव्यथ्यमेव
च ॥ ३ ॥ दृष्टयुत्तयनुसारित्वमुक्तान्यार्थाविरोधतः ॥ प्रसिद्धनामस्वीकारेबहुवाक्यानुवर्तिता
॥ ४ ॥ लोकदृष्टयनुसारित्वंजीवसाम्यमनादिता ॥ तत्रतत्रपरिज्ञानंगुणसाम्यश्रुतीतथा ॥ ५ ॥
उत्पत्तिमत्त्वंस्वगुणाननुभूत्यल्पकल्पने ॥ नानाश्रुतिश्चैवचिञ्चयुक्तयःपूर्वपक्षगाः ॥ ६ ॥ व्यव
स्थानुपपत्तिश्चस्वातंत्र्यमनुसारिता ॥ मुख्यताशक्तिमत्त्वंचैवरूप्यंसर्वसंग्रहः ॥ ७ ॥ गत्यादिरी
शशक्तिश्चसर्वमानविरोधिता ॥ अभीष्टासिद्धिसुव्यक्तीशास्त्रसिद्धिर्विपर्ययः ॥ ८ ॥ विशेषका
रणंचेतिसिद्धांतस्यैवसाधकाः ॥ प्रकृतिपुरुषःकालोवेदास्तदभिमानिनः ॥ ९ ॥ महदा
द्याश्चजार्थेतेपराधीनविशेषता ॥ इदंसर्वससर्जैतिजनिमस्वमहोदितम् ॥ १० ॥ अवकाशमा
त्रमाकाशःकथमुत्पद्यतेऽन्यथा ॥ यद्यनाकाशतापूर्वकिंमूर्तनिबिडजगत् ॥ ११ ॥ मूर्तसंपूर्ण
तांचैवयद्यनाकाशताभवेत् ॥ मूर्तद्रव्याणिचाकाशेस्थितान्येवहिसर्वदा ॥ १२ ॥ अतआकाश

शब्दोक्तस्तद्देवोऽत्रविनायकः ॥ देहोत्पत्त्यासमुत्पन्नइतिश्रुत्याभिधीयते ॥ १३ ॥ भूतमप्यसितं
 दिव्यदृष्टिगोचरमेवतु ॥ उत्पद्यतेऽप्राकृतं हि गगनं साक्षिगोचरम् ॥ १४ ॥ प्रदेशइति विज्ञेयं
 नित्यं नोत्पद्यते हितम् ॥ तथापि मूर्तसंबन्धपरतन्त्रविशेषयुक् ॥ १५ ॥ स्वमेवोत्पत्तिमन्त्रामश्रुतिशब्द
 विवक्षितम् ॥ प्रकृतिः पुरुषः काल इत्येते च समस्तशः ॥ १६ ॥ ईशाधीनविशेषेण जन्या इत्येवकी
 र्तिताः ॥ कालप्रवाह एवैको नित्यो ननु विशेषवान् ॥ १७ ॥ पुरुषाव्यक्तकालानां रमेवैका
 भिमानिनी ॥ सिसृक्षुस्त्वविशेषं तत्साक्षाद्भगवदिच्छया ॥ १८ ॥ प्राप्तिवसृष्टेत्युदिता प्रधानं
 प्रकृतेरपि ॥ पुमांसो देहसंबन्धात्सृष्टिर्मन्त इतीरिताः ॥ १९ ॥ एवं प्रलयकालेऽपि प्रतिभातप
 रावरः ॥ मुख्यवार्युर्नित्यसमः शरीरोत्पत्तिकारणात् ॥ २० ॥ पराधीनविशेषेण जनिमाने
 वशब्दितः ॥ नैव किंचित्ततो जन्मवर्जितं परमादृतं ॥ २१ ॥ पराधीनविशेषत्वे जन्मनः स्थू
 लताभवः ॥ पूर्वशब्दविलोपश्च यद्विजन्मेति कीर्त्यते ॥ २२ ॥ स्मायानैव जन्माऽस्ति चैतन्य
 स्यापि केवलम् ॥ प्रधानस्य च वेदस्य वेदस्यापीश्वरेच्छया ॥ २३ ॥ व्यक्तिकर्नामविशेषोऽस्ति
 तस्मात्तद्दृशैव हि ॥ उत्पत्तिरत्र कथिता स्वतन्त्रत्वात्परात्मनः ॥ २४ ॥ नैवोत्पत्तिः कथमपि
 नस्वतन्त्रतः परम् ॥ अच्छेद्यस्यापि जीवस्य विभागं बहुधा हरिः ॥ २५ ॥ कृत्वा भोगान् प्रदायै
 व चैक्यमापादयेत्पुनः ॥ अतर्ईशवशं सर्वचेतनाचेतनं जगत् ॥ २६ ॥ अविभागं विभागाय यदान
 यतिकेशवः ॥ किमशक्यं परेशस्य तदेति ह्यभिधीयते ॥ २७ ॥ एवं स्थितेऽपि जीवैक्यं केचिदाहुः प
 रात्मनः ॥ तद्योऽहमिति पूर्वाभिः श्रुतिभिश्चानुमाबलात् ॥ २८ ॥ नतद्युक्तं यतो विष्णुः पृथगेवाभिधी

यते ॥ प्रज्ञानेनोत्प्लोकइतिमुक्तौभेदोभिधीयते ॥ २९ ॥ एतमानंदमित्यन्यापरमंसाम्यमित्य
 पि ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ ३० ॥ सर्गेऽपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच ॥
 उपसंपद्यतेज्योतिःस्वरूपेणाभिपद्यते ॥ ३१ ॥ तत्रपर्यैतिजक्षंश्चक्रीडन्नपिसदासुखी ॥ आच
 क्ष्वमेपरंमोक्षंधीरायंप्रवदंतिताम् ॥ ३२ ॥ इत्युक्तआह्वागदेवीपरमोक्षंप्रजापतेः ॥ शाखांशाखां
 महानद्यःसंयांतिपरितःश्रवाः ॥ ३३ ॥ धानापूपामांसकामाःसदापायसकदर्दमाः ॥ यस्मिन्नग्नि
 मुखोदेवाःसेंद्राःसहमरुद्गणाः ॥ ३४ ॥ ईजिरेकतुभिश्चैष्टेस्तदक्षरमुपासते ॥ प्रविशंतिपरंदेवंमु
 क्तास्तत्रैवभोगिनः ॥ ३५ ॥ निर्गच्छंतियथाकामंपरेशेनैवचोदिताः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसं
 गेनाऽपिकर्मणा ॥ ३६ ॥ कर्तृत्वात्सगुणंब्रह्मपुरुषंपुरुषर्षभम् ॥ संसंगत्यपुनःकालेकालेनेश्व
 रमूर्तिना ॥ ३७ ॥ जातेगुणव्यतिकरेयथापूर्वंप्रजायते ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेचपरेणप्रेरिताःसदा
 ॥ ३८ ॥ यत्कामस्तत्सृजत्यद्धेवात्मनातत्सृजत्यपि ॥ सैहवब्रह्मणाकामान्भुङ्क्तेनिस्तीर्ण
 तद्गुणः ॥ ३९ ॥ दुःखादींश्चपरित्यज्यजगद्ध्यापारवर्जितम् ॥ भुंक्तेमोगान्सैहवोच्चा नित्या
 द्यागममानतः ॥ ४० ॥ मुक्तस्यभेदावगतेःकथमेवह्यभिन्नता ॥ जीवेशयोर्नानुमाचतदभेदं
 प्रमापयेत् ॥ ४१ ॥ मिथ्यैवभेदोविमतोभेदत्वाच्चंद्रभेदवत् ॥ इतिचेत्साध्यधर्मोयंऽसन्नसन्वानवो
 मयम् ॥ ४२ ॥ यदिमन्नपसिद्धांतःसएवासन्नितीरिते ॥ नोभयंचेन्नसिद्धंतदितिमानस्यदूषणम्
 ॥ ४३ ॥ नचमानांतरेणैवतच्छक्यंसाधितुंक्वचित् ॥ अनुमानेनचेत्सैवह्यनवस्थाभविष्यति ॥ ४४ ॥
 नचागमस्तदर्थोऽस्तिनासदासीन्नतद्देत् ॥ परिशेषादनिर्वाच्यंयदिसिद्धेत्परात्मनः ॥ ४५ ॥

अनिर्वाच्यत्वमेवस्यात्परिशिष्टोद्यमसौतदा ॥ नचान्यआगमस्तत्रसदसत्प्रतियोगिनि ॥ ४६ ॥
 नचप्रत्यक्षमत्राऽस्तिनचार्थापत्तिरिष्यते ॥ बाधायोगात्सनइतिबाधाभावतएवहि ॥ ४७ ॥
 इष्टापत्तिर्नहिभ्रान्तावपिबाधोवगम्यते ॥ विषयस्यकुतोबाधोविद्यमानंहिबाध्यते ॥ ४८ ॥ नहि
 बंध्यासुतोवध्योयज्ञदत्तोहिवध्यते ॥ बाधायोगात्सतइतिव्याप्तिरेषाक्कट्टश्यते ॥ ४९ ॥ कश्चार्थ
 बाधउद्दिष्टो नहिनाशोऽसतोभवेत् ॥ निवृत्तिश्चाप्रवृत्तस्यकथमेवोपपद्यते ॥ ५० ॥ नासीदस्तिभ
 विष्यच्चतदितिज्ञानमेयता ॥ यदिबाधस्तदासत्त्वंनैवांगीकृतंपुनः ॥ ५१ ॥ प्रतीतिर्नासतइतिव
 दन्नांगीकरोतिताम् ॥ निषेधोह्यप्रतीतस्यकथंचिन्नोपपद्यते ॥ ५२ ॥ नचोपमाभवेदत्रप्रत्यक्षा
 सत्यमेवच ॥ शास्त्रगम्यपरेशानाद्धेदुःस्वात्मनईयते ॥ ५३ ॥ अनुभूतिविरोधेनकथमेकत्वमुच्य
 ते ॥ किंचित्कर्ताचदुःखीतिसर्वेष्वेवानुभूयते ॥ ५४ ॥ सर्वज्ञोभगवान्विष्णुःसर्वशक्तिरितिश्रुतः ॥
 अनुभूताद्धिभेदेनश्रुतिरेषावदत्यमुम् ॥ ५५ ॥ उपजीव्यविरुद्धंनुकथमेक्यंश्रुतिर्वदेत् ॥ अप्रामा
 ण्यंयदाभेदवाचकस्यभविष्यति ॥ ५६ ॥ सएवधर्मिणोग्राहीतदभेदःकथंभवेत् ॥ यत्स्वरूपग्रहेमा
 नंतद्धर्मेनकथंभवेत् ॥ ५७ ॥ एकविज्ञानविज्ञास्याद्वयंमानंभविष्यति ॥ नचैदंकंप्रमाणंतद्वयमप्यत्रनो
 भवेत् ॥ ५८ ॥ धर्मिग्राहिविरोधस्तुतस्मान्मानस्यदूषणम् ॥ नोपजीव्योद्यमभेदोऽत्रक्वचिद्धेदश्रुतेर्बला
 त् ॥ ५९ ॥ नचमानांतरोपेयंब्रह्मत्वंभवतिक्वचित् ॥ येनमानेनचोपेयंभेदस्तेनावगम्यते ॥ ६० ॥
 सर्वज्ञानुमयेवेशोयद्युपेयःकथंचन ॥ सर्वज्ञत्वगुणैर्नैवतयाभेदोऽवगम्यते ॥ ६१ ॥ नदुःखानुभवःक्वा
 पिमिथ्यानुभवतांम्रजेत् ॥ नहिबाधःक्वचिद्दृष्टोदुःखाद्यनुभवस्यनु ॥ ६२ ॥ यदिदुःखानुभूतिश्च

आंतिरित्यवसीयते ॥ अदुःखिताश्रुतिः केवन आंतिरिति गम्यते ॥ ६३ ॥ श्रुतिस्वरूपमर्थश्रमाने
 नैवावसीयते ॥ तच्चेन्मानंगृहीतं तं किंदुःखानुभवे भ्रमः ॥ ६४ ॥ न च बाधविशेषोऽस्ति यदबाधितमे
 वतत् ॥ बाधो यद्यनुभूतेर्थे कथं निर्णयईयते ॥ ६५ ॥ कोऽपि ह्यर्थो न निश्च्येतुं शक्यते भ्रमवादिना ॥ अ
 मत्वमभ्रमत्वं च यदैवानुभवोपगमः ॥ ६६ ॥ एकस्य भ्रमता तत्र परस्य भ्रमता कुतः ॥ भ्रवत्वमभ्रम
 त्वं च सर्ववेद्यं हि साक्षिणा ॥ ६७ ॥ स चेत्साक्षी क्वचिदुष्टः कथं निर्णयईयते ॥ विशेषाः सर्वेष्वेते साक्षिप्र
 त्यक्षगोचराः ॥ ६८ ॥ ऊरीकृत्य च तान् सर्वान् व्यवहारः प्रवर्तते ॥ साक्षिणो व्यवसायी तु व्यग्रवहारोऽभि
 धीयते ॥ ६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रसिद्धस्य व्यवहारस्य सिद्धये ॥ साक्षी निर्दोष एवैकः सदांगीकार्य एव नः
 ॥ ७० ॥ शुद्धः साक्षी यदा सिद्धो दुःखित्वं वार्यते कथम् ॥ उपजीव्य प्रमाणं तद्भेदग्राहकमेव हि ॥ ७१ ॥
 अतो जीवेशयोर्भेदः श्रुतिसामर्थ्यसु स्थितः ॥ तथापि तु चिदानंदपूर्वास्तत्सदृशा गुणाः ॥ ७२ ॥ सारस्व
 रूपमस्यापि मुक्तावप्यवशिष्यते ॥ अतो भेदवदैवताः श्रुतयः प्रवदंति हि ॥ ७३ ॥ पौराणानि च वाक्या
 नि सादृश्याभेदसंश्रयात् ॥ सादृश्याच्च प्रधानत्वात् स्वातंत्र्यादपि वाभिदाम् ॥ ७४ ॥ आहुरीशेन जीव
 स्य तत्स्वरूपाभिदां क्वचित् ॥ स्थानैक्यमैकमत्यं च मुक्तस्य तु विशिष्यते ॥ ७५ ॥ सादृश्यं च विशेषेण
 जडानां द्वयमेव तु ॥ भवेत्सादृश्यमत्यल्पं तृतीयं परमात्मना ॥ ७६ ॥ ईशरूपा क्रियाणां च गुणानामपि स
 र्वशः ॥ तथैवावयवानां तत्स्वरूपैक्यं तु मुख्यतः ॥ ७७ ॥ यथोदकं दुर्गदृष्टं पर्वतेषु विधावति ॥ एवं धर्मा
 न्पृथक्पृथंस्तानेवानुविधावति ॥ ७८ ॥ इति श्रुतेर्नो भयं च भेदाभेदाख्यमिष्यते ॥ एकमेवाद्विती
 यं तन्नेहनानास्ति किंच न ॥ ७९ ॥ मृत्योः समृत्युमाभोति यद्भिन्नानेव पश्यति ॥ इति श्रुता विवेत्य

स्माद्धेदामेदो निराकृतः ॥ ८० ॥ इवोभये च सादृश्य इति वाक्शब्दनिर्णये ॥ मेदस्य मुक्तौ वचना
दपितत्पक्षनिग्रहः ॥ ८१ ॥ चेतनत्वादिसादृश्यं यद्यमेद इतीष्यते ॥ अंगीकृतं तदस्माभिर्न स्वस्वरूपे
क्यता क्वचित् ॥ ८२ ॥ न केनचिदमेदोऽस्ति मेदाभेदो यथा क्वचित् ॥ समुदायमृते विष्णोः स्वगुणादी
न्विनापि वा ॥ ८३ ॥ इति श्रुतेर्न तस्यास्ति मेदाभेदोऽपिकेनचित् ॥ अमेदश्रुतयोऽशत्वात्सादृश्य
त्वांशताऽस्य तु ॥ ८४ ॥ अंशस्तु द्विविधो ज्ञेयः स्वरूपांशोऽन्य एव च ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिः स्या
त्किञ्चित्सादृश्यमात्रमुक्त् ॥ ८५ ॥ अंशिनो यत्तु सामर्थ्यं यत्स्वरूपं यथास्थितिः ॥ स एव चेत्स्वरू
पांशः प्रादुर्भावो हरेर्यथा ॥ ८६ ॥ सूर्यमंडलमान्येकस्तत्प्रकाशाभिमानवान् ॥ सूर्योऽथ स समाब्धे
श्रवाह्योदस्य च वारिपः ॥ ८७ ॥ कठिनत्वेन मेवादिः पृथिव्या अपि देवताः ॥ धरादेर्व्येवं भैवको भगवा
न्विष्णुरव्ययः ॥ ८८ ॥ नानावताररूपेण स्थितः पूर्णगुणः सदा ॥ विष्णुनाक्ष्याभिमानी न्यो
यथापभ्रष्टदेवताः ॥ ८९ ॥ सूर्यादिभ्यस्तथैवायं संसारी परमाः पृथक् ॥ देहदोषैश्च दृष्टत्वाद
पभ्रष्टारव्यदेवताः ॥ ९० ॥ अन्याः सूर्यादिदेवभ्यो ह्यनुग्राह्याश्चैतैः सदा ॥ एवमेव परादिष्णोः
पृथक् संसारिणो मताः ॥ ९१ ॥ अनुग्राह्याश्च ते नैव तत्प्रसादाच्च मोक्षिणः ॥ न तु मत्स्यादि
रूपाणामनुग्राह्यत्वमिष्यते ॥ ९२ ॥ गुणैरशेषपूर्णत्वात् नुम्व्यामेदोऽपरैर्न च ॥ अंशाभासाश्च स
र्वेऽपि परस्यांशान्मुख्यतः ॥ ९३ ॥ अथैषा पुरुषेच्छाया एतस्मिन्नेतदा ततम् ॥ न तु पुं पादवत्यादा
जीवा एते परात्मनः ॥ ९४ ॥ पूर्णास्तस्य गुणा एव प्रादुर्भावतया स्थिताः ॥ एवं जगाद परमाश्रुति
नारायणं परम् ॥ ९५ ॥ अक्षयो भगवान्विष्णुर्लक्ष्म्या वा सोऽलये स्थितः ॥ मुक्तैः सदा चिंत्यमानो ब्र

ह्याद्यैस्तारतम्यैः ॥ १६ ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालो वेदाश्चेति चतुष्टयम् ॥ नित्यं स्वरूपतो विष्णोर्विशेषावाप्तिमात्रतः ॥ १७ ॥ उत्पत्तिमदिति प्रोक्तं लक्ष्मीस्तदभिमानिनी ॥ ततो जातः पुमान्नाम ब्रह्माख्यो वासुदेवतः ॥ १८ ॥ सूत्रात्मा प्राणनामा च देव्यौ प्रकृतिमा निनी ॥ ततोरूपं महन्नामा ब्रह्मणोऽहंकृतिः शिवः ॥ १९ ॥ ब्रह्मणो बुद्धिनाम्नोभाततद्द्रोमनोभिधा ॥ स्कंदश्च तत एवान्ये सर्वदेवाः प्रजङ्गिरे ॥ १०० ॥ तत्र पूर्वतमः श्रेयान्गुणैः सर्वैः समस्तशः ॥ तेभ्यश्च भगवान्विष्णुस्तदधीना इमे सदा ॥ १०१ ॥ जन्मस्थितिलयो ज्ञानं नियतिज्ञानं संसृतिः ॥ मोक्षश्च तदधीनत्वमेतेषां नैव ह्येते ॥ १०२ ॥ मुक्तावपि स एवैकः स्वतंत्रः पूर्णसद्गुणः ॥ इति श्रुत्युपपत्तिभ्यां पादेऽस्मिन् प्रभुणोऽदि तम् ॥ १०३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानोद्दितीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ श्रुत्यर्थः श्रुति युक्तिभ्यां विरुद्धवदृश्यते ॥ यत्र तन्निर्णयं देवाः सुविशिष्टोपपत्तिभिः ॥ १ ॥ करोत्यनेन पादेन तत्र स्पष्टार्थवच्छ्रुतिः ॥ विशेषश्रुतिवैरूप्यं माहात्म्यं व्यक्तं सद्गुणः ॥ २ ॥ इष्टायुक्तिः समानत्वं कर्तृशक्तिर्विमिश्रिता ॥ युक्तयः पूर्वपक्षेषु सुनिर्णीतास्तु तादृशाः ॥ युक्तयोर्निर्णयस्यैव स्वयं भगवतोदिताः ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानोद्दितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ २ ॥ ४ ॥ समाप्तोऽयमध्यायोद्दितीयः ॥ २ ॥

श्रीलक्ष्मीवेंकटेशायनमः ॥ ॥ स्वाभाविकान्यथानामासहभावोन्यथोक्तयः ॥ अविशेषविशेष

औचसहभावोविमिश्रता ॥ १ ॥ विरुद्धोक्तिःसहस्थानवैध्यर्थ्यचान्यथागतिः ॥ युक्तयःपूर्वपक्ष
 स्यगुणाधिक्यार्थतोभवौ ॥ २ ॥ उपपत्तिर्द्विरूपत्वमाधिक्यमनुरूपतः ॥ योग्यताबलत्वत्वंच
 विभागःकारणभावः ॥ ३ ॥ कृत्स्निरन्यागतिश्चैवसिद्धांतस्यैवसाधकाः ॥ बीजपूरुषयोनीनांसं
 गतिर्नियमोज्झतिम् ॥ अथशब्देनभगवानाहकारणतश्चताम् ॥ ४ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभग
 वत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानतृतीयाध्यायस्यप्रथमपादः ॥ ३ ॥ १ ॥
 श्रीहरयेनमः ॥ ॥ पश्चाददृष्टिविज्ञानकालदुःखपृथग्भवाः ॥ स्थानभेदोविरुद्धत्वंन्यायसाम्यं
 सतोभवः ॥ १ ॥ गुणसाम्यप्रयोगश्चतर्कबाधोविलोमता ॥ नानाभावप्रलोभश्चयुक्तयःपूर्वपक्ष
 गाः ॥ २ ॥ अशक्यकर्तृकाःशक्तिःस्वतोबोधस्तदेवच ॥ अमानकृत्सन्मानव्यवस्थात्वल्पताभ
 वाः ॥ ३ ॥ विशेषदृष्टिवाक्येचपुंशक्तिःसुनिर्दर्शनम् ॥ अलौकिकत्वमाधिक्यंस्वातंत्र्यंनिर्णय
 प्रमाः ॥ ४ ॥ वासनाःसर्ववस्तूनामनाद्यनुभवागताः ॥ संत्येवाशेषजीवानामनादिमनसि
 स्थिताः ॥ ५ ॥ त्रिगुणात्मकंमनोऽस्त्येवयावन्मुक्तिसदातनम् ॥ तत्रैवाशेषसंस्काराःसंचयीयते
 सदैवच ॥ ६ ॥ सूक्ष्मत्वेनलयेसच्चप्राकृतेरुपचीयते ॥ सृष्टिकालेयदातन्नकुतःसंसारसंस्थितिः
 ॥ ७ ॥ संस्कारैर्भगवानेवसृष्ट्वानानाविधंजगत् ॥ स्वमकालेदर्शयतिभ्रांतिर्जाग्रत्त्वमेवहि ॥ ८ ॥
 अदृष्टेचाश्रुतेभावेनभावउपजायते ॥ अदृष्टादश्रुताद्भावाच्चभावउपजायते ॥ ९ ॥ इतिश्रुति
 पुराणोक्तिरनादित्वात्तुयुज्यते ॥ कदाचिदर्शनायोग्ययत्तत्रापिबिभागतः ॥ १० ॥ दृष्टंसमा
 धिकरणंदृश्यतेऽत्रसचश्रमः ॥ वासनामात्रमूलत्वाज्जाग्रद्वत्स्पष्टतानच ॥ ११ ॥ भेदोभेदोऽथवाहं

हृमितिप्रश्नो न युज्यते ॥ द्रष्टुः स्वमस्य द्रष्टृत्वाद्भेदस्यैवाविलेर्जनैः ॥ १२ ॥ प्रश्नदोषाद्विचत्वारः
 स्वव्याहृतिरसंगतिः ॥ सिद्धार्थताचवैफल्यं न तैः स्यात्तत्त्वनिर्णयः ॥ १३ ॥ तत्त्वनिर्णयवैलोक्यं स्या
 द्वादेऽपि हि निग्रहः ॥ उद्भावनीयमेव स्यान्न कथावसितिर्भवेत् ॥ १४ ॥ विजिगीषुकथायां तु कथाव
 सितिकारणम् ॥ परिहरेऽपि सिद्धत्वं दूषणं प्रतिवादिनः ॥ १५ ॥ प्रतिज्ञायां तदन्यस्य सिद्धतैव
 हि साधिका ॥ आश्रयव्याश्रयासिद्धी साध्यासिद्धिश्च दूषणम् ॥ १६ ॥ केषां चिन्नचत्ते दोषा व्या
 सौ सत्यां कथंचन ॥ दोषो व्याहृतिरेवाऽस्ति नृशृंगास्ति त्वसाधने ॥ १७ ॥ यत्र व्याहृततानास्ति
 कोऽतिसंगोऽस्ति साधने ॥ प्रत्यक्षागममूलास्तु न्यायाः सर्वे भवंति हि ॥ १८ ॥ न्यायाभासा अमूलाः
 स्युन्यायस्यान्यस्य तौ पुनः ॥ अदृष्टे व्यभिचारे तु साधकं तदिति स्फुटम् ॥ १९ ॥ ज्ञायते साक्षि
 णेवाद्धाना न बाधेन तद्भवेत् ॥ यत्साक्षिणैव मानत्वं मानानामवसीयते ॥ २० ॥ अमानस्य तु मान
 त्वं मानसत्वाच्चलं भवेत् ॥ उत्सर्गतोऽपि यत्प्राप्तमपवादविवर्जितम् ॥ २१ ॥ व्यभिचार्यपवादेन
 मानमेव भविष्यति ॥ अतो हि भोजनादीनामिष्टसाधनतानुमा ॥ २२ ॥ मानं व्यवहृतौ नित्यं व्य
 भिचारो हितत्रच ॥ व्यासत्वे व्याश्रयत्वं तु कथमेव हि दूषणम् ॥ २३ ॥ रोहिण्युदय आसन्नः कृत्ति
 काभ्युदितायतः ॥ इत्युक्ते साधनं नो किं न ह्याज्ञैवात्र साधिका ॥ २४ ॥ अन्यत्सदसतोर्विश्वमिति
 च व्याहृतेरमा ॥ असिद्धसाधने दोषः को व्यासि र्यदि विद्यते ॥ २५ ॥ व्यासिश्च व्यतिरेकेण तत्र तै
 श्चावगम्यते ॥ अप्रसिद्धस्य साध्यस्य साधकत्वं यदेष्यते ॥ २६ ॥ लिंगस्योक्तौ विशेषोऽयं केन माने
 न गम्यते ॥ साधनं परमाणवादर्यदा सिद्धस्य चेष्ट्यते ॥ २७ ॥ यथानुभवमैव तन्नां गीकार्यं कुतस्तदा ॥

यत्रतातिप्रसंगोऽस्तिमानंनचविपर्यये ॥ २८ ॥ क्लिष्टकल्पनयैवात्रसाध्यमित्यतिदुर्वचः ॥ परिशे
 षोमिथःसिद्धिश्चक्रकस्वाश्रयादयः ॥ २९ ॥ असिद्धसाधकत्वेनपंचावयवितांविना ॥ अंगीका
 र्यांसमस्तैस्तन्निधमःकिंनिबंधनः ॥ ३० ॥ सिद्धसाधनतायांचनकथावसितिर्भवेत् ॥ व्यभि
 चारोहेत्वसिद्धिरेकपक्षेऽपिदूषणम् ॥ ३१ ॥ साध्यसाधनवैकल्यंदृष्टांतस्यविशेषणे ॥ वैध्यध्यर्मैका
 सिद्धौचविशिष्टिसिद्धिरेवहि ॥ ३२ ॥ अप्रयोजनतातत्रप्रथमप्रश्नदूषणम् ॥ सिद्धप्रश्नादिकंयत्त
 दाधिक्यांतर्गतंभवेत् ॥ ३३ ॥ अर्थापत्त्युपमाभावाअनुमांतर्गताकचित् ॥ प्रत्यक्षांतर्गतोभावोदुः
 खादेर्नियमेनच ॥ ३४ ॥ अन्यत्रज्ञादितिप्राप्ताःप्रांसाद्याश्वयुक्तयः ॥ आगमार्थावसित्यर्थाःनियत
 व्यासयोऽखिलाः ॥ ३५ ॥ वाक्यंप्रकरणंस्थानंसमाख्याचतथाविधाः ॥ कुरुपांडवत्तेषामुपपत्तेः
 पृथग्वचः ॥ ३६ ॥ स्वन्यायैःसाधनंकार्यपरन्यायैश्चदूषणम् ॥ स्वन्यायैर्दूषणंचस्यात्साधितैःप्रति
 वादिनः ॥ ३७ ॥ प्रसंगार्थतयाप्रोक्तानसिद्धांतस्यदूषकाः ॥ छलंजातिरितिद्वेधाव्याहृत्यंतर
 मिष्यते ॥ ३८ ॥ जातिस्वव्याहृतिर्ज्ञेयाछलमर्थतरोत्तरम् ॥ एवंसंशोधितन्यायसदागमविरोधतः
 ॥ ३९ ॥ नानिर्वाच्यमिहप्रोक्तंमायामात्रपदेनहि ॥ विलक्षणंसदसतोरितिहिव्याहृतंस्वतः ॥ ४० ॥
 प्रतियोगित्वमप्यस्यब्रह्मणोऽगीकृतंभवेत् ॥ मिथ्याचेत्प्रतियोगित्वंवैलक्षण्यंतोनहि ॥ ४१ ॥
 अविलक्षणत्वंसत्यंस्यान्मिथ्यात्वंब्रह्मणस्ततः ॥ अनिर्वाच्यस्यसत्त्वंवायदिधर्मानेकचन ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मणोनैवजिज्ञास्यंजिज्ञासाधर्मनिर्णयः ॥ इदमित्थमितिज्ञानंजिज्ञासायाःप्रयोजनम् ॥ ४३ ॥
 इत्थंभावोहिधर्मोऽस्यनेचेन्नप्रतियोगिता ॥ इत्थंभावात्मकान्धर्मानाहुश्चश्रुतयोऽखिलाः ॥ ४४ ॥

अदृश्यत्वादयोऽप्यस्यगुणाहिप्रभुणोदिताः ॥ यदिस्युस्तादृशाधर्माःसर्वज्ञत्वादयोनिकम् ॥ ४५ ॥
 अन्यापेक्षादिस्युस्तेसत्तैर्वदेशकालगा ॥ देशकालानपेक्षाहिनसत्ताक्काऽपिटृश्यते ॥ ४६ ॥ सर्व
 धर्मोऽज्ञतस्यास्यकिंशास्त्रेणाधिगम्यते ॥ मिथ्याधर्मविधातुश्चवेदस्यैवप्रमाणाता ॥ ४७ ॥
 अप्राप्तांभ्रांतिमापाद्यकिंवेदोमानतांनजेत् ॥ नहिवेदंविनाब्रह्मवेद्यंधर्माश्चतद्गताः ॥ ४८ ॥
 वेदवेद्यस्यमिथ्यात्वंयदिनैक्यस्यतत्कथम् ॥ धर्मोरोपोपिसामान्यधर्मादीनांहिदर्शने ॥ ४९ ॥
 इदंतदादिधर्मत्वधर्मोऽन्यःकल्प्यतेऽत्रहि ॥ सर्वधर्मविहीनस्यधर्मोरोपःकटृश्यते ॥ ५० ॥ तदर्थ
 यदिधर्माणामारोपःसानवस्थितिः ॥ ईशतज्ज्ञानवेदाक्षजानुमामातृपूर्विणः ॥ ५१ ॥ भ्रांतिर्वि
 श्वस्येनैवमानाभासेनकल्प्यते ॥ तन्मात्रस्यान्यथाभावोकिंनस्याद्विश्वसत्यता ॥ ५२ ॥ ये
 नेदंकल्प्यतेभ्रांतंभ्रांतिस्तस्यैवकिंनसा ॥ भ्रांतत्वेतस्यविश्वोरोरीशाद्यभ्रांतमेवहि ॥ ५३ ॥ भ
 वेयुर्भ्रांतयोनूणनैवेशादेःकथंचन ॥ सत्यत्वमक्षजप्रांसंयदिभ्रांतमितीष्यते ॥ ५४ ॥ प्रामाण्य
 मागमस्यापिप्रत्यक्षादन्यतःकुतः ॥ साक्षिप्रत्यक्षतोत्वेवंमानानांमानतेयते ॥ ५५ ॥ साक्षिणःस्व
 प्रकाशत्वमनवस्थाततो नहि ॥ तत्कालिकंप्रमाणत्वमक्षजस्ययदाभवेत् ॥ ५६ ॥ ऐक्यागम
 स्यकिंनस्यात्तस्याप्येतादृशंयदि ॥ ऐक्यप्रमाणमिथ्यात्वंयदाविश्वस्यसत्यता ॥ ५७ ॥ ऐक्यवा
 क्यस्यमानत्वंयद्यबाध्यमितीष्यते ॥ अक्षजस्यापिमानत्वंनबाध्यंकिमितीष्यते ॥ ५८ ॥ अद्वैत
 हानिसामान्यान्निविशेषश्चकश्चन ॥ यदिस्वतस्त्वंप्रामाण्येविश्वसत्ताकथंनयेत् ॥ ५९ ॥ प्रामा
 ण्यस्यचमर्यादाकालतोव्याहताभवेत् ॥ कालांतरेप्यमानंचेदिदानीमानताकुतः ॥ ६० ॥ मिथ्यात्व

मानंमोक्षेऽपिमानं किंनेतिभण्यताम् ॥ मानत्वेद्वैतहानिः स्यादमानत्वेप्यमोक्षता ॥ ६१ ॥ विश्वस्य
 पुनरापत्तिर्मिथ्यामानंयदानुमा ॥ अस्तिचेन्मुक्तयवस्थाचैद्वैतापत्तिरतोऽन्यथा ॥ ६२ ॥ अमुक्त
 त्वंतथाकालेकालाधीनाहिमुक्तता ॥ कालएवागमोह्याहमुक्तिकालनिवर्तने ॥ ६३ ॥ मुक्तेरपिनि
 वृत्तिः स्यात्संसारित्वमतोभवेत् ॥ कचप्रत्यक्षतः प्राप्तमनुमागमबाधितम् ॥ ६४ ॥ देहात्मत्वंयदि
 नतप्राप्तप्रत्यक्षतः कचिन् ॥ ममदेहइतिह्येवनेदेहोऽहमितिप्रमा ॥ ६५ ॥ उपचारश्चकृष्णोऽ
 हमितिकर्दमलेपने ॥ वस्त्रस्ययद्देवंस्याद्यद्युपाधिकृतंतदा ॥ ६६ ॥ स्वतःशुक्लत्ववत्काष्ण्यं
 नममेतिप्रतीयते ॥ कथंभेदोचदेहोदेरात्मनोनप्रतीयते ॥ ६७ ॥ जातमात्रामृगागावोहस्तिनःप
 क्षिणोक्षपाः ॥ भयाभयस्वभोगौदौकारणानिविजानते ॥ ६८ ॥ अस्मृतौपूर्वदेहस्यविज्ञानंत
 त्कथंभवेत् ॥ अन्वयव्यतिरेकोदेरनुसंधानविस्मृतौ ॥ ६९ ॥ यदादेहांतरज्ञानंदेहकयावसितिः
 कुतः ॥ व्यासत्वादात्मनोदेहेव्यवहारेष्वपाटवात् ॥ ७० ॥ भेदज्ञानेऽपिचांगारवत्त्विवत्स्वाविविक्त
 वत् ॥ भवंतिव्यवहाराश्चनहिप्रत्यक्षगानपि ॥ ७१ ॥ अर्थान्यथानुभवतःप्रतिपादयितुंक्षमा ॥ लो
 कास्ततोहिप्रत्यक्षसिद्धंनान्येनकेनचित् ॥ ७२ ॥ शक्यंवारयितुंक्वापितच्चेन्नोत्तरगोचरम् ॥ कथमे
 वोत्तरःकालतद्गमोक्षश्चगम्यते ॥ ७३ ॥ आगमोऽपिहिसामान्येसिद्धेप्रत्यक्षतःपुनः ॥ विशेषं
 गमयेदेकःकथंशक्तिग्रहोऽन्यथा ॥ ७४ ॥ अतीतानागतार्थेषुजातेशक्तिग्रहेऽखिलम् ॥ विशेषंज्ञापये
 द्वाक्यंनतदज्ञातशक्तिके ॥ ७५ ॥ शक्तिश्चेद्वर्तमानेस्वाच्चातीतानागतंनवेदेत् ॥ यदिशक्तिग्रहोऽ
 न्यत्रकथंनस्यातदग्रहे ॥ ७६ ॥ सामान्यंदृष्टमेवासावन्यत्रगमयेद्यदि ॥ सामान्यवर्जितंव

स्तुस्वरूपंगमयेत्कथम् ॥ ७७ ॥ नस्वरूपत्वसामान्येकेनाप्यंगीकृतंकचित् ॥ स्वरूपंचेदनुगतं
 व्यावृत्तंतत्रकिंभवेत् ॥ ७८ ॥ सर्वानुगतधर्माणामंतेहिस्त्वत्वमिष्यते ॥ किंव्यावृत्तमितिप्रश्नेस्व
 रूपमिति केवलम् ॥ ७९ ॥ स्यादुत्तरंततोऽन्यच्चेत्तदेवस्वयमेवेनः ॥ एवंव्यावृत्तरूपेऽपियदाशक्ति
 ग्रहोभवेत् ॥ ८० ॥ तस्यसामान्यतोज्ञानंविनासचभवेत्कुतः ॥ अतोविशेषसामान्यरूपंसर्वम
 पीष्यते ॥ ८१ ॥ व्यावृत्तंयच्चसामान्यंतदेवस्याद्विशेषतः ॥ नचैकधर्मतातेनपदार्थानांपरस्परम्
 ॥ ८२ ॥ धर्माणांभेददृष्ट्यैवतत्सादृश्यस्यदर्शनात् ॥ अतःसर्वपदार्थाश्चसामान्यात्साक्षिगोच
 राः ॥ ८३ ॥ सर्वमित्येवविज्ञानंसर्वेषांकथमन्यथा ॥ किंचित्सादृश्यविज्ञानादखिलस्यापि
 वस्तुनः ॥ ८४ ॥ शब्दशक्तिग्रहश्चस्यात्तत्सादृश्यमानतः ॥ प्रत्यक्षंमानसंचैवयदातीतार्थ
 गोचरम् ॥ ८५ ॥ तदास्मृतिप्रमाणत्वमतीतत्वविशेषितम् ॥ आधिक्यमनुभूतात्तुयदातीत
 त्वमिष्यते ॥ ८६ ॥ मानताचकथंनस्यात्स्मृतेर्बाधश्चनात्रहि ॥ मानत्वंप्रत्यभिज्ञायाअपि
 सर्वानुभूतिगम् ॥ ८७ ॥ अतीतवर्तमानत्वधर्मिणीसाचदृश्यते ॥ नचसास्मृतिमात्रार्था
 तदिदंत्वग्रहैकतः ॥ ८८ ॥ अतो नवर्तमानैकनियमःस्याद्ग्रहेऽक्षजे ॥ नचप्रमाणतोऽन्यास्या
 त्रमितिर्नामिकुत्रचित् ॥ ८९ ॥ मानाभावाद्गौरवाच्चकल्पनायाःकिमेतया ॥ मयैतज्ज्ञातमिति
 तुसाक्षिगंज्ञानगोचरम् ॥ ९० ॥ ज्ञानमेवततोज्ञानप्रमितिर्नामदृश्यते ॥ मानमातृप्रमेधानांत
 दुच्छित्तिर्नहिक्वचित् ॥ ९१ ॥ स्वमानामपिचैतेषांनबाधोदृश्यतेक्वचित् ॥ जाग्रत्स्वमात्रमत्रैक
 मन्वथादृश्यतेस्फुटम् ॥ ९२ ॥ अतोमिथ्यानचस्वप्नोजाग्रद्वज्जाग्रदेवच ॥ आत्मवत्क्वचिदात्मा

चस्यादेवभ्रमगोचरः ॥ १३ ॥ एतावतानमिथ्याऽसौख्यमेजागरितेतथा ॥ यद्यात्मन्यन्यथादृश्यं
 आंतमत्रापितद्भवेत् ॥ १४ ॥ अबाधितानुवृत्तेऽस्वप्नादेर्भातिताकुतः ॥ नचकाचित्प्रमावि
 श्वआंतत्वेसर्वमेवच ॥ १५ ॥ अआंतत्वेप्रमाणंतुक्रथंतद्भांतताभवेत् ॥ किंचआतत्ववादीसः
 आंतत्वंस्वमतस्यच ॥ १६ ॥ अंगीकरोतिनियतंत्रसंप्रतिपन्नता ॥ वादिनोस्तेनचआंतंवि
 श्वमेवमविष्यति ॥ १७ ॥ आंतत्वंआंतताचेत्स्यात्क्रथंताऽआंतिसत्यता ॥ अशेषदोषदुष्टंनन्म
 तंहयंबुभूषुभिः ॥ १८ ॥ येनस्वमतहेयत्वंस्वयमंगीकृतंसदा ॥ आंतत्वाद्दुर्घटत्वस्यभूषणत्वाच्च
 केवलम् ॥ १९ ॥ उन्मत्तोऽपिक्रथंतस्यमतंस्वीकर्तुमिच्छति ॥ ईशशक्तेरिचंत्यत्वान्महोन्मत्तैःप्र
 वर्तितम् ॥ २० ॥ अतःप्रज्ञाऽत्रमायोक्ताजैव्युपादानमेवसा ॥ निमित्तमैश्वरीमुख्यानिर्भितं
 त्रातमेवच ॥ २१ ॥ ताभ्यांसहृथैकैवमायामात्रमितीयते ॥ उभाभ्यांमानमैश्वर्यात्रातंसहृ
 थक्ततः ॥ २२ ॥ प्रज्ञात्मकंमनोयेनमनोरूपाश्रयासताः ॥ धीर्भीरितिमनोस्वेवेत्याहचश्रुतिरंजसा
 ॥ २३ ॥ चिदुचिन्मिश्रमेवैतन्मनोयावच्चसंसृतिः ॥ तेनावस्थाद्दिमाःसर्वाःजीवःपश्यतिसर्वदा ॥ २४ ॥
 मनोविकाराविषयाःस्वामायद्वाह्यवञ्जते ॥ स्थूलाभवंत्यतस्तेषांस्पष्टतानतथाक्वचित् ॥ २५ ॥ क्व
 चित्स्पष्टाअपिस्पष्टेवासनामानसीचसा ॥ ईशेच्छयांतर्दधतिव्यज्यतेचपुनस्तथा ॥ २६ ॥ सूक्ष्मेववा
 सनाभिश्चप्रपंचंस्वामभीश्वरः ॥ वासनामात्रतांतस्थनीत्वांतर्धाथयत्यजः ॥ २७ ॥ सुषुप्तिबोधमोहां
 श्वस्ववशस्तद्दशंसदा ॥ जीर्वनयतिदेवेशोनान्यःकर्तास्तिकश्चन ॥ २८ ॥ नस्थानभेदतोऽप्यस्यभेदःक
 श्चित्परेशितुः ॥ सर्वत्राशेषदोषोज्झःपूर्णकल्याणचिद्गुणः ॥ २९ ॥ तद्दिरुद्धंतुयत्तत्रमाननैवभवेत्क्वचि

त्॥ महातात्पर्यरोधेन कथं तन्मानमत्र तु ॥ १० ॥ दुःखाप्ययमुखावासिहेतुत्वेनैव वेदवाक् ॥ भवेन्मानं
 तदीशानात्प्रसन्नादेवनान्यथा ॥ ११ ॥ प्रसन्नतागुणोत्कर्षज्ञानादेव हि केवलम् ॥ निर्दोषतापरिज्ञाना
 दऽपि नान्येनैकेनचित् ॥ १२ ॥ यो मामशेषदोषोज्झंगुणसर्वस्वबुद्धिहितम् ॥ जानात्यस्मै प्रसन्नोऽहं दद्यां
 मुक्तिं च नान्यथा ॥ १३ ॥ यो मामशेषाभ्यधिकं विजानाति स एव माम् ॥ विजानात्यखिलांस्तस्य
 दद्यात्काभावात्परंपरम् ॥ १४ ॥ यो मामेवमसंमूढः किमांनिदंति शत्रवः ॥ इत्यादि वेदस्मृतिगवा
 क्यैरेवावसीयते ॥ १५ ॥ लोकतश्च प्रसादेन मुक्तिः सगुणवेदनात् ॥ महातात्पर्यमुख्यस्य विरो
 धादत एव हि ॥ १६ ॥ दोषित्वनिर्गुणत्वाल्पगुणत्वादिकथंचन ॥ नार्थश्रुतिपुराणादेस्तद्विरुद्धोऽ
 खिलस्य च ॥ १७ ॥ अर्थः स्वयं विनिर्णीतो वासुदेवेन सादरम् ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽ
 नव ॥ १८ ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ इत्यतो खिलसच्छास्त्रविरुद्धत्वेन नानु
 मा ॥ १९ ॥ वर्तते तत्र तेनेशो निर्णीतोऽखिलसद्गुणः ॥ न च चित्त्वादभिन्नत्वं जीवस्येशवदाप्यते
 ॥ २० ॥ यत आभासतामेव श्रुतिरस्य वदत्यलम् ॥ यथैषा पुरुषेच्छाया एतस्मिन्नेतदा ततम् ॥ २१ ॥ अ०
 छायायथापुंसदृशी पुमधीना च दृश्यते ॥ एवमेवात्मकाः सर्वे ब्रह्माद्याः परमात्मनः ॥ २२ ॥ सत्ताप्र
 तीतिकार्येषु पुमधीनो यथेयते ॥ आभास एव पुरुषा मुक्ताश्च परमात्मनः ॥ २३ ॥ छायाविष्णो
 रमातस्याश्छायाधाता विशेषकौ ॥ तस्यैद्रकामौ च तयोस्तयोरेव न्येऽखिला अपि ॥ २४ ॥ हरब्रह्मास्य
 गीस्तस्या विशेषा र्वाद्गतयोः ॥ मारश्चाभासकाः सर्वे एतयोस्तदधीनतः ॥ २५ ॥ सर्वेऽल्पश
 क्यश्चैव पूर्णशक्तिः परो हरिः ॥ चेतनत्वेऽपि भिन्नास्ते तस्मादेतेन सर्वदा ॥ २६ ॥ इत्यादि श्रुति

वाक्येभ्योज्ञायतेभेदएवहि ॥ आभासत्वंहिनिर्णीतंजीवस्यपरमात्मनः ॥ २७ ॥ तन्नयु
 क्तंयदाभासउपाध्यायतईयते ॥ उपाध्यायत्तताभावादाभासत्वविरोधतः ॥ २८ ॥ चेतन
 त्वेनचांशत्वात्समुदायैक्यमापतेत् ॥ अतःपृथक्कमुदितंसमुदायांशयोर्भवेत् ॥ २९ ॥ ईशा
 ख्यासमुदायेस्यादीशरूपेष्विबोदिता ॥ अतोदेहाप्युपाधीनामपायेसमताभवेत् ॥ ३० ॥
 ईशरूपैरथाभासामुख्यतःसूर्यकादिवत् ॥ यदातदोपाध्यायत्तरूपाणांशिताभवेत् ॥ ३१ ॥
 इत्याशंकांनिवृत्त्यर्थमाहवेदाधिपःप्रभुः ॥ अतएवोपमेत्येवचान्याभासविशेषिताम् ॥ ३२ ॥
 यदुक्तंतदधीनत्वंसर्वावस्थास्वशेषतः ॥ जीवस्यसदृशत्वंचिस्त्वमात्रंनचापरम् ॥ ३३ ॥ ताव
 न्मात्रेणचाभासोरूपमेवांचिदात्मनाम् ॥ नोपाध्यधीनताद्यैश्चनातिसाम्यंनिदर्शने ॥ ३४ ॥
 किंचित्सुखादिसादृश्यमपीशेनासुरानृते ॥ ततआभासतेनित्यंतद्ददाभासतेऽपिच ॥ ३५ ॥
 भानमस्तित्वमपिचैवासमंताद्यतस्ततः ॥ जीवआभासउद्दिष्टःसदैवपरमात्मनः ॥ ३६ ॥ नजा
 लयतसूर्यादिप्रतिबिंबोपमत्वतः ॥ तदधीनत्वमेवेतिकिंचित्सादृश्यमेवच ॥ ३७ ॥ संप्रका
 शयतःसूत्रगतावखिलमानतः ॥ जीविशभेददृष्ट्यैवसमुदायैकताकुतः ॥ ३८ ॥ अशेषदोषराहित्यं
 सर्वशक्तित्वतोहरेः ॥ सर्वोपेतिकथितमतएक्यंक्कदोषिणा ॥ ३९ ॥ अशेषशक्तियुक्तश्चेत्स्वानं
 व्यादोषवान्कथम् ॥ अनुसंधानरहितंसमुदायैक्यमेवचेत् ॥ ४० ॥ चेतनेष्वस्तुत्राममात्रमेवय
 तस्ततः ॥ मुक्तौस्यादनुसंधानमित्यपिस्यात्सुदुष्करम् ॥ ४१ ॥ सर्वज्ञएकज्ञानानुसंधत्तेनैवसाय
 तः ॥ पश्चात्स्यादनुसंधानंचेन्मिथ्याज्ञानिताभवेत् ॥ ४२ ॥ विद्यमानानुसंधानंनचेदज्ञत्वमा

पतेत् ॥ असद्वैक्यं भवेत्पश्चाद्यदिस्यात्सप्तमोरसः ॥ ४३ ॥ समुदायैक्यमेतस्माद्दूरतोपाकृतं स
 दा ॥ अतोऽशेषगुणोन्नद्धनिर्दोषं यावदेव हि ॥ ४४ ॥ तावदेवेश्वरो नाम तत्र भेदोऽपि न क्वचित् ॥
 नेहनानास्ति किमपि हरयोऽयमयं हि सः ॥ ४५ ॥ इत्यादि श्रुतिमानेन जीवांशाः सर्व एव च ॥ निय
 मेनानुसंधानवंतो यद्येकतास्वतः ॥ ४६ ॥ अंशिनोऽशेषसंधानमत्यल्पस्यापि विद्यते ॥ भुवि जाते
 न चांशेन सुखदुःखादितद्गतम् ॥ ४७ ॥ अनुभूयते विशेषस्तु कश्चिदीशकृतो भवेत् ॥ ईशः
 स्याच्चिंत्यशक्तित्वान्नाशंक्यं कापि विद्यते ॥ ४८ ॥ सेशतानुपपन्नैव यदि जीवैकताऽस्य हि ॥
 अनीशस्यैकतेत्येव विरुद्धं सर्वमानतः ॥ ४९ ॥ ईशत्वेनैव विज्ञातमनीशत्वेन चेच्छ्रुतिः ॥ अनीश
 त्वेन विज्ञातमीशत्वेनाथवादिशेत् ॥ ५० ॥ उपजीव्य विरोधेनैव मानतत्त्वमेव्यति ॥ अत एव
 शताऽसिद्धेर्न किंचिच्छक्यमस्य च ॥ ५१ ॥ ईशत्वेऽनीशभेदेन श्रुत्या सम्यक्प्रकाशिते ॥ अयुक्तम्
 पि चान्यत्र युक्तं भवति तद्वलात् ॥ ५२ ॥ अतोऽन्यत्रापि यदृष्टं तदीशैर्नैव कल्प्यते ॥ श्रुत्या भासा स
 मपि न हीशत्वपरिपथियत् ॥ ५३ ॥ ईशोऽनीशो जगन्निभम्यादुःखी मुक्तो भिदान हि ॥ इति प्रतिज्ञा
 व्याघातः सर्वदोषाधिकाधिकः ॥ ५४ ॥ इति हि ब्रह्मतर्कोक्तिरतिहेयमतोऽखिलैः ॥ बभूवुर्भिर्म
 तमिदं जीवेशाभेदवादिनः ॥ ५५ ॥ नायुक्तमीशितुः किंचिदीशत्वस्य विरोधि यत् ॥ यदीशत्व
 विरोधि स्यात् तदेवायुक्तमंजसा ॥ ५६ ॥ ईशत्वस्याविरोधेन योजयित्वाऽखिलाः प्रमाः ॥ सिद्धेशत्वेन
 चायुक्तमपि हीशेन योजयेत् ॥ ५७ ॥ मानतः प्राप्तमखिलनामानं योजयेत् क्वचित् ॥ इति हि ब्रह्म
 तर्कोक्तिरतो युक्तमिहोदितम् ॥ ५८ ॥ अ० ॥ स चाप्राकृतरूपत्वादरूपः स्वगुणात्मकम् ॥ रू

पमस्यशिरःपाणिपादाद्यात्मकमिष्यते ॥ ५९ ॥ अतो नानित्यतानैव श्रुतिद्वयविराधिता ॥ यथा
 हितैजसस्यैव प्रकाशस्योऽज्झितावपि ॥ ६० ॥ आत्मैव ज्योतिरित्याहु जीवस्येशं श्रुतिस्तथा ॥ तद्भ
 क्तितारतम्येन तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्मादीनां च सर्वेषामानंदोऽदौ र्यथाक्रमम् ॥ प्रतिविं
 वदप्येषामानंदोऽन्यगुणो यथा ॥ ६२ ॥ नारायणगुणाधीनश्चात्यल्पस्तदपेक्षया ॥ यस्माद्भिन्नश्च
 सततमन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥ ६३ ॥ अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्य आनंद ईशता ॥ मुख्येशता परेशस्य
 गौणी जीवस्य सायतः ॥ ६४ ॥ इति श्रुतेः सृष्टिना शैतदधीना वितीरिते ॥ स्वभावत्वात् स्थिते नैतदपे
 क्षेति न युज्यते ॥ ६५ ॥ यतः स्वभावोऽप्यखिल ईशाय तोऽखिलस्य च ॥ अव्यक्तोऽपि स्वश
 स्यैव भक्तानां दृश्यते हरिः ॥ ६६ ॥ तदभिन्ना गुणानित्यमपि सर्वे पि शेषतः ॥ गुणत्वेन गुणित्वे
 न भोक्तृभोग्यतया स्थिताः ॥ ६७ ॥ विशेषात्मतया तेषां नित्यशक्त्यात्मना तथा ॥ नित्यं स्थि
 तेर्न धर्माणां क्रियादीनामनित्यता ॥ ६८ ॥ न विशेषात्मता चेयमनित्या शक्तिरूपता ॥ सैव
 यत्स विशेषास्याद्विशेषोऽन्योन्याप्ययम् ॥ ६९ ॥ स्वस्य निर्वाहता हेतोस्तथापि स्याद्विशेषता ॥
 विशेषत्वेन विज्ञाने प्रमाणैरखिलैरपि ॥ ७० ॥ ससर्जसं जहरेति विशेषो ह्यवगम्यते ॥
 श्रुत्यैव ससर्गवेति तदभेदश्च गम्यते ॥ ७१ ॥ भेदो यदि विशेषस्य स भेदो भेदिना कथम् ॥ भि
 न्नश्चेद न वस्था स्यादभिन्नश्चेत्पुरान किम् ॥ ७२ ॥ विशेषो भिन्न एवेति तेन नाभ्युपगम्यते ॥
 अभिन्नो निर्विशेषश्चेद्भेदस्तद्भेदता कुतः ॥ ७३ ॥ अनेनानेन भिन्नोऽयमिति यत्स विशेषतः ॥ भेद
 एवैष बहुधा दृश्यते तत्किमुत्तरम् ॥ ७४ ॥ अभेदभेदयोश्चैव स्वरूपत्वं हि भेदिनः ॥ तयोऽप्यविशे

षत्वेपर्यायत्वं हि शब्दयोः ॥ ७५ ॥ अभेदभेदशब्दौ च पर्यायावितिकोवदेत् ॥ भेदोऽन्योन्यमभेद
 श्वभेदिना चेद्विशेषिता ॥ ७६ ॥ अविशेषिकं भेदो भेदेनैकस्तथा भिदा ॥ पुनस्तयोर्विभेदश्च भे
 दिमात्रत्वतो भवेत् ॥ ७७ ॥ भेदिनश्चैव भेदस्य विशेषो यद्विगम्यते ॥ अभेदाभेदिनश्चैव किं भेदोऽ
 भेदभेदयोः ॥ ७८ ॥ विशेषणैव सर्वत्र यद्विव्यवहृतिर्भवेत् ॥ कल्पनागौरवायैव किं भेदः कल्प्य
 तेन दा ॥ ७९ ॥ ऐक्यप्रतीत्यभावेन भेद एव गवाश्वयोः ॥ स एवेति प्रतीतौ हि विशेषो नाम भण्यते
 ॥ ८० ॥ सच्चिदादेरपर्यायसिद्ध्यर्थं मायिनाऽपि हि ॥ अंगीकार्यो विशेषो यद्यसत्यविशेषणम्
 ॥ ८१ ॥ पृथक् पृथक् गवारयितुं शब्दांतरमितीष्यते ॥ मायाविशेषराहित्यविशेषणविशेषिता
 ॥ ८२ ॥ सत्यस्यापि भवेत्साचतथा चेदनवस्थितिः ॥ यदि सत्याविशेषो न तदुक्तिर्भवेत्तदा ॥ ८३ ॥
 अलक्ष्यं चेत्तेन लक्ष्यमित्यपि स्याद्विशेषिता ॥ पुनः पुनर्लक्षणाया मपि स्यादनवस्थितिः ॥ ८४ ॥ यद्य
 भावविशेषित्वं स्यादंगीकृतमेव ते ॥ असार्धं इयादिराहित्यमप्येवं ते भविष्यति ॥ ८५ ॥ तदा साव
 द्यमेव स्यान्नावार्थत्वा न्नजोर्द्वयोः ॥ यदि नैतादृशं ग्राह्यमसुखत्वा निवर्तनात् ॥ ८६ ॥ असत्त्वाज्ञा
 नतादेश्च स्यादसत्त्वादिकंतदा ॥ अनृतादिविरोधित्वं यद्यस्याऽभ्युपगम्यते ॥ ८७ ॥ अनैश्वर्य
 विरोधित्वमप्येवं किं निवार्यते ॥ अखंडखंडनादेव विशेषोऽखंडवादिना ॥ ८८ ॥ खंडितेनापि मन
 सास्वीकार्योऽनन्यथागतेः ॥ अखंडखंडवादिभ्यां खंडाखंडेनैव तत् ॥ ८९ ॥ महादरेण शि
 रसि विशेषो धार्य एव हि ॥ निदर्शनत्रयेणाऽतो भगवानत्यभिन्नताम् ॥ ९० ॥ गुणानामादरेणा
 हृतच्चानाभिहितान्वयः ॥ यदाऽशेषविशेषाणामुक्तिः सामान्यतो भवेत् ॥ ९१ ॥ यदैकेनाप्यु

तरेणविशेषावगतिर्भवेत् ॥ यतोऽशेषविशेषाणां वस्तुनास्त्येवचैकता ॥ १२ ॥ अतःसामान्यतो
 ज्ञातःपदांतरबलात्पुनः ॥ भवेद्विशेषतोज्ञातस्तेनस्यादन्विताोक्तिता ॥ १३ ॥ स्वार्थएषा
 न्वितोयस्मात्केनचित्तद्विशेषतः ॥ अनेनेतितदुक्त्येवज्ञायतेऽनुभवेनहि ॥ १४ ॥ यद्यनन्वित
 भवेतत्पदंस्वार्थवदेदिह ॥ तथान्यान्यपिसर्वाणिकःकुर्यादिद्वयंपुनः ॥ १५ ॥ व्यापारो नहि श
 ब्दस्यपरःस्वार्थप्रकाशनात् ॥ अन्वयस्यकथंज्ञानंशब्दार्थत्वंयदास्यन ॥ १६ ॥ पुमानप्येकवा
 रोत्तयाकृतकृत्योयदाभवेत् ॥ यदैवानन्वितार्थस्यवचनैःपदैर्भवेत् ॥ १७ ॥ अनन्वितःस्या
 च्छब्दार्थो नितदर्थो हि सोऽन्वयः ॥ निराकांक्ष्यपदान्येववाक्यमित्युच्यतेबुधैः ॥ १८ ॥ तत्तदार्था
 मिधानेनस्यान्निराकांक्षताचसा ॥ अपूर्तैस्तावदर्थानामाकांक्षापूर्वमिष्यते ॥ १९ ॥ कर्मकर्तृ
 क्रियाणांतुपूतैकोऽन्योऽन्वयोभवेत् ॥ अपूर्तिश्चेत्पदैरुक्तैःकिंनृशृगेणपूर्यते ॥ २० ॥ व्यापा
 रश्चेत्पुनस्तेषामनुक्तवपि किंनसः ॥ उक्तेबुद्धिस्थताहेतोर्यदि व्यापारइष्यते ॥ २१ ॥ बुद्धि
 स्थत्वाययत्नंनकथंकुर्युःपुरैवच ॥ पुरुषाधीनतातेषांयदिपश्चाच्चसामसा ॥ २२ ॥ पुमा
 नेवान्वयायैषांपश्चाद्यदिविचेष्टते ॥ अनन्विताभिधानानांसएवार्थांतरोक्तिषु ॥ २३ ॥ यत
 तांशब्दशक्तिश्चेत्तत्रनैवान्वयेकथम् ॥ तत्कल्पनागुरुत्वादिदोषतोऽभिहितोन्वयः ॥ २४ ॥
 अनुभूतिविरुद्धश्चत्थाज्यएवमनीषिभिः ॥ कर्तृशब्देद्व्यभिहितेधर्मसामान्यवेदनात् ॥ २५ ॥ वि
 शेषधर्ममन्विच्छन्किमित्येवहिपृच्छति ॥ गुणक्रियादिधर्माणांविशेषेकथितेपुनः ॥ २६ ॥ नि
 राकांक्षोभवेद्यस्माच्छब्दाअन्वितवाचकाः ॥ अतोऽनंतगुणात्मैवभगवानेकएवतु ॥ २७ ॥ उ

च्यते सर्वशब्दैश्च ते चाखिलविलक्षणाः ॥ सर्वसर्वगुणात्मानः सर्वकर्तार एव च ॥ ८ ॥ तथा
 पिसविशेषाश्च विद्वद्भ्युत्पत्तितोऽपि च ॥ तैस्तैः शब्दैश्च भण्यंते युज्यंते चोपदेशतः ॥ ९ ॥ अ
 न्यानंदादि सादृश्यमानुकूल्यादिना परम् ॥ पूर्णत्वादि महत्तेषां विलक्षणं श्रुतौ श्रुतम् ॥ २१० ॥
 पूर्णोऽशेषनिर्घन्ता च ह्युत्तम एकलः ॥ गुणोरुसमुदायोऽयं वासुदेवः सुनिष्कलः ॥ ११ ॥ वासु
 देवः श्रुतिः सैषा गुणान्वक्तिहरेः परान् ॥ स एवाशेषजीवस्थानिः संख्यानादिकालिकान् ॥ १२ ॥ ध
 र्माधर्मान् सदा पश्यन्स्वेच्छया बोधयत्यजः ॥ कांश्चित्तेषां फलं तस्य ददाति स्वयमच्युतः ॥ १३ ॥
 न ते विशेषं कर्मपि प्रेरणादिकमच्युते ॥ कुर्युः कदाचित्तेनायं स्वतंत्रोऽनुपचारतः ॥ १४ ॥ क
 र्माणि तानि च पृथक्चेतनान्येव सर्वशः ॥ अचेतनशरीराणि स्वकर्मफलभांजि च ॥ १५ ॥ प्रत्ये
 कं तेषु चानंतकर्माण्येवं विधानि च ॥ तानि चैव भितीशस्थानिः सीमाशक्तिरुत्तमा ॥ १६ ॥ एकै
 व ब्रह्म हत्या हि वराह हरिणोदिता ॥ ब्रह्मपारस्त्वेनैव निष्क्रान्ता राजदेहतः ॥ १७ ॥ स्तोत्रस्य त
 स्य माहात्म्या द्याधत्वं गमिता पुनः ॥ प्राप्य ज्ञानं परं चापतथान्यानपि सर्वशः ॥ १८ ॥ अनंतान्यु
 दितान्येवं प्रभुणा कपिलेन हि ॥ संसारिष्यमानानि कर्माणि यपि पृथक् पृथक् ॥ १९ ॥ तस्माद
 नंतमाहात्म्यगुणपूजनाद नः ॥ भक्त्या परमदाराध्य इति पादार्थ ईयते ॥ २२० ॥ ॥ इति श्रीम
 त्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानै श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य
 द्वितीयः पादः ॥ ३ । २ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ वैराग्यतो भक्तिदाहार्थे तेनोपासाय दाभवेत् ॥ आपरोक्ष्यंतया विष्णो

रितिपादक्रमोभवेत् ॥ १ ॥ युक्तितोज्ञातवेदार्थो निरस्यसमयानुपरान् ॥ परस्परंविरोधंचप्रणु-
 द्याऽशेषवाक्यगम् ॥ २ ॥ अध्यात्मप्रवणो भूत्वा तस्य संनिहितत्वतः ॥ बहुयुक्तिविरोधानां भा-
 नात्तत्सहितश्रुतेः ॥ ३ ॥ विरोधंच निराकृत्य श्रुतीनां प्राणतत्त्वगान् ॥ परिहृत्य विरोधांश्च तत्प्र-
 सादानुरंजितः ॥ ४ ॥ देहकर्तृत्वमीशस्य ज्ञात्वा तत्पितृतास्मृतेः ॥ विशेषस्नेहमापाद्य स्सर्वकर्तृ-
 त्वतोधिकम् ॥ ५ ॥ निष्पाद्य बहुमानंच तदन्यत्रातिदुःखितः ॥ उत्पाद्या स्तिक्तव्यैराग्यंतद्गुणाधि-
 क्यवेदनात् ॥ ६ ॥ सर्वस्य तादृशत्वाच्च दार्ढ्यं भक्तेरवाप्य च ॥ यते तोपासनायैव विशिष्टाचार्यसं-
 पदा ॥ ७ ॥ कर्तव्या ब्रह्मजिज्ञासेत्युक्ते किमिति संशये ॥ अत इत्युदितेऽप्यस्य विशेषानुक्तिः
 पुनः ॥ ८ ॥ सृष्टिबंधनमोक्षादिकर्तृत्वस्य श्रुतत्वतः ॥ यतो मोक्षादिदाताऽसावतो जिज्ञास्य
 एव वा ॥ ९ ॥ इत्याह तत्परं ब्रह्मव्यासाख्यं ज्ञानरश्मिमत् ॥ येनैव बंधमोक्षः स्यात्स च जिज्ञा-
 सयोगतः ॥ १० ॥ सुप्रसन्नो भवेद्दीशो जिज्ञासाऽतोऽस्य मुक्तिदा ॥ मोक्षादिदत्वमीशस्य क-
 थमेवावगम्यते ॥ ११ ॥ इति चेच्छास्त्रयोनि त्वाच्छास्त्रगम्यो हि मोक्षदुः ॥ प्रत्यक्षावसिते
 भ्यः स्याद्यदि मोक्षः कथंचन ॥ १२ ॥ किमित्यनादि संसारमग्नाः सर्वा इमाः प्रजाः ॥ यस्मान्त्रिय-
 मतो दुःखहानिः प्रत्यक्षतो भवेत् ॥ १३ ॥ धावंत्येव तमुद्दिश्य राजाद्यमखिलाः प्रजाः ॥ अनुभाग-
 म्यतो मोक्षो यदि तस्यानुमैव हि ॥ १४ ॥ दृष्टपूरुषवन्मोक्षदातृतां विनिवारयेत् ॥ सच्छास्त्रगम्य ए-
 वैको मोक्षदो भवति ध्रुवम् ॥ १५ ॥ शास्त्रगम्यश्च नान्योऽस्ति मोक्षदत्वेन केशवात् ॥ मोक्षदो हि स्वतं-
 त्रः स्यात्परंतत्रः स्वयंसूतो ॥ १६ ॥ वर्तमानः कथं शक्तः परमोक्षायै केवलम् ॥ अन्याश्रयेण यद्येष

दद्यान्मोक्षं स एव हि ॥ १७ ॥ तेनाननुसृतो मोक्षं न दद्यादन्यवाक्यतः ॥ अतस्तदर्थमपि सङ्गो यो
 विष्णुर्ममुक्षुभिः ॥ १८ ॥ यमैवैष इति श्रुत्या तमेवेति च सादरम् ॥ शास्त्रयो नित्वमस्यैव ज्ञायते वेद
 वादिभिः ॥ १९ ॥ यएनं विदुरमृता इत्युक्तस्तत्समुद्रगः ॥ तदेव ब्रह्म परममिति श्रुत्या वधारितः
 ॥ २० ॥ यतः प्रसूते तिततः सृष्टिमाह ततो हरिः ॥ शास्त्रयो निर्नचान्योऽस्ति मुख्यतस्त्विति गम्यते
 ॥ २१ ॥ शास्त्रयो नित्वमेतस्य ज्ञायते हि समन्वयात् ॥ समिति ह्युपसर्गेण परमुख्यार्थो द्यते ॥ २२ ॥
 एवं परममुख्यार्थो नारायण इति श्रुतेः ॥ निर्धारणाय नाशब्दमिति वेदपतिर्जगौ ॥ २३ ॥ कथं समन्वयो ज्ञे
 यः स्वल्पशाखाविदानृणाम् ॥ वेदाद्यनंता इति हि श्रुतिराहाप्यनंतताम् ॥ २४ ॥ अनंतवेदनिर्णीतिर्म
 हाप्रलयवारिधेः ॥ उत्तारणो मेप्यन्यस्मान्न ज्ञेयोऽत्र समन्वयः ॥ २५ ॥ इत्याशंकापनोदार्थं स आह कुरु
 णाकरः ॥ अशक्योत्तारणत्वेऽपि ह्यागमोपावारिधेः ॥ २६ ॥ निर्णीयते मयैवायं रोमकपूलयो दिता ॥
 यद्यप्यशेषवेदार्थो दुर्गमोऽखिलमानवैः ॥ २७ ॥ मज्जाना व्याकृता काशे प्राप्नोति परमाणुताम् ॥ इति
 प्रकाशयन् विश्वपतिराह प्रमेयताम् ॥ २८ ॥ निखिलस्यापि वेदस्य गतिसामान्यमंजसा ॥ कोनामग
 तिसामान्यमनंतागमसंपदः ॥ २९ ॥ ज्ञानसूर्यमृते ब्रूयात्तमेकं वा दरायणम् ॥ अल्पोऽप्यल्पमतिः
 शाखाचतुष्टयं च गतं वसु ॥ ३० ॥ जानन्ननुमितत्वेन ब्रूयात्तस्य प्रमादतः ॥ इति मुख्यतया शेषग
 तिसामान्यवित्प्रभुः ॥ ३१ ॥ प्रतिजज्ञे दृढं यस्माद्देवानामपि पूर्यते ॥ अतो निखिलवेदानां सिद्ध एव
 समन्वयः ॥ ३२ ॥ इति सुज्ञापितार्थोऽपि पृथक्काह समन्वयम् ॥ तत्र प्रथमतोऽन्यत्र प्रसिद्धानां सम
 न्वयः ॥ ३३ ॥ शब्दानां वाच्य एवात्र महामहेश भंगवत् ॥ इतोऽत्यभ्यधिकत्वेऽपि तुर्यपादोदितस्य

तु ॥ ३४ ॥ महासमन्वयेतस्मिन्नाधिकारोऽखिलस्यहि ॥ ब्रह्मैवाधिकृतस्तत्रमुख्यतोऽन्येयथाक्रमम् ॥ ३५ ॥ दुर्गमत्वाच्चनैवात्रप्राथम्येनोदितोऽजसा ॥ अतोऽन्यत्रप्रसिद्धानांशब्दानांनिर्णयस्यतु ॥ ३६ ॥ प्रवृत्तःप्रथमं देवस्तत्रानंदादयोगुणाः ॥ ईशस्यैवेतिनिर्णीताःश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥ ३७ ॥ देवतांतरगाःसर्वैशब्दवृत्तिनिमित्ततः ॥ विष्णुमेववदत्यद्भुतसंगादुपचारतः ॥ ३८ ॥ अन्यदेवान्वदंतीहविशेषगुणवत्कृतः ॥ विष्णुमेवपरंब्रूयुरेवमन्येप्यशेषतः ॥ ३९ ॥ इत्यन्यत्रप्रसिद्धोरुशब्दराशेशेषतः ॥ ज्ञातेसमन्वयेविष्णोर्लिंगैर्द्वैषसमन्वयः ॥ ४० ॥ तेषामन्यगतत्वेतुनस्यात्सम्यक्समन्वयः ॥ इत्येवाशेषलिंगानांब्रह्मण्येवसमन्वयम् ॥ ४१ ॥ आहोभयगतत्वंचस्यादतोलिंगशब्दयोः ॥ इतिसंशयनुस्यर्थमुभयत्रप्रतीतितः ॥ ४२ ॥ शब्दानांवर्तमानानांसल्लिङ्गानांविशेषतः ॥ समन्वयोहरावेवयन्नैवान्यत्रमुख्यतः ॥ ४३ ॥ शब्दल्लिङ्गानिचयतोनैवान्यत्रस्वनंत्रता ॥ अस्वतंत्रेषुशब्दस्यवृत्तिहेतुर्मुख्यतः ॥ ४४ ॥ यततोयदधीनास्तेशब्दार्थत्वमुपागतः ॥ अत्यल्पेनैवशब्दस्यवृत्तिहेतुगुणेनतु ॥ ४५ ॥ अयोयथादाहकत्वंसंलेशःस्वतंत्रगः ॥ मुख्यशब्दार्थइतिहिस्वीकर्तव्योमनीषिभिः ॥ ४६ ॥ इत्याहिवंचशब्दानानारायणसमन्वयः ॥ सिद्धेऽप्यशेषशब्दानानंकथंचनयुज्यते ॥ ४७ ॥ अन्योवरत्वानुभवीतयोःपूर्वोऽस्तिकेशवे ॥ द्वितीयोजीवएवास्तिस्वातंत्र्याच्चहिदूषणम् ॥ ४८ ॥ हरेरेवमशेषेणसर्वशब्दसमन्वये ॥ उक्तेविरोधहीनस्यस्यात्समन्वयतायतः ॥ ४९ ॥ अतोऽशेषविरोधानांकृतोऽशेननिराकृतिः ॥ समन्वयाविरोधाभ्यांसंजातेवस्तुनिर्णये ॥ ५० ॥ किंमयाकार्यमित्येवस्याहुद्विरधिकारिणः ॥

तत्रभक्तिविधानार्थमभक्तानर्थसंततौ ॥ ५१ ॥ उक्तायांभक्तिदाढ्यायप्रोक्तेऽशेषगुणोच्चये ॥ वक्त
 व्योपासनानित्यंकर्तव्येत्यादरेणहि ॥ ५२ ॥ सोपासनाचद्विविधाशास्त्राभ्यासस्वरूपिणी ॥
 ध्यानरूपापराचैवतदंगंधारणादिकम् ॥ ५३ ॥ तथोभयात्मकंचैवपादेऽस्मिन्बादरायणः ॥ आ
 होपासनमद्यैवविस्तराच्छ्रुतिपूर्वकम् ॥ ५४ ॥ पृथग्दृष्टिरशक्यत्वमनिर्णीतिःसमुच्चयः ॥ वि
 शेषदर्शनंकार्यलोपोनानोक्तिराश्रुता ॥ ५५ ॥ विभ्रमोपाकृतिर्लिगमनवस्थाविशेषिता ॥ अत्र
 योजनताचातिप्रसंगोदूरसंश्रयः ॥ ५६ ॥ विशिष्टकारणंवेष्टादृष्टवैरूप्यमुन्नतिम् ॥ अनुक्तिरप्र
 यत्नत्वंदृढबंधपराभवौ ॥ ५७ ॥ पुंसाम्यंप्राप्तसंत्यागंकारणानिर्णयोभ्रमः ॥ विशेषदर्शितालोपो
 गुणसाम्यंपृथक्कृदृशिम् ॥ ५८ ॥ अगम्यवर्मसंधानमिष्टंफलमकल्पना ॥ शुद्धवैरूप्यमंगत्वमवि
 शेषदृशिःक्रिया ॥ ५९ ॥ युक्तयःपूर्वपक्षस्यसुज्ञेयत्वंविधिःक्रिया ॥ माहात्म्यमल्पशक्तित्वंयथा
 योग्यफलंभवः ॥ ६० ॥ फलसाम्यंविशेषश्रुणुणाधिक्यंप्रधानता ॥ यथाशक्तिक्रियासंधिःप्र
 माणबलभानतिः ॥ ६१ ॥ कारणंकार्यवैशेष्यंस्वभावोवस्तुदूषणम् ॥ प्रतिक्रियाविरोधश्चाप्र
 तिसंधिरनूना ॥ ६२ ॥ संस्कारपाटवंस्वेच्छानियतिर्वस्तुवैभवम् ॥ विशेषोक्तिरमानत्वंप्राधान्यप्री
 तिरागमः ॥ ६३ ॥ सुस्थिरत्वंकृतज्ञासिरनादिगुणविस्तरः ॥ साधनोत्तमतानानादृष्टिंशिष्टिरनूना
 ॥ ६४ ॥ अविघ्नत्वाविरोधौचगुणवैशेष्यमागमः ॥ सिद्धांतनिर्णयंक्षेतायुक्तयोऽव्याहताःसदा ॥ ६५ ॥
 यथाशक्तयस्विलान्वेदान्विज्ञायोपासनंभवेत् ॥ तत्रास्विलस्यविज्ञप्तिःसम्यग्ब्रह्मणएवहि ॥ ६६ ॥
 तदन्वेषांचथायोगमस्विलज्ञप्तिरिष्यते ॥ तावतोपासनेयोग्योभवेदेवास्विलःपुमान् ॥ ६७ ॥

महत्त्वस्य परंपरं विदित्वैव जनार्दनः ॥ तोष्य मामेति तुष्टत्वमिति नास्त्येव नारद ॥ ६८ ॥ किंतु निश्चल
 या भक्त्या ह्यात्मज्ञानानुरूपतः ॥ यस्तोष्यति सदा भक्तस्तुष्टस्तस्य सदा हरिः ॥ ६९ ॥ इत्यादिवाक्यसं
 दर्भायथार्थीग्याखिलज्ञता ॥ आत्मज्ञानानुरूपत्वं यथाशक्ति विचारणात् ॥ ७० ॥ वेदः कृत्स्नोऽधिगं
 तव्यः स्वाध्यायाध्ययनं भवेत् ॥ इत्यादिवाक्यवैयर्थ्यमन्यथाननिवार्यते ॥ ७१ ॥ अद्यापि तेन वेदा
 द्याः शृण्वतो मन्वते सदा ॥ ध्यायंति च यथायोगं तथाप्यावस्तु निर्णयात् ॥ ७२ ॥ श्रवणं मननं चैव कर्त
 व्यं सर्वदैव हि ॥ मतिश्रुतिध्यानकालविशेषं गुरुसत्तमः ॥ ७३ ॥ वेत्ति तस्योक्तमार्गेण कुर्वतः स्याद्वि
 दर्शनम् ॥ श्रवणं दृष्टतत्त्वस्य मननं ध्यानमेव च ॥ ७४ ॥ विशेषानंदं संप्राप्त्या अन्यस्यैतानि दृष्टये ॥
 यद्विना दृग्गुरुनां स्ति निर्णीतं श्रवणादिकम् ॥ ७५ ॥ सत्सिद्धांतानुसारेण निर्णयज्ञात्समाचरेत् ॥ श्रव
 णादिविनैव क्षणं तिष्ठेदपि क्वचित् ॥ ७६ ॥ अत्यशक्ये तु निद्रादौ पुनरेव समाचरेत् ॥ अभावे निर्णयज्ञा
 स्य सच्छास्त्राण्येव सर्वदा ॥ ७७ ॥ शृणुयाद्यदिसंज्ञानं प्राचुर्यमुपलभ्यते ॥ महद्भूयो विष्णुभक्ते
 भ्यो यथाशक्ति च संशयान् ॥ ७८ ॥ छिंद्यात्स्वतोऽधिकाभावे स्वयमेव समभ्यसेत् ॥ ब्रूयादपि च शिष्ये
 भ्यः सत्सिद्धांतमहापयन् ॥ ७९ ॥ अशेषगुणपूर्णत्वं सर्वदोषसमुज्झतिः ॥ विष्णोरन्यच्च तत्तत्र
 मितिसम्यग्विनिर्णयः ॥ ८० ॥ स्वतंत्रत्वं सदा तस्य तस्य भेदश्च सर्वतः ॥ अदोषत्वस्य सिद्ध्यर्थं य
 द्भेदे तदन्वयः ॥ ८१ ॥ तत्तंत्रत्वं च मुक्तानामपि तद्गुणपूर्तये ॥ मुक्तानामपि भेदश्च न हि भिन्नम
 भिन्नताम् ॥ ८२ ॥ गच्छेद्दृष्टं क्वचित्तस्याप्यभावोऽनुभवोपगः ॥ पूर्वोभेदो दोषवत्त्वमीशस्येत्य
 ति भिन्नता ॥ ८३ ॥ नारायणे न मुक्तानामपि सम्यगिति स्थितिः ॥ भेदो भेदेऽप्यभेदेन दोषाणाम

पिसंभवः ॥ ८४ ॥ निर्दोषत्वंमायाश्रतदंनंतरतातथा ॥ ब्रह्मासरस्वतीवीद्रशेषरुद्राश्रतत्त्वियः
 ॥ ८५ ॥ शक्रकामौतदन्येचक्रमानुक्तावपीतिच ॥ सत्सिद्धांतइतिज्ञेयोनिर्णीतोहिरिणास्वयम्
 ॥ ८६ ॥ एतद्विरोधियत्सर्वतमसंऽधायकेवलम् ॥ अंधंतमोविशंतीतिप्राहश्रुतिरितिस्फुटम् ॥ ८७ ॥
 इत्येवश्रुतयोऽशेषाःप्रचरात्रमथाऽखिलम् ॥ मूत्ररामायणंचैवभारतंस्मृतयोऽखिलाः ॥ ८८ ॥ वै
 ष्णवा निपुराणानिसांख्ययोगीपरावपि ॥ ब्रह्मतर्केश्वरीमांसेत्यनंतःशब्दसागरः ॥ ८९ ॥ अ
 नंतायुक्तयश्चैवप्रत्यक्षागममूलकाः ॥ प्रत्यक्षमैश्वरंचैवरमादीनामशेषतः ॥ ९० ॥ मुक्तानामप्यमुक्ता
 नाभितमेकार्थमुत्तमम् ॥ अन्यावकाशरहितंप्रकाशयतिसादरम् ॥ ९१ ॥ एतदेवचसच्छास्त्रंदुःशा
 स्त्रंतुततःपरम् ॥ सच्छास्त्रमभ्यसेन्नित्यंदुःशास्त्रंतुपरित्यजेत् ॥ ९२ ॥ असंशयेनतत्त्वस्यनिर्णये
 ब्रह्मदर्शनम् ॥ सम्यग्विषमविज्ञाततारतम्यानुसारतः ॥ ९३ ॥ फलंभवेत्तारतम्यात्सुखदुःखा
 त्मकंनृणाम् ॥ सम्यक्काधिकविज्ञानात्सुखाधिक्यंभवेन्नृणाम् ॥ ९४ ॥ अतोयथात्मशक्त्यै
 वश्रवणंमननंतथा ॥ कृत्वाऽथकुर्वन्नपिवा निदिध्यासनमाचरेत् ॥ ९५ ॥ विषयेषुचसंसर्गाच्छाश्व
 तस्यचसंश्रयात् ॥ मनसाचान्यदाकांक्षात्परंनप्रतिपद्यते ॥ ९६ ॥ इतिभारतवाक्यंहितेनैतद्वो
 षवर्जितः ॥ सदैवोपासनयायुक्तोवासुदेवंप्रपश्यति ॥ ९७ ॥ दोषाअनादिसंबद्धास्तेमुक्तिपरिपंथि
 नः ॥ संत्येवप्रायशःपुंसुतेनमोक्षोनजायते ॥ ९८ ॥ सर्वैर्लुतेजीविषुदृश्यंतैतारतम्यतः ॥ ऋजू
 नामेकएवास्तिपरमोत्साहवर्जनम् ॥ ९९ ॥ सगुणाल्पत्वमात्रत्वान्नर्जुत्वेनविरुध्यते ॥ अनोवि
 ष्णोपराभक्तिस्तद्भक्तेषुरमादिषु ॥ १०० ॥ तारतम्येनकर्तव्यापुरुषार्थमभीप्सता ॥ सादरःसर्वजंतु

नांसिन्द्वौहिस्त्रभावतः ॥ १ ॥ ततोऽधिकःस्वोत्तमेषुतदाधिवचानुसारतः ॥ कर्तव्योवासुदेवांतं
 सर्वथाशुभमिच्छता ॥ २ ॥ नकदाचित्यजेतंचक्रभैर्नविबर्धयेत् ॥ समेषुस्वात्मवत्स्रेहःस
 त्स्वन्यत्रततोदया ॥ ३ ॥ कार्यैवमापरोक्ष्येणदृश्यतेक्षिप्रमीश्वरः ॥ तत्तमोऽध्वजोहिष्णुसमत्वंयोऽ
 नुपश्यति ॥ ४ ॥ रमाब्रह्मशिवादीनामपिभुक्तौकथंचन ॥ किमुताधिवयदृष्टेस्तद्गुणाभावमतेरपि
 ॥ ५ ॥ दोषवेत्तुरमेदस्यद्रुद्रद्रुहस्तथोभयोः ॥ इत्याहमच्छुतिस्तेनसंप्रोक्तगुणसंयुतः ॥
 ॥ ६ ॥ उपासीतहरिंदृष्ट्वाभुक्तिस्तेनैवजायते ॥ द्वेपाद्यन्भुक्तिकथनंश्रुतिवाक्यविरो
 धितत् ॥ ७ ॥ रिपवोयेतुराभस्यविमुखत्वान्निरामिणः ॥ अभिद्रुहस्पदेनित्यमंधेतम
 सिनेस्थिताः ॥ ८ ॥ हरिद्विषस्तमोधातिथेचैवतदभेदिनः ॥ तेनिर्गुणत्ववैत्तारस्तस्यदो
 षविदोपिच ॥ ९ ॥ इत्यादिश्रुतिसंदर्भाद्विषिणस्तमईयते ॥ हिरण्यकशिपुश्चापि
 भगवन्निदयानमः ॥ १० ॥ विविक्षुरत्यगात्सूनोःप्रह्लादस्यानुभावनः ॥ यदनिदत्पिताम
 ह्यंतवद्रक्तेमयिचाववान् ॥ ११ ॥ तस्मात्पितामेषूयेनदुरंताहुस्तरादधात् ॥ निंदांभगवतः
 शृण्वन्तत्परस्यजनस्यवा ॥ १२ ॥ ततोनापैतियःसोऽपियात्यधःसुकृताच्युतः ॥ अवजा
 नंतिमामूढामानुषीतनुमाश्रितम् ॥ १३ ॥ परंभावमजानंतोममभू महेश्वरम् ॥ मोघाशा
 मोघकमाणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ १४ ॥ राक्षसीभामुरीचैवप्रकृतिंमोहिनींश्रिताः॥मामात्मपरदेहे
 षुप्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः ॥ १५ ॥ तानहंद्विषतःकूराव्संसरेषुनराधमाद् ॥ क्षिपास्यजस्रमशुभाना
 मुरीष्वेवयोनिषु ॥ १६ ॥ आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैवकौंतेयततोयां

त्यधमांगतिम् ॥ १७ ॥ योद्विष्याद्विबुधश्रेष्ठं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ कथं स न भवेद्दृष्य आलोकां स्यत
 कस्यचित् ॥ १८ ॥ योद्विष्याद्विबुधश्रेष्ठं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य न रेकेशाश्च
 तीः समाः ॥ १९ ॥ इत्यादिवाक्यसंदोहाद्द्वेषिणस्तम एव तु ॥ नैव मोक्ष इति प्राहुर्लोकिकायतमते स्थि
 ताः ॥ २० ॥ भोगं शरीरपर्यंतं भस्मीभावस्ततो भवेत् ॥ इति तत्केन मानेन दृष्टं प्रत्यक्षवादिना ॥ २१ ॥
 न हि प्रत्यक्षमानेन मोक्षाभावोऽवसीयते ॥ घटते युक्तिदृष्टिस्तु पुरुषेण महीयसा ॥ २२ ॥ नेति वक्तुर्म
 हत्वं तु कथंचन विद्यते ॥ साधयन् सर्वसामान्यं कथमेव विशेषवान् ॥ २३ ॥ दृश्यं ते पुरुषालोके प
 रावरविदोऽपि च ॥ अपरोक्षदृशो योगनिष्ठाश्चामलचक्षुषः ॥ २४ ॥ प्रत्यक्षदेवतां दृष्ट्वा तत्प्रसादा
 त्प्रभूतयः ॥ ज्ञानविज्ञानपारज्ञानिषिध्यंते कथं नृभिः ॥ २५ ॥ दृश्यं ते चातिमाहात्म्यं तेषामतिम
 हौजसाम् ॥ यदि तेऽपि निषिध्यंते किं नोक्तिस्ते निषिध्यते ॥ २६ ॥ यदुक्तवाक्यप्रामाण्यं प्र
 त्यक्षेणोपलभ्यते ॥ वरादयोऽपि तद्वत्ताः सदा सत्या भवंति हि ॥ २७ ॥ अप्रामाण्यं तदुक्तेश्च
 दृथावाचावसीयते ॥ न हि प्रयोजनं किंचित्परलोकनिवारणतः ॥ २८ ॥ दृथावाचा दृथाह
 न्याद्यदितस्य किमुत्तरम् ॥ स्वजीवनविरोधा यवदौत्किकनाम बुद्धिमान् ॥ २९ ॥ प्रामाण्ये संशयः
 किं स्यात्ततो योः पुरुषयोरपि ॥ स्वजीवनविरुद्धोक्तिरज्ञोदृष्टस्य चाप्रियः ॥ ३० ॥ यश्चातीन्द्रियदेवो
 क्तिः श्रोता दृष्टपरावरः ॥ अतीतानागतं सर्वलोकानुभवमापयन् ॥ ३१ ॥ अतः प्रत्यक्षगम्य
 त्वाद्देवमात्वस्य च स्फुटम् ॥ यद्यागमस्य नो मात्वमक्षस्य तथा भवेत् ॥ ३२ ॥ यद्यक्षजस्य
 मात्वं स्यादागमस्य कथं न तत् ॥ लोकवाक्यादिशेषश्च व्यभिचारेण सिध्यति ॥ ३३ ॥ अस्ति मो

क्षोऽपि धर्मैर्णयार्थज्ञानतोऽपि च ॥ प्रामाण्यमनुमायाश्च जिनस्यासत्त्वसाधने ॥ ३४ ॥ तद्वाक्या
 धर्मसज्ञानविज्ञप्तिर्भवतीति च ॥ धर्मोऽहिंसापरोनान्यो ज्ञानं पुद्गलदर्शनम् ॥ ३५ ॥ इति जैनाः क
 र्थतत्त्वात्प्रमाणमनुमानतः ॥ विषयान्प्रतिस्थितं द्यक्षं प्रत्यक्षमिति गीयते ॥ ३६ ॥ प्रत्यक्षश
 ब्दानुसारादनुमेति प्रकीर्तिता ॥ आसंभताद्गमयति धर्मोऽपि परम् ॥ ३७ ॥ यच्चाप्यतीन्द्रियं त्वन्य
 तेनासावागमः स्मृतः ॥ एतेन कारणेनैव तत्तन्मानत्वमिष्यते ॥ ३८ ॥ स्वरूपं हि तदेतेषां मन्यथा
 सिद्धिमानतः ॥ अतोऽनुमाकथं धर्मं पुद्गलं चापि दर्शयेत् ॥ ३९ ॥ स्वरूपे पुद्गलस्योक्ता दोषानंदमये
 व च ॥ न मन्यते पुद्गलं स दुःखाभावं सुखं विवति ॥ ४० ॥ मात्राभोगातिरेकेण सुखाधिक्यस्य दर्श
 नात् ॥ सुखस्याभावतो केन न च स्यात्किं विपर्ययः ॥ यदि भावोऽपि कश्चित्स्यात्तस्यैवाभावता कु
 तः ॥ ४१ ॥ यदि सर्वेऽप्यभावाः स्युरन्योन्यमिति भावता ॥ अभावाभावे त्वस्यात्किं न श्लिजन्त
 दा भवेत् ॥ ४२ ॥ भावत्वं विधिरूपत्वं निषेधत्वमभावता ॥ निषेधस्य निषेधोऽपि भाव एव बलान्न वेत्
 ॥ ४३ ॥ प्रथमप्रतिपत्तिस्तु भावाभावनियामिका ॥ न च पुद्गलविज्ञानं मोक्षदं भवति क्वचित् ॥ अस्या
 तं न्यात्पुद्गलस्य ज्ञानतोऽपि सुखदो न हि ॥ ४४ ॥ न हि दुःखपरिज्ञानाद्दुःखित्वं विनिवर्तते ॥ यदि पुद्ग
 लविज्ञानाद्दुःखी स्यात्कथं च न ॥ ४५ ॥ देहवानपि नादुःखी किं ज्ञानाद्दुःखं तं संसदा ॥ ईशकृत्य
 नुसारेण स्यात्कालादीशवादिनः ॥ ४६ ॥ कर्महेतुत्वमपि तु निश्चेतव्यान्न हि क्वचित् ॥ अशेषदुःख
 विलये नेदानीं कारणं यथा ॥ ४७ ॥ तथोत्तरं नैव स्याद्दृष्टपूर्वानुमायतः ॥ शक्तस्यान्यस्य विज्ञा
 नंतत्प्रीतिजनकं यदि ॥ ४८ ॥ तथैव बंधहानिः स्यादिति किं नाम दूषणम् ॥ स्वज्ञानादेव हानिस्तु ह

श्यतेकस्यकुत्रचित् ॥ ४९ ॥ अहिंसायाश्चधर्मत्वंकेनमानेनगम्यते ॥ हिंसायाएवधर्मत्वमित्युक्ते
 स्यात्किमुत्तरम् ॥ ५० ॥ धर्मस्यसुखहेतुत्वमपिकेनावगम्यते ॥ हत्यायांमोक्षहेतुत्वंकुतोमानान्नि
 वार्यते ॥ ५१ ॥ नचशून्यपरिज्ञानाच्छून्यभावनयाऽपिच ॥ मोक्षःकथंचनभवेद्यदिदानींकथंनसः
 ॥ ५२ ॥ परप्रसादनेच्छास्तुविलंबोनामयुज्यते ॥ पुमिच्छाधीनतानोचेद्विलंबःकिंकृतोभवेत् ॥ ५३ ॥
 अन्यत्रापिविलंबास्तुस्युरीशेच्छानिमित्ततः ॥ अन्यथाकारणंचेतस्यात्किंकार्येनोपजायते ॥ ५४ ॥
 कारणेसत्तिकार्यस्यभावःसुनियतोऽस्यहि ॥ विज्ञानवादिनश्चैवविज्ञानहेतवेदनात् ॥ ५५ ॥ विज्ञान
 भावनाच्चेवमोक्षोनघटतेक्वचित् ॥ अंतर्ज्ञानस्यबाह्येचक्षणिक्त्वस्यैवेदनात् ॥ ५६ ॥ भावनाच्चा
 क्तमार्गेणहानाभावान्नमुच्यते ॥ प्रकृतेःपुरुषस्यापिविवेकोभुक्तिःसाधनम् ॥ ५७ ॥ इतिसांख्यानचै
 तस्मिन्मानमीशप्रसादतः ॥ श्रुतयःस्मृतयश्चैवयदेशस्यप्रसादतः ॥ ५८ ॥ वदंतिनियमा
 न्मुक्तिंनमृतेऽतःकुतोभवेत् ॥ कणादयोगाक्षपादाअपीशस्यप्रसादतः ॥ ५९ ॥ मुक्तिंब्रुवाणाअ
 प्याहुर्भोगादेवचकर्मणाम् ॥ क्षयंप्राहुःकुतश्चेतत्प्रसन्नेजगदीश्वरे ॥ ६० ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिच्छद्यं
 शिच्छद्यंतेसर्वसंशयाः ॥ क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मिन् दृष्टेपरावरे ॥ ६१ ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिच्छद्यं
 तेसर्वसंशयाः ॥ क्षीयंतेचास्यकर्माणि दृष्ट्वा एवात्मनीश्वरे ॥ ६२ ॥ इतिश्रुतिपुराणादिवचनेभ्योऽ
 न्यथामतेः ॥ नचपाशुपताद्युक्तशिवादीनामनुग्रहात् ॥ ६३ ॥ नान्यःपंथाइतिद्युक्तंपुरुषज्ञान
 ताश्रुतौ ॥ सर्वनिमेषाजिज्ञेरेविद्युतःपुरुषादधि ॥ ६४ ॥ एवंपुरुषशब्दश्चप्रयुक्तोब्धिशयेहरौ ॥ न
 तस्येशेकश्चनतस्यनामहृदयशः ॥ ६५ ॥ इतिचाधिपतिस्तस्यप्रतिपिद्धःस्वयंश्रुतौ ॥

विश्वतः परमं नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् ॥ ६६ ॥ इति सर्वाधिकत्वोक्त्या समोऽपि विनिवारितः ॥
 समाधिकस्य राहित्या नोपचारपुमानसौ ॥ ६७ ॥ पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ॥ उता मृत-
 त्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६८ ॥ मुक्ता मुक्तपरे शत्वमिति तस्याहसाश्रुतिः ॥ अमृत-
 शानवचनात्सर्वस्येशानतोदिता ॥ ६९ ॥ यदि सर्वत्वमुदितमुते श इति तद्दूथा ॥ उत शब्दो वेदे देव-
 हीशत्वस्य समुच्चयम् ॥ ७० ॥ पुरुषेणैवेदं व्याप्तमिति ब्राह्मणं चाहन्तं प्रति ॥ एतावानस्य महिमेति म-
 हिम्नो हवचो हितत् ॥ ७१ ॥ सोऽमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्त्रं यदत्यगात् ॥ इत्यमुक्ताधिपत्यं
 तु पूर्वार्थोक्तप्रनूद्य च ॥ ७२ ॥ उता मृतत्वस्येश इति विधत्ते मुक्तिगेशताम् ॥ अतो विष्णुपरिज्ञाना-
 देवमुक्तिर्न चान्यतः ॥ ७३ ॥ तद्यथेति श्रुते श्रैवंततः कर्मक्षयो भवेत् ॥ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्म-
 सात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ७४ ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मामे-
 कं शरणं व्रज ॥ ७५ ॥ अहंत्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षं विप्रमिमाशुचः ॥ इत्यादि भगवद्वाक्यैरुक्तार्थ-
 श्रावसीयते ॥ ७६ ॥ नित्यं नैमित्तिकं कर्म कुर्वन् अन्यत्परित्यजेत् ॥ मुच्यते संसृते श्वेतदप्येते न नि-
 राकृतम् ॥ ७७ ॥ विद्यैवेतीममेवार्थस्वयमेवाह वेदराट् ॥ विना कर्म न मोक्षः स्याज्ज्ञानेनेत्यपि सा-
 श्रुतिः ॥ ७८ ॥ नान्यः पन्था इति ह्येव निवारयति सादरम् ॥ अन्यथोपासनमपि तमेवमिति वादिनी
 ॥ ७९ ॥ निवारयत्यादेरेण प्रतीक इति प्रभुः ॥ अंधंतमः प्रविशंति ये त्वविद्यामुपासते ॥ ८० ॥
 इति श्रुतिविरोधाच्च नान्यथोपासनं भवेत् ॥ न चाप्येकत्वविज्ञानादुक्तन्यायेन मुच्यते ॥ ८१ ॥
 इति सर्वप्रतिज्ञाय सर्वस्तर्कसदागमैः ॥ उपासीत हरिं नित्यं गुणैरेव स्वयं योगयतः ॥ ८२ ॥ ब्रह्मा सर्व-

गुणैश्चैव क्रिया सामान्यतश्चगीः ॥ गुण सामान्य तो रुद्रो द्रव्य सामान्यतः परे ॥ ८३ ॥ अधिकारवि
 शेषेण भक्तिज्ञानसुखादिभिः ॥ विशेषो देवतादीनां मोक्षे चैव विशेषतः ॥ ८४ ॥ न तावता विशेषोऽ
 स्ति निर्दोषत्वात्समस्तशः ॥ आभासत्वात्परेषां तद्वराणां च सर्वशः ॥ ८५ ॥ यतोऽवराणां सर्वेऽपि
 गुणाः सर्वाः क्रिया आर् ॥ नियमैर्नैव पूर्वेषां प्रसादनिबन्धनाः ॥ ८६ ॥ अतः सच्छिष्यवत्तेषां नैव
 ध्यादिकथंचन ॥ न च संसारि देवानां काले यत्तापरे इमे ॥ ८७ ॥ सूत्रे ह्यारब्धमात्रस्य भोगैर्नैव क्षयो
 ध्रुवः ॥ आरब्धकार्ये भोगेन त्वितरे इति चोदितः ॥ ८८ ॥ पौनरुक्तेन तेनैव उक्तार्थ इति निश्चयः ॥
 उपास्वाहा च पर्जन्यो मित्रोऽग्निर्वरुणो विधुः ॥ ८९ ॥ प्रवहोऽनिरुद्ध इन्द्रो मे रुद्रो वाणी च मारुतः ॥
 उत्तरोत्तरतस्त्वेते गुणैः सर्वैश्च मुक्तिगाः ॥ ९० ॥ सूर्यधर्मो यथा सोमो मनुर्दक्षो बृहस्पतिः ॥ ९१ ॥
 चीरतिश्चानिरुद्धा समाह्वी स च मित्रवत् ॥ ९२ ॥ सोमवच्छतरूपा तु प्रसूतिर्वह्निवद्विराट् ॥
 पर्जन्यवद्वारुणी च तथा संज्ञा च रोहिणी ॥ ९३ ॥ धर्मी च मित्रावस्त्वेव प्रावही परि कीर्तिता ॥ मित्रप
 र्जन्यमध्यस्था वाश्विनौ विघ्नवित्तपौ ॥ ९४ ॥ भृगुरग्निः सोमो मित्रस्तन्मध्ये ब्रह्म पुत्रकाः ॥ वरुणाश्व्यं
 तरातत्र नारदः प्रायश्चंद्रवत् ॥ ९५ ॥ कामः सुपर्णी चोमावर्हीन्द्रो रुद्रवदीरितः ॥ निर्ऋतिर्मित्रसदृ
 शो विश्वामित्रः स्वसूनुवत् ॥ ९६ ॥ वैवस्वतो मनुश्चाश्विपश्चादन्येततो वरः ॥ च्यवनो च त्र्यवै न्याश्च श
 शर्बिंदुश्चैहहयः ॥ ९७ ॥ तद्वच्च विप्रराजः पितृणां विशेषोऽपि कश्चन ॥ तद्वत्प्रियव्रतश्चापि तदन्याः शत
 देवताः ॥ ९८ ॥ पर्जन्यमित्रांतरालेन द्रव्ये च ततो वराः ॥ एतेभ्योऽभ्यधिका श्रीस्तु सदा मुक्ता विशेष
 तः ॥ ९९ ॥ तत्समो नास्ति पशुभ्यो हरिरेव न चाधरः ॥ संहितायां बृहत्यां तु स्वयं भगवतोऽदितम् ॥ १०० ॥ त

देतद्विखिलंप्राणअहंकारिकएवच॥ इन्द्रादनंनरोदृष्टिरपियोग्यानुसारतः ॥२००॥ सम्यक्गुरुप्रसा-
 दश्चमुख्यतोदृष्टिकारणम् ॥ श्रवणादिचकर्तव्यंनान्यथादर्शनंकंचित् ॥१॥ गुणाधिकंगुरुंप्राप्यत-
 द्भीनंनामुयात्कंचित् ॥ विपर्ययस्तुकर्तव्यःसर्वथाशुभमिच्छता ॥ २ ॥ समेविकल्पएवस्यातपू-
 र्वानुज्ञाचसर्वथा ॥ तदुत्तमगुरुप्राप्त्यैपूर्वानुज्ञानमृग्यते ॥ ३ ॥ गुरुर्ब्रह्माखिलानांचविद्याचैवसर-
 स्वती ॥ देवताभगवान्विष्णुःसर्वेषामविशेषतः ॥ ४ ॥ तत्पसादेनमुक्तिःस्यात्नान्यथानुकथं
 चन ॥ स्वोत्तमास्तुक्रमणैवसर्वेषांगुरवःस्मृताः ॥ ५ ॥ उपदेशोब्रह्मणस्तुसर्वेषामेवमुक्तये ॥
 साधनेभ्योऽधिकाभक्तिर्नैवान्यत्तादृशंकंचित् ॥ ६ ॥ भक्तिश्चैवहरोवेवमुख्यान्यत्रयथाक्रम-
 म् ॥ स्वाधिकत्वेनसर्वस्वोत्तमेषुक्रमेणच ॥ ७ ॥ अनुवर्ततेचसाभक्तिर्मुक्तावानंदरूपिणी ॥
 तत्पूर्वकोपासनैवंकर्तव्यामुक्तयेगुणैः ॥ २०८ ॥ ॥ ४ ॥ इतिश्रीभदानंदतीर्थभगत्पादा-
 चार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेतृतीयाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥३॥ ४ ॥
 ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ एवमुत्पन्ननिर्दोषभगवद्दर्शनात्सदा॥अपेक्षितकलप्रसिरारब्धस्यान-
 निक्रमात् ॥१॥ देवर्षिमानुषादीनांतत्तज्जात्यनुसारतः॥जैमिन्युक्तंमानुषाणांतद्विशेषाश्चेकंचन॥
 ॥२॥सामान्यंभगवत्प्रोक्तंदेवादीनांविशेषतः॥बलवद्दिशेधिसद्भावेजैमिन्याद्युक्तिरिष्यते ॥३॥वि-
 कर्मलेपोनैवास्तिस्म्यगदृष्टिभतांकंचित्॥गुणहानिश्चनैवास्तिब्रह्मणस्त्वविकर्मतः॥४॥देवानामपि
 नप्रायःकृतस्यतुकथंचन॥प्राप्तिह्वासोभवेत्कापिमहतानुविकर्मणा ॥५॥ तथापितत्कृतमेवतस्मान्न
 नियमोज्झतिः॥चंद्रसुग्रीवयोश्चैवस्वोच्चदारापरिग्रहात्॥६॥प्राप्तहानिरभूञ्जैवकृतहानिःकथंचन॥

ह्यासोऽपिमानुषादीनां आनन्दस्य विकर्मणा ॥ ७ ॥ भवेन्मुक्तौ विशेषेण स्वोच्चानामपराधतः ॥ ज्ञानो
 त्तस्य पापस्य चतुर्थेऽपि उच्यते ॥ ८ ॥ अशुचित्वादिकं चास्य न भवेदिति तत्फलम् ॥ अत्र ज्ञानफल
 स्थैवमुक्तेर्नियततोच्यते ॥ ९ ॥ प्राब्धकर्मजस्यैव विषयभक्षान्मृतेरिव ॥ प्राप्तस्याप्यनिवर्त्यस्य किंचि
 द्रुक्तस्य संविदा ॥ १० ॥ उपमर्दइह प्रोक्तो देवादीनां यथाक्रमम् ॥ सर्वात्मना च भोगो हि प्राब्धस्यैव कर्म
 णः ॥ ११ ॥ न ब्रह्मदर्शिनोऽपि स्यारफलह्वासस्तु विद्यते ॥ सर्वात्मना फलह्वासो यदि नारब्धकर्मणः
 ॥ १२ ॥ स्यात्काम्यविधिवैयर्थ्यमित्युक्तं नियमो भवेत् ॥ एवमाद्यपि संप्रोक्तं तत्र भागवते स्फुटम्
 ॥ १३ ॥ तारतम्यं फलेनो चेद्ब्रह्मादीनां कथं श्रुतिः ॥ अद्यजिनो कामहत इति मुक्तिं निगद्य च
 ॥ १४ ॥ आनन्दतारतम्यं च ते पांब्रूयात्पृथक् पृथक् ॥ संसारएव चेदेतत्तारतम्यं न मुख्यतः
 ॥ १५ ॥ अकामहतशब्दार्थोऽद्यजिनत्वं च नो भवेत् ॥ कामस्य यत्रासाः कामास्तत्र माममृतं कृधि
 ॥ १६ ॥ इति यिह क्षणं मुक्तेः श्रुतिराह बलीयसी ॥ कामाहति कुतोऽन्यत्र प्राप्तकामस्य सा भवेत्
 ॥ १७ ॥ अप्रयत्नेन कामानामवाप्तिः सा यदा भवेत् ॥ तदैवाकामहततः कुत एवान्यथा भवेत् ॥ १८ ॥
 चेतनस्य त्वसुप्तस्य कुत्र दृष्टाक्षकामता ॥ अव्यक्तिरेव कामानां न शोभो ह्यसुप्तयोः ॥ १९ ॥ यत्का
 मस्वापमामो नितदेवोत्थापितः पुनः ॥ अवशोऽपि व्याहरति कुतः सुप्तावकामता ॥ २० ॥ सर्वकामा
 नवामोति ब्रह्मणा सह मुक्तिगः ॥ पर्येतितत्र जक्षंश्च क्रीडन् रतिमवा मुयात् ॥ २१ ॥ कामाञ्जीकामरूपी
 सन्निमान् लोकांश्च संचरन् ॥ आस्ते गायन्सामयुक्त इत्यादि श्रुतिसद्वत्तात् ॥ २२ ॥ अकामः स्यात्क
 थं मुक्तः कामायस्य हृदि श्रिताः ॥ इत्यंतः करणस्थानां कामानां मोक्षमेव हि ॥ २३ ॥ प्राह श्रुतिर्हृदीत्ये

वनचेद्भ्यर्थविशेषणम् ॥ तद्वेवतेषांश्रवणमितिपक्षेनभासते ॥ २४ ॥ मुक्तानां कामितामाहृष्ट
 थक्शाखावासुयच्छ्रुतिः ॥ अतोऽकामहतत्वंतुमुक्तानामेवमुख्यतः ॥ २५ ॥ मुख्यार्थस्यतथात्या
 गोमायिनामेवभूषणम् ॥ अपापत्वमदुःखत्वंचावृजिनत्वमिहोदितम् ॥ २६ ॥ अप्रियं वृजिनं
 दुःखमकंतोदमितीयते ॥ तत्कारणत्वात्पापंवावृजिर्नामकथ्यते ॥ २७ ॥ इत्युक्तः स्वयमीशेन
 नामार्थः शब्दनिर्णये ॥ अपापत्वंचनैवास्तियावत्संसारमस्यहि ॥ २८ ॥ आरब्धपापमस्येव
 दुःखंचज्ञानिनोऽपिहि ॥ तस्मात्तस्मादकामत्वमितिचाश्रुतकल्पना ॥ २९ ॥ अकामहतइत्यु
 क्तैः श्रुतहानिरपिस्फुटम् ॥ कुत्रचित्कामिनः पुंसः कामाभावात्कचित्क्वचित् ॥ ३० ॥ इन्द्रादिमुख
 भोगोऽस्तीत्यनुभूतिर्हि कुप्यति ॥ तस्मादमुक्तमुखंगतारतम्यंपृथक्पृथक् ॥ ३१ ॥ उक्त्वायश्चेति
 मुक्तानां तारतम्यं मुखश्रुतिः ॥ आहितिपेशलंतच्चशब्दादेवगम्यते ॥ ३२ ॥ राद्धः संसिद्धइत्ये
 वमुक्तएवावगम्यते ॥ साधुनाविष्णुनायुक्तोमुक्तः साधुयुवामतः ॥ ३३ ॥ यौवनं नित्यमेतस्यमु
 क्तस्येतियुवासच ॥ फलमध्ययनस्यासंतेनाध्यायकईरितः ॥ ३४ ॥ निह्वासानंदसंप्राप्त्याचा
 शिष्टइतिगीयते ॥ स्थितस्यानन्यथाप्राप्तेर्दृष्टधीरितिचोदितः ॥ ३५ ॥ बलिष्ठश्चस्वभावेनमुक्तोभव
 तिकेवलम् ॥ तस्येयंपृथिवीत्यादिपूर्वभावव्यपेक्षया ॥ ३६ ॥ सएकइतिसंसारगतमुक्त्वामुखंपु
 नः ॥ श्रोत्रियस्येतिवदतिमुक्ताच्छतगुणात्मताम् ॥ ३७ ॥ संसारागच्चसंसारगतस्यैवशताधिकम् ॥
 मुक्तान्मुक्तस्ययुक्तंस्याच्छ्रुत्युक्तमभिधीक्षितः ॥ ३८ ॥ युक्तंचसाधनाधिकयात्साध्याधिक्यंसुरादि
 षु ॥ नाधिक्यंयदिसाधयेस्यात्प्रयत्नः साधनेकुतः ॥ ३९ ॥ यत्तश्चदृश्यतेतेषांमहानेवमहात्म

नाम् ॥ यत्र साधनबाहुल्यं साध्यबाहुल्यमत्र च ॥ ४० ॥ दृष्टं नियमतो नो चेन्नयत्नं कुर्युर-
जसा ॥ कच्छेण साधनादेवन मुक्त्वदुदीर्यते ॥ ४१ ॥ दशकल्पंतपश्चीर्णं रुद्रेण लवणार्णवे ॥ त्व-
क्त्वासुखानि सर्वाणि क्लिष्टेन लवणांभसा ॥ ४२ ॥ शक्रेण वर्षकोटीश्च धूमः पीतोऽतिदुःखतः ॥ वर्षा-
युतं तु सूर्येण तपोवाक् शिरसा कृतम् ॥ ४३ ॥ सुदुःखेन सुखं त्यक्त्वा धर्मणा काशशायिना ॥ पीता-
मरीचयो वर्षसहस्रमति सादरम् ॥ ४४ ॥ अतिकच्छेण कुर्वन्ति यत्नं ब्रह्मविदोऽपि च ॥ इत्येतदखि-
लं मोक्षविशेषाभावतः कथम् ॥ ४५ ॥ देवीसंपद्विमोक्षाय निबधायामुरीमता ॥ इति मोक्षविशेषश्च
स्वयं भगवतो दितः ॥ ४६ ॥ तमेव यूयं भजनात्मवृत्तिभिर्मनोवचः कायगुणैः स्वकर्मभिः ॥ अमा-
यिनः कामदुष्कांश्चिपंकजं यथाधिकारावसितार्थसिद्धये ॥ ४७ ॥ अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनो-
जवेण्वसमाबभूव ॥ आदघ्ना स उपकक्षा स उत्वेह दाहवस्मात्वा उत्वेददृश्रे ॥ ४८ ॥ इत्यादीनि च
वाक्यानि तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ व्यक्तं वदन्ति तत्केन साम्यं मुक्तेषु गम्यते ॥ ४९ ॥ दुःखाद्यभाव-
साम्यं च साम्यवाक्यार्थे ईयते ॥ भक्त्यादिगुणसद्भावे तु लयत्वं च भारते ॥ उक्तं साधनवैचित्र्यमपि स-
र्वत्र कथ्यते दुर्ज्ञेयं घोररूपस्य त्रैलोक्यध्वंसिनः प्रभो ॥ ५० ॥ देवतैर्मूर्तिभिः सिद्धैर्महायोगिभिरिव च ॥
नित्ययुक्तैर्महाभोगैर्विमोहः क्लेशसाध्वसैः ॥ ५१ ॥ महोत्साहैर्महाधैर्यैः सत्त्वस्थैर्व्यवसायिभिः ॥ अ-
तीतानागतज्ञानप्रभाप्ययवेदिभिः ॥ ५२ ॥ शौचस्वाध्यायसंतोषतपः सत्यदयान्वितैः ॥ किमु-
मर्थैर्भयभ्रांतिध्वंसमोहरुजान्वितैः ॥ ५३ ॥ अल्पायुर्वीर्यधीसत्त्वव्यवसायश्रुतिव्रतैः ॥ कस्तंक-
दामदं देवं दान्यो ज्ञातुमर्हसि ॥ ५४ ॥ ब्रह्मैव किंचिज्ज्ञानातिनतदन्त्यो हि कश्चन ॥ मुक्तानामपि सि-

द्धानां नारायणपरायणः ॥ सुहृत्सुभ्रशंतात्माकोटिष्वपि महामते ॥ ५५ ॥ इयं विसृष्टिर्यत आब
 भूवयदिवाद्देयदिवान् ॥ यो अस्याध्यक्षः परमेव्यो भन्तसो अंगवेदयदिवानवेद ॥ ५६ ॥ यः स्वात्म
 मायाविभवं स्वयंगतोरहंनभः स्वांस्तमथापरेकुतः ॥ ब्रह्मापियेवेत्तिनचेहसम्यगन्येकुतोदेवमुनीन्द्रम
 त्प्याः ॥ ५७ ॥ नमस्तेऽमिततत्त्वाय ब्रह्मादीनां च सूतये ॥ निर्गुणाय च सत्काष्ठांनाहं वेदापरेकुतः
 ॥ ५८ ॥ नाहंपरायुर्नमरीचिमुख्याजानंतियद्विरचितं खलु सत्त्वसंधाः ॥ यन्माययामुषितचेतस
 र्इशदैत्यमर्त्यादयः किमुत शश्वदभद्रवृत्ताः ॥ ५९ ॥ अहंमहेंद्रो निर्ऋतिः प्रचेत्ताः सोमोऽग्निरीशः
 पवनोऽर्को विरिचः ॥ आदित्यविश्वेवसवोऽथ साध्या मरुद्गणाः ससिद्धाः ॥ ६० ॥ अ
 न्ये च ये विश्वसृजोऽमरेशा भूग्वादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः ॥ यस्येहि तं विदुः स्पृष्टमायाः सत्त्वप्रधाना
 अपि किंततोऽन्ये ॥ ६१ ॥ सर्वस्यादौ स्मृतो ब्रह्मा तस्माद्देवादन्नरः ॥ जानाति देवप्रवरं भूयश्चाऽ
 तोऽधिकं नृप ॥ ६२ ॥ नत्वामतिशयिष्यंति मुक्तावपि कथंचन ॥ मद्भक्तियोगाज्ज्ञानाच्च
 सर्वानतिशयिष्यति ॥ ६३ ॥ यथा भक्तिविशेषोऽब्रह्मश्रयते पुरुषोत्तमे ॥ तथा मुक्तिविशेषोऽपि
 ज्ञानिनां लिंगभेदने ॥ ६४ ॥ सायुज्यं समनुप्राप्ता अपि देवादयोऽखिलाः ॥ तारतम्याद्विति
 ष्ठंति तारतम्यं हि साधने ॥ ६५ ॥ मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ॥ यततामपि सिद्धा
 नां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥ ६६ ॥ य इमं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमयि परं कृत्वा
 मामैवैष्यत्यसंशयः ॥ ६७ ॥ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मेषु प्रियकृतमः ॥ भवितान च भेतस्माद
 न्यप्रियतरो भुवि ॥ ६८ ॥ अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेनेन नाहमिष्टः स्या

मिति मेमतिः ॥ ६९ ॥ श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपियो नरः ॥ सोऽपि मुक्तः शुभान् लोकान् प्राप्नु-
यात्पुण्यकर्मणाम् ॥ ७० ॥ ध्यानेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना ॥ अन्ये सांख्येन योगेन
कर्मयोगेन चापरे ॥ ७१ ॥ अन्ये त्वेवमजानंतः श्रुत्वाऽन्येभ्य उपासते ॥ तेऽपि चातितरंत्येव मृत्यु-
श्रुतिपरायणाः ॥ ७२ ॥ सुसूक्ष्मे रप्यशेषैश्च विशेषैः सह पश्यति ॥ स्वात्मानं भगवान्विष्णुः सर्वरु-
पोऽपि सर्वदा ॥ ७३ ॥ सर्वत्र चान्यदप्येव तेनादृष्टं न हि क्वचित् ॥ सर्वत्र सर्वदेवेशं पश्यत्येव रमाऽपि तु
॥ ७४ ॥ न तु सर्वविशेषैस्तं पश्यंत्यप्यन्यतोऽधिकम् ॥ स्वात्मानमन्यच्चाशेषं पश्यत्येवं हि सर्वदा
॥ ७५ ॥ ब्रह्मा तु सर्वगं पश्येद्ब्रुणानप्यन्यतोऽधिकम् ॥ न तु सर्वेषु कालेषु तथा पश्यत्यमुक्तिगः ॥ ७६ ॥
मुक्तस्तु सर्वदा पश्येत्सर्वगतं चैव न चापि तु ॥ न रमा वा हि विशेषाणां दर्शनं शक्नुयात्क्वचित् ॥ ७७ ॥ स्वात्मा
नमन्यच्च सर्वदा विशेषैरखिलैरपि ॥ पश्यत्यंजस्तथावाणी विशेषांस्तावतो ननु ॥ ७८ ॥ त्र्यैगुण्यात्पर-
तः पश्येद्भ्यां शतगुणं हरिम् ॥ ७९ ॥ गिरिशो गरुडश्चैव तमोमात्रगतं हरिम् ॥ पश्येद्दिशेषानपि हि वाणी दृ-
ष्ट्वा न्न पश्यति ॥ ८० ॥ उमा सुपर्णी च महत्तत्त्वं यावत्प्रपश्यति ॥ रुद्रदृष्टान् विशेषांश्च नैव पश्येत्कदाच-
न ॥ ८१ ॥ स्वरूपमन्यरूपं च मुक्त्वा देवाः समस्तशः ॥ जानंतीं द्रश्च कामश्च ब्रह्म यावदहं कृतिः
॥ ८२ ॥ पश्यंतीमनुदसाद्या बुद्धितत्त्वस्थितं हरिम् ॥ पश्यंतीसोमसूर्यौ च मनःस्थं परमेश्वरम् ॥ ८३ ॥
अन्ये भूतस्थितं विष्णुं देवाः पश्यंति सर्वदा ॥ बहुसाहस्रवर्षेण महत्तत्त्वं क्वचित्क्वचित् ॥ ८४ ॥
अन्ये चैव यथायोगमंतां तवर्तिनं हरिम् ॥ श्वेतद्वीपपतिं चैव हृद्येवान्येतुं केचन ॥ ८५ ॥ कदाचिदेव
तत्रापि केचित्पश्यंति के शवम् ॥ उमा यावदन्तं शान्पूर्वदृष्टेभ्य एव तु ॥ ८६ ॥ विशेषान्वासुदेव

स्यपश्चादुक्तान्विचक्षते ॥ शक्रकामादयश्चैव विशेषान्ब्रह्मणि स्थितान् ॥ ८७ ॥ उमादिभिः प्रबुद्धेभ्यः
 शतांशानेव चक्षते ॥ इत्यादि वेदस्मृतिगवचनेभ्यो यथार्थतः ॥ ८८ ॥ तारतम्यं च मुक्तानां साधनानां च दृ-
 श्यते ॥ साध्यसाधनवैरूप्यमदृष्टं केन कल्प्यते ॥ ८९ ॥ वैषम्यं निवृण्वन् च तेन स्यातां परस्य च ॥ सापे-
 क्षत्वादिति च नौ विद्याधीशेन वारितौ ॥ ९० ॥ तारतम्यात्साधनानां साध्यता दृच्छामी शितुः ॥ अवै-
 षम्यादिहेतुः स्यात्समैव परमेश्वरे ॥ ९१ ॥ स्वातन्त्र्ये विद्यमानेऽपि साधनादौ परेशितुः ॥ अपेक्ष्याना-
 दिवैचित्र्यं न दोष इति तद्वचः ॥ ९२ ॥ नानादित्वादिति ह्युक्तमुपपद्यत इत्यपि ॥ अपेक्ष्योपायवैष-
 म्यमुपेयस्य यथास्थितिः ॥ ९३ ॥ मया कार्या विरुद्धा स्याद्राजादावपि दृश्यते ॥ त्यागो दृष्टस्य
 चादृष्टकल्पनेति सुदुष्करौ ॥ ९४ ॥ मायिभ्योऽन्येन केनापि तत्किमन्यैश्च वादिभिः ॥ मायिनो-
 ऽत्रानुगम्यन्ते श्रुतहान्यश्रुतग्रहौ ॥ ९५ ॥ अप्यत्र मायिनां लिंगे तत्केदो वास्ततोऽधिकाः ॥
 विशेषगतदोषाणां बहुभिर्जन्मभिः पुनः ॥ ९६ ॥ स्यादापरोक्ष्यं हि हेतुर्हेतुर्हेतुर्हेतुर्हेतुः कुतः ॥ म-
 नेयुर्यदि चेष्ट्याद्याः समेष्वपि हुतो न ते ॥ ९७ ॥ तप्यमानाः समान् दृष्ट्वा हेष्टेष्वर्यादियुता अपि ॥ दृ-
 श्यं ते बह्वो लोके दोषा एवात्र कारणम् ॥ ९८ ॥ यदि निर्दोषता तत्र किमाधिक्येन दुष्यते ॥ यद्यन्यदर्श-
 नाभावादीष्ट्यादिर्विनिवार्यते ॥ ९९ ॥ अदर्शनादस्यादिः कथं तेन निवार्यते ॥ ब्रह्मणोऽप्यरतिर्दृ-
 ष्टा पूर्वमेकाकिनः श्रुतौ ॥ १०० ॥ नैवेरेमे स चैकाकी तस्मात्त्रमते क्वचित् ॥ द्वितीयमैच्छते नासावि-
 ति श्रुतय ऊदिर ॥ १ ॥ यदीच्छानैव तत्रास्तीत्येव तत्कल्प्यते मृषा ॥ श्रुत्युक्तनिर्दोषतैव किं नांगी-
 क्रियते स्वयम् ॥ २ ॥ तारतम्यं च कामं च श्रुतमेवातिहायतु ॥ अश्रुता समता केन कल्प्यते युक्ति-

मानिना ॥ ३ ॥ किं तन्मानं समत्वे ते मुक्तानामुपलभ्यते ॥ वृथाममाग्रहः केन श्रुता हा न्यश्रुतग्र
 हे ॥ ४ ॥ मोक्षेऽपि तारतम्येन चेत्तत्तत्त्वात्पुण्यथा ॥ इत्युक्त उत्तरं किं ते कल्पनामात्रवादिनः
 ॥ ५ ॥ न च दुःखादिकं कल्प्यं निदुःखत्वं श्रुतेर्बलात् ॥ शोकं तत्तत्त्वात्मेत्तातीर्णं सर्वानदुःखमा
 कू ॥ ६ ॥ येनानंद्येव भवति न शोचति कदाचन ॥ किल्बिषस्पृत्पितृषणिरंरहित इहेश्वरः
 ॥ ७ ॥ यं यमंतमभिप्रेप्सुः स संकल्पाद्भवेदिह ॥ इत्यादि श्रुतयोमानं निदुःखत्वादि संपदि
 ॥ ८ ॥ अतो दुःखाद्यनुमयानावकाशोऽत्र लभ्यते ॥ तारतम्यानुमातस्माद्भवेन्नातिप्रसंगिनी
 ॥ ९ ॥ श्रुति युक्तिबलादेव तारतम्यं विभाव्यते ॥ मुक्तावपि ततः कोऽत्र विरोधं कर्तुमीशने
 ॥ ११० ॥ अनादियोग्यतां चैव कल्लिवाणीश्वरावधिम् ॥ को निवारयितुं शक्नोति युक्त्या गमबलोद्भ
 ताम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणो न्यतमाधिक्ययुक्तः कालो विवादवान् ॥ कालो ह्ययं यथेत्यादि नानुमामा
 निनो भवेत् ॥ १२ ॥ अन्यशब्दो हरिः श्रीस्वसमेभ्यो न्यविवक्षया ॥ प्रयुक्तो नैव दोषाय रुद्रादि
 षु च युक्तिः ॥ १३ ॥ उत्तमत्वं तु मुक्तानामपि न ब्रह्मणो भवेत् ॥ व्यक्तिः सुखस्य तु भवेन्नत्वा
 धिक्यं सुखस्य च ॥ १४ ॥ बलज्ञानाधिकत्वं च तेभ्योऽपि ब्रह्मणः सदा ॥ आधिक्यस्य त्वनि
 त्यत्वेन किंचिन्मानमीयते ॥ १५ ॥ शृण्वे वीर उग्रमुग्रं द्रमायं न न्यमन्त्यमतिनेनीयमानः ॥ एधमा
 नद्विष्टुभयस्य राजा चोष्कूयते विशङ्द्रो मनुष्यान् ॥ १६ ॥ परापूर्वेषां सख्यावृणक्ति कितर्तुराणो अ
 परेभिरेति ॥ अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वीरिद्रः शरदस्तर्तरीति ॥ १७ ॥ दिवे दिवे सदृशीरन्यमर्थकृष्णा
 असेधदपसन्नो जाः ॥ अहङ्गा साष्टपभो वस्त्रयंतो द्रवजेर्वचि नं शंबरं च ॥ १८ ॥ तं भूतिदेवा उपा

सांचकिरेतेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हि सुप्तोभूभूतिर्येवप्रश्वसित्यभूतिरित्यसुरास्तेपरावभूवुः ॥ १९ ॥
 तद्यथापेशस्करीपेशोमात्रामुपादायान्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंतनुतएवमेवायमात्मदेशरीरंनिह
 त्याविद्यांगमयित्वान्यनवतरंकल्याणतरंरूपंकुरुतेपिन्ध्यवागंधर्ववादैवंवाप्राजापत्यंवाब्राह्मंवाऽन्ये
 षांभूतानाम् ॥ २० ॥ प्रयांतिपरमामृद्धिमैहिकामुष्मिकींद्रुतम् ॥ यानप्राप्यासुरैःसर्वैरक्षयोक्ते
 शवर्जिता ॥ २१ ॥ नतांगर्तिप्रपद्यतेविनाभागवतान्नरान् ॥ अवजानंतिमांमूढामानुर्षीतनुमांश्चि
 तम् ॥ २२ ॥ परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ २३ ॥
 राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींश्चिताः ॥ महात्मानस्तुमांपाथैर्देवींप्रकृतिमाश्चिताः ॥ २४ ॥
 भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् ॥ अभयंसत्वसंशुद्धिज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ २५ ॥
 दानंदमश्रयज्ञश्चस्वाध्यायस्तपआर्जवम् ॥ अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागःशान्तिरपैशुनम् ॥ २६ ॥
 दयाभूतेष्वलोलुप्त्वंमार्दवंह्रीरचापलम् ॥ तेजःक्षमाधृतिःशौचमद्रोहोनातिमनिता ॥ २७ ॥ भ
 वंतिसंपददैवीममिजातस्यभारत ॥ दंभोदर्योभिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच ॥ २८ ॥ अज्ञानंचा
 मिजातस्यपार्थसंपदमासुरीम् ॥ मामात्मपरदेहेषुप्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः ॥ २९ ॥ तानहंद्विषतः
 क्रूरान्संसारेषुनराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेवयोनिषु ॥ ३० ॥ आसुरीयोनिमाप
 न्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैवकौतयततोयांत्यधमांगतिम् ॥ ३१ ॥ द्विविधोभूतसर्गोत्र
 दैवआसुरएवच ॥ विष्णुभक्तिपरोदेवोविपरीतस्तथासुरः ॥ ३२ ॥ देवानांपरमोधर्मःसदायज्ञादि
 काःक्रियाः ॥ स्वाध्यायस्तत्त्ववेदिविविष्णुपूजारतिःस्मृतिः ॥ ३३ ॥ दैत्यानांबाहुशालित्वंमात्स

र्थयुद्धसत्क्रिया ॥ नीतिशास्त्रप्रवेदित्वंशिवपूजारतिःस्मृतिः ॥ ३४ ॥ वर्णाभाचारवत्वंस्वाध्या
 योभक्तिरच्युते ॥ शिवेसूर्येतथादेव्यांस्वभावोमानुषःस्मृतः ॥ ३५ ॥ अनादिवैष्णवाएवदेवता
 स्तुस्वभावतः ॥ विपरीतास्तथादेत्याःसदैवानादिकालतः ॥ ३६ ॥ मानुषासिश्मनयोविमिश्र
 गतयोपिच ॥ इत्यादिवाक्यसंदर्भेज्ञायतेनादियोग्यता ॥ ३७ ॥ यद्यनादिर्विशेषोनसांप्रतंकथ
 मेवसः ॥ अदृष्टादेवचादृष्टस्वीकृतंसर्ववादिभिः ॥ ३८ ॥ आकस्मिकोविशेषश्चेददृष्टेकचिदिष्य
 ते ॥ सर्वत्राकस्मिकत्वंस्यान्नदृष्टापेक्षताभवेत् ॥ ३९ ॥ अदृष्टाच्चेद्विशेषोयमनादित्वंकुतो नत
 त् ॥ नचान्यभेदवद्विष्णौभेदस्तद्वर्तिनामपि ॥ ४० ॥ दृश्यतेप्रत्यभिज्ञैवबहुरूपेषुदृश्यते ॥ बहु
 त्वंचविशेषेणनभेदेनकथंचन ॥ ४१ ॥ कस्यभिज्ञाचयेषांनतेपितन्मुष्टदृष्टयः ॥ भेदनैवप्रपश्यं
 तिभेदमन्येभ्यएवच ॥ ४२ ॥ पश्यत्येषहस्तिरेषांसंदर्शयतिनान्यथा ॥ एवंबृहत्संहितायांवच
 नंनपुराणगम् ॥ ४३ ॥ लोकदर्शनवाद्येववेदवेद्यस्यशक्रुयात् ॥ अपरीक्षितदृष्टिश्चपरीक्षापूर्व
 दर्शनम् ॥ ४४ ॥ निषेद्धंशक्रुयात्कापिदेवदत्तादिदृष्टिवत् ॥ नचनिश्चितभेदस्यदर्शनेऽस्तिपुरा
 णगम् ॥ ४५ ॥ वाक्यंकचिद्विसंगुंधंदर्शनंतत्रगम्यते ॥ अपरीक्षितमेवात्रवेधादिकमधीशितुः
 ॥ ४६ ॥ परीक्षादर्शनैवदृश्येतेकेनचित्कचित् ॥ निर्दोषमेवतंब्रह्माददर्शाशेषरूपिणम् ॥ ४७ ॥
 निर्दोषमेवरुद्रेन्द्रोभिर्दोषंतपुरंदरः ॥ निर्दोषाण्यस्यरूपाणिदृष्टान्येवंसुरोत्तमैः ॥ ४८ ॥ अन्येस
 दोषाःसर्वेऽपिनिर्दोषोहरिकलः ॥ इतिवर्कुरुश्रुतिश्चैवसदोषनास्यदर्शनम् ॥ ४९ ॥ अविद्धोविद्ध
 वह्निष्णुरजातोजातवन्मृषा ॥ अबद्धोबद्धवच्चैवदर्शयत्यमितद्युतिः ॥ ५० ॥ इतिपैंगिश्रुतिश्चै

वप्राह निर्दोषतां हरेः ॥ अपरीक्षितदृष्ट्यैव स दोषो दृश्यते हरेः ॥ ५३ ॥ परीक्षादर्शनैर्न वदृश्यो दो-
 षो हरेः क्वचित् ॥ इति पिंगिश्रुतिश्चाह प्रमाणं हि परीक्षितम् ॥ ५२ ॥ न परीक्षानवस्था स्यात्साक्षि-
 सिद्धत्वसंशयात् ॥ मानसे दर्शने दोषाः स्युर्न वै साक्षिदर्शने ॥ ५३ ॥ सुदृढो निर्णयो यत्र ज्ञेयं तत्सा-
 क्षिदर्शनम् ॥ इच्छाज्ञानं सुखं दुःखं भयाभयकृपादयः ॥ ५४ ॥ साक्षिसिद्धानकश्चिद्विद्वत्तत्र संशयवा-
 न्क्वचित् ॥ यत्क्वचिद्वाभिचारि स्याद्दर्शनं मानसं हितम् ॥ ५५ ॥ मनश्चक्षुर्दर्शनादेरपि यत्रैव साक्षि-
 णा ॥ प्रामाण्यं सुगृहीतं स्यात्तत्परीक्षितदर्शनम् ॥ ५६ ॥ न ज्ञानदृष्टिमात्रेण प्रामाण्यं तस्य दृ-
 श्यते ॥ नियमेन सुखाद्येषु प्रामाण्यं साक्षिगोचरम् ॥ ५७ ॥ स्वप्रामाण्यं सदा साक्षीपश्यत्येव सु-
 निश्चया ॥ ज्ञानस्य ग्रहकैरेव साक्षिणामानतामिति ॥ ५८ ॥ दोषाभावे प्रमाणत्वं दोषाभावस्य
 साक्षिणा ॥ निश्चितत्वं क्वचित्चैव स्वतः प्रामाण्यमिष्यते ॥ ५९ ॥ अतो न सर्वमानानां प्रा-
 माण्यं निश्चितं भवेत् ॥ साक्षिणानिश्चितं यत्र तत्प्रामाण्यस्वलक्षणम् ॥ ६० ॥ न हि कश्चित्सु-
 खाद्येषु संशयं कुरुते जनः ॥ न चैवाखिलमानानि निश्चिनोत्यखिलोजनः ॥ ६१ ॥ तस्मादनुभवा-
 रूढं किमर्थमपलप्यते ॥ दोषाभावादिकं चैव साक्षीसम्यक्प्रपश्यति ॥ ६२ ॥ तत्परीक्षितमानेन
 न दोषो विष्णवे क्वचित् ॥ अपरीक्षितदृष्टिस्तु कस्मिन्नर्थे न विद्यते ॥ ६३ ॥ तत्प्रत्यक्षविरुद्धार्थेना-
 गमस्यापि मानता ॥ उपजीव्यमक्षजं यत्तदन्यत्र विपर्ययः ॥ ६४ ॥ लौकिकेकव्यवहारेऽत्र प्रत्य-
 क्षस्योपजीव्यता ॥ अवतारादिदृष्टौ स्यादागमस्योपजीव्यता ॥ ६५ ॥ आगमेन हि विष्णुत्वं
 ज्ञात्वा दोषोऽत्र कल्प्यते ॥ न चेत्स्याद्दोषवानन्यः शास्त्रसिद्धिर्हितक्षणम् ॥ ६६ ॥ कस्यचिद्दोषव

त्वंस्यादितिमात्रेऽक्षजंभवेत् ॥ नविष्णोर्दोषवत्वेहिप्रत्यक्षंवर्ततेस्वतः ॥ ६७ ॥ केचित्पश्यन्तिदो
 षानित्यत्रापिस्यान्नचाक्षजम् ॥ पौराणंवाक्यमेवात्रतच्छ्रुत्यैवविरुध्यते ॥ ६८ ॥ पुराणस्योप
 जीव्यश्चवेदएवचान्तरः ॥ तद्विरोधेकथंमानंततत्रचमविण्यति ॥ ६९ ॥ अपरीक्षितदृ
 ष्टिश्चकथमेवाक्षजंभवेत् ॥ यद्येवंदेवदृत्तादिभ्रमःकिंनाक्षजंभवेत् ॥ यावच्छक्तिपरीक्षायामुपजी
 व्यस्यबाधने ॥ ७० ॥ दोषोनाशोधिनेदोषमुपजीव्यत्वमस्त्वलम् ॥ भ्रमेप्यभ्रमभागोस्ति
 न्मात्रमुपजीव्यहि ॥ ७१ ॥ बाधकज्ञानवृत्तिःस्यान्नचैवंमुपपरीक्षिते ॥ सर्वतदुपजीव्यैवप्र
 माणंवर्ततेनयतः ॥ ७२ ॥ कथंब्रह्मेतितज्ज्ञेयंसर्वज्ञत्वादितलक्षणम् ॥ विहाययस्मात्कस्मा
 च्चित्स्वरूपस्यैवचेद्यदि ॥ ७३ ॥ उपजीव्यत्वमेनस्माद्वाहृतंतयवताभवेत् ॥ तावतैवोपजी
 व्यत्वंस्वरूपस्यैवनकचित् ॥ ७४ ॥ सर्वलक्षणयुक्तंचस्वरूपंयदिभ्रमयेत ॥ अस्तुननैवहानिःस्या
 त्स्वपक्षश्चायमंजसा ॥ ७५ ॥ यस्मादन्वितएवार्थःशब्दानामपिसर्वशः ॥ विशेषसामान्यतया
 स्वरूपमखिलंभवेत् ॥ ७६ ॥ पुरोवर्तित्वपूर्वाणिदेवदत्तादिकभ्रमे ॥ व्यावर्तयंतितद्रूपंचैत्रमा
 त्राद्विनैवहि ॥ ७७ ॥ ब्रह्मणोनिर्विशेषत्वाद्वावर्तयतिकिंपुनः ॥ यस्मात्कस्माच्चिदप्यर्थोत्तावच्चे
 त्सिद्धसाधनम् ॥ ७८ ॥ चिन्मात्रत्वंचनैवेष्टमविशेषत्ववादिनः ॥ तावन्मात्रंयदीष्टंस्यात्सर्वज्ञत्वंकु
 तोनतत् ॥ ७९ ॥ चिन्मात्राभेदसाध्येऽपिसिद्धंतत्प्रतिवादिनः ॥ स्वाभेदांगीकृतैर्नैवाचित्वंस्वस्यापिय
 न्मतम् ॥ ८० ॥ सर्वापेक्षतयासर्वज्ञत्वमित्येवतन्नहि ॥ इतिचेच्चैतनत्वंचज्ञत्वंनज्ञेयवर्जितम् ॥ ८१ ॥
 स्वज्ञेयत्वंचनैवासौमन्यतेसविशेषतः ॥ स्वशब्दोपिपरापेक्षस्तस्माद्वाहृत्तिरेवहि ॥ ८२ ॥ स्वश

ब्दार्थइतिप्रोक्तःस्वरूपं नाम किं न चेत् ॥ न स्वरूपाभिधायि स्याद्द्वैत्यार्थस्वरवस्य यत् ॥ ८३ ॥
 रूपशब्देन पूर्णत्वात्तच्च सामान्यतावच्चः ॥ चेतनस्य स्वभावो हि चैतन्यमिति गीयते ॥ ८४ ॥ त
 स्माद्विशेषबाहुल्यं चैतन्यस्य विशेषतः ॥ न ज्ञेयज्ञातृहीनं हि ज्ञानं नाम कचिद्भवेत् ॥ ८५ ॥ ज्ञेय
 ज्ञानविहीनश्च ज्ञा इत्यत्र न च प्रमा ॥ ज्ञातृज्ञेयविहीनं च ज्ञानं चेद्धोक्तं भोग्यतः ॥ ८६ ॥ हीनं भो
 जनमेव स्यात्ताडनं कर्तृताडयतः ॥ नित्यत्वात्तादृशं च स्यादिति चेन्नित्यवागपि ॥ ८७ ॥ वाच्य
 वक्तृविहीना स्याच्च हि सा चैव तादृशी ॥ द्रष्टारो वेदवाचो हि संति वाच्यानि चांजसा ॥ ८८ ॥ नित्यो
 द्रष्टा च वाच्यश्च भगवानेव च स्वयम् ॥ न हि वक्तृविहीना च वाच्यहीनापि वाक्कचित् ॥ ८९ ॥ ज्ञातृ
 ज्ञेयविहीनं च ज्ञानमेव न तद्भवेत् ॥ न हि नित्योपिवक्तास्ति वाक्यवाच्यविवर्जितः ॥ ९० ॥ ज्ञानज्ञे
 यविहीनश्च ज्ञोप्येव नैव विद्यते ॥ किंच सर्वविलोपश्चेकनमानेन गम्यते ॥ ९१ ॥ सर्वेण सह तद्वाक्य
 मर्थश्च यदि गृह्यते ॥ तदभावेन सर्वस्य नापलापो भवेत्तदा ॥ ९२ ॥ न गृह्यते चेत्तन्न्यायादपलापो न
 हि क्वचित् ॥ उपपत्तिविहीनस्य वाक्यस्यार्थो न गम्यते ॥ ९३ ॥ उपकमादि लिङ्गानां वलीयो ह्युत्त
 रोत्तरम् ॥ श्रुत्यादौ पूर्वपूर्वचब्रह्मतर्कविनिर्णयात् ॥ ९४ ॥ प्रत्यक्षमुपपत्तिश्च प्रत्यक्षश्चागमायदा ॥
 विरुध्यंते न चार्थोऽस्ति यत्र लिङ्गविरोधिता ॥ ९५ ॥ स एवार्थः कथं ग्राह्य उपपन्ने विरोधिनि ॥ मुख्या
 र्थो विद्यमाने तु कसार्वाङ्गानि विषिध्यते ॥ ९६ ॥ अतः सर्वगुणैर्युक्तं ब्रह्माङ्गीकार्यमेव हि ॥ अपलापोऽपि
 सर्वस्य न कथं च न युज्यते ॥ ९७ ॥ अमादियोग्यता चोक्ता तेन ग्राह्यैव सर्वथा ॥ मुक्तानां तारतम्यं
 च मानैरुक्तेर्न चाल्यते ॥ ९८ ॥ ज्ञानिनोपि यतो नित्यं कुर्वति शुभमेव हि ॥ तारतम्यं तु मुक्तौ च तेनैवा

द्यवसीयते ॥ १९ ॥ तारतम्यं न चेन्मुक्तौ कुतः कुर्युः शुभं पुनः ॥ कच्छ्रेणापितपो ज्ञानं कर्म ण्येते च
 रंति हि ॥ २०० ॥ विभ्यति स्माशुभान् नित्यं सकामाश्च शुभे सदा ॥ न च स्वभाव एवायं भयपूर्व प्रवृ
 त्तिः ॥ १ ॥ कस्त्रेणाचरणाच्चैव शुभस्यैव पुनः पुनः ॥ तादृशोऽपि स्वभावश्चेदज्ञश्चापि भवेत्तथा
 ॥ २ ॥ फलवत्त्वे प्रमाणं चेत्तत्र ज्ञस्य समं हितत् ॥ निष्कामं ज्ञानपूर्वंच निवृत्तमिह चोच्यते ॥ ३ ॥
 निवृत्तं सेव्यमानस्तु ब्रह्माभ्येतिसनातनम् ॥ ४ ॥ शुभेनानंदवद्विः स्याज्ज्ञासश्चैवाशुभेन हि ॥ ज्ञानि
 नोऽपियतस्तेन कर्तव्यं शुभमेवैतैः ॥ ५ ॥ उपास्ते सद्य आत्मानं क्षीयते नास्य कर्म हि ॥ अस्मादेवात्म
 नो यद्यत्कामयेत्सूजेत च तत् ॥ ६ ॥ अविद्वान्बहुकर्मोऽपि ह्यंतवत्फलमाप्नुयात् ॥ यदेव विद्यया कु
 र्यात्तदेव ह्यतिवीर्यवत् ॥ ७ ॥ इत्यादिवाक्यसामर्थ्यात्तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ न चान्नोपासकस्यैव
 फलमक्षयमुच्यते ॥ ८ ॥ न हि ज्ञानं विना क्वापि फलस्य अक्षयता भवेत् ॥ ज्ञानद्वारेण चेत्तस्य नास्म
 त्पक्षप्रतीपता ॥ ९ ॥ ज्ञानोत्तरस्यैवमपि ह्यक्षयत्वं न चान्यथा ॥ पूर्वभाविशुभानां हि ज्ञानेनैव कृता
 र्थता ॥ १० ॥ प्रारब्धानां तु भोगेन तज्ज्ञानोत्तरकर्मणाम् ॥ मुक्तावनुप्रवेशः स्यादन्यथा तत्कृतिर्ना हि
 ॥ ११ ॥ ज्ञानात्पूर्वाणि कर्माणि शुभानि ज्ञानसिद्धये ॥ अकाम्यानि निषिद्धानि ज्ञानरोधाय मु
 क्तये ॥ १२ ॥ योग्यताया बलाद्यच्च शुभबाहुल्यमादितः ॥ ज्ञानबाहुल्यमैव तत्कुर्यान्नान्यस्य
 कारणम् ॥ १३ ॥ ज्ञानस्य भक्तिभागत्वाद्भक्तिज्ञानमितीर्यते ॥ ज्ञानस्यैव विशेषो यद्भक्तिरित्य
 मिधीयते ॥ १४ ॥ परोक्षत्वापरोक्षत्वे विशेषौ ज्ञानगौयथा ॥ स्नेहयोगोऽपि तद्वत्स्याद्विशेषो ज्ञानगो
 यतः ॥ १५ ॥ इत्यभिप्रायतः प्रायो ज्ञानमेव विमुक्तये ॥ वदंति श्रुतयः सोऽयं विशेषोऽपि ह्युदीर्यते

॥ १६ ॥ भक्तिज्ञानमिनिकापिनिहिद्वेषयुतादृशिः ॥ पुरुषार्थयभवतिसर्वश्रुतिविरोधतः ॥१७॥
चेतनस्यद्वयंभोग्यंसंसारोमुक्तिरेवच॥संसारखिविधस्तत्रस्वर्गोमध्यमधस्तथा॥ १८॥मुक्तिश्चद्विवि
धातत्रसुखंनित्यंतथापरम्॥नित्यदुःखमितिज्ञेयंसाधनंसंस्तुतावपि॥१९॥ काम्यकर्मनिषिद्धंचसा
ज्ञानमितिनिश्चयः ॥ द्वेषोभक्तिश्चमुक्तौतुमुक्तिद्वयविधायकम् ॥२०॥ इतिपैंगिश्रुतेर्द्वेषो नैवसन्मु
क्तिकारणम् ॥ असन्मुक्तेःकारणंचमुक्तावित्यत्रकेशवः ॥ २१ ॥ मुक्तिशब्दोदितोमोक्षस्वभक्ता
नांकरोतियत् ॥ द्वेषतोपिमुक्तिश्चेन्महातात्पर्यरोधनम् ॥ २२ ॥ भक्त्याप्रसन्नतोदेवान्मुक्तिरि
त्येवतद्गुणान् ॥ वर्दंतिश्रुतयःसर्वापुराणान्यान्यागमाअपि ॥ २३ ॥ यदिद्वेषेणमुक्तिःस्याद्वक्तव्यो
दोषसंचयः ॥ स्मर्तव्योभगवान्नित्यमित्यर्थेनैवहिक्वचित् ॥२४॥ द्वेषादिवगुणानाहपुराणेकुड्भवा
क्यवत् ॥ यथाकुड्भःपितापुत्रभरेत्याक्षेपपूर्वकम् ॥ २५ ॥ प्रोक्तस्यान्यस्यद्वैत्यार्थवदंत्येवपुराणग
म् ॥ वाक्यंश्रुतिविरोधेनस्वविरोधेनचांजसा ॥ २६ ॥ बब्रुवागमविरोधाच्चनद्वेषान्मुक्तिवाचकम् ॥ इति
तमोद्वेषेणसंयांतिभक्त्यामुक्तिंतथैवच ॥२७॥ विष्णौविष्णुप्रसादेनविलोमत्वेनचांजसा ॥ इति
षाड्गुण्यवचनमप्युक्तार्थनियामकम् ॥ २८ ॥ महातात्पर्यरोधेनकथंवाक्यंप्रमाणताम् ॥ या
तिसर्वार्थरूपंहिमहातात्पर्यमिष्यते ॥ २९ ॥ वाचकत्वंहितात्पर्ययथार्थाअखिलारवाः॥सोर्थःकथं
परित्याज्यएकशब्दस्यसंशये ॥ ३० ॥ अतोविज्ञानभक्तिभ्यांपुरुषार्थःपरोभवेत् ॥ यस्यदेवेषु
राभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताद्वैतार्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः ॥ ३१ ॥ भक्त्याज्ञानंततो
भक्तिस्तनोद्विष्टस्तनश्चसा ॥ ततोमुक्तिस्ततोभक्तिःसैवस्यात्सुखरूपिणी ॥३२॥भक्त्याप्रसन्नो

भगवान्दद्याज्ज्ञानमनाकुलम् ॥ तथैवदर्शनंयातःप्रदद्यान्मुक्तिमेतया ॥ ३३ ॥ नाहंवैदनतपसान
 दानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टृध्वानसिमांयथा ॥ ३४ ॥ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअह
 मेवंविधोऽर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ॥ ३५ ॥ इत्यादिवाक्यतश्चैवसोयमुक्तार्थइयते
 ॥ नचप्रसादमाप्नोतिद्वेषाद्भक्त्यातमामुयात् ॥ ३६ ॥ इतिदृष्टानुसारित्वमप्यस्मिन्नर्थइयते ॥
 येपृथग्विहिताविष्णोर्गुणावेदेनसादरम् ॥ ३७ ॥ तएवदृष्ट्वैलोग्यादंगीकार्यानचापरम् ॥ अ
 न्यदृष्टानुसारेणवासुदेवेऽपिगृह्यते ॥ ३८ ॥ दोषाभावाश्चयेवैदुरुदिताअविहायतान् ॥ अ
 नुक्ताअपिचग्राह्यामहातात्पर्यशक्तितः ॥ ३९ ॥ एवंबृहत्संहितावाक्सिद्धांतोहितदीरितः ॥
 तारतम्येनतद्भक्तेष्वपिभक्तिर्विनिश्चयात् ॥ ४० ॥ कर्तव्यैषापितद्भक्तिलोकवेदानुसारतः ॥ यो
 हिभक्तःप्रधानेस्यात्तदीयेष्वपिभक्तिमान् ॥ ४१ ॥ दृश्यतेसौनियमतोविपरीतोविपर्यये ॥ व्य
 भिचारोयदिक्वापिभक्तिह्वासोऽत्रकल्प्यते ॥ ४२ ॥ भक्तिदोषोह्यसौतन्नतद्भक्तेष्वपिभक्तिमा
 न् ॥ तारतम्येनतेष्वद्वाभक्तिर्दृष्टानुसारतः ॥ ४३ ॥ विष्णुप्रसादानुसारात्कार्यदोषस्तदन्यथा ॥
 स्वप्रीत्यनुसृतौप्रीतिलोकेप्यद्वैवदृश्यते ॥ ४४ ॥ तारतम्यपरिज्ञानमध्येतेनैवसाधनम् ॥
 लक्ष्मीविरिंचवाणीशगिरिर्जेन्द्रागिरंपतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यादयश्चक्रमशोभगवत्प्रीतिगोचराः ॥
 तेषुमुक्तिक्रमेणैवकार्यानित्यंमुमुक्षुभिः ॥ ४६ ॥ सर्वेऽपिगुरवश्चैतेपुरुषस्यसदैवहि ॥ तस्मात्पू
 ज्याश्चनम्याश्चध्येयाश्चपरितोहरिम् ॥ ४७ ॥ इतिषाड्गुणधवचनादप्येषोऽर्थोवसीयते ॥ ह
 रिभक्तिक्रमेणैवतदीयेषुहरिःस्मृतिः ॥ ४८ ॥ हरिस्तुतिस्तस्मृतिश्चतस्तनुतिहरिपूजनम् ॥ त

त्पूजाविहितत्यागइतिमुक्तःक्रमेणहि ॥ ४९ ॥ नियमात्साधनान्येवनित्यसाध्यानिचाखिलैः ॥
 इतिप्रवृत्तवचनंसाधनस्यविनिर्णये ॥ ५० ॥ प्रवृत्तंपंचरात्रेहि साधनस्यविनिर्णयः ॥ हरिद्वे
 षोनशुभदःसद्वेषत्वाद्यथागुरोः ॥ ५१ ॥ क्रमाद्भक्तिर्हरिप्रीतिकारणतत्प्रियोपगा ॥ भक्तिय
 तोयथास्वस्मिन्नित्याद्यायुक्तिरेवच ॥ ५२ ॥ प्राधान्यतारतम्यानुसारिणीभक्तिरुत्तमा ॥ प्री
 तिर्देवेहरेर्यस्माद्भक्तिःसाम्योपगायथा ॥ ५३ ॥ इतिवाज्ञानकर्मादिफलंचैषुक्रमोपगम् ॥ स्वातं
 व्यतारतम्येनफलं ह्यपलिनोभवेत् ॥ ५४ ॥ अशुभंत्वशुभेष्वेषांस्वातंत्र्यात्प्रीतितोहरेः ॥ आज्ञा
 याचाल्यगनैवभोगायभवतिक्वचित् ॥ ५५ ॥ पुण्यमेवामुगामोतिनदेवान्पापमामुयात् ॥ इत्या
 दिश्रुतयोमानमुक्तेर्थयुक्तयोपराः ॥ ५६ ॥ उपासनाधर्मफलंयतोदेहांतरेस्थितिः ॥ वासुदेवाज्ञा
 याचैवपूर्वकर्मानुसारतः ॥ ५७ ॥ प्रेरयंनिहितेजीवान्पुण्यपापेषुनित्यशः ॥ अरागद्वेषतश्चैवकथं
 दोषानवामुयुः ॥ ५८ ॥ हर्याज्ञाकरणादेवपुण्यमेभिरवाप्यते ॥ हरिपूजेतिचोद्देशात्कथंनशुभमा
 मयुः ॥ ५९ ॥ अतोयथाक्रमंधर्मज्ञानयोःफलमंजसा ॥ सर्वप्राणिगतंदेवाःप्रामुवंत्याविरिंचतः
 ॥ ६० ॥ देवाएवहिदेवानांविशिष्टाविनियामकाः ॥ ब्रह्मात्वखिलदेवानांनराणांचनियामकः
 ॥ ६१ ॥ अतःसर्वगुणानेषप्रामोत्यधिकमन्यतः ॥ द्रव्यस्वातंत्र्यविज्ञानप्रयत्नैरखिलंफलम् ॥ ६२ ॥
 देवानामन्यगंचापितेषुहिब्रह्मणोधिकम् ॥ बृहत्तंत्रोदितंवाक्यंहरिणाफलनिर्णये ॥ ६३ ॥ लो
 केऽप्येतादृशगुणैःफलाधिक्यंहिदृश्यते ॥ एवंचेत्कलिपूर्वाणामसुराणामहत्फलम् ॥ ६४ ॥ अशु
 भेषुसदैवस्यान्मिथ्याज्ञानादिकेषुहि ॥ शुभाशुभफलंदेवाअसुराश्चसमामयुः ॥ ६५ ॥ क्रमेणैव

यथाशक्तियथायैयेप्रयोजकाः॥ प्रेरकाअपिपापानानदेवाःपापमामुयुः॥६६॥ इतिप्रकाशिकायां
 हिप्रोवाचहरिरंजसा ॥ यद्यप्येवंसुराणांचदैत्यानांचमहरफलम् ॥ ६७ ॥ शुभाशुभेभ्यएवंचक
 तुश्वस्याद्यथोदितम् ॥ तस्मान्निरयमानुष्यस्वर्गमुक्त्युपभोगिनः ॥ ६८ ॥ मनुष्योत्तममा
 रभ्यदेवास्तुनिरयंविना ॥ असुरास्तुविनामुक्तितमोधमपिचामुयुः॥ ६९ ॥ इतितत्त्वविवेकोक्तंस्व
 यंभगवतावचः ॥ ज्ञानदाअपिचाचार्याविशेषात्फलमामुयुः ॥ ७० ॥ मुक्तावष्टगुणंशिष्याद्गु
 रुराप्नोतिशोभनम् ॥ तद्गुरुर्हिगुणंतत्स्थात्सार्धतावत्ततोपरे॥७१॥देवाःसहस्रगुणितंक्रमात्तस्माद्य
 थोत्तरम् ॥ ब्रह्मामहौघगुणितमेवंफलविनिर्णयः॥७२॥इत्याहभगवाञ्छास्त्रेगुरुवृत्ताभिधेस्वयम्॥
 उक्तंचतन्त्रगोदातागोमात्रफलमामुयात् ॥ ७३ ॥ यइदंपरमंगुह्यंमद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिं
 मयिपरांकृत्वामामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ७४ ॥ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृत्तमः ॥ भवितान
 चमेतस्मादन्यःप्रियतरोभुवि ॥ ७५ ॥ इत्याहभगवानेवमपिमात्रमपेक्षते ॥ एवमेवाविरोधेनप्रार
 ब्धस्यैवकर्मणः ॥ ज्ञानदृष्टफलंप्रोक्तंमुक्तिश्चैहैवलभ्यते ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ इतिश्रीमदानंदती
 र्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेतृतीयाध्यायस्यचतुर्थःपादःसमाप्तः ॥ ॥

समाप्तोयमध्यायः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७८ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः॥ ॥ समन्वयाविरोधाभ्यांसिद्धेवस्तुनिसाधने ॥ विचारितेष्वशेषेषुसाधनेषुवि
 शेषतः ॥ १ ॥ नित्यशःकार्यमत्यंतमवश्यंभाविसाधनम् ॥ चिंत्यतेप्रथमतंत्रश्रवणादिसकृत्क्रिया
 ॥ २ ॥ आद्यतिर्वैतिसंदेहकृतंव्यावृत्तिरेवहि ॥ उपदेशोतत्त्वमसीत्यादिर्यसकृदेवयत् ॥ ३ ॥ लिं

गाह्यातव्यतःपूर्वमृजोर्ब्रह्मत्वतःशतात् ॥ शुश्रावोऽग्रतपानामयोग्योरुद्रपदस्ययः ॥ ४ ॥ सार्धप
 रार्थंविष्णोस्तुगुणान्भक्त्यासदोद्यतः ॥ तत्त्रिभागमुपासांचचेकसंभृतमानसम् ॥ ५ ॥ दशमन्वंतरं
 शक्रपदयोग्योरुत्मतः ॥ पदयोग्यात्सुमनसःसुनंदोनामचाशूणोत् ॥ ६ ॥ उपासांचक्रउद्युक्तोम
 न्वंतरचतुष्टयम् ॥ सूर्याचंद्रमसोश्चैवपदयोग्यौसुतेजसौ ॥ ७ ॥ सुरूपःशांतिरूपश्चमन्वंतरचतुष्ट
 यम् ॥ अशृण्वतांसुमनसोमन्वंतरमुपसताम् ॥ ८ ॥ ततःप्रोक्तास्तुते सर्वभक्त्योग्रतपआदयः ॥ अ
 पश्यन्परमंविष्णुं तत्प्रसादैधिताःसदा ॥ ९ ॥ इत्युक्तंविष्णुनासाक्षाद्रथे सत्तत्त्वसंज्ञिके ॥ आत्मेति
 नामकथितंसाक्षान्नारायणस्यहि ॥ १० ॥ आत्माब्रह्ममहास्तारःपरमेशःशुचिश्रवाः ॥ विष्णुर्ना
 रायणोनंतइतिश्रीपतिरीर्यते ॥ ११ ॥ इतिपैंगिश्रुतिश्चैवतथैवपरमश्रुतिः ॥ ॥ ओमात्माभग
 वान्विष्णुरात्मानंदोक्षरःस्वराट् ॥ १२ ॥ विश्वत्रातानृसिंहोजोनारायणउरुक्रमः ॥ अनसूयातथै
 वात्रेर्जज्ञेपुत्रानकल्मषान् ॥ १३ ॥ दत्तंदुर्वासंसोममात्मे शब्रह्मसंभवान् ॥ इतिभागवतेचै
 वतस्मादात्माजनार्दनः ॥ १४ ॥ तस्मादुपास्योविष्णुरितिज्ञातव्यःसर्जनैःसदा ॥ तथैवो
 पासतेसंतस्तथैवोपदिशतिच ॥ १५ ॥ आदानार्थत्वतश्चायमात्मशब्दःप्रतिवदेत् ॥ स्वामी
 मेविष्णुरित्येव नित्यदोपास्यमंजसा ॥ १६ ॥ स्वामीविष्णुरिति ध्यानंविशेषणविशेष्यतः ॥
 कर्तव्यंसर्वथैवैतंनकथंचनविस्मरेत् ॥ १७ ॥ इतिसत्तत्त्वचंचनपाङ्गुण्यवचनंपरम् ॥ ममस्वा
 मीहरिर्नित्यंसर्वस्यपतिरेवच ॥ १८ ॥ इतिध्येयःसर्वदैवभगवान्विष्णुरव्ययः ॥ प्रतीक
 विषयत्वेननकार्याविष्णुभावना ॥ १९ ॥ प्रतीकैवविष्णुर्यन्मिथ्योपासाह्यनर्थदा ॥ योऽ

न्यथासंतमात्मे शमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २० ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ॥ योऽ
न्यथासंतमात्मानमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २१ ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणेशापरिणा ॥ योऽन्य
थैवस्थितं विष्णुमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २२ ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणब्रह्महारिणा ॥ स्वात्मानं प्र
तिमांवापि देवतांतरमेव च ॥ २३ ॥ चेतनाचेतनं वान्यद्व्याधेद्यः केशवस्त्विति ॥ किंतेननकृतं
पापं चोरेणेशापहारिणा ॥ २४ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेज्जानीयाद्वाहरिति था ॥ अंधेतमसिमज्जे
त्सयन्नैवोत्थितिः क्वचित् ॥ २५ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेद्विष्णुरन्यदिति स्मवा ॥ अन्यथा
ध्यानदोषेण सौधेतमसिमज्जति ॥ २६ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेद्विष्णुरन्यदिति स्मवा ॥ महात
मसिमग्रस्य तस्य नैवोत्थितिः क्वचित् ॥ २७ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाध्यातमंजसा ॥ ध्यातु
र्महादोषकरं किमुसर्वेश्वरो हरिः ॥ २८ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाज्ञानमंजसा ॥ महादोष
करं विष्णुः किमुसर्वेश्वरो हरिः ॥ २९ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाज्ञानमंजसा ॥ अनर्थकार
णं लोके किमुसर्वेश्वरेश्वरः ॥ ३० ॥ न किंचिदन्यथाज्ञेयं ध्येयं वानेन कुत्रचित् ॥ किमुसर्वोत्तमो
विष्णोर्ज्ञेयो न च तया क्वचित् ॥ ३१ ॥ तस्माद्वस्तु यथारूपं ज्ञेयं ध्येयं च सर्वदा ॥ कारणं पुरुषार्थस्य
नान्यथाभवति क्वचित् ॥ ३२ ॥ इति श्रुतिपुराणोक्तिबलतो न प्रतीकता ॥ ध्येयो विष्णोः क्व
चिद्यस्मान्मिथ्याज्ञानमनर्थदम् ॥ ३३ ॥ इत्यभिप्रेत्य न हि स इत्याह भगवान्प्रभुः ॥ प्रतीकं स
ंस्थितत्वेन ध्येयो विष्णुर्न चान्यथा ॥ ३४ ॥ ब्रह्मेति च सदा ध्येयो भगवान् विष्णुरंजसा ॥ ३
त्कृष्टो ब्रह्मशब्दार्थः पूर्णत्वं ब्रह्मतायतः ॥ ३५ ॥ आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्तमनसोऽपि तु ॥

ध्येयैव ब्रह्मतानित्यं विष्णोर्भक्तैर्निरंतरं ॥ ३६ ॥ इति प्रकाशिकायां च वचनं विष्णुनेरितम् ॥
 नात्मेतिसूत्रमीशस्य जीवत्वप्रतिपादकम् ॥ ३७ ॥ आत्मशब्दं यतो हेतुं कृत्वा जीवं न्यवारय
 त् ॥ स्वशब्दात्प्राणभूच्चैव नोक्तइत्येव वेदराट् ॥ ३८ ॥ यद्यात्मशब्दो जीवेषु कथं स विनि
 वारयेत् ॥ आत्मशब्दोदितस्तस्माद्विष्णुरेव न चापरः ॥ ३९ ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मृते वि
 ष्णुमव्ययम् ॥ न वदंति यतो नात्मा क्वापि तैर्गुणपूरिता ॥ ४० ॥ नारायणाध्यात्मगतमिति यद्वैष्णवं
 वचः ॥ यदि जीवेशयोर्वैदपतिरैक्यं च मन्यते ॥ ४१ ॥ आत्मशब्दं कथं तस्मान्निवारयति युक्तिः ॥
 भेदस्य व्यपदेशं च स्थितिं चाद न मेव च ॥ ४२ ॥ भेददाढ्यं हेतुमाह स तात्पर्यजगत्पतिः ॥ व्यावहा
 रिकभेदश्चेत्कामावव्यावहारिकः ॥ ४३ ॥ व्यावहारिकमित्येव वचनं व्यावहारिकम् ॥ उत्तरे तु विक
 ल्येतु यदिस्याद्वा व्यावहारिकम् ॥ ४४ ॥ तस्यापि बाध्यता चेत्स्याद्भेदः स्यात्पारमार्थिकः ॥ अव्याव
 हारिकत्वं चेद्भेदोऽयं सत्यतांगतः ॥ ४५ ॥ एकस्यासत्यतायां तु द्वयोरैव विरुद्धयोः ॥ अन्यस्य स
 त्यतैव स्यादितिकेन निवार्यते ॥ ४६ ॥ असत्यं नोक्तमित्युक्ते सत्यमुक्तमिति प्रजाः ॥ जानंत्युक्तं
 तु नो सत्यमित्युक्ते सत्यतामपि ॥ ४७ ॥ न स्वमेऽपि द्वयं मिथ्या तत्रैकं सत्यमेव हि ॥ भावाभावावुभौ
 तत्र द्वयं मिथ्या भविष्यतः ॥ ४८ ॥ भावस्य हि निषेधे तु नाभावस्य निषेधनम् ॥ स्ववाचा सत्यता चे
 त्स्यात्तस्मान्भेदस्य सत्यता ॥ ४९ ॥ तस्माज्जीवेशयोर्भेद उक्तन्यायेन गम्यते ॥ एतस्मादात्मशब्दोऽयं
 परमात्माभिदा भवेत् ॥ ५० ॥ प्रतीकविषयत्वेन विष्णुदृष्टिर्न तद्भवेत् ॥ प्रतीकविष्णुरित्येव तस्मात्का
 र्याद्युपासना ॥ ५१ ॥ न च विष्णुः प्रतीकं यत्तस्मान्नात्मेत्युपासना ॥ इति पक्षोपदा ब्रह्मादृष्टिश्चात्र विरु

द्युते ॥ ५२ ॥ सनेतियुक्तस्तत्रापि समेत्युक्तविरुद्धता ॥ यद्यप्युत्कर्षमात्रेण ह्यतद्भावे ह्युपासना ॥ ५३ ॥
 उत्कर्ष आत्मनोपि स्याच्चेतनत्वादचेतनात् ॥ तस्मादतत्त्वं नोपास्यमिति वेदविदोमतम् ॥ ५४ ॥ उत्कर्षा
 ब्रह्मता ध्याने यदिस्यात्फलमंजसा ॥ ब्रह्मणो नीचता ज्ञानादनर्थः किन्न जायते ॥ ५५ ॥ अचेतनस्य ब्रह्म
 त्वध्याने तु धिर्न हि क्वचित् ॥ नीचस्य स्वात्मता ध्याने कुप्यति ब्रह्मलोकवत् ॥ ५६ ॥ चंडालो नृप इत्युक्ते
 नृपश्चंडाल इत्यपि ॥ को विशेष परिज्ञानेनूपेण स्यात्कथंचन ॥ ५७ ॥ पुरतो नरे देवस्य चंडालो यदि पूज्य
 ते ॥ राजवत्किं न कोपः स्याद्राज्ञालोके किं भिष्यति ॥ ५८ ॥ राजस्तु पुरतः प्रोक्ते चंडालो नृप इत्यपि ॥
 आत्मानं स इति प्रोक्तमिति वच्चेव कुप्यति ॥ ५९ ॥ अभेदे नैतयोर्ध्याने को विशेषो वचस्यपि ॥
 अयं राजा त्वमित्युक्ते चंडाले नृपेपि च ॥ ६० ॥ चंडाल इति तु प्रोक्तं सममेव हि दृष्टव्यम् ॥ ध्याते
 त्वेकस्य तद्भावे तद्भावो न्यस्य किं न तत् ॥ ६१ ॥ न चैव तदविज्ञानं सर्वज्ञ ब्रह्मणां क्वचित् ॥ तस्माद
 पेशलं सर्वमन्यस्य ब्रह्मता वचः ॥ ६२ ॥ तस्माद्यथोक्तमार्गेण ब्रह्मोपास्यं मुमुक्षुभिः ॥ तथोपास्यां
 जसा हि घृष्टं ब्रह्म पापंच भस्मसात् ॥ ६३ ॥ करोति निखिलं पूर्वापाश्चात्यस्याप्यसंगताम् ॥ करोति
 द्विषश्चैवं पुण्यनाशोऽप्यसंगता ॥ ६४ ॥ यदेव विद्ययेत्यत्र पूर्वोक्ता द्विविशिष्यते ॥ पूर्वस्वर्गादिल
 ष्यर्थं वीर्यवत्वेन चोदितम् ॥ ६५ ॥ कर्मविद्यायुतं पश्चान्मोक्षे वीर्यं प्रदत्विति ॥ ततो भो
 गेन पुण्यं च क्षपयित्वेतरतथा ॥ ६६ ॥ ब्रह्म हि दृष्टं ब्रह्मदर्शी च तमो भोक्षा वान्मुतः ॥ ब्रह्मणां
 शतकाला तु पूर्वमारब्ध संक्षयः ॥ ६७ ॥ ब्रह्मणस्त्वेव तावत्पंचाशद्ब्रह्मणस्तथा ॥ रुद्रस्यैव
 शदेव स्यादिंद्रस्यार्कादिके दश ॥ ६८ ॥ अन्येषां ब्रह्ममात्रस्य त्वंत आरब्ध संक्षयः ॥ ब्रह्म

णैवसहातश्चपरंनारायणंब्रजेत् ॥ ६९ ॥ इतिसत्तत्त्ववचनंस्वयंभवतोदिगतम् ॥ ७० ॥
 ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानचतुर्थ्याध्यायस्य
 प्रथमःपादः ॥ ॥ श्रीरस्तु॥श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ देवानांचमनुष्याणामेतावत्सममेवहि
 उत्क्रांतिमार्गैर्देवानांनप्रायेणभविष्यतः ॥ १ ॥ कर्मक्षयस्तथोत्क्रांतिमार्गैर्भोगश्चतुष्टयं ॥ फ
 लंभोक्षइतिप्रोक्तंक्रमात्पादेषुचोदितः ॥ २ ॥ स्रष्टृष्वेवचमृज्यानांप्रवेशोब्रह्मणोलये ॥ देवानां
 मार्गोऽदिष्टोनाचिरादिर्नचोत्क्रमः ॥ ३ ॥ स्रष्टुस्तुग्रासभूतस्यदेहस्तत्रलयंब्रजेत् ॥ यतःसृज्यस्यदे
 वस्यनैवोत्क्रांतिस्ततोभवेत् ॥ ४ ॥ लयाच्चैवाचिरादीनांलोकानामपिसर्वशः ॥ कथमार्गैर्भवेत्ते
 षांविशतामुत्तरंस्वतः ॥ ५ ॥ जातानांमानुषेलोकेदेवानांचकदाचन ॥ उत्क्रांतिमार्गैर्भवतो नत
 दामुक्तिरिष्यते ॥ ६ ॥ अन्येषामपिसाक्षात्तुमुक्तिःप्राप्यापितंहरिम् ॥ सैहैवब्रह्मणाभूयादिति
 शास्त्रस्यनिर्णयः ॥ ७ ॥ क्षमांभोनलानिलवियन्मनइंद्रियार्थभूतादिभिःपरिहृतःप्रतिसंजिघृक्षुः ॥
 अव्याकृतंविशतिर्यहिगुणत्रयात्माकालंपरंस्वमनुभूयपरःस्वयंभूः ॥ ८ ॥ एवंपरेत्यभगवंतमनुप्र
 विष्टायेयोगिनोजितमरुन्मनसोविरागाः॥ तेनैवसाकममृतंपुरुषंपुराणंब्रह्मप्रधानमुपयांत्यगताभि
 मानाः ॥ ९ ॥ भगवंतमनुप्राप्ता अपितुब्रह्मणासह ॥ परमंमोक्षमायांतिर्लिङ्गभंगेनयोगिनः ॥ १० ॥
 प्राप्ता अपिपरंदेवंसैहैवब्रह्मणापुनः ॥ आनंदव्यक्तिमायांतिपूर्णालिङ्गस्यभंगतः ॥ ११ ॥ इति
 स्तुतिपुराणोक्तिबलादिज्ञायतेचतत् ॥ भोगस्तुसर्वदेवानांनरादीनांचविद्यते ॥ १२ ॥ तत्रप्रवेशोदे
 वानामुत्तरोत्तरतःक्रमात् ॥ उच्यतेदेहगानांचवृत्तीनामेवमेवतु ॥ १३ ॥ तत्रमोक्षस्वरूपं

तुवादिनःप्रतिभाश्रयात् ॥ नानावदंतिपुंसांहिमतयोगुणभेदतः ॥ १४ ॥ पृथक्पृथक्प्रजायंतेत
मसैवान्यथामतिः ॥ रजसामिश्रबुद्धित्वंसत्वेनैवयथामतिः ॥ १५ ॥ गुणातीताविमुक्तानामतिः
शुद्धचित्तिर्यतः ॥ सम्यगेवाथनित्याचतन्माहात्म्ययोगतः ॥ १६ ॥ बहुलाचातिविशदास्पष्टा
चैवाश्रयोमतिः ॥ महाशुद्धचितित्वेनततोप्यतिमहाचितिः ॥ १७ ॥ अशेषोरुविशेषाणामतिस्पष्टत
यादृशिः ॥ नित्यमेकप्रकाराचनारायणमतिःपरा ॥ १८ ॥ सूर्यप्रभावादखिलंभासयंतिनिरंत
रा ॥ निर्लेपावीतदोषाचनित्यमेवाविकारिणी ॥ १९ ॥ विशेषांस्तद्गतांस्यस्त्वाप्रायस्तद्दृक्षणाः
श्रियः ॥ तथैवस्पष्टताभावात्तत्तत्तत्वाच्चेकैवलम् ॥ २० ॥ मनादृशिब्रह्मणस्तुप्रायएवंश्रियोय
था ॥ मुक्तानांतुतदन्येषांसमुद्गतरलोपमा ॥ २१ ॥ अभिज्वालात्रदेवस्यात्सृतिगानांदृशोभवः ॥
एवंविधेषुज्ञानेषुतमसामुष्टदृष्टयः ॥ २२ ॥ खद्योतसदृशात्यल्पज्ञानत्वादन्यथादृशः ॥ वदंतिवा
दिनोमोक्षंनानामतसमाश्रयात् ॥ २३ ॥ आश्रित्यप्रतिभामाहजिनस्तत्रानितामसीं ॥ ज्ञा
नावेकर्मक्षयान्मोक्षोभवेद्वेहाख्यपंजरात् ॥ २४ ॥ पंजरोन्मुक्तखगवदलोकाकाशगोचरः ॥ नि
त्यमूर्ध्वव्रजत्येवपुद्गलोहस्तपादवान् ॥ २५ ॥ इतितत्केनमानेनमोक्षरूपंप्रदर्श्यते ॥ गतिरूर्ध्वा
चदुःखेतागतित्वाहौकिकीयथा ॥ २६ ॥ इत्युक्तेचानुमानैकशरण्यस्यकिमुत्तरम् ॥ अनूर्ध्वगतिता
तत्रयद्युपाधिखगस्यच ॥ २७ ॥ दूरोर्ध्वगमनेदुःखमिति साध्यानुगोनसः ॥ प्रतिसाधनरूप
स्यनानुमानस्यदूषणम् ॥ २८ ॥ उपाधिप्रतिरूपंहिसाधनंतत्रचापरम् ॥ अथापिसशरीर
त्वंचात्रोपाधिर्नैवभवेत् ॥ २९ ॥ गतित्वंयत्रदेहित्वमितियत्सादनानुगम् ॥ आगमाननुसा

रित्वेप्रसंगोऽर्थयतस्ततः ॥ ३० ॥ नापसिद्धांततादोषः प्रसंगेयदिसाभवेत् ॥ ३१ ॥ तदै-
 वातिप्रसंगस्यान्नप्रसंगः कचिद्भवेत् ॥ लोकाकाशगतित्वंचेदुपाधिः साधनानुगः ॥ ३२ ॥ सोऽ-
 पीत्युक्तेवदेत्किंसतस्माद्देदोदितोभवेत् ॥ मोक्षएवंस्वयंविष्णुर्यद्यपीशोह्यशेषवित् ॥ ३३ ॥
 चकारसौगतमतं मोहाथैवचकारयत् ॥ असुराणामयोग्यानविदमार्गप्रवर्तताम् ॥ ३४ ॥ अतोऽ-
 सुराधिकारत्वान्नग्राह्यंतन्मतंकचित् ॥ चतुःप्रकारंतच्चोक्तं शून्यं विज्ञानमेकलम् ॥ ३५ ॥
 अनुमेयबहिस्तत्वं तथाप्रत्यक्षबाह्यगम् ॥ इतितत्रतुये शून्यंवदंत्यज्ञानमोहिताः ॥ ३६ ॥ ते
 मोक्षं तादृशं ब्रूयुर्निःशंकं मायिनो यथा ॥ न किंचिन्मुक्त्यवस्थायामात्मात्मीयमथापि वा ॥ ३७ ॥
 एकस्मिन् संसृतेर्मुक्तेर्ना किंचिदवशिष्यते ॥ तत्संगत्यैव भेदोऽयंचेतनाचेतनात्मकः ॥ ३८ ॥ दृश्यते
 संसृतेर्ध्वं से निर्विशेषवशून्यता ॥ न सत्त्वं नैव चासत्त्वं शून्यतत्त्वस्य विद्यते ॥ ३९ ॥ न सुखत्वं न दुःख-
 त्वं न विशेषोऽपि कश्चन ॥ निर्विशेषं स्वयं भातं निर्लेपमजरामरम् ॥ ४० ॥ शून्यंतत्त्वमसंबंधनानासं-
 तिवर्जितम् ॥ अशेषदोषरहितं मनोवाचामगोचरम् ॥ ४१ ॥ मोक्ष इत्युच्यते सद्भिर्नानासं-
 हतिदूषित-
 म् ॥ संसृत्यवस्थाविज्ञेयासंबृत्यैव विशिष्यते ॥ ४२ ॥ स्थितया ध्वस्तया चैव संसृतिर्मोक्ष इत्यपि ॥
 केचित्तेष्वन्यथा प्राहुः संबृत्यैव त्वनेकधा ॥ ४३ ॥ अवच्छिन्नं महाशून्यं नानापुद्गलशब्दितम् ॥
 यस्य शून्यैकसताज्ञानात्सात्वपगच्छति ॥ ४४ ॥ स पुद्गलत्वान्निर्मुक्तो महाशून्यत्वमेष्यति ॥
 संबृत्यायस्त्ववच्छिन्नो दुःखान्यनुभवत्यलम् ॥ ४५ ॥ इत्येवमायिनश्चाद्गुरेकजीवत्ववादिनः ॥
 बहुजीवमताश्चेति मायातेषां तु संहतिः ॥ ४६ ॥ निर्विशेषत्ववैवशून्यं ब्रह्मेति नोभिदा ॥

सच्चित्सुखादिकंचैव किंकुतोऽखंडवादिनः ॥ ४७ ॥ यावत्प्रमात्रभेदस्तु विद्यते शून्यवादि
नः ॥ अनूतादेरपोहंतु स्वयमेव हि मन्यते ॥ ४८ ॥ निर्विशेषत्वतो नैव विशेषो ब्रह्मशून्ययोः ॥
प्रामाण्यादि च वेदस्य फलतः सममेव हि ॥ ४९ ॥ अतत्वावेदकं यस्मात्प्रमाणं तेन कथ्यते ॥
अतत्वावेदकत्वं यदप्रामाण्यं सतां मतम् ॥ ५० ॥ दीर्घांतिकरी चेत्स्यादतत्वावेदकप्रमा ॥
रज्जुसर्पादिविज्ञानादप्याधिक्यादिमानता ॥ ५१ ॥ स्यादागमस्या निवर्त्य महामोहप्रदत्वतः ॥
तल्लैल्यादिविज्ञानमाकाशेमानतां ब्रजेत् ॥ ५२ ॥ छत्राकारत्वविज्ञानं चंद्रप्रादेशतामतिः ॥
निर्भेदत्वं तु शून्यस्य तेनाप्यंगीकृतं सदा ॥ ५३ ॥ सत्वासत्वादिधर्माणामभावउभयोर्मतः ॥
न हि सत्प्रतियोगत्वं शून्यत्वं तेन चेष्ट्यते ॥ ५४ ॥ न च दुःखविरोधित्वादन्याह्यानं दत्तेष्यते ॥ मायि
ना शून्यपक्षेऽपि ज्ञानं जाड्यविरोधि च ॥ ५५ ॥ धर्माः केपिन संत्येव को विशेषस्ततस्तयोः ॥ एतादृ
शानां पक्षाणां दूषणं प्रभुणा कृतम् ॥ ५६ ॥ स्वपक्षसाधनैव नाभाव इति चोक्तिः ॥ आत्माभावोऽपुम
र्थः क इष्टस्यात्मावधिर्यतः ॥ ५७ ॥ यद्विनात्मावधिर्मोक्षो मोक्षस्याद्वैतशून्यता ॥ कल्पितत्वादि
शेषाणां मायिनोऽपि समं हितम् ॥ ५८ ॥ दृश्यमाने विशेषेऽपि यदि चेदविशेषिता ॥ घटाभावो विशेषः
स्यात्पाश्चात्यश्चेदनागतः ॥ ५९ ॥ न मोक्षो विमतो यस्माददेहो घटशून्यता ॥ यथेत्युक्ते वेदकिंसयो
नुमामात्रमानकः ॥ ६० ॥ न च मायिवेददत्र पूर्वोक्तैव वर्त्मना ॥ आमानत्वाच्छ्रुतेस्तस्य न चादेहत्ववा
दिनी ॥ ६१ ॥ श्रुतिः काचिदेहत्वमप्राकृतशरीरता ॥ मोक्षो भोगं यतो ब्रूते जक्षन् क्रीडन्निति श्रुतिः
॥ ६२ ॥ निर्दुःखत्वान्न तं मोक्षः प्रतिपन्नयथेति च ॥ अनुमादूषणं किं स्याद्वादिनोः शून्यमायिनोः ॥ ६३

दुःखंदुःखादिभिन्नत्वान्मोक्षोऽपिस्यादसंशयम्॥ भेदेसद्वैतवस्यादित्याद्यमिति दोषतः॥ ६४॥ हिंयं
 मायामतेनैव सहशून्यमतं बुधैः ॥ एवं विज्ञानवादोऽपि ज्ञानमात्रविशेषतः ॥ ६५॥ तस्यापि भंगुत्वा
 दविशेषमपहाय हि ॥ अद्वैततामतं साक्षादुक्तदोषस्ततो भवेत् ॥ ६६॥ कालो न केवलज्ञानी कालत्वा
 त्प्रतिपन्नवत् ॥ येतयानुमयारोधान्ननादृङ्मोक्षरूपता ॥ ६७॥ यदि कालोऽपि नित्याहकदेति प्रश्न
 उत्तरम् ॥ किं वक्ष्यति यदावस्थां वदेत्सापक्षतां व्रजेत् ॥ ६८॥ अवस्थत्वादिति ह्येव हेतुस्थादिकेदेति
 च ॥ पृष्टे कालश्च वक्तव्यो न कालत्वं ततो भवेत् ॥ ६९॥ न काल इति सामान्यनिषेधे कालगप्रमा ॥
 विरुणद्धि समश्चायं त्रयाणामुक्तवादिनां ॥ ७०॥ एकजीवत्वपक्षे तु कालाभावादियं प्रमा ॥ कृपि
 ता कालमाशयं द्वैतमेवोपपादयेत् ॥ ७१॥ विमतः प्रपञ्चवान् कालः कालत्वात् प्रतिपन्नवत् ॥ इति चे
 च्छानुमेकत्वं जीवस्य विनिवारयेत् ॥ ७२॥ कालशब्दे श्वरैकत्वं मतान्यप्येवमेव हि ॥ निराकृतानि तेषां
 च समत्वात् पक्षदोषयोः ॥ ७३॥ ज्ञानं स्वरसमोग्येवनित्यं संतानमिष्यते ॥ बौद्धाभ्यामपराभ्यां तु तत्रा
 प्युक्तानुमारिणः ॥ ७४॥ मोक्षो न शुद्धविज्ञानसंतानी कालगत्वतः ॥ प्रतिपन्नो यथेत्येतदनुमा
 नंतदुत्तरम् ॥ ७५॥ अनुमानानि सर्वाणि प्रति साधनयोगतः ॥ निषिद्धान्युक्तभंग्येव श्रुतयश्चास्मदु
 क्तिगाः ॥ ७६॥ सांख्यनैय्यायिकाद्याश्च प्राहुर्मोक्षं च निःसुखम् ॥ इच्छाद्वेषप्रज्ञादेरपि सर्वात्मना ल
 यम् ॥ ७७॥ तत्राहुर्नैतदप्यत्र शोभनं श्रुतयो यतः ॥ महानंदं च भोगं च नियमेन वदंति हि ॥ ७८॥ प्रा
 कृतः प्रियहानिस्तु प्रियास्पृष्टि र्तिरीयते ॥ अप्रियं प्रतिकूलं तदविशेषेण शब्दितम् ॥ ७९॥ नास्ति ह्यप्रा
 कृतंदुःखं संतो जीवस्य कुत्रचित् ॥ प्रियं स्वरूपमेवास्य बलानंदं दादिवाक्यतः ॥ ८०॥ हेयत्वादप्रियस्यैव

प्रियहानेरनिष्ठतः ॥ नसमस्तप्रियाभावोमोक्षेप्रोक्तेतुयुज्यते ॥ ८१ ॥ अप्रियस्यस्वरूपत्वमसुरे
 ष्वेवहिश्रुतं ॥ असुरनैवमेवंचनैवंचखिलमानुषाः ॥ ८२ ॥ इत्यात्मप्रियहानायकोयेतेतच्चबुद्धिमा
 न् ॥ संज्ञानास्तीत्यपिह्यस्यनामुक्तज्ञयेतेतिहि ॥ ८३ ॥ धर्मानुच्छित्तिमेवास्ययतोवक्त्युत्तरश्रु
 तिः ॥ आशंक्यास्यज्ञानहानिर्मेत्रेय्योमाहमाहमाम् ॥ ८४ ॥ भवानित्युक्तवत्याहिनाहंमोहोवदा
 मिते ॥ इत्युक्त्वायाज्ञवल्क्योहिस्वरूपानाशमूचिवान् ॥ ८५ ॥ ज्ञानरूपस्यविज्ञाननाशस्तन्नाशएव
 तत् ॥ इतिशून्यमतोच्छित्त्यैपुनरानंदपूर्वकान् ॥ ८६ ॥ धर्मानाहाप्यनुच्छिन्नांस्तार्किकैर्विनि
 वारितान् ॥ मात्रासंसर्गमप्याहतथामाध्यंदिनश्रुतिः ॥ ८७ ॥ आचिक्षेपमतंतच्चयस्मिन्न
 विषयादनम् ॥ घ्राणादिभोगाभावस्यत्वनिष्ठत्वहृदाश्रुतिः ॥ ८८ ॥ येनेदमखिलंबेदविज्ञा
 तारंस्वमेवच ॥ केनतंचविजानीयादित्यनिष्ठं हि सर्वथा ॥ ८९ ॥ साखिलज्ञापकोविष्णुरज्ञेयोनि
 यमेनहि ॥ तज्ज्ञानार्थं हि वेदानामखिलानांप्रवर्तते ॥ ९० ॥ प्रत्यक्षमात्मविज्ञानाविरोधानुभ
 वादपि ॥ नस्वविज्ञानितायांचविरोधःकश्चनेयते ॥ ९१ ॥ कर्तृकर्मविरोधश्चनित्यानुभवरोध
 तः ॥ कथमेवपदंगच्छेद्विरोधोदृष्टबाधनम् ॥ ९२ ॥ सोऽश्रुतेसर्वकामांश्चकामात्रीकामरूप्य
 थ ॥ इत्यादिश्रुतयोप्युक्तमर्थमेववदंतिहि ॥ ९३ ॥ अस्वातंत्र्यादिवेत्युक्तं न द्वैताभावतः कचि
 त् ॥ अत्मैवाभूदितिह्यस्मादविशेषः प्रसंगतः ॥ ९४ ॥ अस्वातंत्र्योपमाभेदमेदेष्ट्विवउदीरि
 तः ॥ शब्दतत्त्वइतिप्रोक्तं मेत्रेत्युक्तोत्तरंचकिम् ॥ ९५ ॥ सुखादिधर्महानौतुमुक्तेः किंचप्रयोजनम् ॥
 यद्यर्थोदुःखहानिः स्याद्वनर्थः सुखनाशनम् ॥ ९६ ॥ तयोश्चदुःसहानाद्विसुखं नाशोऽधिको भवे

त् ॥ प्राप्यापिदुःखं सुमहत्सुखलेशात्ययेजनः ॥ १७ ॥ यततोसुखहानौ हि को मोक्षाययेते पुमा
 न् ॥ अल्पाच्च सुखनाशाद्विभेद्यति तरांजनः ॥ १८ ॥ महच्चदुःखमामोति सुखनाशनिवृत्त
 ये ॥ न च रागनिमित्तं तद्दीतरागा अपि स्फुटम् ॥ १९ ॥ नारदाद्याः सुखार्थाय सहते दुःखमंज
 सा ॥ युद्धादिदर्शनं यस्मात्सुदुःखेनापि कुर्वते ॥ २० ॥ यदेद्रौचनयोः ब्रह्मास्त्राभ्यां सुतापि
 ताः ॥ अपि नैवाजहुर्युद्धं रसात्तेनारदादयः ॥ २१ ॥ इति स्कांदवचस्तस्मात्सुखाभावाय
 कोयतेत् ॥ विमतो दुःखयुग्यस्माच्चेतनः सत्सुखो ज्झितः ॥ २२ ॥ प्रतिपन्नो यथेत्येव चानु
 माकेन वार्यते ॥ सर्वश्रुतिपुराणेषु सुखभावोक्तिस्तथा ॥ २३ ॥ मुक्तौ न ग्राह्यमेवैतत्सुखाभावमनं
 बुधैः ॥ सो नानंदादिमुक्तः सन्नानंदी भवति स्फुटम् ॥ २४ ॥ निर्गुणे ब्रह्मणि मयि धारयन् विशदं मनः ॥
 परमानंदमान्यो नित्यत्र कामो वसीयते ॥ २५ ॥ न विष्णुसदृशं दिवं न मोक्षसदृशं सुखम् ॥ न वेद सदृशं
 वाक्यं न वर्णोऽकारसंमितः ॥ २६ ॥ यत्रानंदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आसते ॥ कामस्य यत्रासाः कामा
 स्तत्र माममृतं कृधि ॥ २७ ॥ इति श्रुतिपुराणानि तत्र तत्र वदंति हि ॥ अतो मोक्षे सुखाभाव इति य
 त्किंचिदेव हि ॥ २८ ॥ शिरःकराद्यभावश्च न मुक्तस्य भवेत्कचिद् ॥ श्रुतयश्च पुराणानि मानमत्र बहू
 नि च ॥ २९ ॥ न वर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः ॥ न यत्र माया किमुतापरे
 हरे नु त्रता यत्र सुरासुरार्चिताः ॥ ३० ॥ श्यामा वदाताः शतपत्रलोचनाः पिशंगवस्त्राः सुरुचः सुपेश
 सः ॥ सर्वे चतुर्बाहुवर्धन्मिषन्मणिप्रवेक निष्कामरणाः सुवर्चसः ॥ ३१ ॥ प्रवालवैडूर्यमृणालवर्चसां
 परिस्फुरत्कुण्डलभौक्तिमालिनाम् ॥ आजिष्णुभिर्भयः परितो विराजते लसद्भिमानावलिभिर्महात्मनाम्

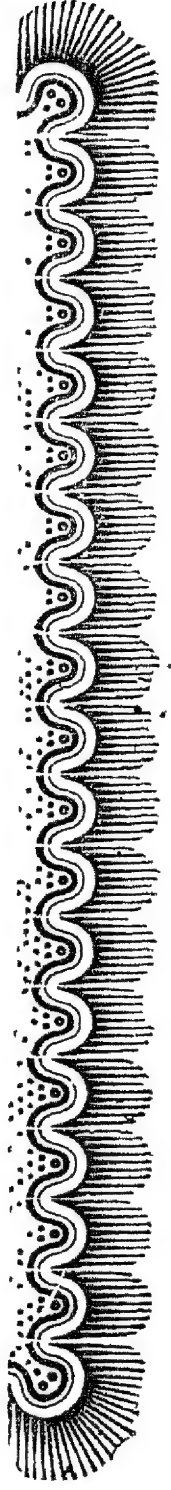
॥ १२ ॥ विद्योत्तमानः प्रमदोत्तमादिभिः सुविद्युदश्रावलिभिर्यथानभः ॥ श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगा
 यपादयोः करोतिमानंबहुधाविभूतिभिः ॥ १३ ॥ ऋचां त्वः पोषमास्ते पुपुष्वा नृगा यत्र त्वो गाय
 निशकरीषु ॥ ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां विमीमित उत्वः ॥ १४ ॥ कामान्नरूपी चरती
 ति पूर्वश्रुत्या पुरोणोक्तिभिरप्यदोषः ॥ देहः स्वरूपात्मक एव तेषां मुक्तिगतानामपि चेयेते हि ॥ १५ ॥
 शिरःकराद्यैरपि मुक्तिभाजो युक्ता यतस्ते पुरुषा इदानीम् ॥ यथेति पूर्वा अनुमाश्वजीवस्वरूपमंगादि
 कमावयंति ॥ १६ ॥ न ब्रह्मरूपत्वमुष्य देहि नो मुक्तावपि स्यात्प्रमया कथंचित् ॥ स ब्रह्मणा सहि
 तो ऽशेषभोगान् भुङ्केत योपेत्य सुखार्णवं तम् ॥ १७ ॥ यत्तत्परं ज्योतिरूपेत्यजीवो निजस्वरूप
 त्वं मवाप्य कामम् ॥ भुंक्ते स देवः पुरुषोत्तमो ऽज आत्मेति चोक्तो गुणपूर्णतद्देवः ॥ १८ ॥ सेतुः
 स देवो खिलगुक्तिभाजामुतामृतस्येष्ट इहेशितायत् ॥ इत्यादिवाक्यैर्भगवद्दशः सन् भुंक्ते खिला
 न्मुक्तिगतो ऽपि भोगान् ॥ १९ ॥ कालोप्यसौ नैव युतः परेण जीवस्य कालो यत एष यद्वत् ॥
 इत्यादिका अप्यनुमाः प्रमाणं मुक्तौ च जीवस्य परस्त्वरोधे ॥ २० ॥ कथंचयः पूर्वमसौ न पश्चाद्भवे
 त्स एवेत्यपि युक्तिमेति ॥ यतो न दृष्टं यदभून्नपूर्वपश्चात्तदा सेतिकुतश्च किंचित् ॥ २१ ॥ न चैव
 मुक्ते न हरेः पृथक्त्वमैक्यं तथा स्यादित्युक्तिमेति ॥ यतो न कुत्रापि भिदा च दृष्टा चितश्चेतनया कु
 तश्चित् ॥ २२ ॥ इत्थंचतानि भ्रमजानियस्मान्मोक्षं समुद्देश्यमपि भ्रमेण ॥ विदुर्न सम्यग्यदपीह लो
 किकाः सुखं मम स्याच्च सदैव जानते ॥ २३ ॥ औदार्यमुच्चावचशक्तिरात्मस्वरूपदाढ्यंच निजस्वभा
 वः ॥ स्वान्त्र्यमापूर्णविशेषयोग्यताविरोधहानिश्च चतुर्थपादे ॥ २४ ॥ व्यवस्थितिस्त्वविशेषस्थितिश्च

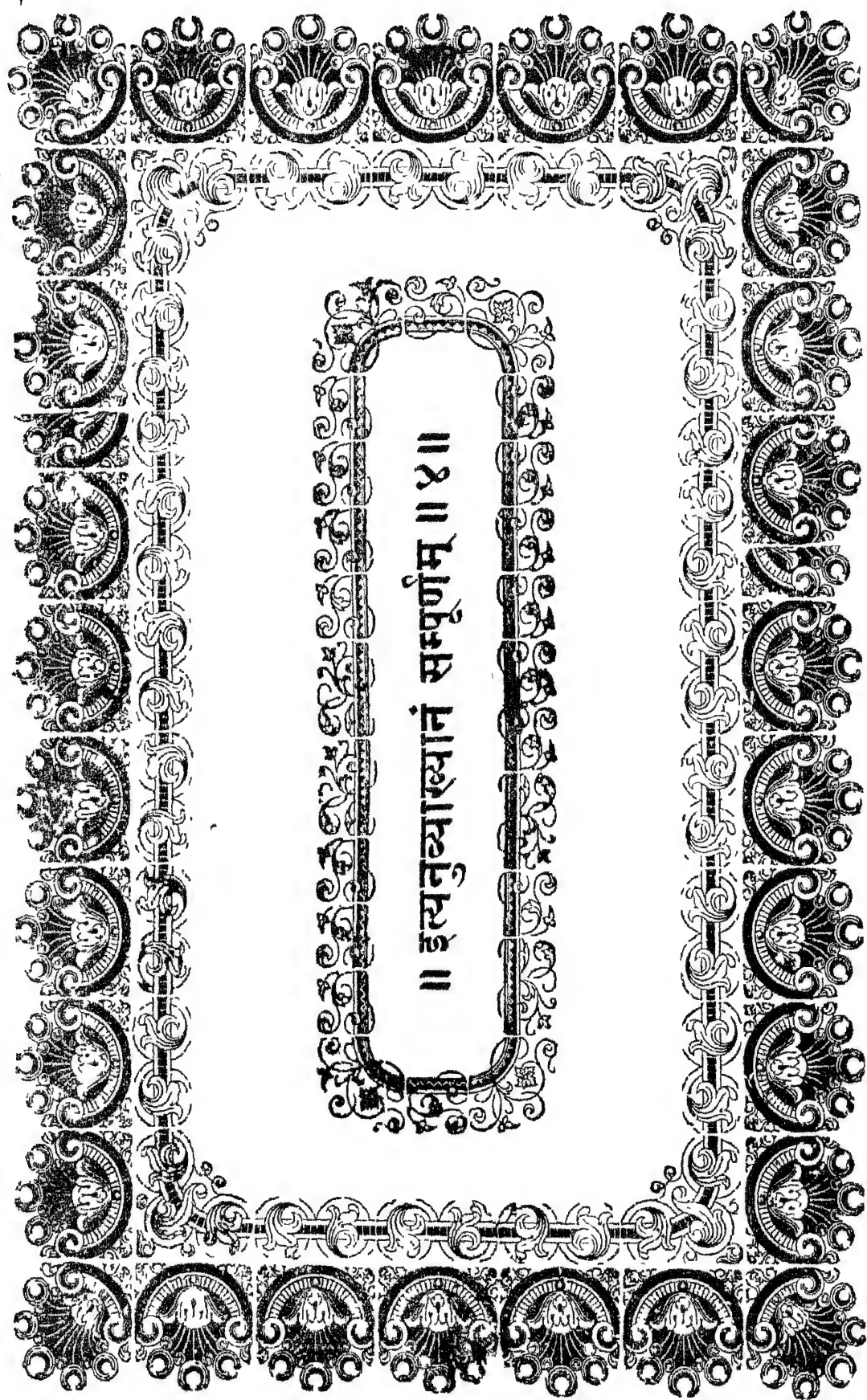
निषेधसामान्यविधिक्रियाणाम् ॥ विभक्तताचत्वरथैवसिद्धिर्विपक्षसंप्राप्तिकृतांनिरोधाः ॥ २५॥ सु
 शक्यताशश्वदतिप्रसिद्धिविवेकविन्यासविचारसंज्ञाः ॥ नानाप्रवृत्तिः कृतकृत्यताचविपक्षतर्काः सम
 तीतपादे ॥ २६॥ महाफलत्वंप्रविविक्तताचसंधिग्रहः साधनमासकृत्यम् ॥ विशेषकार्यैकृतसंस्थिति
 श्वसुमुक्तयोनिर्णयगाः स्वपक्षे ॥ २७॥ व्यामिश्रिताकार्यकर्तृत्वमथर्कुसिः सुदाढ्यं परलंत्रताच ॥
 समानधर्मः कृतशेषताचलोकोपमापूर्वमतानुसाराः ॥ २८॥ विशेषसाम्यश्रुतिदाढ्यताचस
 मानलोपोमहिमाविशेषः ॥ कृतार्थताशश्वदनुप्रवृत्तिः सिद्धांतनिर्णीतिविशिष्टहेतवः ॥ २९॥
 प्रधानवायुस्त्वहवायुनामाभूतेष्वितिप्रोक्तगतोपियुक्त्या ॥ यस्माच्छ्रुतौपवतेचेतभूरिप्रोक्तोयतोभू
 तमानीचसोपि ॥ ३०॥ महामानीत्वल्पमानीचयस्मात्तच्छब्देनाप्युच्यतेतेनसोपि ॥ तस्मिन्ल
 यंयांतिभूतान्यशेषक्रमविरोधेनसएवविष्णौ ॥ ३१॥ इंद्रादीनांतत्रलयः क्रमंतुप्रोक्तंविशेषाद
 नुसृत्यनान्यत् ॥ तस्मादशेषागिरिजांप्रविश्यतयैवरुद्रंसहतेनवाणीम् ॥ ३२॥ तयापतिं
 प्राप्यसहैवतेनलयंहरौयांतिसमस्तजीवाः ॥ सोमस्तुवागीशयुतो निरुद्धंविशत्यसौकाममसौचवारु
 णीम् ॥ ३३॥ साशेषदेवंसगिरंचसैववायुंविशत्यंजइतीहनिर्णयः ॥ उमागिरीशावपिभारतीरावितिस्म
 वाग्वेदगताब्रवीति ॥ ३४॥ अर्होद्रपत्नीमहिपंचिरेचपत्नीं विरिंचंचविमुक्तिकाले ॥ तएवयत्तत्पदमा
 मुवंतितत्कालएतान्समुपास्यजीवाः ॥ ३५॥ ब्रह्मत्वकालेप्रविशंतिचैतानितिस्मवाक्तादृशता
 मुपैति ॥ सूर्योग्रियुक्तोगुरुमाप्यतेनशक्रंसहैतेनसुपुर्णपत्नीम् ॥ ३६॥ तयासुपुर्णसहतेनवार्णीब्र
 ह्माणमेतद्गतएवयाति ॥ इंद्रप्रवेशस्तुयदोच्यतेऽत्रतदाद्युमेत्येवसुपुर्णपत्नीम् ॥ ३७॥ उक्तासुपुर्णश्व

गिरीशनाम्नाततोविरोधश्चनकभ्रनात्र ॥ भृग्वादयोदक्षमवाप्येतेनप्राप्येद्रमेतेनसुपर्णपत्नी ॥ ३८ ॥
 विशंतियेमनवोराजमुख्यामनुंप्रविश्यान्नगतामहेद्रम् ॥ आकाशउर्वीचगुरुंप्रविश्यतेनवयातःपुरुहूत
 देवम् ॥ ३९ ॥ सनादयोयतयःकामदेवंविशंतिशिष्टाअपिहव्यवाहम् ॥ वर्णाश्रमाचाररता
 मनुष्याधर्ममनुंसोपिसमेतिकाले ॥ ४० ॥ तमेवसर्वेपितरःसुरानुगाःसर्वेकुबेरंसचसोममेव ॥
 विमुक्तिकालेप्रविशंत्यभीक्ष्णंभोगांश्चतद्देहगताःप्रभुंजते ॥ ४१ ॥ आनंदसुव्यक्तिरमुत्रतेषांभ
 वत्यनश्चेष्टतएवनिर्गताः ॥ क्रीडंतिभूयश्चसमाविशंतितानेवसायुज्यमिदंवदंति ॥ ४२ ॥
 सायुज्यहीनास्तुलयेतुसर्वेप्रोक्तेनमार्गेणविशंतिसृष्टौ ॥ बहिश्चनिर्यातिततोन्यदापिसायुज्यभाजां
 भवतिप्रवेशः ॥ ४३ ॥ उक्तंमस्तंपरमश्रुतौहिप्रोक्तंचसर्गक्रमतोविपर्ययः ॥ मुक्तौलयेत
 द्ददथोलयश्चविपर्ययेणेत्यवदद्गिरांप्रभुः ॥ ४४ ॥ लयोयतोमुक्तिरियंसुराणांभोगोविशेषेणचयं
 वदिष्यति ॥ उक्तश्चर्विवप्रतिर्विवभावःपिंगश्रुतावुक्तलयानुसारतः ॥ ४५ ॥ बिबेलयोऽयंनिय
 तश्चमुक्तौचिदात्मनांतद्वशताचसर्वदा ॥ तेजोभिधातुंश्रयमाप्यविष्णुमग्रेततःपुत्रतयैववायुः
 ॥ ४६ ॥ आसःप्रसूतःपुनरेवविष्णुंप्रविश्यमुक्तःप्रलयेऽत्रतिष्ठति ॥ सर्वेपितेमुक्तगणाअमंद
 सांद्रंनिजानंदमशेषतोऽपि ॥ ४७ ॥ भुंजतएवासतईशदेहेलयेऽथसर्गेबहिरवयांति ॥ प्रयाति
 धर्मनिर्कृतिश्चक्रंमरुद्गणाःपारिषदास्तथैव ॥ ४८ ॥ सर्वेनिरुद्धंधृतनाधिपाद्यास्तुरश्रुतिर्हीतथमि
 थंविमुक्तिः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानंचतुर्था
 ध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

श्रीरस्तु ॥ ॥ उत्क्रांतिमार्गश्चविमुक्तिगम्यं पादोदितं ॥ मुक्तमविक्रमौ च ॥ सांत्तानिकप्राप्तिरभीष्ट
 ताचसौ कार्यमित्यन्यमतस्य तर्काः ॥ १ ॥ विशेषसंप्राप्तिरुत्तममसिः क्रमानुगः कथितानुवृत्तिः ॥
 सिद्धांतनिर्णीतकराः प्रतीकंदेहादिकंतद्भनमेव येनराः ॥ २ ॥ उपासते ते पुरतः समामुयुर्ब्रह्माणमस्मा
 न्मतिमाप्यविष्णुम् ॥ प्राप्स्यंत्यतोऽन्येऽपि तमाप्यतस्माद्धरिंता मुक्तिभाजः परांते ॥ ३ ॥ इति श्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्याने चतुर्थध्यायस्य तृतीयः पादः ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ ॥ अतिक्रमोक्तिः कतिरर्थलाभः परागतिः पारगतिस्तदोक्तः ॥ समस्तकार्यव
 शिताचविश्वसंभावनायुक्तयस्त्वन्यपक्षे ॥ १ ॥ सामान्यरूपं प्रतिमानमुक्तिराश्चर्यता कृत्रिमतास्तदो
 षः ॥ विशेषकृत्तिः कृतनिश्चयश्चमाहात्म्यमित्येवमुनिर्णयार्थाः ॥ २ ॥ अनन्यभृत्यत्वमिहोदितेभ्य
 स्त्वन्यस्य भृत्यत्वनिवारणाय ॥ पतिं यदेषामपि विष्णुमाह द्युतामृतत्वस्य पतित्ववाग्धरेः ॥ ३ ॥
 एतेपि चान्याधिपतित्वयुक्ता विष्णव न्यचित्वेन यथापुमांसः ॥ प्रसिद्धिभाजस्त्विति चानुमेव ह्यभी
 ष्टसिद्धयै भवतीह निश्चयात् ॥ ४ ॥ मुक्तस्वकीयावरयंतृतास्ति मुक्तावपि ब्रह्मपुरःसराणाम् ॥ अने
 न देवेन तथाऽमुना च हीष्टे परावर्त्तनलोकिनामपि ॥ ५ ॥ फलं श्रुतिर्ज्ञानत आह मुक्तावेतच्च सर्वाशु
 भनाशालिंगात् ॥ लोकाधिपत्यं च विधातुरेव सर्वात्मनेत्याह तुरश्रुतिश्च ॥ ६ ॥ सर्वबलिदेवगणावहं
 तीत्येतच्च नान्यस्य तु युक्तिमेति ॥ लोका इतीहापि तु लोकिनां वचो लोका इति ह्येव रवः प्रजासु ॥ ७ ॥
 प्रयुज्यते सर्वजन्यैः सदैव तन्मानि नो लोके पदेन चोक्ताः ॥ तद्वास्तुमुक्ता इह लोकशब्दा अन्योन्यनाथा
 इति पैगिनां श्रुतिः ॥ ८ ॥ अलोकशब्देन विमुक्तिभाजो वाच्याः पदं तादृगपीह युक्तम् ॥ लोकाभिधाश्चा

पियतोविमुक्ताः प्रकाशरूपाः सततंच सर्वे ॥ १ ॥ ब्रह्मवलोकधाधिपतिर्विमुक्तो भवेदिति प्राह तुरश्रुति
 श्र ॥ न चेह विज्ञानफलं स मुक्तो लोकाधिपत्यं रवि विविगेहरो ॥ १० ॥ उक्तं पृथक् च पुरैव यस्माद्भेदो
 मुनेत्यादि च सम्यगुक्तः ॥ त्वप्रत्ययं चाप्यतिहाय नैव रूपेण तेनेति भवेदिहार्थः ॥ ११ ॥ भवत्यसा
 वित्यणुशब्दमात्रं विहाय वाक्यानि बहूनि दोषः ॥ अतो जगद्व्यापृतिमंत एव ब्रह्मादयः पूर्णगुणाः क्रमे
 ण ॥ १२ ॥ अमंदमानंदमजस्रमेव भुंजंत मात्मीयमजात्समासते ॥ नमोनमो शेषविशेषपूर्णगुणे
 कथाम्ने पुरुषोत्तमाय ॥ भक्तानुकंपादतिशुद्धसंविद्वात्रेनुपाधिप्रियसद्गुणात्मने ॥ १३ ॥ यस्य त्री
 ण्युदितानि वेदवचने रूपाणि दिव्यान्यलंबवत् दर्शनमित्यमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो राम द
 चोनयं मथमकं पृक्षो द्वितीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुना ग्रंथः कृतः केशवे ॥ १४ ॥ निःशेषदो
 परहितकल्याणाखिलसद्गुण ॥ भूतिस्वयं भुशर्वा दिव्यं च त्वानौ भिमि मे प्रियम् ॥ १५ ॥ इति श्रीम
 त्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसूत्रानुव्याख्याने श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थाध्यायस्य
 चतुर्थः पादः ॥ १६ ॥ श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ श्रीः ॥





॥ इत्यनुव्याख्यानं सम्पूर्णम् ॥ ४ ॥

प्रमाणलक्षणं ५ कथालक्षणं ६ उपाधिस्रण्डनं ७ मायावा-
दस्रण्डनं ८ प्रपंचमिथ्यात्वस्रण्डनं ९ तत्त्वसंख्यानं १०
तत्त्वविवेकः ११ तत्त्वोद्योतश्च १२ कर्मनिर्णयः १३

विष्णुतत्त्वविनिर्णयः १४

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथप्रमाणलक्षणम् ॥ ॥ ॐअशेषगुरुमीशेशंनारायणमनाम
यम् ॥ संप्रणम्यप्रवक्ष्यामिप्रमाणानांखलक्षणम् ॥ १ ॥ ॥ यथार्थप्रमाणम् ॥ तद्विविधम् ॥
केवलमनुप्रमाणं च ॥ यथार्थज्ञानकेवलम् ॥ तत्साधनमनुप्रमाणम् ॥ केवलंचतुर्विधमीशल
क्ष्मीयोग्ययोगिभेदेन ॥ पूर्वद्वयमनाद्विनित्यम् ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यांनद्विशेषः ॥ पूर्वस्वपरज
नाखिलविशेषविषयम् ॥ द्वितीयमीशेऽन्येभ्योऽधिकमसार्वात्रिकमन्यत्रसर्वविषयम् ॥ स्पष्ट
त्वेभेदः ॥ योगिनामृजूनानामनाद्विनित्यम् ॥ ईशजीवेभ्योऽधिकमन्यत्रालोचनेसर्वविषयम् ॥
क्रमेणवर्धमानम् ॥ आमुक्तेः ॥ ततोऽव्ययम् ॥ ततोऽर्वाक्क्रमेणह्रसितम् ॥ सादिचतात्त्विकेभ्योऽन्य
त्र ॥ अयोगिज्ञानमुत्पत्तिविनाशवत् ॥ अत्यमनुप्रमाणं त्रिविधम् ॥ प्रत्यक्षमनुमानमागम
इति ॥ निर्दोषार्थद्वियसन्निकर्षः प्रत्यक्षम् ॥ निर्दोषोपपत्तिरनुमानम् ॥ निर्दोषः शब्दआग
मः ॥ अर्थापच्युपमेऽनुमाविशेषः ॥ अभावोऽनुमाप्रत्यक्षं च ॥ परामर्शपरामर्शविशेषात् ॥
संभवपरिशेषावनुमा ॥ आत्माश्रयान्योन्याश्रयचक्रकाश्रयानवस्थाकल्पनागौरवश्रुतदृष्टहानाद
योदूषणानुमा ॥ उपक्रमोपसंहारतैदेकरूप्याभ्यासापूर्वताफलार्थवादाश्रउपपत्तिविशेषाः ॥ तद्
वसोपपत्तयोलिङ्गानि ॥ समाख्यावाक्यप्रकरणस्थानानिचलिङ्गविशेषाः ॥ व्याप्तिरुपपत्तिमूल
म् ॥ साप्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतरूपा ॥ हेतुगर्भाप्रतिज्ञाकेवलाऽपि ॥ सिद्धौप्रतिज्ञायांहेतुमात्रं च ॥
दृष्टांतः सप्रतिज्ञोहेतुगर्भः ॥ उपपत्तिदोषौविरोधासंगती ॥ न्यूनाधिकेवाचनिके ॥ संवादानुक्ति
युतानिग्रहाः ॥ प्रत्यक्षंसप्तविधम् ॥ साक्षिषड्विद्रियभेदेन ॥ मानसप्रत्यक्षजास्मृतिः ॥ स्मृत्य

नुवादयोर्नाप्रामाण्यम् ॥ यथार्थत्वानुभवात् ॥ अहानेश्च ॥ विरोधोमानस्ववाक्याभ्याम् ॥ स्व
 वाक्यविरोधोपसिद्धांतजातिरूपेण । जातिर्नमेयेमानापेक्षेत्यादिका ॥ मेयेमानापेक्षास्तीति
 चेतनैवन्यायेनसिद्धत्वात् ॥ मानविरोधश्च ॥ छलमसंगतम् ॥ अन्यच्च ॥ गृष्टिविवक्षयागामान
 येत्युक्तेपृथिवीविवक्षयागवानयनमशक्यमितिवत् ॥ त्रिविधोविरोधः ॥ प्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतभे
 देन ॥ प्रमाणविरुद्धार्थप्रतिज्ञाप्रतिज्ञाविरोधः ॥ हेतुस्वरूपासिद्धिरव्यासिश्चेतिहेतुविरोधः ॥ सा
 ध्यस्यसाधनस्यवाऽननुगमोदृष्टांतविरोधः ॥ प्रतिज्ञायाःसमबलविरोधएवसप्रतिसाधनः ॥ सएवो
 पाधिमोऽपि ॥ सर्वएतेदृश्यत्वानुमानेद्रष्टव्याः ॥ प्रत्यक्षागमादिभिर्जगतःसत्यत्वात् ॥ तत्पक्षे
 दृश्यत्वस्यचमिथ्यात्वात् ॥ अनिर्वचनीयस्यप्रतिवादिनोसिद्धत्वात् ॥ आत्मनोपिदृश्यत्वात् ॥
 शुक्तिरजतादेरनिर्वचनीयत्वाभावात्॥अनिर्वचनीयदृश्यत्वाभावात् ॥ मानससिद्धत्वादितिसंप्रति
 साधनत्वाच्च ॥ जगत्सत्यत्वग्राहिप्रत्यक्षस्यवर्तमानमात्रग्राहित्वेऽनुमानागमप्रामाण्यग्राहिणोऽ
 पिप्रत्यक्षत्वाविशेषादुत्तरक्षणेप्रामाण्यनसेत्स्यतीतिभेदादिवाक्यानामिवप्रामाण्यंस्यात्॥तस्यसा
 क्षिसिद्धत्वंचेज्जगत्सत्यत्वमपिसाक्षिसिद्धम् ॥ व्यभिचारश्चेदागमार्थानुमानिर्दोषत्वाध्यवसायेच
 समः ॥ अतउत्तरदिवसेअभेदवाक्यस्यभेदोऽर्थःस्यात् ॥ निर्दोषानुमायाःसदोषत्वम् ॥ स्वदो
 षानुमायानिर्दोषत्वम् ॥ इत्यव्यवस्था ॥ आश्रयसाध्यव्यधिकरणासिद्धयोनदूषणम् ॥ अतिप्रसं
 गाभावात्॥अतिप्रसंगेनहिदोषत्वादोषत्वेकल्प्ये॥व्याप्तिरेवहिप्रयोजिकाअसत्यपिव्याप्तिरस्येव॥
 असदाश्रयस्यसाधकत्वंनेत्यपिव्याप्तिर्विनाकार्थनिवार्यते ॥ असदाश्रयत्वमित्यादिविशेषणत्वसं

भवेकथमव्याप्तिः॥ नचात्यन्ताभावोऽपि सर्वधर्मरहितः॥ प्रमेयत्वाद्यनुभवात्॥ परिशेषार्थोपत्तिप्रामा-
 ण्याभ्युपगमाच्च॥ विमतसकट्वकमित्यत्र सर्वज्ञत्वस्य पक्षधर्मतावलेन सिद्ध्यंगीकारात्॥ परिशेषार्था-
 पत्तिरनुमानमित्यविशेषः॥ उपपत्तिमात्रत्वात्॥ उपपत्तिश्च व्याप्त्यपेक्षया सर्वार्थांगीकार्यत्वाग्रहमा-
 त्रेण भेदः॥ उपमानस्यापिव्याप्तिरूपत्वात्॥ नहि स्वसदृशेनासदृशं किंचिदृष्टम्॥ योग्यानुपल-
 ब्धेश्च लिंगत्वम्॥ अविशेषात्॥ उक्तदोषेष्वेवाशेषानुमानदोषाणामन्तर्भावः॥ साध्याविशिष्टोऽसि-
 द्धः॥ सिद्धसाधकोऽसंगतः॥ न प्रमासाधनं प्रमाणम्॥ ज्ञानव्यतिरिक्तप्रमायां प्रमाणाभावात्॥ न
 चाज्ञातपरिच्छित्तिरेव प्रमेत्यत्र किंचिन्मानम्॥ याथार्थ्यमेव प्रामाण्यमित्यंगीकारात्॥ नचानुभूतिः
 प्रमाणम्॥ स्मृत्यादावव्याप्तेः॥ वेदानुमानादिप्रामाण्यप्रसिद्धेः॥ स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानं
 चतुष्टयम्॥ प्रमाणमिति विज्ञेयं धर्माद्यर्थबुभूषुभिरिति श्रुतेः॥ ऐतिह्यमागमभेदः॥ नचासम्यगनु-
 भवसाधनं प्रमाणम्॥ ईश्वरज्ञानादावव्याप्तेः॥ अप्रामाण्ये प्रमाणाभावाच्च॥ प्रामाण्यज्ञा-
 नेच॥ तत्राव्यंगीकारेऽनवस्थितेः॥ स्वप्रकाशात्मांगीकारे तत्राव्याप्तेः॥ स्मृतेः च॥ प्रामाण्यान-
 गीकारेऽनुभूतं मयेत्यत्र प्रमाणाभावात्॥ लिंगत्वेन प्रामाण्ये कल्पनागौरवम्॥ दृष्टहानिश्च॥ स्मृ-
 तिप्रमाणैर्द्विविध्यमात्रकल्पने मिथ्याज्ञानादेर्निरासादनुभवविरोधः॥ तदनुभवाभावइत्युक्तेऽनुभ-
 वः स्मृतिश्च नास्तीत्युक्ते किमुत्तरम्॥ स्वसिद्धैः साधनं परसिद्धैर्दूषणम्॥ अतो न दूषणेऽपसिद्धांता-
 दि॥ इष्टापत्तिः सिद्धसाधनत्वादसंगतिरेव॥ आनन्दतीर्थमुनिना ब्रह्मतर्कौक्तमार्गतः॥ मानलक्ष-
 णमित्युक्तं संक्षेपाद्ब्रह्मसिद्धये॥ १॥॥ अशेषमानमैयं कसाक्षिणेऽक्षयमूर्तये॥ अजेशपुरुहूतेऽय-
 नमोनारायणाय च॥ २॥॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितं प्रमाणलक्षणं समसाप्तम्॥

श्रीहयग्रीवायनमः॥अथकथालक्षणम्॥नृसिंहमखिलाज्ञानतिमिराशिशिरद्युतिम् ॥ संप्रणम्यप्र
 वक्ष्यामिकथालक्षणमंजसा॥१॥वादोजल्पोवितंडेतित्रिविधाविदुषांकथा ॥ तत्त्वनिर्णयमुद्दिश्य
 केवलंगुरुशिष्ययोः ॥ २॥ कथान्येषामपिसतांवादोवासंमितेःशुभा॥ख्यात्याद्यर्थस्पर्धयावासतां
 जल्पइतीर्यते ॥ ३ ॥ वितंडातुसतामन्यैस्तत्त्वमेषुनिगूहितम्॥स्वयंप्राप्तिकैर्वादिचित्तयेतत्त्वनि
 र्णयम् ॥ ४ ॥ रागद्वेषविहीनास्तुसर्वविद्याविशारदाः ॥ प्राश्रिकाइतिसंप्रोक्ताविषमाएकए
 ववा ॥ ५ ॥ अशेषसंशयच्छेत्तानिःसंशयउदारधीः ॥ एकश्चेत्प्राश्रिकोज्ञेयःसर्वदोषविवर्जितः॥
 ॥६॥एकोवाबहवोवास्युर्विष्णुभक्तिपराःसदा॥विष्णुभक्तिर्हि सर्वेषांसद्गुणानांस्वलक्षणम्॥७॥पृष्टे
 नागमएवादौवक्तव्यःसाध्यसिद्धये ॥ नैषातर्कैणापनेयामतिरित्याहहिश्रुतिः ॥ ८॥ अन्यार्थएवा
 गमस्यवक्तव्यःप्रतिवादिना ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाश्चभारतंपंचरात्रकम्॥९॥मूलरामायणंचैवसंप्रो
 च्यन्तेसदागमाः ॥ अनुकूलायएतेपांतेचप्रोक्ताःसदागमाः ॥ १० ॥ अन्येदुरागमानामतेनसा
 ध्यंहिसाध्यते ॥ स्वपक्षमागमश्चैववक्तव्यःप्रतिवादिना ॥ ११ ॥ तस्याप्यन्यार्थतासाध्यावादि
 नास्वार्थसिद्धये ॥ अन्यार्थतानिराकार्यास्वागमस्यविनिश्चयात् ॥ १२॥ उपपत्त्यवकाशोऽत्रह्याग
 मार्थविनिर्णये॥वाद्यागमार्थोनिर्णीतआंगमार्थःपरस्यतु ॥ १३ ॥ निर्णयःसहितैःपश्चात्तत्तानिः
 शेषनिर्णयः ॥ प्रत्यक्षसिद्धेष्वर्थेषुप्रश्नमामक्षजंवदेत् ॥ १४ ॥ ज्ञानंवाज्ञानसिद्धेषुनानुमाप्रथमं
 वदेत् ॥ परतुष्टिकरंवाक्यंवदेतांयदिवादिनौ ॥ १५ ॥ सएवात्रागमोज्ञेयःपरतुष्टिर्हिततत्फलम् ॥ ए
 वंनिर्णयपर्यंतंवादेसुबहवोऽपिहि॥ १६ ॥ घटेयुश्चिरकालंचजल्पेयावत्परोजितः ॥ तत्त्वनिर्णयवै

लोम्यंवादेसाक्षात्त्वनिर्णयः ॥ १७ ॥ संवादेश्छाध्यतैवस्याहुस्त्वमितरस्यच ॥ तत्स्वनिर्णयवैलो
म्येर्निद्योदंढ्योऽथवाभवेत् ॥ १८ ॥ विरोधासंगतीन्यूनतूष्णीभावादिकैर्जितः ॥ भवेज्जल्पेवितंढा
यांन्यायोजल्पवदीरितः ॥ १९ ॥ संवादेदंढ्यतानस्याद्वितंढाजल्पयोरपि ॥ पराजितत्वमात्रं
स्यात्निद्योदंढ्योपिवान्यथा ॥ २० ॥ अनुवादादिराहित्यैवजल्पेपिदूषणम् ॥ विद्याहीनत्व
लिंगेऽपिवादिनोऽस्यात्पराजयः ॥ २१ ॥ तदभावाजैवषट्पादन्योनिग्रहइष्यते ॥ अंतर्भावादिहान्ये
षांनिग्रहाणामितिस्मह ॥ २२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्ववृत्तिर्जल्पवितंढयोः ॥ स्वलितत्वादिमात्रेण
नतत्रापिपराजयः ॥ २३ ॥ वादजल्पवितंढानामितिशुद्धंस्वलक्षणम् ॥ आनंदतीर्थमुनिनाब्र
ह्मतर्कानुसारतः ॥ २४ ॥ कथालक्षणमित्युक्तं प्रीत्यर्थंशाङ्गधन्वनः ॥ सदोदितामितज्ञानपूर्वारि
तहृत्तमः ॥ २५ ॥ नरसिंहः प्रियतमः प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचितं कथालक्षणं समाप्तम् ॥ ॥ श्रीवेदव्यासार्पणमस्तु ॥ ॥ ४४ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथोपाधिखण्डनम् ॥ ॥ नारायणो गणयगुणित्यैकनिलयाकृतिः ॥ अशेष
दोपरहितः प्रीयतां कमलालयः ॥ १ ॥ अज्ञताखिलसंवेत्तुः तेन कुतश्चन ॥ उपाधिभेदाद्वदत इति वेत्थ
स्वभावतः ॥ २ ॥ अज्ञानतो वा दैतस्य सत्यता स्वतएव चेत् ॥ अनवस्थितिरज्ञानहेतौ वान्योन्यसिद्धि
ता ॥ ३ ॥ चक्रकापत्तिरथवा भेदश्चोपाधितः कुतः ॥ विद्यमानस्य भेदस्य ज्ञापको नैव कारकः ॥ ४ ॥
उपाधिर्दृष्टपूर्वा हि खेऽपि देशान्तरस्य सः ॥ ज्ञापको विद्यमानस्य मूढबुद्धिर्व्यपेक्षया ॥ ५ ॥ न चेदुपा
धि संबंध एके देशेऽथ सर्वगः ॥ एकदेशेन वस्था स्यात् सर्वगश्चेन्न भेदकः ॥ ६ ॥ सुखदुःखादिभोगश्च

स्वरूपैक्येन भेदतः ॥ दृश्योद्युपाधिभेदेऽपि हस्तपादादिगोयथा ॥ ७ ॥ नानादेहगभोगानुसंधानं यो
 गिनो यथा ॥ न चेत्तद्भोगानुसंधानं तदिच्छायोगिनः कुतः ॥ ८ ॥ अनुसंधानरहितदेहबाहुल्यमन्य
 था ॥ सिद्धमेव हिततपक्षे विशेषो योगिनः कुतः ॥ ९ ॥ सिद्धौ हि कर्मभेदस्य स्यादुपाधिविभिन्नता ॥
 तत्सिद्धौ चैव तत्सिद्धिरित्यन्योन्यव्यपाश्रयः ॥ १० ॥ आत्मस्वभावभेदस्य विदोषत्वेन चाखिलः ॥
 प्रत्यक्षादिविरोधाच्च दुष्टः पक्षोऽयमंजसा ॥ ११ ॥ चेष्टालिङ्गेन सात्मत्वेऽप्यदेहस्य साधिते ॥ अन्यत्वं
 स्वात्मनस्तस्मात् सर्वैरेवानुभूयते ॥ १२ ॥ अज्ञानाच्चाल्पशक्तित्वं दुःखितं क्षल्पकर्तृता ॥ सर्वज्ञतादीशगु
 णविरुद्धा ह्यनुभूतिगाः ॥ १३ ॥ सार्वज्ञ्यादिगुणाविष्णोः श्रुतिषु प्रालपादिताः ॥ सत्यः सोऽस्य
 महिमेत्यादिवाक्यान्मृषानच ॥ १४ ॥ न च वेदोक्तमिथ्यात्वे मानं तन्मानताऽपि न ॥ आतोज्ञासंभ
 वादेव नाधिकायैक्यवादिनाम् ॥ १५ ॥ अतो नाज्ञातमिति च विषयो विषयांतरे ॥ अज्ञाभावात्फ
 लं कस्य योगः शशानुशंगयोः ॥ १६ ॥ दुर्घटत्वं भूषणं चेत्स्यादविद्यात्वमात्मनः ॥ अंधं तमोऽप्यलंका
 रो नित्यदुःखं शिरोमणिः ॥ १७ ॥ अतः परोमात्रयेति पूर्वश्रुतिनिर्दिशितः ॥ अन्यमीशमिति श्रु
 त्याभिन्नजीवदशांगतः ॥ १८ ॥ भिन्नत्वेनात्मसादृश्यदोषेति श्रुतेः सदा ॥ मायावादतमोऽव्यास
 मितितत्त्वदृशा जगत् ॥ १९ ॥ भातं सर्वज्ञसूर्येण ग्रीतये श्रीपतेः सदा ॥ नमो भंदिनानंदसांद्रमुद
 रमूर्तये ॥ इंदिरापतये नित्यानंदभोजनदायिने ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्य
 विरचिते उपाधिखंडनं समाप्तम् ॥

श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः॥अथमायावादखंडनम् ॥ ॐ श्रीनृसिंहोखिलाज्ञानमतध्वान्तिदिवाकरः॥
जयत्यमितसज्ज्ञानसुखशक्तिपयोनिधिः ॥३॥विमतमनारंभणीयम् अन्यथाप्रतिपादकत्वात् य
दित्थं तत्तथायथासंप्रतिपन्नम्॥नहिब्रह्मात्मैक्यस्ययाथार्थ्यतत्पक्षे॥अद्वैतहानेःस्वरूपातिरेके॥अ
नतिरेकेस्वप्रकाशत्वादात्मनःसिद्धसाधनता ॥ निर्विशेषत्वादात्मनोनानधिगतोविशेषः ॥सिद्धत्वा
रस्वरूपस्यविशेषाभावानाच्चज्ञानंकस्यचिदावरकम्॥ अनधिगतार्थंगतृप्रमाणमितिचतन्मतम् ॥
अज्ञानासंभवादेवतन्मतमखिलमपाकृतम् ॥ मिथ्यात्वेचैक्यस्यानत्वावेदकत्वभागमस्यस्यात् ॥
सत्यताचभेदस्य ॥ एवमेवप्रयोजनमपिनिरस्तम् ॥ स्वरूपत्वान्मोक्षस्यपूर्वमेवसिद्धत्वात् ॥ अ
ज्ञानासंभवेनचतुर्थप्रकाराभावात्पंचमप्रकारतापिनिरस्ता ॥ विषयप्रयोजनाभावादेवाधिकारी
च ॥ तदभावादेवसंबंधोऽपि ॥ द्वाविमौपुरुषौलोकेशश्चाक्षरएवच॥क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोऽ
क्षरउच्यते ॥ उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः ॥
यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः॥योमामेवम
संभूढोजानातिपुरुषोत्तमम् ॥ ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंम
याऽनघ॥एतद्बुद्ध्वाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारत ॥ इंद्रियेभ्यःपराह्यर्थाअर्थेभ्यश्चपरमनः ॥मन
सस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मानमहान्परः ॥ महतःपरमव्यक्तमव्यक्तापुरुषःपरः ॥ पुरुषान्नपरंकिंचि
त्साकाशासापरागतिः ॥ भूम्नःकृतुवज्यास्त्वंतथाचदर्शयति ॥ इतिविष्णोःपुरुषोत्तमत्वमेवसर्व
शास्त्रार्थत्वेनभगवताश्रुत्याचाभिहितम् ॥ इतिसर्वज्ञमुनिनामायावादतमोऽखिलम् ॥ निरस्तंतत्त्व

वादेनसतांसंशयनुत्तये ॥ नास्तिनारायणसमंनभूतंनभविष्यति ॥ एतेनसत्यवाक्येनसवाथान्
साधयाम्यहम् ॥७॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितंमायावादखंडनंसमाप्तम् ॥

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ प्रपंचमिथ्यात्वानुमानखंडनप्रारंभः ॥ नत्वाविश्वोदयस्थेमलयहेतुं प
तिंश्रियः ॥ कुर्मःप्रपंचमिथ्यात्वमानखंडनपंचकम् ॥ १ ॥ विमतंमिथ्यादृश्यत्वाद्यदित्थंनत्तथा
यथासंप्रतिपन्नम् ॥ इत्युक्तेजगतोभावादाश्रयासिद्धःपक्षः ॥ अनिर्वचनीयासिद्धेप्रसिद्ध
विशेषणः ॥ सदसद्वैलक्षण्येमिथ्यात्वेसिद्धसाधनता ॥ दृश्यत्वाभावादसिद्धोहेतुः ॥ अनिर्व
चनीयासिद्धेरेव ॥ अनिर्वचनीयासिद्धेरेवसपक्षाभावादिरुद्धः ॥ आत्मनोऽपिदृश्यत्वादने
कांतिकः ॥ जगतोऽभावेऽनुमानस्याप्यभावइतितर्कबाधितत्वेनानध्यवसितः ॥ प्रत्यक्षादि
विरुद्धत्वाद्विश्वंसत्यमित्यादिवाक्यविरुद्धत्वाच्चकालात्पथापदिष्टः ॥ रजतंदृष्टमितिभ्रममात्र
त्वात् ॥ विमतंसत्यंदृश्यत्वात् ॥ आत्मवदित्यपिप्रयोज्यत्वात्प्रकरणसमः ॥ विमतंसत्यंप्रमा
णदृष्टत्वात्पदित्थंनत्तथायथाआत्मेतिप्रयोगात्सत्प्रतिसाधनः ॥ शुक्तिरजतस्याप्यनिर्वचनी
यत्वाभावात्साध्यविकलोदृष्टांतः ॥ उक्तप्रकारेणदृश्यत्वाभावात्साधनविकलश्च ॥ प्रमाणवि
रुद्धत्वमुपाधिः ॥ साध्यधर्मविशिष्टःपक्षः ॥ साध्यसमानधर्मविशिष्टःसपक्षः ॥ साध्यविपरीतधर्म
विशिष्टोविपक्षः ॥ पक्षवचनंप्रतिज्ञा ॥ लिंगहेतुः ॥ निदर्शनंदृष्टांतः ॥ योदृश्यतेसदानंदनित्यव्यक्त
चिदात्मना ॥ निर्दोषाखिलकल्याणगुणंबेदेरमापतिम् ॥ उत्पत्तिस्थितिभंगंविश्वंयस्मात्प्रपद्यते ॥

पुरुषात्सजयतिजगदंतर्धामीखामीरमानाथः ॥
धैर्विरचितंपंचमिथ्यात्वानुमानखंडनंसमासम् ॥

॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचा

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ अथ तत्त्वसंख्यानम् ॥ स्वतंत्रमस्वतंत्रंच द्विविधं तत्त्वमिष्यते ॥ स्वतंत्रो भगवान् विष्णुर्भावाभावौ द्विधेतरत् ॥ प्राक्प्रध्वंससदात्वेन त्रिविधो भाव इष्यते ॥ चेतनाचेतनत्वेन भावोऽपि द्विविधो मतः ॥ २ ॥ दुःखस्पृष्टंतदस्पृष्टमिति द्वैधवचेतनम् ॥ नित्यादुःखारमाऽन्येतुस्पृष्टदुःखाः समस्पृष्टदुःखा विमुक्ताश्च दुःखसंस्था इति द्विधा ॥ दुःखसंस्थामुक्तियोग्या अयोग्या इति च द्विधा ॥ ४ ॥ इति द्विधामुक्तियोग्या दैत्यरक्षः पिशाचकाः ॥ मर्त्याधमाश्चतुर्धैवतमो योग्याः प्रकीर्तिताः ॥ ५ ॥ सांध्यतमसः सृत्ति संस्था इति द्विधा ॥ नित्यानित्यविभागेन त्रिधैवाचेतनं मतम् ॥ ६ ॥ ते च प्रापुराणाद्याः कात्प्रकृतिं च ॥ नित्यानित्यं त्रिधा प्रोक्तमनित्यं द्विविधं मतम् ॥ ७ ॥ नित्यावेदाः स्पृष्टमसंस्पृष्टं महानहं ॥ बुद्धिर्मनः खानिदशमात्राभूतानि पंच च ॥ ८ ॥ असंस्पृष्टं च संस्तं संप्रकीर्तितम् ॥ सृष्टिः स्थितिः संहतिश्च नित्यमो ज्ञानबोधनम् ॥ ९ ॥ संस्पृष्टमंडतद्रंच समत्तिर्ज्योतिरेव च ॥ विष्णुना स्य समस्तस्य समासव्यासयोगतः ॥ १० ॥ बंधो मोक्षस्सुखं दुःखमाह भगवत्पादाचार्यविरचितं तत्त्वसंख्यानं समासम् ॥ ११ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थ



श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथतत्त्वविवेकः ॥ स्वतंत्रं परतंत्रं च प्रमेयं द्विविधं मतम् ॥ स्वतंत्रो भगवान् वि
 ष्णुर्निर्दोषाखिलसद्गुणः ॥ द्विविधं परतंत्रं च भावो भाव इतीरितः ॥ पूर्वापरसदात्वेन त्रिविधो भाव इष्यते
 ॥ २ ॥ भावाभावस्वरूपत्वाभ्यामन्यो भावता पृथक् ॥ चेतनो चेतनश्चेति भावोऽपि द्विविधो मतः ॥ ३ ॥
 नित्यमुक्तश्च सृष्टियुक् परतंत्रोऽपि चेतनः ॥ द्विधैव श्रीनित्यमुक्तासृष्टियुक् च द्विधामतः ॥ ४ ॥ मुक्तो मु
 क्त इति ह्यत्र ब्रह्मांता उत्तरोत्तरम् ॥ मुक्ताः शतगुणाः प्रोक्ता रमातेभ्योऽखिलैर्गुणैः ॥ ५ ॥ नित्यं बहुगु
 णो द्रिक्ता ततोऽनंतगुणो हरिः ॥ अमुक्तास्त्रिविधास्तत्र नीचमध्योच्चभेदतः ॥ ६ ॥ मुक्तियोग्यास्त
 त्रचोच्चानित्यावर्तास्तु मध्यमाः ॥ नित्यानित्यतमो योग्या द्विधैवाचेतनं मतम् ॥ ७ ॥ नित्यानित्यत्वमे
 देन देशः कालश्रुतिस्तथा ॥ भूतैर्द्रियप्राणगुणाः सूक्ष्मरूपं च नित्यकम् ॥ ८ ॥ एषां विकारो नित्यः स्या
 न्नित्या एव हि चेतनाः ॥ गुणक्रियाजातिपूर्वाधर्माः सर्वेऽपि वस्तुनः ॥ ९ ॥ रूपमेव द्विधा तच्च यावद्द
 स्तु च खंडितम् ॥ खंडिते भेदेऽप्येक्यं च यावद्दस्तु न भेदवत् ॥ १० ॥ खंडितं रूपमेवात्र विकारोऽपि विका
 रिणः ॥ कार्यकारणयोश्चैव तथैव गुणतद्वतोः ॥ ११ ॥ क्रियाक्रियावतोस्तद्वत्तथा जातिविशेष
 योः ॥ विशिष्टशुद्धयोश्चैव तथैवांशान्शिनोरपि ॥ १२ ॥ य एतत्परतंत्रं तु सर्वमेव हरेस्तदा ॥ वश
 मित्येव जानाति संसारान्मुच्यते हि सः ॥ १३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थः ० कृतः तत्त्वविवेकः समाप्तः ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथ तत्त्वोद्योतारंभः ॥ ॥ सर्वत्राखिलसच्छक्तिस्त्वतंत्रोऽशेषदर्श
 नः ॥ नित्यातादृशचिच्चेत्ययं तेषो नोरमापतिः ॥ १ ॥ वियतो भिन्नो मुक्तत्वाद्यदित्यंततथा यथा

संप्रतिपन्नम् । न च भेदे विकल्पो युज्यते ॥ अनिर्वचनीयस्य सर्वत्राप्रसिद्धत्वादेव ॥ शशविषाणं
 गोविषाणं वोच्यत इति वत् । न चानिर्वचनीये किंचिन्मानम् ॥ मिथ्याशब्दोऽनिर्वचनीयं वदतीत्य-
 त्रच ॥ अनुमानस्य चाप्रसिद्धविशेषणः पक्षः ॥ न च धूमत्ववन्मिथ्यात्वमुभयसंप्रतिपन्नं सामान्यम-
 स्ति । न च बाष्पारोपितधूमेन धूमवत्त्वं व्यभिचरति । न च भावाभावविलक्षणं किंचिदागमोक्तिः । ना-
 सदासीन्नोसदासीत्तदानीनासीद्रजो नोव्योमापरोयदित्यत्र च । पारिशेष्येणानिर्वचनीयत्वांगीकारे
 आनीदवातं स्वधयातदेकमितितदानीं परिशिष्टत्वाद्ब्रह्मणोऽपि अनिर्वचनीयत्वं स्यात् ॥ मूर्तसदि-
 तिसंप्रोक्तममूर्तमसदुच्यते ॥ मूर्तामूर्तेतरद्ब्रह्म न सत्तन्मासदुच्यते इति पैङ्गिश्रुतिः ॥ यदन्यद्वायोश्चां-
 तरिक्षाच्चेत्तत्सदितामध्यंदिनश्रुतिः ॥ अद्भुतत्वादनिर्वाच्यं ब्रह्म चिच्चेत्येव च ॥ अचिंत्यं तत्तद्वै-
 तदतर्क्याज्ञेयमेव च ॥ ऋगताविधातोस्तु पूर्वाविगतवत्सदा ॥ स्थितेर्ब्रह्मर्तमित्युक्तमनृतं परि-
 णामतः ॥ प्रकृतिप्राकृतं प्रोक्तमसत्तदशुभत्वतः ॥ असत्तांबुद्धिगम्यत्वादसत्यमिति चोच्यते ॥
 नियमेन बहिर्ब्रह्म त्वास्ते संतो ब्रह्मणि स्थिताः ॥ विश्वं सत्यं वशे विष्णोर्नित्यमेव प्रवाहृतः ॥ न काप्य-
 नीदृशं विश्वं तत्तत्कालानुसारतः ॥ असत्यमप्रतिष्ठं ये जगदाहुरनीश्वरम् ॥ त आसुराः स्वयं न द्या-
 जगतः क्षयकारिणः ॥ इत्यादिव्यासस्मृतौ ॥ असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अप-
 रस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य न द्यात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्र-
 कर्मणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥ इत्यादिचगीतासु ॥ विश्वं सत्यं मघवानां युवोरिदापश्च न प्रभिनंति ब्रतं
 वाम् ॥ प्रधान्वस्य महतो महानि सत्यासत्यस्य करणानि वोचम् ॥ सत्यः सो अस्य महिमा गूणे

शवोयज्ञेषुविप्राज्ये ॥ कविर्मनीषीःपरिभूःस्वयंभूर्याथातथ्यतोर्यान्यदधाच्छाश्वतीभ्यःसमा
 भ्यइत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ नचार्थापत्याऽनिर्वचनीयत्वसिद्धिः ॥ असतःप्रतीतिविनाऽसद्वै
 लक्षण्यज्ञानानुपपत्तेः ॥ नचबाध्यंजगदित्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ बाध्यत्वमपिहितेषामिथ्या ॥
 तस्यचमिथ्यात्वेऽबाध्यत्वमेवसत्यंस्यात् ॥ सद्विलक्षणत्वंचसज्जातिविलक्षणत्वंसन्मात्रविलक्ष
 णत्वंवा ॥ जात्यंगीकारेसद्वहुत्वम् ॥ सन्मात्रविलक्षणत्वंचेत्सिद्धसाधनता ॥ ब्रह्मवैलक्ष
 ण्यांगीकारात् ॥ नचकयापियुक्तयामानेनवाभेदनिराकरणंभवति ॥ अंगीक्रियमाणत्वात् ॥
 अनिर्वचनीयासिद्धेश्चसद्विलक्षणत्वमसद्विलक्षणत्वंचमिथ्येत्यविलक्षणत्वमेवसत्यंस्यात् ॥ एवमे
 वहेत्वादिष्वपिविकल्पोनिराकरणीयः ॥ दृश्यत्वाद्यनुमानेष्वपिपुनएवदोषाः ॥ आत्मनोऽपि
 दृश्यत्वादनैकांतिकताच ॥ नचात्मनोदृक्कर्मत्वंविनातज्ज्ञानत्वम् ॥ तदज्ञाननिवृत्तिश्चेतेनभव
 ति ॥ नचतदाकरणम् ॥ अतद्विषयत्वादेव ॥ तद्विषयत्वमेवहितदाकारत्वम् ॥ नहिज्ञानज्ञेय
 योरैकाकारता ॥ नह्यज्ञानस्यघटाश्रयत्वंब्रह्माश्रयत्वंवास्ति ॥ पुंगतमेवहितमोज्ञानेननिवर्तते ॥ वि
 षयाश्रितंचेदज्ञानंनिवर्ततेतर्ह्येकेनज्ञातस्यघटस्यान्यैरज्ञातत्वंनस्यात्अतद्विषयकज्ञानेनतदज्ञान
 निवृत्तौघटज्ञानेनापिनिवर्तते ॥ अतंविषयत्वादेवतस्यज्ञानत्वंचनस्यात् ॥ घटवत् ॥ ज
 हत्वंचाप्रमातृत्वमेव ॥ नचप्रमातृत्वमात्मनस्तैरंगीक्रियते ॥ अतस्तदप्यनैकांतिकम् ॥ मि
 थ्याप्रमातृत्वंचअनिर्वचनीयनिरासादेवनिरस्तम् ॥ यदिजडत्वंनामाप्रकाशकत्वंतदप्यात्मनःस्ववि
 षयप्रकाशत्वाभावात्परविषयप्रकाशत्वाभावाच्चानैकांतिकमेव ॥ स्वविषयत्वंहिकर्तृकर्मवि

रोधात्तैर्नागीक्रियते ॥ मिथ्याभूतपरविषयत्वंचानिर्वचनीयनिरासादेवनिरस्तम् ॥ विषयवर्जि-
तःप्रकाशएव न भवति घटवत् ॥ तत्प्रमाणाभावात् ॥ देशतःकालतःपरिच्छिन्नत्वंप्रकृतिकाला-
दिष्वभावाद्भागासिद्धम् ॥ वस्तुतःपरिच्छिन्नत्वमात्मनोऽपि भेदाङ्गीकारादनैकांतिकंभव-
ति ॥ प्रत्यक्षबाधितं च जगन्मिथ्यात्वम् ॥ सदिति प्रतीयमानत्वात् ॥ न च प्रत्यक्षसिद्धमन्ये-
न केनापि बाध्यं दृष्टम् ॥ चंद्रप्रादेशत्वादिविषयंतुदुरस्थत्वादिदोषयुक्तत्वादपटु ॥ न च जगत्प्रत्य-
क्षस्यापटुत्वे किंचिन्मानम् ॥ न च जगतोऽज्ञानजन्यत्वे किंचिन्मानम् ॥ न च मायाविना मार्या दृ-
श्यते विश्वमीश्वरः ॥ सदापश्यति तेनेदं न मायेत्यवधारयतामिति ॥ अपरोक्षदृशो मिथ्यादर्शनं न क-
चिद्भवेत् ॥ सर्वापरोक्षविद्भिर्णुर्विश्वदृक्कृतन्नतन्मूषेति ब्रह्मांडे ॥ ईशोऽनीशो जगन्मिथ्यानपूज्यो
गुरु रित्यपि ॥ एक आत्मा परब्रह्मभावो मुक्तिरिति ह्यपि ॥ एवमादिविरुद्धानिवचनान्यथयुक्तयः ॥
प्रमाणैर्बहुभिर्ज्ञेया आभासा इति वैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेषु विरोधेऽन्यार्थकल्पना ॥ इतराणि विरुद्धा-
नि प्रलंभभ्रमजान्यपीति व्यासस्मृतिः ॥ नासतो दृष्टत्वात् नाभाव उपलब्धैर्धर्म्याच्च न स्वभादि-
वदित्यादि भगवद्वचनेनापि निरस्ताः ॥ न च शून्यवादिनः सकाशात् वैलक्षण्यं मायावादिनः ॥ व्याव-
हारिकसत्त्वस्य तेनाप्यङ्गीक्रियमाणत्वात् ॥ सत्यं तु द्विविधं प्रोक्तं सांख्यं तं पारमार्थिकम् ॥ सांख्यं व्या-
वहार्यं स्यात् निवृत्तौ पारमार्थिकम् ॥ विचार्यमाणेनोऽसत्त्वं सत्त्वं चापि प्रतीयते ॥ यस्य तत्सांख्यं तं ज्ञे-
यं व्यवहारपदं च यदित्यादिना ॥ न च निर्विशेषब्रह्मवादिनः शून्यात्कश्चिद्विशेषस्तस्य ॥ निर्विशेषं स्वयं
भातं निर्लेपमजरामरम् ॥ शून्यं तत्त्वमविज्ञेयं मनोवाचा मगोचरम् ॥ जाड्यसंबृत्तिदुःखांत पूर्वदोषवि-

रोधिषत्॥ नित्यभावनयाभातंतद्भावं योगिनं नयेत्॥ भावार्थप्रतियोगित्वं भावत्वं वानतत्त्वतः॥ विश्वा
 कारं च संवृत्त्या यस्य तत्पदमक्षयमित्यादितद्वचः॥ अनृतजडविरोधिरूपमतत्रयं मलबंधनदुःखता
 विरुद्धमिति च मायावादी॥ नास्य सत्त्वमसत्त्वं वानदोषो गुण एव वा॥ हेयोपादेयरहितं तच्छून्यं पदमक्ष
 यमिति शून्यवादी॥ सत्त्वादिधर्माः परमार्थतोऽपि मायावादिनापि नांगीक्रियन्ते॥ सर्वविशेषविनिर्मुक्त
 त्वांगीकारात्॥ अवाच्यं सर्वशब्दैस्तद्भक्ष्यते चाखिलैः पदैः॥ अज्ञेयं ज्ञानलक्ष्यं च तच्छून्यं पदमक्षय
 मिति च शून्यवादी॥ न चाखंडत्वेन कश्चिद्विशेषः॥ यदखंडं पदं लक्ष्यं सर्वपरिविशेषणैः॥ सर्वैर्विशेष
 णैर्मुक्तं तच्छून्यं पदमक्षयमिति च शून्यवादी॥ एवमेव मायावादिराद्धांतः॥ न च मायावादिनो भावत्वं
 नामधमः॥ न च शून्यवादिनः शून्यत्वं नामधर्मः॥ मय्यनंतगुणेऽनंतगुणतोऽनंतविग्रहे॥ यदासीत्तत्तद्
 वाद्यः स्वयं भूः समभूदजः॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः॥ यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यन्य
 य ईश्वरः॥ इति भगवद्राद्धांतः॥ परास्य शक्तिर्विधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेत्यादि श्रु
 तिः॥ प्रकृष्टप्रकाशश्चंद्र इत्यादिषु प्रकृष्टत्वादिविशेषणानि संत्येवेति न तत्साम्यम्॥ अनित्यदेशकाल
 संबंधित्वस्य सत्त्वान्नसोऽयं देवदत्त इत्याद्युपमा च॥ देवदत्तादिस्वरूपमात्रस्य सिद्धत्वाच्च स्वरूपमा
 त्रे प्रश्नः॥ न क्षत्रादिव्यतिरेकमात्रस्यापि सिद्धत्वाच्च व्यतिरेकमात्रे॥ अन्यथा प्रश्नस्यैवासंभवात्॥
 अतः कैर्विशेषणैर्विशिष्ट इति प्रश्ने प्रकृष्टप्रकाशतद्देशकालादिविशिष्ट एव वाक्यार्थः॥ अंगीक्रियमाण
 त्वाद्विशिष्टादेरनिर्वचनीयत्वाभावाच्च सत्यत्वं चासिद्धम्॥ दृष्टस्य वस्तुनो बलवद्बुद्धिर्विनानान्यद्वाध
 कमिति दुर्धटत्वे सुधटत्वे वानानिर्वचनीयसिद्धिः॥ सर्वैलक्षण्यांगीकारादुर्धटमपि ब्रह्मप्रमाणा

दंगीक्रियतएव ॥ जगतोभिन्नमभिन्नंभिन्नाभिन्नंवेत्यादिविकल्पस्तत्रापियुज्यते ॥ भिन्नंचेद्रे
दादिविशिष्टाच्छुद्धम् ॥ भिन्नमभिन्नंवेत्याद्यनवस्था॥ अभिन्नंचेन्मिथ्यारूपेणजगताब्रह्मापिमि
थ्यैवस्यात् ॥ मिन्नाभिन्नंचेदोषद्वयमपि ॥ उभयविलक्षणंचेदनिर्वचनीयत्वंब्रह्मणएवापति
तम् ॥ यद्येवमपिनानिर्वयनीयत्वंब्रह्मणस्तीहजतोऽपिनस्यात् ॥ विश्वंसत्यमित्यादिवचनम
त्रायुक्तम्॥नसत्तन्नासदुच्यते॥ असद्वाइदमग्रआसीत् ॥ नासदासीन्नोसदासीत्तदानीमित्या
दिब्रह्मणोपिमिथ्यात्वेप्रमाणमस्ति ॥ नहिदृष्टेर्वलवत्किंचित्प्रमाणम् ॥नहियुक्तिपराजितोऽपिक्षु
धितोनान्नमति॥बलवद्दृष्टिबाधे॥नचान्नत्वेदुर्घटेतस्यानन्नत्वंभवति॥दृष्ट्यबाधितदृष्टस्य॥नचा
न्नानन्नैवलक्षण्यमनुभूयते॥नचतथाव्यवहारः॥नचतत्रकिंचिन्मानम्॥अतोविशिष्टादिनिराकरण
युक्तीनामपिविशिष्टाद्यपेक्षितत्वाज्जात्युत्तरमितिनयुक्तिबाधापि॥अतोनिखिलगुणगणाढ्यमेवब्र
ह्मश्रुत्यभिप्रेतम् ॥ अनिर्वचनीयासिद्धेरवानुमानस्याप्यसिद्धिः ॥ वाचारंभणंविविधःप्रकारः ॥
नामधेयंनित्यंधार्यनाममृत्तिकेत्यादिवैदिककमेवइत्येतद्वचनंसत्यमित्यादिश्रुत्यर्थः ॥ अनित्यत्वा
त्सांकेतिकंनामाप्रधानंनित्यत्वान्मृत्तिकादिनामैवप्रधानंम् ॥प्रधानज्ञानादप्रधानंज्ञानार्थमिवभवति
एवंप्रधानस्यपरमात्मनोज्ञानादप्रधानंज्ञातमिवभवति ॥ प्राधान्यज्ञापनार्थमेवसृष्ट्यादिकथनम् ॥
यथासोम्येत्याद्यपिसादृश्यकथनम् ॥नचैकनखनिकंतनविकारःसर्वकार्णाथसम् ॥ प्रधानपुरुषज्ञा
नादग्रामोज्ञातइतिव्यपदेशोऽस्ति॥नहिसत्यज्ञानेनमिथ्याज्ञानंभवति॥मुक्तामुक्तयोर्भेदाभावेमुक्त
स्यसंसारःसंसारिणोवामुक्तत्वंस्यात् ॥ यद्यज्ञानकृतोभेदस्तीहिईश्वरस्याज्ञानाभावात्संसारिणे

कथंतेनानुभूयेत ॥ ततश्चदुःखित्वंस्यात् ॥ तान्यहंवेदसर्वाणिनत्वंतथपरंतप ॥ सुखंदुःखंभवो
 भावोभयंचाभयमेवच ॥ अहिंसासमतानुष्टिस्तपोदानंयशोऽयशः ॥ भवंतिभावाभूतानामतएव
 पृथग्विधाः ॥ यस्मात्क्षरमतीऽनोहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदचप्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ इ
 त्यादिनार्द्वरेणापिभेदस्यैवानुभूयमानत्वाच्च ॥ ततएवाभ्रंतित्वान्नमुक्तस्यापिभेदनिवृत्तिः ॥
 नचोपाधिभेदमात्रेणईश्वरस्यदुःखाभावः ॥ हस्तपादाद्युपाधिभेदेपिभोक्तुरेकत्वानुभवात् ॥ उद्य
 तायुधदोर्दंडाःपतिताःस्वशिरोक्षिभिः ॥ पश्यंतःपातयंतिस्रमकबंधाअप्यरीन्युधीतिभारतवचना
 न्नविश्लेषाद्विशेषः ॥ अतोऽनौपाधिकत्वादेवभेदस्थनमुक्तेश्वरैक्यम् ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यम
 मसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यर्थंतिच ॥ यदापश्यःपश्यतेरुग्मवर्णकतारिभीशं
 पुरुषंब्रह्मयोनिम् ॥ तदाविद्वान्पुण्यपापेविधूयनिरजंनःपरमंसाम्यमुपैतिइतिमुक्तभेदवचनेभ्य
 श्च ॥ एवंप्रत्यक्षानुमानागमविरुद्धत्वादभेदविषयवत्प्रतीयमानान्यपिवाक्यानिसादृश्याद्यर्थान्येव
 योजनीयानि ॥ विरुद्धवत्प्रतीयंतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेपामर्थोऽन्ववेक्ष्यतइति
 ब्राह्मवचनाच्च ॥ भेदाद्यनुभवस्यभ्रंतित्वांगीकारेत्वपलापयुक्तेर्नितरांभ्रंतित्वाद्भेदाद्यनुभवस्या
 भ्रंतित्वमेवभवति ॥ परस्परविरुद्धयोरन्यतरनिषेधस्यान्यतरविधिनांतरीयकत्वात् ॥ एकजीव
 वादिपक्षेत्तन्निष्ठानांनृस्यनंतरमपिविश्वस्यानिवृत्तत्वाद्भेदनिष्ठएवएकोजीवइत्यापतति ॥ तस्यचन
 त्रैवाग्रहान्नकदाचिद्भेदनिवृत्तिरेवभवति ॥ नचैकजीवाज्ञानपरिकल्पिताःसमस्ताइत्यत्रकिंचि
 न्मानम् ॥ अतोमुक्तेभ्योप्यन्यएववेतिसमस्तगुणपरिपूर्णोभगवान्विष्णुरितिसिद्धम् ॥ ४३ ॥

ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः केवल्यं संभवान् केवलो हरे ॥ परोमा
त्रयातन्वावृधाननते महित्वमन्व श्रुवन्ति ॥ सत्यचिच्चेत्यपतये मुक्ता मुक्तोत्तमायते ॥ नमोना
रायणायार्थं दत्तं दत्तपद्म ॥ आनन्दतीर्थपुंसिंहो मायावादिदितः सुतान् ॥ विदार्थयुक्तिन
स्वरैरप्रतीपोऽभिभासते ॥ पलायध्वं पलायध्वं त्वरयामायिदानवाः ॥ सर्वज्ञहरिरायातितर्काग
मदरारिधत् ॥ द्रवतद्रवताशुमायिनः प्रविशध्वमतं द्रितागुहाः ॥ कमलारमणांबराश्रयः समुदेत्य
खिलज्ञभास्करः ॥ नृहरिः सकलज्ञानामकः समुपैति हि मायिदानवान् ॥ प्रपलायनमत्र तत्क्षमं
त्वरयावोवसतिर्गुहासुच ॥ जयत्यानन्दतीर्थेष्टदेवतानरेकेसरी ॥ विपाटिताज्ञानतमः कपाटात्पुरुहुं
कृतः ॥ जयत्यमितपौरुषः स्वजनतेष्टचिंतामणिरजेशमुखवंदितो गुणगणार्णवः श्रीपतिः ॥ सर्व
ज्ञसन्मुनीन्द्रोच्चसन्मनः पंकजालयः ॥ अजितोजयतिः श्रीशोरमाबाहुलताश्रयः ॥ इति श्री
मदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्तत्त्वोद्योतः समाप्तः ॥ ८ ॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ नमस्ते वायो ॥ अथ कर्मनिर्णयः ॥ ॥ ॐ ॥ यद्विज्यते विधीशानशक्रपूर्वैः
सदामरैः ॥ रमाप्रणयिने तस्मै सर्वयज्ञभुजे नमः ॥ महानाम्नीनामृचामुपसर्गये उपसर्जनभूतास्ता
नुपसृजति संयोजयति ॥ महन्नामयास्त्वष्टुविद्यतेतामहाना रुयः ॥ परस्य ब्रह्मणो यन्नामैर्द्रादिकं
तन्महार्थत्वा न्महत् ॥ महद्वितत्परं ब्रह्म ॥ अशेषगुणपूर्तः ॥ तत्रैक आहुगुणं ब्रह्मेति ॥ नतद्युक्तम् ॥
श्रुति युक्तिविरोधात् ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ॥ विज्ञानमानन्दं ब्रह्म ॥ यः सर्वज्ञः सर्व

विद्यस्यज्ञानमयंतपः॥ तस्मादेतद्ब्रह्मनामरूपमंत्रं च जायते ॥ दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः स बाह्याभ्यंतरो
 ह्यजः॥ अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः॥ एतावानस्य महिमा अतो ज्यायांश्च पुरुषः ॥ योनः
 पिता जनिता यो विधाता धामानि वेदभुवनानि विश्वा॥ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य
 पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते॥ सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तो वाक्यनादरः ॥
 विष्णोर्नृकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममे रजांसि ॥ परोमात्रया तन्वाष्टधाननने महित्वमन्वभ्रु
 वंति ॥ न ते विष्णो जायमानो न जातो देव महिम्नः परमंतमापेत्यादिका ॥ युक्तिश्च ॥ बुद्धिपूर्वसर्व
 कर्तृत्वात् सर्वज्ञत्वादयो गुणायुक्ताः॥ कर्तृत्वात्सगुणं ब्रह्म पुरुषं पुरुषर्षभमिति च भागवते ॥ न च एको
 देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो नि
 गुणश्चेत्यादि विरोधः ॥ सत्त्वादिगुणाभावोक्तेस्तत्र ॥ अन्यथैको देवः सर्वभूतेषु गूढ इत्यादीनामपि
 गुणत्वात्स्वोक्तिविरोधः ॥ न च निर्विशेषं नाम किंचिदस्ति ॥ निर्विशेषत्वोक्तेरेव व्याहृतत्वात् ॥ निर्वि
 शेषत्वेन विशिष्टं न च वेत्तुं ते यद्यविशिष्टं तर्हि न विशेष निराकरणम्॥ विशेषस्त्वमेव भवति ॥ यदि ते
 न विशिष्टं स एव विशेष इति व्याहृतिः ॥ न च निर्विशेषत्वोक्तिविरोधः ॥ अशेषविशेषवचनानुभवयु
 क्तिविरोधश्च ॥ न च मिथ्याविशेषवत् ॥ व्याहृतेः ॥ मिथ्याविशेष इत्युक्ते ह्यसिद्धिशेष इत्येव भवति ॥
 तथा च विशेषविशिष्टपक्षोक्तदोष एव ॥ न चानिर्वचनीयविशेष इति भवति ॥ अनिर्वचनीयासि
 द्धेः ॥ न हितत्र प्रत्यक्षमस्ति ॥ मिथ्याशब्दस्त्वभाववाच्येव ॥ तदन्यत्र प्रमाणाभावात् ॥ न चान्य
 त्प्रमाणम् ॥ प्रतिज्ञाव्याहृतेः ॥ न हि सदंत रादसतश्चान्यत्सदसिद्धलक्षणं प्रसिद्धम् ॥ असन्नभवती

त्र्युक्तेद्वौनञौप्रकृतमर्थसातिशयंगमयतइतिसेदवभवति ॥ असदंतरंवाविशेषविवक्षायाम् ॥ किंचै
 तद्वैलक्षण्यम् ॥ भेदोऽभेदोभेदाभेदोवा ॥ नतावद्भेदः अनंगीकारात् ॥ व्यावहारिकभेदश्चानिर्वाच्य
 सिद्धौवक्तव्यः ॥ नचाव्यावहारिकंकिंचित् ॥ नचाशेषव्यवहारनिवृत्तौकिंचिन्मानम् ॥ नचमिथ्यात
 द्ययोःसामान्यंव्यावहारिकत्वंधूमबाष्पयोर्धूमत्ववत् ॥ नचाभेदोऽनंगीकारादेवा ॥ तथैवोभयम् ॥ अ
 भेदेचानिर्वाच्यब्रह्मणोस्तच्छब्दयोःपर्यायत्वम् ॥ नचव्यावर्त्यविशेषेणापर्यायित्वंकचित् ॥ व्यावर्त्य
 विशेषस्तद्याहृतेब्रह्मणिविशेषमापादयतिचेद्विशिष्टवाक्यार्थता ॥ नचेन्नब्रह्मज्ञानार्थिनेपदांतरंवा
 च्यम् ॥ असंगतत्वात् ॥ मिथ्याविशेषस्यचासिद्धिरुक्ता ॥ अतोऽन्योन्याश्रयतानवस्थितिश्च
 कर्कवा ॥ भेदाभेदविलक्षणमप्युक्तरीत्यैवापाकृतम् ॥ किंचासद्विलक्षणमित्यत्राभावान्यविरो
 धानांमध्येनञःकोर्थः ॥ यद्यभावोऽन ॥ असद्विलक्षणत्वंभावत्वमेवजगतःस्यात् ॥ नचसतोऽ
 न्यत्वादिधर्मानंगीकाराद्ब्रह्मणश्च ॥ असतोऽनिर्वचनीयत्वांगीकराच्चनैवलक्षण्यंततोऽनिर्वाच्य
 स्य ॥ तथापिचैद्वैलक्षण्यंनानिर्वचनीयत्वंजगतः ॥ नचविरोधः ॥ विरोधिनोरन्यतरनिषेधेऽन्य
 तरव्यासत्वानुभवात् ॥ अविद्यमानंनभवतीत्युक्तेविद्यमानमित्येवहिंसर्वलोकानुभवः ॥ अतो
 नंतगुणोभगवाच्चायणइतिसिद्धम् ॥ नचसिद्धेर्थावक्यस्यप्रामाण्याभावादीश्वराद्यसिद्धिः ॥
 सिद्धातिरिक्तकार्याभावात् ॥ लिङाद्यर्थस्त्वष्टसाधनत्वमेव ॥ नहिकर्तव्यत्वंनामेष्टसाधनत्वाद्
 न्यत्किंचित् ॥ तन्मानाभावात् ॥ शब्दस्तुनतद्वक्तीत्युक्तम् ॥ लिङादेरिष्टसाधनार्थत्वेनैवकृता
 र्थत्वेतदन्यकार्यकल्पनेकल्पनागौरवम् ॥ नचतत्कल्पकंकिंचित् ॥ विप्रतिपत्तौचान्यन्मानंवक्त

व्यंतद्भावे ॥ नचानुमा ॥ अप्रसिद्धविशेषणत्वात् ॥ नचार्थापत्तिः ॥ अनुपपत्त्यभावात् ॥
 कार्याभावादेवकार्यान्वयिनिव्युत्पत्तिरित्यादिदूरतो निरस्तम् ॥ कार्यान्विते व्युत्पत्तिरिति वद-
 नोऽकार्यान्विते व्युत्पत्तिरित्युक्ते किमुत्तरम् ॥ अध्याहारइत्युक्ते लोपइत्युत्तरम् ॥ अशेष-
 सिद्धपदानामर्थलोपाहिडाद्यर्थमात्रलोपएवगरीयान् ॥ हससिहसामीत्यादिसिद्धार्थएवबाला-
 नां व्युत्पत्तेः ॥ प्रथमप्राप्तत्वाच्चतत्त्वागेकारणम् ॥ तथैव व्युत्पत्तिदर्शनाच्च ॥ अतः सिद्धा-
 र्थप्रामाण्यसिद्धेश्च सिद्धं महागुणवत्त्वं विष्णोः ॥ ताश्च विदामधवन्नित्याद्याः ॥ हेमधवन्यशस्त्रि-
 त्मखपतइति वा ॥ तंवा एतं मधवं तं संतं मधवानित्याचक्षते परोक्षेण ॥ परोक्षप्रियाइव हि द्वे-
 वाः प्रत्यक्षद्विषः ॥ तेभिरिंद्रं चोदयदा तवेमधम् ॥ तन्न आयातुमधाय ॥ यशोवावमधम् ॥ मधम-
 नुप्रापत्तिः ॥ आमामेतुमधम् ॥ मधमनुप्रापत्तिः ॥ धनं वावमधमित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ गातुं त्वां स्तो-
 तुम् ॥ विदवेदयेतिसामान्यतोपेक्षितशेषेद नमुक्ता तात्कालिकापेक्षितं प्रार्थयति ॥ गातुं विद्वे-
 ति ॥ त्वमेवानुशंसिषोदिशः मार्गान् ॥ आत्मनः स्तुतिप्रकारं स्वमेवोपदिशेत्यर्थः ॥ पूर्वीणां भगव-
 त्संप्रदायागतानां परमविद्यानामर्थे शिक्षा ॥ शचीनां विद्यानां पतेवाचां पतइति वा ॥ पुरुवसो बहुवित्त-
 बहुज्ञानेति वा ॥ बहुषु वसति बहूनामावासइति वा ॥ १ ॥ आभिः अभिष्टिभिः एवं भूतैस्त्वत्पथैर्षणैस्त्व-
 त्पार्थनैः कंचिन्मदादिकं प्रचेतय प्रबोधय ॥ प्रकृष्टचेतन सर्वज्ञ परमात्मन् ॥ द्युम्नाय ज्ञानाय ॥ वि-
 त्ताय यशसे वा ॥ इषे अन्नाय च नः प्रबोधय ॥ एतादृशो हि शक्रः ॥ शक्र एवैति वा ॥ शक्तिरतिरूप-
 त्वाच्छक्रः ॥ २ ॥ राये वित्ताय ॥ वाजाय अन्नाय ॥ वज्रिणं इंद्रं वर्तयतीति वज्रिवः ॥ नियाम

कत्वेन गच्छतीति वा ॥ शविष्ठबलवत्तमसुखवत्तमेति वा ॥ कंजसेप्रेरयसि सर्वान् ॥ मंहिष्ठवञ्चिन्तुं
जस इत्यभ्यासस्तात्पर्यार्थः ॥ मत्स्वमदं कुरु ॥ ३ ॥ विदे वेदयलं भयरायः ॥ सुवीर्यच ॥ बाजानां
प्रजानां पतिर्भुवः अभवः ॥ प्रजावैवाज इति श्रुतेः ॥ वशौ अनुयथा वशम् ॥ वश इच्छाया मिति धातोः ॥
यथा वशं यथेच्छम् ॥ शूराणां सकाशाद्बलवत्तमः ॥ ४ ॥ मघो नाथ शस्त्रिणां महत्तमः ॥ चिकित्वः
ज्ञातः कर्तारिति वा ॥ नः अभितः सर्वतो नय ॥ इन्द्रो विदे समस्तं त्यजानात् ॥ तमेव स्तुषे ॥ ५ ॥
ऊतये रक्षायै अभिप्रायसिद्धये वा ॥ सनो द्विषः शत्रून् तिपा रयतु पापानि तमां सिवा ॥ कतुः ज्ञानरू
पः ॥ छंदः इच्छारूपः ॥ छंद्यत्वाच्छादनत्वाद्वा ॥ कृते अशेषशाखावगतम् ॥ ६ ॥ सातये लब्ध
ये ॥ स्त्रियः विनाशान् ॥ ७ ॥ पूर्वस्यानादेः सतस्ते सकाशात् यत्सुभ्रं सुखं तस्मिन् अधिहि ॥ तव
पूर्तिः शस्यते ॥ ८ ॥ तन्न व्यंस्तुत्यम् ॥ ब्रह्मतत्सम्यग्धृदि मन्यसे ॥ जनस्योपदेशेन तत्स्वरूपेषु पुत्रं
चाहं च संब्रूवावहै ॥ गोषु ज्ञानेषु गच्छति ज्ञानविषयो भवति ॥ सुशेवः सुसुखः ॥ समाधि वर्जितोऽद्वयः
॥ ९ ॥ एवाह्यै वैवाहीत्यग्न्यादिदेवतानां संवादरूपेणोक्तमर्थमनिशयेनावधारयति ॥ अभ्यासो
हि तात्पर्यार्थः ॥ एवाहि एवमेवेत्यर्थः ॥ विनिश्चिते तु संवादे विभागो रंग एव चेति शब्दनिर्णये ॥ अतो
ग्राह इत्यादि ॥ एवमेव हि शक्नो वशाननुयथा वशं स्वतंत्रो वर्तत इत्यर्थः ॥ अयपयगताविति धातोः
आयो इत्यायतिः ॥ उपो इति वदति शयार्थो ओकारः ॥ ओ अतिशय इति च सूत्रम् ॥ आयोजाना
तीत्यायो भन्यः ॥ समीपस्थमपि जानातीत्युपो मन्यः ॥ अन्येषां मिन्द्रियाणां पराङ्मुखत्वात्
स्वांतरं जानंति ॥ अयं त्वांतरमप्यापरोक्ष्येण पश्यति ॥ अयनेन प्राप्यं दूरस्थामायो इति वा ॥

मनुअवबोधेनेइतिधातोर्मन्युरितिज्ञानी ॥ बाह्यज्ञायज्ञानिनेआंतरज्ञायज्ञानिनइत्यभ्यासोहिता
त्पर्यार्थः ॥ एवंविधंमद्गतंत्वामुद्दिश्यैवोपेहि ॥ विश्वधविश्वधारक ॥ समीपतोदूरतश्चत्वंम
न्यमानायमह्यंमन्यवेज्ञानायमामुपेहीतिवा ॥ समीपेदूरतोऽभिज्ञंत्वामुद्दिश्यैवमद्गतम् ॥ एहिविष्णो
नमेशक्तिस्त्वदाह्वानेहिमामुप ॥ इतिब्रह्मास्तुवद्विष्णुतन्नाभ्युत्थितपद्मगइतिपाद्मे ॥ स
मीपेदूरतश्चैवध्यायंतंत्वंसदाविभो ॥ मामेहिज्ञानदानायेत्याहगाधिसुतोहरिमितिस्कांदे ॥
ओतमस्मिञ्जगद्यस्मादोमित्युक्तोहरिःसदा ॥ तमेवजगदाधारंयतयःपर्युपासतइतिमान्यसंहि
तायाम् ॥ इंद्रोवाएताभिमहानात्मानंनिरमिमीतेत्यस्याप्युक्तएवार्थः ॥ निर्माणंनामात्मन
स्तद्व्याख्यानेनख्यापनम् ॥ नह्यन्यथातासांकरणत्वंभवति ॥ यस्तद्देदसपितुष्पितासदितिश्रु
तिः ॥ त्रीणिपदानिहितागुहासुयस्तद्देदसपितुष्पितासत् ॥ स्त्रियःसतीस्ताँउमेपुसआहुःप
श्यदक्षणवान्प्रविचेतदंधः ॥ कविर्यःपुत्रःसईमाचिकेतयस्ताविजानासपितुष्पितासत् ॥ इत्यादि
श्रुतिभ्योविज्ञानमेवतन्निर्माणम् ॥ इंद्रएकंसूर्यएकंजजानवेनादेकंस्वधयानिष्टतक्षुरित्यादेर्विज्ञा
पनंवा ॥ प्रचेतनप्रचेतय ॥ आयाहिपिबमत्स्वक्तुश्छंदक्तंतबहत् ॥ सुम्नआधेहिनोवसोइत्युप
सर्गाः ॥ अंशाअप्यंश्यपेक्षयोपसर्गाभवति ॥ उपसृष्टत्वादुपसर्गाः ॥ अंतर्गतंबहिर्गतंचद्विधास्या
दुपसर्जनम् ॥ हस्तबद्धेतिवच्चैवपदानांचोपसर्गवदितिशब्दनिर्णये ॥ अधत्तान्यंजठरेप्रेमरिच्य
तप्रचेतन ॥ दाताराधस्तुवतेकाम्यंवसुप्रचेतय ॥ अस्माकंबोधिचोदितायाहिपिबमत्स्व ॥ तं
त्वापरिष्वजामहेकनुश्छंदक्तंतबहत् ॥ यातेरातिर्दिर्वसुःसुम्नआधेहिनोवसोइत्युपसृजति ॥ अशे

षमहानाद्वयर्थसंस्मरणपरिज्ञानपूर्वकमुपसर्गसंयोजनकर्तव्यमित्येतदर्थत्वेनमहानास्त्रीप्रशंसाकि
यते ॥ अन्यथातावन्मात्रप्रशंसास्मृतेऽशेषमहानास्त्रीप्रशंसायाव्यर्थत्वात् ॥ तृचविभागेनविदा
मघवन्तमूतयेनूनमितिवातिस्त्रोमहाद्वयः ॥ प्रथमायामहानास्त्रीतद्वाच्यःपार्थिवोहरिः ॥ द्वि
तीयायाआंतरिक्ष्यस्तृतीयायाद्युगःप्रभुरित्यूकसंहितायाम् ॥ तृचास्तिस्त्रोमहानानाकृत्यःपंचर्चाप्र
थमापरा ॥ तृचाद्व्याचाचनिगदैस्तार्तीयाससमिथुता ॥ इतित्रेधाविभागःस्याज्जपध्यानादिकर्म
स्वितिच ॥ त्रिलोकगेनहरिणानिर्मितःषोळशीक्रतुः ॥ एवंज्ञात्वाहरितंचकर्मकुर्वन्नजायतइति
प्रवृत्ते ॥ एवाद्येवैवाहीत्यस्यार्थोप्युक्तावधारणरूपत्वापूर्वोक्तार्थपरिज्ञानंविनानस्मर्तुंशक्यते ॥
एवंनिर्मितेनषोळशिनाक्रद्धोभवत्येवंवित् ॥ भप्रवःहेकृत्विजःप्रजावावस्त्रिष्टुभमिषंत्रिष्टुभ्राख्यम
न्नमिंद्रःपरमेश्वरःसोमायआविवासति ॥ पुरंध्याधियाअशेषप्राणिदेहाश्रययास्वबुद्ध्याप्रप्रकर्षे
णानितरांशस्यमानात्रिष्टुप्रप्रीतिकरोति॥सोमपानार्थमित्यर्थः॥मंदद्दीरायतस्यवीरस्यपरमेश्वरस्य
मंदंप्रीतिकरोतीतिमंदद्दीरःसोमः ॥ नत्वात्मप्रयोजनायप्रीतिकृतर्हिबोमेधसातयेयज्ञसि
द्ध्यर्थम् ॥ बइतिगुरुत्वादीश्वरंप्रत्येववाबहुवचनम्॥तदावोचंत्रिष्टुभंवोमेधसातयेभवैद्वैवत्ययज्ञसि
द्ध्यर्थंभवान्प्रप्राविवासतीत्यर्थः ॥ १ ॥ ओदतीनांदनकर्त्रीणांवःअपांभवदीयानापतिंवःपुरुषं
प्राणंदनकर्तारंप्रतिइषुध्यसिपतिर्भवसि ॥ सृष्टौसृष्टौयोयःप्राणस्तंतंप्रतिपतिर्भवसीतिनदमिति
पुनर्वचनम् ॥ योयुवतीनांगमनशीलानामाकाशेषोष्णमानानामद्र्यानांधूमरूपेणादाह्वानरितो
रूपेणाजराणांवाधेनूनांजगत्पोषकाणाम् ॥ धिनुपुष्टावितिधातोः ॥ तानदेनविहरतीत्यादि

श्रुतेः ॥ पथसासेचकानां देशांश्चान्तरगमनशीलानामद्वयानां हंतुमयोग्यानां धेनूनां गवां पतिं वायुं
 प्रतिष्पृध्यसीति वा ॥ वायुर्वाविगवां पतिरिति श्रुतेः ॥ ओदतीना भक्त्या सेचका
 नाम् ॥ योयुवतीनामतिशयेनात्मतत्त्वावगमकानामद्वयानां नित्यानां धेनूनां धर्मार्थकाममोक्षपोष
 काणां वाचां पतिं वायुं प्रतिपतिर्भवसीति वा ॥ वाचं धेनुमुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारो व
 षट्कारो हंतकारः स्वधाकार इति ॥ तस्याद्वौ स्तनौ दिवा उपजीवंति स्वाहाकारं च वषट्कारं च हंतकारं म
 नुष्याः स्वधाकारं पितरस्तस्याः प्राणकृष्णभोमनोवत्स इत्यादि श्रुतिभ्यः ॥ २ ॥ ताः पृथग्यः आपो गवो
 वाचो वा ॥ अस्य सूददो हसः प्राणस्य वायुस्य परमेश्वरस्य सोमं श्रीणंति ॥ अद्भिर्हि संसृष्टो भव
 ति ॥ सोमः पय आदिना वाशृतो भवति ॥ मंत्रैर्वा गृह्यते ॥ अथ सूददो हाः प्राणौ वै सूददो हा इति श्रु
 तिश्च ॥ शोभनमुदं कर्मज्ञानं वादोगधीति सूददो हाः ॥ उदेत्युच्चो भवत्यनेन पुरुष इत्युदं ज्ञानादि मनो
 वावसोमः तद्वाचः श्रीणंति स्वार्थैः प्रश्रयोग्यत्वात् पृथग्यो वाचः ॥ प्रशंसनरूपत्वात् प्रशंसनीयत्वा
 द्वा ॥ प्रशंसनीयत्वमेव अपां गवां च ॥ देवानां जन्मनि यज्ञे ॥ तत्र हि ते पाममि व्यक्तिः पूर्वज्ञाने
 वा ॥ विशः प्रजाश्च श्रीणंति ॥ मुख्यतः ता एव श्रीणंतीति च शब्दवर्जनम् ॥ दिवस्त्रिष्वारोचनेषु ॥
 आदित्यचंद्रविद्युत्पथं तं स्थितानां देवानां जन्मनि यज्ञे ॥ यज्ञा वै देवजन्म ॥ तत्र हि देवाः प्रादुर्भवं
 ति ॥ आसूर्या चंद्रमसा वा विद्युतं तै वै लोकानधि श्रिता इत्यादि श्रुतेः ॥ द्यौर्वा विद्युत्तत्पतिं वायुमुप
 गम्य ते नैव परमुपगच्छति ॥ सैषा ब्रह्मलोकैर्विराजते इत्यादि श्रुतेर्द्यौर्विविद्युत् ॥ ३ ॥ अर्चत ॥
 अर्चनं यज्ञादि ॥ प्रार्चनं ज्ञानध्यानादि ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञानयज्ञः परं तपेति भगवद्वचना

त् ॥ प्रिययज्ञाअर्चत ॥ प्रियज्ञानाःप्रार्चत ॥ पुत्रकाःअल्पज्ञानाअप्यर्चत ॥ नबुद्धिभेदंज
 नभेदज्ञानांकर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वकर्मणिविद्वान्युक्तःसमाचरन्निच ॥ उतशब्दाज्ज्ञानि
 नामप्यर्चनंयुक्तम् ॥ स्वाश्रमानुसारेणेति ॥ अधातेविष्णोविदुषाचिदर्थस्तोमोयज्ञश्चराध्यो
 हविष्मतेतिश्रुतेः ॥ किंतदर्चनीयंघृष्णुधृष्टंपरंब्रह्मवासुदेवाख्यम् ॥ पुरंदेहंनार्चत ॥ प्रत्युद्गमप्रश्र
 यणाभिवादंविधीयतेसाधुमिथःसुमध्यमे ॥ प्राज्ञैःपरस्मैपुरुषायचेतसागुहाशयायैवनदेहमानि
 नइतिभागवते ॥ स्वदेहमानिहरयेप्रणमेत्केवलायवा ॥ नदेहायनतन्मानपरायचकथंचनेति
 व्यासस्मृतौ ॥ पुनरर्चतेतितात्पर्यार्थे ॥ १ ॥ गर्गगोधापिंगादीनांधोषाअपिनादमात्रव्यं
 जकत्वेनभगवद्वाचकाएवेत्याह ॥ अवस्वरातिगर्गइत्यादिना ॥ एतत्समस्तामिंद्रायेवेत्य
 र्थः ॥ ब्रह्मवेदोविशेषतइंद्रायेवोद्यतः ॥ गर्गइतिपादभूषणमहामत्रकदधिपात्रकदधिपात्रह
 स्तिहस्तानानाम ॥ पिंगाचकोरी ॥ अवपरीत्यल्पाधिक्यादिविशेषोऽपितद्वाचकएवेतिज्ञापना
 य ॥ चनिष्कददित्यनुकरणशब्दः ॥ सनिष्पणदित्यतिशयार्थे ॥ तावाएताःसर्वाःऋचःसर्वे
 वेदाःसर्वधोषाएकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणऋचइत्येवविद्यादितिश्रुतिः ॥ दधोमथनशब्दश्चाप्यं
 तर्नादस्वरूपतः ॥ भीषकत्वंहरेर्ब्रूयादंतर्नादोहिभीषणे ॥ गजहंहितमप्येवंधिकारसहि
 तंवदेत् ॥ स्वरितेनसमायोगाद्विकृतौस्वरितोयतः ॥ महामंत्रंजलाद्यैश्चयुक्तमेतादृशंवदेत् ॥
 पादभूषाचधिकारंतत्कृतंस्वरितंवदेत् ॥ अद्भुतत्वंहरेर्वक्तिपिंगाकंठशब्दवत् ॥ तामेवाद्भुततां
 वक्तिगूहगोधापरापिचेतिशब्दनस्वे ॥ २ ॥ यच्चैन्योनद्यआपतंतितद्दोषश्चेद्रवाचकः ॥ नदी

समुद्रघोषाश्चनादत्वाच्छैष्ठ्यवाचकाः ॥ नादोहिश्चैष्ठ्यवाचीस्यादेवंघोषाः परेऽपि चेति ॥ तदर्थं च
नद्य आपतंति ॥ भूताधिभूतौ बुनिधानमध्ये भूत्वा हरिः सर्वहरोऽतिधाम्ना ॥ अगाधमंभो विदधाति
भस्मयो वाडवाग्निर्नृहरिर्विचित्र्य इति वैहायससंहितायाम् ॥ सुदुधाः सुष्ठु अपां दोहनकर्त्तव्यः ॥ स्फु
रणापगमनमासां नास्तीत्यनपस्फुरः ॥ नित्यचलनस्वभावाः ॥ अपगतस्फुरणत्वेन सोमंगुभाय
त ॥ अचलत्वेन मनोवा ॥ ३ ॥ व्यतीन् विशेषेणाधिकान् देवान् ॥ अफाणयद्द्विस्तारयामास ॥
दाशुषेयजमानाय ॥ तत्समीपे ॥ फणविस्तार इति धातोः ॥ सुयुक्तान् सुयोगरतान् ॥ विशेषेणा
धिकत्वेन व्यतयो देवताः स्मृताः ॥ नित्ययोगस्ताश्चैव नारायणपरायणाः ॥ त एव चैन्द्रियात्मानस्ता
न्विस्तारयतीश्वरः ॥ मन आर्दो द्रियाणां तु शक्तिविस्तार एव तु ॥ विस्तारो देवतानां स्याद्भक्तेषु हरि
णा कृत इति प्रकाशसंहितायाम् ॥ चतुर्भिः साकं नवतिं च नामभिश्चक्रं नृत्तं व्यतीरवी विपदिति
श्रुतिः ॥ समेद्रो मेधया स्पृणोतु ॥ अमृतस्य देवधारणो भूयासम् ॥ शरीरे मे विचरिष्यम् ॥ जिह्वा
मे मधुमत्तमा ॥ कर्णाभ्यां भूरिविश्रुवमिति च ॥ न देवाय हि मादाय रक्षंति पशुपालवत् ॥ यं तु र
क्षितुमिच्छंति बुद्ध्या संयोजयंति तमिति भारते ॥ तत्क्रोजगत्कर्ता ॥ तत्कनिर्माण इति धातोः ॥ न व
र्तते प्रसवः सर्गतक इत्यादिप्रयोगाच्च ॥ नेता च सर्वस्य ॥ तदेव वपुः सः ॥ यत्तज्जगत्कर्तृनेतृरूपम् ॥
देहदेहि विभागश्च न क्वचित्परमेश्वरे ॥ गुणतद्द्विभागो वा नेह नानेति च श्रुतेरिति पादौ ॥ तद्विज्ञाने
न परिपश्यंति धीराः ॥ आनन्दरूपममृतं यद्विभाति ॥ सदेहः सुखगंधज्ञानभाः सत्पराक्रमः ॥
ज्ञानज्ञानः सुखसुखः सविष्णुः परमोऽक्षर इति श्रुतेश्च ॥ विशुद्धविज्ञानमरीचिमालयासचित्ररत्नप्रक

रप्रकाशया ॥ प्रकाशिताशेषजगत्स्वरूपयाप्रभुः सदाह्लादतनुर्विभूषितइतिपुरुषोत्तमसंहितायाम् ॥ उपमाउपमायाम् ॥ उपमाविषयेअमुच्यतत्यक्तोऽभवत् ॥ निरुपमइत्यर्थः ॥ अल्पाक्षरेणशक्येऽपिवक्तुंबह्वक्षरंयदि ॥ उक्तस्याधिक्यमेवात्रनिषेधेऽशेषतोभवेदितिशब्दनिर्णये ॥ १ ॥ विश्वाविश्वान्द्विषोऽज्ञानपापादीनतीत्यशक्तोविष्णुः स्वभक्तानतिवहत्येवहि ॥ यमेवैषष्टुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माविष्टुतेतनूंस्वाम् ॥ तेषामहंसमुद्धर्तामृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थमध्यावेशितचेतसामित्यादिप्रसिद्धिऽशब्देनाह ॥ द्विषोनीत्यतिशयेनात्मानंप्रत्योहत्इत्यतिशब्दद्वयार्थः ॥ ओदनंउदतेःकर्मबंधनमभिनद्भगवान् ॥ कानीनोबादरायणः ॥ परःपरमात्मा ॥ गिरैवपच्यमानंपरिपाककाले ॥ संश्लेषादोदनंकर्मपच्यमानंगिरैवहि ॥ अभिनद्भगवान्ध्यासः स्वभक्तानामशेषतइतिव्याससंहितायाम् ॥ २ ॥ अर्भकइवस्थितोनवरथमध्यतिष्ठत् ॥ कुमारःकुत्सितमारकः ॥ अर्भकइवसूक्ष्मदेहः ॥ पूर्वपूर्वदेहंपरित्यज्यनवनवंदेहमध्यतिष्ठज्जीवमादाय ॥ जीवदेहंपरित्यज्यसहजीविनचेश्वरः ॥ जीवस्यान्यशरीरंचसमुत्पाद्यविशत्यजइतिमान्यसंहितायाम् ॥ कुमारकइवार्भकःसूक्ष्मदेहइतिवा ॥ अर्भकःसूक्ष्मदेहोपिनकुमारइतिवा ॥ सपक्षत्परिपक्वज्ञानादिगुणमकरोत् ॥ महिषंमहांतंब्रह्माणंमृगंमृगयंतंस्वात्मानंपित्रेस्वस्मैमात्रेलक्ष्म्यैविभुक्रतुंपितृमानूविषयेपूर्णज्ञानंपुनःपूरयामासेत्यर्थः ॥ ज्ञानपूर्णविधातारंभोक्षदानेनकेशवः ॥ स्वपुत्रंपूरयामासमहिषंमहतांमहानितिप्रवृत्ते ॥ ३ ॥ यथास्थिताःप्रज्ञाताः ॥ इतस्ततःसंयोजनंविनायथास्थितशंसनंपथिप्राप्तिः ॥ व्यासोविशेषेणापन्नः ॥ अविहृतमसंस्तुभम् ॥ कच्छ्रादय

थास्थितशंसननिमित्ताद्दुःखादवागर्तिगतश्रीकतामेवप्राप्नुयाम् ॥ विलोमः शत्रुजयकृतसंसर्गः पा-
 पनाशनः ॥ यथास्थितः श्रीकरः स्यात्स्वाध्यायः शंसनेऽपि चेति प्रवृत्ते ॥ गतश्रियः श्रियोहानि पा-
 पहानि परस्य च ॥ संसर्गश्छंदसांकुर्याच्छिष्योद्यद्विषयथास्थितइति स्वाध्यायतत्त्वे ॥ किञ्चित्त्वे चो-
 भयत्वे च संशये सदृशे तथा ॥ इवशब्दः प्रयुज्येत न्यक्कारेऽपि च पंडितैरिति शब्दनिर्णये ॥ अतो गतश्री-
 त्वसंशये पीत्यर्थः ॥ इतस्ततो विशेषेण संहृतं संयोजितं विहृतम् ॥ पापानां व्यतिषिक्तत्वाद् व्यतिषि-
 क्तं विनाशकम् ॥ धनस्याव्यतिषेणव्यतिषेणोऽविनाशकः ॥ सदृशं सदृशस्यैव यतः स्यात्प्रविनाश-
 कम् ॥ तथाप्यप्राप्तनाशस्य धनस्य बलवत्त्वतः ॥ शक्रुयान्न विनाशाय पापस्येच्छासमेधितम् ॥
 संसृष्टस्याद्विनाशाय न हीच्छा धनसंक्षयइति स्वाध्यायतत्त्वे ॥ अव्यतिषिक्तत्वं च मोक्षे वर्तत इत्यत्रो-
 भयार्थ इवशब्दः ॥ एवं भूतेन शंसनेन पाप्मानमपहंति ॥ शमलं रागादिकं च ॥ पापस्य पृथगुक्तेः ॥
 शमलं पापमुद्दिष्टं रागद्वेषादिकं तथा ॥ अपराधश्च शमलं मलं च शमलं विदुरिति शब्दनिर्णये ॥ यद्-
 वमुपास्ते सोऽपि पाप्मानमपहंति ॥ क्रक्षु संसृज्यमाना सुप्रोच्यमानं जनार्दनम् ॥ पुंसं सृष्टस्य पापस्य
 निहंतारं विशेषतः ॥ तत्प्रसादेन मुक्तस्य पापासं सृष्टतामपि ॥ ध्यायन्कर्माण्यकृत्वापि मुच्यते सर्वपा-
 तकैरिति प्रवृत्ते ॥ ७ ॥ न चैवमादिवाक्यानां स्वार्थे प्रामाण्याभावः ॥ सिद्धार्थे प्रामाण्यस्य साधि-
 तत्वात् ॥ अविरोधाच्च ॥ न च बह्वर्थेषु तात्पर्यकल्पने कल्पना गौरवम् ॥ वचनैव प्रतीयमानत्वाद्
 र्थस्य कल्पनाभावात् ॥ न च वाचनिकस्तात्पर्यार्थइति विशेषः ॥ तन्मानाभावात् ॥ यत्र वाचनिका-
 र्थादन्यस्तात्पर्यार्थः प्रतीयते तैलौकिकवाक्येषु न तत्र साक्षाद् वचनं प्रबोधकम् ॥ वचनलिंगकानुमाहि-

सा ॥ विरोधादमुख्यवृत्तिर्वा ॥ आसत्त्वनिश्चये ॥ आप्तत्वानिश्चयेप्रामाण्यमेव न भवति ॥ वेदवाक्यस्य तु वाचनिकार्थविनयान्योयुज्यते ॥ वाचनिकानां तु बहूनामप्यविरोधे स्वीकार्यता ॥ ॐ स्वाप्ययसंपत्थोरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हीनिसूत्रम् ॥ वानात्सुतेर्देवनाहामुदेवो वासाद्द्युतेश्छादनात्कीदृयाच ॥ बलादसुत्वादातृतोवर्तनाच्चतं वामुदेवं प्रवदंति वेदा इत्यादि सौकरायणश्रुतिः ॥ मोक्षेऽपि सुप्तिरस्तीत्याशं कानि वृत्त्यर्थमेवान्यतरपदम् ॥ रूढियोगौ विना कश्चिन्नैवार्थो वेदगोभवेत् ॥ तत्रापि यौगिको मुख्यः सर्वत्रास्ति सैव दिक् ॥ अनवस्थानि वृत्त्यर्थयौगिकेरूढकल्पना ॥ ज्ञाने विशेषविज्ञानं न्यवहारोऽपि रूढित इति ब्रह्मतर्कः ॥ वाचनिकमर्थपरित्यज्य नियोगार्थकल्पने श्रुतहानिरश्रुतकल्पने निसर्वदोषाधिकौ तस्य व्यर्थमापद्यते ॥ एवं च वदतो विधि शब्दानि र्थकाः सिद्धार्था वा सिद्धशब्दावा स्वार्थे प्रमाणभूता इत्युक्ते किमुत्तरम् ॥ न च कारणं किंचिद्वाचनिकानां बहूनामप्यर्थानां त्यागे ॥ प्रतीयमाने तु विरोधे तदन्योर्थः स्वीकार्यो वाचनिक एव ॥ सोऽपि वाचनिक एवेत्यपि तत् एव सिद्ध्यति ॥ मुख्यार्थानां च सर्वेषां तारतम्यं च विद्यते ॥ तत्रापि परमां मुख्यो वाच्योऽशेषरवै हरिः ॥ तत्तन्मुख्याविरोधेन तदन्यार्थस्य संग्रहः ॥ स्वतो मुख्यविरोधे तु त्याज्योऽन्योऽर्थोऽखिलेष्वपि ॥ इति सर्वत्र नियमः शब्दार्थज्ञानभूमिष्विति च ॥ न च क्रियायां मेव प्रयोजनं न सिद्ध इत्युक्तम् ॥ ज्ञानमात्रेऽपि महाप्रयोजनदर्शनात्पितृजीवनादिवाक्ये ॥ आह च स्वयं भगवान् ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोके त्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वरः ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि

चोत्तमः ॥ अतोऽस्मिन्लोकेवेदेचप्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमम् ॥
 ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयानघ ॥ एतद्बुद्धाबुद्धिमा
 न्स्यात्कृतकृत्यश्चभारतेति ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतपेतिच ॥ ध्यानंतत्त्वखिलकर्मभ्यो
 ध्यानाच्चज्ञानमुत्तमम् ॥ नज्ञानसदृशं किंचित्पुरुषार्थप्रसिद्धयइतिप्रवृत्ते ॥ दूरेणह्यवरं कर्मबुद्धि
 योगाद्धनंजयेतिच ॥ अशेषकर्मपूगोऽपिनविष्णुध्यानलेशभाक् ॥ तच्चध्यानंहरिज्ञानकोट्यंशाय
 नपूर्यतइतिकर्मविवेके ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यः पंथाअयनायविद्यतइतिचश्रुतिः ॥ न
 चकर्ममात्रेपर्यवसितिर्वेदस्य ॥ सुखज्ञानस्यैवप्रयोजनत्वात् ॥ अतःसिद्धस्यैवप्रयोजनतंवा
 च्यम् ॥ प्रशंसादीनांचतात्पर्यवाचनिकार्थात्यागेनैवकथितंस्वयंभगवता ॥ ॐभाक्तंवानात्म
 विस्वात्तथाहिदर्शयतीति ॥ तस्माद्विरुद्धवत्प्रतीयमानानिप्रशंसादीनिज्ञानसहकार्यपेक्षयायो
 जनीयानि ॥ पुराणादीनानुश्रुत्यादिविरोधेगौणोऽप्यर्थोयुज्यते ॥ कुहकंचेंद्रजालंचविरुद्धाचरणा
 निच ॥ दर्शयित्वाजनंसर्वमोहयाशुमेहेश्वरेत्यादिवाराहे ॥ ७३ ॥ ब्रह्मस्यसूर्यस्यविष्टपंस्वर्गमुद्गच्छ
 न्वहींद्रोहंचयत्तादिद्रुगृहंब्रह्मंविष्टपंमध्वःपीत्वातत्रसचेवहिसुखमनुभवाव ॥ सख्युरिन्द्रस्यत्रिसप्त
 स्थानेषु ॥ एकर्विशतिदिव्यानिस्थानानिदिविचक्रिणः ॥ वज्रिणोवापितद्भक्तैर्भुज्यंतेतानिया
 द्विकैरितिप्रवृत्ते ॥ पूर्वान्सुतान्प्रातःसवनगान्सोमानपाः ॥ हरीर्निद्रियाणिवर्तयतीतिहरिवः ॥
 हरिर्भिर्वर्ततइतिवा ॥ इदंमाध्यंदिनंसवनंकेवलंते ॥ अथोदित्यर्थीतरम् ॥ मधुमंतं सोमंजठरेआह
 षस्वआसिंचममद्विचसत्राअस्मन्त्राणेनसह ॥ पीतशब्दवत् ॥ अपूर्वपानत्वात्तदेवपानंमुख्यमि

तिपीतशब्दः ॥ इन्द्रस्यैकेवलत्वात्केवलमाध्यंदिनंसवनम् ॥ ममद्धीनितृतीयसवनम् ॥ तत्रहिमदोवि
 शेषतोभवतिपूर्तः ॥ इतिसवनत्रयरूपतापोळशिनः ॥ वृषणवत्तृष्णः इन्द्रस्यविशेषतः प्रियत्वात् ॥
 एवंचतूरूपतापोळशिनः ॥ राम्नोतिक्कद्धोभवति ॥ विहृतपक्षेतु ॥ पादान्वयवधायार्धचशः शंसे
 त ॥ पूर्वसांपूर्वाणिपदानि ॥ गायत्र्यः पंक्तिभिः पंक्तीनां तु द्वेपदेशिष्येतेताभ्यां प्रणुयात् ॥ उष्णि
 होवृहतीभिरुष्णिहांतूत्तमान्पादान्द्वौ द्वौ कुर्यात् ॥ चतुरक्षरमाद्यम् ॥ द्विपदाश्चतुर्धा कृत्वा प्रथमां
 त्रिष्टुभोत्तराजगतीभिः उत्तमायाश्चतुर्थमक्षरमंत्यपूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिच्छंदस्त्ववदध्या
 त ॥ द्वितीयतृतीययोः पादयोरवसाने उपदध्यात् ॥ प्रचेतनेति पूर्वस्याम् ॥ प्रचेतयेत्युत्तरस्याम् ॥ उत्त
 रास्वितरान्पादान्पष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारंशंसेत् ॥ महानाम्नीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकाद
 शाक्षरेषुपादेषु ॥ एवाहोवाअपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानां एवाहोर्द्विअथोर्द्वंसवनं केवलंते ॥ एवाहिश
 क्रोममद्विसोमधुमंतमिंद्रवशीहिशक्रः सत्रावृषंजहरआवृषस्वेति ॥ भगवद्धक्तिज्ञानवैराग्यपूर्व
 कंचकर्मकर्तव्यम् ॥ इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठुनान्यच्छ्रेयोवेदयेते प्रमूढाः ॥ नाकस्य पृष्ठे सुकृतेतेनु
 भूत्वा इमं लोकोकंहीनतरं वाविशंति ॥ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं नशोभते ज्ञानमलं निरंजनम् ॥
 कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरेन चार्पितं कर्म यदप्यकारणम् ॥ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥
 स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ॥ त्रैविद्यामांसोमपाः पूतपापायज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गंति प्रार्थयं
 ते ॥ ते पुण्यमासाद्य सुरैर्द्रलोकमश्नंति दिव्यान्दिविदेवभोगान् ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्या
 ध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥

श्रद्धावंतोऽनसूयंतोमुच्यन्तेतेऽपिकर्मभिः ॥ यत्वेतदभ्यसूयंतोनानुतिष्ठंतिमेतत् ॥ सर्वज्ञानविम
 ढांस्तान्विद्विन्नघानचेतसः ॥ तपस्विनोदानपरायशस्विनोमंत्रविदःसुमंगलाः ॥ क्षेमंनाविदंतिवि
 नायदर्पणंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः ॥ एषउलवदाश्वान्पुण्यवेद ॥ यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयो
 पनिषदातदेववीर्यवत्तरंभवति ॥ परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्माणोमो
 घज्ञानाविचेतसः ॥ सर्वगुह्यतमंभूयःशृणुमेपरमंवचः॥इष्टोऽसिमेदृढमितिततोवक्ष्यामि तेहितम् ॥
 मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु ॥ मामैवैष्यसि सत्यंतेप्रतिजानेप्रियोऽसिमे ॥ विज्ञानमानं
 दंब्रह्मरातिर्दानुःपरायणम् ॥ तिष्ठमानस्यतद्विदइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ नमोनारायणायाजभ
 वशक्नोष्णरुद्धुमैवैः ॥ सदावंदितपादायश्रीपायप्रेयसेऽधिकम् ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगव
 पादाचार्यविरचितःकर्मनिर्णयःसंपूर्णः ॥ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथविष्णुतत्त्वविनिर्णयः ॥ ॐ ॥ सदागमैकविज्ञेयंसमती
 तक्षराक्षरम् ॥ नारायणंसदावंदेनिर्दाषाशेषसद्गुणम् ॥ विशेषणानियानीहकथितानिसदुक्तिभिः ॥
 साधयिष्यामि तान्येव क्रमात्सज्जनसंविदे ॥ ऋगाद्याभारतंचैव पंचरात्रमथाखिलम् ॥ मूढरा
 मायणंचैव पुराणंचैतदात्मकम् ॥ येचानुयायिनस्त्वेषांसर्वे ते च सदागमाः ॥ दुरागमास्तदन्ये
 येनैर्न ज्ञेयोजनार्दनः ॥ ज्ञेयैस्ते स्म दायुक्तैर्भक्तिमद्भिः सुनिष्ठितैः ॥ न च केवलतर्कैर्कणनाक्षजेन न के
 नचित् ॥ केवलागमविज्ञेयो भक्तैरेव चान्यथेति ब्रह्मांडे ॥ नावेदविन्मनुतेदंबूहंतं सर्वानुभूमात्मा

नः सांपरायइति तैत्तिरीयश्रुतिः ॥ नैषातर्केण मतिरापनेयाप्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठेति कठश्रुतिः ॥
 नैद्रियाणि नानुमानं वेदाह्येन वेदयंति तस्मादाहुर्वेदाइति पिप्पलादश्रुतिः ॥ न चैतेषां वचनानामे
 वा प्रामाण्यम् ॥ अपौरुषेयत्वाद्देदस्य ॥ इतिहासपुराणः पंचमो वेदानां वेदइति तद्गृहीतत्वाच्च ॥
 नचापौरुषेयं वाक्यमेव नास्तीति वाच्यम् ॥ तदभावे सर्वसमयाभिमतधर्माद्यसिद्धेः ॥ यस्य तौ
 नाभिमतौ नासौ समयी ॥ समग्रप्रयोजनाभावात् ॥ न च तेन लोकोपकारः ॥ धर्माद्यभावज्ञाने परस्परं
 रंहिंसादिनाऽपकारस्यैव प्राप्तेः ॥ नचोपकारेण तस्य प्रयोजनम् ॥ अदृष्टाभावात् ॥ अतो धर्माद्यभावं
 वदता स्वसमयस्य नार्थक्यमंगीकृतमेवेति नासौ समयी ॥ नचापौरुषेयेण वाक्येन तत्सिद्धिः ॥ अज्ञा
 नाविप्रप्रलंभयोः प्राप्तेः ॥ नच तदर्थत्वेन सर्वज्ञः कल्प्यत ॥ अन्यत्रादृष्टस्य सर्वज्ञत्वस्य कल्पनं तस्या
 विप्रलंभकत्वकल्पनं तस्य तत्कृतत्वकल्पनं चेति कल्पना गौरवप्राप्तेः ॥ अपौरुषेयवाक्यांगीकारेण
 किंचित्कल्प्यम् ॥ अपौरुषेयत्वं च स्वतएव सिद्धम् ॥ वेदकर्तुर्प्रसिद्धेः ॥ अप्रसिद्धौ च कर्तुस्तत्क
 ल्पने कल्पना गौरवम् ॥ अकल्पने चाकर्तृकत्वं सिद्धमेव ॥ नच लौकिकवाक्यवत्सकृत्कत्वम् ॥ तस्या
 कर्तृकत्वप्रसिद्ध्याभावात् ॥ नच केनचित्कृत्वा वेदइत्युक्तं वेदसमम् ॥ परंपराभावात् ॥ नच स्वयंप्रति
 भातवेदैर्दृष्टमेव वाक्यं भवति ॥ परंपरासिद्धवेदवाक्यानुसारित्वात् ॥ वेदद्रष्टृणामुक्तगुणवत्त्वाच्च
 तेषाम् ॥ उक्तं च ब्रह्मांडे ॥ विशलक्षणतो नूनस्तपस्वी बहुवेदवित् ॥ वेदइत्येव यं पश्येत्स वेदो ज्ञानद
 र्शनादिति ॥ प्रामाण्यं च स्वतएव ॥ अन्यथानवस्थाऽनात् ॥ नचोक्तयुक्त्यधीनत्वं प्रामाण्यस्य ॥
 बुद्धिदोषनिरासमात्रकारणत्वाद्युक्तीनां ॥ अदुष्टबुद्धीनां स्वतएव सिद्धत्वाच्च प्रामाण्यस्य ॥ नचा

कांक्षायाभेवप्रमाणांतरापेक्षत्वादनवस्थाभावइतिवाच्यम् ॥ आकांक्षायाएवबुद्धिदोषात्मकत्वा
 त् ॥ दुष्टबुद्धीनामेवाप्रामाण्यशंकितिपरतोऽप्रामाण्यम् ॥ प्रामाण्यं च स्वतएव सिद्धम् ॥ नचोच्चार
 णकालएववर्णानामुत्पत्तिरितिवाच्यम् ॥ तदेवेदंवचनमितिप्रत्यभिज्ञाविरोधात् ॥ नचसादृश्या
 त्प्रत्यभिज्ञाभ्रांतिरितिवाच्यम् ॥ सोयंदेवदत्तइत्यादेरपितथात्वप्राप्तेः ॥ सर्वक्षणिकत्वंवदताबौ
 द्वेनसेयंदिगित्यादिप्रत्यभिज्ञायाभ्रांतित्वंनवाच्यम् ॥ पंचस्कंधेभ्योन्यत्वात् ॥ नचदिशएवभ्रां
 तिकल्पिताः ॥ विज्ञानशून्ययोरपिसाम्यात् ॥ नचादित्योदयादिनैवदिक्कल्पना ॥ अंधकरेपि
 दिङ्कात्रप्रतीतेः ॥ कादाचित्कभ्रांतिरेवादित्योदयादिदर्शनान्निवार्यते ॥ साचविज्ञानशून्ययोरपि
 भवतीतितेषांमतम् ॥ वादिविप्रतिपत्तेः ॥ अतोदिशःस्थिराएवेतिसिद्ध्यतिशून्यवदेव ॥ अतस्त
 द्वेदस्यापिस्थैर्यसिद्धम् ॥ तदेवेदंवाक्यमितिप्रत्यभिज्ञानात् ॥ नचानुमानादीनामागमंविनाप्रा
 माण्यंधर्मादिषु ॥ तदगोचरत्वात् ॥ अतोऽपौरुषेयवाक्येनैवधर्मादिसिद्धेः सर्ववादिनामपितदंगी
 कार्यम् ॥ तत्प्रामाण्यंचस्वतएवसिद्धम् ॥ अप्रामाण्यस्यचपरतस्त्वनंगीकारेदुष्टेन्द्रियादेरप्यः
 प्रामाण्यहेतुत्वंनस्यात् ॥ तदनंगीकारेचानुभवविरोधः ॥ अतःप्रामाण्यंस्वतःपरतोऽप्राप्ता
 प्यमिति सिद्धम् ॥ वाचाविरूपनित्यया ॥ नित्ययानित्ययास्तौमिब्रह्मतत्परमंपदमिति
 श्रुतिर्वावनित्याअनित्यावावस्मृतयोयाश्चान्यावाचइतिर्वैगीश्रुतिः ॥ विज्ञेयंपरमंब्रह्मज्ञापिका
 परमाश्रुतिः ॥ अनादिनित्यासातच्चविनातानंसगम्यतइतिकात्यायनश्रुतिः ॥ सहस्रधामहिमान
 सहस्रंयावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवाक् ॥ कश्छंदसांयोगमावेदधीरःकोधिष्ण्यांप्रतिवाचंपपोदेत्या

दिच ॥ नित्यावेदाःसमस्ताश्वाश्वताविष्णुबुद्धिगाः ॥ सर्गसर्गेऽमुनैवेतउद्गार्येतेतथैवच ॥
तत्क्रमेणैवैर्वर्णैस्तेःस्वरैरेवनान्यथा ॥ अतःश्रुतित्वमेतासांश्रुताएवयतोऽखिलैः ॥ जन्मान्तरे
श्रुतास्तास्तुवामुदेवमसादतः ॥ मुनीनांप्रतिभास्यंतिभागेनैव नसर्वशः ॥ यतस्ताहरिणादृष्टा
श्रुताएवापरैर्जनैः॥श्रुतयोदृष्टयश्चेतितेनोच्यंतेपुरातनैः ॥ तदुत्पत्तिवचश्चैवभवेद्वाक्तिमपेक्ष्यतु ॥
चेतनस्यजनिर्यद्दुच्यतेसर्वलौकिकैः ॥ पुराणानितदर्थानिसर्गसर्गेऽन्यथैवतु ॥ क्रियंतेऽत
स्त्वनित्यानितदर्थःपूर्वसर्गवत् ॥ वेदानांसृष्टिवाक्यानिभवेयुर्व्युत्तयपेक्षया ॥ अवांतरा
भिमानानांदिवानांवाव्यपेक्षया ॥ नानित्यत्वात्कुतस्तेषामनित्यत्वंस्थिरात्मनामितिब्रह्माडि ॥
नचानित्यत्वेऽश्रुतिर्वेदइत्यादिविशेषशब्दउपपद्यते ॥ वेदास्तेनित्यविचित्रत्वाच्छ्रुतयश्चाखिलैःश्रु
तेः ॥ आत्मायोऽनन्यथापाठादीशुबुद्धिस्थिताःसदेतिमहावाराहे ॥नचनित्यत्वंविनावेदानांदर्शन
व्यवहारोयुज्यते ॥ नचवर्णपदादीनामनित्यत्वंवक्तुंयुक्तम् ॥ सर्वज्ञत्वादीश्वरस्यतद्बुद्धौसर्वदाप्रती
यमानत्वात् ॥ नचघटादिवत्संस्कारमात्रत्वंवक्तुंयुक्तम् ॥ प्रत्यभिज्ञाविरोधस्योक्तत्वात् ॥ पुराणा
नामप्यन्यथाशब्दरचनमेवानित्यत्वम् ॥ अतआकाशगुणेशब्देव्यज्यमानावर्णादयस्तत्क्रमात्मको
वेदश्चनित्यएवेतिसिद्धम् ॥ नचकेवलसिद्धेर्नव्युत्पत्त्यभावादप्रामाण्यम् ॥ सिद्धान्वितएवव्युत्पत्ति
गृहीतेः ॥ इयंमाताऽयंपितेत्यादावंगुलिप्रसारणादिपूर्वकनिर्देशेनैवहितज्जानाति ॥ कार्यान्वितए
वव्युत्पत्तिरिति वदतः कार्यस्यकार्यान्वयाभावात्कल्पनागौरवम् ॥ इयंमाताऽयंपिनामुरूपोसीत्या
दौसिद्धमात्रज्ञापनेनपर्यवसितत्वादाक्यस्य ॥ तस्यतत्रप्रामाणयानुभवाच्च ॥ नचकुत्रचित्सिद्ध

ज्ञापनादन्यद्वाक्यस्य प्रयोजनं दृष्टम् ॥ ज्ञात्वैव हीष्टसाधनतां प्रवर्तते निवर्तते च विपर्ययेण ॥ अतः सिद्ध एव सर्ववाक्यानां प्रामाण्यं सिद्धम् ॥ प्रसिद्धं च व्याकरण निरुक्तादीनां सिद्धमात्रे प्रामाण्यं सर्ववादिनाम् ॥ तदङ्गीकारे च सर्वशाब्दव्यवहारसिद्धिः ॥ उक्तं च नारदीये ॥ सर्वज्ञं सर्वकर्तारं नारायणमनामयम् ॥ सर्वोत्तमं ज्ञापयंति महातात्पर्यमत्र हि ॥ सर्वेषामपि वेदानामितिहासपुराणयोः ॥ प्रमाणाणां च सर्वेषां तदर्थं चान्यदुच्यते इति ॥ न च जीवेश्वराभेद एव तात्पर्यमागमस्य ॥ तत्र प्रमाणाभावात् ॥ न च जीवेश्वरभेदः सिद्ध इत्यनुवादकत्वं भेदवाक्यानाम् ॥ आगमं विने श्वरस्यैवासिद्धेः ॥ न चानुमानात्तत्सिद्धिः ॥ विपर्ययेणाप्यनुमानं शुभक्यत्वात् ॥ विमतं सकर्तृकं कार्यत्वाद्दृढवदित्युक्ते विमतं विकर्तृकमस्मत्समतकर्तृरहितत्वादात्मवदित्यनुमानविरोधात् ॥ अकार्यत्वमुपाधिरित्युक्ते शरीरिजन्यत्वमितरत्राप्युपाधिरित्युत्तरम् ॥ प्रत्यक्षानुमानसिद्धत्वे च भेदस्य तद्विरोधादेवाप्रामाण्यमभेदागमस्य ॥ तेनाभेदागमस्य प्रामाण्याभावेनानुवादकत्वं भेदवाक्यानाम् ॥ न हि बलवतो नुवादकत्वं ॥ दाढ्यहेतुत्वात् ॥ प्रत्यक्षादेरागमस्य प्राबल्येऽपि नोपजीव्यप्रमाणविरोधे प्रामाण्यम् ॥ विषयाभावे स्वस्यैवाप्रामाण्यप्राप्तेः ॥ तेनैव ह्यनुमानादिनागमस्य विषयः सिद्ध्यति तत्पक्षेऽपि ॥ अनुमानेन ह्यनुवादित्वपक्ष ईश्वरोबोद्धव्यः प्रत्यक्षेण चागमः ॥ अतस्तयोर्विरोधे प्रामाण्यं न स्यात् ॥ अनुमानसिद्धेश्वराच्च भेदोऽनुभवत एव सिद्धो जीवस्य ॥ असर्वकर्तृत्वेनानुभवात् ॥ न चानुभवविरोधे आगमप्रामाण्यम् ॥ आगमप्रमाणयानुभवस्याप्यप्रामाण्यप्राप्तेः ॥ बहुप्रमाणसंवादश्च दाढ्यहेतुरेव ॥ बहूनां वचनेन स्वैव दर्शने दाढ्यस्यैव दृष्टेः ॥ सर्वा विवादस्थल एव क

थंचिदनुवादकत्वम् ॥ नचात्रसर्वाविवादः ॥ एकत्ववादिनामेवविवाददर्शनात् ॥ बहुप्रमाण
 विरोधैकस्याप्रामाण्यं दृष्टं शुक्तिरजतादौ ॥ नचदोषजन्यत्वादेव दुर्बलत्वमिति विरोधः ॥
 बहुप्रमाणविरुद्धानां दोषजन्यत्वनियमात् ॥ दोषजन्यत्वं च बलवत्प्रमाणविरोधादेव ज्ञायते ॥
 अदुष्टमिन्द्रियत्वक्षतर्कोदुष्टस्तथानुमा ॥ आगमोऽदुष्टवाक्यं च स्वदृक्कानुभवः स्मृतः ॥ बलवत्प्र
 माणतश्चैव ज्ञेयादोषानचान्यथा ॥ द्विविधं बलत्वं च बहुत्वाच्च स्वभावतः ॥ तयोः स्वभावो बलवा
 नुपजीव्यादिकश्च सः ॥ याथार्थ्यमेव प्रामाण्यं तन्मुख्यं ज्ञानशब्दयोः ॥ ज्ञानं च द्विविधं बाह्यं तथा
 नुभवरूपकम् ॥ बौल्येवानुभवस्तत्र निर्दोषत्वक्षजादिकम् ॥ अनुप्रमाणतां याति तथाक्षादित्रयं
 ततः ॥ प्राबल्यमागमस्यैव जात्यातेषु त्रिषु स्मृतम् ॥ उपजीव्यविरोधेन प्रामाण्यमुच्यते ॥ या
 माहुरनुमां केचिन्निर्वाद्यवयवात्मिकाम् ॥ साव्यर्थानोपपत्त्या हि विनासापि प्रमाणताम् ॥ यात्यतोयु
 क्तिरैवैकाप्रमाणमनुमात्मकम् ॥ युक्तिः प्रतिज्ञारूपा चेहेतुदृष्टांतरूपिका ॥ तथोपनयरूपा च परानि
 गमनात्मिका ॥ पृथक्पृथक् प्रमाणत्वं याति युक्तितयैव तु ॥ प्रतिज्ञाहेतुगर्भेव पृथक् प्रामाण्यमेव्य
 ति ॥ सिद्धत्वेन प्रतिज्ञायाहेतुर्मानं पृथग्भवेत् ॥ प्रतिज्ञावयवत्वानुस्वातंत्र्येणैव मानताम् ॥ दृष्टां
 तोयात्युपनयो व्याप्तिमाश्रित्यैकवलम् ॥ व्याप्तिस्तु केवलापि स्यात्प्रमाणं नियमाश्रयात् ॥ तथा नि
 गमनं चोपसंहारैकस्वरूपतः ॥ प्रामाण्यं यात्यनुभवो ज्ञापयत्युपपत्तितां ॥ विरोधश्च तथाधिक्यं
 न्यूनतासंगतिस्तथा ॥ उपपत्तिदोषा विज्ञेया विरोधश्च स्वतो न्यतः ॥ जनकस्यात्ययो जातिः स्वस्य
 वान्यस्य वा भवेत् ॥ जनकं प्रमाणमुद्दिष्टं स्वस्यार्थस्य प्रकाशनात् ॥ निग्रहा एतत्स्वस्युः संवादान्

क्तिसंयुताः ॥ अर्थतः प्राप्तिरेवार्थापत्तिरित्यभिधीयते ॥ दृष्ट्वासदृशमेवान्यपूर्वदृष्टेतुवस्तुनि ॥
 एतत्सदृशताज्ञानमुपमानंप्रकीर्तितम् ॥ अभावस्यपरिज्ञानंद्विविधंसमुदाहृतम् ॥ एकंतत्रानुभव
 तोयोग्यस्यानुपलब्धितः ॥ द्वितीयमपि विज्ञेयं सुखाद्ये च घटादिके ॥ एकंप्रत्यक्षरूपं स्याद्वितीय
 मनुमात्मकम् ॥ कचिद्दृष्टाद्यभावोपि प्रत्यक्षेणावगम्यते ॥ झटित्येवपरिज्ञानान्नाल्लिङ्गोद्भवतामता ॥
 अर्थापत्तिश्चोपमाचक्षुनुमाभेदएवतु ॥ आगमोद्विविधो ज्ञेयो नित्योऽनित्यस्तथैवच ॥ प्रत्यक्षं त्रि
 विधं ज्ञेयमैश्वर्ययोगिकंतथा ॥ अयौ गिकंचेतितथा सर्वमक्षात्मकं मतम् ॥ अक्षाणि च स्वरूपाणि नि
 त्यज्ञानात्मकानि च विष्णोः श्रियस्तथैवोक्तान्यन्येषां द्विविधानितु ॥ स्वरूपाणि च भिन्नानि भिन्ना
 नि त्रिविधानि च ॥ देवासुराणि मध्यानीत्येतत्प्रत्यक्षमरीरितम् ॥ विषयान्प्रतिस्थितं ह्यक्षं प्रत्यक्षमि
 तिकीर्तितम् ॥ अक्षयंपुरुषस्याक्षं स्वरूपे मुख्यमेवतु ॥ उपचारस्तदन्यत्रसूष्टावुपचयोयतः ॥ उपप
 त्तिस्वरूपत्वादनुमांसंभवादिकम् ॥ प्रत्यक्षागममाहात्म्यादनुमानंप्रमाणतां ॥ यातिनैवान्यथातस्य
 नियतत्वं कचिद्भेदेदित्यादिब्रह्मतर्क ॥ अत्रचोपजीव्यत्वेन प्रमाणप्राबल्याद्भेदएवतात्पर्ययुक्तम् ॥
 कथंचानुवादकत्वं भेदस्य प्रमाणेनासिद्धौ ॥ सिद्धौ च कथमभेदवाक्यस्याबाधः ॥ नचाप्रमाणसिद्धे
 नानुवादकत्वं प्रमाणस्य भवति ॥ दुर्बलत्वं च भेदप्रमाणस्याभासत्वान्नभेदवाक्यानामनुवादित्वम् ॥
 अतश्च भेदवाक्यानामेव प्राबल्यम् ॥ सर्वप्रमाणविरुद्धवचनानामेव प्राबल्यांगीकारेद्दंवाअग्रेनैवाकिं
 चनासीदसतः सदजायतेत्यादीनामेवाविचारेण प्रतीयमानस्यार्थस्य सर्वप्रमाणविरुद्धत्वात्तत्रसर्वा
 गमानां महातात्पर्यं प्रसज्येत ॥ नचतत्रयुक्तिविरोधइतिवाच्यम् ॥ तस्मिन्पक्षेयुक्तिविरुद्धत्वेनाननुवा

दित्वमितिगुणएवस्यात् ॥ युक्तिसिद्धत्वेह्यनुवादित्वंस्यात् ॥ अतःप्रमाणसिद्धत्वेतदपलापायुक्ते
 रप्रमाणसिद्धत्वेचभेदप्रमाणस्यानुवादित्वाभावाच्चनभेदवाक्यानांदौर्बल्यम् ॥ नचप्रमाणबहुत्वे
 दौर्बल्यम् ॥ दाढर्थमेवहिबहुवाक्यसंवादोदृष्टम् ॥ तथासत्यभ्यासादेरप्यप्रामाण्यहेतुत्वंस्यात् ॥ अ
 भ्यासस्यचतात्पर्यलिंगत्वसर्वेषांसिद्धम् ॥ तदन्तर्गतीकारेतत्पक्षेपिनवकृत्वस्तत्त्वमसीत्यभ्यासस्यानु
 वादकत्वेनाप्रामाण्यंस्यात् ॥ प्रथमवाक्येनैवयस्यासिद्धंतदर्थमपरमित्युक्तेप्रत्यक्षादिनाभेदोयेनानि
 श्रितस्तदर्थवाक्यमित्युत्तरम् ॥ तस्माद्बहुप्रमाणसंवादित्वेप्रावल्यमेव ॥ अतःसर्वप्रमाणविरुद्धत्वा
 न्नाभेदेतात्पर्यवाक्यस्य ॥ किंतुविष्णोस्सर्वोत्तमत्वएवमहातात्पर्यसर्वागमानाम् ॥ तथाचोक्तंभग
 वता ॥ हाविमौपुरुषौलोकिकक्षरश्चाक्षरएवच ॥ क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोऽक्षरउच्यते ॥ उत्तमःपु
 रुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽह
 मक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदचप्रथितःपुरुषोत्तमः ॥ योमामेवमसंमूढोजानातिपु
 रुषोत्तम् ॥ ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयानघ ॥ एतद्बु
 द्धाबुद्धिमानस्यात्कृतकृत्यश्चभारतेति ॥ सर्वोत्कर्षेदेवदेवस्यविष्णोर्महातात्पर्येनैवचान्यत्रसत्यम् ॥
 अवांतरंतत्परत्वंतदन्यत्सर्वागमानांपुरुषार्थस्ततोऽतइतिपैगिश्रुतिः ॥ मुख्यंचसर्ववेदानांतात्पर्यं
 श्रीपतेःपरम् ॥ उत्कर्षेतुतदन्यत्रतात्पर्यस्यादवांतरमितिमहावाराहे ॥ युक्तंचविष्णोःसर्वोत्त
 मत्वएवमहातात्पर्यसर्वागमानाम् ॥ मोक्षोहिसर्वपुरुषार्थोत्तमः ॥ धर्मार्थकामाःसर्वेऽपिनित्या
 मोक्षएवहि ॥ नित्यस्तस्मात्तदर्थायथेतमतिमान्भरइतिमाह्वयेयश्रुतिः ॥ अनित्यत्वात्सदः

खत्वान्नधर्माद्याः परं सुखम् ॥ मोक्ष एव परानन्दः संसारपरिवर्तनामिति भारते ॥ मोक्षश्च विष्णुप्रसा-
 देन विनानलभ्यते ॥ यस्य प्रसादात्परमार्तिरूपादस्मात्संसारान्मुच्यते नापरेण ॥ नारायणोसौऽपरमो
 विचित्रो मुमुक्षुभिः कर्मपाशादमुष्मादिति नारायणश्रुतिः ॥ नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यते न मेधयान-
 बहुना श्रुतेन ॥ यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तन्स्वामितिकठश्रुतिः ॥ तेषामहंस-
 मुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थम्य्यावेशितचेतसामिति भगवद्ब्रह्मचनम् ॥ उ-
 त्पत्तिस्थितिसंहारानियतिर्ज्ञानमावृतिः ॥ बन्धमोक्षौ च पुरुषाद्यस्मात्सहस्रैरिक्कराडितिरिक्कादि ॥
 अज्ञानां ज्ञानदो विष्णुर्ज्ञानिनां मोक्षदश्च सः ॥ आनन्दददश्च मुक्तानां स एवैको जनार्दन इति च ॥
 बन्धको भवपाशेन भवपाशाच्च मोचकः ॥ कैवल्यदः परं ब्रह्म विष्णु रेव न संशय इति च ॥ प्रीतिश्च
 गुणोत्कर्षज्ञानादेव विशेषतो दृष्टा ॥ नाभेदज्ञानात् ॥ अभेदज्ञानादप्रीतिरेवोत्तमानं भवति ॥
 धातयंति हि राजानो राजाहमिति वदन्तम् ॥ ददति च सर्वमभिप्रेतं गुणोत्कर्षवदतः ॥ न तादृ-
 शी प्रीतिरीड्यस्य विष्णोर्गुणोत्कर्षज्ञातरियादृशी स्यात् ॥ तत्प्रीणनान्मोक्षमाप्नोति सर्वस्तत्वे-
 दास्तत्परास्सर्व एवेति सौपर्णश्रुतिः ॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भज-
 ति मां सर्वभावेन भारतेति गुणोत्कर्षज्ञानादेव परमाप्रीतिर्भगवता स्वयमेवाभिहिता ॥ अतो विष्णोर्गु-
 णोत्कर्ष एव सर्वश्रुतिस्मृतीनां महातात्पर्यम् ॥ न चाभेदे तात्पर्यमित्यत्र किंचिन्मानम् ॥ न च विशेष-
 ण विशेष्यतया भेदसिद्धिः ॥ विशेषणविशेष्यभावश्च भेदापेक्षः धर्मप्रतियोग्यपेक्षया भेदसिद्धिः ॥
 भेदापेक्षं च धर्मिप्रयोगित्वमित्यन्योन्याश्रयतया भेदस्यायुक्तिः ॥ पदार्थस्वरूपत्वाद्भेदस्य ॥ न च ध-

भिप्रतियोग्यपेक्षया भेदस्यास्वरूपत्वम् ॥ ऐक्यवत्स्वरूपस्यैव तथात्वात् ॥ स्वरूपसिद्धाविपक्षितदसि
द्विश्चजीवेश्वरैक्यंवदतः सिद्धैव ॥ भेदस्तु स्वरूपदर्शन एव सिद्धः ॥ प्रायः सर्वतो विलक्षणं हि पदार्थ
स्वरूपं दृश्यते ॥ अस्य भेद इति तु पदार्थस्य स्वरूपमिति वत् ॥ यदि न स्वरूपं भेदस्तदा पदार्थो दृष्टेः प्रायः
सर्वतो विलक्षणं तस्य न ज्ञायेत ॥ अज्ञाते च वैलक्षणे आत्मनि घट इत्यपि संशयः स्यात् ॥ न हि कश्चि
त्तथा संशयं करोति ॥ ज्ञात्वैव प्रायः सर्वतो विलक्षणं कस्मिंश्चिदेव सदृशं संशयं करोति ॥ न
ह्यात्मन्यहं देवदत्तो न वेति कस्यचित् संशयो भवति ॥ सामान्यतः सर्ववैलक्षणे ज्ञात एव घटत्वादि
ज्ञानम् ॥ अतो नान्योन्याश्रयता ॥ न च युगपज्ज्ञानानुत्पत्तिर्दोषः ॥ यथा युगपदेव दीपसहस्रद
र्शने सामान्यतः सर्वज्ञायं त एव तथा स्यात् ॥ एकस्मिन्नेव वस्तुनि विशेषस्तैरप्यंगीकृत एव ॥ नेति
नेतीत्यत्र सर्ववैलक्षण्यांगीकारात् ॥ विशेषानंगीकारे च पुनरुक्तेः ॥ न च घटाद्वैलक्षण्यमेव पटाद्वै
लक्षण्यम् ॥ अनुभवविरोधात् ॥ तस्मान्नेदं दर्शनं युक्तमेव ॥ यच्च प्रमाणदृष्टानामपि पदार्थानामि
थ्यात्वकल्पनं तच्च प्रमाणाविरुद्धत्वादेव प्रकाशतस्करत्वम् ॥ न हि प्रमाणदृष्टस्य तर्कबाध्यत्वम् ॥ प्रत्य
क्षादिविरुद्धानां तर्काभासत्वनियमात् ॥ शुक्तयोदेरजतत्वादिप्रतीतिरपि बलवत्प्रत्यक्षविरुद्धत्वादे
व भ्रमत्वं न तर्कमात्रात् ॥ तर्कमात्रतः प्रत्यक्षबाधने भूतचतुष्टयस्यावादेः पृथिवीत्वादृष्टेः पृथिव्या अ
पि पृथिवीत्वं न स्यात् ॥ अतो न तर्कमात्र एव दृष्टस्य भ्रान्तिवत्कल्प्यम् ॥ अतः सर्वभेद निरासकतर्कस्य
सर्वश्रुतिस्मृतिप्रत्यक्षानुमानविरुद्धत्वाच्चित्तरामाभासत्वम् ॥ न च परमार्थतो भेदाभावो व्यावहारि
कः सोऽस्तीति वाच्यम् ॥ सदसद्वैलक्षण्ये प्रमाणाभावात् ॥ असतः ख्यात्ययोगादिति वदतः ख्यातिरभू

नवा ॥ यदिनाभून्नतत्ख्यातिनिराकरणं ॥ यद्यभूत्तथापि ॥ नचासत्तैलक्षण्यंतत्प्रतीतिविना
 ज्ञायते ॥ नचशुक्तेरजतत्वंसदसद्वैलक्षणम् ॥ असदेवरजतंप्रत्यभादित्यनुभवात्॥नचप्रतीतत्वा
 दसत्त्वाभावः ॥ असतःसत्त्वप्रतीतिःसतोसत्त्वप्रतीतिरित्यन्यथाप्रतीतेरेवभ्रांतिवात् ॥ नचासतो
 भ्रांतावपिप्रतीतिर्नास्तीतिवाच्यम् ॥ अनिर्वचनीयपरमार्थत्वस्यासत्तएवदृष्ट्यंगीकारान् ॥ नच
 तदप्यनिर्वाच्यम्॥अनवस्थितेः॥प्रथमानिर्वचनीयासिद्ध्यासर्वानिर्वचनीयासिद्धिरितिमूलक्षतिः॥
 अनिर्वचनीयत्वेरजतस्यानिर्वचनीयमिंदरजतमितिबाधकज्ञानमुत्पद्येत ॥ मिथ्याशब्दस्त्वभाव
 वाची ॥ नचसदसद्वैलक्षण्यंनमास्तीत्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ अनुभवविरोधश्चतत्पक्षे ॥ सदसतो
 द्वयोरिवसर्वैरनुभूयमानत्वात् ॥ अतोऽनिर्वचनीयाभावादसतःप्रतीत्यनंगीकारात्प्रतीयमानत्वाच्चभे
 दस्यसत्त्वप्राप्तेर्नाद्वितीयत्वंयुज्यते ॥ कथंचश्रुतिसिद्धोजीवपरमात्मभेदोनिराक्रियते ॥ मिथ्या
 वादित्वेचश्रुतेःकथमैक्यस्यसत्यत्वम् ॥ कथंचैवंवादिनोवेदवादित्वम् ॥ वेदोक्तस्यमिथ्यात्वांगी
 कारादेवस्यवेदवादित्वंबौद्धादीनामपि॥अतोविष्णोःसर्वोत्तमत्वएवमहातात्पर्यसर्वागमानाम् ॥ क
 थंचजीवपरमात्मैक्येसर्वश्रुतीनांतात्पर्ययुज्यते । सर्वप्रमाणविरुद्धत्वात् ॥ तथाह्यनुभवविरोधः॥
 नह्यहंसर्वज्ञःसर्वेश्वरोनिर्दुःखोनिर्दोषइतिवाक्यस्यचिदनुभवः॥अस्तिचतद्विपर्ययेणानुभवः॥नचमि
 ध्याननुभवोयम्॥तद्विपरीतप्रमाणाभावात्॥नचाभेदेकश्चिदागमः॥संतिचभेदेसर्वागमाः॥तथाह्यत
 त्वमसीतिनवकृतोपदेशःसदृष्टांतकः॥नचायमभेदोपदेशः॥सयथाशकुनिःसूत्रेप्रतिबद्धोदिशंदिशं
 पतित्वान्यत्रायतनमलब्ध्वाबंधनमेवोपाश्रयते ॥सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रति

द्वाः॥ यथा सोम्यमधुमुक्तो निस्तिष्ठति नानात्ययानां वृक्षाणां रसानां समबहारमैकतांगमयंति ॥ ते
 यथा तत्र न विवेकं लभन्ते ऽमुष्याहं वृक्षस्य रसो ऽस्मिमुष्याहं वृक्षस्य रसोऽस्मीत्येवमेव खलु सोम्येमाः स
 र्वाः प्रजाः सति संपद्यन् विदुः सति संपत्स्यामह इति ॥ तद् इह व्याघ्रो वा सिंहो वा वृको वा वराहो वा कीटो वा प
 तंगो वा दंशो वा मशको वा यद्यद्भवति तत्तदा भवन्ति ॥ इमाः सोम्य नद्यः पुरस्तात् प्राच्यः स्य दन्ते पश्चात् प्र
 तीच्यस्ताः समुद्रात् समुद्रमेवापियंति समुद्र एव भवन्ति ॥ ता यथा तत्र न विदुरियमहमस्मीयमहमस्मी
 ति ॥ एवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सत आगम्य न विदुः सत आगच्छामह इति ॥ तद् इह व्याघ्रो वा
 सिंहो वा वृको वा वराहो वा कीटो वा पतंगो वा दंशो वा मशको वा यद्यद्भवति तत्तदा भवन्ति ॥ स एष जीवै
 नात्मनानुप्रभूतः पेपीयमानो मोदमानस्तिष्ठति ॥ अस्य यदैकांशां जीवो जहात्यथ सा शुष्यति ॥
 न्यग्रोधफलमत आहरेतीदं भगव इति भिधीति भिन्नं भगव इति किमत्र पश्यसीत्यण्व्यइवेमाधाना भ
 गव इत्यासामंगैकां भिधीति भिन्ना भगव इति किमत्र पश्यसीति नि किंचन भगव इति ॥ तंहो वाच यवै
 सोम्यैतमणिमानं न निभालयसे अस्य सोम्यैषो ऽणिम्ना एवमहान्न्यग्रोधोऽस्तिष्ठति ॥ लवणमेतदुदके ऽ
 वधायाथ माप्रातरुपसीदथा इति तद्भवतथा चकार तंहो वाच यद्दोषा लवणमेतदुदके ऽवथा अंगतदाहरे
 तितद्भावमृश्य न विवेदयथा विलीनमेवांगा स्यात्तदा चामेति कथमितिलवणमिति मध्याचादामेति क
 थमितिलवणमिति अंत्यादा चामेति कथमितिलवणमिति अभिप्रास्यैतदथमोपसीदथा इति तद्भवत
 था चकार तच्छ्वत्सं वर्तते ॥ तंहो वाचा तत्र वाव किल सत्सोम्य न निभालयसे ऽत्रैव किलेति ॥ यथा सो
 म्यपुरुषं गंधारेभ्यो ऽभिनद्धा क्षमानीयंतंतो ऽतिजने विसृजेत् ॥ अथ यदा स्यवाङ्मनसि संपद्य

तेमनप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यादेवतायां तावन्नजानानि ॥ पुरुषं सोम्यो तहस्तगृहीतमा
 नयंत्यपहर्षी त्स्तेयमकार्षीत्परशुमस्मै तपते तिसयदितस्य कर्त्ता भवति तत एवानृतमात्मानं कुरुते
 सो नृताभिसंधो नृतेनात्मानमंतर्थाय परशुंतसंप्रतिगृह्णाति सदह्यते अथ स यदितस्या कर्त्ता भ
 वति तत एव सत्यमात्मानं कुरुते स सत्याभिसंधः सत्येनात्मानमंतर्थाय परशुंतसंप्रतिगृह्णाति स न दह्यते
 ऽथमुच्यते ॥ एवमेव खलु सोम्याचार्यवान्पुरुषो वेदति स्थाननवके ऽपि भेद एव दृष्टान्ताभिधाना
 त् ॥ नहि शकुनिसूत्रयोर्नानावृक्षसर्पानां नदीसमुद्रयोजो विवृक्षयोरणिमधानयोर्लवणोदकयोर्ग
 धारपुरुषयोरज्ञप्राणादिनियामकयोः स्तेनापहर्षयोश्चैक्यम् ॥ सतिसंपद्यनविदुः सतिसंपत्स्या
 महइति तदहव्याघ्रो वासिंहो वोतिसत आगम्य नविदुः सत आगच्छामहइति तदहव्याघ्रो वासिंहो वेति
 भेदापरिज्ञानेनानर्थवचनाच्च ॥ नहि गृहादागतस्य गृहे प्रविष्टस्य च तदैक्यम् ॥ ताः समु
 द्रात्समुद्र एवापियंतिससमुद्र एव भवतीत्यत्रापि भेद एवोच्यते ॥ अन्यथा तास्समुद्र एव भवतीति
 व्यपदेशः स्यात् ॥ अतो नद्यः समुद्रादागच्छंति तं प्रविशंति च समुद्रस्तु स एव नैतासांसमुद्रत्वं भवती
 त्यर्थः ॥ नहि भिन्नानां नदीजलपरमाणूनां सामुद्राणुभिरैक्यं युज्यते ॥ तथा सति महाजनसमि
 तौ प्रविष्टानां द्वित्राणां तदैक्यं स्यात् ॥ न च तद्युज्यते ॥ भेदेनानुभवात् ॥ स्वं ह्यपीतो भ
 वतीत्यत्रापि स्वइति परमात्मनो ऽभिधानम् ॥ स्वात्मना चोत्तरयोरिति सूत्रात् ॥ स्वातंत्र्यात्स्वइति प्रो
 क्त आत्मायं चाततत्वनः ॥ ब्रह्मायं गुणपूर्णत्वाद्भगवान्विष्णुरव्यय इति परमोपनिषदि ॥ अपीत इ
 त्यत्रापि प्रवेशमात्रम् ॥ स्वमिति द्वितीया निर्देशात् ॥ एकीभावविवक्षायां स्वेनेति निर्देशः स्यात् ॥

स्वंकुलायंयथापीतःपक्षीस्यादेवमीश्वरम् ॥ अप्येतिजीवःप्रस्वापिमुक्तौचान्वोऽपिसन्सदेतिच ॥
एवमेवखलुसोम्येतन्मनोदिशंपतित्वान्यत्रायतनमलब्ध्वाप्राणमेवोपाश्रयतइत्यत्रापिमनइ
तिजीवःप्राणइतिपरमात्मा ॥ यत्रायंपुरुषःस्वपितिनामेतितयोरैवप्रस्तुतत्वात् ॥ मननान्मनउद्दि
ष्टःपुद्गलोनिरयंगिरन् ॥ कर्मानुशयनाच्चैवसंसार्यनुशयीस्मृतइतिचपरमोपनिषदि ॥ प्राणःप्र
णयनादेषसाधुत्वात्सन्ह्रिःस्मृतइतिच ॥ सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाइत्य
त्रापिभेदएवप्रतीयते ॥ स्रष्टृत्वादाश्रयत्वाच्चमुक्तानांचप्रतिप्रति ॥ स्थापनाच्चविभुर्विष्णुरन्यःसं
सारिणोभतइतिच ॥ अनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरवाणीतिसएषजीवेनात्मना
नुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीत्यत्रापिजीवशब्देनपरमात्माऽभिहितः॥ जीवइतिभगवतोऽ
निरुद्धस्याख्येतिश्रुतेः ॥ विष्णुर्जीवइतिप्रोक्तःसततंप्राणधाराणात् ॥ सप्रविश्यशरीरंचस्थावरं
जंगमंतथा ॥ महाभूतानिचविभुस्त्रिदत्करणपूर्वकम् ॥ संसारिणंभ्रामयतिसदैवान्यत्वलक्षणम् ॥
तेनायंमोदतेनित्यंवृक्षावस्थागतोऽपिसन्नितिच ॥ तत्तेजऐक्षतताआपऐक्षंतइमास्तिस्त्रोदेवता
इतिपूर्वमेवचेतनत्वसिद्धेरनेनजीवेनात्मनेतिसंसारिणःपुनःप्रवेशोनयुक्तः ॥ अतस्तत्रजीवशब्देन
परमात्मैवाभिहितः ॥ जीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीत्यत्रापिजीवशब्दोदि
तःपरएव ॥ पेपीयमानोमोदमानस्तुसंसारी ॥ नहिचेतनादन्यस्यमोदभोगादिकंयुज्यते ॥ सुख
स्यचाप्यायतनंशरीरंदुःखस्यचाप्यायतनंशरीरम् ॥अचेतनंप्राकृतमेतदाहुर्भोक्ततयोश्चेतनकःश
रीरीतिचभाले ॥ जीवापेतंवावकिलेदंम्रियतेनजीवोम्रियतइत्यत्रापिजीवशब्दःपरे ॥ नहिसंसा

रिणोमुख्यतः प्राणधारकत्वं युज्यते ॥ ब्रह्मणा त्यक्तदेहस्तु मृत इत्युच्यते नर इति च ॥ यवैसोम्यैतम
 णिमानं न निभालयसे ऽस्य सोम्येषो ऽणिस्मत्त्वं महा न्यग्रोधो धस्तिष्ठतीत्यत्राप्यणिमशब्देन परलुवाभि
 हितः ॥ स एषो णि मैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इत्युक्तत्वाच्च ॥ धाना सुत्व
 ण्य इवेमाधाना इति स्त्रीलिङ्गप्रयोगादिवशब्दप्रयोगाच्च नाणिमत्वम् ॥ न च तान निभालयसे ॥ ऐतदा
 त्म्यमित्येतदीयम् ॥ स आत्मेत्यात्मशब्दस्तु परलुवः ॥ द्युभ्वाद्यायतनं स्वशब्दात् ॥ नानुमानमतच्छब्दा
 त् ॥ प्राणभृच्चैत्यत्र तमेवैकं जानथ आत्मानमिति स्वशब्दपर्यायात्मशब्दान्न प्रकृतिजीवावभिधीयेते
 किंतु परलुवेति भगवता व्यासेनाभिहितम् ॥ अत आत्मशब्दस्तस्मिन्नेव मुख्यः ॥ आततत्वाच्चमातृ
 त्वादात्मेति परमो हरिः ॥ आत्मा भासास्तदन्येन ह्येतेषां तता गुणा इति परमोपनिषदि ॥ तेजः परस्यां
 देवतायां तावन्न जानातीत्यत्र च यदास्य प्राणादीन् परोग्रसति तदानजानाति यदा ददाति तदा जाना
 तीति तद्वृत्तमेवोक्तम् ॥ यदा प्राणान्ददातीति शब्ददाचेतनको ऽखिलम् ॥ जानाति ग्रस्तकरणस्ते
 न वेत्ति न किंच नेति च ॥ अपहर्षी स्तेयमकर्षी दित्यत्र चान्याभिमतस्यैव वस्तुनोपहार्यत्वाद्देह
 वायं दृष्टान्तः ॥ अन्यं संतं परमात्मानं स्वयमिति मन्यमानस्तेन एवेति ॥ न हि स्वकीयं परित्यजन्ते
 नो भवति ॥ एकात्म्यं नाम यदिदं केचिद्बहुपुरुषैर्नैपुणाः ॥ शास्त्रतत्त्वम विज्ञायतथा वादबलाजनाः ॥
 कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः ॥ याथातथ्यम विज्ञाय शास्त्राणां शास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्ते
 नानि रानंदो अपक्वमनसो ऽशिवाः ॥ वैगुण्यमेव पश्यंति न गुणानि निर्युजंते ॥ तेषां तमश्शरीराणां तम
 एव परायणम् ॥ यतः स्वरूपतश्चान्यो जातितः श्रुतिर्नो ऽर्थतः ॥ कथमस्मि स इत्येव संबन्धः स्यादसंहि

तइतिमोक्षधर्म ॥ यथापक्षीचसूत्रंचनानादृक्षरसायथा ॥ यथानद्यःसमुद्रश्चशुद्धोदलवणेयथा ॥ यथाचोरापहार्यौचयथापुंविषयावपि ॥ तथाजीवेश्वरौभिन्नौसर्वदेवविलक्षणौ ॥ तथापिसूक्ष्मरूपत्वान्नजीवात्परमोहरिः ॥ भेदेनमंददृष्टीनांदृश्यतेप्रेरकोपिसन् ॥ वैलक्षण्यंतयोज्ञात्वामुच्यते बध्यतेन्यथेतिचपरमोपनिषदि ॥ मेरकःसर्वजीवानांप्राणधीचोदिताचसः ॥ विष्णुस्संसारिणोन्यो यस्तमविज्ञायमूढधीः॥देहेन्द्रियप्राणबुद्धिनेतृत्वमन्यतेऽत्मनः ॥ अतःसंसारपदवीयातिजीवेशयोः सदा॥ वैलक्षण्यंपरंज्ञात्वामुच्यतेबध्यतेन्यथेतिच ॥ सर्वान्वेदानधीत्यमहामनाअनूचानमानीस्त बध्यएयायेत्यात्मनोन्यमनूचानत्वादिगुणप्रदंपरमविज्ञायस्तब्धस्यपराधीनत्वज्ञापनेनस्तब्धतांनिरस्यतन्निष्ठाह्यत्रोपदिश्यते॥तद्वैकआहुरसदेवदमग्रआसीदित्यादिवादिप्रसिद्धमपिनिराक्रियते॥ इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठंनान्यच्छ्रेयोवेदयंतेप्रमूढा इत्यादिवच्छ्रुतितात्पर्यापरिज्ञानप्राप्तंच॥ दर्शितंचैकात्म्यंनामयदिदेकचिद्धूरैरपुणाइति ॥ तद्वशत्वज्ञापनार्थंचसदेवसोम्येदमग्रआसीदित्यादिसूष्टिकथनम् ॥ एकविज्ञानेनसर्वविज्ञानंचप्राधान्यात्किंचित्सादृशात्कारणत्वाच्च ॥ ननु तदन्यस्यमिथ्यात्वात् ॥ नहिसत्यज्ञानेनमिथ्याज्ञानंभवति ॥ नहिशुक्तिज्ञोरजतज्ञाद्विशुच्यते ॥ विरोधात्तयोर्ज्ञानयोः ॥ नेदंरजतमित्यरजतज्ञोहिशुक्तिज्ञोभवति ॥ रजतज्ञश्चेन्न शुक्तिज्ञः ॥ नहितज्ज्ञस्तदभावज्ञोभवति ॥ तदभावस्यतज्ज्ञानपूर्वकत्वंचान्यत्रतस्यसत्त्वादेवदृष्टम् ॥ तदनंगीकारेतदेवनयुज्यते ॥ प्रधानज्ञानादप्रधानस्यज्ञातवद्यपदेशोस्त्येव ॥ यथाप्रधानपुरुषाणांज्ञानाह्वाननाशनैर्गामोज्ञातआहूतोनोनाशितइतिव्यपदेशः ॥ कारणेचपितरिज्ञानेपुत्रो

ज्ञातइति ॥ जानाम्येनमस्यपुत्रोऽयमितिव्यपदेशइति ॥ एवमत्राप्येतत्सृष्टंसर्वमित्यादि ॥ सा
 दृश्याच्चैकस्त्रीज्ञानान्द्वयस्त्री ज्ञानमिति ॥ तदेवसादृश्यमत्रापिविवक्षितं यथासौम्यैकेनमृत्पिण्डेन
 सर्वमृन्मयंविज्ञातंस्यादित्यादिना ॥ अन्यथैकशब्दःपिण्डशब्दश्चव्यर्थःस्यात् ॥ मृदाविज्ञात
 येत्येतावतापूर्णत्वात् ॥ नस्येकमृत्पिण्डात्मकान्यमृन्मयानि ॥ सादृश्यमेवहितेषाम् ॥ यथासौ
 म्यैकेनलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञातंस्यात् ॥ यथासौम्यैकेननखनिकृतेननसर्वकाष्ठाण्यांसं
 विज्ञातंस्यादित्यादिकमपिव्यर्थंस्यात् ॥ नस्येकमण्यात्मकमन्यहोहमयम् ॥ नचैकनख
 निकृतेनात्मकंसर्वकाष्ठाण्यांसम् ॥ वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यत्रचवाचा
 नाम्नामारंभणंविकारः॥अविकृतंनित्यंनामधेयंमृत्तिकेत्येवेत्येतद्वचनंसत्यमितिश्रुत्यर्थः ॥ नचवा
 चारंभणशब्दोऽपिमिथ्यात्वेप्रसिद्धः॥वाचारंभणमात्रमितिचाश्रुतकल्पनम् ॥ तस्मिन्पक्षेनामधे
 यशब्दइतिशब्दश्चव्यर्थःस्यात् ॥ अतो नकुत्रापिजगतोमिथ्यात्वमुच्यते ॥ कविर्मनीषीपरिभूःस्व
 यंभूर्याथातथ्यतोऽर्थान्वयदधाच्छाश्वतीभ्यःसमाभ्यः ॥ यच्चिकेतसत्यमित्तत्रमोघंवसुस्पाहमुत
 जेतोतदाता ॥ विश्वंसत्यंमघवानायुवोरिदापश्चनप्रभिनंतिव्रतंवाम् ॥ प्रधान्वस्यमहतोमहानिस
 त्यासत्यस्यकारणानिवोचम् ॥ अनाद्यनंतंजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्यथा
 क्वापिचकस्यचेदमभूत्पुरानापितथाभविष्यत्॥असत्यमाहुर्जगदेतदज्ञाःशक्तिंहर्येनविदुःपरांहि॥
 यःसत्यरूपंजगदेददीदृक्सुधूत्वात्वभूत्सत्यकर्मांमहात्मा ॥ असत्यमप्रतिष्ठितंजगदाहुरनीश्वरम् ॥
 अपरस्परसंभूतंकिमन्यत्कामहेतुकम् ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रक

र्माणः क्षयाय जगतोऽहिता इत्यादेश्च ॥ अनित्यत्वविकारित्वपारतंत्र्यादिरूपतः ॥ स्वमादिसाम्यं
 जगतो न तु बोधनिवर्त्यता ॥ सर्वज्ञस्य यतो विष्णोः सर्वदेतत्प्रतीयते ॥ बोधासंहृततो नैतत्किं त्वाज्ञा
 वशमस्य हीति परमोपनिषदि ॥ प्रज्ञाविनिर्मितं यस्मादतो मायामयं जगत् ॥ अनेनानुगतं यस्माद
 नृतं तेन कथ्यते ॥ बोधानिवर्त्यमपि तु नित्यमेव प्रवाहतः ॥ अइत्युक्तः परोदेवस्तेन सत्यमिदं जगत् ॥
 तदधीनस्वरूपत्वादसत्येन कथ्यते ॥ सत्यस्य सत्यः सविभुरिन्द्रचापस्य सूर्यवदिति च ॥ तस्योपनि
 षत्सत्यस्य सत्यमिति प्राणवैसत्यं तेषामेष सत्यमिति च ॥ महामायेत्यविद्येति नियतिर्माहिनीति च ॥
 प्रकृतिर्वासनेत्येवं वेच्छानंतकथ्यते ॥ प्रकृतिः प्रकृष्टकरणाद्वासनावासयेद्यतः ॥ अइत्युक्तो हरिस्तस्य
 विद्याऽविद्येति संज्ञिता ॥ मायेत्युक्ता प्रकृष्टत्वात्प्रकृष्टं हि मयाभिधम् ॥ विष्णोः प्रज्ञासिरेवैकाशब्देनै
 रुदीर्यते ॥ प्रज्ञासिरूपो हि हरिः साचस्वानंदलक्षणेति च ॥ सर्ववेदाहरैर्भेदं सर्वस्माज्ज्ञापयंति हि ॥
 भेदः स्वातंत्र्यसावज्ञसर्वैश्वर्यादिकश्च सः ॥ स्वरूपमेव भेदोऽयं व्यावृत्तिश्च स्वरूपता ॥ सर्वव्यावृत्तये
 यस्मात्स्वशब्दोऽयं प्रयुज्यते ॥ सर्वव्यावृत्ततामेव नेति नेत्यादिका श्रुतिः ॥ विष्णोरोतो वेदन्या अपि
 सर्वानसंशय इति नारायणश्रुतिः ॥ अहंब्रह्मास्मितद्योहं सोमौ सोमो हं योसावादित्ये पुरुषः सोहम
 स्मि स एवाहमस्मीत्यादित्वंतर्धाम्यपेक्षया ॥ सयश्चायं पुरुषेयश्चासावादित्ये स एकः ॥ अइति ब्र
 ह्मतन्त्रागतमहमिति ॥ तस्योपनिषदहमिति ॥ अहं नामाहरिर्नित्यमहेयत्वात्प्रकीर्तितः ॥ त्वंचा
 सौप्रतियोगित्वात्परोक्षत्वात्स इत्यपि ॥ सर्वतर्धामिणिहरावस्मच्छब्दविभक्तयः ॥ युष्मच्छब्द
 गताश्चैव सर्वास्तच्छब्दगा अपि ॥ सर्वशब्दगताश्चैव वचनान्यखिलान्यपि ॥ स्वतंत्रत्वात्प्रवर्तते

व्यावृत्तेऽप्यखिलात्मदा ॥ तत्संबंधानुजीवेषु तत्संबंधादचित्त्वपि ॥ वर्तत उपचारेण तिङ्पदान्ध
खिलान्यपि ॥ तस्मात्सर्वगतो विष्णुरेको भिच्चततो बहु रितिनारायणश्रुतिः ॥ सर्वभूतेषु येनैकं भाव
मव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्विकमिति भगवद्ब्रह्मचरम् ॥ न चासत्यो भेदः ॥
सत्यमेव न मनु विश्वे मंदं तिराति देवस्य गुणतो मोघोनः ॥ सत्यः सो अस्य महिमा गूणेशो यज्ञेषु विप्ररा
ज्ये ॥ सत्य आत्मा सत्यो जीवः सत्यं भिदा सत्यं भिदा सत्यं भिवारुण्यो भिवारुण्यः ॥
आत्मा हि परमस्वतंत्रः सर्ववित्सर्वशक्तिः परममुखः परमोजीवस्तु तद्दृशोऽल्पज्ञोऽल्पशक्तिरार्तो ल्पक
इत्यादि श्रुतिभ्यः ॥ नचावांतरसत्यत्वमिदम् ॥ यो वेद निहितं गुहायां परमेव्यो मन् ॥ सोऽश्रुते सर्वा
न्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चिता ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य इमान् लोकान् कामान् कुरु
प्यनुसंचरन् ॥ एतत्सामगाथनास्ते ॥ ऋचां त्वः पोषमास्ते पुष्वानुगायत्रं त्वोगायति शक्रीषु ॥
ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां विमिमीत उत्वः ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्प
द्यते ॥ सतत्र प्रयेति जक्षन् कीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वा या नैर्वा ज्ञातिभिर्वाऽज्ञातिभिर्वा ॥ यत्र त्व
स्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत्तत्केन कं जिघ्रेत्तत्केन कं विना जानीयाद्येन दंसर्वं विजानाति तंच केन
विजानीयाद्विज्ञानारमरे केन विजानीयात् ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ॥ तदा विद्वा
न्पुण्यपापे विधूय निरंजनः परमं सम्यग्मुपैति ॥ अमृतस्यैव सेतुः ॥ अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनोज
वेष्वसमावभूवुः ॥ आदन्नास उपकक्षास उत्वेह दाइव ह्लाता वा उत्वेद दृश्रो ॥ ईश माश्रित्य निष्ठंति मुक्ताः सं
सारसागरात् ॥ यथेष्टभोगभोक्तारो ब्रह्मांता उत्तरोत्तरमिति मोक्षानंतरं भेदश्रुतिभ्यः ॥ इदं ज्ञानमुपा

श्रित्यममसाधन्यमागताः॥सर्गोपिनोपजायंतेप्रलयेनव्ययंतिचेतिभगवद्वचनम् ॥ॐजगद्दद्यापारव
 र्जम्॥ॐप्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेत्यादिच ॥ अविनाशीवाअरेऽयमात्मानुच्छित्तिर्धर्मैतितद्धर्मा
 णामप्यनुच्छित्तेःप्रस्तुतत्वादत्रैवमाभगवान्मोहांतमापीपिपञ्चप्रेत्यसंज्ञास्तीतिसंज्ञानाशस्यदोष
 त्वेनोक्तत्वात्॥यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकंपश्येदितिह्याक्षेपएव॥नहिभोगाभाबोविज्ञानारम
 रेकेनविजानीयादिति विज्ञातुरविज्ञानंचापेक्षितम्॥अहमित्येवयोर्वेद्यःसजीवइतिकीर्तितः ॥ सद्गुः
 खीसमुखीचैवसपान्रबंधमोक्षयोरितिपरमश्रुतिः॥ममस्यहिपरिऽज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेदितिमोक्ष
 धर्मो॥ननुतद्वितीयमस्तीतिच ॥ यत्तद्ब्रह्मद्वैतत्वेननपश्यतितदेवद्वितीयंनेत्याह॥यत्ततो न्यद्विभक्त
 त्वेनैवपश्येदितिवाक्यशेषात् ॥ नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतइतिहेतोश्च॥ कर्माणि विज्ञानमय
 श्चआत्मापरेव्ययेसर्वएकीभवतीत्यत्राप्येकीभावोमत्यैवयंक्षीराब्ध्यादिस्थिततद्रूपापेक्षयास्थाने
 क्यंवा ॥ कामेनमेकामआगाद्धृदयाद्धृदयंमृत्योः ॥ यदमीषामदःप्रियंतदेतूप्पमामभि॥ब्रह्ममत्य
 नुकूलामेमतिर्मुक्तौभविष्यति ॥ अतःप्रायोऽनुकूलत्वमिदानीमपिसंस्थितम् ॥ येनाक्रमंत्युषयो
 ह्यासकामायत्रतत्सत्यस्यपरमंनिधानम् ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥
 स्वरूपैक्याभिप्रायेकर्माणि विज्ञानमयश्चेतिनयुज्यते ॥ नहितत्पक्षेपिकर्मणांब्रह्मैक्यंमुक्तावस्ति॥
 निवृत्त्यभिप्रायेचपंचदशकलानामपिसमत्वात् ॥ गताःकलाःपंचदशप्रतिष्ठादेवाश्चसर्वेप्रतिदेवता
 स्त्वित्यन्यानांकलानांगमनमुक्त्वाकर्मणांविज्ञानात्मनश्चैकीभावकथनंनव्यर्थस्यात् ॥ विशेषाभावा
 त्॥नचज्ञाननिवृत्तस्यरजतस्यशुक्लैकीभावव्यवहारोऽस्ति ॥परेव्ययइत्यधिकरणत्वकथनंचभेद

ज्ञापकम् ॥ अन्यथापरएवभवतीतिनिर्देशः स्यात् ॥ जीवस्यपरमैक्यंतुबुद्धिसारूप्यमेवतु ॥ एक
 स्थाननिवासोवाव्यक्तिस्थानमपेक्ष्यसः ॥ नस्वरूपैकतातस्यमुक्तस्यापिविरूपतः ॥ स्वातंत्र्यपूर्ण
 तेलपत्वपारतंत्र्येविरूपतेतिपरमश्रुतिः ॥ ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवतीत्यादिच संपूज्यब्राह्मणंभक्तयाशू
 द्रोऽपिब्राह्मणोभवेदितिवत् ॥ बृंहितोभवतीत्यर्थः ॥ नहिब्राह्मणपूजकः सएवब्राह्मणोभवति ॥ ब्रह्मा
 णिजीवाः सर्वेपिपरब्रह्माणिमुक्तिगाः ॥ प्रकृतिः परमंब्रह्मपरमंमहदच्युतः ॥ तस्मान्नमुक्तानचसानक
 चिद्विष्णुवैभवम् ॥ प्रामुवंतिसएवैकः स्वतंत्रः पूर्णपद्गुणइतिपरमश्रुतिः ॥ परोमात्रयातन्वाद्युधाननते
 महित्वमन्वश्रुवंति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्रामुंनैवशक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः कैवल्यंसभवान्केवलोहर
 इतिच ॥ यथापियंतिते जांसिमहातेजसिभास्करे ॥ पृथक्पृथक्स्थितान्यद्विस्वरूपैरपिसर्वशः ॥ परंब्र
 ह्मणिजीवाख्यब्रह्माण्यप्यपियंतिहि ॥ मुक्तौपृथक्स्थितान्येवतदन्येषामदर्शनम् ॥ अप्ययोयंसमु
 द्विष्टोनस्वरूपैकताक्वचिदिनारायणश्रुतिः ॥ अतः सर्वागमविरुद्धमेवजीवेश्वरैक्यम् ॥ तथैवसर्वयु
 क्तिविरुद्धं च ॥ नतानंदेकजीववादोयुज्यते ॥ एकाज्ञानपरिकल्पितत्वेचसर्वस्यसर्वमिदंपरिकल्पित
 मितिजानतः पुनः शिष्यादिबोधनंनयुज्यते ॥ नहिस्वमोऽयमितिनिश्चित्यस्वामपुत्रदायार्थयतते ॥
 स्वमेतुस्वामत्वाज्ञानादेवयतते ॥ नचबहूनांदृश्यमानत्वादस्याज्ञानपरिकल्पितमिदमितिनिश्चयो
 युज्यते ॥ स्वमेतुप्रबोधानंतरमेकस्यावशिष्टत्वान्निश्चयः ॥ नचात्रतथास्ति ॥ तस्यतस्यतथातथाप्र
 तिपत्तव्यमित्यंगीकारेवस्तुनिविकल्पासंभवादकल्पितमित्येवस्यात् ॥ नचतथाप्रतिपत्तव्यमित्य
 त्रप्रमाणमस्ति ॥ शिष्याज्ञानपरिकल्पितमित्यंगीकारेतस्यैवाचार्यभावेस्वयमेवकल्पितोभवती

तिसम्यग्रंथाधिगमस्यैवानर्थहेतुत्वं स्यात् ॥ नचकस्यचिन्मुक्तिः ॥ ग्रंथाधिगमेतस्यैवशिष्याज्ञानपरिकल्पितत्वप्राप्तेः ॥ सचैकोजीवोयदिभेदवादीभवतितस्यतत्रैवदाढ्याञ्जकदाचिद्भेदनिवृत्तिरितिनकस्यापिमुक्तिः स्यात् ॥ तेनयथाकल्पितं तथैवभवतीति तेनैकजीववादिनां नित्यनिरयकल्पनैस एव स्यात् ॥ नचैकजीवाज्ञानपरिकल्पितं समस्तमित्यत्र किंचिन्मानम् ॥ प्रपंचोयदिविद्येत निवर्तते न संशयः ॥ मायामात्रमिदं द्वैतमद्वैतं परमार्थतइत्यस्य चायमर्थः ॥ प्रपंचोयदिविद्येत भवेत उत्पद्येत तर्हि निवर्तते न च निवर्तते तस्मादनादिरेवायम् ॥ प्रकृष्टः पंचविधो भेदः प्रपंचः ॥ नचाविद्यमानोऽयम् ॥ मायामात्रत्वात् ॥ मायेति भगवत्प्रज्ञासैवमानत्राणकर्त्रीयस्य तन्मायामात्रम् ॥ परमेश्वरेण ज्ञातत्वाद्रसितत्वाच्च न द्वैतं भ्रांतिकल्पितमित्यर्थः ॥ नहीश्वरस्य भ्रांतिः ॥ तद्वद्वैतः सर्वभावानामिति व्यपदेशः कथमित्यत आह ॥ अद्वैतं परमार्थतइति ॥ परमार्थपिक्षया ह्यद्वैतं सर्वस्मादुत्तमोर्थः स एक एवेत्यर्थः ॥ अन्यथाऽद्वैतः सर्वभावानामिति व्यर्थं स्यात् ॥ सर्वभावानां मध्ये तस्यैकस्यैवाद्वैतत्वमित्युक्ते समाधिकराहित्यभेवोक्तं स्यात् ॥ अन्येषां समाधिकभावः ॥ विकल्पो विनिवर्तकल्पितो यदिकेनचिदिति वाक्यशेषाच्च न कल्पितत्वमस्येति ज्ञायते ॥ निवर्ततइत्यंगीकारे निवर्तत विद्येतेति च प्रसंगरूपेण कथनं यद्विशब्दौ च न युज्यते ॥ विद्येतेत्यस्य चोत्पत्त्यर्थं निगीकोरियद्यदस्ति तत्तन्निवर्ततइति व्यास्य भावान्निवर्ततेति न युज्यते ॥ अतः प्रपंचस्यानादिसत्यत्वपरमिदं वाक्यम् ॥ अत उपदेशादयं वादोऽज्ञाते द्वैतं न विद्यतइत्याह ॥ अज्ञात एव द्वैतं न विद्यते ॥ अज्ञानिनां पक्ष एव द्वैतं न विद्यतइत्यर्थः ॥ जीवेश्वरभिदा चैव जडेऽश्वरभिदा तथा ॥ जीवभेदो मिथश्चैव ज

डजीवमिदा तथा ॥ मिथश्च जडभेदोऽयं प्रपंचो भेदपंचकः ॥ सोऽयं सत्यो ह्यनादिश्च सादिश्चेन्ना
 शमा मुयात् ॥ न च नाशं प्रयात्येष न चासौ भ्रांतिकल्पितः ॥ कल्पितश्चेन्न विवर्तनचासौ विनिव
 र्त्तते ॥ द्वैतं न विद्यत इति तस्मादज्ञानिनां भूतम् ॥ मत्तं हि ज्ञानिनामेतन्मिमतं तत्रातं च विष्णुना ॥
 तस्मात्सत्यमिति प्रोक्तं परमो हरिरेव त्विति परमश्रुतिः ॥ मैत्रेयीशाखायां च ॥ अथ ज्ञानोपसर्गाद
 त्युक्त्वा अथ ये चान्ये मिथ्या तैर्कदृष्टानैः कुहकैर्द्रजालैर्वैदिकेषु परिस्थानुमिच्छन्ति तैः सह न संवसेत्प्रा
 काश्याद्येते तस्करा अस्वर्ग्या इत्याह ॥ नैरात्म्यवादकुहकैर्मिथ्या दृष्टान्ते हेतुभिः ॥ आत्म्यै
 ह्योको न जानाति वेदविद्यां तं रंतु यदिति ॥ आत्मसंबंधिकमपि नास्तीति वादो नैरात्म्यवादः ॥
 भ्रांतिकल्पितत्वे च जगतः सत्यं जगद्वयमपेक्षितम् ॥ न हि सत्यशुक्तेः सत्परजतस्य तयोः सादृश्य
 स्य चाभावे भ्रांतिर्भवति ॥ स्वमेऽपि वासनारूपं सत्यमेव जगन्मनसि स्थितं बहिष्ठत्वेन दृश्यते ॥
 देहात्मनोरप्येकदेशस्थत्वादिसादृश्यमस्त्येव ॥ शंखः पीतो न भोनीतमित्यादिष्वपि पीतादयोऽ
 न्यत्र विद्यन्त एव ॥ तस्मादृश्यं च द्रव्यत्वादिकं किंचिच्छंखादीनां चास्त्येव ॥ अतो न कुत्रापि स
 दृशसत्यवस्तु ह्ययं विनाश्रमः ॥ न चात्मन्यनात्मश्रमः कापि दृष्टः ॥ न हि कश्चिदहमहं न भवामीति
 भ्रांतो दृश्यते ॥ आत्मन्यनात्मश्रम एवार्थप्रपंच इति तैरुच्यते ॥ तं विनैवात्मन्यात्मश्रमकल्पनेऽ
 नात्मनस्सत्यत्वं स्यात् ॥ तदा चाद्वितीयत्वकल्पनेऽनात्मैवास्ति नात्मेति भवति ॥ आत्मा ज्ञाना
 त्मकत्वे च जगत आत्मनो भिन्नत्वेन न दृश्येत ॥ न हि शुक्तेर्भेदं न रजतं दृश्यते भ्रांतौ ॥ न चैकमेव युग
 पद् बहुधा दृश्यते भ्रांतौ ॥ न चात्मनि भेदश्रमः कापि दृष्टः ॥ न च कुत्रापि मिथ्योपाधिकृतो भेदो दृष्टः ॥

नचज्ञानाज्ञानयोरपिमिथ्याकल्पितत्वंदृष्टम् ॥ तद्विषयस्यैवान्यथात्वंभ्रान्तौ ॥ एवमाद्यनंतयु-
 क्तिविरुद्धोऽयंपक्षः ॥ ग्रंथबहुत्वंस्यादित्येवोपरम्यते ॥ नचसत्यत्वांगीकारेकश्चिद्दोषः ॥ बहुजीव-
 वादिपक्षेऽपिभेदस्यमिथ्यात्वांगीकारेऽनेदोषाभवंत्येव ॥ मिथ्योपाधिकृतंहितेपामपिबहुत्वम् ॥
 नचमिथ्योपाधिकृतोभेदः क्वापिदृष्टः ॥ आत्मन्यनात्मकल्पनारूपत्वान्मिथ्योपाधिरेव नयुज्यते ॥
 मायामयीसृष्टिरपितत्सदृशस्यान्यस्यविद्यमानत्वएवदृष्टा ॥ द्रव्यत्वादिसादृश्ययुतं किंचिदधि-
 ष्टानमाश्रित्यैवच ॥ अभिष्ठानंचसदृशंतथ्यवस्तुद्वयंविना ॥ नभ्रान्तिर्भवतिक्वापिस्वममायादिके-
 ष्वपि ॥ मानस्यांवासनायांतुबहिर्वस्तुत्वकल्पनम् ॥ स्वामोक्षममायायांकर्तृदेहादिवस्तुषु ॥
 चतुरंगबलवादिकल्पनंभ्रमइष्यते ॥ नभ्रान्तिकल्पितंविश्वमतोविष्णुबलाश्रयमितिव्रह्मवैवर्ते ॥
 नचमायाविनामायादृश्यतेविश्वमीश्वरः ॥ सदापश्यतितेनेदंनमायेत्यवधार्यतामितिच ॥ अपरो-
 क्षदृशोमिथ्यादर्शनंनक्वचिद्भवेत् ॥ सर्वापरोक्षविद्विष्णुर्विश्वदृक्कृत्तन्मृपेतिच ॥ यदिचै-
 कमेवब्रह्मोपाधिभेदात्संसरतिमुच्यतेचतदासंसारिणांसर्वदाविद्यमानत्वात्सर्वदासंसार्यैवब्रह्म ॥
 अतस्तद्भावावोऽपिनमुक्तिः ॥ सर्वदोपाधिसंबंधत्वात्तस्य ॥ नचशुद्धस्यनोपाधिसंबंधइतिवा-
 च्यम् ॥ उपाधिसंबंधस्योपाधिसंबंधकल्पनेऽनवस्थाप्रसंगात् ॥ नचनैवसंबंधेनसंबंधस्य ॥
 आत्माश्रयप्रसंगात् ॥ इतश्चमिथ्योपाधिर्नयुज्यते ॥ अज्ञानसिद्धौमिथ्योपाधिसिद्धिः ॥
 अज्ञानंविनामिथ्यात्वासिद्धेः ॥ नचमिथ्योपाधिंविनाऽज्ञानसिद्धिः ॥ मिथ्योपाधिमि-
 त्तस्यैवाज्ञात्वात् ॥ शुद्धस्यैवाज्ञात्वेमुक्तस्याप्यज्ञात्वप्रसक्तेः ॥ स्वाभाविकत्वात्सत्यत्वात्स

द्वितीयत्वप्रसक्तेश्च ॥ स्वाभाविकस्यचनिवृत्त्यंगीकारादनिवृत्तिप्रसक्तेश्च ॥ सत्यस्यचानि
 वृत्तिरितिहितपक्षः ॥ अतश्चान्योन्याश्रयता ॥ अज्ञानसिद्धौमिथ्योपाधिसिद्धिः मिथ्योपा
 धिसिद्धौजीवसिद्धिः जीवसिद्धौतदाश्रयाज्ञानसिद्धिरितिचक्रकंवा॥ नचशुद्धमेवभ्रांत्याऽज्ञमि
 त्तियुक्तम् ॥ अज्ञानसिद्धौभ्रमसिद्धिः तत्सिद्धावज्ञानसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयत्वात् ॥ अनागता
 अतीताश्रयावंतःसहिताःक्षणाः ॥ अतीतानागताश्रैवयावंतःपरमाणवः ॥ ततोऽप्यनंतगुणिता
 जीवानांराशयः पृथगितिवत्सश्रुतेनसंसारिणांपरिसमाप्तिरस्मत्पक्षे ॥ परमाणुप्रदेशोऽपिह्यनंताः प्रा
 णिराशयः ॥ सूक्ष्मत्वादीशशक्त्यैवस्थूलाअपिहिसंस्थिताः ॥ सहस्रयोजनसभांप्रभावाद्दिश्वक
 र्मणः ॥ अनंतराराशयोऽनंताः प्रजानामधिसंस्थिताइतिस्कांदे ॥ नचमिथ्यावस्तुनोदुर्घटत्वमेवभ
 षणम् ॥ दृष्टस्यवस्तुनोमिथ्यात्वकल्पनस्यदृष्टिसकाशाद्वलवत्प्रमाणयुक्त्यपेक्षत्वात् ॥ तदभावे
 सत्यत्वंदृष्ट्यैवसिद्धानि ॥ नह्यन्नादिकंभोग्यंदृष्ट्वाभोक्तुंसत्यत्वेप्रमाणांतरमपेक्षते ॥ किंतुनेदम
 न्नमितिकेनचिदुक्तेकथमिदमन्नत्वेनदृश्यमानमन्नंनभवतीतिप्रमाणांतरमपेक्षते ॥ नचप्रत्यक्षदृ
 ष्टस्यततोबलवत्प्रत्यक्षमागमंविनानुमानादिनैवबाधोदृष्टः ॥ दूरस्थदृक्षत्वादौप्रत्यक्षापदुत्वस्व
 निश्चितत्वाद्युक्तयातत्रदीर्घत्वनिश्चयः ॥ प्रत्यक्षस्यहिदूरेमंदग्राहित्वंपरिभाणादावन्यथात्वंचततोब
 लवत्प्रत्यक्षेणैवनिश्चितम् ॥ नचप्रत्यक्षस्यमिथ्यात्वेकेनापिप्रमाणेननिश्चितम् ॥ विशेषतश्चज्ञानाज्ञा
 नसुखदुःखात्मभेदादिविषयस्यानुभवस्यनमिथ्यात्वंदृष्टम् ॥ अतश्चसंसारस्यसत्यत्वात्सत्यस्यचा
 निवृत्त्यंगीकारान्नमोक्षः स्यात् ॥ अनुभवसिद्धस्यबलवदनुभवंविनायुक्तितएवमिथ्यात्वांगीकारेआ

त्मनोपि मिथ्यात्वं स्यात् ॥ युक्तिश्च ॥ सर्वस्यान्यस्य मिथ्यात्वांगीकारात् ॥ द्विधा कल्पने कल्पनागौरवमिति ॥ आत्माधिष्ठान भ्रमस्यैवाद्देस्तस्याधिष्ठानत्वमपि न युज्यते ॥ दुर्घटत्वस्य भूषणत्वे दुर्घटमप्यात्ममिथ्यात्वं स्यादेव ॥ प्रतीतेरप्यविद्याकार्यत्वांगीकारात् ॥ तस्याश्च दुर्घटत्वस्य भूषणत्वात्सत्यस्य च युक्त्यपेक्षत्वाद्द्विटादीनां द्रष्टृत्वमात्मन्श्च जडत्वं द्रष्टुर्भावे च प्रतीतिरधिष्ठानं विनैव भ्रम इत्यादि विरुद्धं सर्वमपि स्यात् ॥ उपाधिभेदांगीकारे हस्तपादाद्युपाधिभेदेऽपि तद्गतसुखदुःखादिभोक्तुर्यथा भेदो न प्रतीयते ॥ एवमेव शरीरादिभेदेऽपि भोक्तुर्भेदो न दृश्येत ॥ सर्वगतसुखदुःखादिकमेकैव भुज्येत ॥ यथा चैकांगुल्याद्यपगमेऽपि न मुक्तिः एवमेकोपाध्यपगमेऽपि तस्यैवान्तोपाधिसंबंधत्वाच्च मुक्तिः स्यात् ॥ उद्यतायुधदोर्दंडाः पतितस्त्रशिरोद्विभिः ॥ पश्यंतः पातयंति स्म कबंधा अप्यरीन्युधीति भारतवचनाच्च विश्लेषाद्दिशेषः ॥ किंचोपाधिरात्मन एकदेशं प्रसृत्य तत्सर्वमात्मानम् ॥ एकदेशांगीकारे सावयवत्वम् ॥ सावयवस्य चानित्यत्वं तैरंगीकृतम् ॥ सर्वग्रासे च नोपाधिर्भेदकः स्यात् ॥ उपाधिकृतां शकल्पने तदुपाधिकृतत्वे आत्माश्रयत्वम् ॥ उपाध्यंतरकल्पनेऽनवस्था ॥ न चेश्वरस्य सर्वगतत्वादोपाधिकभेदो ब्रह्मणा भवति ॥ न हि देशतः कालतश्चापरिच्छिन्नयोरोपाधिकभेदो दृष्टः ॥ सर्वोपाधिगतत्वाच्चैकस्यैवेश्वरस्य भेदस्य मिथ्यात्वाद्द्वस्तपादादिभेदेऽपि भोक्तुरेकत्ववत्सर्वसुखदुःखादिभोक्तृत्वमीश्वरस्यैव स्यात् ॥ देशतः कालतश्चापरिच्छिन्नयोरोपाधिकभेदाभावादेव दुःखिनोऽन्यच्छुद्धं ब्रह्म न सिद्ध्यति ॥ अतः स्वाभाविकसंसारइत्यनिवृत्तिरेव स्यात् ॥ किंच विशिष्टस्य शुद्धस्य वा संसारः ॥ शुद्धस्य संसारइत्युक्ते स्वव्याहतिः ॥ विशिष्टस्येत्युक्ते विशिष्टोऽन्यः संलववा ॥ संलवचेदु

शाहन्तिबंधनम् ॥ सर्वक्षराणामेकः सकुर्यात्सात्विकमोक्षणम् ॥ सर्गस्थितियतिज्योतिर्नित्यानंदप्रदोऽक्षरे ॥ चेष्टाप्रदश्च सर्वेषां भेक एव परो हरिः ॥ तस्य नान्योऽस्ति सर्गादिकर्ता निर्दोषकश्च स इति परमश्रुतिः ॥ ब्रह्मशेषसुपर्णेशः सकूर्यगुहादयः ॥ सर्वक्षरा अक्षरा तु श्रीरेकान्तपरो हरिरिति स्कांदे ॥ यं कामये तंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणंतमृषितं सुमेधाम् ॥ अहं रुद्राद्यधनुरातनो मिब्रह्मद्विषेशवे हंत वा उ ॥ अहं जनाय स मंदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आ विवेश ॥ अहं पुनरपि तस्मै धूमं धूममयो निरप्स्वं १ तस्मै मुद्रे ॥ यमंतः समुद्रे कवयो वयं नित्यदक्षरे परमं प्रजाः ॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोषेन जीवान्य ससर्ज भूम्याम् ॥ यदोषधीभिः पुरुषान्पशूंश्च विवेश भूतानि चराचराणि ॥ अतः परं नान्यदणीधमं हि परात्परं यन्महतो महान्तम् ॥ यदेकमव्यक्तमनंतं रूपं विश्वं पुराणं नमसः परस्नात् ॥ तदेव तंतदुसत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ अस्य देवस्य भीह्रुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभूथे हविभिः ॥ विदेहिरुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वतिरश्विना विरावत् ॥ चंद्रमामनसो जानश्चक्षोः सूर्यो अजायत ॥ मुखार्दिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत ॥ एकौ नारायण आसीन्न ब्रह्मानेशानो नामीपो भौने मे द्यावा पृथिवी ॥ एकौ नारायण आसीन्न ब्रह्मानचशंकरः ॥ समुनिर्भूत्वा समचितयत्तत एते व्यजायंत ॥ विश्वो हिरण्यगर्भोऽग्निर्यमो वरुण रुद्रेंद्रा इति ॥ वासुदेवो वा इदमग्र आसीन्न ब्रह्मानचशंकरः ॥ नेंद्रसूर्यौ नच गुहो न सोमो न विनायक इत्यादि श्रुतिभ्यश्च ॥ यस्मात्परं नापरमस्ति किंचित्चित्यत्राप्यपरमस्तीत्येवार्थः ॥ अन्यथा तेनेदं पूर्णततो यदुत्तरंतद्रूपमनामयमिति वाक्यशेषविरोधात् ॥ तेनेदमित्युक्तमेव तत इति परामृश्यते ॥ अन्यथा यस्मात्परमित्युक्तिविरोधात् ॥ नामानि सर्वाणि यमावि

शंतिनवैविष्णुं परममुदाहरन्ति ॥ अस्यैव सर्वनामानिव्यतिरिक्तस्य सर्वतः ॥ यः स्वतंत्रः सदैवैकः
 स विष्णुः परमो मत इत्यादि श्रुतिभ्योऽन्यनामान्यस्यैवेति नान्येषां सर्वैश्वरत्वादिकमुच्यते ॥ सर्ववेदे
 ष्वप्यस्यादोषवचनादादावभाववचनाच्च तद्वचनाच्चान्येषां सर्वेषां वेदेषु सर्वेषु ॥ तेषां सर्वनामतवानु
 केश्व ॥ उत्पत्तिर्वासुदेवस्य प्रादुर्भावो न चापरः ॥ देहोत्पत्तिस्तदन्येषां ब्रह्मादीनां तदीरणात् ॥
 देहोऽनादिहरेर्नैत्यो ब्रह्मादीनामनित्यकः ॥ मुख्योत्पत्तिस्तदन्येषां प्रादुर्भावो हरेर्जनिरिति परम
 श्रुतेः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्विष्णुतत्त्वविनिर्णये द्वितीयः परिच्छे
 दः ॥ २ ॥ ॐ ॥ वर्जितः सर्वदोषैर्योगुणसर्वस्वमूर्तिमान् ॥ स्वतंत्रो यद्वशाः सर्वे स विष्णुः
 परमो मत इति परमोपनिषदि ॥ नित्यपूर्णखिलगुणो निर्दोषः सर्वदेवयः ॥ यः स्वतंत्रः परो विष्णु
 र्जन्ममृत्यादिवर्जितः ॥ नारद उवाच ॥ निर्दोषश्चेत्कथं विष्णुर्मनुषेः पदपद्यत ॥ चिंताश्रम
 व्रणाज्ञानदुःखयुग्मदृश्यते कथम् ॥ एष मे संशयो ब्रह्मन् हृदि शल्य इवार्पितः ॥ अनुद्धार्योऽपरैर्म
 त्यैः सूक्तिशक्त्या तमुद्धर ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्त्रीपुंमलाभियोगात्मादेहो विष्णोर्न जायते ॥ किंतु निर्दोष
 चैतन्यसुखां नित्यां स्वकांतनुम् ॥ प्रकाशयति सैव यं जनिर्विष्णोर्न चापरा ॥ तथाप्यसुरमोहाय प
 रेषां च क्वचित्क्वचित् ॥ दुःखाज्ञानश्रमादीन् सदृशे च्छुद्धसद्गुणः ॥ क्वणादिकचाज्ञानं स्वातंत्र्या
 न्नित्यसद्गुणे ॥ दोल्लभ्याथैव मोक्षस्य दर्शयन् परमो हरिः ॥ मिथ्यादर्शनदोषेण तेन मुक्तिनयांति च ॥
 तमोयांति च तेनैव तस्मादोषविवर्जितम् ॥ प्रादुर्भावगतं चैव जानीयाद्विष्णुमंजसेति ब्रह्मांडे ॥ गु
 णक्रियादयो विष्णोः स्वरूपं नान्यदिष्यते ॥ अतो मिथोऽपि भेदो न तेषां कश्चित्कदाचन ॥ स्वरूपेऽ

पि विशेषोऽस्ति स्वरूपत्ववदेव तु ॥ भेदाभावेऽपि तेनैव व्यवहारश्च सर्वत इति परमोपनिषदि ॥ अभिन्न
 त्वमभेदश्च यथा भेदविवर्जितम् ॥ व्यवहार्यपृथक्त्वं स्यादेवमेव गुणाहरेः ॥ अभेदाभिन्नयोर्भेदो
 यदिवाभेदभिन्नयोः ॥ अनवस्थितिरस्यान्तविशेषणतामतिः ॥ मूलसंबंधमज्ञात्वा तस्मादेक
 मनंतथा ॥ व्यवहार्यविशेषणदुस्तर्कबलतोहरेः ॥ विशेषोऽपि स्वरूपसत्त्वनिराहकतास्य चेति ब्रह्म
 तर्कः ॥ एकमेवाद्वितीयं नेहनानास्ति किंचन ॥ मृत्योस्समृत्युमामोति यद्नेह नानेव पश्यति ॥ य
 थोदकंदुर्गच्छं पर्वतेषु विधावति ॥ एवं धर्मान्पृथक् पश्यंस्तानेवानुविधावतीत्यादि श्रुतेश्च ॥ देशः
 सर्वत्र पुरुषः स्वतंत्रः कालानित्यता ॥ इत्यादिषु स्वसंबंधाद्यैव गुणरूपिणः ॥ गुणित्वं गुणभोक्तृत्वं
 स्याद्विष्णोस्तच्च सत्त्वमिति ब्रह्मतर्कः ॥ विष्णुं सर्वगुणैः पूर्णं ज्ञात्वा संसारवर्जितः ॥ निर्दुःखानंदभु
 ङ्क्षित्यंतत्समीपे समोदते ॥ मुक्तानां चाश्रयो विष्णुरधिकोऽधिपतिस्तथा ॥ तद्दशा एव ते सर्वे सर्वदे
 वस ईश्वर इति परमश्रुतिः ॥ अमृतस्यैष सेतुः ॥ सोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेत्यादि
 च ॥ नृपाद्याशतधृत्यंता मुक्तिगा उत्तरोत्तरम् ॥ गुणैः सर्वैः शतगुणामोदंत इति हि श्रुतिरिति पा
 द्मे ॥ अतो निशेषदोषवर्जितः पूर्णानंदगुणो नारायण इति सिद्धम् ॥ यस्य त्रीण्युदितानि वेद
 वचनेरूपाणि दिव्यान्यलंबदृष्टदर्शनमिदमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो रामवचो नयं प्रथमकं
 पृक्षो द्वितीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुनाग्रं यः कृतः केशवे ॥ स्वतंत्राया खिलेशाय निर्दोषगुणरू
 पिणे ॥ प्रेयसे मे सुपूर्णाय नमो नारायणाय ते ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्री
 महिष्णुतत्त्वविनिर्णये तृतीयः परिच्छेदः ॥ ३ ॥ ॥ संपूर्णोऽयं ग्रंथः ॥

॥ इति प्रमाणलक्षणादयो दश
प्रकरणग्रन्थाः ॥ १४ ॥

नमोवेदव्यासचरणेभ्यः॥अथपदपाठः॥हरिःॐ॥अग्निम्।इच्छे।पुरः।हितम्।यज्ञस्य।देवम्।ऋत्विज
म्॥होतारम्।रत्न।धातं।धम्॥१॥अग्निः।पूर्वेभिः।ऋषिभिः।ईदृचः।नूतनैः।उत॥सः।देवान्।आ।इह।
वक्षति॥२॥अग्निना।रयिम्।अभ्रवत्।पोषम्।एव।दिवे।दिवे॥यशसम्।वीरवत्।उतमम्॥३॥
अग्नौ।यम्।यज्ञम्।अध्वरम्।विश्वतः।परि।भूः।असि॥सः।इत्।देवपुं।गच्छति॥४॥अग्निः॥होता॥
कविः।ऋतुः।सत्यः।चित्रश्रवः।उतमः॥देवः।देवेभिः।आ।गमत्॥५॥१॥यत्।अंग।
दाशुषे।त्वम्।अग्ने।भद्रम्।करिष्यसि॥तव।इत्।तत्।सत्यम्।अंगिरः॥१॥उपं।त्वा॥
अग्ने।दिवे।दिवे।दोषाः।वस्तः।धिया।वयम्॥नमः।भरतः।आ।इमसि॥२॥
राजैतम्।अध्वराणां।गोपाम्।ऋतस्य।दीदिविम्।वर्धमानम्।स्वे।दमे॥३॥सः।नः।
पिता।इव।सूनवे।अग्ने।सुः।उपायनः।भव॥सर्वस्व।नः।स्वस्तये॥४॥॥२॥वायो।इति।
आ।याहि।दर्शत।इमे।सोमाः।अरुः।कृताः।तेषाम्।पाहि।श्रुधि।हवम्॥वायो।इति।
उक्थेभिः।जंते।त्वाम्।अच्छे।जरितारः॥सुतः।सोमाः।अहः।विदः॥वायो।इति।तव।
प्रः।पुंचती।धेना।जिगाति।दाशुषे।उरूची।सोमः।पीतये॥इंद्रवायु।इति।इमे।सुताः।
उपं।प्रयः।भिः।आ।गतम्।इंद्रवः।वाम्।उशंति।हि॥वायो।इति।इंद्रः।च।चे॥
तथः।सुतानाम्।वाजिनीवसू।इति।वाजिनी।वसू।तौ।आ।यातम्।उपं।द्रवत्॥३॥
वायो।इति।इंद्रः।च।सुन्वतः।आ।यातम्।उपं।निः।कृतम्॥मक्षु।इत्था।धिया।
नरा॥मित्रम्।हुवे।पुतः।दक्षम्।वरुणम्।च।रिशादंसम्॥धियम्।घृताचीम्।साधे॥

ता ॥ ऋतेन । मित्रावरुणौ । ऋतुवृधौ । ऋतुस्पृशा ॥ ऋतुम् । बृहंतम् । आशाथेइ
ति ॥ कवीइति । नः । मित्रावरुणा । तुविऽजातौ । उरुऽक्षया । दक्षम् । दधातेइति । अ
पसम् ॥ ४ ॥ अश्विना । यज्वरीः । इषः । द्रवत्पाणीइतिद्रवत्पाणी । शुभः । पृती
इति ॥ पुरुऽभुजा । चनस्यतम् ॥ अश्विना । पुरुऽदंससा । नरा । शवीरया । धिया ॥
धिण्या । वनंतम् । गिरः ॥ दक्षा । युवाकंवः । सुताः । नासत्या । वृक्तऽर्बहिषः ॥ आ ।
यातम् । रुद्रवर्त्तनीइतिरुद्रवर्त्तनी ॥ इंद्र । आ । याहि । चित्रभानोइतिचित्रभानो ।
सुताः । इमे । त्वाऽयवः ॥ अण्वीभिः । तना । पुतासः ॥ ० धिया । इषितः । विप्रऽजतः ।
सुतऽवतः ॥ उप । ब्रह्माणि । वाधतः ॥ ० तूतुजानः । उप । ब्रह्माणि । हरिऽवः ॥ सुते । द
धिष्वा नः चनः ॥ ५ ॥ ओमांसः । चर्षणिऽधृतः । विश्वे । देवासः । आ । गत ॥ दाश्वी
सः । दाशुषः । सुतम् ॥ विश्वे । देवासः । अपऽतुरः । सुतम् । आ । गत । तूर्णयः ॥ उखाऽइव ।
स्वसंराणि ॥ विश्वे । देवासः । अस्विधः । एहिऽमायासः । अद्रुहः ॥ मेधम् । जुपंत । वह्नयः ॥
पावका । नः । सरस्वती । वाजिनीऽवती ॥ यज्ञमावहु । धियाऽवसुः ॥ ४ ॥ चो
दयित्री । सुनतानाम् । चेतंती । सुऽमतीनाम् ॥ यज्ञम् । दधे । सरस्वती ॥ महः । अ
र्णः । सरस्वती । प्र । चेतयति । केतुना ॥ धियः । विश्वाः । वि । राजति ॥ ६ ॥
सुरुपऽकृत्तुम् । ऊतये । सुदुधाऽइव । गोऽद्रुहे ॥ जुहूमसि । द्यविऽद्यवि ॥ १ ॥ उप । नः ।
सर्वना । आ । गहि । सोमस्य । सोऽमपाः । पिब ॥ गोऽदाः । इत् । रेवतः । मदः ॥

अथ । ते । अंतमानाम् । विद्यामं ॥ सुऽमतीनाम् । मा । नः । अति ॥ ख्यः । आ । गहि
 ॥ परा । इहि । विग्रम् । अस्तृतम् । इंद्रम् । विपऽचित्तम् ॥ यः । ते । सखिऽभ्यः ।
 आ । वरम् ॥ उत । ब्रुवंतु । नः । निदः । निः । अन्यतः । चित् । आरत ॥ दधानाः । इंद्रे ।
 इत् । दुवंः ॥ ७ ॥ उत । नः । सुऽभगान् । अरिः । वोचेयुः । दस्म । कृष्टयः ॥
 स्याम । इत् । इंद्रस्य । शर्मणि ॥ आ । ईम् । आशुम् । आशवे । भर । यज्ञऽश्रियम् ।
 नुऽमार्दनम् ॥ पृतयत् । मंदयत्संखम् ॥ अस्य । पीत्वा । शतक्रनोदिति शतऽक्रनो ॥
 वनः । वृत्राणाम् । अभवः ॥ प्र । आवः । वाजेषु । वाजिनम् ॥ तम् । त्वा । वाजेषु । वा
 जिनम् । वाजयामः । शतक्रनोदिति शतऽक्रनो । धनानाम् । इंद्र । सातये ॥ यः । रायः । अव
 निः । नृहान् । सुऽपारः । सन्वतः । सर्वा । तस्मै । इंद्राय । गायत ॥ ८ ॥ आ ।
 तु । आ । इत् । नि । मीदत् । इंद्रम् । अभि । प्र । गायत ॥ सर्वायः । स्तोमऽवाहसः ॥
 पुरुऽतमम् । पुरुणाम् । ईशानम् । वार्याणाम् ॥ इंद्रम् । सोमै । सर्वा । सुते ॥ सः । घ । नः ।
 योगे । आ । भुवत् । सः । राये । सः । पुरऽध्याम् ॥ गमत् । वाजैभिः । आ । सः । नः ॥ ३ ॥ यस्य
 संऽस्थे । न । वृषवर्ते । हरीदति । समत्सु शत्रवः ॥ ० ॥ सुत्सु पात्रे । सुताः ।
 इमे । शुचयः । यति । वीतये । सोमांसः । दधिऽआशिरः ॥ ९ ॥ त्वम् । सुत
 स्य । पीतये । सद्यः । वृद्धः । अजायथाः ॥ इंद्र । ज्यैष्ठ्याय । सुक्रतोऽिति सुऽक्र
 तो ॥ १ ॥ आ । त्वा । विशंतु । आशवः । सोमांसः । इंद्र । गिर्वणः । शम् ॥ ते । संतु । प्रऽचेत

से ॥ त्वाम् । स्तोमाः । अवीरुधन् । त्वाम् । उक्था । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । त्वाम् ॥ वृद्धं
तु । नः । गिरः ॥ अक्षितऽकृतिः । सनेत् । इमम् । वाजम् । इन्द्रः । सहस्रिणम् । यस्मिन् । विश्वानि । पौस्या
॥ मा । नः । मर्ताः । अभि । द्रुहन् । तनूनाम् । इन्द्र । गिर्विषः ॥ ईशानः । यवयावधम् ॥ १० ॥
युंजन्ति । ब्रह्मम् । अरुणम् । चरन्तम् । परि । तस्थुषः ॥ रोचन्ते । रोचना । दिवि ॥
युंजन्ति । अस्य । काम्या । हरीदिति । विऽपक्षसारथे । शोणा । धृष्णूदिति । नृवाहसा ॥
केतुम् । कृण्वन् । अकेतवे । पेशः । मर्याः । अपेशसे । सम् ॥ उपतऽभिः । अजायथाः ॥
आत् । अह । स्वधाम् । अनु । पुनः । गर्भऽत्वम् । आऽईरिरे ॥ दधानाः । नाम । यज्ञियम् ॥
वीलु । चित् । आरुजन्तुभिः । गुहा । चित् । इन्द्र । वह्निभिः ॥ अविंदः । उस्त्रियाः । अनु ॥
॥ ११ ॥ देवऽयंतः । यथा । मतिम् । अच्छे । विदत् । वंसुम् । गिरः । महाम् । अनूषत् । श्रुतम् ॥
इंद्रेण । सम् । हि । दृक्षसे । संऽजगद्धानः । अविभ्युषा ॥ बृंदइति । समानऽवर्चसा ॥ अनव
द्यैः । अभिद्युंभिः । मुखः । सहस्वत् । अर्चति ॥ गणेः । इन्द्रस्य । काम्यैः ॥ अतः । परिऽ
ज्मन् । आ । गहि । दिवः । वा । रोचनात् । अधि ॥ सम् । अस्मिन् । कुंजते । गिरः ॥ इ
तः । वा । सातिम् । इमहे । दिवः । वा । पार्थिवात् । अधि । इन्द्रम् । महः । वा रजसः ॥
॥ १२ ॥ इन्द्रम् । इत् । गाथिनः । बृहत् । इन्द्रम् । अर्कभिः । अर्कणिः । इन्द्रम् । वाणीः । अनूष
त् ॥ इन्द्रः । इत् । हर्षोः । सचा ॥ संमिऽश्लः । आ । वचऽयुजा । इन्द्रः । वज्री । हिर
ण्ययः ॥ इन्द्रः । दीर्घाय । चक्षसे । आ । सूर्यम् । रोहयत् ॥ दिवि । गोभिः । अद्रिम् ।

ऐरयत् ॥ ३ ॥ इंद्रं । वाजेषु । नः अव । सहस्रप्रधनेषु च ॥ उग्रः । उग्रभिः । उतिभिः ॥
 इंद्रम् । वयम् । महाऽधने । इंद्रम् । अर्भे । हवामहे ॥ युजम् । वृत्रेषु । वज्रिणम् ॥ १३ ॥
 सः । नः । वृषन् । अमुम् । चरुम् । सत्राऽदावन् । अप । वृधि ॥ अस्मभ्यम् । अप्रतिऽस्कृतः
 ॥ तुंजेऽतुंजे । ये । उत्तरै । स्तोमाः । इंद्रस्य । वज्रिणः ॥ न । विधे । अस्य । सुऽस्तुतिम् ॥
 वृषा । यूथाऽइव । वंसगः । कृष्टीः । इयति ॥ ओजसा । ईशानः । अप्रतिऽस्कृतः । यः । एकैः ।
 चर्षणीनाम् । वसूनाम् । इरज्यति ॥ इंद्रः । पंच । क्षितीनाम् ॥ इंद्रम् । वः । विश्वतः । परि ।
 हवामहे । जनैभ्यः ॥ अस्माकम् । अस्तु । केवलः ॥ १४ ॥ आ । इंद्र । सानसिम् । रयिम् । स
 ऽजित्वानम् । सदाऽसहम् । वर्षिष्ठम् । उतये । भर । नि । येन । महिऽहत्यया । नि । वृत्रा ।
 रुणधामैहै ॥ त्वाऽकृतासः । नि । अर्बना ॥ इंद्र । त्वाऽकृतासः । आ । वयम् । वज्रम् । घना ।
 ददीमहि । जयेम । सम् । युधि । स्पृधः ॥ वयम् । शूरैभिः । अस्तुभिः । इंद्र । त्वया । यू
 जा । वयम् । समह्याम । पृतन्यतः ॥ महान् । इंद्रः । परः । च । नु । महिऽत्वम् । अस्तु । व
 ज्रिणे ॥ द्यौः । न । प्रथिना । शवः ॥ १५ ॥ संऽओहे । वा । ये । आशत । नरः । लोकस्य ।
 सनितौ ॥ विप्रासः । वा । धियाऽयवः ॥ यः । कुक्षिः । सोमऽपातमः । समुद्रऽइव । पिन्वते ॥
 उर्वीः । आपः । न । काकुदः ॥ एव । हि । अस्य । सनुत ॥ विऽरप्शी । गोऽमंती । मही ॥
 पक्वा । शाखा । न । दाशुषे ॥ एव । हि । ते । विऽभूतयः । उतयः । इंद्र । माऽवते । स
 द्यः । चित् । संति । दाशुषे ॥ ० । काम्या । स्तोमः । उक्थम् । च । शंस्या । इंद्राय । सोम

ऽपीतये ॥ १६ ॥ इंद्रं । आ । इहि । मत्सि । अंधसः । विश्वेभिः । सोमपर्वऽभिः ॥ महान् ।
 अभिष्टिः । ओजसा ॥ आ । ईम् । एनम् । सृजन् । सुते । मंदिम् । इंद्राय । मंदिने ॥ चक्रिम् ।
 विश्वानि । चक्रये ॥ मत्स्यं । सुंशिशिप्र । मंदिऽभिः । स्तोमेभिः । विश्वऽर्चपणे । सचां । ए
 पु । सर्वनेषु । आ ॥ असृग्रम् । इंद्रं । ते । गिरः प्रति । त्वाम् । उत । अहासन् ॥ अजोषाः ।
 वृषभम् । पतिम् ॥ सम् । चोदय । चित्रम् । अर्वाक् । राधः । इंद्रं । वरेण्यम् ॥ असत् । इत् । ते ।
 विऽभु प्रऽभु ॥ १७ ॥ अस्मान् । सु । तत्र । चोदय । इंद्रं । राये । रमस्वतः ॥ तुविऽद्युम्न ।
 यशस्वतः ॥ सम् । गोऽमत् । इंद्रं । वाजऽवत् । अस्मेइति । पृथु । श्रवं । बृहत् ॥ विश्वऽआं
 युः । धेहि । अक्षितम् ॥ अस्मेइति । धेहि । श्रवं । बृहत् । युम्नम् । सहस्रऽसार्तमम् ॥ इंद्रं ।
 ताः । रथिनीः । इषः ॥ वसोः । इंद्रम् । वसुऽपतिम् । गीऽभिः । गृणंतः । ऋग्मियम् ॥ होमं ।
 गंतारम् । ऊतये ॥ सुतेऽसुते । निऽओक्से । बृहत् । बृहते । आ । इत् । अरिः । इंद्राय । भूष
 म् । अर्चति ॥ १८ ॥ गायंति । त्वा । गायत्रिणः । अर्चति । अर्कम् । अर्किणः । ब्रह्माणः ।
 त्वा । शतक्रतोइतिशतऽकृतो । उत । वंशऽहव । येमिरे ॥ यत् । सानोः । सानुम् । आ ।
 अरुहत् । भूरि । अस्पष्ट । कर्त्तव्यम् । तत् । इंद्रः । अर्थम् ॥ चेतति । यूथेन । वृष्णिः । एजति ॥
 युध्व । हि । केशिनां । हरीइति । वृषणा । कक्ष्यऽप्रा । अथ । नः । इंद्रं । सोमऽपाः । गिराम् ।
 उपऽश्रुतिम् चर ॥ आ । इहि । स्तोमान् । अभि । स्वर । अग्नि । गृणीहि । आ । स्व ॥
 ब्रह्म । च । नः । वसोइति । सचां । इंद्रं । यज्ञम् । च । वर्धय ॥ उक्थम् । इंद्राय । शं

स्यम् । वर्द्धनम् । पुरुनिःसिधे ॥ शक्रः । यथा । सुतेषु । नः । ररणत् । सख्येषु । च ॥ तम् ।
 इत् । सखिऽत्वे । ईमहे । तम् । राधे । तम् । सुऽवीर्ये ॥ सः । शक्रः । उत । नः । शकत् ।
 इंद्रः । वसु । दयमानः ॥ ११ ॥ सुऽविद्यतेम् । सुनिःअजम् । इंद्र । त्वाऽदातम् । इत् ।
 यशः ॥ गवांम् । अपं । नृजम् । वृधि । कृणुष्व । राधः । अद्रिऽवः ॥ नहि । त्वा । रो
 दसीदति । उभेदति । ऋघायमाणम् । इन्वतः । जेयः । स्वऽवनीः । अपः । सं । गाः । अ
 स्मभ्यम् । धनुहि ॥ आश्रुतऽकर्णं । श्रुधि । हवम् । नु । चित् । दधिष्व । मे । गिरः । इ
 द्र । स्तोमम् । इमम् । मम । कृष्व । युजः । चित् । अंतरम् ॥ विद्म । हि । त्वा । वृषन्ऽतमम् ।
 वाजेषु । हवनऽश्रुतम् । वृषन्ऽतमस्य । हूमेहे । ऊतिम् । सहस्रऽसातंभाम् ॥ आ । तु । नृ ।
 इंद्र । कौशिक । मंदसानः । सुतम् । पिब । नव्यम् । आयुः । प्र । यु । तिर । कुधि । सहऽ
 साम् । ऋषिम् ॥ परि । त्वा । गिर्विणः । गिरः । इमाः । भवंतु । विश्वतः । वृद्धऽआयुम् ।
 अनु । वृद्धयः । जुष्टाः । भवंतु । जुष्टयः ॥ २० ॥ इंद्रम् । विश्वाः । अवीवृषन् । सशुद्रऽ
 व्यंचसम् । गिरः । रथिऽतमम् । रथिऽनाम् । वाजानाम् । सत्ऽपतिम् ॥ पर्निम् । सख्ये । ते ।
 इंद्र । वाजिनः । मा । भेम । शवसः । पते । त्वाम् । अग्नि । प्र । नोनुमः । जनारम् । अपराऽ
 जितम् ॥ पूर्वाः । इंद्रस्य । रातयः । न । वि । दुस्यंति । ऊतयः । यदि । वाजस्य । गोऽम
 तः । स्तोतृऽभ्यः । मंहते । मघम् ॥ पुराम् । भिंदुः । कविः । अर्भितऽओजाः ।
 अजायत । इंद्रः । विश्वस्य । कर्मणः । धर्ता । वज्री । पुरुऽस्तुतः ॥ त्वम् । बलस्य ।

गोऽमंतः । अप । अवः । अद्रिः । बिलम् । त्वाम् । देवाः । अविभ्युषः । तृज्यमानासः । आविषुः ॥ तव । अहम् । शूर । रातिऽभिः । प्रति । आयम् । सिधुम् । आऽवदन् । उप । अतिष्ठन् । गिर्वणः । विद्रुः । ते । तस्य । कारवः ॥ मायाभिः । इन्द्र । मायिनम् । त्वम् । शुष्णम् । अव । अतिरः ॥ ० ॥ मेधिराः । तेषाम् । श्रवांसि । उत् । तिर ॥ इन्द्रम् । ईशानम् । ओजसा । अमि । स्तोमाः । अनुषत् । सहस्रम् । यस्य । रांतयः । उत् । वा । संति । भूर्यसीः ॥ २१ ॥ अग्निम् । दूतम् । हृणीमेहे । होतारम् । विश्वऽवेदसम् । अस्य । यज्ञस्य । मुऽक्तुम् ॥ अग्निऽअग्निम् । हवीमऽभिः । सदा । हवन्त । विशर्पन्तिम् । हव्यऽवाहम् । पुरुऽप्रियम् ॥ अग्ने । देवान् । इहा । आ । वह । जज्ञानः । वक्तुवहिषे । असि । होता । नः । ईद्वयः ॥ तान् । उशतः । वि । बोधय । यत् । अग्ने । यासि । दृत्यम् । देवैः । आ । सत्सि । बर्हिषि ॥ घृतं । आहवन । दीदिऽवः । प्रति । स्म । रिपंतः । इह । अग्ने । त्वम् । रक्षस्विनः ॥ अग्निना । अग्निः । सम । इध्यते । कविः । गृहऽपतिः । युवा । हव्यऽवाद् । जुहुऽआस्यः ॥ २२ ॥ कविम् । अग्निम् । उप । स्तुहि । सत्यऽधर्माणाम् । अध्वरे । देवम् । अमीवऽचातनम् ॥ यः । त्वाम् । अग्ने । हविऽपतिः । दूतम् । देव । सपथ्यति । तस्य । स्म । प्रऽअविता । भव ॥ यः । अग्निम् । देवऽवीतये । हविष्मन् । आऽविवांसति । तस्मै । पावक । मूळ्य ॥ सः । नः । पावक । दीदिऽवः । अग्ने । देवान् । इह । आ । वह । उप । यज्ञम् । हविः । च । नः ॥ सः । नः । स्तवानः । आ । भर् । गायत्रेण । नवीयसा । रयिम् । वीरऽवतीम् । इषम् ॥ अग्ने । शुक्रेण । शोचिषा । विश्वाभिः ।

दे॒वहू॑तिऽभिः । इ॒मम् । स्तो॑मम् । जुष॒स्व । नः ॥ २३ ॥ सु॒ऽस॑मिद्धः । नः । आ । वह॒ ।
 दे॒वान् । अ॒ग्ने । ह॒वि॒ष्मते॑ । हो॒तरि॑ति । पा॒व॒क॒ । यक्षि॑ । च ॥ मधु॑ऽम॒न्तम् । त॒नु॒ऽन॒पात् ।
 य॒ज्ञम् । दे॒वेषु॑ । नः । क॒वे । अ॒द्य । क॒ण॒हि । वी॒तये॑ ॥ न॒रा॒शंस॑म् । इ॒ह । प्रि॒यम् । अ॒
 स्मिन् । य॒ज्ञे । उप॑ । ह॒ये । मधु॑ऽजिह्वम् । ह॒विऽक॑तम् ॥ अ॒ग्ने । सु॒ख॒ऽत॑मे । रथे॑ । दे॒वान् ।
 ई॒क्षितः॑ । आ । वह॒ । अ॒सि॑ । हो॒ता । मनु॑ऽऽहि॒तः ॥ स्तू॒णी॒त॒ । ब॒र्हिः । आ॒नु॒षक् । घृ॒त॒ऽ
 पृ॒ष्ठम् । म॒नी॒षि॒णः । यत्र॑ । अ॒मृत॑स्य । च॒क्षणम् ॥ वि । श्र॒य॑ताम् । ऋ॒त॒ऽव॑धः । द्वा॒रः ।
 दे॒वीः । अ॒स॒श्र॑तः । अ॒द्य । न॒नम् । च । य॒ष्ट॒वे ॥ २४ ॥ न॒क्तो॒प॒सा॑ । सु॒ऽपे॒शा॒सा । अ॒
 स्मिन् । य॒ज्ञे । उप॑ । ह॒ये । इ॒दम् । नः । ब॒र्हिः । आ॒ऽस॑दे॒ ॥ ता । सु॒ऽजि॒ह्वौ । उप॑ ह॒ये ।
 हो॒ता॒रा । दि॒व्या । क॒वी॒इति॑ । य॒ज्ञम् । नः । य॒क्ष॒ताम् । इ॒मम् ॥ इ॒ळा । स॒र॒स्वती॑ । म॒ही ।
 ति॒स्रः । दे॒वीः । म॒यऽभु॑वः । ब॒र्हिः । सी॒द॒न्तु । अ॒सि॒धः ॥ इ॒ह । त्व॒ष्टा॑रम् । अ॒ग्नि॒यम् ।
 वि॒श्व॒ऽरू॒पम् । उप॑ । ह॒ये ॥ ० । अ॒व॑ । सू॒ज॒ । व॒न॒स्प॒ते॒ । दे॒व॑ । दे॒वे॒भ्यः । ह॒विः । प्र । दा॒तुः ।
 अ॒स्तु । चे॒त॒नम् ॥ स्वा॒हा । य॒ज्ञम् । कृ॒णो॒त॒न॒ । इं॒द्रा॒य॒ । य॒ज्व॒नः । गृ॒हे । तत्र॑ । दे॒वान् ।
 उप॑ । ह॒ये ॥ २५ ॥ आ । ए॒भिः । अ॒ग्ने । दु॒वः । गि॒रः । वि॒श्वे॑भिः । सोम॑ऽपी॒तये॑ । दे॒वे
 भिः । या॒हि । यक्षि॑ । च ॥ आ । त्वा । क॒ण्वाः । अ॒हू॒प॒त॒ । गृ॒ण॑न्ति । वि॒प्र॒ । ते । धि॒यः ।
 दे॒वे॒भिः । अ॒ग्ने । आ । ग॒हि ॥ इं॒द्र॒वा॒य॒इति॑ ब॒ह॒स्प॒ति॑म् । मि॒त्रा॒ । अ॒ग्नि॑म् । पू॒ष॒र्ण॑म् । भ॒ग॑म् । आ॒दि॒
 त्यान् । मा॒रु॑तम् । ग॒णम् ॥ प्र । वः । श्रि॒य॑न्ते । इं॒द॒वः । म॒त्स॒राः । मा॒दि॒यि॒ष्ण॑वः । द्र॒प्साः । म॒ध्वः ।

चमूऽसदः ॥ ईळते। त्वाम्। अवस्यवः। कणवांसः। वृक्तऽर्बहिषः। हविष्मैतः। अरंऽकृतः ॥ घृतऽष्ट
 ष्ठाः। मनऽयुजः। ये। त्वावहति। वक्ष्यः। आ। देवान्। सोमऽपीतये ॥ २६ ॥ तान्। यज
 त्रान्। ऋतऽदधः। अग्ने। पत्नीऽवतः। कृधि। मध्वः। सुऽजिह्वा। पायय। ये। यजत्राः। ये। ईड्याः।
 ते। ते। पिबन्तु। जिह्या। मधोः। अग्ने। वर्षऽकृति ॥ आकीम्। सूर्यस्य। रोचनात्। वि
 श्वान्। देवान्। उषऽबुधः। विप्रः। होता। इह। वक्षति ॥ विश्वेभिः। सोम्यम्। मधु। अग्ने।
 इद्रेण। वायुना। पिबे। मित्रस्ये। धामऽभिः ॥ त्वम्। होता। मनुऽहितः। अग्ने। यज्ञेषु।
 सीदसि। सः। इमम्। नः। अध्वरम्। यज। युक्ष्व। हि। अरुषीः। रथे। हरितः। देव। रोहितः।
 ताभिः। देवान्। इह। आ। वह ॥ २७ ॥ इद्रं। सोमम्। पिबे। ऋतुना। आ। त्वा। विशन्तु। इदं वः।
 मत्सरांसः। तत्। ओक्सः ॥ मरुतः। पिबेत्। ऋतुना। पोत्रात्। यज्ञम्। पुनीतन। युयम्। हि।
 स्थ ॥ सुऽदानवः ॥ अभि। यज्ञम्। गृणीहि। नः। ग्रावः। नेष्टुरिति। पिबे। ऋतुना। त्वम्। हि।
 रत्नऽधाः। आसि ॥ ० ॥ सादयं। योनिषु। त्रिषु। परि। भषू। पिबे। ऋतुना ॥ ब्राह्मणात्।
 इन्द्रं। राधंसः। पिबे। सोमम्। ऋतून्। अनुं। तव। इत्। हि। सूर्यम्। अस्तृतम् ॥ युवम्।
 दक्षम्। धृतऽवत। मित्रावरुणा। दुऽदभम्। ऋतुना। यज्ञम्। आशाथेइति ॥ २८ ॥
 द्रविणऽदाः। द्रविणसः। ग्रावऽहस्तासः। अध्वरे। यज्ञेषु। देवम्। ईळते ॥ द्रविणऽदाः। ददा
 तु। नः। वसूनि। यानि। शृण्वरे। देवेषु। ता। वनामहे ॥ द्रविणऽदाः। पिपीषति। जुहो
 ते। प्र। च। तिष्ठत। नेष्टात्। ऋतुभिः। इष्यन्त ॥ यत्। त्वा। तुरीयम्। ऋतुभिः। द्रवि

णऽदः । यजामहे । अथ । स्म । नः । नः । ददिः । भव ॥ अश्विना । पिबंतम् । मधु । दीद्यग्नी
 इतिदीदिऽअग्नी । शुचिऽव्रता । ऋतुना । ऋतुना । गार्हिऽपत्येन । संत्य । ऋतुना । य
 ज्ञाऽनीः । असि । देवान् । देवऽयते । यज ॥ २९ ॥ आ । त्वा । वहंतु । हरयः । हर्षणम् ।
 सोमंऽपीतये । इंद्रं । त्वा । सूरऽचक्षसः ॥ इमाः । धानाः । घृतऽस्रुवः । हरीदति । इह । उप ।
 वक्षतः । इंद्रं । सुखऽतमे । रथे ॥ इंद्रम् । प्रातःहवामहे । इंद्रम् । प्रऽयति । अध्वरे । इंद्रं । सो
 मस्य । पीतये ॥ उप । नः । सुतम् । आ । गहि । हरिऽभिः । इंद्र । केशिऽभिः । सुते । हि ।
 त्वा । हवामहे ॥ सः । इमम् । नः । स्तोमम् । आ । गहि । उप । इदम् । सर्वनम् । सुतम् ।
 गौरः । न । तृषितः । पिब ॥ ३० ॥ इमे । सोमांसः । इंद्रवः । सुतांसः । अधि । बर्हिषि ।
 तान् । इंद्र । सहसे । पिब ॥ अयम् । ते । स्तोमः । अग्रियः । हृदिऽस्पृक् । अस्तु । शंत्तं
 मः । अथ । सोमम् । सुतम् । पिब ॥ विश्वम् । इत् । सर्वनम् । सुतम् । इंद्रं । मदा
 य । गच्छति । वृत्रऽहा । सोमंऽपीतये ॥ ० ॥ कामम् । आ । पृण । गोभिः । अश्वैः । शत
 क्रतोऽइतिशतऽक्तो । स्तवाम । त्वा । सुऽआध्यः ॥ ३१ ॥ इंद्रावरुणयोः । अहम् । सं
 ऽराजौः । अर्वः । आ । हृणे । ता । नः । मृळातः । ईदृशे ॥ गंतारा । हि । स्थः । अ
 वसे । हवम् । विप्रस्य । माऽवतः । धर्त्तारा । चर्षणीनाम् ॥ अनुऽकामम् । तर्पये
 थाम् । इंद्रावरुणा । रायः । आ । ता । वाम् । नेदिष्ठम् । ईमहे ॥ युवाकु । हि । शर्चीनाम् ।
 युवाकु । सुऽमतीनाम् । भूयाम् । वाजऽदात्राम् ॥ इंद्रः । सहस्रऽदात्राम् । वरुणः । शंस्या

नाम् । कर्तुः । भवति । उक्थ्यः ॥ ३२ ॥ तयोः । इत् । अर्वसा । वयम् । मनेम । नि ।
च । धीमहि । स्यात् । उत । प्रऽरेचनम् ॥ १ ॥ इंद्रावरुणा । वाम् । अहम् । हुवे । चित्रा
ये । राधसे । अस्मान् । सु । जिग्युषः । कृतम् ॥ इंद्रावरुणा । नु । नु । वाम् । सिंसां
संतीषु । धीषु । आ । अस्मभ्यम् । शर्मम् । यच्छतम् ॥ प्र । वाम् । अश्रोतु । सुऽस्तु
तिः । इंद्रावरुणा । याम् । हुवे । याम् ऋधाथेइति । सधऽस्तुतिम् ॥ ३३ ॥ सोमानम् ।
स्वरणम् । कृणुहि । ब्रह्मणः । पते । कक्षीवतम् । यः । औशिजः ॥ यः रेवान् । यः ।
अमीवऽहा । वसुऽवित् । पुष्टिवर्द्धनः । सः । नः । सिसक्तु । यः । तुरः ॥ मा । नः ।
शंसः । अरंरुष । धूर्तिः । प्रणक् । मर्त्यस्य । रक्षे । नः । ब्रह्मणः । पते ॥ सः । घृ ।
वीरः । न । रिण्यति । यम् । इंद्रः । ब्रह्मणः । पतिः । सोमः । हिनोति । मर्त्यम् ॥ त्वम् ।
तम् । ब्रह्मणः । पते । सोमः । इंद्रः । च । मर्त्यम् । दक्षिणा । पातु । अंहसः ॥ ३४ ॥
सदसः । पतिम् । अर्द्धतम् । प्रियम् । इंद्रस्य । काम्यम् । सनिम् । मेधाम् । अयासिषम् ॥
यस्मात् । ऋते । न । सिध्यति । यज्ञः । विपः । चितः । चन । सः । धीनाम् । यो
गम् । इन्वति ॥ आत् । ऋधोति । हविःकृतिम् । प्रांचम् । कृणोति । अध्वरम् । होत्रा ।
देवेषु । गच्छति ॥ नराशंसम् । सुऽधृष्टम् । अपश्यम् । सप्रथऽतमम् । दिवः । न ।
सर्द्धऽमखसम् ॥ ३५ ॥ प्रति । त्यम् । चारुम् । अध्वरम् । गोऽपीथार्य । प्र । हूयसे ।
मरुत्ऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ नहि । देवः । न । मर्त्यः । महः । तव । कर्तुम् । परः ॥

॥ ० ॥ ये । महः । रजसः । विदुः । विश्वे । देवासः । अद्भुहः ॥ ० ॥ ये । उग्राः । अर्कः ।
 आनुचुः । अनाधृष्टासः । ओजसा ॥ ० ॥ ये । शुभ्राः । घोरवर्प्पसः । सुऽक्षत्रासः । रिशा
 दंसः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ ये । नाकस्य । अधि । रोचने । दिवि । देवासः । आसते ० ॥ ये । इं
 खयन्ति । पर्वतान् । तिरः । समुद्रम् । अर्णवम् ० ॥ आ । ये । तन्वति । रश्मिभिः । तिरः ।
 समुद्रम् । ओजसा ॥ ० ॥ अभि । त्वा । पूर्वऽपीतये । सृजामि । सोम्यम् । मधु ॥ ० ॥ ३७ ॥
 ॥ इति ऋग्वेदप्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ १ ॥ अयम् । देवाय । जन्मने । स्तोमः । विप्रैमिः । आसया । अकारि । रत्न ।
 धातमः ॥ ये । इंद्राय । वचः । युजा । ततक्षुः । मनसा । हरीदति । शमीभिः । युज्ञम् । आशत । तक्षन् । नास
 त्याभ्याम् । परिऽज्मानम् । सुऽखम् । रथम् । तक्षन् । धेनुम् । सवः । दुधाम् ॥ युवाना । पितरा । पुनरिति । स
 त्यऽमैत्राः । ऋजुऽयवः । ऋभवः । विष्टी । अक्रत ॥ सवः । मदासः । अगमत् । इंद्रेण । च । मरुत्वन्ता । आदि
 त्येभिः । च । राजऽभिः ॥ १ ॥ उत । त्यम् । चमसम् । नवम् । त्वष्टुः । देवस्य निऽकृतम् । अर्कत् ।
 चतुरः । पुनरिति ॥ ते । नः । रत्नानि । धत्तन् । त्रिः । आ । सासनि । मुन्वते । एकऽएकम् । सुशस्ति
 ऽभिः ॥ अधारयन्त । वह्नयः । अभजन्त । सुऽकृत्यया । भागम् । देवेषु । यज्ञियम् ॥ २ ॥
 इह । इंद्राग्रीदति । उप । ह्वये । तयोः । इत् । स्तोमम् । उश्मसि । ता । सोमम् । सोमऽपात
 मा ॥ ता । यज्ञेषु । प्र । शंसन्त । इंद्राग्रीदति । शुभन्त । नरः । ता । गायत्रेषु । गायन्त ॥ ता । मि
 त्रस्य । प्रऽशस्तये । इंद्राग्रीदति । ता । हवामहे । सोमऽपा । सोमऽपीतये ॥ उग्रा । संता ।

हवामहे । उप । इदम् । सर्वनम् । सुतम् । इंद्राग्नीइति । आ । इह । गच्छताम् ॥ ता । महान्ता ।
सदस्पतीइति । इंद्राग्नीइति । रक्षः । उब्जतम् । अप्रजाः । संतु । अत्रिणः । तेन । सत्येन ।
जागृतम् । अधि । प्रउचेतुने । पदे । इंद्राग्नीइति । शर्म । यच्छतम् ॥ ३ ॥ प्रातःयुजा । वि ।
बोधय । अश्विनौ । आ । इह । गच्छतम् । अस्य । सोमस्य । पीतये ॥ या । सुऽरथा । र ।
धिऽतमा । उमा । देवा । दिविऽस्पृशा । अश्विना । ता । हवामहे ॥ या । वाम् । कशा ।
मधुऽमती । अश्विना । सनृताऽवती । तया । यज्ञम् । मिमिक्षतम् ॥ नहि । वाम् । अस्ति ।
दूरके । यत्र । रथेन । गच्छथः । अश्विना । सोमिनः । गृहम् ॥ हिरण्यऽपाणिम् । ऊतये । सवि-
तारम् । उप ॥ ह्वये । सः । चेत्ता । देवता । पदम् ॥ ४ ॥ अपाम् । नपातम् । अवसे । सवितारम् ।
उप । स्तुहि । तस्य । व्रतानि । उश्मसि ॥ विऽभक्तारम् । हवामहे । वसोः । चित्रस्य ॥ राधे
सः । सवितारम् । नूऽचक्षसम् ॥ सखायः । आ । नि । सीदतु । सविता । स्तोम्यः । नु । नः ।
दाता । राधांसि । शुभति ॥ अग्ने । पत्नीः । इह । आ । वह । देवानाम् । उशतीः । उप । त्वष्टा
रम् । सोमऽपीतये ॥ आ । ग्राः । अग्ने । इह । अवसे । होत्राम् । यविष्ठ । भार्गवीम् । वहन्त्रीम् ।
धिषणांम् । वह ॥ ५ ॥ अभि । नः । देवीः । अवसा । महः । शर्मणा । नूऽपत्नीः । अञ्छि
न्नऽपन्नाः । सचन्ताम् ॥ इह । इंद्राणीम् । उप । ह्वये । वरुणानीम् । स्वस्तये । अग्राधीम् । सो
मऽपीतये ॥ मही । द्यौः । पृथिवी । च । नः । इमम् । यज्ञम् । मिमिक्षताम् । पिपताम् । नः ।
भरीमऽभिः ॥ तयोः । इत् । घृतऽवत् । पयः । विप्राः । रिहन्ति । धीतिऽभिः । गंधर्वस्य । धु

वे । पदे ॥ स्योना । पृथिवि । भव । अनुक्षरा । निऽवेशनी । यच्छे । नः । शर्म । सुऽप्रथः ॥ ६ ॥
 अतः । देवाः । अवंतु । नः । यतः । विष्णुः । विऽचक्रमे । पृथिव्याः । सप्त । धामऽभिः ॥
 इदम् । विष्णुः । वि । चक्रमे । त्रेधा । नि । दुधे । पदम् । संऽऊहम् । अस्य । पांसुरे ॥
 त्रीणि । पदा । वि । चक्रमे । विष्णुः । गोपाः । अदाभ्यः । अतः । धर्माणि । धारयन् ॥
 विष्णोः । कर्माणि । पश्यत । यतः । वृत्तानि । पस्पशे । इंद्रस्य । युज्यः । सखा ॥ तत् । वि
 ष्णोः । परमम् । पदम् । सदा । पश्यन्ति । सरयः । दिविऽइव । चक्षुः । आऽतंतम् ॥ तत् । विप्रा
 सः । विपन्यवः । जागृऽवांसः । सम् । इंधते । विष्णोः । यत् । परमम् । पदम् । ६ ॥ ७ ॥
 तीन्नाः । सोमांसः । आ । गहि । आशीऽवतः । सुताः । इमे । वायोऽइति । तान् ।
 प्रऽस्थितान् । पिब ॥ उभा । देवा । दिविऽस्पृशा । इंद्रवायूऽइति । हवामहे ॥ ० ॥ इंद्रवायूऽइति ।
 मनऽजुवा । विप्राः । हवन्ते । ऊतये । सहस्रऽअक्षा । धियः । पतीऽइति ॥ मित्रम् । वयम् । हवा
 महे । वरुणम् । सोमऽपीतये । जज्ञाना । पूतऽदक्षसा ॥ ऋतेन । यौ । ऋतऽदृधौ । ऋत
 स्य । ज्योतिषः । पतीऽइति । ता । मित्रावरुणा । हुवे ॥ ८ ॥ वरुणः । प्रऽअविता ।
 भुवत् । मित्रः । विश्वाभिः । ऊतिऽभिः । कर्ताम् । नः । तुऽराधंसः ॥ मरुत्वंतम् ।
 हवामहे । इंद्रम् । आ । सोमऽपीतये । सुऽजूः । गणेन । तंपतु ॥ इंद्रऽज्येष्ठाः । मरु
 तऽगणाः । देवांसः । पूर्षऽरातयः । विश्वे । मम । श्रुतम् । हवम् ॥ हुत । वृत्रम् । सुऽदा
 नवः । इंद्रेण । सहसा । युजा । मा । नः । दुऽशंसः । ईशा ॥ विश्वान् । देवान् । हवा

महे । मरुतः । सोमऽपीतये । उग्राः । हि । पृश्निऽमातरः ॥ ३ ॥ जयतांऽइव । तन्यतुः । मरुतां
म । एति । धृष्णुया । यत् । शुभम् । याथनं । नरः ॥ हस्काशत् । विऽद्युतः । परि । अतः ।
जाताः । अवंतु । नः । मरुतः । मृळयंतु । नः ॥ आ । पुषन् । चित्रऽर्बहिषम् । आर्घुणे ।
धरुणम् । दिवः । आ । अज् । नष्टम् । यथा । पशुम् । पूषा । राजानम् । आर्घुणिः । अपेऽगू
हम् । गुहा । हितम् । अविदत् । चित्रऽर्बहिषम् ॥ उतोइति । सः । मद्यम् । इंदुऽभिः । षट् ।
युक्तान् । अनुऽसेसिधत् । गोभिः । यवम् । न चर्कृषत् ॥ १० ॥ अंबयः । यंति । अध्वभिः ।
जामयः । अध्वरिऽयताम् । पंचतीः । मधुना । पयः ॥ अमूः । याः । उपे । सूर्ये । याभिः । वा ।
सूर्यः । सह । ताः । नः । हिन्वंतु । अध्वरम् ॥ अपः । देवीः । उपे । ह्वये । यत्र । गावः । पिबंति ।
नः । सिंधुऽभ्यः । कर्त्वम् । हविः ॥ अपऽसु । अंतः । अमृतम् । अपऽसु । भेषजम् ॥ अपाम् ।
उत । प्रऽशस्तये । देवाः । भवन्त । वाजिनः ॥ अपऽसु । मे । सोमः । अब्रवीत् । अंतः । वि
श्वानि । भेषजा । अग्निम् । च । विश्वऽशंभुवम् । आपः । च । विश्वऽभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः ।
पूणीत । भेषजम् । वरूथम् । तन्वे । मम । ज्योक् । च । सूर्यम् । दृशे ॥ इदम् । आपः ।
प्र । वहत । यत् । किम् । च । दुऽइतम् । मयि । यत् । अहम् । अभिऽदुद्रोहं । यत् । वा । शे
पे । उत । अनेतम् ॥ आपः । अद्य । अनु । अचारिषम् । रसेन । सं । अगस्महि । पयस्वा
न । अग्ने । आ । गहि । तम् । मा । सम । सृज । वर्चसा ॥ सम । मा । अग्ने । वर्चसा । सृज ।
सम् । प्रऽजया । सम् । आर्घुषा । विद्युः । मे । अस्य । देवाः । इंद्रः । विद्यात् । सह । ऋषिऽभिः ॥

॥ १२ ॥ कस्य । ननम् । क्तमस्य । अमृतानाम् । मनामेहे । चारु । देवस्य । नाम । कः ।
 नः । मस्यै । अदितये । पुनः । दात् । पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥ अश्रेः । वयम् ।
 प्रथमस्य । अमृतानाम् । मनामेहे । चारु । देवस्य । नाम । सः । नः । मस्यै । अदितये । पु-
 नः । दात् । पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥ अभि । त्वा । देव । सवितः । ईशानम् ।
 वार्याणाम् । सदा । अवन् । भागम् । ईमेहे ॥ यः । चित् । हि । ते । इत्था । भगः । शशमानः ।
 पुरा । निदः । अद्वेषः । हस्तयोः । दधे ॥ भगभक्तस्य । ते । वयम् । उत् । अशेम । तव ।
 अवसा । मूर्धनम् । रायः । आऽरभे ॥ १३ ॥ नहि । ते । क्षत्रम् । न । सहः । न । मन्युम् ।
 वयः । चन । अमीइति । पतयतः । आपुः । न । इमाः । आपः । अनिऽमिषम् । चरंतीः ।
 न । ये । वानस्य । प्रऽमिनति । अभ्वम् ॥ अबुधे । राजा । वरुणः । वनस्य । ऊर्ध्वम् । स्तू-
 पम् । ददेते । पूतऽदक्षः । नीचीनाः । स्थुः । उपरि । बुध्नः । एषाम् । अस्मेइति । अंतः । निऽ-
 हिताः । केतवः । स्युरिति स्युः ॥ उरुम् । हि । राजा । वरुणः । चकार । सूर्याय । पंथाम् ।
 अनुऽएतवै । ऊंइति । अपदे । पादा । प्रतिऽधातवे । अकः । उत । अपऽवक्ता । हृदयऽवि-
 धः । चित् ॥ शतम् । ते । राजन् । भिषजः । सहस्रम् । उर्वी । गभीरा । सुऽमतिः । ते । अ-
 स्तु । बाधस्व । दूरे । निऽऽकृतिम् । पराचैः । कृतम् । चित् । एनः । प्र । मुमुग्धि । अस्मत् ॥
 अमीइति । ये । चक्षाः । निऽहितासः । उच्चा । नक्तम् । ददृश्रे । कुह । चित् । दिवा । ईयुः ।
 अदब्धानि । वरुणस्य । व्रतानि । विऽचाकंशत् । चंद्रमाः । नक्तम् । एति ॥ १४ ॥ तत् । त्वा ।

या॒भि । ब॒र्ह॒णा । व॒द॒मानः । तत् । आ । शा॒स्ते । य॒ज॒मानः । ह॒विः॒भिः । अ॒हे॒ळ॒मानः ।
 व॒रु॒ण । इ॒ह । बो॒धि । उ॒रु॒शंस । मा । नः । आ॒युः । प्र । मो॒षीः ॥ तत् । इत् । न॒क्तम् । तत् ।
 दि॒वा । म॒द्यम् । आ॒हुः । तत् । अ॒यम् । के॒तः । त॒दः । आ । वि । च॒ष्टे । शु॒नः॒शेपः । यम् ।
 अ॒ह॒त् । ग॒भीतः । सः । अ॒स्मान् । रा॒जा । व॒रु॒णः । मु॒मो॒क्तु ॥ शु॒नः॒शेपः । हि । अ॒ह॒त् । ग॒
 भी॒तः । त्रि॒षु । आ॒दि॒त्यम् । द्रु॒प॒दे॒षु । ब॒द्धः । अ॒व । ए॒नम् । रा॒जा । व॒रु॒णः । स॒म॒ज्यात् । वि॒
 द्वा॒न् । अ॒द॒ब्धः । वि । मु॒मो॒क्तु । पा॒शान् ॥ अ॒व । ते । हे॒ळः । व॒रु॒ण । न॒मः॒भिः । अ॒व ।
 य॒ज्ञे॒भिः । ई॒म॒हे । ह॒विः॒भिः । क्ष॒यन् । अ॒स्म॒भ्यम् । अ॒सुर । प्र॒चे॒त॒इति॒प्र॒चे॒तः । रा॒जन् ।
 ए॒ना॒सि । शि॒श्र॒थः । कृ॒ता॒नि ॥ उ॒त् । उ॒त्त॒मम् । व॒रु॒ण । पा॒शम् । अ॒स्मत् । अ॒व । अ॒ध॒मम् ।
 वि । म॒ध्य॒मम् । श्र॒थ॒य । अ॒थ । व॒यम् । आ॒दि॒त्य । ज॒ते । त॒व । अ॒न॒ग॒सः । अ॒दि॒तये ।
 स्या॒म ॥ १५ ॥ यत् । चि॒त् । हि । ते । वि॒शः । य॒था । प्र । दे॒व । व॒रु॒ण । व्र॒तम् । मि॒नी॒म॒सि ।
 द्या॒वि॒द्यवि ॥ मा । नः । व॒धाय॑ । ह॒न्त॒वै । जि॒हो॒ळान॒स्य॑ । री॒र॒धः । मा । त॒णान॒स्य॑ । म॒न्य॒वै ॥
 वि । मू॒ळी॒काय॑ । ते । म॒नः । र॒थीः । अ॒श्वम् । न । सं॒दि॒तम् । गीः॒भिः । व॒रु॒ण । सी॒म॒हि ॥
 परा॑ । हि । मे । वि॒म॒न्य॒वः । प॒त॒ति । व॒स्यः॒इ॒ष्टये॑ । व॒यः । न । व॒स॒तीः । उप॑ ॥ क॒दा ।
 क्ष॒त्र॒श्चि॒त्रम् । न॒रम् । आ । व॒रु॒णम् । क॒राम॒हे । मू॒ळी॒काय॑ । उ॒रु॒च॒क्ष॒सम् ॥ १६ ॥ तत् ।
 इत् । स॒मानम् । आ॒शा॒ते॒इति॑ । वे॒न॒ता । न । प्र । यु॒च्छ॒तः । धू॒त॒व्र॒ताय॑ । द्या॒शु॒षे ॥ वे॒द । यः ।
 वी॒नाम् । प॒दम् । अ॒न्त॒रि॒क्षेण॑ । प॒त॒ताम् । वे॒द । ना॒वः । स॒मु॒द्रि॒यः ॥ वे॒द । मा॒सः । धू॒त॒व्र॒तः ।

द्वाद॑श । प्र॒जाऽव॑तः । वेदं । यः । उप॒ऽजाय॑ते ॥ वेदं । वा॒तस्य॑ । वर्त॑निम् । उ॒रोः । कृ॒ष्वस्य॑ ।
 बृ॒ह॒तः । वेदं । ये । अ॒धिऽआ॑सते ॥ नि । स॒साद॑ । धृत॑ऽव॑तः । वरु॑णः । प॒स्त्या॑सु । आ ।
 सां॑ऽरा॒ज्याय॑ । सु॒ऽक्तुः ॥ १७ ॥ अतः । वि॒श्वानि॑ । अ॒द्भुता॑ । चि॒कित्वा॑न् । अ॒भि । प॒श्य॒ति ।
 कृ॒ता॒नि । या । च । क॒र्त्वा ॥ सः । नः । वि॒श्वा॒हा । सु॒ऽक्तुः । आ॒दि॒त्यः । सु॒ऽप॒था । क॒र॒त् ।
 प्र । नः । आ॒र्य॑षि । ता॒रि॒षत् ॥ वि॒श्र॑त् । द्रा॒पिम् । हि॒र॒ण्य॑यम् । वरु॑णः । व॒स्तु । निः॑ऽनि॒जम् ।
 परि॑ । स्प॒शः । नि । से॒दिरे॑ ॥ न । यम् । दि॒प्स॑वः । न । द्रु॒ह्माणः॑ । ज॒नाना॑म् । न ।
 दे॒वम् । अ॒भिऽमा॑तयः ॥ उ॒त । यः । मा॒नु॒षे॒षु । आ । य॒शः । च॒क्रे । अ॒सामि॑ । आ । अ॒स्मा
 क॑म् । उ॒द॒रे॒षु । आ ॥ १८ ॥ प॒रा । मे । य॑न्ति । धी॒तयः॑ । गा॒वः । न । ग॒व्य॑तीः । अ॒नु ।
 इ॒च्छं॑तीः । उ॒रु॒ऽच॑क्ष॑सम् ॥ स॒म् । नु । वो॒चा॒व॒हे । पु॒नः । य॑तः । मे । म॒धु । आ॑ऽभू॑तम् । हो
 तां॑ऽइ॒व । क्ष॑द॒से । प्रि॒यम् ॥ दर्श॑म् । नु । वि॒श्वे॑ऽदर्श॑तम् । दर्श॑म् । रथ॑म् । अ॒धि । क्ष॑मि॒एताः॑ ।
 जु॒ष॒त । मे । गि॑रः ॥ इ॒मम् । मे । व॒रु॒ण । श्रु॒धि । ह॒वम् । अ॒द्य । च । मू॒ळ॒य । त्वा॑म् । अ॒व
 स्युः । आ । च॒क्रे ॥ त्वम् । वि॒श्वस्य॑ । मे॒धिर॑ । दि॒वः । च । ग॒मः । च । रा॒ज॒सि । सः ।
 या॒म॒नि । प्र॑ति । श्रु॒धि ॥ उ॒त । उ॒त॒ऽत॒मम् । मु॒मु॒ग्धि॑ । नः । वि । पा॒शम् । म॒ध्य॒मम् । चू॒त ।
 अ॒व । अ॒ध॒मा॒नि । जी॒वसे॑ ॥ १९ ॥ व॒सि॒ष्व । हि । मि॒ये॒ध्य । व॒स्त्रा॑णि । ऊ॒र्जा॑म् ।
 पु॒ते । ० ॥ नि । नः । हो॒ता । व॑रे॒ण्यः । स॒दा । य॒वि॒ष्टु । म॒न्म॑ऽभिः । अ॒ग्ने । दि॒वि॒त्म॑ता । व॒चः ॥
 आ । हि । स्म । स॒न॒वे । पि॒ता । आ॒पिः । य॒ज॑ति । आ॒प॒ये । स॒वा । स॒ख्ये । व॑रे॒ण्यः ॥ आ । नः ।

ब॒र्हिः । रि॒शाद॑सः । व॒रुणः॑ । मि॒त्रः । अ॒र्य॒मा । सी॒द॑तु । म॒नुषः॑ । य॒था ॥ पू॒र्व्य । हो॒तः । अ॒
 स्य । नः । म॑द॒स्व । स॒ख्यस्य॑ । च॒ । इ॒माः । ऊ॒ङ्गति॑ । सु॒ । श्रु॒धि । गि॒रः ॥ २० ॥ ० । श॒श्वे
 ता । त॒ना । दे॒वंदे॒वम् । य॒जाम॑हे । त्वे॒ङ्गति॑ । इ॒त् । हू॒यते॑ । ह॒विः ॥ प्रि॒यः । नः । अ॒स्तु ।
 वि॒श्व॒पतिः॑ । हो॒ता । म॒द्रः । वे॒र॒ण्यः । प्रि॒याः । सुः॒अ॒ग्र॒यः । व॒यम् ॥ सुः॒अ॒ग्र॒यः । हि । वा॒र्य
 म् । दे॒वासः॑ । द॒धिरे॑ । च॒ । नः । सुः॒अ॒ग्र॒यः । म॒नाम॑हे ॥ अ॒र्थ । नः । उ॒भये॑षाम् । अ॒मृत॑ ।
 म॒र्या॒नाम् । मि॒थः । सं॒तु । प्र॒श॑स्त॒यः ॥ वि॒श्वे॑भिः । अ॒ग्ने । अ॒ग्नि॒ऽभिः । इ॒मम् । यु॒ज्ञम् । इ॒
 दम् । व॒चः । च॒नः । धाः । स॒हस्रः॑ । य॒हो॒ङ्गति॑ ॥ २१ ॥ अ॒श्वम् । न । त्वा । वा॒र॑ऽव॒न्तम् । वं
 द॒ध्यै । अ॒ग्निम् । नमः॑ऽभिः । सं॒रा॒ज॑न्तम् । अ॒ध्व॒रा॒णाम् ॥ सः । घृ । नः । सु॒नुः । श॒र्वसा॑ ।
 पृ॒थु॒ऽप्र॒णामा॑ । सु॒शे॒वः । मी॒ढ्वान् । अ॒स्माक॑म् । ब॒भू॒यात् ॥ सः । नः । दू॒रात् । च॒ । आ॒सात् ।
 च॒ । नि । म॒र्या॒त् । अ॒घ॒ऽयोः । पा॒हि । स॒दम् । इ॒त् । वि॒श्व॒ऽआ॒युः ॥ इ॒मम् । ऊ॒ङ्गति॑ । सु॒ ।
 त्वम् । अ॒स्माक॑म् । स॒निम् । गा॒य॒त्रम् । न॒व्या॑सम् । अ॒ग्ने । दे॒वेषु॑ । प्र । वो॒चः ॥ आ । नः ।
 भ॒ज् । प॒र॒मेषु॑ । आ । वा॒जेषु॑ । म॒ध्य॒मेषु॑ । शि॒क्ष । व॒स्वः । अ॒न्त॑मस्य ॥ २२ ॥ वि॒भ॒क्ता ।
 अ॒सि । चि॒त्र॒भा॒नो॒ङ्गति॑चि॒त्र॒भा॒नो । सि॒धोः । ऊ॒र्मो । उ॒पा॒के । आ । स॒द्यः । दा॒शुषे॑ । क्ष॒र॒सि ॥
 यम् । अ॒ग्ने । पू॒त॒ऽसु । म॒र्या॒म् । अ॒वाः । वा॒जेषु॑ । यम् । जु॒नाः । सः । य॒न्ता । श॒श्व॑न्तीः । इ
 षः ॥ न॒किं । अ॒स्य । स॒ह॒त्य । प॒रि॒ऽए॒ता । क॒र्य॑स्य । चि॒त् । वा॒जः । अ॒स्ति । श्र॒वा॒द्यः ॥ सः ।
 वा॒ज॑न्तम् । वि॒श्व॒ऽच॑र्ष॒णिः । अ॒र्व॒न्त॒ऽभिः । अ॒स्तु । त॒रु॒ता । वि॒प्रे॑भिः । अ॒स्तु । स॒नि॒ता ॥ ज॒रा॑ऽबो

ध । तत् । विविद्धि । विशेऽविशे । यज्ञियाय । स्तोमम् । रुद्राय । दृशीकम् ॥ २३ ॥ सः । नः ।
 महान् । अग्निऽमानः । धूमऽकेतुः । पुरुऽचंद्रः । धिये । वाजाय । हिन्वतु ॥ सः । रेवान्ऽइव ।
 विशपतिः । दैव्यः । केतुः । शृणोतु । नः । उक्थैः अग्निः । बृहत्ऽभानुः ॥ नमः । महत्ऽभ्यः ।
 नमः । अर्भकेभ्यः । नमः । युवंऽभ्यः । नमः । आशिनेभ्यः । यजाम । देवान् । यदि । श-
 क्रवाम । मा । ज्यायसः । शंसम् । आ । वृक्षि । देवाः ॥ २४ ॥ यत्र । ग्रावा । पृथुऽबुधः । ऊर्ध्वः ।
 भवति । सोतवे । उलूखलऽसुतानाम् । अव । इत् । ऊंइति । इंद्र । जल्गुलः ॥ यत्र । द्वौऽइव ।
 जघना । अधिऽसवन्या । कृता । ० ॥ यत्र । नारी । अपऽच्यवम् । उपऽच्यवम् । च । शिक्षते
 । ० ॥ यत्र । मंथाम् । विऽबभते । रश्मीन् । यमितवैऽइव । ० ॥ यत् । चित् । हि । त्वम् । गृहे
 गृहे । उलूखलक । युज्यसे । इह । द्युमतऽतमम् । वद । जयतांऽइव । दुंदुभिः ॥ २५ ॥ उत । स्म ।
 ते । वनस्पते । वातः । वि । वाति । अग्रम् । इत् । अथोऽइति । इंद्राय । पातवे । सुनु । सोमम् । उलू-
 खल ॥ आयजीइत्याऽघजीवाजऽसातमाता । हि । उच्चा । विऽजभृतः । हरीइवेतिहरीऽइव । अंधां
 सिवप्सता ॥ ता । नः । अद्य । वनस्पतीइति । ऋष्वौ । ऋष्वेभिः । सोतुऽभिः । इंद्राय । मधुऽमत् ।
 सुतम् ॥ उत् । शिष्टम् । चम्ब्वौः । भर । सोमम् । पवित्रे । आ । मृज । नि । धेहि । गोः । अधि ।
 त्वचि ॥ २६ ॥ ० ॥ सत्य । सोमऽपाः । अनाशस्ताऽइव । स्मसि ॥ ० ॥ शंसय । गोषु । अ-
 श्वेषु । शुभ्रिषु । सहस्रेषु । नुविऽमघा । शिप्रिन् । वाजानाम् । पते । शचीऽवः । तव । दंसना । ० ॥ नि ।
 स्वापय । मिथुऽदृशा । सस्ताम् । अबुध्यमानेइति । ० ॥ ससंतु । त्याः । अरांतयः । बोधं

तु । शूर । रातयः । ० ॥ समृद्धं । गर्दभम् । मूण । नुवन्तम् । पापया । ० ॥ पताति । कुट्टुणा
 च्या । दूरम् । वातः । वनात् । अधि । ० ॥ सर्वम् । परिः । कोशम् । जहि । जंभयं । कुक्कुदाश्वम् । ०
 ॥ २७ ॥ आ । वः । इन्द्रम् । क्रिविम् । यथा । वाजः । यन्तः । शतक्रन्तुम् । मंहिष्ठम् । सिंचे । इन्दु
 ऽभिः ॥ शतम् । वा । यः । शुचीनाम् । सहस्रम् । वा । संऽआशिराम् । आ । इत् । ऊंइति ।
 निम्नम् । न । रीयते ॥ सम् ॥ यत् । मर्दाय । शुष्मिणे । एना । हि । अस्य । उदरे । समुद्रः ।
 न । व्यचः । दधे ॥ अयम् । ऊंइति । ते । सम् । अतसि । कपोतः । इव । गर्भऽधिम् । वचः ।
 तत् । चित् । नः । ओहसे ॥ स्तोत्रम् । राधानाम् ॥ पते । गिर्वाहः ॥ वीर । यस्य । ते । विऽ
 भूतिः । अस्तु । सन्तता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वः । तिष्ठ । नः । ऊतये । अस्मिन् । वाजे । शतक्रतो
 इति शतऽक्रतो । सम् । अन्येषु । ब्रवावहे ॥ योगेऽयोगे । तवः । त्वरम् । वाजे । वाजे । हवामहे ।
 सखायः । इन्द्रम् । ऊतये ॥ आ । घ । गमत् । यदि । श्रवत् । सहस्रिणीभिः । ऊतिभिः । वाजे
 भिः । उप । नः । हवम् ॥ अनु । प्रत्तस्य । ओकसः । हुवे । तुविऽप्रतिम् । नरम् । यम् । ते । पूर्वम् ।
 पिता । हुवे ॥ तम् । त्वा । वयम् । विश्वऽवार । आ । शास्मेहे । पुरुऽहुत् । सर्वे । वसोइति ।
 जरितुऽभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकम् । शिप्रिणीनाम् । सोमऽपाः । सोमऽपात्राम् । सर्वे । वज्रि
 न् । सखीनाम् ॥ तथा । तत् । अस्तु । सोमऽपाः । सर्वे । वज्रिन् । तथा । कृणु । यथा । ते ।
 उश्मसि । इष्टये ॥ रेवतीः । नः । सधऽमादे । इन्द्रे । संतु । तुविऽवाजाः । क्षुऽमन्तः । याभिः ।
 मेदेम ॥ आ । घ । त्वाऽवान् । तमना । आसः । स्तोतुऽभ्यः । धृष्णोइति । इयानः । ॥ ॥

णोः । अक्षम॑न । च॒क्रयोः ॥ आ । यत् । दु॒र्वः । श॒त॒क्र॒तो॒इति॑ शतऽक॒तो । आ । का॒र्मम् । ज॒
 रि॒तृ॒णाम् । ऋ॒णोः । अक्ष॑म् । न । श॒र्चो॑भिः ॥ ३० ॥ श॒र्वत् । इ॒द्रः । पो॒प्रु॒थत् ॥ जि॒
 गा॒य । ना॒न॒दत् ॥ जिः । शा॒र्व॒स॒त् ॥ जिः । ध॒र्ना॒नि । सः । नः । हि॒र॒ण्य॒ऽर॒थम् । दु॒स॒ना॒ऽवा॒न् ।
 सः । नः । स॒नि॒ता । स॒न॒ये । सः । नः । अ॒दा॒त् ॥ आ । अ॒श्वि॒नौ । अ॒श्व॑ऽव॒त्या । इ॒
 षा । या॒तम् । श॒वी॒र॒या । गो॒म॒त् । द॒स्त्रा । हि॒र॒ण्य॒ऽव॒त् ॥ स॒मा॒न॒ऽयो॒जनः । हि । वा॒म् ।
 र॒थः । द॒स्त्रौ । अ॒म॒र्त्यः । स॒मु॒द्रे । अ॒श्वि॒ना । ई॒य॒ते ॥ नि । अ॒ध्य॒स्य । मू॒र्द्ध॒नि । च॒क्र
 म् । र॒थ॒स्य । ये॒म॒थुः । परि॑ । द्याम् । अ॒न्यत् । ई॒य॒ते ॥ कः । ते । उ॒षः । क॒ध॒ऽप्रि॒ये । भु॒जे ।
 म॒र्तः । अ॒म॒र्त्ये । कम् । न॒क्ष॒से । वि॒भा॒ऽव॒रि ॥ व॒यम् । हि । ते । अ॒म॒न्म॒हि । आ । अ॒न्ता॒त् ।
 आ । प॒रा॒का॒त् । अ॒श्वे । न । चि॒त्रे । अ॒रु॒षि ॥ त्वम् । त्ये॒भिः । आ । ग॒हि । वा॒जे॒भिः । दु॒
 ह॒तः । दि॒वः । अ॒स्मे॒इति॑ । र॒यिम् । नि । धा॒र॒य ॥ ३१ ॥ त्वम् । अ॒ग्ने । प्र॒थ॒मः । अ॒ंगि॒राः ।
 ऋ॒षिः । दे॒वः । दे॒वा॒ना॒म् । अ॒भ॒वः । शि॒वः । स॒र्वा । त॒व । व्र॒ते । क॒व॒यः । वि॒द्य॒ना॒ऽअ॒प॒सः ।
 अ॒जा॒य॒न्त । म॒रु॒तः । भ्रा॒ज॒न्त॒ऽक॒ष्ट॒यः ॥ ० । अ॒ंगि॒रऽत॒मः । क॒विः । दे॒वा॒ना॒म् । परि॑ । भू॒ष॒
 सि । व्र॒तम् । वि॒भुः । वि॒श्व॑स्मै । भु॒व॒ना॒य । मे॒धि॒रः । द्वि॒ऽमा॒ता । श॒युः । क॒ति॒धा । चि॒त् ।
 आ॒य॒वे ॥ ० । मा॒तरि॒श्व॒ने । आ॒विः । भ॒व । सु॒क्र॒तु॒ऽया । वि॒व॒स्व॒ते । अ॒रे॒जे॒ता॒म् । रो॒द॒सी॒इ॒
 ति॑ । हो॒तु॒ऽव॒र्ये । अ॒स॒न्धोः । भा॒रम् । अ॒र्य॒जः । म॒हः । व॒सो॒इति॑ ॥ त्वम् । अ॒ग्ने । म॒न॒वे । द्या
 म् । अ॒वा॒श॒यः । पु॒रु॒र॒व॒से । सु॒क॒र्ते । सु॒क॒र्त॒ऽत॒रः । श्वा॒त्रे॒ण । यत् । पि॒त्रोः । मु॒च्य॒से । परि॑ ।

आ । त्वा । पूर्वम् । अनयन् । आ । अपरम् । पुनरिति ॥ त्वम् । अग्ने । वृषसः । पृष्टिऽवर्द्ध
 नः । उद्यतऽस्रुचे । भवसि । श्रवाद्व्यः । यः । आऽहुतिम् । परि । वेदं । वर्षदऽकृतिम् । एकऽ
 आयुः । अग्ने । विशः । आऽविवाससि ॥ ३२ ॥ त्वम् । अग्ने । वृजिनऽवर्त्तनिम् । नरम् । स
 कर्मन् । पिपिषि । विदथे । विऽचर्षणे । यः । शरूऽसाता । परिऽतक्म्ये । धने । दध्रेभिः । चित् ।
 संऽकृता । हंसि । भूयसः ॥ त्वम् । तर्म् । अग्ने । अमृतऽत्वे । उत्तमे । मर्त्तम् । दधासि ।
 श्रवसे । दिवेऽदिवे । यः । ततृषाणः । उभयाय । जन्मने । मयः । कृणोषि । प्रयः । आ । च ।
 सूरये । त्वम् । नः । अग्ने । सनथे । धनानाम् । यशसम् । कारुम् । कृणुहि । स्ववानः । कृध्या
 मं । कर्मम् । अपसां । नवेन । देवैः । द्यावापृथिवीइति । प्र । अवतम् । नः ॥ ० । पित्रोः ।
 उपऽस्थे । आ । देवः । देवेषु । अनवद्य । जार्गविः । तनुऽकृत् । बोधि । प्रऽमंतिः । च । कार
 वै । त्वम् । कल्याण । वसु । विश्वम् । आ । ऊषिषे ॥ त्वम् । अग्ने । प्रऽमंतिः । त्वम् । पिता ।
 असि । नः । त्वम् । वयऽकृत् । तवं । जामयः । वयम् । सम् । त्वा । रायः । शतिनः । सम् । सह
 स्थिणः । सुवीरम् । यंति । व्रतऽपाम् । अदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वाम् । अग्ने । प्रथमम् । आ
 युम् । आयवै । देवाः । अकृण्वन् । नहुषस्य । विशपतिम् । इळांम् । अकृण्वन् । मनुषस्य ।
 शांसनीम् । पितुः । यत् । पुत्रः । मर्मकस्य । जार्यते ॥ ० । तवं । देव । पायुऽभिः । सवोनः ।
 रक्ष । तन्वः । च । वंद्य । चाता । तोकस्य । तनये । गवांम् । असि । अनिऽमेषम् ।
 रक्षमाणः । तवं । व्रते ॥ त्वम् । अग्ने । यज्यवे । पायुः । अंतरः । अनिषंगाथे । चतुऽअक्षः ।

इ॒ध॒य॒से । यः । रा॒तऽह॒व्यः । अ॒वृ॒का॒यं । धा॒य॒से । की॒रेः । चि॒त् । मं॒त्र॒म् । म॒न॒सा । व॒नो॒षि ।
 तम् । त्वम् । अ॒ग्ने । उ॒रुऽशं॒सा॒य । वा॒घ॒ते । स्पा॒ह॒म् । यत् । रे॒क्णः । प॒र॒म॒म् । व॒नो॒षि । तत् ।
 आ॒ध॒स्यं । चि॒त् । प्र॒म॒तिः । उ॒च्य॒से । पि॒ता । प्र । पा॒क॒म् । शा॒स्ति॒ । प्र । दि॒शः । वि॒
 दुऽत॑रः ॥ त्वम् । अ॒ग्ने । प्र॒य॒तऽद॒क्षि॒णम् । न॒र॒म् । व॒र्म॒ऽइ॒व । स्यू॒तम् । परि॑ । पा॒सि॒ । वि॒श्व॒
 तः । स्वा॒दुऽक्ष॒द्यां । यः । व॒स॒तौ । स्यो॒नऽक्त॑ । जी॒व॒या॒ज॒म् । य॒ज॒ते । सः । उ॒प॒ऽमा । द्वि॒वः
 ॥ ३४ ॥ इ॒माम् । अ॒ग्ने । श॒र॒णि॒म् । मी॒मृ॒षः । नः । इ॒मम् । अध्वा॑नम् । यम् । आ॒गा॒म॒ । दू॒रा
 त् । आ॒पिः । पि॒ता । प्र॒म॒तिः ॥ सो॒म्या॒ना॒म् । भृ॒मिः । अ॒सि॒ । ऋ॒षि॒ऽक्त॑ । म॒र्त्या॒ना॒म् ॥ म॒
 नू॒ष्वत् । अ॒ग्ने । अ॒ंगि॒र॒स्वत् । अ॒ंगि॒रः । य॒या॒ति॒ऽवत् । स॒र्द॒ने । प॒र्व॒ऽवत् । शु॒चे॒ । अ॒च्छे॒ । या॒
 हि॒ । आ । ब॒ह॒ । दै॒व्य॒म् । ज॒न॒म् । आ । सा॒द॒य॒ । ब॒र्हि॒षि॒ । य॒क्षि॒ । च॒ । प्रि॒यम् ॥ ए॒ते॒न॒ ।
 अ॒ग्ने । ब॒ह्म॒णा । व॒वृ॒ध॒स्व॒ । श॒क्ती॒ । वा॒ । यत् । ते॒ । च॒क्र॒म् । वि॒दा॒ । वा॒ । उ॒त॒ । प्र॒ । ने॒षि॒ ।
 अ॒ग्नि॒ । व॒स्यः॑ । अ॒स्मान् । स॒म् । नः । सृ॒ज॒ । सु॒ऽम॒त्या । वा॒ज॒ऽव॒त्या ॥ ३५ ॥ इ॒न्द्र॒स्य॒ । नु॒ ।
 वी॒र्या॒णि॒ । प्र॒ । वो॒च॒म् । या॒नि॒ । च॒का॒रे॒ । प्र॒थ॒मा॒नि॒ । व॒ज्री॒ । अ॒ह॒न् । अ॒हि॒म् । अ॒नु॒ । अपः॑ ।
 त॒त॒र्ह॒ । प्र॒ । व॒क्ष॒णाः॑ । अ॒भि॒न॒त् । प॒र्व॒ता॒ना॒म् ॥ अ॒ह॒न् । अ॒हि॒म् । प॒र्व॒ते॒ । शि॒श्रि॒या॒ण॒म् । त्व॒ष्टा॒ ।
 अ॒स्मै॒ । व॒ज्र॒म् । स्व॒र्य॒म् । त॒त॒क्ष॒ । वा॒श्राऽइ॒व । धे॒न॒वः॑ । स्य॑द॒मा॒नाः॑ । अ॒ंजः॑ । स॒मु॒द्र॒म् । अ॒
 व॑ । ज॒ग्मूः॑ । आपः॑ ॥ वृ॒ष॒ऽय॒मा॒णः॑ । अ॒वृ॒णी॒त॒ । सो॒म॒म् । त्रि॒ऽक॑न्द्र॒के॒षु॒ । अ॒पि॒ब॒त् । सु॒त॒स्य॑ ।
 आ॒ । सा॒र्य॑कम् । म॒घ॒ऽवा॑ । अ॒द॒त्त॒ । व॒ज्र॒म् अ॒ह॒न् । ए॒न॒म् । प्र॒थ॒म॒ऽजा॒म् । अ॒ही॒ना॒म् ॥ यत् ।

इंद्र । अहं न प्रथमऽजाम् । अहं नाम् । आत् । मायिनाम् । अमिनाः । प्र । उत् । मायाः ।
 आत् । सूर्यम् । जनयन् । द्याम् । उषसम् । तादीत्ना । शत्रुम् । न । किल । विवित्से ॥ अहं
 न् । वृत्रम् । वृत्रऽतरम् । विऽअसम् । इंद्रः । वज्रेण । मृता । वधेन । स्कंधांसिऽइव । कुलि
 शेन । विऽवृक्का । अहिः । शयते । उपऽपृक् । पृथिव्याः ॥ ३६ ॥ अयोऽद्वाऽइव । दुऽमदः ।
 आ । हि । जुह्वे । महाऽवीरम् । तुविऽबाधम् । ऋजीषम् । नाअतारीत् । अस्य । संऽकृतिम् ।
 वधानाम् । सम् ॥ रुजानाः । पिपिषे । इंद्रऽशत्रुः ॥ अपात् । अहस्तः । अपृतन्यत् । इंद्रम् ।
 आ । अस्य । वज्रम् । अधि । सानौ । जघान् । वृष्णः । वधिः । प्रतिऽमानम् । बुभूषन् ।
 पुरुऽन्ना । वृत्रः । अशयत् । विऽअस्तः ॥ नदम् । न । भिन्नम् । अमुया । शयानम् । मनः ।
 रुहाणाः । अति । यति । आपः । याः । चित् । वृत्रः । महिना । परिऽअतिष्ठत् । तासाम् ।
 अहिः । पत्सुतऽशीः । बभूव ॥ नीचाऽव्याः । अभवत् । वृत्रऽपुत्रा । इंद्रः । अस्याः । अव ।
 वधः । जम्भार । उत्तरा । सूः । अधरः । पुत्रः । आसीत् । दानुः । शये । सहऽवंत्सा । न । धे
 नुः ॥ अतिष्ठंतीनाम् । अनिऽवेशनानाम् । काष्ठा नाम् । मध्ये । निऽहितम् । शरीरम् । वृत्रस्ये ।
 निण्यम् । वि । चरति । आपः । दीर्घम् । तमः । आ । अशयत् । इंद्रऽशत्रुः ॥ ३७ ॥ दासऽप
 तीः । अहिऽगोपाः । अतिष्ठन् । निऽरुद्धाः । आपः । पणिनाऽइव । गावः । अपाम् । बिले
 म् । अपिऽहितम् । यत् । आसीत् । वृत्रम् । जघन्वान् । अप । तत् । ववार ॥ अश्वयः । वा
 रः । अभवः । तत् । इंद्र । सूके । यत् । त्वा । प्रतिऽअहन् । देवः । एकः । अजयः । गाः ।

अ॒र्ज॒यः । शू॒र । सो॒मम् । अ॒वं । अ॒सृ॒जः । स॒र्त्त॒वे । स॒प्त । सि॒धून् ॥ न । अ॒स्मै । वि॒द्युत् । न ।
 त॒न्य॒तुः । सि॒से॒ध॒ । न । या॒म् । मि॒हम् । अ॒कि॒रत् । ह्य॒दु॒निम् । च॒ । इ॒न्द्रः । च॒ । यत् । यु॒यु॒धा॒ने
 इ॒ति । अ॒हिः । च॒ । उ॒त । अ॒प॒री॒भ्यः । म॒घ॒ऽवा॒ । वि । जि॒ग्ये ॥ अ॒हेः । या॒ता॒रम् । क॒म् ।
 अ॒प॒श्यः । इ॒न्द्र । ह॒दि । यत् । ते । ज॒घ्रु॒षः । भीः । अ॒ग॒च्छत् । न॒वं । च॒ । यत् । न॒व॒तिम् ।
 च॒ । स॒वै॒तीः । श्ये॒नः । न । भी॒तः । अ॒त॒रः । र॒ज्ज्वा॒हुः । इ॒न्द्रः । या॒तः । अ॒व॒ऽसि॒तस्य । रा॒जा ।
 श॒म॒स्य । च॒ । शू॒णि॒णः । व॒ज्र॒बा॒हुः । सः । इत् । उ॒इति । रा॒जा । क्ष॒यति । च॒र्ष॒णी॒नाम् । अ॒
 रा॒त् । न । ने॒मिः । परि॑ । ता । ब॒भू॒व ॥ ३८ ॥ इति॑ ऋ॒ग्वेद॑ प्र॒थमा॑ष्टके द्विती॒योऽध्या॑यः ॥ १ ॥ २ ॥
 आ । इत् । अ॒याम् । उ॒प॑ । गु॒ण्य॑तः । इ॒न्द्रम् । अ॒स्माक॑म् । सु । प्र॒ऽम॒तिम् । व॒ह॒धा॒ति । अ॒ना॒म॒णः ।
 कु॒वि॒त् । आ॒त् । अ॒स्य । रा॒यः । ग॒वाम् । के॒तम् । पर॑म् । आ॒ऽव॒र्ज्ज॑ते । नः ॥ उ॒प॑ । इत् ।
 अ॒हम् । ध॒न॒ऽदाम् । अ॒प्र॒ति॒ऽइ॒तम् । जु॒ष्टाम् । न । श्ये॒नः । व॒स॒तिम् । प॒ता॒मि । इ॒न्द्रम् । न॒म॒
 स्य॒न् । उ॒प॒ऽमे॒भिः । अ॒कैः । यः । स्तो॒तृ॒भ्यः । ह॒व्यः । अ॒स्ति । या॒मन् ॥ नि । स॒र्व॒से॒नः ।
 इ॒षु॒ऽधी॒न् । अ॒स॒क्त॒ । स॒म् । अ॒र्घ्यः । गाः । अ॒ज॒ति॒ । य॒स्य॑ । व॒ष्टि । चो॒ष्कू॒घ॒मा॒णः । इ॒न्द्र ।
 भूरि॑ । वा॒मम् । मा । प॒णिः । भूः । अ॒स्मत् । अ॒धि । प्र॒ऽव॒ह॒त् ॥ व॒धीः । हि । द॒स्युम् । ध॒
 नि॒नम् । घ॒ने॒न॑ । ए॒कः । च॒रे॒न् । उ॒प॒ऽशो॒के॒भिः । इ॒न्द्र । ध॒नोः । अ॒धि । वि॒षु॒णक् । ते । वि ।
 आ॒य॒न् । अ॒र्य॒ज्वानः॑ । स॒न॒काः । प्र॒ऽइ॒तिम् । ई॒युः ॥ परा॑ । चि॒त् । शी॒पा । व॒वृ॒जुः । ते ।
 इ॒न्द्र । अ॒र्य॒ज्वानः॑ । य॒ज्व॒ऽभिः । स्पर्ध॑मानाः । प्र । यत् । दि॒वः । हरि॑ऽवः । स्था॒तः । उ॒ग्र॒ । निः । अ॒

वतान् । अधमः । रोदस्योः ॥ १ ॥ अयुयुत्सन् । अनवद्यस्य । सेनाम् । अयातयन्त । क्षितयः ।
 नर्वऽग्वाः । वृषऽयुधः । न । वर्धयः । निऽअष्टाः । प्रवत्ऽभिः ॥ इन्द्रात् । चितयन्तः । आयन् ॥
 त्वम् । एतान् । रुदतः । जक्षतः । च । अयौधयः । रजसः । इन्द्र । पारे । अव । अदहः ।
 द्विवः । आ । दस्युम् । उच्चा । प्र । सुन्वतः । स्तुवतः । शंसम् । आवः ॥ चक्राणांसः । परिऽन
 हम् । पृथिव्याः । हिरण्येन । मणिना । शुभमानाः । न । हिन्वानांसः । नितिरुः । ते । इन्द्रम् ।
 परि । स्पशः । अदधात् । सूर्य्येण । परि । यत् । इन्द्र । रोदसीदति । उभेदति । अर्बुभोजीः । महिना ।
 विश्वतः । सीम् । अमन्यमानान् । अभि । मन्यमानैः । निः । ब्रह्मऽभिः । अधमः । दस्युम् । इ
 द्र ॥ न । ये । दिवः । पृथिव्याः । अन्तम् । आपुः । न मायाभिः । धनऽदाम् । परिऽअभूवन् । यु
 जम् । वज्रम् । वृषभः । चक्रे । इन्द्रः । निः । ज्योतिषा । तमसः । गाः । अधुक्षत् ॥ २ ॥ अनु ।
 स्वधाम् । अक्षरन् । आपः । अस्य । अवर्द्धत । मध्ये । आ । नाव्यानाम् । सघ्नीचीनेन । म
 नसा । तम् । इन्द्रः । ओजिष्ठेन । हन्मना । अहन् । अभि । द्यून् ॥ नि । अविध्यत् । इलीबि
 शंस्य । दृष्ट्वा । वि । शूणिणम् । अभिनत् । शुष्णम् । इन्द्रः । यावत् । तरः । मघऽवन् यावत् ।
 ओजः । वज्रेण । शत्रुम् । अवधीः । पृतन्युम् ॥ अभि । सिध्मः । अजिगात् । अस्थ । श
 त्रून् । वि । निग्मेन । वृषभेण । पुरः । अभेत् । सम् । वज्रेण । अमृजत् । वृत्रम् । इन्द्रः । प्र ।
 स्वाम् । मतिम् । अतिरत् । शाशदानः ॥ आवः । कुत्सम् । इन्द्र । यस्मिन् । चाकन् । प्र । आ
 वः । युध्यन्तम् । वृषभम् । दशऽद्युम् । शफऽच्युतः । रेणुः । नक्षत् । द्याम् । उत । श्वेन्नेयः ।

नऽसह्याय । तस्यौ ॥ आवः । शमम् । वृषभम् । तुभ्यांस्तु । क्षेत्रेऽजेपे । मघऽवन् । श्विञ्च्यम् ।
 गाम् । ज्योक् । चित् । अत्र । तस्थिऽवासः । अक्रन् । शत्रुऽयताम् । अधरा । वेदना । अक-
 रित्यंकः ॥ ३ ॥ त्रिः । चित् । नः । अद्य । भवतम् । नवेदसा । विऽभुः । वाम् । यामः । उत । रा-
 तिः । अश्विना । युवोः । हि । यंत्रम् । हिम्याऽइव । वामसः । अभिऽआयंसेन्या । भवतम् ।
 मनीषिऽभिः ॥ त्रयः । पवयः । मधुऽवाहने । रथे । सोमस्य । वेनाम् । अनु । विश्वे । इत् । वि-
 दुः । त्रयः । स्कंभासः । स्कभितासः । आऽरभे । त्रिः । नक्तम् । याथः । त्रिः । ऊंइति । अ-
 श्विना । दिवा । समाने । अहन् । अद्य । गोहना । त्रिः । अद्य । यज्ञम् । मधुना ।
 मिमिक्षतम् । त्रिः । वाजऽवतीः । इषः । अश्विनायुवम् । दोषाः । अस्मभ्यम् । उपसः । च । पि-
 न्वतम् ॥ त्रिः । वर्तिः । यातम् । त्रिः । अनुऽवते । जनैः । त्रिः । सुप्रऽअव्ये । त्रेधाऽइव । शिस्त-
 म् । त्रिः । नांद्यम् । बृहत्तम् । अश्विनायुवम् । त्रिः । देवऽताता । त्रिः । पृक्षः । अस्मेइति । अक्षराऽइव ।
 पिन्वतम् ॥ त्रिः । नः । रयिम् । बृहत्तम् । अश्विना । युवम् । त्रिः । उत । अवतम् ।
 धियः । त्रिः । सौभगऽत्वम् । त्रिः । उत । श्रवांसि । नः । त्रिऽस्थम् । वाम् । सुरे । दुहि-
 ता । आ । रुहत् । रथम् ॥ त्रिः । नः । अश्विना । दिव्यानि । भेषजा । त्रिः ।
 पार्थिवानि । त्रिः । ऊंइति । दत्तम् । अतऽभ्यः । ओमानम् । शंऽयोः । ममकाय । सुनवे ।
 त्रिऽधातु । शर्म । बृहत्तम् । शुभः । पतीइति ॥ ४ ॥ ० । यजता । दिवेऽदिवे । परि । त्रिऽ-
 धातु । पृथिवीम् । अशायतम् । त्रिः । नासत्याऽरथ्या । पुराऽवतः । आत्माऽइव । वातः ।

स्वसराणि । गच्छतम् ॥ त्रिः । अश्विना । सिंधुऽभिः । सप्तमातृऽभिः । त्रयः । आऽहावाः ।
 त्रेधा॥हविः । कृतम् । तिस्रः । पृथिवीः । उपरि । प्रवा । दिवः । नाकम् । रक्षेथेइति ।
 द्युऽभिः । अकुऽभिः । हितम् ॥ कं । त्री । चक्रा । त्रिऽहृतः । रथस्य । कं । त्रयः । वंधुरः ।
 ये । सऽनीळाः । कदा । योगः । वाजिनः । रासंस्य । येन । यज्ञम् । नासत्या । उपऽयाथः॥
 आ । नासत्या । गच्छतम् । हूयते । हविः । मध्वः । पिबतम् । मधुऽपेभिः । आसऽभिः ।
 यूवोः । हि । पूर्वम् । सविता । उषसः । रथम् । ऋताय । चित्रम् । घृतऽवतम् । इष्यति॥आ ।
 नासत्या । त्रिऽभिः । एकादशैः । इह । देवेभिः । यातम् । मधुऽपेयम् । अश्विना ।
 प्र । आयुः । तारिष्टम् । निः । रपांसि । मृक्षतम् । सेधतम् । द्वेषः भवतम् ॥
 सचाऽभुवा । आ । नः । अश्विना । त्रिऽहृता । रथेन । अर्धाश्वम् । रथिम् । वहम् । सुऽ
 वीरम् । शृण्वता । वाम् । अवसे । जोहवीमि । हृधे । च । नः भवतम् । वाजऽसातौ ॥ ५ ॥
 ह्वयामि । अग्निम् । प्रथमम् । स्वस्तये । ह्वयामि । मित्रावरुणौ । इह । अवसे । ह्व
 यामि । रात्रीम् । जगतः । निऽवेशनीम् । ह्वयामि । देवम् । सवितारम् । ऊतये ॥ आ । कृष्णेन ।
 रजसा । वर्तमानः । निऽवेशयन् । अमृतम् । मर्त्यम् । च । हिरण्ययेन । सविता । रथेन । आ॥
 देवः । याति । भुवनानि पश्यन् ॥ याति । देवः प्रऽवतायाति । उतऽवता । याति । शुभ्राभ्याम् ।
 यजतः । हरिऽभ्याम् । आ । देवः याति । सविता पराऽवतः । अपविश्वं । दुऽहता । बाधमानः ।
 अमिऽहंतम् । कशनैः । विश्वऽरूपम् । हिरण्यशम्यम् । यजतः । बृहंतम् । आ । अस्था

त् । रथम् । सविता । चित्रऽभानुः । कृष्णा । रजांसि । तविषीम् । दधानः ॥ वि । जनान् । श्या-
 वाः । शितिऽपादः । अख्यन् । रथम् । हिरण्यऽप्रउगम् । वहतः । शश्वत् । विशः सवितुः । दैव्ये
 स्य । उपऽस्थे । विश्वा । भुवनानि । तस्थुः ॥ तिस्रः । द्यावः । सवितुः । द्वौ । उपऽस्था ।
 एका । यमस्य । भुवने । विराषाद् । आणिम् । न । रथम् । अमृता । अधि । तस्थुः । इह ।
 ब्रवीतु । यः । ऊँइति । तत् । चिकेतत् ॥ ६ ॥ वि । सुऽपर्णः । अंतरिक्षाणि । अख्यत् । ग-
 भीरऽवैपाः । असुरः । सुऽनीथः । कं । इदानीम् । सूर्यः । कः । चिकेत । कनमाम् द्याम् ।
 रश्मिः । अस्य । आ । ततान् ॥ अष्टौ । वि । अख्यत् । ककुभः । पृथिव्याः । त्री ।
 धन्वं । योजना । सप्त । सिधून् । हिरण्यऽअक्षः । सविता । देवः । आ । अगात् । दधत् ।
 रत्ना । दाशुषे । वार्याणि ॥ हिरण्यऽपाणिः । सविता । विऽचर्षणिः । उभेइति । द्यावापृथिवी
 इति । अंतः । ईयते । अप । अमीवाम् । बाधते । वीति । सूर्यम् । अभि । कृष्णेन । रजसा ।
 द्याम् । ऋणोति ॥ हिरण्यहस्तः । असुरः । सुऽनीथः । सुऽमृळीकः । स्वऽवान् । यातु । अ-
 ब्राड् । अपऽसेधन् । रक्षसः । यातुऽधानान् । अस्थात् । देवः । प्रतिऽदोषम् । गणानः ॥ ये ।
 ते । पंथाः । सवितुः । पूर्व्यासः । अरेणवः । सुऽहंताः । अंतरिक्षे । तेभिः । नः । अद्य । पृथिऽ
 भिः । सुऽगेभिः । रक्ष । च । नः । अधि । च । ब्रुहि । देव ॥ ७ ॥ प्र । वः । युहम् । पुरुणा
 म् । विशाम् । देवऽयतीनाम् । अग्निम् । सुऽउक्तेभिः । वचःऽभिः । ईमहे । यम् । सीम् । इत् ।
 अन्ये । ईळते ॥ जनांसः । अग्निम् । दधिरे । सहऽह्यम् । हविर्भतः । विधेम । ते । सः । त्वम् ।

नः । अ॒द्य । सु॒ऽम॒नाः । इ॒ह । अ॒वि॒ता । भ॒वं । वा॒जै॒षु । सं॒त्य ॥ प्र । त्वा । दू॒तम् । हृ॒णी॒म॒
ह॒ । हो॒ता॒रम् । वि॒श्व॒ऽवै॒द॒सम् । म॒हः । ते । स॒तः । वि । च॒र॒न्ति । अ॒र्च॒यः । दि॒वि । स्पृ॒श॒न्ति ।
भा॒न॒वः । दे॒वा॒सः । त्वा । व॒रु॒णः । मि॒त्रः । अ॒र्घ्य॒मा॒सम् । दू॒तम् । प्र॒त्नम् । इ॒ध॒ते । वि॒श्वम् । सः ।
अ॒ग्ने । ज॒य॒न्ति । त्व॒या । ध॒नम् । य॒ । ते । द॒दा॒शः । म॒र्त्यः । म॒न्द्रः । हो॒ता । गृ॒ह॒ऽप॒तिः । अ॒ग्ने ।
दू॒तः । वि॒शाम् । अ॒सि॒ । त्वे॒इति॑ । वि॒श्वी । सं॒ऽग॒ता॒नि । ब्र॒ता । ध्रु॒वा । या॒नि । दे॒वा । अ॒क॒ण॒व॒
त ॥ ८ ॥ त्वे॒इति॑ । इ॒त् अ॒ग्ने । सु॒ऽभ॒गै । य॒वि॒ष्ट॒य॒ । वि॒श्वम् । आ । ह॒य॒ते । ह॒विः । ० । उ॒त ।
अ॒प॒रम् । य॒क्षि॑ । दे॒वान् । सु॒ऽवी॒र्या॑ ॥ तम् । घ॒ । ई॒म् । इ॒त्था । न॒म॒स्वि॒नः । उप॑ । स्व॒ऽरा॒ज॑
म् । आ॒स॒ते । हो॒त्रा॒भिः । अ॒ग्निम् । म॒नु॒षः । स॒म् । इ॒ध॒ते । ति॒ति॒र्धा॒सः । अ॒ति॒ । सि॒धः ॥ ९ ॥ घ्नं
तः । वृ॒त्रम् । अ॒त॒रन् । रो॒द॒सी॒इति॑ । अ॒पः । उ॒रु । क्ष॒या॒य । च॒कि॒रे । भु॒वंत् । क॒ण॒वै । हृ॒षा ।
द्यु॒म्नी । आ॒ऽहु॒तः । क॒न्द॒त् । अ॒श्वः । गो॒ऽई॒ष्टि॒षु ॥ स॒म् । सी॒द॒स्व । म॒हान् । अ॒सि॒ । शो॒च॒स्व ।
दे॒व॒ऽवी॒त॒मः । वि । धू॒मम् । अ॒ग्ने । अ॒रु॒षम् । मि॒ये॒ध्य॒ । मृ॒ज । प्र॒ऽश॒स्त॒ । द॒र्श॒तम् ॥ यम् ।
त्वा । दे॒वा॒सः । म॒न॒वे । द॒धुः । इ॒ह । य॒जि॒ष्ठम् । ह॒व्य॒ऽवा॒ह॒न् । यम् । क॒ण॒वः । मे॒ध्य॒ऽअ॒ति॒थिः ।
ध॒न॒ऽस्पृ॒तम् । यम् । हृ॒षा । यम् । उ॒प॒ऽस्तु॒तः ॥ १ ॥ यम् । अ॒ग्निम् । मे॒ध्य॒ऽति॒थिः । क॒ण॒वः ।
ई॒धे । कृ॒तात् । अ॒धि॒ । त॒स्य॑ । प्र । इ॒षः । दी॒द्वि॒युः । तम् । इ॒माः । कृ॒चः । तम् । अ॒ग्निम् ।
व॒र्ध॒या॒म॒सि ॥ रा॒यः । पू॒ष्टि॑ । स्व॒धा॒ऽवः । अ॒सि॑ । हि॒ । ते । अ॒ग्ने । दे॒वेषु॑ । आ॒प्यम् । त्वम् ।
वा॒ज॒स्य॑ । श्रु॒त्य॒स्य॑ । रा॒ज॒सि॑ । सः । नः । सू॒ळ । म॒हान् । अ॒सि॑ ॥ उ॒र्ध्वः । उ॒ंइति॑ । सु॒ । नः ।

ऊ॒तये॑ । तिष्ठ॑ । दे॒वः । न । स॒वि॒ता । ऊ॒र्ध्वः । वा॒ज॒स्य॑ । स॒नि॒ता । यत् । अ॒ंजि॒ऽभिः । वा॒घ॒त॒ऽ
 भिः । वि॒ऽह्व॒या । मे॒हे ॥ ऊ॒र्ध्वः । नः । पा॒हि । अ॒ह॒सः । नि । के॒तु॒नां । वि॒श्व॑म् । स॒म् । अ॒न्नि
 ण॑म् । द॒ह । कृ॒धि । नः । ऊ॒र्ध्वान् । च॒र॒थाय॑ । जी॒व॒से । वि॒दाः । दे॒वेषु॑ । नः । दु॒वः ॥ पा॒हि ।
 नः । अ॒ग्ने । र॒क्ष॒सः । पा॒हि । धूर्॒तैः । अ॒रा॒ण्यः । पा॒हि । रि॒ष॒तः । उ॒त । वा । जिघाँ॑स॒तः । ब॒ह॒द्भा
 नो॒इति॒ब॒ह॒त्भानो॑ । य॒वि॒ष्ट॒य ॥ १० ॥ घ॒ना॒ऽइ॒व । वि॒ष्व॑क् । वि । ज॒हि । अ॒रा॒ण्यः । त॒पुऽजं
 भ । यः । अ॒स्म॒ऽधु॒क् । यः । म॒र्यः । शि॒शी॒ते । अ॒ति । अ॒क्तु॒ऽभिः । मा । नः । सः । रि॒पुः ।
 ई॒श॒त ॥ अ॒ग्निः । व॒त्रे । सु॒ऽवी॒र्य॑म् । अ॒ग्निः । क॒ण॒वाय॑ । सौ॒भ॒ग॑म् । अ॒ग्निः । प्र । आ॒व॒त् ।
 मि॒त्रा । उ॒त । मे॒ध्य॒ऽअ॒ति॒थि॑म् । अ॒ग्निः । सा॒नौ । उ॒प॒ऽस्तु॒त॑म् ॥ अ॒ग्नि॒नां । तु॒र्व॒श॑म् । य॒दु॒म् ।
 प॒रा॒ऽव॒तः । उ॒ग्र॒ऽदे॒व॑म् । ह॒वा॒मे॒हे । अ॒ग्निः । न॒य॒त् । न॒व॒ऽवा॒स्त्व॑म् । ब॒ह॒त॒ऽर॑थम् । तु॒र्वी॒ति॑म् ।
 द॒स्य॑वे । स॒हः ॥ निः । त्वा॒म् । अ॒ग्ने । म॒नुः । द॒ध्रे । ज्यो॒तिः । ज॒नाय॑ । श॒श्व॑ते । दृ॒दि॒थे । क
 ण्वे॑ । कृ॒त॒ऽजा॒तः । उ॒क्षि॒तः । य॒म् । न॒म॒स्य॑ति । कृ॒ष्ट॒यः । त्वे॒षासः॑ । अ॒ग्नेः । अ॒म॒ऽवं॒तः । अ
 र्ज्यः॑ । भी॒मा॒सः । न । प्र॒ति॒ऽइ॒त॒ये । र॒क्ष॒स्वि॒नः । स॒द॑म् । इ॒त् । या॒तु॒ऽमा॒व॒तः । ० ॥ ११ ॥
 की॒ळ॑म् । वः । श॒र्द्धः । मा॒रु॒त॑म् । अ॒न॒र्वा॒ण॑म् । र॒थे॒ऽशु॒भ॑म् । क॒ण॒वाः । अ॒भि । प्र । गा॒य॒त ॥
 ये । पृ॒ष॒ती॒भिः । कृ॒द्धि॒ऽभिः । सा॒क॑म् । वा॒शी॒भिः । अ॒ंजि॒ऽभिः । अ॒जा॒य॑न्त । स्व॒ऽभान॑वः ॥
 इ॒ह॒ऽइ॒व । शृ॒ण्वे । ए॒षां । क॒शाः । ह॒स्तेषु॑ । यत् । व॒दान् । नि । या॒म॒न् । चि॒त्र॑म् । कं॒ज॒ते ॥
 प्र । वः । श॒र्द्ध॒यि । घृ॒ष्व॒ये । त्वे॒ष॒ऽद्यु॒म्ना॒य । शु॒ष्मि॒णे । दे॒व॒त॑म् । ब॒ह॒न् । गा॒य॒त ॥ प्र । शं॒स ।

गोषु । अद्ध्यम् । कीळम् । यत् । शर्द्धः । मारुतम् । जंभे । रसस्य । बहुधे ॥ १२ ॥ कः ।
 वः । वर्षिष्ठः । आ । नरः । दिवः । च । गमः । च । धृतयः । यत् । सीम् । अंतम् । न । धनुथ ॥
 नि । वः । यामाय । मानुषः । दध्ने । उग्राय । मन्यवे । जिहीत । पर्वतः । गिरिः । येषाम् ।
 अज्मेषु । पृथिवी । जुजुर्वान् इव । विक्ष्पतिः । भिया । यामेषु । रेजते ॥ स्थिरम् । हि । जान
 म् । एषाम् । वयः । मातुः । निःएतेवे । यत् । सीम् । अनु । द्विता । शवः ॥ उत् । ऊंइति ।
 त्ये । सूनवः । गिरः । काष्ठाः । अज्मेषु । अलत । वाश्राः । अभिऽद्भु । यातवे ॥ १३ ॥ त्यम् ।
 चित् । घ । दीर्घम् । पृथुम् । मिहः । नपातम् । अमृधम् । प्र । च्यवयन्ति । यामऽभिः ॥ मरु
 तः । यत् । ह । वः । बलम् । जनान् । अचुच्यवीतन । गिरीन् । अचुच्यवीतन ॥ यत् । ह ।
 याति । मरुतः । सम् । ह । ब्रुवते । अध्वन् । आ । शृणोति । कः । चित् । एषाम् ॥ प्र । या
 त । शीभम् । आशुऽभिः । संति । कण्वेषु । वः । दुवः । तत्रोइति । सु । मादयाध्वे ॥ अस्ति ।
 हि । स्म । मदाय । वः । स्मसि । स्म । वयम् । एषाम् । विश्वम् । चित् । आयुः । जीवसे
 ॥ १४ ॥ कत् । ह । नूनम् । कृधऽप्रियः । पिता । पुत्रम् । न । हस्तयोः । दधिध्वे । वृक्तऽव
 हिषः ॥ कं । नूनम् । कत् । वः । अर्थम् । गंतं । दिवः । न । पृथिव्याः । कं । वः । गावः ।
 न । रणयन्ति ॥ कं । वः । सुभ्रा । नव्यांसि । मरुतः । कं । सुविता । को इ इति । विश्वानि ।
 सौभगा ॥ यत् । यूयम् । पृश्निऽमातरः । मर्तासिः । स्यातन । स्तोता । वः । अमृतः । स्यात् ॥

मो॒इति॑ । सु । नः । परा॑ऽपरा । निः॑ऽर्क॒तिः । दुः॑ऽह॒ना । व॒धीत् । प॒दी॒ष्ट । तृ॒ष्णा॒या । स॒ह ॥ स॒त्य
 म् । त्वे॒षाः । अ॒म॑ऽब॒न्तः । ध॒न्व॒न् । चि॒त् । आ । रु॒द्रि॒या॑सः । मि॒हम् । कृ॒ण्व॑न्ति । अ॒वा॒ता॒म् ॥ वा
 श्रा॑ऽइ॒व । वि॑ऽद्यु॒त् । मि॒मा॒ति । व॒त्स॒म् । न । मा॒ता । सि॒स॒क्ति॒ । यत् । ए॒षाम् । वृ॒ष्टिः । अ॒स
 जि॑ ॥ दि॒वा । चि॒त् । त॒मः । कृ॒ण्व॑न्ति । प॒र्जन्ये॑न । उ॒द॑ऽवा॒हेन॑ । यत् । पृ॒थि॒वी॒म् । वि॑ऽउ॒दंति॑ ॥
 अ॒र्ध॑ । स्व॒नात् । म॒रु॒ता॒म् । वि॒श्वम् । आ । स॒द्य॑ । पा॒र्थि॒वम् । अ॒रे॒ज॑न्त । प्र । मा॒नु॒षाः ॥ १६ ॥
 म॒रुतः॑ । वी॒ळु॒पा॒णि॑ऽभिः । चि॒त्राः । रो॒ध॒स्व॒तीः । अ॒नु॒ । या॒त । ई॒म् । अ॒खि॒द्र॒या॒म॑ऽभिः ॥
 स्थि॒राः वः । सं॒तु । ने॒म॒यः । र॒थाः । अ॒श्वा॑सः । ए॒षाम् । सु॑ऽसं॒स्क॒ताः । अ॒भी॒श॑वः । अ॒च्छ॑ ।
 व॒द । त॒ना । गि॒रा । ज॒रा॒यै । ब्र॒ह्म॑णः । प॒तिम् । अ॒ग्निम् । मि॒त्रम् । न । द॒र्श॑तम् ॥ मि॒मी॒हि ।
 श्लो॒कम् । आ॒स्यै । प॒र्जन्ये॑ऽइ॒व । त॒त॒नः । गा॒य॒त्रम् । उ॒क्थ॑यम् ॥ व॒न्द॑स्व । मा॒रु॑तम् ।
 गु॒णम् । त्वे॒षम् । प॒न॒स्यु॒म् । अ॒र्कि॑णम् । अ॒स्मे॑ऽइति॑ । वृ॒द्धाः । अ॒म॒न् । इ॒ह ॥ १७ ॥ प्र ।
 यत् । इ॒त्था । प॒रा॑ऽव॒तः । शो॒चिः । न । मा॒नम् । अ॒स्य॑थ । क॒स्य॑ । क॒त्वा । म॒रु॒तः । क॒स्य॑
 व॒र्ष॑सा । क॒म् । या॒थ । क॒म् । ह॒ । धू॒त॒युः ॥ स्थि॒रा । वः । सं॒तु । आ॒यु॑धा । प॒रा॑ऽनु॒दे॒ । वी॒ळु॒
 उ॒त । प्र॒ति॑ऽस्क॒भे । यु॒ष्मा॒कम् । अ॒स्तु । त॒वि॒षी । प॒नी॒य॒सी । मा । म॒र्य॑स्य । मा॒यि॒नः ॥ प॒रा॑ ।
 ह॒ । यत् । स्थि॒रम् । ह॒थ । न॒रः । व॒र्त्त॑य॒थ । गुरु॑ । वि । या॒थ॒न । व॒नि॒नः । पृ॒थि॒व्याः । वि । आ
 शाः॑ । प॒र्व॒ता॒ना॒म् ॥ न॒हि । वः । श॒त्रुः । वि॒वि॒दे । अ॒धि । द्य॒वि । न । भू॒म्या॑म् । रि॒शा॒द॒सः । ० ।
 त॒ना । यु॒जा । रु॒द्रा॑सः । नु । चि॒त् । आ॑ऽधृ॒षे ॥ प्र । वे॒प॒य॑न्ति । प॒र्व॒ता॒न् । वि । वि॒च॑न्ति । व॒न

स्पर्तीन् । प्रोइति । आरुत् । मरुतः । दुर्मर्दाऽइव । देवासः । सर्वया । विशा ॥ १८ ॥ उपो
 इति । रथेषु । पूर्वतीः । अयुग्ध्वम् । प्रष्टिः । वहति । रोहितः । आ । वः । यामाय । पृथिवी ।
 चित् । अश्रोत् । अवीभयंत । मानुषाः ॥ आ । वः । मक्षु । तनाय । कम । रुद्राः । अवः ।
 वृणीमहे । गंतं । नूनम् । नः । अवंसा । यथा । पुरा । इत्था । कणवाय । विभ्युषे ॥ युष्माऽइ
 पितः । मरुतः । मर्त्यऽइषितः । आ । यः । नः । अभ्वः । ईषते । वि । तम् । युयोत् । शवसा ।
 वि । ओजसा । वि । युष्माकाभिः । ऊतिऽभिः ॥ असांमि । हि । प्रऽयज्यवः । कण्वम् । दद ।
 प्रऽचेतसः । असांमिऽभिः । मरुतः । आ । नः । ऊतिऽभिः । गंतं । वृष्टिम् । न । विऽद्युतः ॥
 असांमि । ओजः । विभृथ । सुऽदानवः । असांमि । धृतयः । शवः । ऋषिऽद्विषे । मरुतः ।
 परिऽमन्यवै । इषुम् । न । सृजत । द्विपम् ॥ १९ ॥ उत् । तिष्ठ । ब्रह्मणः । पते । देवऽयंतः ।
 त्वा । ईमहे । उप । प्र । यंतु । मरुतः । सुऽदानवः । इंद्र । प्राशूः । भव । सचां ॥ त्वाम् । इत् ।
 हि । सहसः । पुत्र । मर्त्यः । उपऽब्रूते । धने । हिते । सुऽवीर्यम् । मरुतः । आ । सुऽअश्वम् ।
 दधीत । यः । वः । आऽचके ॥ प्र । एतु । ब्रह्मणः । पतिः । प्र । देवी । एतु । सनृतां । अ
 च्छे । वीरम् । नर्यम् । पंक्तिऽराधसम् । देवाः । यज्ञम् । नयंतु । नः ॥ यः । वाधने । ददाति ।
 सनृत् । वसु । सः । धत्ते । अक्षिति । श्रवः । तस्मै । इळांम् । सुऽवीरांम् । आ । यजामहे ।
 सुऽप्रतीतिम् । अनेहसम् ॥ प्र । नूनम् । ब्रह्मणः । पतिः । मंत्रम् । वदति । उक्थ्यम् । यस्मिन् ।
 इंद्रः । वरुणः । मित्रः । अर्यमा । देवाः । ओकांसि । चक्रिरे ॥ २० ॥ तम् । इत् । वोचेम ।

॥ अथ ऋभाष्यं संहितासमेतंपदपाठश्च ॥१५॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्येभ्यो नमः ॥ हरिः ॐ ॥ नारायणं निखिलपूर्णाङ्गं मुञ्चस्व यामितद्युतिमशेषनिस्तनदोषम् ॥ सर्वेश्वरं गुणमजेशानुत्तमं प्रणम्य वक्ष्याम्य गृह्यार्थमिति तुष्टिकरं दस्य ॥ ओमशेषगुणाधारइति नारायणोऽप्यसौ ॥ पूर्णो भूतिवरो नंतसुखो यद्वाहती रितिः ॥ गुणैस्ततः प्रसवितावरणीयो गुणोन्मतेः ॥ भारतीज्ञानरूपत्वाद्गोर्ध्वयोऽखिलैर्जनेः ॥ प्रेरकोऽशेषबुद्धीनां सगायज्यर्थइरितः ॥ ४ ॥ सपूर्णत्वात्पुमान्नामपौरुषे सूक्तइरितः ॥ स एवाखिलवेदार्थः सर्वशास्त्रार्थ एव च ॥ स एव सर्वशब्दार्थ इत्याहोपनिषत्परा ॥ तावा एताऋच इति विशेषेणाप्युगर्थताम् ॥ यो देवानामिति श्रुत्या देवनाम्नां विशेषतः ॥ स्पष्टत्वात्तद्गतत्वेन ॥ ५ ॥ तत्राहायेऽग्निनामकम् ॥ अयणीत्वं यदग्निवित्ययेनामतद्भवेत् ॥ एव

ॐ नमो नारायणाय ॥ श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्येभ्यो नमः ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निमीळिपुरोहितं यज्ञस्यैदेवमृत्विजम् ॥ होतारं रत्नधातमम् ॥ १ ॥ अग्निः पूर्वो भिक्षुर्ऋषिर्भिरिड्यो नूतनैरुत ॥ स देवौ एह वं क्षति ॥ २ ॥ अग्निना रयिमश्नवत्पोषमेव दिवो देवे ॥ मेवाहं भगवान्निरुक्तिं बादरायणः ॥ यथैवाग्यादयः शब्दाः प्रवर्तते जनार्दने ॥ तथानिरुक्तिं वक्ष्यामो ज्ञानिनां ज्ञानसिद्धये ॥ इति तेनाग्निशब्दो यमय एवाग्निपूज्यताम् ॥ अग्नयत्वमयनेतृत्वमत्तिमंगानेन तृताम् ॥ आहृतं स्तौम्यशेषस्य पूर्वमेव हितं प्रभुम् ॥ ऋत्विङ्गियामकत्वेन यज्ञानामृत्विजंसदा ॥ द्योतनाद्विजयात्कां त्यास्तुत्याव्यवहृतेरपि ॥ गत्यास्याचेदेवाख्यं होतृसंस्थं विशेषतः ॥ अग्निसंस्थेन रूपेण यतोऽग्निर्होतृदेवता ॥ इन्द्रियाग्निषु चार्थानां यद्भोता होतृनामकः ॥ रतिधारकोऽन्तमत्वात्सरत्नधातमइरितः ॥ १ ॥ सपूर्वेन तनैरेष्यैर्विज्ञानादृषिनामकैः ॥ इन्द्रो देवादिभिस्सर्वैस्सच देवानिहानयेत् ॥ २ ॥ तेनैव रयिमामोति

वित्तं विद्याधनात्मकम् ॥ दिवसे दिवसे नित्यं पुष्टिमेव नहीनताम् ॥ यशश्च पुत्रसंयुक्तं वीर्यवत्तममेव वा ॥ ३ ॥
यं यज्ञं परितो भूत्वा रक्षसि त्वंसदैव च ॥ विधिमार्गं स्थितं देवान्स एवामोत्यसंशयम् ॥ सोऽखिलग्रहणप्रज्ञः सद्गु-
णैः संततोऽखिलम् ॥ यमयत्यय्यकीर्तनामुत्तमो विबुधैः सह ॥ आगताखिलभक्तानां पूजास्वीकारतत्परः
॥ ५ ॥ १ ॥ यजमानाय ययद्रद्रं कर्तुमिच्छसि सखिय ॥ त्वच्चेष्टयैव कर्माणि वर्तयित्वा तदीह नम् ॥ तवैव स-
त्यमंगानां रसद्वह्निगोहरिः ॥ अंगिरा अंगिरः पुत्रो यतोऽग्निरभवत्कचिद् ॥ ६ ॥ वर्तते दिनमहोरात्रमभीष्टं
प्राणिनां सदा ॥ अल्पा अपि वयं बुद्ध्या त्वामुच्चगुणमीश्वरम् ॥ उपयाम मनः कर्म वाग्भिस्त्वनमसंभराः

यशसं वीरवत्तमम् ॥ ३ ॥ अग्रे यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि ॥ सद्देवेषु गच्छति ॥ ४ ॥
अग्निर्होता कविकर्तुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः ॥ देवो देवेभिरागमत् ॥ ५ ॥ यदंगदाशुषे त्वमग्ने भद्रं कं-
रिष्यसि ॥ तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ ६ ॥ उपत्वाग्ने दिवे दिवो पावस्तर्धिया वयम् ॥ नमो भरत एमसि ॥ ७ ॥
राजैतमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम् ॥ बर्धमानं स्वेदमे ॥ ८ ॥ स नः पितॄन्वसून्वग्ने सूपाय नो भव ॥
स चः स्वानः सुस्तये ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ वायवाया हि दशते मे सोमा अरं कृताः ॥ तेषां पाहि श्रुधृहीह वम् ॥ १ ॥

॥ ७ ॥ देदीप्यमानं स्वे सन्न्यध्वरं शंसदा वृधम् ॥ यथार्थज्ञानगोपं त्वामुपेमसि ॥ ८ ॥ पितॄन्वसून्व ॥ सूपा-
य नो भवत्वं च यद्वदोरससून्वे ॥ रक्षसंततसौ रंख्याय सम्यक्सत्त्वाय वासदा ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ मुनिस्तु सर्व-
विद्यानां भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ विशेषतश्च वेदानां यो ब्रह्माणमिति श्रुतिः ॥ ऋग्वेदादिकमस्यैव श्वसितं प्राह-
चापरा ॥ वाचो बभूवुरुशतीर्हयग्रीवादिति स्फुटम् ॥ वचो भागवतेऽप्यस्ति ब्रह्मांडोऽपि तथा परम् ॥ हयग्रीवा-
दिमाविद्याः श्वसितत्वेन निस्तताः ॥ ब्रह्मणा स्वीकृतास्ताश्च रुद्रशेषविपा अपि ॥ दक्षाद्याः सनकाद्याश्च

काद्यामनवस्तथा ॥ जगद्भुस्तेच विश्वस्मिंश्चक्रुर्व्याप्तास्ततोऽखिलाः ॥ उक्तं पद्मपुराणे च कपिलो भगवान्
 जः ॥ प्रोवाच ब्रह्मणे विद्याहृदि स्थो बा दरायणः ॥ उँकारपूर्विका विद्याः प्रेरयत्यखिलेष्वपि ॥ सदैव ब्रह्म
 णे पूर्वमिति सात्वतसंहिता ॥ सकृन्निगदमात्रेण गृहीतं ब्रह्मणाऽखिलम् ॥ अंतर्गतस्य व्याप्तस्य प्रसादान्नित्य
 शक्तिः ॥ तेन चानंतशक्तिवाद्युगपत्समदीरितम् ॥ प्रथमप्रतिपत्तृत्वान्मुनिर्ब्रह्माऽखिलस्य च ॥ सुपणो
 खिलवेदानां पंचरात्रस्य नागराट् ॥ द्वितीयप्रतिपत्तृत्वान्मुनिस्त्वेसंप्रकीर्तितौ ॥ यः पश्यति स्वयं वाक्यं स ऋ
 षिस्तस्य कीर्तितः ॥ अर्वाक्तुद्वादशावृत्ते रधीत्याप्यृषिरेव सः ॥ यत्स्वयं प्रतिभातस्य संशयार्थं गुरोर्वचः ॥
 सुपर्णादिर्वैरिचस्य केवलं धर्मकारणम् ॥ ऋचां स्मृषिस्ततः शक्रो यजुषां सूर्य एव च ॥ सोमः सान्नांतृतीया
 स्ते प्रतिपत्तार ईरिताः ॥ अथर्वांगिरसामग्निरेर्कापि श्वाप्यथर्वणाम् ॥ इत्युक्ताः समुदायस्य संत्यन्ये च पृथ
 कपृथक् ॥ एतज्ज्ञानाददृष्टस्य फलस्याप्तिः स्फुटं भवेत् ॥ द्रष्टृणां तु चतुर्थानां ज्ञानादप्येहि कं भवेत् ॥ ते चै
 कस्यापि बहवः स्युः सूक्तस्य च एव वा ॥ तस्यांतस्यामवस्थायां तत्तत्त्वामि वि शेषतः ॥ तेषां वाक्यस्वरूपेण
 प्रार्थनादिषु पश्यति ॥ विष्णुर्ब्रह्मा सुपणो वाततत्तद्योग्यार्थभेदतः ॥ सर्ववेदाभिमानित्वाच्छ्रीब्रह्माणी च भार
 ती ॥ द्रष्टृश्च सर्वविद्यानां व्याख्यातो ब्रह्मणामरुत् ॥ स्वभर्त्रे नंतरं द्रष्टृश्च स्तेभ्यस्तन्त्रोदिता हिरुक् ॥ ताः
 स्तुवंति हरिं नित्यं विद्याभिस्ते च सर्वशः ॥ छंदस्त्वेन मुनिस्त्वेन तासां स्मृतिरुदीरिता ॥ स्मर्तव्यास्ते च सर्वेऽपि मुनि
 त्वेन पृथक् पृथक् ॥ गायत्री बृहती चैव ताः सर्वा गुरुद्वस्तथा ॥ ब्रह्माण्यनुहुविं द्राणी त्रिष्टुप् स्वाहेति चोच्य
 ते ॥ गायत्री जगती चैव वारुणी रोहिणी तथा ॥ अनुष्टुप् बृहती चैव तारापंक्तिः शची तथा ॥ उष्णिक् सौरी
 जगत्यश्च सर्वदेवस्त्रियो मताः ॥ विराणिमत्रावरुणयोर्भार्ये इति च कीर्तिते ॥ अतिछंदांसि सर्वाणि सर्वदे

व्यःप्रकीर्तिताः ॥ विराडिति च नामासां तास्ता ऊनाधिकेष्वपि ॥ निचृद्धरिग्विराट्संज्ञाप्रस्तो रत्यादिनाम
 च ॥ बह्वीनाभेकमानेन त्वेकं नाम च युज्यते ॥ सर्वाभिमानिता चैव तिसृणां तु यथाक्रमम् ॥ देवता सर्व
 विद्यानां स्वयं नारायणः प्रभुः ॥ ऋतेतत्र प्रसिद्धाश्च देवता श्रीस्तथात्र च ॥ ऋते प्रसिद्धा ब्रह्मैव ततस्ते न क्रमेण
 च ॥ पूर्वप्रसिद्धवर्जैस्तु शक्रांता देवतामताः ॥ ब्रह्मवायूगिरौ वीद्रशेषरुद्राश्च तत्त्रियः ॥ शक्रकामौ काम
 पुत्रमनुदक्षांगिरस्सुताः ॥ तद्वच्छचीरतिः सूर्यसोमधर्मादितत्त्रियः ॥ प्रधानमरुतो वारिपतिरग्निश्च मा
 रुताः ॥ निर्ऋतिः स्त्रियश्च सूर्यादेरश्विनावितरे तथा ॥ अनंतकोटिशतकदशार्धाद्यंशतः क्रमात् ॥
 ज्ञानभक्तिबलैश्च पूर्वपूर्वाखिलगुणैरपि ॥ मुक्तावपि क्रमोद्धेष देवता उदिता इमाः ॥ इंद्रावराविशेषे
 णालिंगेनैव पृथक् पृथक् ॥ देवतास्तत्र तत्र सूर्येष एव परोविधिः ॥ वेदादि वर्णपर्यन्ते मूर्तयः केशवस्य तु ॥
 समासव्यासयोगेन वाच्यास्तात्पर्यतः पृथक् ॥ यथायोगं यथान्यायगन्यासामपि मूर्तयः ॥ ऋक्संहि
 तायां स्वाध्याये निरुक्ते व्यासनिर्मिते ॥ प्रवृत्ते चैतदखिलमुक्तं हि प्रभुणा स्वयं ॥ सर्वे वेदाश्च नामानि तावा ए
 ता ऋचस्तथा ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमित्याद्यत्र च प्रमापरा ॥ देवता तारतम्यं च सर्वोत्कृष्टं च केशवम् ॥ ज्ञात्वैव मु
 च्यते ह्यस्मान् नान्यथा तु कथं चन ॥ इति पैंगिश्रुतिश्चाह दृश्यते ऽत्र च सर्वशः ॥ न ते महित्वमित्यादि नैश्वरानेव के
 वलान् ॥ गुणान्विष्णोः श्रुतिस्तर्हि नैव दोषान्कथं चन ॥ जातापरिवभूवेति मर्यादां ब्रह्मणोऽपि हि ॥ नैव मे वि
 भेदब्रह्मनासीदित्यादिकानपि ॥ दोषान् रुद्रे च तानेव न भिनंतीति पूर्वकान् ॥ यं कामयेतं तमुग्ररुद्राय धनुस्त्यपि ॥
 अस्य देवस्य माशिश्नो देवा अपि गुरित्यपि ॥ अग्निश्च देवानित्याद्या दोषा बहव ईरिताः ॥ ततो विच्छेदो निःसृष्टः
 तावत्सहमित्यपि ॥ अन्याश्च यत्वं देव्याश्च कथितं बहुशो ऽपि हि ॥ तदाश्च यत्वं न्येषामपि तत्रैव निश्चयः ॥

ब्रह्मैवाग्रइति ह्युक्त्वारुद्रादीनांततो जनिः ॥ उक्ताजातानि विश्वानि सपर्यभवदित्यपि ॥ यस्य च्छाया मृतं मृत्युरिति चादरतोऽब्रवीत् ॥ अनंतादवशेनाना तस्याः प्राणस्ततश्च वाक् ॥ तस्या रुद्र उमा तस्मादिंद्रस्तस्यास्ततोऽपरे ॥ सौपर्णश्रुतिरित्याह समाक्षितय इत्यपि ॥ वायुरस्मा उपमंथद्विश्वदेवाय वायवे ॥ विश्वेदेवैः स इत्याद्याः प्रमाअत्रापरा अपि ॥ नारायणोऽदिति वायुर्वाणी रुद्र उमा विभुः ॥ इतरे च क्रमाद्धीनाः शतांशा द्वायुतो वराः ॥ इति बह्वृक्श्रुतिश्चाह शक्रात्समाक्षिति श्रुतिः ॥ अयं त ए मितन्वेति पूर्वान्या अपि स्फुटम् ॥ वायोराधिवयमप्याहु रंद्रं सोमं हुनाशनम् ॥ सूर्यं रुद्रमिमानं च देवानेको महात्मनः ॥ सृजत्यन्ति महान्प्राण इति चाहतुरश्रुतिः ॥ विहिंसोतोरसृक्षतनेंद्रे देवमंसत ॥ न यस्येंद्र इति ह्यविष्णो रेंद्रस्य हीनताम् ॥ वेधा अजिन्वदित्यादिव च नं विष्णुना मतः ॥ आनंदश्रुतिरप्यस्य जीवतामेव दर्शयेत् ॥ आह सूर्यादपि इंद्रस्य वायो विष्णोरपीशताम् ॥ यः सूर्यं य उषसं अयं ते पंच देवताः ॥ चक्षुषा द्यौश्चादित्यश्च चक्षोः सूर्यो अजायत ॥ यमादित्यो न वेद इति पूर्वश्रुतिरप्यपरा ॥ विष्णोर्वातोऽजनिष्टेति वातादिंद्रस्ततो रविः ॥ सोमश्चेतिलयोप्येवं पूर्वैर्ब्रूवैर्गुणाधिकाः ॥ विष्णोः प्राणोऽजनिष्टेति प्राणादिंद्रो रविर्विधुः ॥ लयोप्येता दृशस्तेषां पूर्वैर्ब्रूवैर्गुणाधिकः ॥ तुरश्रुतिश्च सौपर्णी पिंगश्रुतिरपीदृशी ॥ अतः सर्वाधिको विष्णुर्निर्णीतः श्रुति संचयात् ॥ अतो दोषवचो यत्र तद्वाक्यमवरं वदेत् ॥ निर्दोषतैव विष्णोस्तु क्रमान्मध्यगतेष्वपि ॥ त्रयो यार्थाः सर्ववेदेषु दशार्थाः सर्वभारते ॥ विष्णोः सहस्रनामापि निरंतरशतार्थकम् ॥ इति स्कांदवचो यस्मादर्थभेदव्यपेक्षया ॥ निर्दोषत्वं हरेर्विक्तिदोषमन्येष्वपि क्रमात् ॥ तारतम्यस्य विज्ञप्त्यैव चो दोषस्य चार्थवत् ॥ गुणाः श्रुता इति ह्यहगुणैकनियति हरे ॥ निर्दोषगुणपूर्णश्च विष्णुरेको न चापरः ॥ अपूर्णो दोषरहिता मायैका तद्वशैव च ॥ अदोषः प्रायशो ब्रह्मादोषवतः क्रमात्परे ॥ इति मान्यश्रुतिश्चाह भेदो

र्थानांततोमतः ॥ रूढिमेवसमाश्रित्यविभज्यार्थान्यथाक्रमम् ॥ विदोषगुणपूत्यर्थविष्णोयागार्थमानये
 त् ॥ पश्चादेवयथायोगमितरेष्वपिसंनयेत् ॥ ऋग्वेदसंहितायांचप्रभुणैवंसमीरितम् ॥ पृथग्रूपाणिविष्णो
 स्तुदेवतांतराणिच ॥ अग्न्यादिसूक्तवाच्यानिनाम्नासूक्तभिदाभवेत् ॥ नकिर्माकिःस्मसीत्यादिप्रो
 क्ताधिक्यविवक्षया ॥ आधिक्येऽधिकमित्येवहरिणासूत्रमीरितम् ॥ कृत्वीहृत्वीतिपूर्वाश्चतृतीयोऽतिशये
 यतः ॥ विश्लिष्टार्थेचविश्लिष्टमूनार्थेचोनमिष्यते ॥ व्यत्ययोऽभेदकरणस्वानंत्येषुसमीरितः ॥ अभेदो
 हरिरूपाणांगुणानांचक्रियासुच ॥ तस्यैवावयवानांचभेदःश्रीब्रह्मपूर्वकैः ॥ मुक्तैरपिजडेर्भेदःकैमुत्यादेव
 दृश्यते ॥ ऋग्वेदसंहितायांचप्रोक्तमेतत्समस्तशः ॥ अभेदःस्वगुणार्थैश्चमुक्तानामपिसर्वशः ॥ भेदाभेद
 स्वभेदश्चगुणैःसंसारिणामपि ॥ जडानामंशतोभेदःसमुदायेनचोभयम् ॥ मनुष्यगंधर्वपितृगणकार्मिकता
 त्विकाः ॥ देवाःशक्रःशिवोब्रह्मामुक्तौसौख्यादिभिर्गुणैः ॥ शतायुतोत्तरानित्यमन्योन्यप्रीतिसंयुताः ॥
 इतिसिद्धांतंगवाक्यंस्वयंभगवतेरितम् ॥ स्वाध्यायस्तत्त्वविज्ञानंविष्णुभक्तिर्विरागता ॥ निषिद्धकर्मसं
 त्यागोविहितस्यसदाक्रिया ॥ सदाविष्णुस्मृतिश्चैवकेवलंमोक्षसाधनम् ॥ एतैर्विनानमोक्षःस्याद्भवेदतैरपि
 ध्रुवम् ॥ ऋषिच्छंदोदेवतानिज्ञात्वार्थंचैवभक्तिः ॥ स्वाध्यायैर्नैवमोक्षःस्याद्विरक्तस्यहरिस्मृतेः ॥ जप्ये
 नैवतुसंसिध्येद्ब्राह्मणोनात्रसंशयः ॥ कुर्यादन्यन्नवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यते ॥ तस्मान्नित्यंहरिंध्यायन्कु
 र्यात्स्वाध्यायमंजसा ॥ ऐहिकामुष्मिकाभोगारक्तस्यान्यस्तुमुच्यते ॥ इतिस्वाध्यायवचनंस्वयंभगवतो
 दितम् ॥ स्वाध्यायात्तुप्रवचनेसहस्रगुणितंफलम् ॥ अर्थद्रष्टुःकोटिगुणंततोऽनंतंनियामके ॥ तर्कागमाभ्यां
 नियतियःकरोत्यधिकंततः ॥ पूर्णवेदाखिलद्रष्टुर्ब्रह्मणःफलमुच्यते ॥ दाढर्थमेवानुदात्तात्तस्योच्चता

र्थता ॥ नीचतास्वरितस्यार्थः प्रचयस्ययथास्थितिः ॥ समाहारेऽखिलाअर्थाः स्वरार्थानामियंस्थितिः ॥ स्तु
 त्यधर्मस्यभेदेनपदाद्यादिस्वरेभिदा ॥ साधारणोविधिस्त्वेषविशेषोयत्रयत्रच ॥ क्रमादेवतदन्येषामृष्यादी
 नांस्वयोग्यतः ॥ विपर्ययार्थकथनेविपरीतं तथातमः ॥ यावत्प्रयोजकोज्ञानेतावत्तावच्छुभाधिकः ॥ तथैव
 विपरीतेऽपिस्मृतौज्ञानेचतत्समम् ॥ तमोनिरयमानुष्यस्वर्गमोक्षातिरेकतः ॥ योग्यतातारतम्येनफलं सर्वेषुचो
 च्यते ॥ इतिप्रवृत्तवचनं विवेकेऽप्येतदीरितम् ॥ यादृशयोग्यतांयायात्सज्ञेयोऽर्थस्तथास्फुटम् ॥ अ
 नंतनियमैर्युक्ताअनंतार्थविशेषिणः ॥ वेदाइतिसमासेननियमोऽयंसमीरितः ॥ ऋक्संहितागतंवाक्य
 मितिचान्यन्नियामकम् ॥ तस्माद्व्याश्रयपूज्याश्रयब्रह्माद्याज्ञानयोजकाः ॥ गुरुत्वेनक्रमादेवविशेषेणैवकेश
 वः ॥ आरभ्यस्वगुरुयावद्विष्णुरेवोत्तरोत्तराः ॥ क्रमान्विफलतान्यत्रगुरुतत्त्वेसमीरिता ॥ ॥ एवंस्थितेऽ
 भिगंविष्णुमग्निनामानमेवच ॥ मधुच्छंदाऋक्शतेनवाय्वादिगतमेवच ॥ साम्यादिस्तौतिसद्भक्त्यातत्तन्ना
 मानमेवच ॥ ॥ बलत्वादयनाच्चैववायुरित्यभिधीयते ॥ वात्यायुरितिवाज्ञानाद्वरणादाश्रयत्वतः ॥ वयवं
 धनइत्यस्मात्संसारोदेव्ययादपि ॥ व्येत्यस्मिन्निवावायुर्वयश्चेष्टत्वइत्यपि ॥ मुख्यतोवासुदेवतेगुणाः सं
 त्येवसर्वशः ॥ अनिषिद्धास्तदन्येषुयथायोग्यतयामताः ॥ दर्शतस्ततदृष्टित्वात्सर्वज्ञोऽसौयतोविभुः ॥ अ
 स्याद्यलंकृताः सोमामनांस्यन्येहिरण्यतः ॥ हिरण्यालंकृतायस्माद्धूयंतेवायवेसुताः ॥ तान्पाहिश्रुधि
 चाह्वानंस्वान्तं त्र्येव्यत्ययोपधयम् ॥ मनोपिभोग्यमीशस्यप्रीतिमात्रेणकेवलम् ॥ गुणाधिक्येनभवेद्वेद
 स्थार्थः सएवहि ॥ प्रयोजकत्वान्नान्यस्यफलाभावात्तदर्थता ॥ उपक्रमादयोयत्रतात्पर्यार्थस्सएवहि ॥ १ ॥

स्तुवंतिशाल्लैःस्तोतारोयथावद्यज्ञवेदिनः ॥ २ ॥ वाक्त्वत्संपाकणीयज्ञकृतेप्रापयतीप्सितम् ॥ सो
 मपायातिमहतीमहार्थत्वाच्चदर्थतः ॥ ३ ॥ इंद्रःसपरमैश्वर्यादिदमुद्दिश्यचद्रुतेः ॥ ददर्शेदंदीप्तिमच्चादिंदरा
 नीतिवाभवेत् ॥ सोमाभिमानिनोदेवावामिच्छंतिहिंसोमगाः ॥ प्रियैरुपागतेतेनोपेद्रःसंकर्षणोहरिः ॥ द्विरू
 पत्वाद्बहुत्वंचविशेषादेवकेवलम् ॥ एकस्यैवहरेर्नात्राभेदःशंक्यःकथंचन ॥ एकमेवाद्वितीयतन्नेहनाना
 स्तिर्किंचन ॥ मृत्योःसमृत्युमामोतियइहनानेवपश्यति ॥ यथोदकंदुर्गेष्टपर्वतेषुविधावति ॥ एवंधर्मान्पृ
 थक्पश्यंस्तानेवानुविधावति ॥ उक्त्वाधर्मान्पृथक्त्वस्यनिषेधादेवमेवहि ॥ विशेषोज्ञायतेश्रुत्याभेदाद्
 वायंउक्त्वर्थेभिर्जस्तेत्वामच्छांजरितारः ॥ सुतसोमाअहर्विदः ॥ २ ॥ वायोतवंप्रपृंचतीधेनां
 जिगातिदाशुषे ॥ उरुचीसोमपीतये ॥ ३ ॥ इंद्रवायूइमेसुताउपप्रयोभिरागतम् ॥ इंद्रवो
 वामुशंतिहि ॥ ४ ॥ वायुर्विदंश्चेतथःसुतानांवाजिनीवसू ॥ तावायांतमुपद्रवत् ॥ ५ ॥ ३॥
 वायुर्विदंश्चसुन्वतआयांतमुपनिष्कृतम् ॥ मध्विवाग्वाधियानरा ॥ ६ ॥ मित्रंद्भुवपूतदं
 क्षंवरुणंचरिशदंसम् ॥ धियंघृताचींसाधेता ॥ ७ ॥

न्यश्चसाक्षितः ॥ ४ ॥ विजानतःसुतानन्नपतौसूर्येसदास्थितौ ॥ द्रवद्भुतंसुतात्पर्यद्योतकोभ्यासइष्यते ॥
 ॥ ५ ॥ ३ ॥ यजन्सुन्वक्तस्यानुसारिकर्मैवनिष्कृतम् ॥ तदर्थंक्षिप्रमायातंधियेत्यंभूतयाऽचलौ ॥ नरो
 तावविनाशित्वादुपचारःक्वचिद्भवेत् ॥ अमरत्ववद्यतोमोक्षोदेवतानांसुनिश्चितः ॥ ६ ॥ मित्वात्रातीतिमि
 त्रोयमितमद्वाकरोतिवा ॥ मितरातीतिवानित्यमितरमयतीतिवा ॥ आवृणोतीतिवरुणस्तमसाऽज्ञानतोपि
 वा ॥ वरमुन्नयतीत्यस्माद्वरानंदत्वतोपिवा ॥ पूतादक्षाअनेनेतिपूतदक्षइतीरितः ॥ तमाह्वयामिसुखिनंश

मदनरमेतेयतः ॥ अनूनसुखभोक्तृत्वाद्विशदाह्निकीर्तितः ॥ हरिर्घृतःसुशुद्धत्वाद्वृताचीचतदंचनात् ॥
 स्वधीतिसाधकोविष्णुर्भक्तानांचयथार्थतः ॥ ७ ॥ नित्यवृद्धःसभगवान्तेनानुपचारतः ॥ ऋतस्पृ
 ग्वेदवाच्यत्वादन्यौचेद्भगवाद्गतः ॥ ऋगतावित्यतःसर्ववस्तुष्वनुगतत्वतः ॥ तेनवृद्धौतत्स्पृशौचसर्व
 दामित्रवारिपौ ॥ संहितायांतुदैव्यादिरुक्ताधिक्येपदेन्यथा ॥ अनन्यार्थत्वविज्ञप्त्याईशार्थेचमहाकृतम् ॥
 महत्सुखंवा ॥ ८ ॥ तुविजौब्रह्मजातौतथाविधौ ॥ हरिस्तथैवभूतत्वास्थानंक्षयइहोच्यते ॥ कर्मपसंच
 कर्तारंदक्षंकर्तारमेववा ॥ अस्मदर्थेदधातेतौनित्यंबुद्धौगतागतौ ॥ ९ ॥ ४ ॥ २ ॥ अन्नानियज्ञयोग्यानि
 ऋतेनमित्रावरुणावृतावृथावृतस्पृशा ॥ कर्तुंबृंहंतमाशार्थे ॥ ८ ॥ कवीनौमित्रावरुणानुवि
 जाताउरुक्षयां ॥ दक्षंदधातेअपसम् ॥ १॥ ॥ ४ ॥ २ ॥ अश्विनायज्वरीरिषोद्रवंपाणीशुभं
 स्पती ॥ पुरुभुजाचनस्यतम् ॥ १॥ अश्विनापुरुंदसमानराशवीरयाधिया ॥ धिष्ण्यावनं
 तंगिरः ॥ २ ॥ दक्षांयुवाकंवःसुतानांसत्यावृक्तबर्हिषः॥आयातंरुद्रवर्तनी ॥ ३ ॥
 क्षिप्रहस्तौशुभाधिपौ ॥ बहुगोपौबहुभुजौनोयोयजतमश्विनौ ॥ यज्ञेवतान्स्वभागान्वासंयोजयतमाशु
 वै ॥ आशुवानाद्दनेरश्वीक्षिप्रावगतितोथवा ॥ अश्रुतेखिलमित्येवाप्यश्वजत्वान्तथाश्विनौ ॥ १ ॥ बहु
 कर्मकृतौसौख्यवीर्यात्मिक्याधियागिरः ॥ अस्मदीयाःसंभजतंधिष्ण्यौसर्वाश्रयौसदा ॥ २ ॥ भेदकौसर्व
 शत्रूणांदस्त्रौसंबंधिनौहिवाम् ॥ सुतायुवाकवःसोमायज्वनःस्तुतबर्हिषः ॥ नासत्यौनासिकासंस्थौनैवचा
 सद्गुणौक्वचित् ॥ रुजांद्रावणतोरुद्रौवायुस्तदनुवर्तनात् ॥ स्नेहेनोनुवशत्वाद्वान्तमार्गगतितोथवा ॥ कस्मि
 न्वहमितिश्रुत्यावामुदेवोश्विनावपि ॥ रुद्रवर्तनिशब्दोक्ताः ॥ ३ ॥

चित्रं मद्रंतं चितौ ॥ चिद्व्रते श्रायनीयत्वाद्दनाद्वाचितो भिदा ॥ तादृशारश्मयो ज्ञानमस्येति भगवान्परः ॥ चि
त्रात्मानुरिति प्रोक्तस्तेजोवातादृशं प्रभोः ॥ त्वदिच्छवद्भमे सोमाः पटीभिः सूक्ष्मतंतुभिः ॥ विस्तृत्य शोधिताः सूक्ष्म
प्रमाभिर्वीमनांसि च ॥ सोमानां मनसां चैव देवताः सोमरश्मिगाः ॥ सोमभृत्याः समस्तस्य सोमएवाधिपो हरिः ॥ ४
अस्मद्बुद्ध्या प्रार्थितो वास्वबुद्ध्या प्रेरितोऽपि वा ॥ ब्राह्मणैः प्रेरितो भक्त्या वदतो होतुरंजसा ॥ ब्रह्माणि सोमयुक्ता
नियजमानस्य वेच्छतः ॥ उपायास्तपियः कोऽपि साधको यज्ञकृन्मतः ॥ मानसो वाचिको वा स्याद्यज्ञो होता ह्य

इन्द्राया हि चित्रभानो सुता इमे त्वायवं ॥ अण्वीभिस्तनां पूतासः ॥ ४ ॥ इन्द्राया हि धियो षितो विप्रं
जतः सुतावतः ॥ उपब्रह्माणि वाधतः ॥ ५ ॥ इन्द्राया हि तूतं जानु उपब्रह्माणि हरिः ॥ सुतेदं
धिष्वनुश्रवणं ॥ ६ ॥ ५ ॥ ओमांसं श्रवणं धृतो विश्वेदेवास आगतं ॥ दाश्वान्सौदाशुपः
सुतम् ॥ ७ ॥

यन्सच ॥ ५ ॥ वेगवांस्तु जानः स्यात्संसारमुपसंहरन् ॥ वर्तते येन हरिर्वा हरिर्भिवर्तते यवा ॥ हरणाद्विषयाणां च प्रा
णाहरय ईरिताः ॥ तेषु वर्तत इत्यस्मात्तान्वाथं गमयेदसौ ॥ हरिर्वा हरिर्वा न्वापि विष्णुना वर्तते यवा ॥ चनो
मन इह प्रोक्तं सुखं च क्वचिदीर्यते ॥ ६ ॥ ५ ॥ आसमंतात्स्वीकृता माओमा इति च शब्दिताः ॥ ॐ नामा भ
गवान्विष्णुस्तेन वानिर्मिताः सुराः ॥ ओता मानेषु मावैषु भोता ओमा इतीरिताः ॥ प्रजाश्च र्षणयः प्रोक्ता विश्वे
ते च प्रवेशनात् ॥ सर्वे वाथ विशावानाच्छब्दः कस्मै यथा भवेत् ॥ दातारो यजमानावा ॥ ७ ॥

असुरःकर्मवेगिनः ॥ उस्मास्तुरश्मयश्चैवस्वसराणिदिनानिच ॥८॥ असंसारादस्त्रिधस्तेदेवाश्चेन्मोक्षनिश्च
यात् ॥ यथेष्टनिश्चितज्ञानाणहिमायाःसंभततः ॥ अदुःखत्वादद्गुहस्तेमेधंयज्ञंजुषंतुनः ॥ वह्नयोवहना
दस्या ॥ ९ ॥ शोधकत्वात्तुपावका ॥ सरणात्सर्वगत्वेनसर्वज्ञोवासरोहरिः ॥ सरसःसरतित्वाद्वातद्वत्येवस
रस्वती ॥ हरौगुणाःसरश्शब्दादेवीतुहरिवाचिनी ॥ हरिप्रियत्वतोवायुःसरस्यांस्तत्प्रियाथवा ॥ गुणत्वेनत
त्वाद्वाभगवांस्तुसरस्वती ॥ स्त्रीरूपश्चैवपुंरूपोभगवान्नपुंसकः ॥ स्त्रीपुंदोषविहीनत्वादपितच्छब्दगोचरः ॥
अन्वेनोवाजिनामीशोवाजिनीसूर्यउच्यते ॥ वाजीनश्छंदसांवापिस्वामीप्रोक्तःसवाजिनी ॥ छंदस्यश्वाय
विश्वेदेवासोअसुरःसुतमागंतूर्णयः ॥ उस्माद्वस्वसराणि ॥८॥विश्वेदेवासोअस्त्रिधएहिमाया
सोअद्गुहः॥मेधंजुषंतवह्नयः ॥९॥ पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती॥यज्ञवंष्टुधियावंसुः
॥ १० ॥ चोदयित्रीसूनुतानांचेततीसुमतीनाम् ॥ यज्ञंदधेसरस्वती ॥ ११ ॥ महोअर्णः
सरस्वतीप्रचेतयतिकेतुनां ॥ धियोविश्वाविराजति ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥
तस्तस्यतेचेनाअन्यवाजिना ॥ अन्ववत्त्वाद्वाजिनीवाग्ज्ञानयुद्धत्वतोपिवा ॥ सपुत्रोवागुमातस्याःपुत्रीतद्वा
जिनीवती॥सरस्वती हरिर्वापियज्ञंवहतुनोऽशनैः ॥ अन्वदाहिसदादेवीधियासहवसेद्यतः ॥ धियावसुर्नित्य
बोधा ॥१०॥ सुवाचांप्रैरकासदा ॥ सुबुद्धिज्ञापिकासैवस्वातंत्र्याह्युपयोभवेत् ॥ अनेनैवप्रकारेणसैवय
ज्ञादिधारिणी ॥ ११ ॥ महोअर्णःपरंब्रह्मतेजस्वाच्चमहत्त्वतः ॥ अरमानंदरूपत्वाणोहिनिर्दृतिवाचकः॥
तज्ज्ञापयतिसादेवीज्ञानंदत्त्वामहत्तरम् ॥ अहोअर्णःस्वयंदेवःस्वमात्मानंप्रकाशयेत् ॥ विराजयतिविश्वा
श्चधियःसुज्ञानदानतः ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥

सूक्तं त्वनारतं प्रोक्तमनुवागेककालिका ॥ अन्यथा त्वंच तत्र स्यादावापो द्वापतस्त्वचाम् ॥ वेदानंतत्त्वविज्ञप्त्यैतौ
 चक्रेवादरायणः ॥ ऋचः स ऋच उद्धृत्य ऋग्वेदं कृतवान् प्रभुः ॥ यजुंषि निगदाच्चैव तथा सामानि सामतः ॥ एवं पुरा
 णवचनादुद्धृताहितस्ततः ॥ ऋचः शाखात्वमापन्नाः शिष्यतच्छिष्यैरिमाः ॥ मानस्तेनेति पूर्वसुशूननादृ
 श्यतेऽर्थतः ॥ शुनः शेषोदिताभ्यश्च पठ्यतेऽन्यत्र काश्चन ॥ अत्राप्यक्रमतो दृष्टिरिति नैकक्रमो भवेत् ॥ अनंतत्वा
 तु वेदानां प्रायः कर्मानुसारतः ॥ संक्षेपं कृतवान् देवः शिष्याश्च तदनुज्ञया ॥ अष्टकाध्यायवर्गादिभेदं च कृतवा
 न् प्रभुः ॥ स्वाध्यायविश्रमार्थाय तस्मात्क्रमविपर्ययः ॥ तत्र तत्रैवांतरितादृश्यं ते च खिला अपि ॥ यत्रार्थेन
 सुरूपकृत्तुमर्तये सुदुर्घामिव गोदुहे ॥ जुहूमसि द्याविद्यवि ॥ १ ॥ उपनः सवनगंहिसोमस्य सो
 मपाः पिब ॥ गोदा इद्रेव तोमदः ॥ २ ॥ अथाने अंतमानां विद्यामसुमतीनाम् ॥ मानो अति
 ख्य आगंहि ॥ ३ ॥ परैर्हि विग्रमस्तु तमिंद्रपृच्छाविपश्चितम् ॥ यस्ते सखिभ्य आवरम् ॥ ४ ॥
 उत ब्रुवंतु नो निदो निरन्यतश्चिदारत ॥ दधाना इंद्र इदुबः ॥ ५ ॥ ७ ॥

विशेषोऽस्ति पदांतरितात्र च ॥ यत्राऽल्पोऽपि विशेषोऽस्ति पदं नांतरितं भवेत् ॥ विष्णुं सुरूपकर्तारम
 भिप्रेतार्थं सिद्धये ॥ त्राणाय वा कामधेनुमिव दोहाय तत्स्थितेः ॥ दिने दिने स्वाह्वयामो ॥ १ ॥ ज्ञान
 दोऽस्यैव चाधिकम् ॥ ज्ञानाख्यरयियुक्तस्य हिरण्यादिमतोऽपि वा ॥ सुखकारी भवान् ॥ २ ॥ तस्माद्भजेम
 सुमतीस्तव ॥ अंते मितस्त्वद्विषयामतयोस्तु त्तमोत्तमाः ॥ अस्मान्तीत्यमापश्य करुणाद्रदृशा सदा ॥ ३ ॥ मन्म
 नो वाथ शक्रो वादूरेऽपि परमेश्वरम् ॥ गच्छायास्तु मनसं च व्याप्तचित्तं य एव च ॥ सखिभ्य उत त्तमो नित्यम् ॥ ४ ॥
 निदस्तस्य समीपगाः ॥ तेऽपि ब्रुवंतु नो देवपार्ये चान्यतोऽपि तम् ॥ निर्गत्या ज्ञानतस्तस्माद्धानां ईश एव च ॥

दुवःप्राणान्ब्रुवंत्वेवतेऽपिनःपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ ७ ॥ अरयोऽपिप्रजाअस्मान्बोचियुःसुभगान्सदा ॥ शत्रुभे
दिस्तर्वेद्रस्यस्यामैवानुग्रहेसुखे ॥ ६ ॥ आशुवीर्यतैवैवाशुसोमंक्षिप्रंमनोऽपिवा ॥ आरभस्वोदरेतुट्याहृदिवा
यज्ञभूषणम् ॥ इमेवंपुमदकरंमदादुत्पतनादिके ॥ हेतुमदत्वहेतुंचतत्सखीनांपुरोगतेः ॥ ७ ॥ एनंपी
त्वाबहुज्ञानाऽभूस्तमोभिरनाद्यतः ॥ प्रसादोदेवमुक्तेषुतमोऽसद्यतयाघनः ॥ आवर्तैरेववृत्राणिह्यज्ञानान्य
न्मदनरम् ॥ प्रावोयुद्धेषुयोद्धारंभक्तंज्ञानिनमेवच ॥ ८ ॥ योधयामोवयंतत्वांज्ञानादिधनलब्धये ॥

उतनःसुभगौअरिर्वोचियुर्दस्मकृष्टयः ॥ स्यामेदिंद्रस्यशर्मणि ॥ ६ ॥ एमाशुमाशवेभ्यज्ञ
श्रियंनृमार्दनम् ॥ पृतयन्मदयत्सखम् ॥ ७ ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघ्नोवृत्राणामभवः ॥
प्रावोवाजेषुवाजिनम् ॥ ८ ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयांमःशतक्रतो ॥ धनानामिंद्रसातये
॥ ९ ॥ योरायोर्देवनिर्महान्सुपारःसुन्वतःसखा ॥ तस्माइंद्रायगायत ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥
आत्वेतानिषीदतेद्रुममिप्रगांयत ॥ सखायःस्तोमवाहसः ॥ १ ॥ पुरुतमंपुरुणामीशानंवा
र्याणाम् ॥ इंद्रसोमेसचांसुते ॥ २ ॥ सधानोयोगआभुवत्सरायेसपुरंध्याम् ॥ गमुद्वाजैभिरासनः ॥ ३ ॥

अज्ञानाद्यस्मदरिभिः ॥ ९ ॥ योशेषद्रविणावनिः ॥ सुखदःसंसृतेःपारस्तस्माइंद्रायगायत ॥ कपोशेषयेहे
क्वापिलज्जायांवापुरातने ॥ पृथक्त्वेधृष्यतायांवाहारिणस्संहितोदितः ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥ सुपूर्णानां
पूर्णतमंवरण्यानामधीश्वरम् ॥ सुतेसोमेसुखैवैवसचागायततंप्रभुम् ॥ २ ॥ मुक्तौयोगायासमंताद्भवेन्नो
घोवधारणे ॥ सएवभगवाञ्ज्ञानविनायसचबुद्धिगः ॥ बुद्धिःपुराश्रयत्वेनपुरंधिःपत्न्यथापिवा ॥ पत्न्यर्थ
त्वेतुतादर्थ्यसौनैःसहनआवजेत् ॥ ३ ॥

यस्यस्थितौ न दृणुते हर्यग्रमपिशत्रवः ॥ मनःपुरोवाविषयहरणान्मनएवच ॥ बुद्धिश्चहरिशब्दोक्तेतमआ
दीनिशत्रवः ॥ ४ ॥ सोमपेशुचयः सोमाः प्राप्सैदधिविमिश्रिताः ॥ मनांसि ध्यानयुक्तानिवायांति हरये सदा
॥ ५ ॥ १ ॥ सदापूर्णः शुभज्ञानज्यैष्ठ्यव्यक्त्यै सुतामये ॥ नक्षुदादेरभिव्यक्तो भवो ॥ ६ ॥ गीर्भिर्दत्तप्रभो ॥
प्रकृष्टचेतास्त्वद्भृत्यो योऽस्मै स्युः शंकराः सुताः ॥ व्यजं त्यधिकं स्तोमाः साम्नु कथान्यक्षुचैव हि ॥ महागुणैर्व्य
जयंतु गिरोऽस्माकमपि प्रभो ॥ आकाशद्विद्वद्विर्विष्णोः स्यान्नैबचान्यथा ॥ नवर्धते नो कनीयानिति

यस्य संस्थेन वृण्वते हरीसमत्सुशत्रवः ॥ तस्माद्दंदायगायत ॥ ४ ॥ सुतपात्रैः सुता इमेशु च योयंति वी
तये ॥ सोमांसो दध्याशिरः ॥ ५ ॥ १ ॥ त्वंसुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः ॥ इद्रज्यैष्ठ्याय सुक्रतो
॥ ६ ॥ आत्वा चित्वा शवः सोमांसं दद्रुगिर्वणः ॥ शतैः संतु प्रचेतसे ॥ ७ ॥ त्वां स्तोमां अवीवृधन्त्वामु
कथाशतं क्रत्वो ॥ त्वां वर्धंतु नो गिरः ॥ ८ ॥ अक्षितोतिः सनेदिमं वाजमिद्रः सहस्रिणम् ॥ यस्मिन्विश्वो
निपौ स्यो ॥ ९ ॥ मानो मर्ता अभिद्रुहंत नूनां मिद्रुगिर्वणः ॥ ईशानो यवयावधम् ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥

द्येनं श्रुतिर्जगौ ॥ महानात्पर्योधाच्च श्रुत्यर्थो नापरो भवेत् ॥ यद्यन्यापेक्षया दद्विरीशत्वं स्यात्कुतोस्यच ॥
अक्षितोतिरिति ह्यस्मात्पूर्णाभिप्रायतोदिता ॥ ८ ॥ अनंतफलदं वाजमस्मत्तोलभतांसच ॥ ददातु वापौरु
षाणि शक्तयो यत्र चाखिलाः ॥ अतश्चानंतशक्तित्वान्न दृष्ट्यायाः कथंचन ॥ सर्वोपेत्येतमर्थमभिप्रेत्या
ह वेदराट् ॥ ९ ॥ मामर्तानिस्तनूनां तु द्रोघारः स्युः कथंचन ॥ ईशोऽस्य पाकुरु बर्धते न नो मुक्तिदानतः ॥ मा
नुषेभ्यस्तनूनांच नैव नः स्युर्विपत्तयः ॥ काले नैव तः प्राप्तः स्याद्देहत्वतो बधः ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥

पौंस्यानिवासुदेवस्य ब्रह्मं दद्विवाकरम् ॥ अरुणं चरंतं परितो गिरीन्युजं तिसर्वदा ॥ तैरेवान्यानि चंद्रादिरो
चनानि त्रिविष्टपे ॥ रोचयंति ॥ १ ॥ हरीचास्य मनोबुद्धीस्त्वशक्तयः ॥ युजंत्यधिगुणत्वेन काम्याश्वावथापि
वा ॥ विशिष्टपक्षसंयुक्ता विवक्षिप्रतरो सदा ॥ रथे देहे पिवा देवाः स्वमनोबुद्धिमेव च ॥ अस्य देहे प्रयुजंति सूर्यादी
न्स्थापयंति च ॥ सूर्यादिस्थापकत्वं च ब्रह्मादीनां भवेत्सदा ॥ शोणौ च शमणौ प्रोक्तौ सुखप्राप्तौ यतस्सदा ॥ श्या
मौ मूर्धनि शोणौ च शक्राश्वावग्रगौ स्थतौ ॥ धृष्टौ नृपप्रतिवेशं वहंतौ तावुभावापि ॥ २ ॥ अज्ञाय कुर्वन्सज्ज्ञानं हेमा
युजंति ब्रह्मं रुपं चरंतं परितः स्थुषः ॥ रोचंते रोचुनादिवि ॥ १ ॥ युजंत्यस्य काम्या हरी विपक्ष
सारथे ॥ शोणा धूष्ण नूना हंसा ॥ २ ॥ केतुं कण्वन् केतवेषौ मर्या अपेशसे ॥ समुषद्भिरजा
यथाः ॥ ३ ॥ आदहं स्वधाम नृपुर्नर्गभस्त्वमेरिरे ॥ दधानानां मयज्ञियम् ॥ ४ ॥ वीळुचिंदा
रुजन्तुभिर्गुहाचिदिद्रवह्निभिः ॥ अविददुस्त्रिया अनु ॥ ५ ॥ ११ ॥ देवयंतो यथामतिमच्छा
विददं सुगिरः ॥ महामनूषत श्रुतम् ॥ ६ ॥ इंद्रेण संहिदृक्षसे संजग्मानो अबिभ्युषा ॥ मंदूसे
मानवर्चसा ॥ ७ ॥

हेमाय चेश्वर ॥ उषद्भिः संप्रकाशद्भिः शक्तिभिर्व्यक्तामगाः ॥ मर्यामरणवंतोऽपि देवा एवम् ॥ ३ ॥ हरेर्वशा
त्तातैव सुखमन्वेव पुनर्गूढत्वमापिरे ॥ स्वेच्छयैव परेशस्य शक्तयो देवता अपि ॥ यज्ञे वाच्यं दधानाश्च नाम ॥ ४ ॥
वीळुदृढं ह्यपि ॥ आरुजद्भिः स्वसामर्थ्यैर्गुहायां संस्थितोऽपि सन् ॥ बहद्भिरखिलं लोकं प्रकाशत्वा नि लब्धवा
न् ॥ देवैर्वतादशैः साकमानुकूल्येन लब्धवान् ॥ ५ ॥ ११ ॥ सम्यक्प्रद्योतयंतोऽमुं मतिरूपं यथा स्थितम् ॥
विदद्विजं महान्तं च विश्रुतं सुगिरोऽस्तुवन् ॥ तस्य संदर्शनायैव संगतस्ते न शंकरः ॥ मखात्मा पुरुहूतो वा श्रीभूमी

चसुखात्मिके ॥ ७ ॥ अनवद्यैर्महाज्ञानैःप्रियैर्देवगणैःसह ॥ वायुनाचसहार्चैतिसुधीत्वात्परमेश्वरम् ॥ ८ ॥
अतोहेतोरिहायाहिदिवोवासूर्यमंडलात् ॥ परिज्मन्सर्वगाऽस्माकमधिकृत्यसमर्हणम् ॥ अस्मिन्गिरःप्रामुवं
तिसम्यक्परममुख्यतः ॥ युंजंतीत्यत्रबाहुल्याद्देवयंतोतइत्यपि ॥ बाहुल्यादृष्टितोगीभिर्विनार्थोनान्य
इष्यते ॥ ९ ॥ इतोदिवोवापातालात्सातिलाभस्वरूपिणम् ॥ महतोरंजकाद्विष्णोर्लोकाद्वातमधीमहे

अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्रदर्चति ॥ गणैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ ८ ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवो
वा'रोच'नादधि ॥ समस्मिन्मृजतेगिरः ॥ ९ ॥ इतोवांसातिमीमहेदिवोवापाथिवादधि ॥ इंद्रो
महोवारजंसः ॥ १० ॥ १२ ॥ ६ ॥ इद्रमिद्वाथिनोबृहदिंद्रमर्कभिरकिणः ॥ इंद्रवाणी
रनूषत ॥ १ ॥ इंद्रइन्द्र्योःसचांसमिश्रलआवचोयुजा ॥ इद्रोवज्रीहिरण्ययः ॥ २ ॥ इद्रो
दीर्घायचक्षंसआसूर्यरोहयद्विवि ॥ विगोभिरिंद्रमैरयत् ॥ ३ ॥ इद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेपुच ॥
उग्रउग्रामिरूतिभिः ॥ ४ ॥ इंद्रवृयंमहाधनइंद्रमर्गहवामहे ॥ युजैर्वृत्रेषुवज्रिणम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

॥ १० ॥ १२ ॥ ६ ॥ तमेवगाथिनःसाम्नास्तुवंत्यूग्भिश्चबह्वृचाः ॥ बृंहंतमन्यवाणीभिरपि ॥ १ ॥ हर्योविभिश्चि
तः ॥ रथेऽथवामनोबुद्ध्योर्वाङ्मात्रेणैवयोगिनोः ॥ सचासुखेनवज्रीचज्ञानानंदोहिधातुतः ॥ हितश्चरमणीय
श्चहिरण्ययइतीरितः ॥ २ ॥ दीर्घकालंदर्शनायसूर्यमारोहयद्विवि ॥ ज्ञानैरादरयोग्यंचप्राणात्मानंसमैरयत्
॥ ३ ॥ बहुभिर्युध्यमानेषुयुद्धेष्वपिसदाऽवनः ॥ दुष्टोद्यैःसदभिप्रायै ॥ ४ ॥ महदल्पधनार्थिनः ॥ हवा
महेऽरिवर्जंतंमसांप्रतियोगिनम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

अस्मदीयं चरुं भोज्यमानं दंतमपावणु ॥ मोक्षगंसर्वदा तत्स्वमप्रतिद्वंद्वनो वषन् ॥ ६ ॥ त्वयैव प्रेरणे जाते
तत्र तत्र यउत्तराः ॥ तेऽपि स्तोमाः सुदृढास्त्वमस्यानंत्यान् चामयुः ॥ ७ ॥ प्रतिवीरो वषावंसस्तद्वंतावं
सगोविन्धीः ॥ यूथान्याकर्षति यथा प्रजाः प्रेरयति प्रभुः ॥ अल्पस्यापि प्रसिद्धौ वदृष्टांतं त्वं तु युज्यते ॥ ८ ॥
राजा भवति विवित्तानां प्रजानां चैक एव यः ॥ देवगंधर्वदेवयपितृमानुषभेदतः ॥ प्रजानामपि पंचानां सामा
सनौ वषन् चरुं सत्रादावन्नापावधि ॥ अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ ६ ॥ तु जेतुं जेय उत्तरे स्तोमा इन्द्रस्य
वृज्जिणः ॥ न विंधे अस्य सुदृढिम् ॥ ७ ॥ वषां यथेव वंसंगः कृष्टीरियत्योजसा ॥ ईशानो अप्रति
ष्कृतः ॥ ८ ॥ यएकं श्वर्षणीनां वसूनामिरज्यति ॥ इन्द्रः पंचक्षितीनाम् ॥ ९ ॥ इन्द्रो वो विश्वत
स्परिह्वामहे जनेभ्यः ॥ अस्माकं भस्तु के लवः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इन्द्रसानसि रथिं स
जित्वानं सदा सहम् ॥ वर्षिष्ठमनुये भर ॥ १ ॥ नियेनं मुष्टिहृत्य यानि वृत्राणु धामहे ॥ त्वोता
सोन्यर्वता ॥ २ ॥ इन्द्रो तांसां आवयं वञ्चय न ददीमहि ॥ जयेमसं युधिस्पृधः ॥ ३ ॥ वयं
शूरैर्भिरस्तृभिर्निद्रत्वया युजावयम् ॥ सासह्यामपृतन्यतः ॥ ४ ॥
न्याच्च विशेषतः ॥ ९ ॥ सम्यग्यवामहे सर्वगतं च व्यक्तं रूपतः ॥ स्थातुमेकत्र वोऽर्थाय जनानोऽस्तु स
केवलः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ जयिना सहितं लाभयुक्तं वित्तं सदा बलम् ॥ वर्षिष्ठं सुमह
द्रक्षानि मित्तं नित्यदा भर ॥ १ ॥ येनारीन्मुष्टियुद्धेन मां सिद्धान युद्धतः ॥ त्वत्प्रेरितानि रुंधामः कांश्चिद्वा तु
रगादिभिः ॥ आवर्त्यैवोपसर्गस्य क्रियावृत्तिर्भविष्यति ॥ २ ॥ त्वत्प्रेरिता ज्ञानरतिं दृढत्वेनाददीमहि ॥ ३ ॥
त्वया पृतन्यतः शत्रून् भिष्यामसु योद्धुभिः ॥ ४ ॥

यस्मान्महाननादिश्चविष्णुर्जीवोऽवस्तथा ॥ तस्यैवास्तुमहत्त्वंतन्मजीवब्रह्मतांस्मरेत् ॥ आकाशवत्प्रथि
 म्नासौशवःसुखबलेतथा ॥ ५ ॥ १५ ॥ अन्यसंवहनेनापियेतंप्राप्ताजानार्दनम् ॥ ज्ञानलाभेनतुनस्तए
 वपशवोऽपरे ॥ विप्राश्चैवधियायुक्तामूर्खाःशूद्रसमामताः ॥ ६ ॥ यःकुक्षिस्तस्यदेवस्यसमुद्रइवसोऽखि
 लान् ॥ कामान्क्षरतिभक्तायमहापद्मवतर्पकाः ॥ काकुदस्तस्यजिह्वाःस्युर्बह्व्योबहुमुखेषुयाः ॥ ७ ॥
 एवमेवास्यवाणीचवेदेतामहतीतथा ॥ पक्वशाखेवयजेतवरदात्रीविरप्तिनः ॥ बलिष्ठस्यहिते ॥ ८ ॥ स
 महौइंद्रःपरश्वनुमंहित्वमस्तुवज्जिणे ॥ द्यौर्नम्रप्रथिनाशवः ॥ ५ ॥ १५ ॥ समोहेवायआशतन
 रंस्तोकस्यसनिनौ ॥ विप्रांसोवाधियायवः ॥ ६ ॥ यःकुक्षिःसोमपातंमःसमुद्रइवपिन्वने ॥
 उर्वीरापोनकाकुदः ॥ ७ ॥ एवाह्यस्यमनृताविरप्शीगोमतीमही ॥ पक्वशाखानदाशुपे ॥
 ॥ ८ ॥ एवाहितेविभूतयऊतयइद्रमावते ॥ सद्यश्चित्संतिदाशुपे ॥ ९ ॥ एवाह्यस्यकाम्या
 स्तोमंउक्थंचशंस्यां ॥ इन्द्रायसोमपीतये ॥ १० ॥ १६ ॥ ८ ॥ इंद्रेहिमत्स्यंधसोविश्वेभिः
 सोमपर्वभिः ॥ महौअभिष्टिरोजसा ॥ १ ॥ एमैनंसृजतासुतेमंदिमिंद्रायमंदिने ॥ चक्रिंवि
 श्वानिचक्रये ॥ २ ॥ मत्स्वांसुशिप्रमंदिभिःस्तोमैर्भिर्विश्वचर्पणे ॥ संचेषुसर्वनेष्वा ॥ ३ ॥
 तिसद्योऽपियजतेहिते ॥ मावतेज्ञानिनेनित्यमंतयश्चविभूतयः ॥ ९ ॥ स्तोमाउक्थानिचैवास्यनस्मैकाम्या
 निसर्वदा ॥ गेयाःशंस्यानिमोमस्यपीतयेनान्यथापिबेत् ॥ १० ॥ १६ ॥ ८ ॥ सोमपाःसोमपर्वणाःसर्व
 यस्मात्तदिच्छया ॥ अभिष्टिरोजसानित्यमंदंसुखमवाप्स्यसि ॥ १ ॥ एनमासृजतेदौचविष्णुंतंमदकारि
 णम् ॥ मंदिनेविष्णवेसम्यक्कर्म्मिणंसर्वकर्मिणे ॥ स्वानंदविश्वजीवेशमत्स्वास्मद्रक्षयासह ॥ ३ ॥

त्वनिस्तृतावेदवाचस्त्वांप्रत्येवाप्यनारतम्॥उच्चैर्मुल्यतयासम्यग्विसृष्टाःस्वपतिंप्रति ॥ अजोषाःस्तुत्यहूपे
णत्वत्सेव्यास्त्वद्वेतेकचित्॥४॥अर्वाङ्गीचान्प्रतिवस्मान्भद्राधःप्रचोदय ॥ अस्त्येवतेविशेषेणप्रकष्टंशुभम
च्युतम् ॥ ५ ॥ १७ ॥ रभस्वतःशब्दवतःस्तोतूनस्मान्यशस्वतः ॥ तत्रत्वयिमहारायेमहाकीर्तिसुचोदय
॥ ६ ॥ अस्मास्वतिबृहज्ज्ञानंनित्यसंधेहिचाक्षयम् ॥ ७ ॥ विद्यांकीर्तिसदेहानंबहुलाभयुतंबृहत् ॥ प्रा
असृग्रमिंद्रतेगिरःप्रतित्वामुदहासत ॥ अजोषावृषभंपतिम् ॥ ८ ॥ संचोदयचित्रमूर्वाग्राधं
द्रवरैणयम् ॥ असदिर्त्तैर्विभुप्रभु ॥ ५ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेंद्रायेरभस्वतः ॥ तुबि
द्युम्नयशस्वतः ॥ ६ ॥ संगोर्मदिद्रवाजंवदस्मेपृथुश्रवोबृहत् ॥ विश्वायुर्धैर्याक्षितम् ॥ ७ ॥
अस्मेधैहिश्रवोबृहद्दुग्धंसहस्रातमम् ॥ इंद्रतारथिनीरिषः ॥ ८ ॥ वसोरिंद्रवसुपतिंगी
भिर्गुणंतंक्रुगिमयम् ॥ होमंगंतारमतये ॥ ९ ॥ सुतेसुतेन्योक्सेबृहद्बृहत्तएदरिः ॥ इंद्रायशूष
मंचति ॥ १० ॥ १८ ॥ ९ ॥ गायंतिवागायत्रिणोर्चित्यर्कमर्किणः ॥ ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतु
उदंशमिवयेमिरे ॥ १ ॥ यत्सानोस्सानुमारुहद्भूर्यस्पष्टकर्वम् ॥ तदिंद्रोअर्थचेततियूथेनवृ
ष्णिरेजति ॥ २ ॥

र्थनेपौनरुक्तयंनचोदयेतिततःपुनः ॥८॥ वसोर्विसूनांचपतिंदेवदेवेश्वरंप्रभुम् ॥ ऋङ्गयमाह्वयामोऽत्रगुणतोऽ
भीष्टसिद्धये॥९॥ अविनाश्ररिद्विष्टोबृहच्छूषंसुखंप्रति ॥ सुतेसुतेसद्गृहायेदेवायवृहतेऽर्चति॥१०॥१८॥
॥९॥गायंतिसामगास्तृग्भिःशंसंत्यूवेदिनोऽतिकम् ॥ विरिंचारस्वांबहुज्ञानशक्रकेतुमिवोच्छ्रितम्॥व्यजा
नन्॥१॥उच्चतोऽप्युच्चंसामर्थ्यकरणेतवा॥ ततोपिभूरियत्तेनचेतत्यर्थमतोभवान् ॥ मुक्तामुक्तसमूहेनशोभते

गूढशक्तिमान् ॥ उच्चादुच्चं विरिंचादिगतं कर्तृत्वमेवयत् ॥ भूरिस्पष्टमभूत्तेन परेशस्य ततश्चसः ॥ चेतस्यर्था
 नशेषांश्चमहायूथेन चेष्टते ॥ २ ॥ कक्ष्याभिपूरकौपुट्यायुंक्ष्वत्वंकेशिनोहरी ॥ अथोपगम्यशृणुनोगिरोऽ
 ॥ ३ ॥ अस्त्रवस्तुतिम् ॥ प्रशंसंक्रुरुशब्दंचपुनर्हर्षान्महत्तरम् ॥ ब्रह्मयज्ञंचनोऽतस्थोबहिष्ठश्चैववर्धय ॥
 ॥ ४ ॥ नित्यदृढत्वतोविणोर्वर्धनंतुप्रकाशनम् ॥ बहुशत्रून्निष्विदसौहरिर्दिनुजघातकः ॥ अस्मत्सख्या

युक्ष्वाहिकेशिनाहरीष्टपणाकक्ष्यप्रा ॥ अथानंदद्रसोमपागिरामुपंश्रुतिंचर ॥ ३ ॥ एहिस्तो
 मौअभिस्वराभिगूणीह्यारुव ॥ ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंचवर्धय ॥ ४ ॥ उक्थामिद्रायशंरयं
 वर्धनंपुरुनिष्विधे ॥ शक्रोयथासुतेपुणोरारणत्सख्येपुंच ॥ ५ ॥ तमित्संखित्वईमहेतंरायेतं
 सुवीर्यं ॥ सशक्तउतनःशकुदिद्रोवसुदयमानः ॥ ६ ॥ १९ ॥ सुविष्टनंसुनिरजग्निद्रत्वादात्
 मिद्यशः ॥ गवामपंव्रजंष्टधिकृणुष्वराधौअद्रिवः ॥ ७ ॥ नहित्वारोदसीउभेर्कंधायमांणमिन्वं
 तः ॥ जेषःस्वर्वतीरपःसंगाअस्मभ्यंधूनुहि ॥ ८ ॥

यशब्दंचचकारास्मासुसंस्थितः ॥ यथासुतेषुसोमेषुकरोत्यृत्विक्षुचस्थितः ॥ ५ ॥ तमेवशरणंनित्यंसखि
 त्वाद्यर्थमीमहे ॥ शक्त्यानंदस्यरूपत्वाच्छक्रःसर्वत्रचाशकत् ॥ अस्माकंचसदावित्तंददेवप्रवर्तते ॥ ६ ॥
 ॥ १९ ॥ विस्पष्टंसुष्ठुकाल्यंचयशस्त्वदत्तमेवहि ॥ गूढज्ञानसमूहंत्वंविष्टण्वद्विचनःकुरु ॥ अद्विरादरणी
 यत्वात्प्राणस्तद्वर्तकोद्विवाः ॥ हरिःशक्रस्तथाद्रीणांछेदनाद्वारणादपि ॥ ७ ॥ नत्वामुघायमाणंहिबर्धमानं

तुरोदसी ॥ संप्रामुतःश्रीभूमीचसहितेवाऽप्रसादतः ॥ अपःप्रजाःसुखवतीरजयस्त्वद्वशत्वतः ॥ ज्ञानानिसं
धूनुहिचप्रापयोच्चाअपिस्वयम् ॥ ८ ॥ बहुश्रवणकर्णास्मिदाह्वानंशृणुचादरात् ॥ अद्यैवचगिरोधेहिमयि
स्तोमंचमत्कृतम् ॥ प्रिययोगादपिकुरु ॥ ९ ॥ विद्वत्वांशक्तिमत्तमम् ॥ श्रोतारंयुत्सुचाह्वानमाह्वयामस्त
वावनम् ॥ बहुलाभोत्तममिति ॥ १० ॥ स्थानान्तरगतेऋचौ ॥ दृष्ट्वेदंयज्ञगंगाभ्यामधुच्छंदाःसमस्तु
वत् ॥ आतूनइतितैनेवनविरुद्धाशतर्चिता ॥ ॥ मात्राकुशैर्गृहीतत्वाज्जन्मन्यासीत्सकौशिकः ॥ गाधि
आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिदधिष्वमेगिरः ॥ इद्रस्तोममिमममकृष्वायुजश्चिदंतेरम् ॥ ११ ॥ वि
द्मार्हित्वाहर्षतमंवाजेपुह्वनुश्रुतम् ॥ हर्षतमस्यहूहमहुतिंसहस्रसातमाम् ॥ १२ ॥ आतून
इंद्रकौशिकमंदसानःसुतंपिब ॥ नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसहस्रसामृषिम् ॥ १३ ॥ परिर्त्वागिर्व
णोगिरिंइमाभवंतुविश्वतः ॥ वृद्धायुमनुवृद्धयोजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ १४ ॥ २० ॥ १० ॥
इंद्रंविश्वाअवीरुधन्तसमुद्रव्यंचसंगिरः ॥ रथीतमंरथीनांवाजानांसत्पतिंपतिम् ॥ १५ ॥ सख्ये
तंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते ॥ त्वामभिप्रणोनुमोजेतांरमपराजितम् ॥ १६ ॥ पूर्वीरिंद्रस्य
रातयोनिविदस्यंत्यूतयः ॥ यदीवाजस्यगोमतःस्तोतृभ्योमंहतेमधम् ॥ १७ ॥
त्वाद्वाहिरण्यांडकोशस्थत्वाद्धरिस्तथा ॥ मंदसानोनित्यसुखीस्तुत्यमायुश्चनस्तिर ॥ ऋषिसहस्रलाभंमां
कुरुच ॥ १८ ॥ त्वाद्मागिरः ॥ सर्वदापरितःसंतुमदीयाःसर्वलाभिनम् ॥ वद्विरूपागिरोजुष्टाःसेवारूपा
श्चसंतुनः ॥ १९ ॥ २० ॥ १० ॥ अष्टावचःपुनस्तेनदृष्टाअन्यत्रगास्तपः ॥ कुर्वता ॥ ॥ सम्यगुद्रि
क्तगुणव्यक्तिस्तथाभिधः ॥ १ ॥ प्रथमानिमहत्त्वेनतेदानान्यवनानिच ॥ नभिद्यतेननश्यंतिगोमदन्यश
स्तथा ॥ यदिमंहतेददातीशो ॥ ३ ॥

वलस्तिर्यगगतिर्धियः ॥ वाचामन्यार्थबुद्धेस्तुबिलंमूलंतमोहियत् ॥ तदपावतवांस्त्वंचप्रदृश्यविनिवार्यच ॥
 त्वांहिदेवाभयापेताःप्रेर्यमाणास्त्वयैवच ॥ छाद्यमानं गिरादैत्यैरक्षन्निवसद्विरा ॥ ॥ इंद्रस्यगोसवार्थेचस
 मुस्तृष्टाजगत्यपि ॥ चर्तुंगाबोहतादैत्यैःसरमारक्षिताःपुरा ॥ तस्याःस्वस्त्वमुक्त्वैवतयोच्छिष्टं चगोपयः ॥
 तदर्थं पणयोनामनैदैत्याबलपूर्वकाः ॥ इंद्रेणनिहताःपश्चाज्ज्ञात्वाचसरमाकृतम् ॥ ताडयित्वापदावक्रा
 त्स्तेपयसितांभयात् ॥ शरणागतांप्रेषयित्वादूत्येनपणिनांपुनः ॥ भित्वागिरिव्रजंतंचगावोयज्ञप्रतिष्ठि

पुरांभिंदुर्युवाकविरमितौजाअजायत ॥ इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधतविज्रीपुरुष्टुतः ॥ ४ ॥ त्वं
 लस्यगोमृतोपावरद्विवोबिलम् ॥ त्वादेवाअविभ्युपस्तुज्यमानासआविपुः ॥ ५ ॥ त्वाहंशू
 ररातिभिःप्रत्यायंसिंधुमावर्दन् ॥ उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यकारवं ॥ ६ ॥ मायाभिरि
 द्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः ॥ विदुष्टेतस्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ ७ ॥ इंद्रमीशानमो
 जंसाभिस्तोमांअनूपत ॥ सहस्रंयस्यरातयंतववासंतिभूयसीः ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥
 अर्भितूतं वृणीमहेहोतारं विश्ववैदसम् ॥ अस्ययज्ञस्यसुक्तुम् ॥ ९ ॥

ताः ॥ निःसारिताःपुनस्ताश्वगोसवेनेष्टमेवच ॥ तदादेवाअभीत्यैवपरितोजुगुपुःपतिम् ॥ १० ॥ तवदाने
 रहंसिंधुनदींप्रत्यागमंपुनः ॥ त्वामावदन्सुतिपैदेर्यज्ञदीक्षार्थमुद्यताः ॥ उपातिष्ठंतकर्तारोविदुस्त्वांयेगिरादि
 त ॥ ६ ॥ शक्तिभिःशक्तिमंतत्वांशोषकंवृत्रमातिरः ॥ तमोवात्वांविदुर्मैधारास्तास्तेषांश्रवांसिच ॥ वि
 द्याउच्चैस्तरांदेहि ॥ ७ ॥ सुवंतित्वांसहौजसा ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥ ॥ ऋ
 कसंहितायाःस्वाध्यायात्प्रबंधाद्यासनिर्भितात् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तथामानात्प्रोक्ताःस्युर्मनयोऽत्रये ॥

श्रुत्यभावादलिंगाच्चमुनिर्नान्यःप्रतीयते ॥ श्रुतिलिंगान्यतायावत्तावत्पूर्वाप्रमाभवेत् ॥ शतगिरुत्त
राभिसुबह्विनामानमच्युतम् ॥ अस्तौन्मेधातिथिस्ताभ्यउत्तरापितदृशः ॥ अन्यत्रगास्तपस्यन्सता
ददर्शकदाचन ॥ कालस्थानान्तरत्वंचेत्संख्यातोभ्यधिकंभवेत् ॥ अन्यस्थानगताअन्यदृष्टाअप्यत्रगा
यदि ॥ संख्यान्भावमेष्ट्यंतिताइतोऽपगतायतः ॥ ७ ॥ यज्ञभागार्थमत्रस्थोदेवैःसंप्रेषितोयतः ॥ दूतोऽ
ग्निर्वासुदेवश्चतत्प्रार्थितकथतः ॥ विश्ववेदाःससर्वज्ञोयज्ञज्ञोयज्ञसुक्रतुः ॥ १ ॥ अग्निनामाजामदश्याभग

अग्निमग्निहवीमभिःसदाहवंतविश्रुतिम् ॥ हव्यवाहंपुरुप्रियम् ॥ २ ॥ अग्नेदेवाँइहावंहजज्ञा
नोवृक्तवर्हिषे ॥ असिहोतानईदृयः ॥ ३ ॥ ताँउशनोविबोधययदेग्नेयसिदूत्यम् ॥ देवैरासं
त्सिबर्हिषि ॥ ४ ॥ घृताहवनदीदिवःप्रतिष्मरिषतोदह ॥ अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ ५ ॥ अग्निना
ग्निःसमिध्यतेकृविर्गृहंपतियुवा ॥ हव्यवाहूजुह्वास्यः ॥ ६ ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहिसत्यध
र्माणमध्वरे ॥ देवममीवचार्तनम् ॥ ७ ॥ यस्तामग्नेहविष्यतिदेतंदवसपर्यति ॥ तस्यस्मप्रा
विताभव ॥ ८ ॥ योअग्निदेववीतयेहविषमँआविवांसति ॥ तस्मैपावकमृळय ॥ ९ ॥

वान्संप्रकीर्तितः ॥ तस्यरूपबहुत्वेनवीप्साचैवोपपद्यते॥हवीमभिर्क्रगाह्विनैराह्वयंतःप्रजापतिम्॥२॥ जज्ञा
नोव्यज्यमानस्तुवृक्तंप्रस्तुतमुच्यते ॥ यजमानोवृक्तवर्हिः ॥३॥बोधयेशेच्छतःसुरान् ॥ देवैःसहोपविशसि
॥ ४ ॥ यस्येतेसुघृतंहविः ॥ रिषतोनाशकान्नक्षोजनान्प्रतिदेहवच ॥ ५ ॥ यस्यास्येहूयेतेसोऽग्निःपरेशेन
समिध्यते ॥ अथवाहवनीयोऽग्निर्मथितेनसमिध्यते ॥ ६ ॥ २२ ॥ सत्यधर्मासद्गुणभृदुःखघ्नोऽमीवचात
नः ॥ चातनंकालनंवास्यात् ॥ ७ ॥ देववीतिस्तुतद्वतिः ॥ आवासयतियस्त्वांचतंत्वमृळयसर्वदा ॥ ९ ॥

त्वत्पूजाविषयेदेवानावर्हेंद्रियमानिनः ॥ १० ॥ गायत्रेणस्तूयमानोदृश्यमानेननोरयिम् ॥ पुत्रयुक्तामिषं
 चैववीर्ययुक्तामथावह ॥ ११ ॥ ज्वलतातेजसाविश्वेदेवाह्वनैर्हृणुस्तुतिम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ अस्मद्धविष्म
 तेदेवानाहूययजचादरात् ॥ १३ ॥ तनूभ्योवाक्तोदेवोव्यक्तस्तेनतनूनपात् ॥ १४ ॥ नरैःस्तुत्योनराशंसोवह्नेरन्या
 थवातनूः ॥ १५ ॥ मनूनांचहितत्वेनमनुर्हितइतीरितः ॥ १६ ॥ आनुषक्सर्वतोदेवस्थानंबर्हिःस्तृणीतच ॥ शुद्धस्य
 सनःपावकदीदिवोग्नेदेवाँइहावंह ॥ उपयज्ञंहविश्र्वनः ॥ १७ ॥ सनस्तवांनआभरगायत्रेणन
 वीयसा ॥ रयिंवीरवतीमिषम् ॥ १८ ॥ अग्नेशुक्लेणशोचिपाविश्वामिर्देवहूतिभिः ॥ इमं
 स्तोमंजुषस्वनः ॥ १९ ॥ २० ॥ सुसंमिद्धो न आवहदेवौ अग्नेहविष्मते ॥ होतःपाव
 क्यक्षिच ॥ २१ ॥ मधुमंतंतनूनपाद्यज्ञदेवेषुनःकवे ॥ अद्याकृणुहिर्वीतये ॥ २२ ॥ नराशंसं
 मिहप्रियमस्मिन्यज्ञउपह्वये ॥ मधुजिह्वंहविष्कृतम् ॥ २३ ॥ अग्नेसुस्वतमेरथेदेवौईळितआ
 वंह ॥ अमिहोतामनुर्हितः ॥ २४ ॥ स्तुणीतवर्हिरानुपग्वृतपृष्ठमनीषिणः ॥ यत्रामृतस्य
 चक्षेणम् ॥ २५ ॥ विश्रयंतामृतादृधोद्वारोदेवीरसश्चतः ॥ अद्यानूनंचयष्टवे ॥ २६ ॥ २७ ॥
 नक्तोषासांसुपेशास्मिन्यज्ञउपह्वये ॥ इदन्नोबर्हिरासदे ॥ २८ ॥

विष्णोर्यत्स्थानंघृतपृष्ठंहितन्मनः ॥ यत्रस्यादंशंनिविष्णोर्नित्यामरणधर्मिणः ॥ २९ ॥ ऋतरूपेणहरिणासमृ
 द्धायाक्रतावधः ॥ द्वारोदेव्यःश्रियोदास्यःश्रयंतामिहनोमखे ॥ मानसेवाह्वयज्ञेवाह्वयसंगत्वादसश्चतः ॥
 अद्याहनितथानूनमधैवयजनार्थतः ॥ द्वारभूतःसभगवानपिसाक्षान्ममुक्षतः ॥ स्त्रीरूपश्चस ॥ ३० ॥ २४ ॥
 नक्तास्यान्नाक्तोयस्मात्सर्वतः ॥ उषाःप्रकाशरूपत्वात्सुभेद्रेनेउपह्वये अस्मिन्बर्हिषिसंस्थित्यै ॥ ३१ ॥

होतारौदेवगवपि ॥ मथ्यमानोपरश्चैववह्नीतद्वार्थवाहरिः ॥ आत्मांतरात्मरूपेणद्विरूपोवाव्यवस्थितः ॥ दे
वेपुयजतांयज्ञमस्मदीयमिमंसदा ॥ ८ ॥ इळेळ्यत्वाद्भरिःश्रीर्वाभूरूपासैवचापरा ॥ महीतुभारतीनामवाय
व्याब्रह्मणोऽपरा ॥ तद्गतस्तादृशैरूपैःपृथक्स्थोवाहरिस्तथा ॥ ९ ॥ त्वष्टातेजस्वनोविष्णुर्वलत्वाद्वासमी
रितः ॥ विश्वरूपकरत्वाच्चविश्वरूपोऽथपूर्वितः ॥ १० ॥ वननीयपतित्वेनवनस्पतिरितीरितः ॥ ज्ञानंतुचेतनम्

तासुजिह्वाउपह्वयेहोतारौदेव्याकवी ॥ युज्ञनौयक्षतामिमम् ॥ ८ ॥ इळासरस्वतीमहीतिस्रो
देवीर्मयोभुवः ॥ बर्हिस्सीदंत्वस्त्रिधः ॥ ९ ॥ इहत्वष्टारमग्निंयंविश्वरूपमुपह्वये ॥ अस्माकं
मस्तुकेवलः ॥ १० ॥ अवसृजावनस्पतेदेवदेव्योहविः ॥ प्रदातुरस्तुचेतनम् ॥ ११ ॥ स्वाहां
युज्ञंरुणोतनेद्राययज्वनोगृहे ॥ तन्नदेवौउपह्वये ॥ १२ ॥ २५ ॥ १३ ॥ ऐभिरमेदुवोगिरो
विश्वेभिःसोमपीतये ॥ देवेभिर्याहियसिच ॥ १३ ॥ आत्वाकण्वाअहूपगुणंतिविप्रतेधियः ॥ ३ ॥
देवेभिरमृआगहि ॥ २ ॥ इंद्रवायुबृहस्पतिमित्राग्निपुषणंभगम् ॥ आदित्यान्मारुतंगणम् ॥
प्रवोभ्रियंतुइंदवोमत्सरामादयिष्णवः ॥ द्रप्सामध्वंश्चमूषदः ॥ ४ ॥

॥ ११ ॥ स्वाहास्वभागगतिमान्स्मृतः ॥ अव्ययत्वादमोषश्च ॥ १२ ॥ २५ ॥ १३ ॥ कामदोहाहुवःस्मृतः
॥ १ ॥ बृहन्पतिर्वृत्यावावाचएवबृहस्पतिः ॥ मित्रेतिमित्रावरुणौपूषानामसपोषणात् ॥ पूर्णत्वाद्वाभगःप्रोक्तः
पूर्णैश्वर्यादिकत्वतः ॥ आदिस्थत्वात्सआदित्यआददानःप्रयातिवा ॥ बहुरुपत्वतश्चैवमानोक्तत्वात्तुमारुतः ॥ ३
मत्सरामदकारित्वात्ताच्छील्यलुत्तरंपदम् ॥ द्रप्सास्तेद्रवणाच्चैवचमसस्थाश्चमूषदः ॥ शिरश्चचमसंप्रोक्त
मिश्रदानान्तथेदवः ॥ ४ ॥

अवस्युर्यजमानः स्यादवनार्थप्रवृत्तिः ॥ आत्मस्थं वा बहुवचो बहवो मनुजोऽत्र वा ॥ उत्तराणां वचस्त्वे
न स्य यं वदति चे श्वरः ॥ अरंक्ततोऽतिकर्तारस्त्वलं कर्तार एव वा ॥ ५ ॥ स्निग्धपृष्ठास्स माख्ण्डा हरिणा
वाविदोषिणा ॥ मनोमात्रेण योज्याश्चत्वा देवांश्च बहं हतिये ॥ ६ ॥ २६ ॥ तैर्देवान्यजतः स्तो
तृन् ज्ञानेन ब्रह्मणै धितान् ॥ पत्नीभिर्योज्या गंतुं सह बध्वश्च पायय ॥ ७ ॥ तेष ठ्यतो नुदात्तः स्यादुदात्तो बहु

ईळते त्वामवस्य वः कण्वा सो वक्तवर्हिषः । हविष्मतो अरंक्तः ॥ ५ ॥ घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वा
बहं तिवह्नयः । आदेवान्सोमपीतये ॥ ६ ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँ कृताद्यधोमे पत्नीवतस्कृधि ।
मध्वः सुजिह्वायय ॥ ७ ॥ येयजत्राय ईड्यास्ते ते पिबंतु जिह्वायां । मधोरश्रेवपदं कृति ॥ ८ ॥
आकीं सूर्यस्य रोचना द्विश्वा न्देवाँ उपबुधः । विप्रो होते हवक्षति ॥ ९ ॥ विश्वेभिः सोम्यं मध्वम्
इंद्रेण वायुनां । पिबामित्रस्य धामभिः ॥ १० ॥ त्वं होता मनूहि तोम्रे यज्ञेषु सीदसि । सेभनो
अध्वर्यज ॥ ११ ॥ युक्ष्वा ह्यरुषीरथे हरितो देवरोहितः । तामिर्देवाँ इहावह ॥ १२ ॥ २७ ॥
॥ १४ ॥ इन्द्रसोमं पिबं क्रतुना त्वाविशं त्विदं वः ॥ मत्सरासस्तदौकसः ॥ १ ॥

वाचकः ॥ आवृत्तस्तु भवेदर्थस्ते पिबंतु वषट्कृतौ ॥ ८ ॥ सूर्यस्य रोचना त्वर्गदावक्ष्यति गिरिदुपान् ॥ उ
षः प्रकाशनाद्वह्नतद्विदस्त उपबुधः ॥ ९ ॥ देवास्ते विष्णुधामत्वान्मित्रधामान ईरिताः ॥ १० ॥ अग्निवाहा
अश्वतर्थो दूर्वापद्माग्नि सप्रभाः ॥ लोहिताः कचिदश्वाश्चरो हिन्मृग्योपि कुत्रचित् ॥ १२ ॥ २७ ॥ १४ ॥ क्रतुमर्गं
स्तुनेतृत्वान्नेष्टाग्निर्हरेव वा ॥ ईद्रेण कश्चिदस्येति गानद्यश्च समीरिताः ॥ गतिशीलत्वतो मास्ताज्ञातृनेतृत्व
तो हरिः ॥ गमनान्नयनाद्वाग्नाक्रतुपात्रमृतुस्तथा ॥ सोमास्तदौकसः प्रोक्ता क्रतुपात्रस्थिता यतः ॥ पत्नीने

तृत्वतोनेष्टानेष्टविवसंप्रकीर्तितः ॥ ज्ञापयन्तिस्वलिङ्गानीत्युतवःसंप्रकीर्तिताः ॥ पावनाच्चैवपोतारोमरुतः
पोतृदेवताः ॥ अग्निस्तुदेवतानेष्टुस्त्वष्ट्रेन्द्रोविष्णुरेववा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेद्युत्तरासदश्चैवप्राग्बंशोयोनयः
स्मृताः ॥ भूषभूषयनोयज्ञम् ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाच्छंसिपात्रतः ॥ पिबेन्नोराधसोऽथत्वाभनृत्वतुदेवताः ॥ स्तु

मरुतःपिबतःक्रतुनापोत्राद्यज्ञंपुनीतनायूयं हिष्ठासुदानवः ॥ २ ॥ अभियज्ञंगृणीहि नोभ्रावोने
ष्टुःपिबःक्रतुनात्वंहिरन्त्रधाअसि ॥ ३ ॥ अग्नेदेवाँडहावंहसादयायोनिषुत्रिषुपरिभूषपिबःक्रतुना
॥ ४ ॥ ब्राह्मणादिन्द्रार्धसःपिबासोमंमूर्तूनु तवेद्विसख्यमस्तृतम् ॥ ५ ॥ युवंदक्षधृतव्रतमित्रा
वरुणदूळभम् । क्रतुनायज्ञमांशाथे ॥ ६ ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोऽग्रावंहस्तासोअध्वरे ।
यज्ञेषुदेवभीळते ॥ ७ ॥ द्रविणोदेदानुवसूनि यानि शृण्वरे । देवेषुतावनामहे ॥ ८ ॥
द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचतिष्ठत ॥ नेष्टादृतुमिरिष्यत ॥ ९ ॥ यस्वान्तुरीर्यमृतुभिर्द्रवि
णोदोयजामहे ॥ अधस्मानोददिर्भव ॥ १० ॥ अश्विनापिबतंमधुदीर्घग्रीशुचिब्रता ॥ ऋ
तुनायज्ञवाहसा ॥ ११ ॥

तंछिन्नमितिप्रोक्तम् ॥ ५ ॥ अस्तभ्यंदुर्दभंस्मृतम् ॥ दक्षाख्ययजमानंचापीशाथेयज्ञमेवच ॥ सोमपीत्वतु
पात्रेणसहवोतेनचर्तुना ॥ ६ ॥ २८ ॥ होताचहोतुकाश्चैवद्रविणोदाद्रवीणसः ॥ अग्निश्चैवाग्नयस्तेषाँदेव
ताविष्णुभीळते ॥ ७ ॥ पातुमिच्छतिसोमंसोमास्तस्मिप्रतिष्ठिताः ॥ क्रतुपात्रैर्देवताभिःसहैवेनमभीप्सत
॥ ९ ॥ चतुर्थवारमपियत्वांयजामोददिर्भव ॥ १० ॥ दीद्यग्नीइतिदीप्ताग्नी ॥ ११ ॥

संत्योऽग्निः संततत्वतः ॥ विष्णुर्वर्त्तुर्वधिपोविष्णुः केशवादित्यरूपतः ॥ ग्रहान्सोमस्य भिमतइति तस्यैव कथ्यते ॥
 गार्हपत्येन पात्रेण यजमानस्तु देवयन् ॥ देवान्धातीति ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ सुठूरीकुर्वन्ति विषयान्यतः ॥
 चक्षूर्भीद्रस्य हरस्तेनोक्ताः सूरचक्षसः ॥ १ ॥ भक्तिस्तुतानिधानानि बुद्धेर्धाना इति ह्यपि ॥ २ ॥ प्रातः
 रित्यादिवाक्येन सवनत्रयमीरितम् ॥ समाप्तत्वात्सोमपीति स्तृतीयं सवनं स्मृतम् ॥ सदा ॥ ३ ॥

गार्हपत्येन संत्यक्तनुनायज्ञनीरसि ॥ देवाँ देवयतेयज ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ आत्वाँव
 हंतुहर्'यो हर्षणं सोमपीतये ॥ इन्द्रत्वा सूरचक्षसः ॥ १ ॥ इमा धानार्धतस्तु ब्रुवो हरी इहोपवक्षतः ॥
 इन्द्रं सुखतमेरथे ॥ २ ॥ इन्द्रं प्रातर्हवामह इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ॥ इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ ३ ॥ उपनः
 सुतमागहि हरिभिर्द्रिक्केशिभिः ॥ सुते हित्वा हवामहे ॥ ४ ॥ सेमं नः स्तोममागस्तु पेदं सवनं
 सुतम् ॥ गौरो न तृषितः पिव ॥ ५ ॥ ३० ॥ इमे सोमांस इंदवः सुतासो अधिबर्हिषि ॥ तौ इ
 द्रसहं सेपिव ॥ ६ ॥ अयं ते स्तोमो अग्रियो हृदि स्पृगस्तु शतमः ॥ अथासोमं सुतं पिव ॥ ७ ॥
 विश्वमि त्सवनं सुतमिन्द्रो मदाय गच्छति । बृहत्सोमं पीतये ॥ ८ ॥ सेमं नः काममापृण गो
 भिरश्वैः शतक्रतो ॥ स्तवांमत्वा स्वाध्वः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥

विष्णुविवक्षायां यजमानबलं सहः ॥ तदिष्टस्यैव दानाय तद्गुणव्यक्तिरेव वा ॥ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णं
 मुदच्यते ॥ हेयोपादेय रहितगुणपूर्णो हरिः सदा ॥ अनुग्रहव्यक्तिरेव तद्गुणानां च नान्यथा ॥ इत्यादिवेदवा
 क्येभ्यो नैव दृढिर्हरेः क्वचित् ॥ ६ ॥ पृणसंपूरय स्वाध्वः सुधीतय इतीरिताः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥

अविकारणसंस्थानमीदृक्त्वंनामकीर्तितम् ॥ १ ॥ भावतोज्ञानयुक्तस्यप्रजाश्रवणयःस्मृताः ॥ २ ॥
 नेदिष्ठत्वंसमीपत्वंक्षिप्रंशरणमीमहे ॥ ३ ॥ युवयोरेववाक्यानांमुमतीनांचसर्वशः ॥ भवेमान्प्रदातृणां
 सर्वज्ञविषयावयम् ॥ ४ ॥ क्रतुःप्रधानउक्थ्यश्चशस्त्रैःस्तुत्योविशेषतः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ रक्षणेनतयोर्वि
 तंज्ञानंवाप्रामुमःसदा ॥ निधीमहिचदानंचस्यादेवास्माकमर्थिने ॥ ६ ॥ ह्रस्वतासंहितायांतुदेवैक्य
 इंद्रावरुणयोरेहंसम्राजोरवुआवृणे ॥ तानौमृच्छातइदृशौ ॥ १ ॥ गंताराहिस्थोवसेहवंप्र
 स्युमावतः ॥ धर्तारांचर्षणीनाम् ॥ २ ॥ अनुकामंतर्षिथामिंद्रावरुणरायआ ॥ तावांनेदि
 ष्टमीमहे ॥ ३ ॥ युवाकुहिशर्चीनांयुवाकुंमुमतीनाम् ॥ भूयामवाजद्वानाम् ॥ ४ ॥ इंद्रःसह
 खृदाव्रावरुणःशंस्यानाम् ॥ क्रतुर्भवत्युक्थ्यः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ तयोर्दिवसावयंसनेमनिचंधी
 महि ॥ स्यादुतप्रेरचनम् ॥ ६ ॥ इंद्रावरुणवामहंहुवेचित्रायराधसे । अस्मान्सुजिग्युषस्कृतम्
 ॥ ७ ॥ इंद्रावरुणनूनुवांसिपांसतीषुधीष्वा ॥ अस्मभ्यंशर्मयच्छतम् ॥ ८ ॥ प्रवामश्रोतुसुष्टु
 तिरिंद्रावरुणयांहुवे । यामूधार्थेसधस्तुतिम् ॥ ९ ॥ ३३ ॥ १७ ॥ ४ ॥ सोमानंस्वरंणंकृणुहिब्र
 ह्मणस्पते । कक्षीवैतयऔशिजः ॥ १ ॥
 प्रदर्शिनी ॥ स्वरूपैक्यंहरौतनुमत्यैक्यंभिन्नयोरपि ॥ ७ ॥ अद्यवांननुमोलोपःस्वातंत्र्यार्थेहिसूत्रतः ॥
 साधयंतीषुधीष्वेवशर्माऽस्मभ्यंप्रयच्छतम् ॥ ८ ॥ यथास्थितस्तुतियांचवर्धयेथेसैवमे ॥ ९ ॥ ३३ ॥
 ॥ १७ ॥ ४ ॥ सौम्यंशब्दंकृणुत्वंनोविष्णोवायोसुवाक्पते ॥ कक्षीवतंप्रतिहियोदतोयःसउशिवसुतः ॥
 विवक्षितोमुनिःसोऽपितस्मादर्थोऽपिमांप्रति ॥ १ ॥

वित्तवान्नोगहाज्ञानवेत्तास्माभिःसयुग्मवेत् ॥ तुरोवेगाद्धरिर्वायु ॥ २ ॥ ररुट्चातिरोषणात् ॥
तस्यधूर्तिर्वचोनास्मान्पूर्येद्रक्षनोहरे ॥ ३ ॥ घेतिहाऽवधृतिश्चैवसोमःसौम्यत्वतोहरिः ॥ उनामयाचयु
क्तत्वादूर्भैर्युक्तत्वतोपिवा ॥ अमःसइतिवा ॥ ४ ॥ साक्षाच्छ्रीदक्षेणेतिदक्षिणा ॥ दक्षिणाचतुरत्वाद्वास्वय
मेवजनार्दनः ॥ ५ ॥ ३४ ॥ सदसस्पतिर्हरिःसाक्षाद्वायुरग्निरथापिवा ॥ लाभज्ञानस्वरूपोऽसौशरणंतमया

योरेवान्योअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सनःसिषक्तुयस्तुरः ॥ २ ॥ मानुःशंसोअरुरुषोर्धृतिः
प्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षोणोब्रह्मणस्पते ॥ ३ ॥ सर्वावीरोनरिष्यतियमिद्रोब्रह्मणस्पतिः ॥ सो
मोहिनोतिमर्त्यम् ॥ ४ ॥ त्वंतंब्रह्मणस्पतेसोमइंद्रश्चमर्त्यम् ॥ दक्षिणापात्वंहसः ॥ ५ ॥
॥ ३४ ॥ सदसस्पतिमद्भुतंप्रियमिद्रस्यकाम्यम् । सनिमेधामयासिषम् ॥ ६ ॥ यस्माद्वृतेन
सिध्यतियज्ञोविपश्चितश्चन । सधीनांयोगमिन्वति ॥ ७ ॥ आदृष्टोतिहविष्कृतिंप्राञ्चकृणोत्य
ध्वरम् । होत्रादिवेषुगच्छति ॥ ८ ॥ नराशंसंसुधृष्टममर्षथंसप्रथंस्तमम् । विवोनसद्गमखस
म् ॥ ९ ॥ ३५ ॥ १८ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि ॥ १ ॥

सिषम् ॥ ६ ॥ धीप्रेरकःसध्येयश्चधीभिर्योगंतदामुते ॥ ७ ॥ तस्माद्धविष्कृतस्तद्विकरोतियजतोविभुः ॥
करोतिचोत्तमंयज्ञंदेवाह्वानानिगच्छति ॥ ८ ॥ नरैःस्तुत्योनराशंसोहरिर्धृष्टतमश्चसः ॥ गुणानांप्रथमाधि
क्यात्सप्रथस्तमईरितः ॥ यस्यस्वर्गादपिगृहंमखःप्रियमिवेयते ॥ ९ ॥ ३५ ॥ १८ ॥ यज्ञंप्रतिप्रतित्यंतस
म्यक्कृशास्त्रोक्तलक्षणम् ॥ आहूयसे ॥ १ ॥

महान्वैवत्वन्योऽस्ति क्रतुं प्रति ॥ विष्णो हि मुख्यतोऽर्थोऽयमग्नौ कांश्चिद्वदेते सुरान् ॥ २ ॥ महतो रजकात्स्व
र्गद्गो गधरोऽखिलं विदुः ॥ ३ ॥ माता अर्कं विशेषेण सन्निधिस्तत्र यद्धरेः ॥ ४ ॥ शुद्धाघोरबलाः क्षेत्रत्रा
तारः क्षतितोऽपि वा ॥ रम्यसत्सुखभोक्तारो मरुतो मारुतत्वतः ॥ एतादृशानि रूपाणि प्राणाग्निस्थानि चेति शतुः ॥
पृथग्वा तादृशान्येव देवान्यपि सर्वशः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ स्वर्गोपरि प्रकाशेश च सूर्यादावासेते सुराः ॥ नाको

न हि देवो न मर्त्यो महस्तव क्रतुं परः ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ २ ॥ ये महो रजसो विदुर्वैश्वदेवासो
अद्भुतः ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ३ ॥ य उग्रा अर्कमानं चरुना धृष्टास ओजसा । मरुद्भिरग्न
आगहि ॥ ४ ॥ येषु आघोरवर्षसः सुक्षत्रासो रिशादसः ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ५ ॥ ३६ ॥
येनाकस्याधरो च नेदिवि देवास आसते । मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ६ ॥ य ईत्खयंति पर्वतान्तिरः
संमुद्रमर्णवम् ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ७ ॥ आयेतु न्वंति रश्मिभिस्तिरः संमुद्रमोजसा ॥ मरु
द्भिरग्न आगहि ॥ ८ ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ९ ॥ ३७ ॥
॥ ११ ॥ ॥ इति प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

निर्दुःखरूपत्वाद्द्यूः प्रकाशस्वरूपतः ॥ ६ ॥ प्रतोलयंति च गिरिं स्तिरस्कृत्य च सागरम् ॥ पुरुषान् प्रकृतिं वा
पि पर्ववंतो हि जन्मना ॥ पुरुषाः सुसमूद्रे कात्समुद्रः प्रकृतिर्मता ॥ प्रकृतेः पुरुषाणां च प्रेरकः सन्सदाहरे ॥ स्व
रूपैर्वद्भुभिर्युक्त आयाहि स मसद्गुणैः ॥ ७ ॥ ११ ॥ ३७ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचिते श्रीमदृग्भाष्ये प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीमन्मध्वान्तर्गतश्रीमल्लुङ्गमीरमणाय नमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ ॥ सर्वजन्मकृतेविष्णुदेवायेयंस्तु
तिःकृता ॥ मुखेनविप्रैःकाण्वाद्यैःसैवयद्रतिधातमा ॥ १ ॥ वाङ्मात्रेणैवयोज्योयेचक्रुरिद्रायवाजि
नौ ॥ शमीभिर्विष्णुनिष्ठाभिर्यज्ञभागंचलेभिरे ॥ भगवांश्चैतदखिलंकृतवानृभुषुस्थितः ॥ पृथग्वाफल
दातृत्वात् ॥ २ ॥ परितोज्मायतश्चरन् ॥ परिज्माऽतोरथःकाम्यंसवरित्यभिधीयते ॥ वकामनइ
तिस्यस्मात् ॥ ३ ॥ सुधन्वैषांपितास्मृतः ॥ बृहस्पतेःकामधेनुमृजुभक्ताऋजूयवः ॥ अवेतनंस्वामिबला

॥ ॐ ॥ अयं देवाय जन्मनेस्तोमो विप्रैर्भिरासृया । अकारिरत्नधातमः ॥ १ ॥ यदं द्रायवचो
युजांततक्षुर्मनसाहरी । शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ २ ॥ तक्षन्नासंत्याभ्यां परिज्मानं मुखं रथम् ॥
तक्षं धेनुं संबुर्दुधाम् ॥ ३ ॥ युवाना पितरा पुनः सत्यमंत्राऋजूयवः । ऋभवो विष्टयं क्रत ॥ ४ ॥
संवोमदांसो अगमते द्रेण च मरुत्वंता । आदित्येभिश्च राजभिः ॥ ५ ॥ १ ॥ उत त्यंचमसं नवं त्व
ष्टुर्देवस्य निष्कृतम् ॥ अकर्त चतुरः पुनः ॥ ६ ॥ तेनोरत्नानि धत्तन् त्रिरासासां निमुन्वते । एक
मेकं सुशस्तिभिः ॥ ७ ॥

त्कर्मविष्टयत्रतेक्रत ॥ ऋतभूमिज्ञानभूमिर्भगवानृभुरीरितः ॥ येषां भूतमृतं कर्म यज्ञभागा मितोऽपिते
॥ ४ ॥ सहं द्रेण सहादित्यैः प्राप्ता युष्माकमिर्दिवः ॥ ५ ॥ १ ॥ एकंचमसंचतुरः कुरुतेत्याह तान्पुरा ॥ त्वष्टा
ग्निश्चैव देवानां वाक्यान्तदपितैः कृतम् ॥ द्यादित्सोक्तं परित्यज्य त्वष्टुः शुश्रूषणं कृतम् ॥ तं पूर्वकृतमैवैकंचम
संचतुरोऽक्रत ॥ ६ ॥ सप्तसंख्या निरत्नानि त्रिकालेष्वपि धत्तन् ॥ पुराणपंचरात्रेतिहासवेदान्हरिस्तथा ॥
मीमांसातर्कसहिता न्यंचवेदानथापिवा ॥ सप्तच्छंदांसि वैकं कंतदुणैरखिलैः सह ॥ ७ ॥

सुकर्मणा यज्ञभागमभजन्त्यधारयन् ॥ वह्नयो धारकत्वेन स्थिरत्वेन यथा गतिः ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ ह्वये सोमं प्रति च तौ ॥ १ ॥ शुभं न भूषणं मतम् ॥ २ ॥ तौ मित्रस्य प्रशस्यथौ हरेः ॥ ३ ॥ ४ ॥ रक्षांसि चोन्नतम् ॥ रक्षोरक्ष्याः प्रजायस्मादध्यो मार्गत्रयो जिज्ञताः ॥ पितृदेवमनुष्याणां गत्याभावाद्दधोगतेः ॥ ५ ॥ सत्येन गुणपूर्णेन विष्णुना तेन जायतम् ॥ स्वर्गैरेव विष्णुस्तु प्रकृष्टे च तेनेह रौ ॥ पदे गम्यत्वतः सम्यक्तस्मिन्नेव

अधारयन्त वह्नयो भजन्त सुकृत्यया ॥ भागदेवेषु यज्ञियम् ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ इहेन्द्राग्नी उप ह्वयेत योरित्स्तोमं मुशसि । ता सोमं सोमपातमा ॥ १ ॥ तायज्ञेषु प्रशंसतेन्द्राग्नी शुभतानरः । तागायत्रेषु गायत ॥ २ ॥ तामित्रस्य प्रशंसत यइन्द्राग्नी ताह्वामहे । सोमपासोमं पीतये ॥ ३ ॥ उग्रा संताह्वामह उपेदं सर्वं न सुतम् ॥ इन्द्राग्नी एह गच्छताम् ॥ ४ ॥ तामहं तासदस्पती इन्द्राग्नी रक्षं उज्जतम् ॥ अप्रजाः सं त्वत्रिणः ॥ ५ ॥ तेन सत्येन जातमधि प्रचेतुनेपदे ॥ इन्द्राग्नी शर्म यच्छतम् ॥ ६ ॥ ३ ॥ २ ॥ प्रातर्युजा विबोधया श्विना वेह गच्छताम् ॥ अस्य सोमं स्यपीतये ॥ १ ॥ यासुरथार्थी तमोभादेवादिं विस्पृशा ॥ अश्विना ताह्वामहे ॥ २ ॥ यावां कशामधु मृत्यश्विना स नृतावती ॥ तर्थायज्ञं मिमिक्षतम् ॥ ३ ॥

स्यभावतः ॥ तथा स्थितौ तु जायतमिति विष्णुर्विशेषतः ॥ उक्तः ॥ ६ ॥ ३ ॥ २ ॥ प्रातःस्तुतत्वेन प्रोक्तौ प्रातर्युजाविति ॥ अश्विनौ भगवांश्चैव प्रातर्योगेन गम्यते ॥ स्तुतिशब्दः स्तुतौ यस्माद्ध्रुव्येते वर्तमानकः ॥ बोधयेत्यत उक्तं तत्परतो बुध्यते कथम् ॥ १ ॥ कशया स्पृष्टिमात्रेण मधुरं कुरुतोऽस्वितम् ॥ अतो मिमिक्षतमिति स्पृशोमिक्षणमुच्यते ॥ वेदवाक्यस्तुतत्वेन कशासासूनुतावती ॥ तथैव घृतसोमा विस्पृशन्तया जिकं वसु ॥ ३ ॥

॥१॥ हितत्वाद्रमणीयत्वाद्विराजन्तीति च ॥ रूपं नारायणस्यैव पाणिशब्दोपलक्षितम् ॥ स्पष्टत्वात्सविता विष्णुः स ज्ञाता स्वपदादिकम् ॥ स एव देवता मुख्यतः हुणैक्येन देवता ॥ ५ ॥ ४ ॥ अयं कृत्वा पार्थिवे देहे सोपां न प्राज नार्दनः ॥ ६ ॥ सदा विजयदातारं सौरुत्तमराधसः ॥ अशेषपुण्यपापादिविशेषैश्चिदिति दर्शकम् ॥ आह्वयामः ॥ ७ ॥ सराधां त्रिशोभयत्यंजसा हरिः ॥ ८ ॥ नदीश्च भारती चैव होत्रा मातृतिरूपतः ॥ वरू

न हि वामस्ति दूरैक्यत्रारथेन गच्छथः ॥ अश्विना सोमिनो गृहम् ॥ ८ ॥ हिरण्यपाणि मृत्यै सवितारमुपह्वये ॥ सचेत्ता देवतापदम् ॥ ५ ॥ ८ ॥ अपां नपां तमवसे सवितारमुप स्तुहि ॥ तस्य व्रतान्युभसि ॥ ६ ॥ विभक्तारं हवामहे वसोश्चित्रस्य राधसः ॥ सवितारं नृचक्षु सम् ॥ ७ ॥ सखाय आनिषीद तसवितारस्तोम्यो नूनः ॥ दातारार्धां सिशुमति ॥ ८ ॥ अग्ने पत्नीं रिहा वहे देवानां मुशतीरुप ॥ त्वष्टारं सोमपीतये ॥ ९ ॥ आत्मा अग्र इहा वसे होत्राय विष्टु भारतीम् ॥ वरूत्राधिपणीवह ॥ १० ॥ ५ ॥ अभिनो देवी रवं सामहः शर्मणानूपत्नीः ॥ अच्छिन्नपत्राः सचंताम् ॥ ११ ॥ इहे ज्ञानी मुपह्वये वरुणार्नी स्वस्तये ॥ अग्नार्थी सोमपीतये ॥ १२ ॥ महीधौः पृथिवी च नडमं युज्ञं मिमिक्षताम् ॥ पिपृतां नो भरीमभिः ॥ १३ ॥

त्रां वरणीयत्वात् प्राणादुद्विस्वरूपिणीम् ॥ विष्णुश्च प्राणसंबन्धाद्भारतीत्येव चोदितः ॥ प्राणस्तु भरतो भारत त्वाद्भर्तृरूपतः ॥ होत्रा हुतत्वतो विष्णुः श्रीर्वापि धिषणामता ॥ १० ॥ ५ ॥ शर्मदत्त्वैव महतो विष्णो रक्षन्तोऽभितः ॥ प्राणैर्नैवावसाकं यस्मादविधवाः सदा ॥ अतो ह्यच्छिन्नपत्रास्ताः सदा युक्कणभूषणाः ॥ ११ ॥ भरणीर्नः पारयेतां दुःखेभ्यः श्रीश्च भूश्च ते ॥ स्वयं वा भगवानन्ये रोदसी लोके देवते ॥ १३ ॥

तयोः पथस्तु विज्ञानं धृतवत्सापरोक्षकम् ॥ यल्लोके देवतापि स्याद्भारी ज्ञाने देवता ॥ विष्णोर्नित्यपदस्थं यज्ज्ञानं
यद्धृतवत्पथः ॥ लिहंति विभ्रास्तज्ज्ञानं बुद्धिभिस्तत्प्रसादतः ॥ गांधारयन्वर्तयेयद्रंधर्वस्तेन केशवः ॥ १४ ॥ स्यो
नासुखकरी स्यान्नो यतो न श्यसि नो नृबद् ॥ निवेशनी साऽधारत्वाच्छर्मयच्छमहत्तरम् ॥ १५ ॥ असुरेभ्यो
जगद्धृत्वा यतो विष्णुस्त्रिविक्रमैः ॥ आरभ्य पृथिवीं सप्तलोकैः साकं जगत्पतिः ॥ चक्रे सुरान्पदस्थानप्यतो दे
वा अवंतुनः ॥ विशिष्टबलचेष्टत्वाद्धिष्णुरित्यभिधाहरेः ॥ प्राणं बलं षकारं चणकारं चाहि श्रुतिः ॥ १६ ॥ रभं

तयोरिहूतवत्पथो विप्रारिहंति धीनिभिः ॥ गंधर्वस्य ध्रुवे पदे ॥ १४ ॥ स्यो नापृथिवि भवानक्षरा
निवेशनी ॥ यच्छानः शर्मसंप्रथः ॥ १५ ॥ ६ ॥ अतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ॥
पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ १६ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ॥ समूहमस्य पांसुरे ॥
॥ १७ ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ॥ अतो धर्माणि धारयन् ॥ १८ ॥ विष्णोः
कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे ॥ इद्रस्य युज्यः सर्वा ॥ १९ ॥

तिपांसवो यत्र पांसुरपदमीरितम् ॥ समूढं तत्र विश्वं हि पांसुवज्जगतः पतेः ॥ १७ ॥ वेदान्कालान्गुणौ ह्योका
न्देवमानुषदानवान् ॥ चेतनाचेतनान्मिश्रांस्त्रीणि पदा विचक्रमे ॥ रक्षकत्वेन सर्वाणि स्रष्टुमर्तुत्वतस्तथा ॥
मोक्षदत्वेन च विभुः स्तंभनी यो न केनचित् ॥ धारकांश्चैव वाग्वादीन्धारयन्वर्तते ततः ॥ १८ ॥ जानीथ वि
ष्णु कर्माणि प्राणिकर्माण्यशेषतः ॥ यतो जातान्यविज्ञातो भगवान्सर्वदेव च ॥ स्पश ज्ञातदृशो यस्मादिद्रस्य
सहितः सर्वा ॥ प्राणस्यैवैन्द्रनाम्नश्च कस्मिन्बहमिति श्रुतेः ॥ त्वये दिद्रेति वचनात्प्राण इन्द्राभिधोमतः ॥ १९ ॥

रमाब्रह्मशिवादिभ्योयद्विष्णोः परमंपदम् ॥ रूपंपश्यंति निर्मुक्ताः संसारात्सूरयः सदा ॥ चक्षुर्दिवीव व्याप्तं यद-
दृश्यं फलदर्शितम् ॥ २० ॥ संदीपयंति विज्ञानैः संसारात्प्राज्ञागराः ॥ विपन्यवो ज्ञानितमा विष्णो र्यत्परमं
पदम् ॥ तात्पर्याधिक्यविज्ञास्या अर्थमेतं पुनर्जगौ ॥ २१ ॥ ७ ॥ ३ ॥ वीर्यवंतश्च ये सोमाय जमानेऽसाध-

तद्विष्णोः परमंपदं सदा पश्यंति सूरयः ॥ दिवीव च क्षुरातंतम् ॥ २० ॥ तद्विप्रांसो विपन्यवो
जागृवांसः समिधते ॥ विष्णो र्यत्परमंपदम् ॥ २१ ॥ ७ ॥ ३ ॥ तीव्राः सोमांस आगच्छाशीव
तः सुता इमे ॥ वायो तान् प्रस्थितान् पिब ॥ १ ॥ उभा देवादि विस्पृशेद्रवायू हवामहे ॥ अ-
स्य सोमस्य पीतये ॥ २ ॥ इंद्रवायूमनोजुवा विप्राह्वंत ऊतये ॥ सहस्राक्षा धियस्पती ॥ ३ ॥
मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये ॥ जज्ञाना पृतदक्षसा ॥ ४ ॥ ऋते न यावता वृधा वृतस्य ज्यो-
तिषस्पती ॥ तामित्रावरुणा हुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वा भिरूतिभिः ॥
करं तान्नः सुराधंसः ॥ ६ ॥ अरुत्वंतं हवामहे इंद्रमा सोमपीतये ॥ सजूर्गेनेन तृपतु ॥ ७ ॥ इंद्रं
ज्येष्ठामरुद्रं देवांसः पूर्षरातयः ॥ विश्वेममं श्रुता हवामहे ॥ ८ ॥

काः ॥ पिबतान् ॥ १ ॥ सर्वदेवानां ज्ञानाधिक्यौ दिविस्पृशौ ॥ २ ॥ मनसः प्रेरकौ चैव बहुज्ञानौ धियस्पती
॥ ३ ॥ जज्ञानौ व्यज्यमानौ तु यजमानस्य शोधकौ ॥ ४ ॥ परेण ब्रह्मणा तस्मिन्द्वौ सत्यपती सदा ॥
सत्यं ज्योतिः प्रकाशत्वा तौ मित्रावरुणा हुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ संसिद्धान् कुरुतांस्तौ ॥ ६ ॥ सगणस्तु
प्यतां हरिः ॥ ७ ॥ पूर्वापूर्णत्वतो विष्णुस्तन्मित्राः पूर्षरातयः ॥ ८ ॥

सहसाबलरूपेणशक्रेणसहिताःसुराः॥मदज्ञानंहतातीवदानशीलानशक्नुयात्॥ दुर्वाक्तद्वान्पुमान्वानो ॥१॥
भारतीपृथ्विरुच्यते ॥ गोरूपाचक्रचित्साभूत्तत्सुताश्चाखिलाःसुराः ॥ अन्यत्रापिसुतास्तस्या ॥१०॥१॥
जयतामिवतद्धुनिः ॥ धैर्याद्यातियदाविष्णुवायुंवायाथनोत्तमम् ॥ ११ ॥ दोषत्यागाद्गुणप्राप्तेर्हस्कारावो
युरुच्यते ॥ विद्युद्विशिष्टज्ञानत्वाद्वारतीतत्सुताहिते ॥ सर्वदेवाश्चमरुतोरक्षत्वेतादृशोहरिः ॥ तत्तदंतर्गतत्वे

हतवृत्रंसुदानवद्रैणसहसायुजा ॥ मानौदुःशंसईशत ॥ १ ॥ विश्वान्देवान्हवामहेमरुतःसो
मपीतये ॥ उग्राहिपृथ्विश्चमातरः ॥ १० ॥ १ ॥ जयतामिवतन्यतुमरुतामेतिधृष्णुया ॥ य
च्छुभंयाथनानरः ॥ ११ ॥ हस्काराद्विद्युत्तत्स्पर्धेतोजाताअंवतुनः ॥ मरुतोमृळयंतुनः ॥ १२ ॥
आपूंपंचित्रबर्हिषमावृणोधरुणंदिवः ॥ आजानृष्टंथापशुम् ॥ १३ ॥ पुपाराजानुमावृणिरप
गृह्णंगुहाहितम् ॥ अविंदच्चित्रबर्हिषम् ॥ १४ ॥ उतोममह्यमिंदुभिःषड्युक्तौअनुसेपिधत् ॥ गो
भिर्यवंचनवचर्कषत ॥ १५ ॥ १० ॥ अंबयोयन्यध्वभिर्जामयोअध्वरीयताम् ॥ पंचतीर्मधु
नापयः ॥ १६ ॥

न ॥ १२ ॥ पृषापूर्णत्वतश्चसः ॥ आधृणि.पूर्णरश्मित्वादाजनश्चित्रबर्हिषम् ॥ ब्रह्माणंचदिवोदेव्याभ
तारंवायुमाजगाम् ॥ यथागतम् ॥ १३ ॥ जगद्राजमविंदद्भगवान्सुतम् ॥ स्वकुक्षिगूढं ब्रह्माणम् ॥ १४ ॥
मह्यंसेमैश्वर्यतपितः ॥ साधयामासषड्युक्तानिंद्रियाणिचकारच ॥ साधनंशक्तिदानंतुगोभिर्वाभिर्यथाय
वम् ॥ १५ ॥ १० ॥ अंबयोमातरोद्यापःकारणत्वात्सहोदराः ॥ जगतोजामयोयस्मात्सहताभिर्विवर्ध
ते ॥ अध्वरंकुर्वतांक्षीरंसोमंचापिप्रपंचतीः ॥ संपृक्ताः ॥ १६ ॥

याःसमीपस्थाःसूर्यस्यसहिताअपि ॥ १७ ॥ ह्ययामितायाःपिवंतिगावोनःसर्वथाहविः ॥ कार्येनदीभ्यः ॥ १८ ॥ तास्वंतरदृश्यममृतंस्थितम् ॥ अपामेवप्रशंसार्थसहायाःसंतुनःसुराः ॥ १९ ॥ तात्पर्यार्थपुनर्वाक्यंसु स्वाधारोद्गुताशनः ॥ २० ॥ ११ ॥ वरूथंगुमिरुद्विष्टाज्योतिर्विष्णुदृशेतथा ॥ सूरिप्राप्योयतोविष्णुःसूर्यं

अमूर्याउपसूर्येयामिर्वासूर्यःसह ॥ तानोहिन्वन्त्वध्वरम् ॥ १७ ॥ अपोदेवीरुपह्वयेय त्रगावःपिवंतिनः । सिंधुभ्यःकर्त्तव्यहविः ॥ १८ ॥ अपस्वंतरमृतमप्युभेपजमपामृतप्रशं स्तये । देवाभवंतवाजिनः ॥ १९ ॥ अप्सुमेसोमोअब्रवीदंतर्विश्वाभिमेपजा । अग्निंचवि श्वशंभुवमापंश्चविश्वभेपजीः ॥ २० ॥ ११ ॥ आपःपृणीतभेपजंवरूथंनन्वेदमम । ज्योक्नुसू र्यदृशे ॥ २१ ॥ इदमापःप्रब्रह्मयत्किंचदुरितमग्नि । यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशिपउतानृतम ॥ २२ ॥ आपोअद्यान्वचारिप्रंरसेनसमगस्महि । पर्यस्वानग्रआर्गहितमांसंरुजवर्चसा ॥ २३ ॥ संमाग्नेवर्चसासृजसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मैअस्यदेवाइंद्रोविद्यात्सहकृपिभिः ॥ २४ ॥ १२ ॥ १२ ॥ ५ ॥ कस्यनूनंकंतमस्यामृतानांमनोभेचादेवस्यनाम । कोनोभ ह्याआदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयमातरंच ॥ १ ॥

त्यग्निधीयते ॥ पूणदानेऽ ॥ २१ ॥ खिलंपापंपापःप्रवहतापिनः ॥ हिंसाजंशेफजंचैवतथैवानृतसंभवम् ॥ २२ ॥ रसेनसंगताश्चस्मोयस्मादनुचराहिवः ॥ २३ ॥ कुर्युर्मामपिविद्वांसमदर्थसर्वदासुराः ॥ एनंमामि तिवार्थःस्यादनुजानंतुवोदितम् ॥ २४ ॥ १२ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शुनःशेपोददर्शानउत्तरंपरसृक्शतम् ॥ यूषा दात्मविमोक्षायस्तुवन्देवान्पृथक्पृथक् ॥ व्यूनंशतमिहेवान्धच्चतुर्थंपंचमेपिच ॥ मंडलेब्रह्मणोक्तस्तुक्रमोत्रा

पिष्टृचां भवेत् ॥ कर्तुः परानंदतनोरिदानीं मनोमहे चारुविष्णोः सुराणाम् ॥ नानाभेशश्चैदिदिरथैपुनर्दादृशेयतां मातरं च देवम् ॥ समुक्तानाममृतानामजेशमुख्यानां चाभ्यधिको यत्सुखादौ ॥ तेनोक्तो सौक्यतमो रंजितत्वात्स चादिनिर्महती तन्मही च ॥ देशानंत्यात्तन्महत्त्वगुणैस्तु कालाच्चोक्तं तस्य चाखंडितत्वम् ॥ स एव माता च पिता च देवस्तस्मिन्सदा संस्थितास्तपुनर्दात् ॥ अत्तिविश्वं तेन चैवादिनिस्स श्रीर्वा ब्रह्मा प्रोक्त एव क एवा गुणाश्च तस्य ॥ अभ्यधिकाः सैव जीवेभ्यस्तत्सोपितद्वाक्ययोग्यः ॥ इदं त्वसौ विष्णवे चैदिदिरथैप्राप्तानस्मानपितौ सर्वगत्वात् ॥ विशेषेण प्राप्तिस्तस्य चातिर्वैकुण्ठादिलोकोक्तो हरेश्च ॥ १ ॥ तस्यैवान्यद्रूपमद्रयाख्यमुक्तं यो यज्ञशो हूयते

अग्नेर्वयं प्रथमस्यामृतानां मनोमहे चारुदेवस्युनामं । स नो मत्स्या अदितये पुनर्दात्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ २ ॥ अभित्वा देवसवितरीशानं वार्याणाम् ॥ सदा वन्भागमीमहे ॥ ३ ॥ यश्चिद्विद्वद्ब्रथाभगः शशमानः पुरा निदः ॥ अद्भुतो हस्तर्थादधे ॥ ४ ॥

जामदग्नयः ॥ स देवानां प्रथमो नाम तस्य स्मृतं सार्थं सर्वकामप्रदं स्यात् ॥ २ ॥ सवितेत्यपरं रूपं जगत्कारणमीशितुः ॥ वित्तानामीश्वरं तंतु वार्यं हिवरणीयतः ॥ वित्तरक्षन् वन्नित्यमात्मानं भागमेभ्यहम् ॥ त्वामैश्वर्यादिसमितिम् ॥ ३ ॥ योपिते परमो भगः ॥ इत्थं भूतो विकारित्वाच्छशमानः सुखाधिकः ॥ नेदीयसो ब्रह्मणोऽपि पूर्वोद्वेषादिवर्जितः ॥ हस्तयोस्तदधे देवतवरूपमनामयम् ॥ निदोदवीय इति तु विरुद्धार्थद्वयाभिधौ ॥ दूरसाभीप्यवचनानुभावपिमहोदधौ ॥ यदान्यस्स विता देवस्तव स्वामी भगो हरिः ॥ अद्भुतो विष्णुरित्युक्तेस्तमहं हस्तयोर्दधे ॥ ४ ॥

विष्णुभक्तस्य ते रायो मूर्धनिराय उत्तमम् ॥ तवावसारभेविद्यामुच्चैरश्रामितफलम् ॥ ऐश्वर्यादिगुणा
यस्य भगो भक्तं परात्मनः ॥ तस्य ते वित्तमश्रामितवरक्षाबलाद्धरे ॥ ५ ॥ १३ ॥ क्षतान्त्राणं तेवल
संविदं च पूर्णनापु मुक्तिगाये विशिष्टाः ॥ अपि स्वयं संसृते रूपतंतः पतयंतो न्यांश्छिष्यभक्तानुदाराः ॥ स
दाशुभान्याचरंतोऽपि देवा अब्देवता आपदतिश्रुतिर्यत् ॥ गंगाद्यावावायुदेवस्य विष्णोरुत्पत्तिर्ये जानते देवसं
घाः ॥ वयः सुपर्णा इति वाप्य ॥ ६ ॥ बुधे प्रकाशतः संभजतः स्य मुच्चैः ॥ स्तूपं स्थानं ददते पूतदक्षो नीचस्था

भगं भक्तस्य ते वयमुदशेम तवावसा । मूर्धनिराय आरभे ॥ ५ ॥ १३ ॥ न हितेऽत्र
न स हो न मुन्यं च नामीपु तयंत आपुः । नैमा आपोऽनिमिपंचरंती न ये वा तस्य प्रमिनंत्यभ्वम्
॥ ६ ॥ अबुधे राजा वरुणो वनस्योर्ध्वं स्तूपं ददते पूतदक्षः । नीचीनां स्तुरुपरिबुधैर्नामस्मे अं
तर्निहिताः केतवः स्युः ॥ ७ ॥ उरुं हिराजा वरुणश्चकार सूर्याय पंथामन्वेत वा उ । अपदे पादा प्र
तिधा तवे करुतापं वक्ता हृदया विधश्चित् ॥ ८ ॥

अप्यूर्ध्वगास्ते न स्युः ॥ नीचाश्च ये मुक्तिगामानुषाद्यास्तोषां बुधो नीचलोकः सुरेभ्यः ॥ नीचा गुणा अप्रका
शोऽथ वैषांनी चोच्चत्वं क्रमश्चाविरिचात् ॥ अस्माकमंतर्निहितानि नित्यं ज्ञानानि भूयासुरतोऽधिकानि ॥ भ
वंत्यहं भवितुं वा भविष्याः स्युर्द्विर्गहेऽप्राथनैवाधिकार्थे ॥ ७ ॥ उरुं राजां रजनाद्राजनाद्वा सूर्याय पंथानमसौ
चकार ॥ स्वाज्ञानुसारेण सैव गत्यै पादावपादाय च गंतवै करोत् ॥ अज्ञाय विज्ञानमकः संगंतुमात्मानमित्यर्थ
इहां जसोक्तः ॥ बुद्धेर्धातुः शंकरस्यापि दोषान्वक्ता ज्ञानाच्छिष्यकत्वाच्च विष्णुः ॥ ८ ॥

जगद्रक्षासाधनान्यप्यनंतान्यनंतधासंतिपुनस्तवेश॥ अगाधरूपामहतीशुभाचमतिर्ममत्वद्विषयेसदाऽस्तु ॥
 ऋतज्ञानप्रतिरूपत्वहेतोर्निर्ऋत्याख्यादुर्मितेदूरएवाबाधस्वदुर्ज्ञानिजननिरस्यस्यर्गात्पराकृत्यचशश्वदेवाकृ
 तंचपापंप्रमुमुग्धिमत ॥ ९ ॥ ऋक्षाण्यमीनिहितानित्वयोच्चैः ॥ दृश्यानिरात्रौनदिवात्वयैवेत्यादीनिकर्मा
 ण्यनिरोधितानि॥ पश्यन्परानंदतनोस्तैवैवचंद्रो नित्यंदृश्यमानस्त्वयैवा॥ संप्रेरितोयातिपरेचदेवाएवंत्वदाज्ञाक

शततैराजन्भिषजःसहस्रमुर्वीगभीरासुमतिष्ठेअस्तु । बाधस्वदूरेनिर्ऋतिपराचैःकृतंचिदेनःप्र
 मुमुग्ध्यस्मत् ॥ ९ ॥ अमीयकक्षानिहितासउच्चानक्तंदृष्ट्रेकुहचिद्विवेयुः । अदब्धानिवरु
 णस्यव्रतानिविचारकश्चंद्रमानक्तमेति ॥ १० ॥ १४ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशां
 स्तेयजमानोहविभिः । अहेळमानोवरुणेहबोध्युरुशंसमानआयुःप्रमोषीः ॥ ११ ॥ तदिन्न
 क्तंदिवामह्यमाहुस्तदयंकेतोदुदअविचंष्टे । शुनःशेपोयमह्वद्वृभीतःसोअस्मान्राजावरुणो
 मुमोक्तु ॥ १२ ॥ शुनःशेपोह्यह्वद्वृभीतस्त्रिष्वदित्यद्रुपेदुपुबद्धः । अवैनराजावरुणःससृज्या
 द्विदौअदब्धोविमुमुकोक्तुपाशान् ॥ १३ ॥

रणाःसदैव ॥ १० ॥ १४ ॥ एवंगुणोयत्त्वमतोव्रजामिसदाशरण्यशरणवेदवाचा ॥ नमन्नन्योयजमानोहवि
 भिस्तदाशास्तेत्वद्गतिदेवदेव ॥ अनिदन्नस्मान्नामन्नात्रबुद्ध्यासंबोधयोच्चैःस्तुतमस्मदायुः ॥ छेत्सीः ॥ ११ ॥
 नक्तंदिवसेचैतदेवस्तोत्रत्वदीयंप्रादुरार्याःसुकार्यमा॥ मध्यंकेतोज्ञानरूपोहृदिस्थोनारायणोवत्तयंतंन्यरूप
 म् ॥ पश्यत्यपीशोयंसमह्वद्वृभीतःसनोदेवोमोचयत्वग्र्यदुःखात् ॥ १२ ॥ शुनःशेपोह्यह्वद्वृभीतःस्थानत्रये
 विक्रयाद्यैःसुबद्धः ॥ द्रुतंप्राप्तानिद्रुपदानिविक्रयोयेपूबंधःसंज्ञपनोद्यमश्च ॥ आदित्योसावादिसंस्थःपरे

शोबारीशांतःसंस्थितःस्तूयतेऽत्र ॥ शुनःशेपोयमित्यादिकेनवारीशोपिष्ट्वृषिणास्तूयमानः ॥ गुणास्त्रयोद्भवे
दानीतिचोक्ताद्रवत्ययंजीवसंघोहियत्र ॥ करोत्वेनमवसृष्टंस्तुतेःसप्रसन्नोस्मान्कर्मपाशान्मुमोक्तु ॥ १३ ॥
निंदांचतेऽवागतेर्हेतुभूताममवगच्छामःसेयमित्यप्ययोग्याम् ॥ नमस्कारैस्त्वद्रतैस्त्वन्मखैश्चहविर्युक्तैस्त्व
त्प्रसादात्सचत्वम् ॥ क्षितिरस्मभ्यंप्राणरंताखिलज्ञोवियोजयास्मत्कृतान्याश्वघानि ॥ १४ ॥ पुण्यंपापं
मिश्रमित्येवपाशान्यथायोग्यंश्रथयान्येपुदत्वा ॥ त्वन्निष्ठयातेनवयंत्वदीयलक्ष्याःपुत्राःस्याममुक्ताःस्तुते
श्च ॥ एषाविष्णोःकेवलाप्येवमन्याअयोग्यायाअन्यदेवेपुसम्यक् ॥ वाक्यैर्विशिष्टैरपवादहीनैर्ज्ञेयागुणा

अवतेहेळोवरुणनमोभिरवयज्ञोभिरीमहेहविर्भिः । क्षयंन्त्रस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनांसिशि
श्रथःकृतानि ॥ १४ ॥ उदुत्तमंवरुणपाशंस्मदवाधंविमध्यधंश्रथाय । अथावयमादित्य
व्रतेतवानागसोअदितयेस्याम ॥ १५ ॥ १५ ॥ यच्चिद्वितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतम् ॥
मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ १ ॥ मानौवुधायहृत्तवैजिहीळानस्यरीरधः ॥ माहृणानस्यमन्यवै ॥ २ ॥

अन्यदेवेपुचैव ॥ पतिःसोमोवरुणस्याप्यथाग्नेःपतिःसूर्यस्तावुजौतुल्यवीर्यौ ॥ मृर्याचंद्रमसोःपतिरिंद्रोऽस्य
रुद्रःपतिर्ब्रह्मापतिरस्यापिविष्णुः ॥ पतिर्मुक्तेर्वसुदेवोऽथदृष्टेर्ब्रह्माविद्यायाःशर्वइंद्रःक्रियायाः ॥ क्रियांशा
नामधिपाअन्यदेवास्तथाफलानामपिभुक्तिमार्गे ॥ यथायोग्यंस्वेन्द्रियप्रेरकाश्चततःपृज्यादेवतामुक्तिका
मैः ॥ इतिश्रुतेस्तारतम्यंगुणानांज्ञात्वायोग्याःश्रुतयस्तत्रतत्र ॥ १५ ॥ १५ ॥ ५ ॥ दिवसेदिवसेदेवकुर्मो
यदपितेव्रतम् ॥ यथैवसुजनाः ॥ १ ॥ मानोहंतुसाधयनिघ्नते ॥ जिहीळानस्यजन्धर्महरतोमाचमन्यवे ॥ २ ॥

मनस्त्वयिनिबध्नीमोगीभिर्श्वंविद्योजितम् ॥ बध्नातिसारथिर्यद्वृन्मृळीकोरक्षकोधिकम् ॥ त्वन्मनो
स्मासुवागीर्भिरक्षणायविसीमहि ॥ ३ ॥ पराक्वपतंतिप्रज्ञामेविविधाःशुभलब्धये ॥ पक्षिणोवसती
र्यद्वृद्धानत्वांग्रामुवंतिच ॥ ४ ॥ अतोखिलक्षत्रपतिमाह्वयामःकदावयम् ॥ अविनाशिनंरक्षणायमहाद
र्शनमंजसा ॥ ५ ॥ १६ ॥ तत्रसादाद्ब्रह्मवायूसममेवावगच्छतः ॥ वेनतौहिविजानंतौतौहिज्ञानिवरोमतौ ॥

विमृळीकायतेमनोरथीरश्वंनसांदितम् ॥ गीर्भिर्वरुणसीमहि ॥ ३ ॥ पराहिमेविमन्यवःपतं
तिवस्यइष्टये ॥ वयोनवंसवीरुपं ॥ ४ ॥ कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे ॥ मृळीकायौ
रुचक्षंसम् ॥ ५ ॥ १६ ॥ तदित्समानमांशातेवेनंतानप्रयुच्छतः ॥ धृतव्रतायदाशुषे ॥ ६ ॥
वेदायोवीनांपदमंतरिक्षेणपतंतम् ॥ वेदनावःसमुद्रियः ॥ ७ ॥ वेदमासोधृतव्रतौद्वादशम्
जावतः ॥ वेदायउपजायते ॥ ८ ॥ वेदवार्तस्यवर्तनिमुरोर्ऋष्यस्यबृहत्तः ॥ वेदाथेअध्या
सते ॥ ९ ॥ निषसादधृतव्रतौवरुणःपुस्त्याइस्वा ॥ साम्राज्यायसुक्रतुः ॥ १० ॥ १७ ॥

यथाज्ञानंप्रयोगंचदाशुषेकुरुतोनतौ॥अश्विनौवरुणश्चेत्स्थात्॥६॥आकाशेपक्षिणांपदम्॥वेच्यसौसूक्ष्मवि
ज्ञानात्तथानावोजलेऽब्धिगः॥मुक्तानांचस्थितिवेदज्ञानस्यचगतिंपराम्॥क्षीराब्धिश्चयनोविष्णुः॥७॥कालं
कालोद्भवैःसह ॥यआत्मनःसमीपेचजायेतंचपद्मजम्॥मुक्तंवा ॥८॥वर्तनांवायोर्महतोऽतिप्रकाशिनः॥
बृहतोज्ञानिनश्चैवबृहतोमहतोपिवा॥अधिकानिपदान्धेवदेवाअध्यासतेऽपितान् ॥९॥साम्राज्यायसपस्त्या
सुनिषसादप्रजासुच ॥ सुज्ञान ॥ १० ॥ १७ ॥

स्तत्रसन्विश्वान्यद्भुतानिचपश्यति ॥ कर्ताचिकित्वात्सकृतकर्तव्यानिचपश्यति ॥ ११ ॥ विश्वान्यहा
निनोदेवःसुपथानिकरोत्वसौ ॥ ददात्वायूपिनोनित्यमुक्तौवा ॥ १२ ॥ अतिद्रुतभ्रमम् ॥ हितंचरमणीयंच
चक्रंस्वर्णंचवर्णतः ॥ अबिभ्रच्चसुनिर्णिकंशुद्धवंस्त्रमवस्तच ॥ अविज्ञातचरोदेवाःस्पशस्तस्यनिषेदिर ॥
परितोवरुणःपाशमबिभ्रद्भुतबंधनम् ॥ १३ ॥ स्तंभयंतिनयंवीरास्तंभकाअपिराक्षसाः ॥ जनानांद्रोहि
णौदैत्याःशत्रवश्चाभिमातयः ॥ १४ ॥ असमंचयशश्चक्रैयोस्माकंहृदयेषुच ॥ अमानुषेषुचान्येषुसमंता

अतोविश्वान्यद्भुताचिकित्वा अभिपश्यति ॥ कृतानियाचकर्त्वा ॥ ११ ॥ सनोविश्वाहां
सुक्रतुरादित्यःसुपर्थाकरत् ॥ प्रणआयूषितारिषत् ॥ १२ ॥ विश्रद्रापिंहिरण्यग्र्यवरुणो
वस्तनिर्णिजम् ॥ परिस्पशोनिषेदिरे ॥ १३ ॥ नयंदिप्संतिदिप्सवोनद्रुह्वाणोजनानाम् ॥
नदेवमभिमानयः ॥ १४ ॥ उतयोमानुषेष्वायशंश्चक्रेअसाम्या ॥ अस्माकमुदरेष्वा ॥ १५ ॥
॥ १८ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यंतीरनु ॥ इच्छंतीरुरुक्षसम् ॥ १६ ॥ संनुवोचावहे
पुनर्यतोमिमध्वाभूतम् ॥ होतैवक्षदंसेप्रियम् ॥ १७ ॥ दर्शनुविश्वदर्शनंदर्शरथमधिक्षमि ॥
एताजुषतमेगिरः ॥ १८ ॥ इममैवरुणश्रुधीहवमद्याचमृळ्य ॥ त्वामवस्युराचके ॥ १९ ॥

दात्मनःसदा ॥ अङ्गेष्वपि च मर्त्येषु व्यतनोदात्मनो यशः ॥ १५ ॥ १८ ॥ महाज्ञानं परेशानमिच्छंस्त्योमम
धीतयः ॥ सर्वतोयांति यद्वच्च गावः शृङ्गस्वराननु ॥ १६ ॥ आपूर्णं मधुमोक्षस्थं सुखं पचसि मे शिवत् ॥ तत्सं
वोचावहैभूयः प्रियस्त्वं मम यत्सदा ॥ १७ ॥ अदर्शं च सर्वज्ञं तद्रथं च भुवि स्थितम् ॥ सुगिरो मे जुषत च
॥ १८ ॥ त्वावनेप्सु राहं च के ॥ पश्येयम् ॥ १९ ॥

त्वं च विश्वस्य राजा भवसि मे धिरः ॥ मेधावान् गमः पृथिव्याश्च सकाले च प्रतिश्रुधि ॥ २० ॥ सत्वं त्रिगुणपाशान् लोमुमुग्धिच्छिच्छिधांजसा ॥ २१ ॥ १९ ॥ ६ ॥ अथस्तौ त्वग्रिगं विष्णुमग्निमप्यग्निगोचरेः ॥ वचनैः ॥ सर्वदेवानां पूजायै प्रोद्यतो भवान् ॥ वसिष्ठास्तत्तमवस्त्राणि भूषणैरप्यलंकुरु ॥ कुर्वन्नुत्सवमत्यन्तमस्मदीयं मखं यज ॥ नित्यमेध्यहरदेवभोग्यान् नानां सदापते ॥ ऊर्जितानां जनानां वास्वस्मिन्नो अध्वरं यज ॥ रमयत्य

त्वं विश्वस्य मे धिरदिवश्च गमश्च राजसि ॥ सयामं निप्रतिश्रुधि ॥ २० ॥ उदुत्तमं मुमुग्धि नो विपाशं मध्यमं चूत ॥ अवाधमानि जीवसे ॥ २१ ॥ १९ ॥ ६ ॥ वसिष्ठा हि मिमेध्यवस्त्राण्यूर्जापते ॥ सेमनो अध्वरं यज ॥ १ ॥ निनो होता वरेण्यः सदाय विष्टुमन्मभिः ॥ अग्ने दिवित्मन्तावचः ॥ २ ॥ आहिष्मांसनवैपितापिर्यजत्यापये ॥ सखा सख्ये वरेण्यः ॥ ३ ॥ आनो बृहर्गिरिशादसो वरुणो मित्रो अर्यमा ॥ सीदंतु मनुषो यथा ॥ ४ ॥ पूर्य होतरस्य नो मंदस्व सख्यस्य च ॥ इमा उपुश्रुध गिरिः ॥ ५ ॥ २० ॥ यच्चिद्विंश श्वं तात नादेवं देवं यजामहे ॥ त्वेइद्धूयते हविः ॥ ६ ॥ प्रियो नो अस्तु विशतिर्होता मंद्रो वरेण्यः ॥ प्रियाः स्वग्रयो वयम् ॥ ७ ॥ स्वग्रयो हि वार्य देवासो दधिरेचनः ॥ स्वग्रयो मनामहे ॥ ८ ॥

ध्वनिशुभे येन तेनाध्वरो मखः ॥ १ ॥ वचो नो निनयात्यंतं दिवि व्याप्ततया सदा ॥ अशेषे देवगत्वेन मन्मभिर्मितिभिः सह ॥ अवमोदशो देवेषु वह्निर्विष्णुस्तु तस्थितः ॥ २ ॥ सख्ये च सूनेवे मद्यमायजत्येष देवताः ॥ आपिः प्राप्यो मम स्वामी भूत्य त्वान्मह्यमापये ॥ ३ ॥ ४ ॥ अस्य मे र्थे कुरु मंदस्वातं न्यान्मादयस्व वा ॥ ५ ॥ २० ॥ शश्वद्विस्तरतः सर्वान्यदा देवान्यजामहे ॥ तदा त्वग्येव हि हविर्हूयते ॥ ६ ॥ सप्रियो भव ॥ मंद्रो मदकरः ॥ ७ ॥ ८ ॥

स्त्रीणांपुंसांचोभयवर्णिनाम् ॥ ९ ॥ चनःसुखंधाअस्मासुवायोःपुत्रोग्निरेवचेत् ॥ भगवान्वायुनाव्यंग्यो
॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ वारवान्वडवामुखः ॥ स्वदृष्टांतोहरेर्यस्माद्विष्णुःसवडवामुखः ॥ १ ॥ सूनुःस
शवसोवायोःपृथुज्ञानःसुशेवकृत् ॥ सुखकृन्नोभवेन्मीढान्स्वामीनःसूनुरेववा ॥ व्यंग्यत्वाद्वायुनासार्धसुशे
वःसुसुखात्मकः ॥ २ ॥ आसात्समीपतश्चास्मानघार्थार्योर्निपाहिच ॥ प्रतिप्रतिसदोनित्योविश्वायु ॥ ३ ॥
स्वमिमांस्तुतिम् ॥ सनिंदानस्वरूपांचगायत्रीछंदआत्मिकाम् ॥ नव्यांसंस्तुतिपुश्रेष्ठांवदेवेषुसादरम् ॥ ४ ॥

अर्धानउभयेपाममृतमर्त्यानाम् ॥ मिथःसंतुप्रशंस्तयः ॥ ९ ॥ विश्वेभिरग्नेअग्निभिरिमंयुजा
मिदंवचः ॥ चनोधाःसहसोयहो ॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ अश्वंनत्वावारवंतंवदध्याअग्निनमो
भिः ॥ सम्राजंतमध्वराणाम् ॥ १ ॥ सर्वानःसूनुःशर्वसापृथुप्रगामासुशेवः ॥ भीढौअस्मा
कंबभूयात् ॥ २ ॥ सनोदूराच्चासाच्चनिमर्त्यादद्यायोः ॥ पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ ३ ॥ इ
ममपृत्वमस्माकंसनिंगायत्रंनव्यांसम् ॥ अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ ४ ॥ आनोभजपरमेष्वावाजे
षुमध्यमेषु ॥ शिक्षावस्वोअंतमस्य ॥ ५ ॥ २२ ॥ विभक्तसिचित्रभानोसिधोरुमाउपाक
आ । सद्योदाशुपैक्षरसि ॥ ६ ॥ यमग्नेपृतसुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । सयंताशश्वन्तीरिपः ॥ ७ ॥

उत्तमाधममध्येषुभोगेष्वस्मानवामुहि ॥ रक्षकत्वेनशिक्षास्मान्ज्ञानवस्वर्थमेवच ॥ अंतमोक्षेमितत्वेनज्ञा
नमंतममुच्यते ॥ ५ ॥ २२ ॥ क्षीराब्ध्यूर्मिसमीपस्थोमुक्तभोगविभागदः ॥ यजमानायसद्यश्चक्षरस्यखि
लमीप्सितम् ॥ नित्यमुत्तमेतजश्वाच्चित्रभानुर्हरिःस्मृतः ॥ ६ ॥ यमर्त्यरक्षसिविभोयंयुसुप्रेरयस्यपि ॥
ज्ञानाज्ञानात्मकेष्वेवसंगतानित्यसत्सुखम् ॥ भोगान्वाभुक्तिगान्नित्यानिहचेदुपचारतः ॥ ७ ॥

परिपूर्णस्यैवास्तित्वदीयस्यतुकस्यचिद्भागोपिवहुल्यस्माद्विस्सस्येवपुनःपुनः॥संहृत्यःसंततबलःसह
सःपुत्रएववा ॥ श्रवाय्यःश्रवणीयश्चसुप्रसिद्धतमोपिवा॥८॥ वाजंतरायिताऽनेतासोर्वद्विर्गोसमाप्तिः ॥
त्वदीयस्तुभवेद्विप्रेर्दाताविपुलदानतः ॥ युद्धस्यतारकोन्मस्यदाताभोगस्यवाभवेत्॥इन्द्रियैस्तमसायुद्धंतरुता
ज्ञानदोथवा ॥ ९ ॥ स्तुतिबोद्धायतस्तात्वमवधारयसर्वदा ॥ नित्यज्ञानोपिदत्त्वातफलंवेत्तेतिकथ्यते ॥
रुजांविद्रावकेशायप्रत्यक्षांतववास्तुतिम् ॥ १० ॥ २३ ॥ नितराममितत्वेनमहान्पुरुषस्वश्वसः ॥ धूत्करो

नकिरस्यसंहृत्यपर्युताकर्यस्यचिन् । वाजोअस्तिश्रवाय्यः ॥ ८ ॥ सवाजंविश्वचर्षणि
स्वद्विरस्तुतरुता । विप्रैभिरस्तुसनित्वा ॥ ९ ॥ जराबोधनद्विविधिशेषेयज्ञियाय । स्तो
मंरुद्रायट्टशीकम् ॥ १० ॥ २३ ॥ सनोमहौअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्वद्रः । धियेवाजायहि
न्वनु ॥ ११ ॥ सरेवाइवविश्वपतिर्देव्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरग्निर्बृहद्भानुः ॥ १२ ॥ नमो
महद्भ्योनमोअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमआशिनेभ्यः । यजामदेवान्यदिशक्रवांसमाज्यायंसः
शंसमालक्षिदेवाः ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥

तिगरुत्मान्यद्धरेष्वेद्धूमकेतुता ॥ ताच्छील्येमइतिहस्मात्सूत्राद्धूमइतीरितः ॥ ज्ञानायान्नायचसनःप्रहि
णोतुसुकर्मणाम् ॥ ११ ॥ देवानांकेतुभूतोसौवित्तवान्विश्वपतिर्यथा ॥ अस्मदीयानिचोक्तथानिवृहत्तेजाः
शृणोतु ॥ १२ ॥ अथ ॥ नारायणब्रह्मपुरःसरास्तुदेवामहांतःशिशवःस्कंदपूर्वाः ॥ बटुस्वरूपाश्चतएवकुत्र
चिद्युवानइंद्रादयएतएव ॥ महत्त्वमेषांगुणतोपियूनामिंद्रादयोमध्यगुणायुवानः ॥ आपेक्षिकाल्पैश्चगुणै
स्तदीयैःसमीरिताआशिनाअर्भकाश्च ॥ कृतंनमःशक्तिमंतोयजामनज्यायसांस्तुतिमात्रंलुपामः ॥ एक

स्यविष्णोरपिरूपभेदाअणीयांसःसंत्यथवामहांतः ॥ युवत्वसाम्येपिमहत्त्वभेदाद्युवामहानित्यपिभेदउक्तः ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥ विस्तीर्णाधस्तनायत्रयावाणोभिषवोद्धृताः ॥ धिषणाभिषुतान्सोमानवनःस्वीकृतस्तुते ॥ गुरुस्वीकारइत्यस्माद्धानोःस्तुत्योहिजलगुलः ॥ १ ॥ फलकेभिषवस्यैवस्त्रियोजघनसाम्यतः ॥ प्रोक्ते ॥ २ ॥ उपच्यवश्चापच्यवःसंगतिभेदतः ॥ जिह्वाग्रावाथवाग्युक्तिरुच्यतेभिषवस्तथा ॥ खलश्चोरुस्तथादेहः सोमोमनइतीरितः ॥ ज्ञानोत्पत्तौचफलकस्थानेओष्ठेउदीरिते ॥ ३ ॥ मंथर२मीनश्वर२मीन्यथायत्रनिबध्यते ॥

यत्रग्रावापृथुबुध्रऊर्ध्वोभवन्ति सोतवे । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ १ ॥ यत्रद्वाविबजघनाधिषवण्यांकृता । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ २ ॥ यत्रनार्थपच्यवमुपच्यवंच शिक्षते । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ ३ ॥ यत्रमंथाविबध्नतेर२मीन्यभिन्वाइव । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ ४ ॥ यच्चिद्वित्वंगृहेगृहउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमंबदजयतामिवदुंदुभिः ॥ ५ ॥ २५ ॥ उतस्मत्तेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित्र । अथोइंद्राद्यपातवेसुनु सोममुलूखल ॥ ६ ॥ आयजीवांजसातमाताधू१च्चाविजर्भूतः ॥ हरीइवांधांसिबप्सता ॥ ७ ॥

रश्मयोयत्रनाढ्यश्च ॥ ४ ॥ यस्माद्युक्तोगृहेगृहेदेहेदेथवातेनद्युमदुंदुमिवद्वद ॥ पृथिवीदेवतानस्यतद्रतोवास्वयंहरिः ॥ सोमामात्योपरोदोवोवनस्पतिरितीरितः ॥ सोमोवानद्रविष्णुर्वाश्रुतःफलकदेवता ॥ वक्षाणामपिसर्वेषामतो ॥ ५ ॥ २५ ॥ वक्षाग्रएवतु ॥ वायुर्वानिवनानांवाभजनीयदिवौकसाम् ॥ पतिर्विष्णुस्तुनस्याभेवायुर्देवोहिगच्छति ॥ पातवेस्वस्यसोमंवामनोवासुविणवे ॥ ६ ॥ आयज्वावनलब्धुणामुत्तमावतिभक्षकौ ॥ जहभक्षणइत्यस्माद्यथाश्वावनभक्षकौ ॥ सोमस्यभक्षकावत्र ॥ ७ ॥

ऋषवावतिमहत्तरो॥महद्भिःसोतृभिःसोममिन्द्रायमधुमत्सुतम् ॥ ८ ॥ सोममुत्पवनायेतद्रोणोपरिपवित्रके॥
भरशिष्टं चमसयोर्ऋजीषंगोरधित्वचि॥भरेत्यात्मानमेवाहस्वांतर्यामिणमेववा ॥ शिरोभेदौतुचमसौद्रोणं चो
दरमीरितम् ॥ पवित्रंबुद्धिरेवात्रमनःशुद्धिस्तथायतः ॥ मुखचर्मवगोचर्मनएतेषुविष्णवि ॥ धार्यं ॥ ९ ॥
॥ २ ६ ॥ १ ॥ यत्सद्गुणाऽशस्ताइवस्मसिवयंततः ॥ शुभवाङ्मनआदीनांविषयेस्मान्प्रशंसय ॥ बहुवाच्यज्ञेययु

तानौअद्यवनस्पतीऋषवावृष्वेभिःसोतृभिः ॥ इन्द्रायमधुमत्सुतम् ॥ ८ ॥ उच्छिष्टं चम्वोर्भ
रसोमंपवित्रआसृज ॥ निधेहिगोरधित्वचि ॥ ९ ॥ २ ६ ॥ १ ॥ यच्चिद्विसंत्यसोमपाअना
शस्ताइवस्मसिं ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ १ ॥ शिप्रिन्वाजानां
पतेशचीवस्तवदंसना ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ २ ॥ निष्वापया
मिथुदृशांसस्तामबुध्यमाने ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ३ ॥ संसं
तुत्याअरांतयोबोधंतुशूररातयः ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ४ ॥
समिंद्रगर्दभंमृणनुवंतंपापयामुया ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ५ ॥

क्ताङ्कत्वास्मांस्त्वंमहामख ॥ १ ॥ सुखिन्नन्पतेवाङ्मनवकर्माणिसर्वशः ॥ २ ॥ दैत्यरक्षःप्रजेमिथ्यादृ
शौशस्तांपुनर्वहु ॥ अबुध्यमानेनित्यंचयथानिष्वापयेश्वर ॥ ३ ॥ स्वपंतुतेशत्रवस्तेसर्वदाऽज्ञानमोहिताः ॥
बोधंतुचैवमित्राणितवरूपंसुनिर्भयम् ॥ ४ ॥ पापयामाययामिथ्यास्तुवंतंत्वामपिप्रभो॥मायामयास्तवगुणा
नसंतिपरमार्थतः ॥ इनिनित्यंस्त्वंतंचमायावाद्याख्यगर्दभम्॥संचूर्णयतमस्येवक्षिस्वातप्ताश्रमभिःसदा ॥ ५ ॥

दूरंचपातयत्वेनान्वायुस्तास्मिस्तमस्यधः ॥ वनंदृढग्रहेणैवतत्तमोवेदनोल्बणा ॥ कुंडूणाचीतिसंप्रोक्ता
कुंडान्नीचत्वतोधिकम् ॥ कुंभःकुंडाभिधःकुंभीपाकान्नीचाहितद्वतिः ॥ रेफःस्वरव्यत्ययश्चतदाधि
क्यार्थमीरितौ ॥ ६ ॥ सर्वपरिक्रोशकरंपापिनंजहिजंभय ॥ दंशयश्वादिभिर्नित्यंक्रकचैर्दंशनंयथा ॥ ७ ॥
॥ २७ ॥ १० ॥ हेवाजयंतोयुध्यंतोदेवाभोगिणएववा ॥ सोमैर्वइंद्रमासिचेकविंशद्वनृपंकतेः ॥ कर्तार

पर्तातिकुंडूणाच्यादूरंवातोवनादधि ॥ आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुसहस्रेषुतुवीमघ
॥ ६ ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयांरुकराश्वम् ॥ आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुसहस्रे
षुतुवीमघ ॥ ७ ॥ २७ ॥ १० ॥ आवइंद्रकिंविथजयंतःशतक्रतुम् ॥ मंहिष्ठसिंचइंदु
भिः ॥ १ ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रवासर्माशिराम् ॥ एदुनिभ्रंनरीयते ॥ २ ॥ संयन्मदायशु
ष्मिणएनाहस्योदरे ॥ समुद्रोनव्यचोदधे ॥ ३ ॥ अयमुत्तेसमतसिक्कपोतंइवगर्भाधिम् ॥ वच
स्तच्चिन्नओहसे ॥ ४ ॥ स्तोत्रंराधानांपतेगिर्वाहोवीर्यस्यते ॥ विभूतिरस्तुसुनृता ॥ ५ ॥ २८ ॥

मीशमिववास्वट्टांतोहरर्भवेत् ॥ १ ॥ शतेनवासहस्रेणसोमानामाशिरावताम् ॥ पातालइवनेवायंनिली
नोभवतिक्वचित् ॥ विलापयतितानेव ॥ २ ॥ बलिनेऽस्मैमदायच ॥ संधुर्नैवविश्वानिव्यक्तीरस्योदरेक्व
चित् ॥ समुद्रेकात्समुद्राख्याप्रकृतिश्चमहत्त्वतः ॥ ३ ॥ तैववायंपंचश्वकपोतोगर्भाधियथा ॥ सम्यग्ब्धा
मोषिविश्वंचतस्मान्नोवचओहसे ॥ ४ ॥ गिरांवाहकतेस्तोत्रमखिलंवेदैर्वादिक् ॥ सूनुतावागियंमेचवि
भूतिरितिकल्प्यताम् ॥ अस्त्वित्येतत्प्रसादेनफलदानादुदीर्यते ॥ ५ ॥ २८ ॥

उत्तमः सन्नत्रयुद्धे ज्ञानाज्ञानमये विभो ॥ अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थमस्माकं तिष्ठ सर्वदा ॥ मस्थितस्त्वमहंचैव त्वामन्येषु ब्रवावहे ॥ ६ ॥ तेजस्वितममिदं तं योगे योगे हवामहे ॥ ७ ॥ उक्तंचेत्सशृणोत्येव श्रुतंचेदागमिष्यति ॥ बह्वर्थयुक्ताभिप्रायैरनैरप्युपनोहवम् ॥ ८ ॥ पुरातनस्य विष्णोस्तदौकसोर्थे ह्वये हरिम् ॥ महान्प्रतिप्रति स्थश्चतुर्विप्रतिरितीरितः ॥ यत्वापूर्वपिताज्ञानैवाह्वयामास विश्वकृत् ॥ त्वद्रक्तइति वा ब्रह्मा ॥ ९ ॥ तं त्वा

ऊर्ध्वस्तिष्ठान ऊतयेस्मिन्वाजैशतकतो ॥ समन्येषु ब्रवावहे ॥ ६ ॥ योगे योगे तव स्तरं वाजे वाजे हवामहे ॥ सखाय इदं मृतये ॥ ७ ॥ आधागमद्यदि श्रवंत्सहस्रिणीभिरुतिभिः ॥ वाजैभिरुप नोहवम् ॥ ८ ॥ अनुप्रलस्यौकसो हवेतु विप्रतिनरम् ॥ यं ते पूर्वपिता हवे ॥ ९ ॥ तं त्वा वयं विश्वाराशास्महे पुरुहूत ॥ सर्वे वसोजरितृभ्यः ॥ १० ॥ २९ ॥ अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपात्रां ॥ सर्वे वज्रिन्सखीनाम् ॥ ११ ॥ तथा तदस्तु सोमपाः सर्वे वज्रिन्तथा कृणु ॥ यथा त उश्मसी घृथे ॥ १२ ॥ रेवतीर्नः सधमादइद्रं संतु विवाजाः ॥ क्षुमंतो याभिर्मदेम ॥ १३ ॥ आघृत्वा वां त्मनाः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः ॥ ऋणोरक्षं न च क्रयोः ॥ १४ ॥

माशास्मेहवयम् ॥ १० ॥ २९ ॥ अस्माकं सुखिनां सोमपातूणा ॥ ११ ॥ मस्तु तत्तथा ॥ ते स काशाद्यथेच्छामः प्रातु देव तथा कृणु ॥ वज्रो ज्ञानं वजगता वित्यस्माद् ॥ १२ ॥ वित्तसंयुताः ॥ रेवतीः पशवः प्रोक्ताः सधमादे सुखस्थितौ ॥ तु विवाजमहान् नानि क्षुमंतः स्थिति संयुताः ॥ ज्ञानयुक्तं सुखं वा स्यात्सती शेस्माकमूजितम् ॥ १३ ॥ त्वद्वांस्त्वयैव चाप्तः स्यात्स्तोतृणां मासं मंततः ॥ इयानो गम्यमाने स्तेरणतोश्च क्रयोर्यथा ॥ अक्षमाश्रयभावेन ॥ १४ ॥

स्तोतॄणां काममाहुः ॥ आसमन्तास्थितं काममत्याधिक्ये पृथक्पदम् ॥ १५ ॥ ३० ॥ क्रोधाच्छ्वसद्भिः प्रथय
द्विरात्मवीर्यैः सुरैः शश्वदिन्द्रो जिगाय ॥ धनानिनः स्वर्णरथं च दाता लब्धा प्रादा लुभाभकृते च नोखिलम् ॥ १६ ॥ गोम
द्विरण्यवच्चस्याद्यथायातंतथैव नः ॥ सुखपुत्रयुजा चाश्ववत्येषां सुखं यतः ॥ इदंैश्वर्यं तथावीरवीर्यवान्य
श्वनामतः ॥ गौर्वाग्धितं चरमणं परं ब्रह्मगुणोच्छ्रितम् ॥ १७ ॥ समानयोगयुक्तो यं रथो देहस्त्वदात्मनाम् ॥

आयुद्बुधैः शतकृत्वा कामं जरितृणाम् ॥ ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥ १५ ॥ ३० ॥ शश्वदिन्द्रः पो
पृथग्द्विजिगाय नानंदद्भिः शश्वसद्भिर्धनानि ॥ स नो हिरण्यरथं दंस नावान्स नः स नितान्नये स
नो दात् ॥ १६ ॥ आश्वेनावश्ववावत्येषायां तं शवीर्या ॥ गोमदस्त्राहिरण्यवत् ॥ १७ ॥ स
मानयौ जनो हि वारथौ दस्त्रावमर्त्यः ॥ समुद्रे अश्विने यते ॥ १८ ॥ न्येद्वयस्य मूर्धनि चक्रं
रथस्य ये मथुः ॥ परिद्यामन्यदीयते ॥ १९ ॥ कस्तं उषः कथप्रिये भुजे मर्तो अमर्त्ये ॥ कनं
क्षमे विभावरि ॥ २० ॥ वयं हिते अमन्मह्यान्तादापराकात् ॥ अश्वेन चित्रे अरुणि ॥ २१ ॥

चित्सुखत्वादमर्त्यं श्वज्ञायते क्षीरसागरे ॥ मोक्षस्य यावता प्राप्तिः समानो योग उच्यते ॥ १८ ॥ एकं चक्रं गिरे
मूर्ध्न्यनियतं दिवि चापरम् ॥ पापं चक्रं हरिद्वयस्य पुण्यं दिव्यस्य चोपरि ॥ १९ ॥ कोमर्त्यस्तव भोगाय यतः स
र्वप्रियो भवान् ॥ किमपि प्रियमस्येति पूर्णानंदात् कथप्रियः ॥ आप्तकामत्वतः कंवा गच्छसि स्वार्थहेतुतः ॥ वि
शेषाद्भावेतेर्विष्णुः कथितश्च विभावरी ॥ २० ॥ चिंतयामस्तवैकस्य विश्वमांतपराकयोः ॥ पराकः सुसु
खैव श्रीरंतः कलिरुदाहृतः ॥ नरकस्वर्गयोरेवेद्व्युषा उदिता यदा ॥ जात्यश्ववत्सदा भद्रे चारुणे ॥ २१ ॥

प्राणवाक्सुते ॥ तद्यंग्यत्वाद्धरिश्चैवदिवस्पुत्रउदाहृतः ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥ अग्नीद्रादिगतंपृथ
विस्थितमपिस्तौत्यच्युतंभक्तिःस्वर्णस्तूपइतिप्रसिद्धिमगमद्यःसंस्तुवन्सूर्यगम॥विष्णुस्वर्णसमानचारुवपुं
स्वर्णाभिधंशाश्वतंतदृष्टापरतोभवच्चमहितःसुज्ञानमप्याप्तवान् ॥ अंगेरसोज्ञानतएवचर्षिःसखाप्रियत्वेनदि
वौकसांहरिः॥तवव्रतेनैवसविद्यकर्मिणोमहाविज्ञानामरुतोबभूविर॥१॥व्यापीचविश्वस्यसुमेधयायुतोजडा

त्वंत्येभिरागंहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः ॥ अस्मेरयिनिधारय ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥
त्वमग्नेप्रथमोअंगिराक्कृषिर्देवोदेवानामभवःशिवःसखा ॥ तवव्रतेकवयोविद्वानापसोजायंतम
रुतोभ्राजदृष्टयः ॥ १ ॥ त्वमग्नेप्रथमोअंगिरस्तमःकविर्देवानांपरिभूपसिन्नतम् ॥ विभुर्वि
श्वस्मैभुर्वनायमेधिरोहिमाताशयुःकतिधाचिदायवे ॥ २ ॥ त्वमग्नेप्रथमोमातरिश्वनअवि
र्भवसुक्रतूयाविस्वते ॥अरेजेतांरोदसीहोतूवूर्यसद्गोभरिमर्यजोमहोवसो ॥ ३ ॥ त्वमग्नेमनवेद्या
मवाशयःपुरुर्वसेसुकृतेसुकृतरः ॥ श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापरंपुनः ॥ ४ ॥

जडेवेत्तितथाब्धिशायी॥कतिप्रकारोपिसहिप्रजायैस्वामीगुरुर्नित्यसखापिताच॥२॥ त्वंविष्णोप्रथमोमात
रिश्वनआविर्बभूवास्यसुबोधवत्त्वात्॥वायुर्विवस्वान्विविधेषुवासादशोभेतांश्रीश्वभूःसर्वहोतुः॥वरत्वतस्तेरद
नाद्रोदसीतैसैकाहिदीर्णाद्विविधाबभूवा॥सहंतेमनैवकेचिद्धयसध्रुवार्वायुर्विरिचोपिमहांश्वतस्मै ॥ विश्वस्यभारं
प्रतिदिष्टवांस्त्वंवासाच्चसर्वत्रवसुर्भवानसि ॥ ३ ॥ विशिष्टबोधान्मनवेवायवेत्वंप्रादाद्विवंज्ञानरूपांप्रियांच ॥
यथातदीयेतितुवाशनंस्याल्लोकस्यसर्वस्यतथैवदेव ॥ पुरुर्वावायुरेवोरुशब्दादन्यस्मैवासुकृतेसुकृतरः ॥

श्ववैवायुःश्वसनाच्चाणतोस्यनित्यमुक्तःप्रकृतेःपूरुषाच्चतैर्नैवत्वामानयन्पूर्वसतोनीतंपुनश्चाप्यपरेसुभक्त्या ॥ ४ ॥ श्रोतव्यस्त्वंयजमानेननित्यंनित्यायुरग्रेजनताप्रविष्टः ॥ ऐश्वर्याद्याःषड्गुणानित्यवृत्तावषट्कारस्यार्थइत्याहवेदः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ सद्विद्याख्येविद्येसंप्रजातेपापाचारंपुरुषंवापिपार्षि ॥ सकमनृद्देहेस्वेविबिधप्रजेशोविचर्षणिःशूरसातौचयुद्धे ॥ सातिलभिष्यत्परितक्म्येधिगम्येद्भ्राअपित्वांशरणंयदिस्म ॥ ॥ ॥

त्वमग्रेष्टृषभःपुष्टिवर्धनउद्यतस्तुचेभवसिश्रवाध्यः ॥ यआहुर्तिपरिवेदावषट्कृतिमेकांयुरग्रेविशंआविवांससि ॥ ५ ॥ ३२ ॥ त्वमग्रेष्टृजिनवर्तनिनंसकमन्पिपार्षिर्विद्येविचर्षणे ॥ यःशूरसानापरितक्म्येधनेदश्रेमिश्रित्समृताहंसिभूर्यसः ॥ ६ ॥ त्वंतमग्रेअमृतत्वउत्तमेमर्तदधासिश्रवंसेदिवेदिवे ॥ यस्तातृषाणउभयायुजन्मनेमयःकूर्णोषिप्रयआर्चमूर्ये ॥ ७ ॥ त्वनोअग्रेसनयेधनानायशसंकारुंरुंणुहिस्तवानः ॥ ऋध्यामकमपसानवेनदेवैद्यावापृथिवीप्रावतनः ॥ ८ ॥

तागतास्तत्रहिभूयसोपितैर्हंसिशक्त्यासंख्ययावाप्रयत्नात् ॥ ६ ॥ दिनेदिनेतत्स्तुतिंश्रोतुकामस्तवस्तोतारममृतत्वेदधासि ॥ प्रीत्याधिक्यात्तृषाणोमनुष्यदेवोभयेषांसुखमातनोषि ॥ आसमंताज्ज्ञानिनेतत्रनित्यं प्रियंमोक्षाख्यंतृषाणोविशेषात् ॥ ७ ॥ गज्ञाधनानालब्धयेनःकृधित्वंयशस्विनंकारिणंज्ञानंदंच ॥ कर्त्तापरोक्षयंयावदुपासनादीन्कारुस्तेनप्रोच्येततत्त्वदर्शी ॥ संस्तूयमानःकर्मणानूनेनसमृद्धिंचप्राप्तुमःप्राक्तनस्य ॥ ८ ॥

त्वंनःपित्रोःप्रकृतेःपूरुषस्यसमीपस्थस्तन्निधंतासदैव ॥ देवेषुत्वंजागृविर्नित्यवेत्तातनूकनोबोधयप्राज्ञ
वर्यः ॥ विश्वं वसुप्रापयेसेचकारवे ॥ ९ ॥ आयुष्करोभ्रातरस्तेवयंच ॥ देहेत्वेकस्मिन्गर्भवद्वा
सतश्चभ्रातास्यजीवःपरमस्यनित्यम् ॥ १० ॥ ३३ ॥ आयोराज्ञोहृदयेप्रेरकत्वादायोरायुर्नहुषस्याधि
पश्च ॥ चक्रुर्देवादेहसृष्ट्यैवतस्ययन्नामांतयामिणोजीवगंच ॥ नामार्थभाग्वासुदेवोहिशक्त्यातेनह्यायुः

त्वंनोअग्नेपित्रोरुपस्थआदेवोदेवेष्वनवद्युजागृविः ॥ तनूकृद्धोधिप्रमतिश्चकारवेत्वंकल्याण
वसुविश्वमोषिषे ॥ ९ ॥ त्वमग्नेप्रमतिस्त्वंपितासिन्स्त्वंवयस्कृत्तवजामयौवयम् ॥ संत्वारार्यः
शतिनःसंसहस्रिणःसुवीर्यंतिव्रतपामंदाभ्य ॥ १० ॥ ३३ ॥ त्वमग्नेप्रथममायुमायवेदे
वाअरुणवृन्नुषस्यविश्वपतिम् ॥ इळाभरुणवृन्नुषस्यशासनीपितृयत्पुत्रोममंकस्यजायते
॥ ११ ॥ त्वंनोअग्नेतवदेवपायुभिर्मघोनोरक्षतन्वंश्चवंद्य ॥ त्रातातोकस्यतनयेगवामस्य
निमेषंरक्षमाणस्तवव्रते ॥ १२ ॥

प्रथमोऽसाविहोक्तः ॥ मनुर्नाम्नामनुषस्तस्यचेलापुत्रीनामास्याअपिविष्णोःसदैव ॥ इळेद्यत्वादुपजीव्य
त्वतश्चसएवायुरयनाज्ज्ञानतश्च॥तच्छास्यत्वाच्छासनीमानवीकातच्छासकत्वाच्छासनीवासुदेवः ॥ममत्व
कर्तुर्हिपितुःसपुत्रःस्वातंत्र्यंचममतानान्यदस्ति॥ १ ॥त्वंनोमघोनोयजमानस्यतन्वस्त्वैवक्षाशक्तिभीरक्ष
देव ॥चशब्देनज्ञानभक्त्यादिकंचसदास्माकंयजमानस्यचाद्धा॥त्रातातोकस्यपुत्रस्यचत्वंसंतित्वात्तनय
स्यास्यसूनोः॥ गवांचत्वंरक्षिताज्ञानसौख्यवाचांवाद्धैवानिमेषान्सुरांश्च॥संरक्षमाणस्त्वद्व्रतैतैःप्रवृत्ते॥ १२ ॥

यज्योश्च त्वं पालको ह्यंतरश्च ॥ नितरां यः संगहीनोऽनिषंगस्तस्मै भक्त्या दीप्यसे ज्ञानदृष्ट्या ॥ द्विशीर्षत्वा
च्चतुरक्षो धियज्ञो द्विशीर्ष इति वा गुत्तरत्र ॥ यो दत्तहव्यस्तेऽति सौम्या यपीत्येकतुर्मंत्रं संभजसे हितस्य ॥ १३ ॥
महास्तोत्राय वदते स्पार्हमिष्टरेकणः सुखं परमं तद्वदासि ॥ आसं मंताद्भारकस्यापि वायोः प्रज्ञानदः प्रोच्यसे त्वं
पिता च ॥ प्रशास्ति त्वं परिपक्वाधिकारं प्रदेशकत्वादखिलं त्वं सुवेत्ता ॥ १४ ॥ धृतं त्वमेव परिपासि नित्यं प्रय

त्वमग्ने यज्ये पायुरंतरो निषुंगार्थं चतुरक्ष इध्वसे ॥ यो रातहं व्योष्टकाय धार्यसे कीरेऽश्विन्मंत्रं मनं
साव नोषितम् ॥ १३ ॥ त्वमग्र उरुशंसां यवाधते स्पार्हयेद्रेकणः परमं वनोषितम् ॥ आधस्य चि
त्प्रमतिरुच्यसे पिता प्रपाकं शास्ति प्रदिशो विदुष्टरः ॥ १४ ॥ त्वमग्ने प्रयत दक्षिणं नरं वमस्यूतं
परिपासि विश्वतः ॥ स्वादुक्ष्मा यो वंसुतौ स्यौ न रुज्जीवया जंयते सोऽप्रमादिवः ॥ १५ ॥ ३४ ॥
इमामग्ने शरणिमीमृषे न इममध्वानं यमगामदूरात् ॥ आपिः पिता प्रमतिः सोऽम्यानां भूमिं स्युषि
कृन्मर्त्यानाम् ॥ १६ ॥ मनुष्वदग्ने अंगिरस्वदंगिराय याति वत्सदने पूर्वच्छुचे ॥ अच्छया
स्यावंहो देव्यं जनमासादय बर्हिषि यक्षि च प्रियम् ॥ १७ ॥

ताथोदक्षिणादोमखेषु ॥ स्वादुक्ष्मा सुखगे हो गृहे च स्यो नं सुखं यः परेषां करोति ॥ यावज्जीवं यजते सुप्रतिज्ञो भू
त्वा च यो यजते न स्यसैव ॥ द्युप्राप्तिभावे ह्युपमां देह एव क्षमेति वावसति ज्ञानमार्गे ॥ १५ ॥ ३४ ॥ यामे भवच्छ
रणप्राप्तिरेषामर्षस्वतामल्प इति कुधोमा ॥ त्वत्प्राप्त्यर्थं दूरमागं च यत्तत्प्राप्यः पिता ज्ञानदो देवतानाम् ॥ त्वं
भ्रामको मानुषाणामृषीणां कर्तृ तथा ज्ञानदानेन देव ॥ १६ ॥ यथामनुश्वांगिरावा ययातिर्गृहे प्राप्तां स्त्वांत
थामद्गृहं च ॥ अभ्यायास्यावहेदवसंधमासादय बर्हिषि यक्षि च प्रियम् ॥ यष्टा त्वमेवाखिलजीवो गेयत् ॥ १७ ॥

स्पष्टत्वं च प्राप्नुहि वेदवाचा ॥ शक्त्या येन ते च कृमज्ञानतो वावस्यो भद्रं प्रणयास्मान्मुमत्या ॥ भोगेतया संसृज नित्यमेव यस्माच्छक्त्या च कृमत्वस्तु कर्म ॥ १८ ॥ ३५ ॥ १२ ॥ इन्द्रस्य वा वासुदेवस्य वीर्याण्याचक्षेऽहं यानि मुख्यानि चक्रे ॥ अहिं दैत्यसंशयं वाजघान जलानुसारेण च खान मार्गम् ॥ ततर्द विघ्नान्कर्मणां वानुसाराद्वहनात्पक्षावक्षणादुर्वचांसि ॥ जीवानां चेद्वक्षणाजन्मपर्ववर्ता विभै देवसु युक्तिभिः स्ताः ॥ १ ॥ त्वष्टात्वे

एतेनाग्ने ब्रह्मणा वा एतदस्वशक्ती वा यत्ते च कृमा विदावां ॥ उत प्रणेव्यभिवस्यो अस्मान्त्सन्त्रः सृज सुमत्या वाजं वत्या ॥ १८ ॥ ३५ ॥ १२ ॥ इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ॥ अहन्नाहि मन्वपस्तर्तर्दं प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ १ ॥ अहन्नाहि पर्वते शिश्रियाणं त्वष्टास्मैव अस्मैव तत्तक्ष ॥ वाश्रा इव धेनुवः स्यन्दमाना अंजः समुद्रमवजग्मु रापः ॥ वृषा यमां णो वृणीतु सोमं त्रिकद्वकेष्वपि वत्सु तस्य ॥ आसायकं मधवा दत्तवज्रमहन्नेन प्रथमजामहीनाम् ॥ ३ ॥ यदि द्राहन् प्रथमजामहीनामान्मायिनामभिनाः प्रोतमायाः ॥ आत्सूर्यजनयं ध्यामुषासं तादीन्नाशत्रुन किला विवित्से ॥ ४ ॥

न ज्ञानवज्जं विरिचस्ततक्षेत तद्विषयं त्विडात्मा ॥ स्वयं वज्जं निशितं शब्दजं वा शिशुवत्सागाव इवैतदीरिताः ॥ अंजः समुद्रजग्मु रापः क्रियावासमुद्रिक्तं देवमेनं ब्रजंति ॥ २ ॥ वज्रो सोमं तृषितो यद्वदेव वृषापि बत्सवनेषु त्रिषु स्म ॥ सवनानां कद्रुकत्वं द्रुतं यत्कमत्र सोमो ध्यानयोगे मनोवा ॥ सायं करं लयकृज्ज्ञानमेव समादेद संशयभीशवद्वा ॥ ३ ॥ अहन्नेनं प्रथमं मायिनां च व्यनाशयो व्याजहूपाश्रमायाः ॥ ततः सूर्यद्युदिनादेश्चकर्ता त्वमेव तावद्बलतो न शत्रुम् ॥ लभसे मायावादिनां वाथ माया व्यनाशयः स्वजनैस्तज्जयेन ॥ ४ ॥

अहन्वृत्रं व्यंसमतो धिकंच तमो मिथ्या प्रत्ययौ व्यंसनाद्वा ॥ स्कंधास्तरोर्यद्वदथो विवृक्का अहिश्च वज्रेण कुल
स्य शंक्तेः ॥ विद्यानाम्ना कुलिशो बुद्धिरेव पृथिव्याख्या संशयस्तद्रतो यत् ॥ अतः पृथिव्या उपपृग् ॥ ५ ॥
॥ ३६ ॥ यस्य योद्धाना योद्धासौ तद्वदेवं द्रशत्रुः ॥ दर्पो द्रिक्तो ह्याह्वया मासशक्रं विष्णुं वाऽज्ञानं वीरतमं
रिपूणाम् ॥ महोच्चानां बाधकं ददद्य हेतोर्ऋजीषाख्यं नास्य विष्णावर्धानाम् ॥ संप्राप्तिमज्ञानमथापि वृत्रः
शक्रस्य तारीत्सं पिषिषे प्रजाश्च ॥ रुजायुक्तामानुषीर्वा स्ति स्था इंद्रः शत्रुर्यस्य स हींद्रशत्रुः ॥ पुंसोः पूर्वस्मि

अहन्वृत्रं वृत्रं तत्रं व्यंसमिंद्रो वज्रेण महता बुधेन ॥ स्कंधांसीव कुलिशेना विवृक्का हिः शयत उपपृ
क्पृथिव्याः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ अथोद्धेवं दुर्मद आहि जुह्वेम हावीरं तु विबाधं मृजीषम् ॥ नातारीदस्य
समृतिं वधानां संरुजानांः पिषिष इंद्रशत्रुः ॥ ६ ॥ अपादहस्तोऽपृतन्यादिंद्रमास्य वज्रमधिसानौ
जवान् ॥ वृष्णो वध्रिः प्रतिमानं बुभूषन्पुरुत्रावृत्रो अशयुद्धं स्तः ॥ ७ ॥ नृदन्नभिन्नममुयाशयां
नमनो रुहाणा अतिधृत्यापः ॥ याश्चिद्वृत्रौ महिना पुर्यतिष्ठता सामा हिः पत्सुतः शीर्बभूव ॥ ८ ॥

न्स्वरितानेसमासो बहुव्रीहिर्हीति सूत्रं पुराणम् ॥ ६ ॥ संछिन्नपाद्वाहुरपींद्रमेव युयोधवज्रं व्यस्तजस्तस्य ॥
गिरैः सानुप्रतिमेकं ठदेशे तर्कागमाभ्यां रहितं तमोवा ॥ संयुध्यमानं मानवज्रेण विष्णुर्जघान वध्रिर्वधयो गयोऽथ
नीचः ॥ ईशस्य शत्रुर्भविष्यंतु स इच्छन् व्यस्तो शयद्वहुधेशेन तेन ॥ ७ ॥ अपांरोद्धारममुयास्त्वमात्रासैव श
क्रेण हतं शयानम् ॥ भिन्नं नंदयद्वदतीत्यचापो मनः पूर्वचारुहाणाः प्रयांति ॥ वृत्रो याः पूर्वस्त्वमहिम्ना परीत्य पु
रानिष्ठस्तत्सुतो हिश्च तासाम् ॥ तत्सुतशीः पादतो नंतरं तु शेषा भवन्नद्वेवाभिरुंधन् ॥ तमः पुत्रः संशयो बाभिरुं
धन् शुभान्यास्ते निहतः सोपितेन ॥ ८ ॥

नीचस्थानेबंधनयापिचापांकरोतिदानुर्वचमातादनुःसा ॥ वृत्रोद्यमद्वन्द्वजः कश्यपाच्चपापात्मासौ वैष्णवस्त्व
ष्टजातः ॥ वृत्रः पुत्रोऽस्यादितिसावृत्रपुत्रावधंतस्या आहरत्पूर्वमिंद्रः ॥ प्रकृतिर्वावृत्रमातातमोहितस्या अ
भूत्तां जघाने शितावा ॥ प्रातिस्विकी प्रकृतिर्यत्तमश्च दोषाश्चान्येपुंस्वतोयुक्तमेतत् ॥ सुतावनार्थमुपरि
स्थावभवसुतस्यमातातां निहत्यामुमेव ॥ जघानेन्द्रः कारणस्यापि नाशात्कार्योत्थानं वारयामास विष्णुः ॥
स्यादेव पूर्वकार्यनाशोऽस्यथापि निःशेषनाशः कारणस्यैव नाशात् ॥ एवं भक्ताननुजग्राह देवो नारायणः पारय

नीचावया अभवद्वृत्रपुत्रैर्द्रौ अस्या अववर्धर्जभार ॥ उत्तरासूरधरः पुत्र आसीदनुः शये सहव
त्सानधेनुः ॥ ९ ॥ अतिष्ठतीनामनिवेशनानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरम् ॥ वृत्रस्य नि
ण्यं विचरं त्यापो दीर्घतम आशयं दिदृशन्तुः ॥ १० ॥ ३ ॥ दासपत्नीरहिगोपा अतिष्ठन्निरुद्धा आपः
पुणिनैव गावः ॥ अपां बिलमपि हितं यदासीद्वृत्रं जघन्वा अपतद्वारः ॥ ११ ॥ अश्वयोवारो अभव
स्तदिन्द्रसूकेयश्चाप्रत्यहं देव एकः ॥ अजयोगा अजं यः शूरसोममवांसूजः सर्वेऽवे सप्तसिंधून् ॥ १२ ॥

न संसृतेऽथ ॥ उत्तरत्वं प्रकृतेः शक्तिः स्यात् ॥ ९ ॥ अनंतत्वान्नैव तिष्ठंति काष्ठाः ॥ अतस्तासां न गृहं किंचिद
स्ति निण्यं सुखेनैव चरंति चापः ॥ दीर्घतमो वृत्रः संज्ञतमो वा दीर्घन्मधं प्राप वृत्रः स एव ॥ १० ॥ ३ ॥ दासस्य
विष्णोर्वरुणस्य पत्न्यो निरुद्धा आसन् बहिनाय द्वे देव ॥ गावो बलेनेन्द्रयज्ञे सुक्रमा वृत्रं हत्वा तमार्हे चाशुश्रुकः ॥
उद्धाटयामास बिलं तदा पांशुभद्धारं भगवान्वातमोघ्रन् ॥ ११ ॥ सूकेयुर्देवप्रत्यहं स्त्वां यद्विस्मदेवः प्रधानोऽपि
तदश्ववारः ॥ वाली वत्सं ननु देवस्तदानीं प्रतिहंतानैव कश्चिद्विस्मत् ॥ अजयो बलाद्राजयो हिरण्यं सो
मं गंतुममुचः सप्तसिंधून् ॥ १२ ॥

अशान्नियाः विद्युतं यामिहं चनाम्नाहोति वेद्युपमां सुतीक्ष्णम् ॥ अशानिभेदं ह्लादुनिनामधेयत्वामुद्विश्येवा
 किरत्सो हिरुयः ॥ त्वांप्रत्येतन्नैवसिद्धिचकारपश्चात्काले त्वजयस्त्वमेव ॥ १३ ॥ अहैर्योद्धारं
 कमपश्यदं द्रयज्जघृषस्तेपिभयं जगाम ॥ ज्ञानानि मिथ्या बोधतोऽस्मन्मनश्च शब्दादिकादमुचः सप्तसिंधू
 न् ॥ महत्तत्त्वादीन्विपरीतामतिस्तु विद्युच्छब्दास्तन्यतुर्वक्तृशक्तिः ॥ मिहेत्युक्ता ह्लादुनिर्दुक्तिश्च प्र
 ति वक्तृणामनुकूले रमेशे ॥ न साधयंति स्म तमस्समुत्थाजयत्येनं संशयं वासुदेवः ॥ स्वभक्तार्थे तद्वृद्धिस्थः
 नास्मै विद्युन्नतं न्यतुः सिधेधनयां मिहमकिरघ्रादुनिंच ॥ इन्द्रश्च यद्युद्युधाते अहिश्चोतापरीभ्यो
 मधवा विजिग्ये ॥ १३ ॥ अहैर्यातां रं कमपश्यदं द्रवृद्धिदियतै जघृषोमीरगच्छत् ॥ न वंचयन्
 वर्ति च स्रवतीः श्येनो न भीतो अतरो रजांसि ॥ १४ ॥ इन्द्रोऽथातो वसितस्य राजा शमस्य च शू
 रिणो वञ्चबाहुः ॥ सेदुराजा क्षयति च र्षणीनामुरां न नेमिः परिता वं भूव ॥ १५ ॥ ३८ ॥
 ॥ इति प्रथमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कएवत्वदन्यो हेरभिगंता भवेत् ॥ तवैव यस्मात्संशयं जघृषस्तु त्वदीयानां भयमं जोव्यपैति ॥ शतमेको
 नमतरस्त्वनदीनामहिदैत्यं न्यथाकाशे देशाद् ॥ भीतः श्येनो ह्यतिगच्छेत्तथैव नानादीवारकत्वात्तु तस्य ॥
 ईशो देवानां तावतां वतीश्च स्रत्यापगास्तारयामास यद्वत् ॥ भीतः श्येनस्तस्तीत्यंतथैषां कृत्वोपमां तारया
 मास देवः ॥ स्वातंत्र्ये भेदकरणे चोक्त एव व्यत्यास इत्यनवधं तदेतत् ॥ वस्वादित्यामरुतश्चाश्विनौ च ब्रू
 हस्पतिः शेषविपानि रुद्धाः ॥ ब्रह्मा ब्रह्माणऋभवश्चैव रुद्राऽजं शतं देवतासंहितोक्तम् ॥ १४ ॥ स एव द्रो
 णगवांस्तत्प्रसादात्प्राप्तो भक्तैः पर्यवसानगंतुः ॥ मुक्तस्य राजापिशमस्य मुक्तेर्ज्ञानं श्रंगंतद्वत्तथैव नित्यम् ॥

सएवराजाक्षयिप्रजानां भूतान्यराणीवचपर्यभूतः ॥ १५ ॥ ३८ ॥ १३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमदृग्भाष्यप्रथमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यभ्योनमः ॥ हरिः ॐ ॥ ये सखायस्त्वरिता एते देवा उपायामपशुवत्तद्वशस्थाः ॥ गव्यत उक्ता अतिनिश्चिते भूतशब्दश्चेत्याह सूत्रं परेशः ॥ प्रकृतज्ञानं वर्धयत्येव सुष्ठु स नो भो धो नानृणाः कापितस्य ॥ वित्तानि तस्माद्वेदे वाक्योऽत्यमेव केतं ज्ञानं परमावर्जितेनः ॥ दाति ॥ १ ॥ उपवेशमहं पतामि यथाशयेनोवसति पूर्वभुक्ताम् ॥ इन्द्रं नमस्यन्नकूलं गिरेवयः स्तोतृभ्यो ह

हरिः ॐ ॥ एतायामोपगव्यं तदंद्रं मस्माकं सुप्रभं तिवावृथाति ॥ अनामणः कुविदादस्य रायोगवां केतुं परमावर्जितेनः ॥ १ ॥ उपेदं हं न दामप्रतीतं जुष्टानं श्येनोवसतिपंतामि ॥ इन्द्रं नमस्य नृप मेभिर्कैर्यः स्तोतृभ्यो हव्यो अस्ति यामन् ॥ २ ॥ निसर्वसेन इषुधीरसक्तसमर्थो गा अजति यस्य वष्टि ॥ चोष्कयमाणं इन्द्रभूरिवामं मापणिर्भूरस्मदधिप्रवृद्ध ॥ ३ ॥ वधीहि दस्युधनिनं धनेनैकश्चरन्नुपशाकेभिर्द्रिद्र ॥ धनो रधि विषुणुक्ते व्यायन्त्रयज्वानः स नृकाः प्रतिमीयुः ॥ ४ ॥

व्यएवास्तिकाले ॥ २ ॥ अशेषसेनापतिरिषशत्रून् शेषतो हंतुमथोत्तमांसि ॥ बध्नाति तूणा निजसज्जना न्वासंयोजयत्यात्मनिमानबाणान् ॥ अर्यो गम्यो धीश्वरोगामतीर्वासं कालयत्येव च यस्य वष्टि ॥ भक्तस्य तत्त्वं दमानास्य भूरिभद्रं माभूसुरस्त्वं कदाचित् ॥ अस्मदर्थे हिंसकत्वेन नित्यं प्रवृद्ध ॥ ३ ॥ वज्जेण घनेन दस्युम् ॥ ज्ञानेन वा ज्ञानगणधनाढ्यमयज्युंचाप्येक एवांतरे च ॥ चरंश्छाकैः शक्तिभिः सर्वदेवरादिलोकं यमयज्जघंथ ॥ अधिकृत्य त्वांधनुमत्यंतपुष्टं विष्वग्जगमुरयजंतः सैदेव ॥ मूर्तिप्रापुर्दुःखबाहुल्यरूपां सनकालाभेयो ग्यरूपा अपि स्म ॥ ४ ॥

अयज्जानोन्येवक्ष्यमाणस्तुयेतेसंत्यासुरायज्वभिःस्पर्धमानाः ॥ शिरांस्यपिस्वानिसंतत्यजुस्तेसद्भिःस्प
र्धमात्रसंपूरितार्थाः ॥ तानव्रतान्स्वर्गतःखात्पृथिव्यानिरधमस्त्वैर्यवानिद्रियेशः ॥ ५ ॥ १ ॥
यदानवगवाऋषयोसुरैरुपद्रुताःशरणवासुदेवम् ॥ प्रापुस्तमोभिस्तामसैर्वाधसंधैःसंपीडिताअयुयुत्सं
स्तदातैः ॥ सेनांचविष्णोर्निरयातयंस्तेवधायेतषांहरिभक्त्यादिकान्वा ॥ गुणान्समर्थादिवयोधाःस्वश
त्रुवधैकशीलाअपिनष्टाःप्लवद्भिः ॥ गुणैर्विष्णोःस्वैर्गुणैर्वाप्रसादादीशस्यसंकालयंतोह्यगच्छन् ॥ ६ ॥

पराचिच्छीर्षावृजुस्तद्भ्रातृज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः ॥ प्रयद्विवोहरिवःस्थारुग्रनिरं
व्रतौअधमोरोदस्योः ॥ ५ ॥ १ ॥ अयुयुत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनव
ग्वाः ॥ वृषायुधोनवघ्नयोनिर्घाःप्रवद्भिरिन्द्राच्चितयंतआयन् ॥ ६ ॥ त्वमेतान्ब्रुदतोजक्षन्
श्वायौधयोर्जसद्वंद्वपारे ॥ अर्वादहोदिवआदस्यमुच्चाप्रसुन्वतस्तुवतःशंसमावः ॥ ७ ॥ च
क्राणासःपरीणहंपृथिव्याहिरण्येनमणिनाशुभंमानाः ॥ नहिन्वानासंस्तितिरुस्तद्वंद्वंपरिस्प
शौअदधात्सूर्येण ॥ ८ ॥

रक्षोगणान्नक्षयतोमुनीश्वसंपीडितान्ब्रुदतश्चत्वयैव ॥ अयोधयोर्जसोतेसुसत्त्वद्विद्यदाजगतःस्था
त्तदैव ॥ पुंदोषान्चापुण्यक्षान्नृसत्त्ववृद्धौदिवोज्ञानतोवादहश्च ॥ अज्ञानदस्युस्तुवतःसंस्तुतिंचप्रावो
रक्षो ॥ ७ ॥ बंधनयेजनानाम् ॥ कुर्वतिहेन्नामणिभिश्शोभमानादित्यादयोदृढदोषाधनैर्वा ॥ तेप्रशयंतोपि
परस्परेणनैवात्स्वासुदेवंकथंचित् ॥ सैहवसूर्येणचदेवसंधांश्वरानज्ञातानदधाद्वासुदेवः ॥ दैत्यानांवातम
सांवृत्तदृष्ट्यै ॥ ८ ॥

पर्यभुङ्क्थाः सहयद्रोदसीच ॥ स्वमहिम्नाविश्वतः सम्यगेवत्वदभक्तान्निधमोभक्तसंघैः ॥ १ ॥ येदस्य
बोधुपृथिव्योशेषभोगेच्छबोधनदं चेश्वरंतम् ॥ जिगीषवः स्वीयमायाभिरैवैवोदापुद्गयमेतत्कदाचित् ॥
युक्तं ज्ञानं वज्रमेवायुधं वादस्य नूतं तु कृतवान् देवदेवः ॥ निजैव ज्योतिषाभक्तहृद्रतमो गूढान्यदहन्निश्चये
न ॥ ज्ञानानि विष्णुर्यत्तज्ञानमुपम् ॥ १० ॥ २ ॥ यस्य कर्मोण्यक्षरन्सौख्यमेव ॥ यो वदवा
चांस्तृतिनावात्मकानां मध्ये वर्धयद्यथा ज्ञानरूपः ॥ समीचीनज्ञानतो हंस्तमीश ओजिष्ठेन हतिरूपेण स

परियदिद्रोदसीउभेअबुभोजीर्महिनाविश्वतःसीम् ॥ अमन्यमानौअभिमन्यमानौनिर्ब्रह्माभि
रधमोदस्युमिंद्र ॥ १ ॥ नयेदिवःपृथिव्याअंतर्मापुर्नमायाभिर्धनदांपर्यभूवन् ॥ युज्वज्जैव
षमश्चक्रंद्रोनिज्योतिषातमसोगाअदुस्त ॥ १० ॥ २ ॥ अनुस्वधामंक्षरन्नापोअस्यावर्ध
तमध्यआनाव्यानाम् ॥ संधीचीनैनमनसातमिंद्रओजिष्ठेनहन्मनाहन्नाभिद्युन् ॥ ११ ॥
न्याविध्यदितीविशस्यदृष्ट्वाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः ॥ यावत्तरोमधवन्यावदोजोवज्जे
णशत्रुमवधीःपृतन्युम् ॥ १२ ॥

म्यक् ॥ मोक्षप्रकाशार्थमथापि नावातरणीयानां मध्यतो पांडधंतम् ॥ अहिंवा ॥ ११ ॥ इकिनोभूस्थिताः
स्युस्तत्राविशन्सुरोनामतस्य ॥ इळीविशस्तस्य दृढानियानिबलादीनिन्यहनत्तानिदेवः ॥ तमसोवाश्रंगि
णंशोषकंचटषरूपदैत्यमहन्नथोवा ॥ कामयावच्छक्तितोविक्रमाद्वावेगेनवाशत्रुमथोपृतन्युम् ॥ जघंथवज्जे
णसुबोधतोवानशक्तिसामस्त्यमिहोदितं हरेः ॥ अनंतशक्तिर्हिहरिः सैव कुतएव शत्रुस्तदमुष्यकोपि ॥ अतो
यथाशक्त्यभिप्रेत्यमानं शत्रुं जघंथेति महानिहार्यः ॥ १२ ॥

ससर्बतःसिद्धियुतःसदैवजिगायजीवारिगणान्पुरश्च ॥ संसाररूपाअभिनद्वूषेणप्राणेनतिग्मेनविरोधिनःप्र
ति ॥ संयोजयामासवज्जेणवृत्रंज्ञानेनवाज्ञानममुष्यहत्यै ॥ मतिंचस्वामदिशत्स्वप्नजाभ्यःसशाशदानः
सुसुखीसदैव ॥ १३ ॥ कुत्संदशद्युंचमुनिंनृपंचयस्मिन्स्थितःस्वात्मरूपंसुभक्त्या ॥ अदर्शयस्तोषितोयः
स्वतंत्रश्चाकन्नुत्तःकर्मयतःस्वतंत्रे ॥ वषरूपस्यास्यनृपस्ययुध्यतःशफच्युतोरैणुरुन्वक्षतद्याम् ॥ श्वेतावा
णीवायुभायांसुतोस्याःश्वैत्रेयोयंयुध्यतोह्युदस्थात् ॥ वषःश्वैत्रेयोधर्मएवाथकुत्सनमाध्यात्मेकुत्सितोत्सा

असिद्धिमोअजिगादस्यशत्रून्वितिग्मेनवृषमेणापुरोभेत् ॥ संवज्जेणासृजद्वृत्रमिंद्रःप्रस्वांम
तिर्मतिरच्छाशदानः ॥ १३ ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिन्प्रावोयुध्यंतंवृषभंदशद्युम् ॥
शफच्युतोरैणुर्नक्षतद्यामुच्छ्वैत्रेयोनृषाह्यांयतस्थौ ॥ १४ ॥ आवःशमंवृषभंतुभ्यांसुक्षेत्रजे
षेमववृद्धिच्यंगाम् ॥ ज्योक्किदत्रंतस्थिवांसौअकच्छत्रूयतामधरावेदनाकः ॥ १५ ॥ ३ ॥
त्रिश्चिन्नोअद्यामंवतंनवेदसाविभुर्वायामंतुरातिरश्विना ॥ युवोर्हिद्व्यंत्रंहिम्येववासंसोभ्यायं
सेन्यामंवतंमनीषिमिः ॥ १ ॥

रणात्स्यात् ॥ धर्मरेणुःस्वर्गमात्राभिगामीसाक्षाद्धर्मोमोक्षफलोपगःस्यात् ॥ १४ ॥ शमात्मकंवृषभंध
र्ममेवाप्यरक्षस्त्वंतुयियास्वप्यधीश ॥ तुंग्याख्यास्यात्संततिर्दीर्घकालामुक्तिक्षेत्रंविजयायैवधर्मम् ॥
श्वेतासुंतरमणाद्रेफउक्तस्तमक्षरस्त्ववयियेतस्थिवांसः ॥ ज्योतिश्च कंनिजरूपंविमुक्त्याज्ञानान्यरीणाम
धराणिचाकरोः ॥ १५ ॥ ३ ॥ १ ॥ आरभ्यचाद्यैवदिवानिशयांतदंतरेचत्रिरपिस्मसर्वदा ॥ अस्माकमे
वभवतंत्योन्योवेत्तानतावित्युदितौनवेदसौ ॥ गौणतदन्यत्रहरौतुमुख्यतोव्यापीतुमार्गोयुवयोस्तुदानम् ॥

अशेषशेषुगतेरशेषदातृत्वतश्चैवयुवोर्हियंत्रम् ॥ वासोयंत्रयद्वयत्नतःस्याद्विम्याहिनेतेस्तंतुविक्षेपणी
हि ॥ तद्वद्वुद्धिरेकाऽयत्नतोवायायार्थेसनीभवतंमनीषिभिः ॥ सहैवदैवैः ॥ १ ॥ पवयथायुधानिसोमस्य
पानंचेतनत्वाद्विदुस्ते ॥ वज्रःखड्गःशरइत्यायुधानित्रिवेणवःस्तंभनामानएव ॥ दिवानिशायांत्रिस्त्रिवानु
याथःकर्मरिभार्थेलोकसिद्ध्यर्थमंजः ॥ चक्रंगदाशरइत्यायुधानिवेदास्त्रयोवासुदेवस्यचस्युः ॥ रथःस्वीयो
ज्ञानिनांवाशरीरंप्राणादयःस्तंभनान्यस्यचापि ॥ २ ॥ वैषम्यहीनेसुखभाजनेद्विविमुक्तिकालेखिलदो

त्रयःपवयोमधुवाहनेरथेसोमंस्यवेनामनुविश्वइद्विदुः ॥ त्रयःस्कंभासःस्कभितासंआरभेत्रिर्न
क्तंयाथस्त्रिर्विश्वनादिवा ॥ २ ॥ समानेअहंत्रिरवद्यगोहनात्रिरद्ययज्ञंमधुनामिमिक्षतम् ॥ त्रिर्वा
जवतीरिषोअश्विनायुवंदोषाअस्मभ्यमुषसंश्वापिन्वतम् ॥ ३ ॥ त्रिर्वीर्तयानुंत्रिरनुव्रतेजनेत्रिः
सुप्राम्यैत्रेधेवाशिक्षतम् ॥ त्रिर्नीचवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोअस्मेअक्षरेवपिन्वतम् ॥ ४ ॥
त्रिर्नोर्धिवहतमश्विनायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावतंधियः ॥ त्रिःसौमगत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिष्टं
वांसूरैदुहितारुहद्रथम् ॥ ५ ॥

षनाशकौ ॥ स्वभक्तानांशोधयंतंचयज्ञंत्रिरस्माकंयुद्धजिताइषश्च ॥ सुखानिवामोक्षगतानिनोलमहोरा
त्रंक्षरंतंसर्वदैव ॥ ३ ॥ यद्वर्तनंसर्वलोकेषुतच्चत्रिकालगंयुवयोरैवसर्वम् ॥ भक्तेजनेसुष्ठुरक्ष्येसुभक्तेत्रिधे
वकालानुगतेषुशिक्षितम् ॥ सुखंवहेतंचयुवांतुनःसदापुष्टिंचनित्यांक्षरंतवर्णवच्च ॥ ४ ॥ वित्तंचनित्यंदेवत
तिंचनित्यंधियंचशुभ्रानित्यमेवावतनः ॥ कीर्तिसौभाग्यंरक्षतनःसदैवकालत्रयेयुष्मदीयंरथंच ॥ पुत्री
सूर्यस्यारुहद्रक्तेदेहेज्ञानोदयोवाभगवत्प्रसादात् ॥ ५ ॥

सर्वेषुकालेष्वपि भेषजानिनः सर्वलोकप्रभवानिदत्तम् ॥ अद्भ्यः सुखायैव सुखं मे वै स्वल्पस्य युष्मत्पुत्रक
स्याथ दत्तम् ॥ पती शुभास्याथ सुतस्य शंयोर्मदीयस्यैवावहतं सुखं वा ॥ ६ ॥ ४॥ हवामि देवानग्निपूर्वानथो वा

त्रिनो अश्विना दिव्यानि भेषजात्रिः पार्थिवानि त्रिरुदत्तमुद्भ्यः ॥ ओमानंशं योर्मम कायसूनवे
त्रिधा तु शर्मवहतं शुभस्पती ॥ ६ ॥ ४॥ त्रिनो अश्विना यजता दिवे दिवेषरि त्रिधा तु यृथिवी मशाय
तम् ॥ त्रिस्रोनां सत्या रथ्यापरावत आत्मेव वातः स्वसंराणि गच्छतम् ॥ ७ ॥ त्रिरश्वनांसि धु
भिः सप्तमातृभिश्च य आहावास्त्रेधाह विष्कृतम् ॥ तिस्रः पृथिवीरुपरि प्रवादिवो नाकर्क्षेथेद्यु
भिरुक्तुभिर्हितम् ॥ ८ ॥ कः त्रीचक्रात्रिहृत्तोरथस्य कः त्रयो बंधुरो ये स नीळाः ॥ कदा यो गो
वाजिनो रासं भस्य ये न यज्ञानां सत्योपयाथः ॥ ९ ॥ आनां सत्या गच्छतं हूयते हविर्मध्वः पिबतं म
धुपे भिरासभिः ॥ युवोर्हि पूर्वसवितोषसोरथं मृतायं चित्रं धृतवतं मिष्यति ॥ १० ॥ आनां स
त्या त्रिभिरेकादशैरिह देवैर्भिर्यातं मधुपेयं मश्विना ॥ प्रायुस्तारि हृनीरपांसि मृक्षतं संधतं द्वेषो
भवंतं सचाभुवां ॥ ११ ॥ आनो अश्विना त्रिदत्तारथेनावांचरयि वंहतं सुवीरम् ॥ शृण्वतां
वामवसे जोहवीमिदुधेचनो भवतं वाजसातौ ॥ १२ ॥ ५॥ २॥ हवाम्याग्निं प्रथमं स्वस्तये हवामि
मित्रावरुणा विहावसे ॥ हवामि रात्रीं जंगतो निवेशनीं हवामि देवं सवितारं मृतये ॥ १३ ॥ आकृष्णे
न रजसावर्तमानो निवेशयं नमृतं मर्त्यं च ॥ हिरण्यथेन सवितारथेना देवोयां निभुवंतानि पश्यन् २

विष्णुतैस्तैर्नाम गीराति यस्मात् ॥ रतिवाद्धारति दत्वात् सरात्री ॥ १॥ कृष्णं रजं शर्वं हन्तमो वा ॥ देवान् नृजातान
थवा विमुक्तान न्यान् मर्त्यां न्स्तितिगान्वालयेषु ॥ निशा सुवा स्वात्मनि संनिवेशयन् प्रस्वापयन् वारविगोजनार्दनः २

आयातिनित्यंचोच्चनीचैः प्रदेशैः शुभाश्वयुक्तेन रथेन याज्यः ॥ शुभौ च तौ रमणीयौ च शुभौ पुरोगाश्वौ हरि-
दश्वो हि सूर्यः ॥ परावतो दूरोतो ॥ ३ ॥ ऽभीष्टतश्च रथो हिरण्यैस्तस्य शस्या युगाणी ॥ तमः प्रकाशौ यदधी-
नौ यतस्तौ दधान इत्युच्यते वासुदेवः ॥ कृष्णं रजस्तविषीसत्त्वपूर्वा गुणास्त्रयो व्युत्क्रमात् ॥ ४ ॥ तत्तुरंगाः ॥
श्यावाः श्यामत्वानीलपादो जगत्ते पश्यंति संधिः प्रउग्रस्य ॥ देवप्रियत्वाद्देव्यनाम्नो हरेस्तु समीपस्थं सर्व-
गत्वाज्जगद्धि ॥ ५ ॥ तिस्रो धावो मात्रयद्वा उपस्थौ जडा जडे श्रीविराषाडधीश ॥ विश्वस्य साक्षाद्भगवा-

याति देवः प्रवतायात्पुद्गतायाति शुभाभ्यां यजतो हरिभ्याम् ॥ आदेवो याति सविता परावतो
पुविश्वोदुरिता बार्धमानः ॥ ३ ॥ अभीष्टं तुं कृशं नैर्विश्वरूपं हिरण्यशम्यं यजतो बृहंतम् ॥
आस्थाद्रथं सविता चित्रभानुः कृष्णारजां सिति वर्षो दधानः ॥ ४ ॥ विजनाञ्छया वाः शि-
निपादौ अख्यन्नर्थं हिरण्यप्रउगं वहंतः ॥ शश्वद्दिशः सवितुर्देवस्योपस्थे विश्वा भुवनानि त-
स्थुः ॥ ५ ॥ तिस्रो धावः सवितुर्द्वा उपस्थौ एकं यमस्य भुवनं नेविराषाद् ॥ आग्निं न रथं ममृता-
धितस्थुरिह ब्रवीतु यउतच्चिकेतत् ॥ ६ ॥ ६ ॥

नियंताय मोस्य सर्वगदितं सदैव ॥ जडा जडत्वान्नान्यमुक्तं पृथग्विषयं स्वाम्यं वक्तुमेवोदिता श्रीः ॥ अन्यो-
न्यसंबंधविवक्षयैव क्षुपस्थत्वं मुक्तभूतानि यानि ॥ अशेषतस्तानि रथस्य यद्वद्वाग्निं रथं संश्रितं सर्वदैव ॥ ए-
वं हरिं संश्रितान्यज्जेशपूर्वाण्यपीत्येष वेदार्थसारः ॥ इह ब्रवीत्वन्यथा योऽग्निपश्ये कुर्याद्वा तद्वो यथा वच्च प-
श्येत् ॥ शेषं ज्ञानं स ब्रवीत्वस्मदर्थं चकार यो विष्णुरेतत्सवानः ॥ ६ ॥ ६ ॥

गंभीरवेगो भगवान्वासुपर्णः परानंदादंतरिक्षाण्यपश्यत् ॥ असौरतिः शुभनीतिश्च विष्णुरित्यपश्यद्दुर्लभत्वा
त्कएव ॥ पश्यन्नवेरश्मिगणानपीह सर्वव्याप्तानपि विष्णोर्न रश्मीन् ॥ लोकः पश्येदितिकुत्रातानेत्याक्षिप्य
ते व्यक्तिमपेक्ष्य रश्मेः ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वमध्यमधरंचेति धन्वन्नयंतमः सुखलीनयतस्तत् ॥ युक्तं भवेत्तद्रतैः
सर्वैर्देवदृढश्लेषाद्योजनं स्यात्तमोहि ॥ अष्टौ दिशः प्रकृतेर्वापृथिव्यामहदाद्याः सिधवस्तान्यपश्यत् ॥ हिर
ण्याक्षो नरसिंहात्मना सवार्याणि यद्वरणीयं सुवित्तम् ॥ ८ ॥ चर्षणिभ्यो यत्र जाभ्यो विशिष्टो विचर्षणिः के

वि सुपर्णो अंतरिक्षाण्यख्यद्गभीरवैपा असुरः सुनीथः ॥ केदानीं सूर्यः कश्चिकेतकतमांघ्रारश्मि
रस्याततान ॥ ७ ॥ अष्टौ व्यख्यत्ककुभः पृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासससिधून् ॥ हिरण्याक्षः स
विता देव आगाह्यद्रत्नादाशुषे वार्यणि ॥ ८ ॥ हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणि रुभेद्यावापृथिवी
अंतरीयते ॥ अपामीवां बाधते वेति सूर्यमभिकृष्णेन रजसां द्यामृणोति ॥ ९ ॥ हिरण्यहस्तो
असुरः सुनीथः सुमृळीकः स्वर्वायात्वाड् ॥ अपसेधन्नक्षसो यातु धानानस्थो द्वेवः प्रतिदाषंगु
णानः ॥ १० ॥ येते पंथाः सवितः पूव्या सोरणवः सुकृता अंतरिक्षे ॥ तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगे
भीरक्षाचनो अधिचब्रूहि देव ॥ ११ ॥ ७ ॥ ३ ॥ ७ ॥

शवः सूर्यमेति ॥ ऋणोति संपूरयति ॥ ९ ॥ स्ववान्सस्वतंत्रत्वात् स्वर्णपात्रं सुपूर्णम् ॥ दधानो सौ स्वर्ण
वर्णश्च तेन स्वर्णपाणिः स्वर्णहस्तश्च देवः ॥ पृथक् पृथक् पाणिपूर्वागवित्यै स्वर्णवर्णः स्वर्णपाणिः स उक्तः ॥
एतैर्लिंगैर्वित्तिसूर्ययतश्च सूर्यादन्यः सविता वासुदेवः ॥ उक्तो गायत्र्या चारणैस्तत्र तत्र कप्या स पद्माक्ष इति
ह्युदाख्यः ॥ १० ॥ ये पंथानो देवयाना अमुत्र साध्या ये तेरेणवो रागतो वा ॥ रजोहाना दथ वातान्प्रदा

यरक्षाधिकान्ब्रूहि नोथोसमेभ्यः ॥ ११ ॥ ७ ॥ ३ ॥ कण्वस्त्वध्यापयन्विणोरनुग्रहमथामुवन् ॥
इच्छंश्चज्ञानविततिदेवास्तुष्टावभक्तिः ॥ ऋक्शतेनावशिष्टं च जप्यस्य तितुकालतः ॥ शृण्वन्तुस्तोममि
त्यंताददर्शकाग्रमानसः ॥ ७३ ॥ बह्वाधेयत्वतः पुत्रं बहूनां वोढुताशनम् ॥ बहुज्ञेयत्वतो विष्णुं वेमहे हे प्रजाः स

प्रवोयुहं पुरुणां विशो देवयतीनाम् ॥ अग्निं सक्तेभिर्वचोभिरीमहे यंसीमिदं न्यईळते ॥ १ ॥ जनांसो
अग्निं दधिरे सहोदधं हविष्मन्तो विधेम ते ॥ सत्वं नो अद्य सुमनां दहाविता भवावाजेषु संत्य ॥ २ ॥ प्रत्वा
दुतं वृणीमहे होतारं विश्वेदसम् ॥ महस्ते सतो विचरत्यर्चयो दिवि स्पृशंति भानवः ॥ ३ ॥ देवासंस्त्वा
वरुणो मित्रो अर्यमासं दूतं प्रत्नमिधते ॥ विश्वं सो अग्रे जयति त्वया धनं यस्तं ददाशमर्त्यः ॥ ४ ॥ मंद्रो
होता गृहर्पति रथैर्दूतो विशामसि ॥ त्वे विश्वा संगता निव्रता ध्रुवायानि देवा अकृण्वत ॥ ५ ॥
॥ ८ ॥ त्वे इदं मे सुभगे यविष्ठय विश्वमाहूये ते हविः ॥ स त्वन्नो अद्य सुमना उता परं यक्षि देवान्सु
वीर्या ॥ ६ ॥ तं धे मिस्थानं मस्वि न उपस्वराजं मासते ॥ होत्रां मि रग्निं मनुषुः सभिधते निति निर्वांसो
अतिस्त्रिधः ॥ ७ ॥

दा ॥ देवज्ञानाद्वायजनाद्वेवयत्यः स भीळते ॥ यमन्ये च जनाः संतः ॥ १ ॥ सहसा वायुनै धितम् ॥ धारयंति
जनास्तस्य कर्म कुर्मो वयं च ते ॥ संत्यः सम्यक्त्वतो विष्णुर्वार्यो रपि विष्टद्विक्त ॥ २ ॥ प्रतेतेः पुरातनत्वाद्वा प्र
त्नो ॥ ४ ॥ मंद्रो महामखः ॥ ५ ॥ ८ ॥ देवान्सुवीर्याद्यजसि ॥ ६ ॥ तं हित्वा मेव सर्वदा ॥ उपासते नमस्यंतः संतस्ती
र्णास्तु संसृतैः ॥ स्त्रियो ह्यति निति निर्वांसस्तीर्णदुःखा इहेव वा ॥ त्वत्पसादेन विद्वांसः प्राप्य ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ७ ॥

तमोऽग्रतोऽतरह्लोकानपःकर्माणिचोत्तमाः ॥ उरुब्रह्मक्षित्वेनचक्रुस्तत्रैवसंस्थितेः ॥ वृषासभगवान्विष्णुर्मनौकण्वेभवस्थितः ॥ क्रंददश्वस्वरूपश्वज्ञानस्यान्वेषणेकृते ॥ ततःकण्वान्निस्सरंतिशुद्धाविदानुगागिरः ॥ द्युतिमच्चात्सतुद्युम्नी ॥ ८ ॥ देवेषुज्ञानवत्तमः ॥ सत्वंशोचस्वदीप्यस्वधूमःसंसारधूकृतेः ॥ अरुषोरोषहीनत्वाद्धूमश्चेच्छुभंगंधनात् ॥ ९ ॥ १० ॥ ९ ॥ यंसुतोमेसमीधेग्निमेध्यातिथिःकृतादधि ॥

घ्नंतोऽवृत्रमतर्त्रोदंसीअपउरुक्षयायचक्रिरे ॥ भुवत्कण्वेष्टपाद्युद्धयाहुतःक्रंददश्वोगविष्टिषु ॥ ८ ॥ संसीदस्वमहौअंसिशोचस्वदेववीतंमः ॥ विधूममग्नेअरुषंमियेध्यमृजप्रशस्तदर्शतम् ॥ ९ ॥ यंत्वादेवासोमनवेदधुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन ॥ यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनस्पृतंयंष्टपायमुपस्तुतः ॥ १० ॥ ९ ॥ यमग्निमेध्यातिथिःकण्वईधकृतादधि ॥ तस्येष्टेषोदीधि युस्तमिमाकचस्तमग्निर्वर्धयामसि ॥ ११ ॥ रायस्पूँधिस्वधावोस्तिहिनेग्नेदेवेष्वाप्यम् ॥ त्वं वार्जस्यश्रुत्यश्रुत्यराजसिसनोमृळमहौअंसि ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वऊषुणंकृतयेतिष्टादिवोनसंविता ॥ ऊर्ध्वोवार्जस्यसर्नितायदंजिभिर्वाधेद्भिर्विह्वयामहे ॥ १३ ॥

उक्त्वासत्यांवेदवाचंदेयान्यन्नानितस्यहि ॥ तंप्रतीमाक्रवःसर्वाःप्रकाशाद्वर्धयामतम् ॥ इंधनंतुहरेर्नान्यत्क्वचिदस्तिप्रकाशनात् ॥ ११ ॥ वित्तानिपूरयास्माकंदेवेष्वप्याप्यमस्तिते ॥ यज्ञभागादिपूज्यत्वात्स्वधावःसुखवर्धकः ॥ श्रुत्यवाजोयज्ञभागोराजाभवसितस्यहि ॥ १२ ॥ अस्मद्रक्षाकृतेनित्यंसूद्यतोभवविष्णुवत् ॥ विष्णुश्चेत्स्वात्मदृष्टानोनोन्नदातातथोद्यमी ॥ यस्तुवद्भिर्द्विजैर्युक्ताःस्नेहेस्त्वांविह्वयामहे ॥ १३ ॥

ज्ञानेनपाहिनितरामुद्युच्चगुणोपिनः ॥ असुराअत्रयःप्रोक्तामार्गत्रयविवर्जिताः ॥ स्वर्गापवर्गमानुष्यत्य
त्वायांतिमोहिते ॥ अदंतीत्यथरक्षांसिवात्रयोधिकभक्षणात् ॥ भोगयजीवनायापिस्वलोकचरणाय
च ॥ उत्तमान्कुरुनो नित्यं दोहना निचलं भय ॥ देवेभ्योखिलकाम्यानि सदानोतिमहांति च ॥ १४ ॥ अरं
छिद्रं पापयतीत्यरावापापपूरुषः ॥ धूक्तेस्तस्यनोरक्षनश्यतोस्मद्वधाय च ॥ यवीयस्सुस्थितत्वेनयविष्ठयो
हरिरुच्यते ॥ ब्रह्माद्यपेक्षयानित्यं यविष्ठयइत्युक्तोयदाधिक्यार्थतोधिकम् ॥ १५ ॥

ऊर्ध्वो नः पास्वहंसो न केतुना विश्वं समन्त्रिणं दह ॥ कूर्ध्वो न ऊर्ध्वो चरथाय त्रीवसे विदो देवेषु नो दुर्वः
॥ १४ ॥ पाहिनो अग्रे रक्षसः पाहि धूर्तराव्यः ॥ पाहिरिषत उत वाजिघांसतो बृहद्भानो या वि
ष्ठय ॥ १५ ॥ १० ॥ घनेव विष्वग्विजह्वराव्यस्तपुर्जभयो अस्मद्भुक् ॥ यो मर्त्यः शिशोति
अत्युक्तुभिर्मनः सरिपुरीशत ॥ १६ ॥ अग्निर्वन्नसुवीर्यमग्निः कण्वायसौ भगम् ॥ अग्निः
प्रावन्मित्रो तमेध्याति धिमग्निः साता उपस्तुतम् ॥ १७ ॥ अग्निना तुर्वशं यदुपरावत उग्रा देवं ह
वामहे ॥ अग्निर्नयं न ववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीति दस्यवे सहः ॥ १८ ॥

॥ १० ॥ वायुर्मैघानिव जहिसर्वतः पापपूरुषान् ॥ अस्मद्गोही च यस्तं च तापै नैवात्ति यत्ततः ॥ तपुर्जभः शि
शीते यस्तीक्ष्णो भवति सर्वदा ॥ न शो भवतु सोस्माकं दुरात्मा पापपूरुषः ॥ १६ ॥ सुवीर्यसौ भगं चैव ममेशः स
मभाजयत् ॥ मेध्यातिं थिसुतं चैव मित्राणि चरक्षमे ॥ उपस्तुतं चैव मुनिं सातौलाभे रक्षह ॥ १७ ॥ तुर्व
शार्दींस्तथाराज्ञो बयं ते न हवामहे ॥ तुरोपियद्वशो विष्णुः स च तुर्वशनामवान् ॥ यदस्ति तत उच्चत्वाद्यदुरुग्रेसुरा
न्यति ॥ तमेव तत्प्रसादेन ह्वयामो नय देवसः ॥ न ववास्त्वादिका ब्राज्ञो बलं दस्युर्विनिग्रेह ॥ १८ ॥

मनुष्यः सन्महंत्वा तु ज्योतिर्मुक्तजनाय च ॥ निदधे हृदिसत्त्वं च दीप्यसेमयि सर्वदा ॥ ब्रह्मजो गिर्ऋता द्वे दवाचोऽ
 भिव्यज्यते हरिः ॥ उक्षितः स्वगुणैः सर्वैर्युक्तो ॥ १९ ॥ मेयाश्च शक्तयः ॥ त्वेषा इत्युदितास्तस्य हरेः शमय एव च ॥
 भीमानप्रतिगंतुं च शक्याराक्षसपक्षिणः ॥ यातवो जंगमास्तेषां हिंसनावांस्तुराक्षसः ॥ यातुमावानिति प्रोक्तो
 यातनानुभवात्कचित् ॥ यातुरित्येव च प्रोक्तः संतप्रत्यनुकूलतः ॥ स्थितास्ताः शक्तयो विष्णोः ॥ २० ॥
 ॥ ११ ॥ ४ ॥ क्रीडाशीलं च मारुतम् ॥ शर्धः सुखबलाढ्यं वाप्यनर्वाणमनिद्रियम् ॥ नवायोरिन्द्रियाणां

नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शर्वते ॥ दीदेथ कण्वं ऋतजात उक्षितो यन्मस्यंति कृष्टयः
 ॥ १९ ॥ त्वेषा सोऽग्ने रगंवतो अर्चयो भीमा सोऽनप्रतीतये ॥ रक्षस्विनः सदमिद्यातुमावंतो विश्वं
 समन्त्रिणं दह ॥ २० ॥ ११ ॥ ४ ॥ क्रीळ्वः शर्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभम् ॥ कण्वा अभिप्र
 गांयत ॥ १ ॥ येषृषतीभिर्ऋष्टिभिः सांक्वाशीभिर्ऋजिभिः ॥ अजायंत स्वभानवः ॥ २ ॥
 इद्वेव शृण्वण्ण कशाहस्तैषु यद्वदान् ॥ नियामंश्चित्रमृजते ॥ ३ ॥

हि देवाः संत्यभिमानिनः ॥ अतो निद्रियतातस्थ रथे देहे शुभश्च सः ॥ कण्वास्तंगायता भीक्ष्णं विष्णुं वातादृशै
 गुणैः ॥ १ ॥ पृषत्यो वाहनान्येषामन्यदायुधमुच्यते ॥ स्वप्रकाशोऽथ वा विष्णुस्तर्हि गैर्व्यज्यते सह ॥ तत्त
 द्वेव गतस्यापि विष्णोर्लिङ्गं च तद्भवेत् ॥ २ ॥ यत्तेवदंति वचनं मेघनादात्मकं हितत् ॥ इहापिश्रूयत इव वर्णा
 व्यक्तेरिवेति च ॥ हस्तेष्वेषां कशाः संति चित्रं मार्गे धिगम्यते ॥ रेण्वादिसर्ववस्तूनां गमनान्मार्गचित्रता ॥ वि
 ष्णोस्सर्वजगच्चित्रं मार्गे संप्रेर्यतेऽमुना ॥ ३ ॥

शोधंकायप्रधानायवोबलायचवायवे ॥ शुद्धायवासुप्रकाशज्ञानायातिबलायच ॥ गायतब्रह्मदेवत्तंदे
वेषुततमीश्वरम् ॥ श्रीतिर्वायोर्विष्णुगानाद्वेदाख्यं ब्रह्मविष्णवे ॥ देवैरधीयमानत्वाद्देवत्तं ब्रह्मवैष्णवम् ॥ ४ ॥
अहंतव्यत्वतस्त्वद्ग्रयं वायुं दृषभरूपिणम् ॥ कीदंतं वेदरूपा सुगोषु तं तु हि मारुतम् ॥ मा भिवैदेः स्तुतत्वेन मा
रुतो विष्णुरेव वा ॥ भक्षणार्थं रसस्यासौ वदधेम रुतां पिता ॥ ५ ॥ १२ ॥ आसमंतादुत्तमः कः प्रधानो वायु
रेव वः ॥ विष्णोराक्षप एव स्यात्को नामास्ति पसस्त्विति ॥ त्वत्पर्यंतं च वर्षिष्ठः को भवेदिति वा भवेत् ॥ आधूत

प्रवःशर्धायधृष्वयेत्वेषद्युम्नायशुष्मिणे ॥ देवतं ब्रह्मगायत ॥ ४ ॥ प्रशंसो गोष्वायं कीळ्य
च्छर्धमाहृतम् ॥ जंभेरसंस्यवावृधे ॥ ५ ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठ आनरो दिवश्च गमश्च धूतयः ॥
यत्सीमंतं न धूतय ॥ ६ ॥ निवोयामायमानुषो दधउग्रायमन्यवे ॥ जिहीतपर्वतो गिरिः ॥ ७ ॥
येषामज्मेषु पृथिवी जुजुर्वा इव विक्षतिः ॥ मियायामेषुरजते ॥ ८ ॥ स्थिरं हि जानमेषां वयो
मानुर्निरेतवे ॥ यत्सीमनुद्धिताशवः ॥ ९ ॥

यो दिवो गमश्च भूम्या इत्यन्वयो भवेत् ॥ तस्मादंतं प्रतीवैतज्जगत्संधूनुथाखिलम् ॥ ६ ॥ नीचैर्धृतो मानुषो बौ-
मार्गयो प्रायमन्यवे ॥ न पूर्यते च कोपाय स्वल्पत्वा न्मानुषः क्वचित् ॥ बहुवर्षयुतो त्युच्चगिरि मार्गे हि वोत्यज-
त् ॥ मूलम् ॥ ७ ॥ येषां तथा जमेषु मार्गेष्विति भियाधरा ॥ कंपते जीर्णराजेव ॥ ८ ॥ स्थिरं वो जननं यतः ॥
जानावा यो दि विवयो मातुः प्राप्ता निरेते ॥ निर्गतुं तत्क्षणै न व सर्वलोका टनाय हि ॥ यौ वनं ते युवानो हि नि सर्ग-
न्मातुरा जनेः ॥ मातुरे व प्रसादे न सम्यक्तद्विविधं बलम् ॥ प्रज्ञा बाहु बलं यस्मात्तस्मात् ॥ ९ ॥

दिशउदापिरोतेगिरःसूनवोदेव्यावाश्रावचनशीलिनः ॥ अभिजन्मानुसारेणगुणान्पातुमुदापिरे ॥ १० ॥
 ॥ १३ ॥ पद्भ्यांभूमिरितिश्रुत्यासुताविष्णोर्वसुंधरा ॥ तज्जत्वात्पर्वताविष्णोर्नम्रारःसेचनान्द्विमिद् ॥ हरिस्त
 मपिमेर्वादिमरुतश्चयावयंतिहि ॥ अमृध्रमप्रधृष्यत्वात् ॥ ११ ॥ बलयदपिवोस्विलम् ॥ जनांश्चयावयितुं
 स्थानाच्छक्ताःसम्यगिगिरीनपि ॥ १२ ॥ कुर्वतिशास्त्रसंवादमार्गेशृण्वंतिकेचन ॥ तेषामध्येहिमरुताम्

उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाअज्मेष्वत्नत ॥ वाश्राअभिज्ञुयातवे ॥ १० ॥ १३ ॥ त्यंचिद्वादी
 र्धपृथुमिहोनपातुममृधम् ॥ प्रच्यावयंतियामभिः ॥ ११ ॥ मरुतोयद्भवोवलुंजनौअचुच्य
 वीतन ॥ गिरीरचुच्यवीतन ॥ १२ ॥ यद्दयातिमरुतःसंहृषुवतेऽध्वन्मा ॥ शृणोतिकश्चिदे
 षाम् ॥ १३ ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकर्षेषुवोदुक् ॥ तत्रोषुमादयाध्वै ॥ १४ ॥ अ
 स्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषाम् ॥ विश्वंचिदायुर्जीवसे ॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ कद्ध
 ननंकंधप्रियःपितापुत्रंनहस्तयोः ॥ दधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ १ ॥ कननंकद्धोअर्थगतादिवोनपृ
 थिव्याः ॥ क्वोगावोनरण्यंति ॥ २ ॥

॥ १३ ॥ शीघ्रंक्षिप्रंप्रयातनः ॥ मदंकुरुततबैवदोहनान्यत्रसंतिहि ॥ १४ ॥ सर्वमायुर्जीवसेस्तिप्रसादान्म
 रुतांहिनः ॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ कदानयोर्हस्तयोर्देवाध्वेप्रियतातवत् ॥ कदापियत्प्रियस्तातःकंधप्रि
 यइतीरितः ॥ स्तुतंबार्ह्येद्विषयेतेप्रोक्तादृक्तबर्हिषः ॥ १ ॥ दिवःपृथिव्याश्चेदानीकगच्छथचकिंफलम् ॥
 नगच्छथक्कवाप्येतज्ज्ञातव्यंतत्प्रसादतः ॥ आह्वयंतिक्रवागावोयथैवयवसार्थिनः ॥ फलार्थिनःस्तुवंतोवः
 काह्वयंतितथैवच ॥ २ ॥

स्तुत्यानिवःसुखानिचकथंज्ञेयानिनःसदा ॥ इत्यभिप्रायतःप्रश्नःकस्मिन्नोज्ञापकस्त्विति ॥ सुविता निसु
भद्राणि सौभागलक्षणंपरम् ॥ ३ ॥ पृथिवीर्वदःप्रश्नयोग्यःपृथ्विमाताहरिस्ततः ॥ ज्ञेयस्तस्यापिविज्ञातामारु
तश्चेत्सुतागिरः ॥ मानुषायद्वियूयंवःस्तोतादेवोभवेदपि ॥ ४ ॥ नस्यादसेव्यःस्तोतात्रयथायवसंगांचरे ॥ गो
प्राप्येतुमृगोसेव्योयममार्गंनचव्रजेत्॥याज्वारीतिविशेषोयनिंदास्तुत्येकदेशयुक् ॥ ५ ॥ १५ ॥ मावधी

कंवःसुम्रानव्यासिमरुतःकंसुविता ॥ कोइविश्वानिसौभगा ॥ ३ ॥ यद्ययंपृथ्विमातरोमर्ता
सःस्यातन ॥ स्तोतावोअमृतःस्यात् ॥ ४ ॥ मावोमृगोनयवसेजरिताभूदजोष्यः ॥ पृथा
यमस्यंगादुप ॥ ५ ॥ १५ ॥ मोषुणःपरांपरानिर्कतिर्दुहणावधीत् ॥ पृदीष्टतृष्ण्यासह ॥ ६ ॥
सत्यंत्वेषाअमवंतोधन्वंचिदारुद्रियांसः ॥ मिहृकृण्वंत्यवाताम् ॥ ७ ॥ वाश्रवविद्युन्भिमा
तिवत्संन्नमातासिषक्ति ॥ यदैषांवृष्टिरसंजि ॥ ८ ॥ दिवाचित्तमःकृण्वंतिपुर्जन्येनो
दवाहेन ॥ यत्पृथिवीव्युंदति ॥ ९ ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्यपार्थिवम् ॥ अरैजंतप्र
मानुषाः ॥ १० ॥ १६ ॥

नःकचिन्मृत्युःपरतःपरतोपिच ॥ दुर्हणादुःखदाहंघ्नीयातुसंतृष्ण्यासह ॥ ६ ॥ अप्रमेयायथासत्यंध
न्वन्वपिहिसेचनम् ॥ रुजांविद्रावकस्यैववायोःपुत्राहिरुद्रियाः । विनाप्यचेतनंवातंष्टष्टिकृण्वंतिहीच्छया
॥ ७ ॥ एषांसकाशादृष्टिश्चविद्युद्गोमप्रकाशयेत् ॥ गौरवत्समिवभूम्यांच ॥ ८ ॥ लोकंसिंचंतिमातृवत्
॥ ९ ॥ मानुषादित्वमन्यच्चविभेदैषांस्वनादपि ॥ गृहमानिनोऽगृहाद्यवाचचालैषांस्वनादपि ॥ १० ॥ १६ ॥

अखिन्वैर्गमनैश्चैवदृढस्वीयैश्चपाणिभिः ॥ अनुयातनदीश्वित्राः ॥ ११ ॥ स्थिरास्संतिरथादयः ॥ १२ ॥
 ब्रह्मणश्चपतिविष्णुयथावद्व्याप्तयागिरा ॥ जरयैस्संतुतिर्वेनतृतीयाभावरूपिणी ॥ सर्वाविभक्तयश्चेत्थं
 भाववाचिन्यएवच ॥ महाव्याकरणेसूत्रमितिस्संतुतिरूपतः ॥ विदविष्णुस्वप्नकाशमग्निवत्सूर्यवत्तथा ॥
 आहचात्मानमेवात्रदाढ्यैस्वप्नप्रतियोगिता ॥ इतिसूत्रात् ॥ १३ ॥ कीर्तिमस्यविष्णोःकुरुमुखेसदा ॥ वि
 स्तारयतिपर्जन्योयद्वद्वृष्टितथैवच ॥ विस्तृणीहितथेशस्यतथाकीर्तिचगल्पपि ॥ १४ ॥ पनस्युंज्ञानशी

मरुतोवीळुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु ॥ यातेमखिन्द्रयामभिः ॥ ११ ॥ स्थिरावःसंतुनेमयो
 रथाअश्वासएषाम् ॥ सुसंस्कृताअभीशंवः ॥ १२ ॥ अच्छावदातनागिराजरायैब्रह्मणस्प
 तिम् ॥ अग्निमित्रंनदर्शितम् ॥ १३ ॥ मिमीहिश्लोकंमास्यैपर्जन्यैवततनः ॥ गार्धगायत्र
 मुक्थ्यम् ॥ १४ ॥ वंदस्वमारुतंगणत्वेषंपनस्युमर्किणम् ॥ अस्मेवृद्धाअंसन्निह ॥ १५ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ १६ ॥ प्रयदित्थापरावतःशोचिर्नमानमस्यथ ॥ कस्यकृत्वामरुतःकस्यवर्पसांकयाथकंह

धूतयः ॥ १ ॥

लंचविज्ञेयंगणमर्किणम् ॥ अभवन्ज्ञापकावृद्धाअस्माकंतदनुग्रहात् ॥ १५ ॥ १७ ॥ ६ ॥ परावतोहरेः
 स्थानान्मानंशोचिर्निवास्यथ ॥ सूर्यादयोयथाशोचिर्दूरादस्यंतिजंतुषु ॥ एवंज्ञानंसंप्रदायान्मरुतोविष्णुरे
 ववा ॥ इत्थंयथासर्वदृश्यंतत्तथाभवतांकृतम् ॥ एवंयत्रकवाज्ञानाद्वलाद्वागच्छथकचित् ॥ स्वतंत्रत्वात्प
 रापेक्षानहिवःकचिदिष्यते ॥ किंचिद्याथबलात्किंचिद्भूतथस्वबलाद्धितत् ॥ १ ॥

शत्रूणामपनोदायसंतिवस्तिवहेतयः ॥ स्तंभनायचशत्रूणांमुदुढान्येवताःसदा ॥ स्थिरत्वंदीर्घकालत्वं
वीकृत्यदृढतातथा ॥ युष्माकंतविषीतेजोबलामस्युत्तमंसदा ॥ मायिनोनहिमर्त्यस्यबलंतेजोथवोत्त
मम् ॥ २ ॥ स्थिरंचाज्ञानपापादितद्भक्तायपराहृथ ॥ गुरुनपिनरान्नित्यगुणैर्वर्तयथांजसा ॥ पर्व
तानांपृथिव्याश्चदिशोनित्यंविधाथन ॥ वनिनश्चतर्हसस्यभजनीयान्सुराह्रिः ॥ ३ ॥ भूमौदि

स्थिरावःसंत्वायुधापराणुदेवीळुतप्रतिष्कभे ॥ युष्माकंमस्तुतविषीपनीयसीमामर्त्यस्यमा
यिनः ॥ २ ॥ पराहृयस्तिरुहृथनरोवर्तयथागुरु ॥ वियाथनवनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वताना
म् ॥ ३ ॥ नहिवःशत्रुर्विविदेअधिद्यविनभूम्यारिशादसः ॥ युष्माकंमस्तुतविषीतनायुजा
रुद्रांसोन्विदाधृषे ॥ ४ ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विविचंतिवनस्पतीन् ॥ प्रोआरतमरुतोदुर्मदाइ
वदेवांसःसर्वयाविशा ॥ ५ ॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीरघुगध्वंप्रधिर्वहतिरोहितः ॥ आवा
यामायपृथिवीचिदश्रोदवीभयंतमानुषाः ॥ ६ ॥

विचवःशत्रुःक्वचिन्नैवहिलभ्यते ॥ रिशादसःसुसुखिनःसुखेनशमदंतियत् ॥ बलंतेजोपिवोद्यस्तिव्या
प्तानित्यतयायुजा ॥ अद्याप्याधर्षणायैवनिखिलाशुभसंततेः ॥ ४ ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विविचंतिवन
स्पतीन् ॥ जनिपर्ववतोजीवान्संप्रेरयतिकेशवः॥भजनीयपतीन्ब्रह्मपूर्वाश्चफलदानतः ॥ तारतम्येनसम्यक्
चविवेचयतिसर्वदा ॥ सर्वप्रजास्वतिष्ठंतग्रामास्त्राभिस्सहैवच ॥ मत्ताइवप्रेरयंतिशुभाशुभकृतौनरान्॥ ५॥
॥ १८॥ अयुङ्क्ष्वंपृषतीचैवरोहितंपृष्ठतोरथे ॥ बोधामंप्रतिदाढ्यायशेषमश्रेत्पुनर्धरा॥भीतिमापुर्मनुषाश्च

क्षिप्रंवःप्राप्तयेसुखम् ॥ रक्षां वृणीमहेयुष्मद्रंताद्यापिचनोवसा ॥ भीतियुक्तायकण्वायमह्यम् ॥ ७ ॥
 युष्मन्मिरेवच ॥ प्रेरितोथनियंतृत्वाद्युष्माकंमानुषेणवा ॥ बाह्यदृष्ट्यात्वभूतीर्नोयइच्छतितमोजसा ॥
 बलेनचद्रावयतयुष्मदीयोतिभिस्तथा ॥ ८ ॥ ९ ॥ ओजोसमंबिभृथचमरेज्याःसभमुत्तमम् ॥
 सुदानशीलाःकण्वायदत्तासममभीप्सितम् ॥ असमैर्नोप्यभिप्रायैर्गंतव्यंविद्युतः ॥ १० ॥ ११ ॥

आवौमक्षतनायकंरुद्राअवोवृणीमहे ॥ गंतानूननोवसायथापुरेत्थाकण्वायबिभृषौ ॥ ७ ॥ युष्मे
 पितोमरुतोमर्त्यपित्आयोनोअभ्वइषते ॥ वितंयुयोतशवंसाव्योजंसावियुष्माकाभिरूतिभिः
 ॥ ८ ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वददप्रचेतसः ॥ असांमिभिर्मरुतआनंजुतिभिर्गतावृष्टिनविद्युतः
 ॥ ९ ॥ असांम्योजौबिभृथासुदानवोसांमिधूतयशवं ॥ ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवइषुनसृजत
 द्विषम् ॥ १० ॥ ११ ॥ उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्त्वमहे ॥ उपप्रयंतुमरुतःसुदानवइंद्रप्राश
 र्भवासचां ॥ १ ॥ त्वामिद्विसहसस्पुत्रमर्त्यउपब्रूतेधनैर्हिते ॥ सुवीर्यमरुतआस्वश्वयंदधीत
 यौवआचके ॥ २ ॥ प्रेतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुमूनुतां ॥ अच्छावीरंनर्यपंक्तिराधसेदेवायज्ञं
 नयंतुनः ॥ ३ ॥

॥ ७ ॥ देवयंतःपूजयंतःस्तुवंतोतिकृताशनः ॥ प्रासूः ॥ १ ॥ वायोःसुतेत्येवसहसस्पुत्रइत्यथ ॥ तद्य
 ग्यत्वाद्धरिःप्रोक्तःशक्रस्तस्तुतएवच ॥ युद्धंहितधनंप्रोक्तंनिहितंधनमेववा ॥ स्वश्रयंतुंस्विद्विप्रफल
 माचिकेऽपश्यदित्यपि ॥ २ ॥ पतिसुब्रह्मणोविष्णुर्वागीशत्वात्समीरणः ॥ अयतोयात्वसावस्मात्कार्येष्वेवंस
 रस्यंती ॥ मूनुतावैष्णवीवाग्वायज्ञंवीरंनंप्रति ॥ नयंतुदेवाःसर्वेपियत्पंचजनवर्धनः ॥ पंक्तिराधाहरिस्तेन

वि॒द॒थेषु॑ । शं॒ऽमु॒वम् । म॒न्त्रम् । दे॒वाः । अ॒ने॒ह॒सम् । इ॒माम् । च । वा॒चम् । प्र॒ति॒ऽह॒र्ष्यथ॑ । न॒रः ।
 वि॒श्वा । इ॒त् । वामा॑ । वः । अ॒श्र॒वत् ॥ कः । दे॒व॒ऽय॑न्तम् । अ॒श्र॒वत् । ज॒नम् । कः । वृ॒क्त॒ऽब॑
 हि॒षम् । प्र॒ऽप्र॑ । दा॒श्वान् । प॒र॒स्या॑भिः । अ॒स्थि॒त् । अ॒न्तः॒ऽवा॑वत् । क्ष॒यम् । द॒धे ॥ उप॑ । क्ष॒त्रम् । प॒ं
 ची॒त । ह॑न्ति । राज॑भिः । भ॒ये । चि॒त् । सु॒ऽक्षि॒तिम् । द॒धे । न । अ॒स्य । व॒र्त्ता । न । त॒रु॒ता ।
 म॒हा॒ऽध॒ने॒ । न । अ॒र्भे । अ॒स्ति । व॒ज्रि॒णः ॥ २१ ॥ ॥ इति॑ श्रीमदृक्संहितायाः पदपाठः संपूर्णः ॥

